

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

پر ۶۲۵ ق. ۱۰۰۰ انجمن کردي نو ۵۰

فیه فی کتاب

الفقه المشرک

وہ کیانی : نووی فارس جامعہ خان

بنیاد چرخہ وہ وسرہ رشی امام اہل فکرو وہ

محمود احمد محمد

بدرگ دووہ

عاشور، احمد عیسی.

الفقه المیسر. کردی.

فقیهی ئاسان: (فقه المیسر) / نووسەر احمد عیسی عاشور؛ وه‌رگیرانی نوری

فارس حه‌مه‌خان؛ مصحح محمود احمد محمد. -- تهران: نشر احسان، ۲۰۰۷.

ISBN: 964-356-565-3 (دوره)

ج. ۲

ISBN: 964-356-563-7 (ج. ۱)

ISBN: 964-356-564-5 (ج. ۲)

فیبا.

کردی.

۱. فقه شافعی. الف. فارس، نوری، مترجم. ب. محمد، محمود احمد،

Muhammad, Mahmud Ahmad مصحح.

۲۹۷/۳۳۳

BP ۱۷۷/ع ۷۰۴۷

م ۸۵-۳۵۴۰۴

کتابخانه ملی ایران

فقیهی ئاسان (به‌رگی دووهم)

➤ نووسەر:	احمد عیسی عاشور
➤ وه‌رگیرانی:	نوری فارس همه‌خان
➤ بلاکۆکار:	نه‌شری ئیحسان - تاران
➤ چاپی:	یه‌که‌م - ۲۰۰۷
➤ چاپخانه:	مه‌ه‌ارت - تاران
➤ تیراژ:	۳۰۰۰ دانه
➤ ژماره‌ی سپاردنی:	(۸۳۱) ی سالی (۲۰۰۶) ی وه‌زاره‌تی رۆشنییری پێدراوه

➤ فروشگاه شماره ۱: تهران - خیابان انقلاب - روبروی دانشگاه - مجتمع فروزنده - شماره ۴۰۶ - تلفن: ۶۶۹۵۴۱۰۴

➤ فروشگاه شماره ۲: تهران - خیابان ناصر خسرو - کوچه حاج نایب - شماره ۳۳ - تلفن: ۳۳۹۰۲۷۵۰

صندوق پستی: تهران ۳۸۵ - ۱۱۴۹۵

ژماره‌ی نیونه ته وایه‌تی (ج ۲): ۵-۵۶۴-۳۵۶-۹۶۴
ژماره‌ی نیونه ته وایه‌تی ده‌وره: ۳-۵۶۵-۳۵۶-۹۶۴

نشر احسان

۲۴۳) باسی دابه شکردنی که له پوور له نیوانی که له پوور به رانیدا (فه رائیض):

(بر: ته جرید/ ۵ ز: ۸۸).

وشه‌ی (فه رائیض) له زمانا له وشه‌ی (فه رض) ی عهره‌بی
وهرگیراوه، که به‌واتا دانان و دیاریکردن و بریاردانه، خوای گه‌وره
ده‌فه‌رموئ: {قَنْصَفُ مَا فَرَضْتُمْ - سورة البقرة - ۲۳۷/۲} واته:
هه‌رکاتێ ژنتان ته‌لاقدا، وه مارمییان بۆ دیاری کردبوون، وه له‌پیش
گواستنه‌وه‌دا ته‌لاقتاندا، نه‌وه نیوه‌ی نه‌و مارمیه‌یان ده‌که‌وئ که
دیاریتان کردوه بۆیان). له شه‌رعیشا (فرض) بریتیه‌ی له‌و به‌شه
پشکه‌ی که شه‌رع دایناوه بۆ خاوه‌ن پشک، له سه‌رده‌می نه‌زانیدا، عهره‌ب
که له‌پووریان هه‌ر به‌پیاوی گه‌وره‌ده‌دا، به‌شی ژن و منالیان نه‌ده‌دا،
به‌هۆی هاو‌په‌یمانیه‌وه که له‌پووریان له‌یه‌کتر ده‌گرت، له سه‌رده‌می
هاتنی ئیسلامیه‌وه هه‌روابوو، هه‌تا خوا به‌ناردنی نایه‌ته‌کانی
دابه‌شکردنی که له‌پوور نه‌و یاسایه‌ی هه‌لوه‌شانده‌وه. کاتێ نایه‌ته‌کانی
سوورده‌تی نیسه‌ له‌باره‌ی دابه‌شکردنی که له‌پووره‌وه هاتن خۆشه‌ویست
(درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌): فه‌رمووی: له راستیدا خودای بالاد‌ه‌ست و شکۆمه‌ند،
هه‌موو خاوه‌ن مافی، مافی خۆیی پێداوه، له‌به‌ر نه‌وه هۆشیار بن که
وه‌سیت بۆ که له‌پوور گر دانامه‌زرئ. (ئه‌حمه‌دو نه‌بو داوودو
ته‌رمی‌دیو: ئیبنو مه‌جاو داره‌ قوطنی و نه‌سانی گێراویانه‌ته‌وه)
زه‌یله‌ی ده‌فه‌رموئ: ئه‌م فه‌رمووده‌یه ده‌هاو‌رپێ پیغه‌مه‌به‌ر (درووده‌خواه

لهسەربە: گێڕاویانەتەو). زەیلەعی دەفەر موی: ئەم فەر موودیه دەفەر موی: هاوڕێی پێغەمبەر (مروودە خوا لەسەربە) گێڕاویانەتەو.

لە زانستی کە لە پوور دابەشکردندا ئەم چوار کەسە لە یارانی حەزەرت ناو دار بوون: عەلی و ئیبنو عەبباس و ئیبنو مەسعوود و زەید (خۆشنوودی خودایان لیبی) ئیمامی شافعی (رەزای خوا و کەوڕە لیبی) رێبازگەی زەیدی هەڵبژارد و کردی بە سەرچاوەی مەزەهەبی خۆی، لە بابەت کە لە پوورەو، چونکە حەزەرت (مروودە خوا لەسەربە) فەر موویەتی: باشترین فەرائیض زاننان زەیدی کۆری ئایە. لەبەر ئەوە هیش کە ئەم رێبازگەی زەیدە زۆر نزیکە لە قیاسەو، سەرەڕای ئەمانە هۆی پەسەندکردنی رێبازگەی زەید لە لایەن شافعییەو دەگەرێتەو و بۆ ئەو کە سەرنجی بەلگەکانی زەیدی داو، بەلگەکانی زۆررێک و پێک بوون، لەبەر ئەوە کاری پێکردوون، نەک لەسەر شیوەی لاسکایی کردنەو و رووت و کوێرانە، بەلگەو لەسەر بناغەی سەرنج راکێشان و پەسەندکردن.

نێرینە کە لە پوور بەرەکان:

ئەو نێرینانەی کە کە لە پوور دەگرن ئەم دە کەسەن: کۆر، کۆر، کۆر، هەرچەندە هیش بەرەو خوار بڕوا، باوک، باوکی باوک هەرچەند بەرەو ژوو تریش بڕوا، برا، کۆر، برا، هەرچەندە هیش خاوبیەتەو، مامە، کۆر، مامە، هەرچەندە هیش دوور کەوتبێتەو، میردوو ژن، خاوەنی پێشووی بەندە نازادکراوی خۆی. ئەم دە کەسە بەیەگرتن کە لە پوور وەردەگرن. ئەگەر ئەمانە واریکەوت لە مەسەلەیهکا هەموو

كۆيۈنەۋە، ئەۋە تەنیا ئەم سى كەسەيان كەلەپوور ومردەگرن: باوك و كۈرۈ مېرد، لەم مەسەلەيەدا دەبىي مردوۋەكە كەنيزىكى ئازادكراۋ بى، ئەۋسا دەگونجى كە ھەردەيان كۆبىنەۋە.

ئەۋ كەسانەيش كە بەيەكگرتن كەلەپوور ومردەگرن لە ژيانان:

ھەۋت كەسن: كچ، كچى كۈر، دايك، نەنك، خوشك، ژن، خاۋەنى بەندەى ئازادكراۋ كە خاۋەنەكە ژن بى. ئەگەر واريكەۋت ئەم ھەۋت كەسە لە مەسەلەيەكا كۆيۈنەۋە، تەنیا ئەم پىنج كەسەيان كەلەپوور دەگرن: ژن و كچ و كچى كۈرۈ دايك و خوشكى باوكى و دايكى. ديارە لەم مەسەلەيشدا دەبىي مردوۋەكە بەندەيەكى خاۋەن ژنى ئازادكراۋبى، دىنا ناگونجى لە ھىچ مەسەلەيەكى تردا كە ئەم ھەۋت جۆرە مېيىنەيە كۆبىنەۋە.

ئەگەر وا ريكەۋت ئەۋ كەسانەى كە بگونجى لەم دوو تاقمەيە يەك بگرن، لە مەسەلەيەكا كۆ بوۈنەۋە، ئەۋە تەنیا ئەمانەيان كەلەپوور دەگرن: باوك و دايك و كۈرۈ كچ و يەكلى لە ژن و مېرد.

سەربەلگەى كەلەپوور گرتنى يەكەيەكەى ئەم دوو تاقمەيە دەقى ئەۋ ئايەتانەيە كە لە دواۋە دىن لەگەل يەكگرتندا، بەلگەى ئەۋەيش كە كەسى تر بىجگە لەمانە كەلەپوور ناگرى پابەندبوۈنە بەم سەربەلگەيەۋە.

بزانن ھەركام لە نېرىنەكان ئەگەر بە تەنیا ھەر خۆى بوو، ومىراتبەرى ترى لە گەلا نەبوو، ئەۋە گشت كەلەپوورەكە دەبا بۇ خۆى،

تهنیا میږدو برای دایکې نه بې، ئهم دوو کهسه نه گهر به تهنها همر
خویان بوون همموو کهله پووره که نابهن. به لام همر کام له ژنان نه گهر به
تهنها همر خوی بوو، میراگری تری له مهسه له کهدا له گهلدا نه بوو، گشت
کهله پووره که ناگرئ بؤ خوی، مه گهر نازاد کهر مردووم که که ژن بې.

به شېرین: چه جب:

به شېرین دوو جوړه:

(۱) به شېرینی ناتهو او، که مشهوره به چه جی نوقسان، که
بریتیه له کهم گردنه وهی به شه پشکی میراتبهر، به لام به تهواوی بې
بهشی ناکا، وهك نه وه به هوئ مندا له وه بهشی میږد له نیو وه دیته
خوارموو ده بې به چواریهك، ومبهشی ژن له چواریه که وه ده بې به
ههشت یهك، وه بهشی دایك له سییه که وه ده بې به شهش یهك.

(۲) بیبه شکردنی تهواو، یا به شېرینی تهواو، که پئی دهگوترئ:
چه جی حیرمان، که بریتیه له بیبه شکردنی میراتبهر له به شه پشکی
خوی به تهواوی.

له پاش ئهمه کهله پوور گرهگان دوو بهشن، بهشیکیان ناو مندی
نیه له نیوان ئهوان و مردووه کهداو به هوئ کهسی تره وه ناگه نه وه پئی
به لکوو یه کسر خویان په یو مندیان به مردووه که وه هیه، ئهمانه ش
بریتین له ژنو میږدو باوک و دایك و مندا، ئهمانه به هیچ جوړئ
به هوئ ئهم جوړه بیبه شکردنه وه بیبه شناگرین و همیشه به شه پشکی
دیاریکراوی خویان ده بن، نه گهر عه صه به ش بوون نه وه حیسابی
ئهمو میان بؤ دهگری، بؤیه ئهمانه بیبهشی تهواو ناگرین چونکه به یهك

گهیه نهر نیه له نیوانی نهوان و مردوو دهکده. بهشیکی تری
که له پوور گرمان بههوی گهیه نه ریکه وه دهگه نه وه به مردوو دهکده، که
بریتین له هه موو که له پوور به دهکانه تری.

چهن که سنی ههن به هیج جوړی که له پوور ناگرن :

که بریتین له م جهوت که سه: بهنده و بهنده پاشمه رگه، که
پپی دهگوتری مودم بهر، که نه و بهنده په خاونه که پپی بللی له
پاش مردنی من تو ئازادی، هه روا که نه یز مکی دایکی منال، که پپی
دهگوتری (ام الولد) هه روا بهنده کاغز پیدراو (موکاته ب) که سیکیش
که که سنی بکوژی میراتی لی ناگری، هه روا کافری پاشگهز (مرتد) یش
که له پوور له کهس و مرناگری و که سیش که له پوور له و مرناگری، هه روا
جیاوازی نایینی میرات بهرو مردوو دهکده په کیکه له نه هیله (موانع) دهکانه
که له پوور گرتن، وهک موسولمانه تی و بیروایی. واته: بهنده و که نه یز دهکده
پاشمه رگه و کاغز پیدراو و که نه یز دایکی منال له خاونه که،
نه مانه که رهگی کویله بیان تیا دایه که له پوور و مرناگرن له مردوو دهکان،
هه روا بکوژو پاشگهزو زه ندیق که مروی بینایینه، په پرهوانی دوو
نایینی جیا جیا یش له په کتری که له پوور و مرناگرن. کویله و نه وهی رهگی
کویله یی تیا ماوه بویه که له پوور و مرناگرن چونکه خوین مایان نیه،
که واته: هه رچی و مرناگرن بو ناغا که یان دهبی، ناغا که یش هیچی
مردوو دهکده نییه و بیگانه یه، له بهر نه وه ناگونجی که له پووری لی بگری.
به لام بهنده بهش بهش، که پپی دهگوتری (مبعض) راجیایی هه یه له
باریه وه، هه رمایشتی دروست و ساغ نهومیه که وهک بهنده ته و او

کهلهپوور ناگرئ، چونکه نهگهر میرات بگرئ ههندی له مالهکه دهبی بههی نهو کهسهی که خاوهنی بهشه نازادنهکراوهکهیهتی، نهویش بیانیه له مردوووهکه. بهلام ههر مائیکی به بهشه نازادهکهی پهیدا کردبی، دهبی به کهلهپوور بۆ کهسوکاری، وهک نهوه نیوهی نازاد بووبی، لهو ماوهیهدا رۆژئ بۆ خۆی و رۆژئ بۆ ناغاگهی ئیشی کردبی. بکوژیش بۆیه له کوژراوی دهستی خۆی کهلهپوور وهرناگرئ چونکه پیغهمبهر (مرووده خواه لهسهره) دهفهرموی: بکوژ (قاتل) له کوژراوی دهستی خۆی کهلهپوور ناگرئ. ههروا دهفهرموی: بکوژ کهلهپووری بۆ دانانری، له گیرانهوهیهکی نهسانیدا دهفهرموی: له کهلهپوور هیچ بهربکوژ ناکهوی. ئیبنو عبدولبهر به فهرموودهیهیهکی ساغی داناوه، زیاد لهوه نهقل دهکا که یهک رایئ (اتفاق) لهسهر نههم برپاره ههیه، که بکوژ کهلهپوور ناگرئ. پاشگهزیش نهکهلهپوور لهکەس دهگرئ و نهکهسیش کهلهپووری ئی دهگرئ، کهلهپوورهکهی دهبی به مفتهمال (فیء) بۆ موسوئلیمان، نهبو بورده فهرمووی (رهزاه خواه لهبئ) پیغهمبهری خوا (مرووده خواه لهسهره) ناردمی بۆ سهراکابرایئ، باومژنی خۆیی مارمکردبووه، فهرمانی پیکردم که بچم له گهردنی بدهم و مالهکهیشی به تالانی بهرم، کابراکه پاشگهزبووهوه بوو. چونکه نهوهی به حهلال دانابوو، کهبه دهقی قورئان حهرام کراوه. پهپرهوانی دوو ئایینیش بۆیه کهلهپوور له یهکتر ناگرن چونکه پیغهمبهر (مرووده خواه لهسهره) دهفهرموی: نه موسوئلیمان کهلهپوور له ناموسوئلیمان وهردهگرئ و نه ناموسوئلیمان کهلهپوور له موسوئلیمان وهردهگرئ. (شهیخان). فهرمایشتی دروست نهوهیه که جوولهکهو گاور کهلهپوور له یهکتر وهردهگرن، به مهرجئ که ههردوو لایان خاوهن

پەيمان بن، يا كافرى ھەربىين، بەلام ئەگەر يەككىيان خاۋەن پەيمان
بوو، ئەمەيتيان جەنگى بوو، كەلەپوور لە يەكتەر وەرناگرن، چونكە
پەيۋەندى لە نىۋانىياندا پىچراۋە.

ھۆكىمى كەسى بى سەرو شوپىن بى:

ئەگەر نەمان دەزانى كەسى ماۋە يا مردوۋە، ۋەك ئەۋە دىار
نەماۋ بى سەرو شوپىن بوو، يا ھالى نەدەزانرا، يا كەۋتە ناۋ جەنگستان
(دار الحرب) ۋە، يا لە پاپۇرپىكا بوو، پاپۇرەكە شكاۋ ھەۋالى نەما، نەم
جۆرە كەسە كەلەپوورەكەى دابەش ناكرى، ھەتا بەلگە راست دەپپتەۋە
لە سەرمردنى، جا ئەگەر پاش ماۋەيى قازى بپارىدا كە ئىتر لەۋە زياتر
نازى ئەۋسا كەلەپوورەكەى لە نىۋان كەلەپووربەرەگانىدا دابەش
دەكرى.

نەزىكىتەين باۋان:

باۋان بە ھەربى پى دەگوتى: ھەسەبە، ۋشەى ھەسەبە لە
تەعسىب دارىژراۋە كە بەۋاتا پىشتىگىرىيە. لە عورفى شەرا بەۋ كەسانە
دەگوتى كە بەشە پىشى دىارىكراۋيان نى، بەلام لەۋ كەسانەن كە بە
پەكگرتن كەلەپوور دەگرن، باۋان ئەگەر بەتەنھا ھەر خۆى بوو ھەموو
كەلەپوورەكە دەگرى، ۋەك كەسى بمرى تەنیا كوپى كەلەپوورگى
ھەبىۋ بەس، ئەگەر خاۋەن پىشى دىارىكراۋى لەگەل دابوو، چى لەۋ
مايەۋە بۇ ئەمە، ۋەك ژنى مرد، مىردىك و كوپىكى ھەبوو، چۈرەكەى
كەلەپوورەكەى بۇ مىردەكەيەتى، ماۋەكەى ترى ھەموو بۇ كوپەكەيەتى.

نزیکتین باوانیش کوږه، به پئی نهم فهرمایشتهی زاتی مهزن:
 {يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ - سورة النساء - ۱۱/۴} نهموتا لهم
 نایه تها به منداډ دهست پیکراوه، چونکه عهرمب له منداډهوه دهست
 پیدمکن، سهرمپای نهمهیش نهموتا لهم نایه تهی تردا به هوئی منالهوه
 باوک له باوانی دهکوهی و ده پئی به خاوهن پشکی دیاریکراو، وهک
 دهمفرموی: {وَلَا بَوِيه لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ
 وَلَدٌ - سورة النساء - ۱۱/۴} جا له شوینئ باوک به هوئی کوږهوه له
 باوانی بکهوئی باوانهکانی تر باشر ئی دهکوهن، کهواته کوږ نزیکتین
 باوانه، له پاش کوږ کوږی کوږ، همر چهند به رهو خواریش برپوا، ریک وهک
 کوږ وایه له ههموو برپارهکانی تریشدا،

سینیه م: باوکه (۱).

(۱) لیرهدا بۆ پاساوی نهمه که باوک له ریزی باوانه سینیه م له نهمصله کمو له
 نهمصلی نهمصله کهیشدا ناوا نووسراوه: (ثم الاب لانه بعصبه وله الولاية عليه بنفسه
 ومن عدا الاب يدلي به فقدم لقربه. نازانم باوک چۆن چۆنی کوږ یا کوږی کوږی خوی
 دهکا به باوان (واته: به عهصبه) نهموی ناشکرایه باوک و باپیره نه گهر کوږ یا کوږی
 کوږیان له گه ډا نه بوو ده بن به عهصبه. رهنګ بئ مهبست لهم قسهیه نهمه پئی: که
 باوک هوئی بوونی منداډ به عهصبه، چونکه به هوئی دایکموه کس نابئ به عهصبه،
 به م بۆ نه یوه.

موغنی محتاج ده فرموی (ومعنى العصبه لغة قرابة الرجل لابه).

- وەرگير -

چوارهم: باپیرمیه، واته: باوکی باوک، همر چهند بهرمو ژووریش
بروا بهریز، به مهرجئ براو خوشکی مردووهکهی لهگه‌لدا نه‌بئ.

پینجه‌م: برای باوکی و دایکی.

شه‌شهم: برای باوکی.

هه‌وته‌م: کوپی برای باوکی و دایکی.

هه‌شته‌م: کوپی برای باوکی، هه‌تا بهرمو خواریش برپا بهریز.

نۆیه‌م: مامی باوک و دایکی.

ده‌یه‌م: مامی باوکی.

یازده‌یه‌م: کوپی مامی باوک و دایکی.

دوازده‌یه‌م: کوپی مامی باوکی.

سیازده‌یه‌م: مامی باوک و دایکی باوکی مردووه‌که.

چوارده‌یه‌م: مامی باوکی باوک.

پازده‌یه‌م: کوپی مامی باوکی و دایکی باوک.

شازده‌یه‌م: کوپی مامی باوکی باوک.

هه‌شه‌یه‌م: مامی باپیری مردووه‌که بهو جوړهی که باسکرا، یانی

مامی باوک و دایکی باپیره‌ی بئ، یا مامی باوکی باپیره‌ی بئ، نیتر

هه‌روا هه‌تا همر شوینئ برپکا. جا نه‌گهر باوانی بنه‌چه نه‌بوو، واته:

عه‌سه‌به‌ی نه‌سب نه‌بوو، نه‌وجار که له‌پوور دهرئ بهو که‌سه که

مردووه‌که‌ی نازاد کردووه، نه‌گهر مردووه‌که نازاد کراو بوو، له‌کاتی وادا

نه‌و که‌سه‌ی مردووه‌که‌ی نازاد کردووه، پیاو بئ یا ژن، نه‌و ده‌بئ به

باوانى مردووهكه، ئهگەر ئازادكهركهكى نهمايوو كهلهپوورمهكى دهرى به باوانى ئازادكهركهكه، جارى پياوئ پياويكى هينا بو خزمهتى حمزمت (مردووه خوا لهسهرى): عهرزى كر: نهى پيغهمهبرى خوا! من خوّم نهى پياووم به مالى خوّم كرپوهو ئازادم كردووه، كهلهپوورمهكى بوكييه؟ فهرمووى (مردووه خوا لهسهرى): ئهگەر لهپاش خوئ باوانى ههيوو كهلهپوورمهكى بو باوانيهتى، ئهگەر باوانى نهيوو بو ههقدارى ئازادكهركهكه. له فهرموودهيهكى ترا دهفهرموئ: سهرداريى هى نهو كهسهيه كه بهندهكه ئازاد دهكا. واته: كويلهى ئازادكراو، ئهگەر خزمى كهلهپوورگرى له باوانى نهيوو، ئازاد كهركهكى دهئى به ههقدارى كهلهپوورمهكى دهگرئ، جا ئهگەر مردووهكه كهلهپوورگرى نهيوو سامانهكهكى دهرى به گهنجينهى موسوئلمان، كه مهشهوره به بهيتولمال، كه به واتا: گهنجينهى سامان و داراييه. بهلام به مهرجئ كه بهپيى شهرى پيرؤز برئ بهرپوه، دهنه ئهگەر گهنجينهى سامانى موسوئلمانان ريكو پيئ نهيوو نهوه دهرى به خالوان، چونكه به كوئ دهنكو بهپيى يهكگرتن كهلهپوور له خاليوادا يا دهرى بهوان يا دهرى به گهنجينهى موسوئلمانان، جا ههركاتى يهكيكيان دهستى نهدهدا، دهئى به حهمنى بدرئ بهوى تريان.

رافعى دهفهرموئ: گهورمزاناكاني چيني دووهى مهزههبي شافيعى كه ناودارن به موتهئهخخيرين، نهى فهرمايشتهيان رهوا ديوه، كه لهكاتى وادا كهلهپوور بدرئ به خالوان. نهوهوى دهفهرموئ: لهناو فهرمايشتهكاندا نهوه دروستترينيانه. نهى زاتانهيش به دروستى دادهنيو وهتوايان پيداوه: ئيبنو سوراقه و صاحيبي حاوى و قازى

حوسهین و موته وه للی و کهسانی تریش. ئیبنو سوراقه^(۱) دمفهرموی: نه مه فهرمایشتی تیکرای ماموستا گانمانه و نه مرؤ له ولاتا فهتوا له سهر نه مه یه.

کاتی که له پوور دهری به خالوان (واته: به زه ویلنه حرام) که کس له خاومن به شهکان له مه سه له که دا نه بی، مه گهر ژن و میرد، چونکه نه گهر که سی له خاومن به شهکان هه بی چی مایه وه له خاومن به شه دیاریکراوهکان به پردد دهگیردریته وه بو نه وان.

مه سه له یی:

نه گهر چهند که سی خزمی یه کتری بوون و به کۆمه ل مردن و نه دهنرا که کامیان پیش کامیانا له مردوو، وهک نه وه هه موو پیکه وه له پاپۆریکا نوقم بوون، یا له فرۆکه یه کا به ربوونه ته وه، یا دیواری یا خانووی روو خا به سه ریانا، یا له جهنگی کا کوژران، نه مانه وا داده نرین که گشتیان پیکه وه مردوون، له بهر نه وه له ناوخیانا که له پوور له یه کتری وهرناگرن، به لکوو که له پووری هه ریبه کی له وان دهری به که له پوورگره زیندوووهکانی خوی.

^(۱) ئیبنو سوراقه له زانا گهورهکانی موته قه دیمینه، له پیش چوارسمدی کۆچیدا ژباوه. تماشای موغنی محتاج بمرگی سییم لاپیره (۷) بکه.

خاڻوان کي وکين؟:

خاڻوان له زماندا به بهرهی خال دهگوتری، که بریتین له خرم و
که سوکاری دایک، به لام له عورفی شهرعا: به هه موو خرمی دهگوتری که
خاومن به شه پشکی دیاریکراو نه بی و، به پی عورفی شهرعیش له
باوانی به مهنا عه صه به نه بی. نه مانه ش به کورتی نه یازده به شه
که زور به یان له خاڻوانن:

- (۱) نهو باپیرو نه نکانه که میراتبهری هه میشه پی نین.
- (۲) منالی کچی مردووه که، چ کوربن و چ کچ بن.
- (۳) کچی برا، خوی برای باوکی و دایکی بی، یا خود برای باوکی
بی، یا برای دایکی بی.
- (۴) کوری برای دایکی.
- (۵) منالی خوشک چ کوربی چ کچ.
- (۶) مامی دایکی.
- (۷) کچی مام هر مامهیه ک بی.
- (۸) خوشکی باوک.
- (۹) خوشکی دایک.
- (۱۰) برای دایک.
- (۱۱) نهو که سانهی که به هو یه کی له به سانهی سهره وه
دهگه نه وه به مردووه که.

۲۴۴) چۆنیتتیی دابه شکردنی که له پوور به سه ر خالواندا:

دوو ریگه ههیه بۆ دابه‌شکردنی که له یوور به سه‌ریاندا :-

ریځه یی که هم: پی د تلین، ریځه یی له شوین دانان، بریتییی له وه
 نهو خالوانان هی که له مهسه له که دا همن له جیځه یی نهو باوان و خاومن
 پشکه مردوو دده نرین که دهیانگه یه نن به مردوو که، وه ریځ پشک یا
 بهشی نهو که سه گه یه نره ددری به وانیش. بفرموو له گهل کردنه وه یی
 چند نمونه یی که:

(۱) نه گهر مردوویڼ نه م خاڼواناندهی له دوا به جیما؛

۱۔ کیجی کج۔

ب۔ کوری خوشکی ههق (أخت شقیقه).

ج- کچی برای باوکی.

د۔ کیچی مام۔

رېښه سهری نهو کهسانه دهگهین که نهمانه دهگهینن به
مردووهکه، کهواته وهک بلئی مهسهلهکه نهو چوارکهسهی تیاپه: کچو
خوشکی ههقو برای باوکی و مامه، لهه مهسهلهیهدا برای باوکی و مامه
بی بهش دهبین به خوشکه باوک و دایکییهکه چونکه لهگهل کچی
مردووهکهدا کۆبۆتهوه، وه نهصلی مهسهلهکه له دووه، کهواته نیوه که
پشکی کچه دهری به کچی کچهکه، نهونیوهکهی تریش که پشکی
خوشکی ههقه دهری به کورهکهی).

(۲) نه گهر مردوو ده که نه مانه ی هه بوو که له خالوان:

ا- کچی کچ.

ب- کچی کچی کوږ.

ج- کچی مامی هه ق که له پووره که ناوا دابهش ده کړئ: وا دادهنرئ
که مه سه له که کچیک و کچیکي کوږو مامیکي هه قی تیا دایه، پشکی کچ
نیوه یه دهنرئ به کچه که ی، پشکی کچی کوږ شه شیه که دهنرئ به
کچه که ی، چی مایه وه بو مامیه که سییه که دهنرئ به کچه که ی.

(۳) نه گهر مردوو ده که کچی کچی کوږو کچی برای هه ق
(شه قیق) ی هه بوو، مه سه له که ناوا ده کړیته وه:

کچی کوږ، نیوه ی ده که وئ دهنرئ به کچه که ی، برای هه قیش
باوانه چی مایه وه بو نه وه، که له م مه سه له یه دا نیوه یه دهنرئ به
کچه که ی.

بناغه ی نه م بو چوونه نه م دوو مه سه له یه: جارئ مردووی بهس
خوشکیکی باوک و خوشکیکی دایکی ده بی، پیغه مبه ر (مروبه خواه له سه ربه) ناوا
که له پووره که ی بهش ده کا له نیوانیاندا: دوو سییه کی ده دا به خوشکی
باوکی و سییه کیشی ده دا به خوشکی دایکی، جاریکیش نیبنو مه سه وود
که له پووره که ی کرد به دوو به شه وه له نیوانی کچی کچو کچی خوشکدا،
هر وه چو ن مردووی ته نیا کچیک و خوشکیکی هه بی، هه ریه که یان
نیوه ی ماله که ی ده که وئ ناوا.

فهرموده که ی پیغه مبهەر (مردووه خواه لهسه ربه) نهوه دهگه یه نه که لهکاتی دابه شکردنی که له پووردا بهسهر خالوانا ته ماشای خودی خوین ناکری، به لکوو حسیی نهو که سهیان بو دهکری که دهیانگه یه نه به مردووه که، که یا خاوون بهشن یا باوانن. دیاره خوشکی باوک به هو ی باوکه و مو خوشکی دایک به هو ی دایکه وه دهگه نه وه به مردووه که، لهکاتی وادا که له پوورده که هی باوک و ایکه، سییه ک: به بهش هی دایکه و چی مایه وه هی باوکه. رهوا دیتنه که ی ئیبنو مهسعوودیش نه م تهفسیره بو مهسهله که دووبات دهکاته وه. نیمام نه حمه دو دواپینان (متأخرین) له ملیکییه و شافعییه کان نه گهر گهنجینه ی سامانی موسوئلمانان ریکوپیک نه بوو، لهسهر نه م شیوه ی یه که مه که له پوورده که دابهش دهکن بهسهر خالواندا، که بهعه ره بی ناودارن به زهویلنه رحام.

ریگه ی دووه م: پی دهگوتری ریگه ی خزمترین، نه م دهسته یه، کی خزمتر بی به مردووه که نه وه وه پیش دهحن - به پی ریزی باوان، له باوانا کوری کور دهخریته پیش باوکی باوکه وه، جا به م شیوه یه له خالوانیشدا منالی کج پیش باوکی دایک دهخری!.

٢٤٥) به شه دیاریکراوه کان (الفروض المقدره):

پشکه دیاریکراوه کان (که له قورئانی پیروژدا روون کراونه ته وه) شهش پشکن: نیوه، چواریه ک، هه شتییه ک، دوو سییه ک، سییه ک، شهشییه ک. خاوونه نه م پشکانه چهند تاقمه یه کن، نیوه به شه پشکی نه م پینج تاقمه یه:

یه گهم: تافه کچ، واته: نهوهی خوشک و برای خوی له گهلدا نه بی. یهزدانی مهزن دمه رموی: {وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ - سورة النساء - ۱۱/۴} واته: نه گهر تافه کچی هه بوو نیوهی که له پووره کهی ده که وئ.

دووه م: تافه کچی کور، نه خوشک و برای خوی و نه مندالی مردووه کهی له گهلدا نه بی، نه مهیش به یه گگرتن وایه.

سییه م: تافه خوشکی هه ق که برای له گهلدا نه بی، به پیی نایه تی: {وَلَهُ أُخْتُ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ - سورة النساء - ۱۷۶/۴}.

چواره م: تافه خوشکی باوکی، که نه بارو نه خوشکی هه ق و نه کور و کچی مردووه کهی له گهلدا نه بی چونکه نه مهیش به پیی رووکار (ظاهر) ی نایه ته که به رده که وئ.

پینجه م: میرد، که ژنه کهی منال و منالی منالی خاوهن که له پووری نه بی. خوی گه وره دمه رموی: {وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ - سورة النساء - ۱۲/۴} واته: نیوهی که له پووری ژنه کانتان بو نیوهیه، نه گهر مندالیان له پاش به جی نه مابوو. دیاره که به پیی ده قی نایه ته که نه وهی که هه ق منالی خوی (ولد الصلب) بی به رده که وئ، منالی کوریش (نه گهر نه وه به سلینین که بهر ناوی منال ده که وئ نه وه نه ویش) به رده قی نایه ته که ده که وئ، نه م نایه ته هیش نیشانه ی نه م بوچوونه یه که دمه رموی: (یا بنی آدم)

ئەومئا خودا لە پاش چەندین پشت بە بەرهی ئادەم دەفەرموی: ئەی کۆرەکانی ئادەم! ھەروا ئەم ھەرموودەیه‌یش نیشانەی ئەو دیە کە وشەیی (ودەلد - منال) لە قورئانا منالی منال دەگریتەو، پێغەمبەر (ەرۆدە خواوە لەسەربە) دەفەرموی: (انا ابن عبدالمطلب: من کۆری عەبدولوطە لیبم) چونکە ئاشکرایە کە پێغەمبەر (ەرۆدە خواوە لەسەربە) منالی منالی عەبدولوطە لیبە، ئەگەر ئەو نەسەلینین، ئەو بە یەگرتن، واتە: بە إجماع، منالی کۆر لە پایە کوردایە، لە کە لەپوورو باوانیدا.

چواریە کیش بە شە پشکی دوو تاقمە:

یە کەم: میردی کە ژنە کە ی منال یا منالەزای میراتبەری ھەبێ.

دوو ھەم: ژنی، یا زیاتر لە ژنی، تا چوار ژن، کە میردە کە یان منال یا منالی منالی ھەبێ، بە پێی ئەم نایەتە: { فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ } ھەشتیە کیش بە شە پشکی یە ک ژن یا زیاتر لە یە ک ژن کە میردە کە یان منال یا منالەزای کە لەپوور بەری ھەبێ. وە ک لە قورئانا دەفەرموی: { فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمْنُ - سورة النساء - ۱۲/۴ } یەگرتنیش لە سەری دامەزراوە. دوو سییە کیش (واتە: دوو بەش لە سی بەشی مال) بە شە پشکی چوار تاقمە:

یە کەم: دوو کچ، یا زیاتر لە دوو، بەو مەرجە کە برا یان لە گەل ھەبێ.

دووهم: دوو کچې کور یا زیاتر، بهو مهرجه نه لهگهل برای خویانو نه لهگهل چینیکي لای سهرووی خویانا نهبن، له منالو له منالی منالی مرووهکه.

سپیهه: دوو خوشکی باوکی و دایکی یا زیاتر له دوو خوشک، بهو مهرجه نه لهگهل برای خویانا وه نه لهگهل منالی مردووهکهدا نهبن.

چوارهم: دوو خوشکی باوکی یا زیاتر، بهو مهرجه نه لهگهل برای خویانا، وه نه لهگهل خوشکی باوکی و دایکی، یا برای باوکی و دایکید، وه نه لهگهل مندالی مردووهکهدا نهبن. دوو کچ یا زیاتر بهپیي نهم نایهته دوستپهکیان دهکهوئ: { فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ } . نهگهر بگوترئ: نهم نایهته بهلگپه لهسهر نهوه که بهشه پشکی زیاتر له دوو کچ دوو سپیهکه، نهدي چوون دمبی به بهلگه لهسهر نهوههیش که بهشهپشکی دوو کچیش هر دووسپیهکه؟ له وهلاما دهلئین: نهم نایهته بههوی مهسهلهپهکی تایهتهوه هاتووه، که ناواپه: ژنهکهی سهعدی کورې رهبع، نهو دوو کچهی که له سهعد بوون، هیانانی بو لای پیغهمبهر (مرووه خواه لهسهرئ) عهرزی کرد: نهی پیغممبهری خوا! نهم دوو کچهم کچی سهعدی کورې رهبعن، باوکیان له غهزای نوحوددا لهگهل تودا بوو، که شههیدکرا، نیستایش مامهکهیان ههرچی مالیان ههپه بردوویهتی بو خوی وه هیچی بو نهمان نههیشتوتهوه، بهبی مالیش کهس نایان خوازی. ههرمووی (مرووه خواه لهسهرئ): خودا بو خوی بو نهم بابته برپاردهدا، پاش نهوه نایهتی دابهشکردنی کهلهپوور هاتهخوارهوه که دمفهرموئ: { يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ } نهوجا

حه زرمٲ (مروودى خواء له سهر بء) ناردى به شوپن مامه كه ياناو فهرمووى: دوو سيئه كى مائه كه بده به ههردوو كچه كهى سهد، وه ههشتيه كى بده به دايكيان، وه چيمايه وه له وان نه وه هى تويه. (ئه بو داوودو تيرميزى گير اويانه ته وه، تيرميزى به فهرمووده يه كى دروستى داناوه). نه وه تا مهوريدى فهرمووده كه به لگه يه له سهر نه وه كه به شى دوو كچيش ههر دوو سيئه كه. هه ندى ئاوا به لگه سازى ده كهن بو ئهم مه سه له يه: دمه فهرموون: كه وشه ي (فوق) له (فوق اثنتين) يدا زائيده يه، بو مه به ستى رهوانبزييه، دهق وهك وشه ي نهو (فوق) ه وايه كه زائيده يه وا له م نايه ته ي تردا كه دمه فهرموئ: { فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ } هه ندى تر ده ليين: مه به ست له وشه ي (فوق الثنتين) له م نايه ته دا نه مه يه: نه گهر دوو كچ يا زياتر له دوو كچ بوون! واته: رواله تى نايه ته كه مه به ست نيه كه به رواله ت نه وه ده گه يه نى دوو سيئه ك به شى زياتر له دوو كچه. هه ندى زاناي تر نه مه ده كهن به به لگه: به يوه ندى خوشك به مردوو ده كه وه بى هيژتره له به يوه ندى كچ، ده ي له شويى دوو سيئه ك به شى دوو خوشك بى، ده بى باشر بى به به شى دوو كچ! دوو كچى كوريش له بهر نه مه دوو سيئه كيان ده كه وى چونكه ياسايه كى ره سايه كه ههركاتى دوو كچى كور خويان به ته نها بوون ريك وهك دوو كچ وان. دوو خوشك و زياتر يش كه دوو سيئه كيان ده كه وى به پى ئهم نايه ته يه: { فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلَثَانِ مِمَّا تَرَكَ }. جابير (ره راه خواء لينب): فهرمووى: نه خو ش بووم، هو شم نه بوو، ههوت خوشك هه بوو، پيغه مبه ر (مروودى خواء له سهر بء) هات بو سهر دانم، گوتم: نه ي پيغه مبه رى خوا! چى له مائه كه م بكه م، ميراتو كه له پووره كه م بو كييه؟ چونكه من ته نيا

چهن خوشکیکم ههن، که کهلهپوورم لیبگرن و کهسی ترم نیه، نه باوک و نه دایک و نه منال، جا پیغه مبهه (مردوووه خواه له سه ربه) دهرچوو له لای من و له پاشا که پرایه وه و فه رمووی: سه بارهت به بابتهی خوشکه کانت خودا قورئانی ناردۆته خواره وه، وه باسه کهی روون کردۆته وه، وه دوو سییه کی بۆیان داناوه! جابیر دهیغه رموو: ئایه تی که لاله هوی هاتنه کهی من بووم، دهی نهوا به پیی ئهم فه رموو دهیه دهرکهوت مه بهست له ئایه ته که ئهمه یه: پشکی دوو خوشک یا زیاتر له دوو خوشک دوو سییه که.

سییه کیش به شه پشکی دوو تاقمه یه :

یه کهم: دایکی مردوو وه که، بهو مهرجه که مردوو وه که منالی نه بی و کورمه زایشی نه بی، وه ژماره یه کیش له براو خوشکی نه بی.

دووهم: ژماره یه که له براو خوشکی دایکی، که له دوو کهس که متر نه بن، نیرو مییان تیادا هاو به شن به یه کسان.

هه ندی جاریش سییه که دهری به باپیره که له گه ل براو خوشکی مردوو وه که کۆببیته وه. به شه پشکی دایک که له م دوو کاته دا ئاویه له م ئایه ته وهرگیراوه: { فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلَأُمُّهُ الثَّلَاثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلَأُمُّهُ السُّدُسُ - سورة النساء - ۱۱/۴ }. وه که له پیشه وه باسکرا کورمه زایش وه که کور وایه. ئه وه یش که ده ئین: ژماره ی براو خوشکه کان له دوو کهس که متر نه بن، گهرچی ژماره که یان له ئایه ته که دا به دارپژگه (صیغه) ی کۆیه، کۆ (جه مع) یش

لە سىڭەسەۋە دەست پىدەمگا، نەك لە دوۋەۋە، ئەمە لەبەر ئەمەيە:
چونكە جارو بار بۇ دوۋىش كۆ بەكار دەھىنرى؟.

ئىبنو عەبباس بە عوسمانى فەرموو: تۆ چۆن بەشى دايك بە
دوو براى مردوۋەكە لە سىڭەسەۋە دەبەي بۇ شەش يەك، كەي دوۋبرا
لە عەرەبىدا پىي دەگوترى (اخوة)؟ عوسمان (مەزەلە مەۋەيان بە)
فەرموو: ھەرشتى لە پىش جىنىشىنى مىندا، لە سەردەمى پىغەمبەرو
ئەبو بەكردا سەرى گرتىو بەناو ولاتو شارانا پەخش بوۋىتەۋە، مىن
ئاتانم دەستكارى بىكەم ۋەھلى بوەشىنمەۋە، مەبەستى ئىمامى عوسمان
لەم ۋەلامە ئەۋەيە: كە پىش ئەۋەي كە ئىبنو عەبباس ئەم رەخنەيە
بگرى موسولمانان بە كۆمەلى بەو شىۋەيە بەشيان بۇ دايك داناۋە، ئەي
فەرائىز خوا! بزانه لە دوو وپنەدا دايك سىيەكى ئەۋە دەبا، كە پىشكى
مىرد، يا ژنى لى دەردەكرى.

شىۋەي يەكەم: مىردىك ۋ باوك دايكى. نىۋەي ھى مىردەكەيە،
سىيەكى باقى (كە شەش يەكى سەرجەمى كەلەپۋورەكەيە) بۇ دايكەو
ھەچىش لە دايكەكە مايەۋە كە دوو سىيەكى باقىيە بۇ باوكە.

شىۋەي دوۋەم: ژن ۋ باوك دايكى مردوۋ بىكەۋنە يەك.
چۈاريەكى سەرجەمى كەلەپۋورەكە بۇ ژنەكەيە، سىيەكى مەندە
(باقى) يەكەي بۇ دايكەكەيە، مەندەكەيشى بۇ باوكەكەيە. كەۋاتە:
پرسىار (ئەسئلەي) يەكەم لە شەشە، چونكە پىشكى مىردەكە نىۋەيەو
پىشكى دايكەكەيش سىيەكى نىۋەيەو لى دەرهىنراو (مەخرەج) ي
سىيەكى نىۋە شەشەو بەشى مىردەكەي لەناۋدايە، جا لەو شەشە مىردى

مردووهکه سئ بهش دهباو دایکهکهی بهشیک، چونکه سییهکی نیووهکه که ماوهتهوه یهکه، وه باوکهکهیش دوو بهش دهبا. پرسپاری دووهمیش له دوازدهیه، چونکه بهشی ژنهکه چواریهکهو بهشی دایکهکه سییهکی چواریهکه باقی یهکانه. لئ دهرهینراوی سییهکی چواریهکهکان دوازدهیهو چوار لهناو دوازدهدایه. سئ بهش له دوازده، که چواریهکی سامانهکهیه بو ژنهکهیهو، سئ بهشی کهسییهکی نو بهشه باقییهکهیه بو دایکهکهیهو، شەش بهشیش بو باوکهکهیه.

بهلام نیبنو سورهیح رای وایه: که لهم دوو کاتهیشدا دایک سییهکی تهواوی سهرجهمی مالهکهی بو ههیه، بهلگهیشی نهوهیه که رواهتی ناشکرای نایهتهکه نهوه دهگهیهنی. نهوهیش که گوتمان بهشی دوو برای دایکی، یا دوو خوشکی دایکی، یا زیاتر له ههردوولا، سییهکه بهپیی ئەم نایهتهیه: { فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءَ فِي الثُّلُثِ - سورة النساء - ۱۲/۴ } چونکه ئەم نایهته له بارهی کهلهپووری منالی دایکییهوه هاتوو. شهشیهکیش بهشه پشکی جهوت تاقمه:

یهکههم: دایکی مردووهکه، بهو مهرجه مردووهکه کوپ یا کوپمزای ببی، یاخود ژماریهکی له براو خوشک ببی له دوو کهمتر نهبن. بهلگهی ئەمه ئەم فهرمایشتهی زاتی مهزنه: { وَلَا بَوَّيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ - سورة النساء - ۱۱/۴ } لهگهئ ئەم فهرمایشتهیدا: (فان كان له اخوة فلامه السدس) له پیشهوه باسی

ئەوھمان كىرد كە كۆرۈمزا ۋەك كۆرۈۋايە، باسى ئەوھىشمان كىرد كە جارى
بار دارىژگەي كۆ بۆ دوۋىش بەكار دى.

دوۋەم: نەنكى مردوۋەكە، بەمەرجى دايكى نەمابى، ئىتر خۋاى
دايكى دايكى مروۋەكە بى، يا دايكى باۋكى مردوۋەكە بى جىاۋازى نىە،
ھەرچەند بەرمو زوۋرىش بىروا، چونكە قوبەيىصەي كۆرى ئوئەيب
دەفەرموئ: نەنكى ھات بۆ خزمەتى ئەبو بەكر، داۋاى بەشە پىشكى
خۋىي لى كىرد لە ھى مردوۋىەك، فەرموۋى: لە قورئانا كە نامەي
خودايە، بە دەق ھىچ بۆ نەنك دىارى نەكراۋە، ۋە لە سوننەتى
پەغمبەرىشدا لە بارەي ئەم پىرسىارەي تۆۋە خۆم ئاگام لە ھىچ ۋەلامى
نىە، جا تۆ بىرۆرەۋە ھەتا پىرسىار لە ھاۋرپىيان دەكەم، جا كە پىرسىارى
كىرد، موغىرەي كۆرى شوغبە فەرموۋى خۆم بە دىارەۋە بووم كە
خەزەت (مروۋە خۋاە لەسەربە) شەش يەكىدا بە نەنك. ئەبو بەكر پىي
فەرموۋ: كەسى تر لەگەل تۆدا ھەيە كە ئاگاي لەم مەسەلەيە بى؟
موخەممەدى كۆرى مەسلەمەيش ھەئسا فەرموۋى: منىش بە دىارەۋە
بووم. جا ئەبو بەكر شەش يەكەكەي داپىي. پاش ماۋەيى نەنكەكەي
ترىش ھات بۆ لاي خەزەتى عومەر (رەزە خۋاە لىبە) داۋاى بەشى خۋى
لىكرد، فەرموۋى: لە قورئانا كە نامەي خۋايە، بە دەق ھىچ بۆ نەنك
دىارى نەكراۋە، ئەو حوكمەيش كە لە سەردەمى ئەبو بەكردا دراۋە بۆ
نەنكەكەي تر بوو، بۆ تۆ نەبوو، منىش لە خۆمەۋە ناتوانم پىشكى لە
پىشكەكانى كەلەپوور پىر بىكەم، ۋەكى ترىش خۋى ھەر ئەو شەشىەكەيە،
جا نەگەر ئىۋەدى نەنك ھەردوولاتان يەكتان گىرت: ئەۋا شەشىەكەكە
نىۋەيىتانه ھەر كامىكىشتان ھەر تەنھا خۋى بوو ئەۋە ھى خۋىەتى.

زهيديش (رهزاه خواه لېښه) فهرمووی: پېغه مېهر (مرويه خواه لېسېرېن) شه شيه کی دېدا به نه نك، مهرجی دايکی نه مابې، جا هر کاتې دوو نه نك که له به يه ك پايدا بوون كۆبوونه وه نه وه به پېی نه سهره که ی قوبه یصه شه شيه که که ناو كۆپيانه. به لام نه گهر نه نك كيان له وی تریان له مردووه که نه نزيك تر بوو، نه وه سهرنج دېدېن نه گهر نه وه نه نك نه نزيك تره له لايه نی دايکه وه بوو، وهك دايکی دايك، له گهل دايکی دايکی دايك و، له گهل دايکی باوکی باوكدا يهك بگرن، نه وه نزيك که دووره كان، بې بهشی ته واو دهكات، خواي له لايه نی دايکه وه بې، يا له لايه نی باوکه وه بې، دايکی خوی بویه بې بهش دهكات چونکه به هوئی خو په وه دهگاته وه به مردووه که، دايکی باوکی باوكيش بویه بې بهش دهكا چونکه دوور تره، ياسايه کی ره ساوېشه که پله ی نزيك پله ی دوور له كار ده خات. وهی نه گهر نه وه نه نك نه نزيك تره له لايه نی باوکه وه بوو، وهك دايکی باوك و دايکی باوکی دايك، نه وه نزيك که دووره که بې بهش ناكا، به لكوو هه ردو و لايان دېن به هاو بهش له شېش يه كدا، چونکه نه نك له لايه نی دايکه وه بې به باوك بې بهش ناكړی، دهی كه واته به نه نك که به هوئی باوکه وه بگاته وه به مردووه که باشر بې بهش ناكړی!.

سليهم: شه شيهك به شه پشکی كچی كوپه كاتې له گهل كچی هه قی مردووه که دابې، يا له گهل كچی كوپيکی له خوی نزيك تر دابې و برايشی له گهل دا نه بې. چونکه هوذه یلی كوپي شېره حبیل (رهزاه خواه لېښه) ده فهرموئ: پرسيار كرا له نه بو مووسا: مردووه يهك هه يه، كچيک و كچی كوپيک و خوشكيکی هه يه، كه له پووره که يان چوّن لی بهش دمكړی؟ فهرمووی: نيوهی بؤ كچه كه يه تی و نيوهی بؤ خوشكه كه يه تی، وه كچی

كورەكەي ھىچى ناكەوئ، وەبشچۇ بۇلاى ئىبنو مەسعوود لەوئش بېرسە، دەبىنى ئەوئش ھەر وەك مەن دەئى، جا پەرسىياركرا لە ئىبنو مەسعوود، وە قەسكەي ئەبو موساشيان بۇ گىپراپەو، ئەوئش فەرمووى: ئەگەر وابى دەبى مەن رىگەم ھەلەكەردىي و سەرم لى شىوابى، بەلام مەن لەم مەسەلەدا وەك پىغەمبەر خۇي (مروودە خواە لەسەربە) بىرپار دەدەم و حووکەم دەكەم: بۇ كچەكە نىو، ھەيە، بۇ كچى كورەكەيش شەش يەك ھەيە، كە بە ھەردوولا دەكەنە دوو سىيەك، وە ھەرچىش لەوان ماپەو، بۇ خوشكەكەيە. جا چووينەو، بۇ لاى ئەبو موسا و قەسكەي ئىبنو مەسعوودمان بۇ گىپراپەو، فەرمووى: ئىو، كە ئەم زانا گەورەيەتان لە ناوداپە لەمەن مەپەرسەن (بوخارى و ئەبو داوود تىرمىذى و نەسائى). كچى كور ئەگەر لەيەك پەتر بوون شەشەك وەك يەك ناوگۇيى يانە بە يەكسانى، ئەگەر كچى ھەقى مردووەكەيش لە يەك زىاتەر بوون ئەو، تەواوى دوو سىيەكەكە كە دەبەن بۇ خۇيان و ھىچ بۇ كچى كور نامىنىتەو.

چوارەم: بۇ خوشكى باوكىيە، يەكئ بى يا زىاتەر، بەو مەرجه لەگەل خوشكىكى باوكى و دايكى دابى و برايشى لەگەلدا نەبى. چونكە ھەموو خوشكى لەيەك پەلەدان، كە پەلەي خوشكايەتيە بەلام خوشكى ھەق بەھۇي زىاتەرى تەرمەقى خزمایەتيەو لە پىشتەر، بۇيە خوشكى باوكى لەگەل خوشكى ھەقدا حسیبى كچى كورى بۇ دەكرى لەگەل كچى ھەقى مرووەكەدا (بنت الصلېب للمیت). جا خوشكە باوكىيەكان يەك بىن يا پەتر ئەو شەشەكە ناوگۇيیانە، رىك وەك چەند كچىكى كور كە لەگەل كچىكى ھەقدا كۆبىنەو شەشەك ناوگۇيیانە ئەمانەيش ئاوا.

پينجهه: بۆ باوکه، بهو مهرجه مردووکه منال يا کورمزای ههبي چونکه خوای گهوره دهفهرموي: {وَلَا يَوْنِيهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ - سورة النساء - ۱۱/۴}.

شهشه: بۆ باپيريه، بهو مهرجه باوکی مردووکه نهماي، وه مردووکه منال يا کورمزای ببي، ئهمهيش بهپي يهگگرتن.

چهوتهه: بۆ تهنها براي دايکی يا تهنها خوشکی دايکيه. چونکه خوای مهزن دهفهرموي: {وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ - سورة النساء - ۱۲/۴} ئهم نايهته بويه دهبي به بهلگه بۆ ئهم برپاره، چونکه بۆ روونکردنهوي بهشی براي دايکی و خوشکی دايکی هاتوه، به بهلگهی خویندنهوي سهعدی کورپی نهبو وهقاص و ئيبينو مهسعوود (همراه خوايان ليتبه) که له قيرائهتی ئهوانا ناوايه: {وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ مِّن بَعْدِ أُمِّ}. چونکه زانايانی شهرع دهفهرموون: (قيرائهتی شاذده له پایهی فهرمووهدايه) کهواته: برپاری پی دهچهسپی، واته: حوکمی پی ثابت دهبي.

٢٤٦) بيبه شبوونی نهکهکان بههوی دايکی مردووکه وه:

ئهی کهس دهتهوی شارمزی زانستی کهلهپوور زانیبی! بزانه که ههموو نهکی، خوای له تهرهفی دايکه وهبی، وهک دايکی دايک، يا له تهرهفی باوکه وهبی وهک دايکی باوک، ههر چهند بهرهو ژورتریش برپوا،

به دایکی مردوووه که بی بهشی تهواو دهبی. هوئی ئەم بیبهشبوونهیش
ئەومیه ئەم شەش یه که که دهری بهمان له بنهردتا هی دایکه، کهواته
ههرکاتی دایک خوئی مابوو دهری به خوئی و هیچ بو ئەمان
نامینیتهوه، ریک وهک چۆن ئەگەر باوک مابوو باپیر بی بهش دهبی ئاوا.

لاباسی:

پرسیاری: مردوویی دایکی دایک و دایکی باوک و باوکی ههبی.
دهئیین: نهنگی تهرمی دایک کهس بیبهشی ناگا دایک خوئی نهبی، بهلام
نهنگی تهرمی باوک به باوکیش و به دایکیش بیبهش دهبی، کهواته له
پرسیاردا دایکی باوک که نهنگی تهرمی باوکه بیبهش دهبی به
باوکه که، بهلام دایکی دایک، که نهنگی تهرمی دایکه، شەشیهکی بو
ههیه به تهواوی، مهندهی ماله کهیش بو باوکه کهیه به باوهنیتی بوئی
ماوتهوه.

٢٤٧) بیبهشبوونی تهواوی براو خوشکی دایکی به هوئی ئەم چەند که سهوه:

براو خوشکی دایکی بیبهشی تهواو دهبن به باوک و باپیره به
مندالی مردوووه که، خوی نیڕینه بن یا میینه، به کورمزایش براو
خوشکی دایکی دیسان بیبهش دهبن، ههر چەند بهرمو خواریش
بووبیتهوه. چونکه خوی گهره کهلهپووری خوشک و برای دایکی لهناو
بهشی کهلاله دا داناوه. کهلاله واته: مردوویهکی کهلهپوور بهخش که
نهوهچهو نه بنهچهی نه مابی.

۲۴۸) بیټه شپوونى ته واوى براو خوشكى باوكى:

براو خوشكى باوكى به ته واوى بيټه ش دهن به باوك و به كورو
به كورى كورو به براى باوكى و دايكى، چونكه خوشه ويست (مردوده خواه
له سربښ) دمفه رموى: هه موو خاوه ن به شى، به شه پشكى ديارى كراوى خوى
پيښدن، به پيى دهقى نايه ته گانې قورئان، ئينجا هه رچى مايه وه له
خاوه ن به شه گان، نه وه بو خزمه ترين كه سه، به مه رچى كه نيرينه بى
(ش/ د/ ت) دهى بيگومان كه باوك و كورو كورى كور نزيكترن له برا،
براى باوكى و دايكى پيش ده خرئ له براى باوكى چونكه له تهره فى
دايكيشه وه ده گاته وه به مردووه كه، پيغه مبه ريش (مردوده خواه له سربښ)
دمفه رموى: براى باوكى و دايكى كه له پوور له يه كترى ده گرن، نه گهر
براى باوكيان له گهل بوو، نه و كه له پوور ناگرئ.

۲۴۹) بيټه شپوونى ته واوى براى باوكى و دايكى و خوشكى دايكى و باوكى:

نه مانيش بيټه ش دهن به م سى كه سه: به كورو به كورى كورو
به باوك، چونكه نه م سى تا قمه له خوشك و برا نزيكترن به مردووه كه،
كه واته بهر برياره گشتيه كه ي فهرمايشته كه ي پيغه مبه ر (مردوده خواه له سربښ)
ده كه ون كه دمفه رموى: (.. بو خزمه ترين كه سه..). ➡

۲۵۰) چوار کهس ههن خوشکی خویان دهکهن بهباوان (واته: بهعهصه به).

کورپو کورپو کورپو برای هه قو برای باوکی، خوشکی هاوپایه ی خویان دهکهن به باوان، بهم چوارکهسه نه بی، خوشک به کهسی تر نابی به باوان، جا له کاتی کۆبوونه وهی نه مانده له گهل خوشکیانا، که له پووره که ناوا دابهش دهکری: له بۆ کور دوو هه ندهی بهشی کچی ههیه. کور که خوشکی خوی دهکا به باوان به پیی نه م نایه ته پیرۆزهیه: {يُوصِيكُمُ اللّٰهُ فِيْ اَوْلَادِكُمْ لِلَّذِكْرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ} کورپو کورپش (وهك چه ند جار دووپاتمان کرده وه) بهرمنالی مروف ده که وئ، نه گهر به ربکه وئ نهوا باشه و نه ویش به پیی نه م نایه ته خوشکی خوی دهکا به به صه به، دهنه به قیاس له سه ر کور چه سپاوه که خوشکی خوی دهکا به باوان. برایش که خوشکی خوی دهکا به باوان به پیی نه م نایه ته ی تره: {وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذِكْرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ} بۆیه ویش ته نیا نه م چوارکهسه خوشکی خویان دهکهن به باوان و کهسانی تر بیجگه له مانه خوشکی خویان بۆ ناکری به باوان چونکه خوشک له غهیری نه م چوارکاته دا بی که له پووره، چونکه له دهسته ی خالوانه! بۆ نموونه: مامه که برای باوکه خوشکی خوی بۆ ناکری به باوان، چونکه خوشکی باوکی مردوو ده که یشه، خوشکی باوکیش له خالوانه!.

۲۵۱) ئەم چوار تاقمەیش خۆيان كەلەپوور دەگرن، بەلام خوشكەكانيان كەلەپوور ناگرن:

مامەو كۆرى مامەو كۆرى براو باوانى ئازدكەر، مامەو كۆرى
مامەو كۆرى برا بۆيە كەلەپوور دەگرن چونكە خۆيان لە باوانن، بەلام
خوشكەكانيان لە خالوانن، باوانى ئازادكەريش بەپپى ئەم فەرمایشتەى
پيغەمبەر (موسى خواد لەسەربە) كەلەپوور دەگرن: سەردارىي واتە: ولاءى
بەندەى ئازادكراو دەق تانو پۆيە وەك تانو پۆى رشتەى ھاوپشتى،
نەدەفرۆشئو نە دەبەخشئ بە كەسكى تر. (ئىبنو خوزەيمەو ئىبنو
حەببانو حاكەم گىراويا نەتەو) حاكەم دەفەرمۆى: رشتەكەى ساغە،
بەلام بەيھەقى دەفەرمۆى: (زەمەدارە) ديارە كە ھاوپشتى رەجەلەك
بەريتيە لە بەردى باوان. جا ھەركاتى مافى سەردارىي بۆ كەسى
دامەزرا، وە خۆى مرد ئەو مافە دەچى بۆ باوانەكانى. كۆگر (ضابط)ى
ئەو كەسەى كە بەھۆى سەردارىيەو كەلەپوور دەگرئ: ھەموو
نيرينەيى كە ببى بە باوانى ئازدكەر. جا لەسەر ئەم بنياتە ھەركاتى
بەندە ئازادكراو كە لەپاش ئازادكەرە كەى مرد، وە لە ھاوپشتى خۆى
باوانى نەبوو، ئەو كەلەپوورەكەى (يا نەوەى لە بەشەپشك
دەمىنيەتەو) دەدرئ بەنيرينەى باوانى ئازادكەرەكەى، بۆ نمونە: كۆنە
بەندەيى مرد، خاوەنە ئازادكەرەكەى نەمايوو، بەلام ئازادكەرەكەى
كۆرپك و كچك و باوك و دايك و بايەك و خوشكى بوو، كەلەپوورەكەى بۆ
نيچرينەكەيانە، بەشى ميئەكانى لى نادرى.

۲۵۲) كەلەپوورى باپىرە لەگەل براو خوشكدا:

ھەركاتى باپىرە تەرەقى باوك لەگەل براو خوشكى باوكى و دايكىدا، يا لەگەل براو خوشكى باوكيدا كەوتنە يەك، ئەو ئەگەر خاومەن پشكىيان لەگەلدا نەبوو، كام بەشى زۆرتەرە لە سىيەكى ھەموو كەلەپوورەكە، يا لە براپەشى لەگەلئاندا، باپىرە ئەو دەبا، ئەو ھەيش بوزانىن كە براپەك بە دوو خوشك دەزمىررى، ھەركاتى باپىرە بە براپەشى كەلەپوورى گرت وەك يەك برا وایە، ئەگەر سىيەكى برد پاشماو ھەكى كەلەپوورەكە لە نىوان خوشكەكاندا دابەش دەگرى. جارى وا ھەيە براپەشى و سىيەك وەكوو يەكن، وەكوو ئەو ۋارەيان دوو ھاتى باپىرە، وەك باپىرە لەگەل دوو برادا، يا باپىرە لەگەل براپەك و دوو خوشكا، يا باپىرە لەگەل چوار خوشكا، لەم وینانەدا سىيەك و براپەشى بۇ باپىرە وەك يەكن، بەلام جارى وا ھەيە سىيەك باشترە بۆى، دەستورى كۆگر بۇ ئەمە ناوایە: ئەگەر براو خوشكەكان ۋارەيان كەمتر بوو لە دوو ھاتى باپىرەكە، ئەو براپەشى ھازانجى زۆرتەرە، ئەگەر ۋارەيان دوو ھاتى باپىرەبوو ئەو سىيەك و براپەشى وەكوو يەكن، ئەگەر ۋارەيان لە دوو ھاتى باپىرە پتر بوو، ئەو سىيەك ھازانجى زۆرتەرە. جۆرى يەكەمى ئەم كۆگرە ئەم پىنج شىۋەيە ھەيە:

۱) باپىرە لەگەل يەك خزشكدا، لىرەدا پرسىارەكە لە سىيە، دوو بەش بۇ باپىرەكەو بەشى بۇ خوشكەكە.

۲) باپىرە دوو خوشك، پرسىارەكە لە چوارە، دوو بۇ باپىرەكەو دوو بۇ خوشكەكان.

۳) باپېرەو برا يەك، مەسەلەكە لە دوو، يەكی بۇ باپېرەو يەكی
بۇ براكە.

۴) باپېرە لەگەل براو خوشكێدا، پرسیارەكە لە پێنجە: دوو بۇ
باپېرەكەو دوو بۇ براكەو يەك بۇ خوشكەكە.

۵) باپېرەو سى خوشك. پرسیارەكە لە پێنجە دوو بۇ باپېرە، سى
بۇ سى خوشكەكان.

جۆرى دووهم: لە پێشەوە باسكرا.

جۆرى سێیەمیش: شیوەى زۆرەو صورەتەكانى لەبەر زۆرى
نازمیڤرى، وەك ئەووە كە باپېرە كۆببیتەووە لەگەل سى برادا. لیڤەدا
مەسەلەكە لە سێیە، چونكە سێیەك باشتەرە بۇ باپېرە، يەكێك بۇ باپېرەو
دوو بۇ سى براكە، كە بەشناكړى بە سەریاندا، جا سى دەدەین لە سى
دەبى بە نۆ، سى بۇ باپېرەو شەش بۇ سى براكە، يەكی دوو بەش.

هەتا ئیستا قەسەمان لەووبوو كە خاوەن پشكیان لەگەلدا نەبى،
بەلام ئەگەر خاوەن پشكیان لەگەلدابوو ئەووە تەماشە دىكەین و بە پێى
ئەم دەستوورەى دواوە برپار دەدەین، جارێ بابزانین ئەو خاوەن پشكانە
كۆ و كۆن كە دەگونجى لەگەل باپېرەو براو خوشكا كۆببنەووە: بریتین
لەكچو كچى كۆرەو دایكو نەنكو میڤردو ژن، كە شەش تاھمن^(۱).

^(۱) بەراستى لیڤەدا ئەسلەكە زۆر كورتەوێكراوە، بۆیە كەمى درێژە بە باسكە
دەدەین تا خوێنەمى ئازیز بە باشى لێى حالى بێ. من بۆ ئەوێ بۆ خۆم لە عیبارەتى
ئەسلەكە حالى بېم دەبى زۆر بە وردى مۆتالای ئەم سەرچارانەى تری بۆ بكەم: (كفاية

جا کاتئ باپيرو خوشک و براو خاومن به شه پشکی دیاری کراو له پرسیاریکا کۆبوونهوه، نهوه سهرنج ددهین: نهگهر خاومن پشکهکان ههموو که له پووره کهیان دهرد بۆ خۆیان و هیچ بۆ باپیره نه دهمایهوه، یا بهس شهشیهک دهمایهوه لیان، یا که متر له شهشیهک دهمایهوه لیان نهوه لهم سئ حالتهدا خوشک و براکان بئ بهشی تهواو دهب و شهشیهک دلهسر نهه سئ شیوهی دواوه دهرئ به باپیره.

۱- حالی یهکهه: باپيرو براو خوشک و دوو کچ و دایک و میرد. نهه پرسیاره له دوازدیه، بههوی عهولهوه زیادی دهکهین بۆ سیازده بۆ تهواوکردنی بهشی دایکهکه، وه بۆ پازدهیش بۆ پهیداگردنی شهشیهکی باپیرهکه. وه لهم ژماریهدا ههشتی بۆ دوو کچهکهو سئی بۆ میردمهکهو دووی بۆ دایکهکهو دووی بۆ باپیرهکهیهو براو خوشکهکه بئ بهشن بههوی نهوهوه که خاومن پشکهکان ههموو که له پووره کهیان داگرتوووه هیچ بۆ نهوان نهماوتهوه به استغراق.

۲- حالی دووهم: باپيرو دوو کچ و دایک و برایهک. لیردها کچهکان دوو سییهک دهبه و دایکهکه شهشیهک دهبا، مهسهلهکه له شهشه: چواری بۆ کچهکان و یهک بۆ دایکهکهو یهک بۆ باپیرهکه،

الاخيار ومغنی المحتاج و شریعتی نیسلام و فتح المعین و سرچاوهکانی حدیثیش. کواته زۆر نستممه که نهه لوانهی تیی و رووکاون به باشی لئی حالی بن. خوایاربی نهه وهرگهراوه باشرین شرح و رافدهبئ بۆ نهه کتیبه پیژوه.

براکه‌یش بی‌بەش دەبێ، چونکه خاوەن بەشەکان هەموو بەشەکانیان داگرتوووە.

خالی سییەم: باپیره و برایەك و دوو كچ و مێردێ. دوو كچەكە دوو سییەك و مێردەكە چواریەك دەبا. جا لەبەر ئەوە كەسێ و چوار مۆتەبایین، سێ زەرب دەكەین لە چواردەبێ بە دوازدە، هەشتی بۆ كچەكان و سێ بۆ مێردەكە یەكێكی دەمینیته‌وه شەشیەکی دوازدە تەواو ناکا، ژمارە ی مەسەلەكە دەگەیەنێنە سیازدە دوو بەشەكە ددەین بە باپیره‌كو، براکە بی‌بەش دەبێ بە‌هۆی داگرتنی هەموو كە لە‌پوورە‌كوە لە لایەنی خاوەن پشكە‌كانە‌وه.

هەتا ئیستا قسەمان لە‌وه‌ بوو كە لە خاوەن پشكە‌كان شەشیەك، یا كە‌متر لە شەشیەك بمینیته‌وه، یا هیچ نە‌مینیته‌وه لیان، بە‌لام ئە‌گەر زیاتر لە شەشیە‌کیانی لیمایه‌وه، ئە‌وه‌ ئە‌م سێ حاله‌ته‌ کامیان قازانج‌تر بوو بۆ باپیره ئە‌وه‌یان بۆ هەیه:

(١) خالی یە‌كە‌م: برابەشی لە‌گە‌ڵ برا و خوشكە‌كاندا.

(٢) خالی دوو‌هە‌م: سییەکی پاشماوی پشكە‌كان.

(٣) خالی سییە‌م: شەشیەکی سەر‌جە‌می ماله‌كه.

جا دە‌ستووری ئە‌وه‌یش كە بزانی‌ن كام لە‌م سێ حاله‌ قازانجی پ‌تره‌ بۆ باپیره ئە‌مه‌یه: دە‌ئێ‌ن: ئە‌گەر پشكە دیاری‌كراوه‌ نی‌وه‌ بوو، یا لە‌ نی‌وه‌ كە‌متر بوو، وە‌ك چوار یە‌ك، یا سییەك، یا شەشیەك، ئە‌وه‌ ئە‌گەر ژمارە ی برا و خوشكە‌كان كە‌متر بوو لە‌ دوو ئە‌وه‌نده‌ی باپیره،

ئەوۈ برا بەشى قازانچى زۆرتەرە. وە ئەگەر لە دوو ئەومىندەى باپىرە
 زىاتر بوو، ئەوۈ سىيەكى پاشماۋەى بەشە پشكەكان قازانچى پترە، وە
 ئەگەر رىك دوو قاتى باپىرە بوو ئەوۈ برا بەشى و سىيەكى پاشماۋە
 ھەردوولا وەكوو يەكن. وە ئەگەر پشكەكان دوو سىيەك بوو ئەوۈ تەنھا
 لەم شىۋەيەدا برا بەش قازانچى پترە بۆ باپىرە كە يەك خوشكى
 لەگەلدابى، دەنا ھەر شەش يەكى سەر جەمى كەلەپوورەكە قازانچى پترە
 بۆى. وە ئەگەر بەشە پشكى خاۋەن بەش لە نىۋانى نىۋەو
 دوو سىيەكدابوو، وەك نىۋە ھەشت يەك، ئەوۈ لەم سى شىۋەدا كە
 ژمارەى براۋ خوشكەكان ئەومىندەى باپىرەن يا كەمترن برا بەشى
 قازانچترە، سى شىۋەكان ئەمانەن: باپىرەو براپى، باپىرەو دوو خوشك، وە
 ئەگەر ژمارەى براۋ خوشكەكان لە باپىرە زىاتر بوون، وەك باپىرەو دوو
 برا، باپىرەو سى خوشك ئەوۈ شەش يەك قازانچترە.

بىزان:

خوشكى مردوو لەگەل باپىرەدا بەشەپشكى بۆ دانانرى، دەنا
 دەبى لە باپىرە زىاتر بەرى، لە راستىدا ئەم باپىرەو خوشك و برايانە،
 وەكو كۆمەللى براۋ خوشك وانە كە كەوتبەنە يەك، وە ئەو نىۋەى مائە، يا
 ئەو دوو سىيەكە كە لە ھەندى شويىنا پىيان دەدرى لەسەر شىۋەى خاۋەن
 پشكى و پشك وەرگرتن نەبوو. تەنھا مەسەلەيەك ھەيە لەو شويىنەدا
 پشك بۆ خوشك لەگەل باپىرەدا دادەنرى، كە ناۋدارە بە ئەگەرىيە كە
 بىرتىيە لە باپىرەو مىردو دايك و خوشكى ھەق يا خوشكى باۋكى.
 جالەم مەسەلەيەدا مىرد نىۋەو دايك سىيەك و باپىرە شەش يەك و

خوشك نيوه دهبا. كهواته نهصلی مهسئهلهكه له شهشه، وه بهعهول
(واته: پترکردن) پتر دهكری بۆ نو جا لهم ژمارهيه شیی بۆ میردمهكهيهو
دووی بۆ دایكهكهيهو يهكیكى بۆ باپیرهكهيهو سیی بۆ خوشكهكهيه،
واته: $\frac{9}{2}$ میرد $\frac{9}{1}$ بۆ باپیره $\frac{9}{2}$ بۆ خوشك $\frac{9}{2}$ بۆ ايك $= \frac{9}{3} + \frac{9}{1}$
 $+ \frac{9}{2} = \frac{9}{9} = 1$ ئهمجا لهبهر ئهوه كه باپیره لهگهڵ ئهوه خوشكهدا
وهك براو خوشك وایه، دهبی به دهستووری گۆبوونهوهی چهند باوانی،
ئهو يهك بهشهی باپیرهكه لهگهڵ سی بهشهكهی خوشكهكهدا دابهش
بكری به سهريانا، واته: دهبی لهم چواربهشه باپیره دوو ئهوهندهی
خوشكهكه ببا، چونكه بهپیی یاساو دهستووری باوان نیڕینه دوو
ئهوهندهی مییینه دهبا، جا لهبهر ئهوه كه چوار ناشکییهوه بهسهر
سیدا، سی زهړب دهكهین له نو، دهبی به بیستو ههوت. نووی بۆ
میردمهكهو شهشی بۆ دایكهكهو دوازهی دهمینیتهوه بۆ باوانهكان كه
باپیرهو خوشكهكهن، ههشتی بۆ باپیرهو چواری بۆ خوشكهكه.

لیڤهده دهلیین: بۆیه لهم مهسهلهی ئهكدمرییهدا پشك بۆ خوشك
دادهنری، چونكه ئهگهر پشكى بۆ دانهنری كهسیكى خاوهن پشك بهبی
بهلگه بیبهش دهكری، چونكه لهم مهسهلهیهدا كهسی نیه كه خوشك له
بهشی خۆی بی بهش بكا، ئهگهر باپیرهیش بیکا به باوان ئهوه پشكى
خۆی كه شهشیهكه كهه هكا، چونكه مهسئهلهكه ئاوا دهكریتهوه:
میردمهكه نيوه دهبا، دایك سییهكه دهبا، باپیرهو خوشكهكهیش دامان نان
به باوان، مهخرهجی نیو دووه، مهخرهجی سییهكیش سییه، جا لهبهر
ئهوه كه دوو و سی موتهبايینن دوو زهړب دهكهین لهسی، دهبی به
شهش، سیی بۆ میردمهكهو دووی بۆ دایكهكهو يهكیك دهمینیتهوه،

دابەش ناکرئ بەسەر سێدا، کە ژمارەى باوانەکانە، چونکە باپیرە بە دوو دادەنرئ، زەربى ژمارەى سەرى باوانەکان دەکەین لە شەش دەبئ بە هەژدە، نوێ بۆ مێرد، شەشى بۆ دایک، سێى دەمینیتهوه کە رێک شەشیەکی هەژدەیه، بەلام بەتەواوی بەر باپیرناکەوئ، چونکە دووی بۆ ئەومو یەکیکی بۆ خوشکی مردوووەکەیه، کەواتە: خوشکەکە خاوەن بەش بئ بۆ هەردوولا قازانجترە!

بەلام ئەگەر لەم پرسیارەدا لە حیاتیى خوشکەکە برایەک بوایە، ئەوه بەهۆى داگرتن (استغراق) ی کە لەپوورەکەوه لە لایەن خاوەن پشکەکانەوه بێبەش دەبوو، وه هیچی دەست نەدەکەوت، چونکە برا لە باوانە لە قورئانا، لە خاوەنى پشکی دیاری نیە، لەو باوان نەپشەوه کە بەئىستغراق بێبەش دەبن، بەلام خوشکی مردوو ئەگەر یەک بوو، وەنەیش دەکرا بە باوان، پشکی دیاریکراوی خۆی بەپێى ئایەت نیووەیه، لەبەر ئەوه شیاونیه بەهۆى استغراق واتە: گرتنەوهی کە لەپوورەوه بێبەش بکرئ!

وه ئەگەر لەم پرسیارەدا لە حیاتیى خوشکەکە دوو خوشک بوونایە، پرسیارەکە عەول (پترکردن) ی تئ نەدەکەوت مەسەلەکە لە شەش دەبوو، سئ بۆ مێرد، یەک بۆ دایک، چونکە پشکی دایک لەم کاتەدا شەشیەکە، چونکە ژمارەیهک لە خوشک هەن لە مەسەلەکەدا، پاشماوەکەیش کە دووه بۆ باپیرە دوو خوشکەکەیه، بەپێى دوو بۆ نێرینەو یەک بۆ مێنەیه جا ژمارەى سەرى باوانەکان کە چوارە دەدەین لە شەش دەبئ بە بیست و چوار، دوازدەى بۆ مێردەکەو، چواری

بۇ دايكەكە، ھەشت دەمىنىتەۋە، چۈارى بۇ باپىرەكەيەۋ دوۋى بۇ ھەر يەك لە دوو خوشكەكە. لىرەدا باپىرە لە بەشى خۇى دانەپەرپوۋە، كە شەشىەكە، بەلگۈۋ بە تەۋاۋى ۋەرى گرتوۋە. (لەم شوپنەدا عىبادەتى ئەسلەكە ئەم ھەلەيەى تىايە كە دەفەرمۇى: (ولو كان بدل الاخت اخا سقط لحجه بالجد. لە كفايەكەۋ مغنى دابەس ئەۋەنەيە: ولو كان بدل الاخت اخ سقط). لە راستىدا برا بە باپىرەحەجب نابى، ئەگەر لە باتى خوشك برا بى بەئىستغراق حەجب دەبى ئەك بە باپىر - ۋەرگىر).

۲۵۳) باسى راسپىرى (ۋەسىت):

(بىر: تەجرىد / ۳ - ۲۶۸ ز: ۵۹).

راسپىرى لە شەرعا برىتتىيە لەۋە كەسى مافىكى خۇى بدا بە كسىكى تر لە پاش مردنى خۇى. راسپىرى سۈننەتتىكى دامەزراۋە، وايش دەبى پىۋىست دەبى، لە سەرەتاي ئىسلامەۋە پىۋىست بوو لەسەر موسولمان كە ھەموو سامانەكەى بە ۋەسىت بدا بە خزمەكانى، بەپىى ئەم نايەتە پىرۋە: { كَتَبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرَ الْوَصِيَّةِ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ - سورة البقرة - ۱۸۰/۲ } بەلام لە دوايىدا ئەم جۆرە راسپىرىيە ھەلۋەشايەۋە، بەھۋى ھاتنى نايەتەكانى كەلەپوۋر دابەشكردنەۋە، ئىستائىش سۈننەتتىكى گەۋرەيە بەم دوو مەرچە:

یه کهم: له سییه کی مال پتر نه بی.

دووه م: بو که له پوور گر نه بی. خوشه ویست (درووه خواه له سه ربو) دمه رموی: هر موسولمانی شتیکی هه بی که بیهوی راسپیږی له باره یه وه بکا، هه ق وایه دوو شهوی به سه ردا تی نه په ری، هه تا راسپیږینه که ی به نوو سراوه یی له ژوور سه ری داده نی. (شه یخان). نه وه وی دمه رموی: شافیهی دمه رموی: مه به ست له م فه رمووده یه نه مه یه: جه خت کردنه، نه ک دوشه وو سی شهو، دوو ربینیش نه وه یه: سونه ته زور به زووی وه سیټ بکا، به لکوو وا سونه ته که له کاتی له ش ساغیدا وه سیټه که ی بنووسی. به یه کگرتنی سه رجه می موسولمانان راسپیږی سونه ته.

بنیات (رکن) هکانی راسپیږی:

راسپیږی له م چوار بنیاته ی هیه به بی نه مانه دانامه زری:-

یه کهم: داریژگه ی گریدان، واته: نهو گوته یه که راسپیږیه که ی پی دمکری.

دووه م: کراو به راسپیږی (موصی به) مه رجه که ی نه وه یه نافه رمانی نه بی چونکه راسپیږی خوی بو نه وه یه بی به مایه ی چاکه و بو به سه ر گرته وه ی خیری که که له کاتی خویدا نه کراوه، دیاره که بی فه رمانی خوا پیچه وانه ی نه وه یه، وه که له فه رمووده دا دمه رموی: له کاتی سه ره مه رگا خودا خیری کی گه وره ی پیکردوون که ریگه ی پی داوون سییه کی مال ه کانتان بکه ن به خیر بو خوتان، هه تا بی به زیاده

چاگه و بچیته سهر چاگه‌کانی پیشووتان، هه‌تا بی‌کا به‌سه‌رباری کرده‌وه
باشه‌کانتان. (ئیبینو ماحه/ به‌زار/ به‌یه‌قی/ داره قوطنی). هه‌رمووده‌که
به‌لگه‌ی نه‌وه‌یه: بۆیه ریگه‌ی راسپیری دراوه که سییه‌کی سامان بکری
به‌خیر هه‌تا ببی به‌ زیاده‌خیری چاگه، ده‌ی راسپیری‌کردن به‌کردنی
گونه‌وه‌وپه‌ری تاوانه‌وه‌و خواو پیغه‌مبه‌ری خوا ریگه‌ی شتی وایان نه‌داوه،
نه له‌ه‌وړئانداو نه له‌سونه‌تدا.

ده‌ی هه‌رجی سوودو به‌هره ئی وهرگرتنی ناره‌وابی، راسپیری له
باره‌یه‌وه دانامه‌زری چونکه شتی حه‌رام به‌پیی شهرع بی به‌هره‌وه بی
سووده، نه‌مه‌یش وه‌ک سه‌گی نه‌پینگرو مه‌ی و باده‌وه به‌رازو تللیاک، چونکه
نهم جوړه شتانه حه‌رامن و حه‌رامه سوود ئی وهرگرتنیان، ته‌نانه‌ت
نه‌گهر له‌ده‌ستی که‌سیکی‌شدا بن به‌وه نابن به‌هی نه‌وا به‌لام مه‌رج نیه
که راسپیری پیکراو زات بی، به‌لگوو دروسته به‌هره‌ی شت بکری به
راسپیری، وه‌ک به‌هره‌ی خانوو و شتی واکری به‌ راسپیری. هه‌روا
دروسته راسپیری کاتیی بی یا ئیجگاری بی، هه‌تا دروسته به‌شتی دیاری
نه‌کراویش، وه‌ک نه‌وه بلئ: مه‌ری له‌مه‌ره‌کانم خیری، هه‌روه‌ا به
شتیکیش که له‌ژی‌ر رکیفدا نه‌بی و نه‌توانی بیدات به‌ده‌سته‌وه، وه‌ک
مه‌ل به‌حه‌واوه، هه‌روه‌ا به‌شتی نه‌بووش وه‌ک نه‌وه راسپیری بکا
که‌سکی نهم هوشتره‌ مینگه‌یه خیری، چونکه نهم بابته‌ی راسپیرییه
له‌وانی تر فراوانتره.

بىياتى دووم:

راسپىرىكەر، مەرجهكەي ئەۋەپە گەردان (تەسەپروپ)ى لە
مالى خۇيدا دروست بى، گەۋاتە راسپىرى شىت و كەللەيى و شىتۆكە و
بەرسامدار دانامەزى، ھەروا راسپىرى مندالىش دانامەزى، چونكە
گەردانى مندالىش دانامەزى، ۋەلى بۇ نەقام راجىيى ھەيە، فەرمائىشتى
راست ئەۋەپە كە راسپىرى نەقام (سفىە) دادەمەزى.

بىياتى سىيەم:

راسپىرى بۇ كراۋ (موصى لە) ئەۋەپەش كە راسپىرىيەكەي بۇ
كراۋە ئەگەر لايەننى بى مەرچى ئەۋەپە گوناھ نەبى، جا ئەگەر راسپارد
كە جىگەيى بۇ ھەندى شتى ناپرەۋا دروست بىرى، ئەۋە راسپىرىيەكەي
پوۋچەلە، ئەگەر گوتى ئەمە راسپىرى بى بۇ خەباتى رىگەي خوا،
دەدرى بەۋ غەزاكەرانەي كە زەكاتيان دەدرىتى!

راسپىرى بە سىيەكى مال:

دروستە كە سىيەكى مال بىرى بە راسپىرى، بەلام لەپاش
دانەۋەي قەرز، چونكە بەراي كورى مەروور (خۇشنىۋىدى خوداى
لىيى) راسپىرىكرد بۇ پىغەمبەر (دروۋەي خواۋ لەسەربە) كە سىيەكى مالەكەي
بۇ بىكا بەخىر، پىغەمبەر (دروۋەي خواۋ لەسەربە) لىي قەبوۋلكردو لەپاشا
گىراپەۋە بۇ كەلەپوۋر بەرەكانى.

ھەروەھا بەپىي ئەم ھەرموودەيەش: سەعد ھەرمووى: ھەرزى
 ھەزرىتىم كەرد: ئەي باشە دوو بەشى مائەكەم بىكەم بەخىر لەپاش خۆم
 دروستە؟ ھەرمووى! نە، ھەرزىم كەرد: ئەي نىوہى؟ ھەرمووى: نە،
 ھەرزىم كەرد: ئەي سىيەكى؟ ھەرمووى: سىيەكى دەبى، بەلام سىيەكىش
 ھەر زۆرە، لە سىيەكىش كەمترى باشترە، چونكە تۆ لەپاش مردنت
 مىراتبەرەكانت بە دەولەمەندى بەجى بەئىلت گەلى لەوہ باشترە كە بە
 ھەژارى بەجىيان بەئىلى، كە لەپاش تۆ سوال بىكەن و لەپ لەم و لەو پان
 بىكەنەوہ (شەيخان و كەسانى تىرىش گىراويا نەتەوہ).

شياو نىە كە مەرفۇ راسپىرى بە پىر لە سىيەكى مالى خۆى بىكا،
 وە ئەگەر بە زىاتىر لە سىيەك راسپىرى كەرد ئەوہ دوو راھەيە، ھەندى
 دەئىن: دانامەزى، چونكە پىغەمبەر (مەسۇمە خاھەسەبە) رىگەى زىاتىرى بۆ
 سەعدنەداوہ، رىگە پىنەدانىش ئەوہ دەخوازى كە شتەكە دامەزراوہ.
 بەلام قەسى راست ئەوہيە ئەگەر كەلەپووربەرەكان رازى بوون
 راسپىرىيەكە جىبەجى دەكرى، دەنا راسپىرىيەكە بە زىاتىر لە سىيەك
 بووچە، بۆيە دەئىن: زىاتىرىش بى دروستە بە مەرجى رازىبوونى ئەوا
 چونكە ئەم راسپىرىيە لە كاتىكدا رووى داوہ كە ئەو شتە ملكى خۆى
 بووہ. جا ئەم راسپىرىيە لە كاتىكدا رووى داوہ كە ئەو شتە ملكى خۆى
 بووہ. جا ئەم ھەلەوہشاندەوہ رىگەپىندانە دەبى لەپاش مردن بى
 چونكە ھەتا راسپىرىكەر خۆى مابى ئەو مائە ھى خۆيەتى، مافى كەسى
 ترى پىوہ نىە. ئەگەر گرىمان كەلەپووربەرى نەبوو ئەوہ راسپىرىيەكەى
 بە زىاتىر لە سىيەك بووچەلە، چونكە جارى پىاويكى ئەنصارى، ھەموو
 مائەكەى تەنيا شەش بەندە بوو، لەسەرە مەرگا ھەرشەشيانى ئازادكەرد،

پېغەمبەرىش (دروېدە خواە لەسەربە): بانگی کردن و کردنی بەسئ بەش و تیرو
پشکی لە نیوناکردن و ئەو دوانەیانى ئازادکرد که دموەکهیان بۆ
دەرچوو، وەچوارپانیشی بە کۆیلەیی هیلایەو. هاوړپیانى مەرزههه
شافيعى دەفەرموون: ئەم پیاو و میراتبەرى نەبوو، دەنا پېغەمبەر
دامەزرانى زیاتر لە سێهەکی دەبەست بە رازیبوونى ئەوانەو.

راسپێرى بۆ میرا پەڕ دروستە یانا؟

زاناکان لەمبارەیهو و رایان جیا جیا یە، گوتراو: بەهیچ کولۆجی
دانامەزرى، چونکە دەفەرموى (دروېدە خواە لەسەربە): (راسپێرى بۆ
کەلەپووربەر دروست نییە) ئەم فەرموودەیه فەرموودەیهکی جوانی
ساغە، لەسەر فەرمايشتى ئیمامى تیرمیزی (تەماشای سنن الترمزى -
مع تحفة الاحوزى - ۳۰۹/۹ بکە) بەلام فەرمايشتى هەرە دروست
نەوێه کە دادەمەزرى بە مەرچى کەلەپوور بەرەکان رێگەى بدن،
چونکە دەفەرموى (دروېدە خواە لەسەربە): راسپێرى بۆ میراتبەر دانامەزرى
مەگەر کەلەپوور بەرەکان ئارەزوو بکەن. (دارە قوونى) کاتى بە
کەلەپووربەر دادەنرى کە لەکاتى مردندا کەلەپووربەر بووبى، ئەگەر
راسپێرى بۆ ژنى کرد، ئەوجا ماری کرد، ئەو راسپێرییە بۆ میراتبەر.

راسپێرى بۆ ئەم شتانه پەسەندە: بۆ دانەوێ قەرزو بۆ
گێڕانەوێ شتى بەناهەقى براو بۆ خاوەنىو، بۆ جێبەجێ کردنى
راسپێرییەکان و بۆ کارو بارى منالان. نەوێ دەفەرموى: راسپێرى لەم
چەند حالەدا فەرزه: بۆ گێڕانەوێ مافى بە نارەوا براو، بۆ دانەوێ
ئەو قەرزانەى کە لە حازردا نەتوانى بیداتهو.

(سەرۋەسىت) :

مەرجى سەرۋەسىت ئەم پىنج شتەيە :

يەككەم: موسولمان بى، دروست نىە موسولمان پەيماندار (واتە: نىممى) بكا بە سەرۋەسىتى خۇى، چونكە راسپاردەيى (ويسايەت) سپاردەو ھەقدارىيە، واتە: ويسايەت ئەمانەت و ولايەتە، كافرىش شىاويى بۇ ئەم دوو پاىەيە نىە، دانانرى بە ئەمىندارو ھەقدارى موسولمان.

دوۋوم: بالقى و رەسىدە بوونە، دروست نىە كە مندال بكرى بە سەرۋەسىت، چونكە مندال شىاوى ھەقدارىيى نىە، چونكە ئەو خۇى لەژىر سەرپەرشتى ھەقداردايە، كەواتە چۆن چۆنى دەبى بە سەرپەرشتو سەرۋەسىتى كەسىكى تر، شىتىش رىك وەك منال واىە، لە ھەمان كاتدا شىت دەستەلاتى گەردانى نىە بۇ خودى خۇى، دەى بۇ كەسىكى تر چۆن ئەو دەستەلاتەى دەبى.

سىيىيەم: ئازادىيە. چونكە كۆيلە بە كەلكى ئەوۋە ناپەت كە تەصەپروف (گەردان) لە مالى كورى خۇيدا بكا، دەى ئىتر چۆن دەبى كە بكرى بە سەرۋەسىت بەسەر كەسىكى ترموۋ، ئەمە سەرەپراى ئەوۋە كە لەبەر خزمەتى ئاغاكەى دەستى ناپەرژى بۇ شتى وا.

چوارەم: دەستپاكى و سپاردە پەرۋەريە، كەواتە: دروست نىە كە بەدكار بكرى بە سەرۋەسىت، چونكە بەدكار شىاو نىە بۇ ھەقدارى و چاودىرىى، كە مەبەستى ھەرەمەزن لىى دەستپاكى و ئەمىندارىيە، ديارە كە بەدكار ناوى خۇى بە خۇيەوۋە، نانەمىنە.

پېنچەم: دەبى سەرۋەسىت دوزمنى ئەو منالە نەبى كە كاروبارى ئەوى پى دەسپىرى. دروستە ژن بىرى بە سەرۋەسىت، بەلكو ژن لەم كارەدا لە كەسانى تر باشترە، دروستە كۆپرىش بىرى بە سەرۋەسىت لەسەر قىسەى فەرمائىشتى ھەرە دروست. ئەگەر كەسەى ۋەسىتى كىرد كە خىرەكەى بدرى بە ھۆشيارترىن كەس لە ناۋشاردا، دەدرى بەو كەسەيان كە لە ھەموويان زياتر دنيا نەۋىستە، زاتە: زاھىدە، ئەمەيش بەبىنى دەقى قىسەى شافىعى خۇى (رەزە ۋەا لېئە).

۲۵۴) راسپىرى پىۋىست (الوصية الواجبة):

لە ياساى ژمارە (۷۱) سالى (۱۹۴۶)، ماددەى (۷۶) دەلى: ئەگەر مردوۋى لە پىش خۇيدا، يا لەگەل خۇيدا، مندالى بىرى، با مردنى بىر - كوكم - ىش بى، ۋە ۋەجەى ئەو مندالە مردوۋەمابى، ۋە مردوۋەكە بەقەد ئەو بەشە پىشكە، كە مندالەكەى ئەگەر زىندوۋبوايە لە كەلەپوۋر دەگىرت لى، ئەگەر مردوۋەكە بەقەد ئەو پىشكە راسپىرى نەكردبوۋ بۇ ۋەجەكەى، ئەو بۇ ۋەجەى ئەو منالە مردوۋە، لە كەلەپوۋرى بىچەكەيدا، راسپىرى بەقەد بەشەپىشكى كاتى ژيانى پىۋىست دەبى، مەرجى ئەم راسپىرىيە لە بەشەپىشك زياتر نەبى، ۋە لە سىيەكىش تىنەپەرى، بە مەرجى ئەۋەيش كە ئەو ۋەجەيە لە مردوۋى حازرى كەلەپوۋر بەرنەبى، ھەروا نابى مردوۋى حازرى بۇ ئەو ۋەجەيە لە لايەكى ترموۋ بە خۇرايى ھەقى ئەۋەى بۇ كىرەپىتەۋە. تەنانەت ئەگەر لە رىگەيەكى ترموۋ شىكى بە پىاۋەتى دابوۋ بەو ۋەجەيە بەلام

نەدەگەيشتە ئەم ئەندازمىيە كە بەپىنى ئەم ماددىيە بۆى دانراو، ئەو
لەسەر ئەوئە راسپىرىيە پىويستەكەى بۆ تەواو دەكرى؟.

وہ ئەم راسپىرىيە بۆ ئەم كەسانەيە: بۆچىنى يەگەمى منالى
كج، وہ بۆ ھەموو چىنىكى منالى كور بە مەرجى لە پشەوہ بگاتەوہ بە
مردووەكە، نەك لە سكەوہ، ھەرچەند بەرەو خوارىش برەوا.

لەگەل رەچاوكردنى ئەمەدا: گشت بنەچەيى وەچەى خۆى، نەك
وہچەى كەسىكى تر، بى بەش دەكات، وەپشكى ھەموو بنەچەيى بەسەر
وہچەكەى خۆيدا، ھەر چەند بەرەو خوارىش بووبنەتەوہ، دابەش
دەكرى بەسەرياندا لەسەر شىوہى كەلەپوور، وەوا دادەنرى كە ئەو
بنەچەيە، يا ئەو بنەچانە، كە ئەو دەگەيەننەوہ بە مردووى حازرى لە
پاش مردووەكە مردوون، وہ وايش دادەنرى كە بەريز ئەو بنەچانە ھەر
كەسەيان لە پيش چىنى دواى خۆيدا مردووە. مادە (۷۱) تەواو.

دەستوورى دابەشكردنى كەلەپورىش ئاوايە: لە پيشدا ئەندازەى
راسپىرى واہ راسپىرى پىويست بى يا راسپىرى ئاسايى بى، لە كۆى
كەلەپوورەكە جيا دەكرىتەوہو دابەشەدەكرى بەسەر خاوەنەكانيدا،
ئەوچا باقى مەندەى سامان بەسەر كەلەپوورەكندا دابەش دەكرى.

چەند سەرنجى:

لەم ياسايەدا ئەم چەند سەرنجە رەچاو دەكرى: لە ھەندى
شىوہدا وەچەى ئەو مندالەى كە لەپيش باوكى يا دايكى خۆيدا مردووە
زىاتر لەو منالە مردووە دەكرى، كە ئەم دەگەيەنى بە مردووى حازرى،

يا زياتر له منائى ھەقى مردووى حازرى دەگرى. ھەق وابوو لە ھالى وادا راسپېرى بە ھىچ شېۋەيى لە پىشكى منداڭە مردوۋەگە زياتر نەبى چونكە ئەو ھۆى ئەۋەيە كە ئەم ۋەچە زىندوۋەى لەم مردووى حازرىيە كەلەپوور بگرى. ۋە مەبەستى تىكپراى ئەم ياسايەيش ھەر ئەۋەيەو بەس، بەلام تەعبىرەگە كورت ھەلەينەو بوو بەھۆى ئەم كېشەيە، ئادەى بفرموون لەگەل شىكردنەۋەى ئەم چەند نمونەيەدا:

(ا) بۇ نمونە ئەگەر پياۋى، كورپىكى لەپىش خۇيدا مردبوو، كورەگەى كچىكى لە پاش بەجى مابوو، لەپاشدا خۇشى مرد، ژنىك و دوو كچى ھەبوو، ئەندازەى راسپېرى پېۋىست بۇ كچى كورە مردوۋەگەى، سىيەكى سەرجمى مائەكەيە، گرېمان ئەم پياۋە (۳۶) دىنارى لەپاش بەجى دەمىنى، دوازەدى بۇ كورەزاكەيەتى، سىى بۇ ژنەكەيەتى، بىست و يەكى بۇ دوو كچەكەيەتى، شازەدى بەپىشكو پېنجى بەرمەكردنەۋە، بەھەر ھال پىشكى كچى كورپى كابراى مردو، لە پىشكى كچى ھەقى خۇى زياترە، شتى وايش بەراستى جىگەى سەرسامىيە).

(ب) گرېمان پياۋى كورپىكو كچىكى لەپىش خۇيەۋە دەمرن، كورپى كچى ئەم كچە مردوۋەى ئىستا ماۋە، داىكى ئەم كورپەيش مردوۋە، گرېمان ناۋەگانىيان ئاۋايە: نەرىمان كورپى جەيران كچى رەيخان كچى ۋەسمان. ھەروا كچى كورپى ئەم كورپە مردوۋەيش ئىستاماۋە، باۋكى ئەم كچەيش مردوۋە، گرېمان ناۋەگانىيان ئاۋايە: خانزاد كچى ئازاد كورپى فەرھاد كورپى ۋەسمان ۋەسمان كە دەمرى كورپو كچىكى لەپاش بەجى دەمىنى، لەگەل نەرىمان ۋە خانزاددا. ديارە كە راسپېرى پېۋىست لەكاتى

وادا نهريمان ناگريته وه، چونكه كورې كچې كچه، چونكه وهچې كچ
بهس چيني يه كه ميان بهر ده كهن، كه واته راسپيري كه هه مووی بؤ
خانزاده، كه وهچې كورې كورپو له پشته وه ده گاته وه به وسمان،
نه ندازه ی نهم راسپيري هيش سيپه كي سهرجه مي ماله كه يه، چونكه
راسپيري نابي له به شه كه له پوور زياتر بي، وه له هه موو كاتي كيشدا نابي
له سيپه كي مال زياتر بي، گريمان وسمان (۴۵) ديناري له پاش به جيماره،
گريمان هرهادي كورې ماره، له م باره دا كه له پوور ده كي ناوا دابهش
ده كړي، ژماره ي سهرې كه له پوور بهر ده كان نه صلي مه سنه له كه يه، كه دوو
كورپو يه ك كچن، كه واته مه سه له كه له پينجه، چلو پينج ته قسيم پينج
ده گاته نو، كچه كه نو ديناري ده كه وي، هر كورې هه زده ديناري
ده كه وي، دمر كه وت كه پشكي بنه چه مردووه كي خانزاد له سيپه كي
مال كه پازده يه پتره، كه واته ده بي راسپيري پيوست بؤ خانزاد له
سيپه كي كه مترو زياتر نه بي، جا نه و كاته ماله كه ناوا دابهش ده كړي
۴۵ % ۳ = ۱۵ راسپيري پيوست بؤ خانزاد، مايه وه (۲۰) دينار، دابه شي
ده كه ين به سهر كورپو كچه كي وسماندا بيستي بؤ كورپه كه وه ده بؤ
كچه كي، ديسان پشكي كچې كورې كورپو مردووه كه، كه خانزاده له
پشكي كچې هه قې مردووه كه خوي زياتره، چونكه كچې كورې كورپه كي
سيپه كي هه موو ماله كي بردووه كه پازده يه، به لام كچه كي خوي
سيپه كي دوو سيپه كي هه موو ماله كي بردووه كه ده يه.

ج) گريمان پياوي كورپكي دهرې، كورپه كي كچي ك و كورپكي
ده بي، كورې كورپه كي دهرې، به لام كچي كي له پاش به جې ده مي ني.
واته وهچې كورپه مردووه كي كچي ك و كورپه كي. له پاشا نهم پياوه

دهمري، ژنيك و كورپك و كچيكي دهبي. لهه كاته دا راسپيري پيوست
سيهكه، نهو سيهكه دابهش دهگري به سهرهكه م چيني دوا كوره
مردووهكه دا كه بريتين له خوشك و برايهك، خوشكهكه سيهكي
سيهكهكه دهگري، براكه دوه سيهكي دهگري، چونكه نهه برايه خوي
مردووه به شهكه د ريك دهرئ به كهكه.

گريمان نهه پياوه (۱۸۰) ديناري له پاش به جيماره، (۶۰) ديناري
راسپيري (۲۰) ديناري بو كچي كورهكه يه تي، (۴۰) ديناري شي بو كچي
كورپي كورهكه يه تي! نهه ميس ديسان جيگه سهرسورمانه لهه ياسايه دا.
نهه جهه نمونه يي بوو عه تنيكي يي نهه ياسايه
دهه سپني^(۱).

(۱) دانمر (دعمت فواء لتيو) ليردا سي چاره سر بو حله كردني كيشه كاني نهه
ياسايه داده ني، نهه ياسايه وه كوو ياسا جيايه له شمع، لهر نهه نهه مزلزم نين
پتي، چاره سري كيشه كاني شي بكهين كهس به قسه مان ناكا، كهواته: با لهه زياتر
كات به پير نهه دين. له نمونه (أ) دا، دانمر ده فرموي: نهه گهر سر جهمي كه له پوره كه
(۱۸۰) پشك بي (۶۰) پشكي بو كچي كوره مردووه كه يه، به همدوو كچي
مردووه كه خوشي (۸۰) پشك ده بن، كه دوو سيهكي باقي مهندهي (۱۸۰)
پشكه كه يه. نهه سهوه، ناوا حل ده كوي ۱۸۰ % ۳ = ۶۰ پشك، سيهك بو كچي
كوره مردووه كه، مايوه سدوبيستي، هشتيه كي بو ژنه كه يه، كه ده كاته پازده، سمدو
پينجيشي بو دوو كه كه يه، هشتاي به پشك ويست و پينجيشي به گهرانهوه، واته به
(رد)

— وهرگير —

۲۵۵) باسی ژنهینان (النکاح):

(بر: ته جریدی بوخاری ۵/ ز: ۷۰).

ژنهینان له عورفی شهرعدا بریتیه له گریدانیکی ناوداری زانراو، که دهبی بههوی دروستبوونی دروستبوون له گهل ژندا، وشه ی (نکاح) که عهره بییه، بهم مه به ستانه هاتوو، به خودی گریدانه که دهگوتری، که بریتیه له زن ماره برین، خوی گه وره دمفه رموی: {فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ - سورة النساء - هروا دمفه رموی: {وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ - سورة النور - ۲۴/۳۲} وشه ی (نکاح) لهم دوو نایه ته دا به واتا ماره برینه، هروا لهم همرموودمیه ش به هه مان واتایه که دمفه رموی: (انحوا الولود الولود) (واته: زنی سکوزاگه ری بزۆکی میرد په رومر بهینن) جاروبار مه به ست له (نکاح) دروستبوونه له گهل ژندا وهک لهم نایه ته دا دمفه رموی: {فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ - سورة البقرة - ۲/۲۳۰}.

بریار (حوکم) ی ژنهینان:

سهر به لگه ی رهوایی ژنهینان نامه ی خوداو ریگه ی ره به رو یه کگرتنی نه ته وه ی ئیسلامه. خوا له قورئاندا دمفه رموی: {وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ} پیغه مبه ریش (دروود) خوا له سهریدا دمفه رموی: (تناکحوا تکثروا فانی اباهی بکم الامم: واته: ژن بهینن زور دمبن، چونکه من له ناو گه لانا شانازیتان پیوه دمکه م).

بزانن مهردوم له باره ښه پېژنانه وه دوو جوړن: ههیه ههزی لیدمکا، ههیه ههزی لیناکا، جا نهوی که ههزی لی دهکاو پېویستی پېی ههیه، یا تفاقو نامادمی ههیه بو ژنهینان یا نییهتی، جا نهگهر نامادمی ههبوو نهوه سوننهته که ژن بهینن، چونکه خوشهویست (مرویه خوا لهسره) دمفهرموی: نهی دهستهی لاوان! نهی گهلی حوانان! هر کهسه تهوانای سهرجییو ژنداری ههیه با ژن بهینن، چونکه نهوه چاوی تیردهکاو داوینن له تاوان دپاریزن، نهو کهسهپشی که له کیشیدا نیه ژن بهینن با به روژووبی، چونکه روژوو دهیخهسینو نارمزوی تهواو کهم دهکاتهوه ههتا خودا دمووری لی دهکاتهوه.

نهوهتا فهرموودهکه فهرمان دهکا بهو کهسانه که توانای ژنهینانیا ههیهو نارمزویان لهسهریهتی که ژن بهینن، نهو جوړه فهرمانه، بهپېی بوچوونی زاناکان، نهوه دهگهیهنی که کارکه سوننهته نهک پېویست، نهوه کاتی وایه که پیاو لهناو ولاتی جهنگستان (دار الحرب) دانهبی، دنا ژنهینان سوننهت نیه بو، چونکه مهترسی نهوهی ههیه که مندالکهی بیی به بیپروا، یا بکری به کوپله، جا له کاتی وادا وادهنری که توانای نهوکی ژنهینانی نیه، لهبه نهوه له سهریهتی بو مراندنی نارمزوی دموونی بهروژوو بیت. بهلام نهو کهسهی که نارمزوی ههیه بهلام توانای نهوکی ژنهینانی نیه، وهک مارمیو شتی تری و، نهوه چاتر وایه بو نهو جوړه کهسه، که ژن نههینن، بهلگوو وهک فهرموودهکه دمفهرموی: نارمزوی دموونی به روژوو دابمرینن. وهلی نهگهر به روژوویش نارمزوی دانهدمرا نهوا با ژن بهینن، نومیده که خوی گهوره به بهخشی خوی دمووری لی بکاتهوهو بی نیازی بکا.

بهلام ههركاتي مهترسى نهوهى ههبوو كه له بهرېي ژنى تووشى
شهروال پيسى دهې، نهوه پيويسته له سهرى كه ژن بهيښي، چونكه
خوپاراستن له نادروستى كاريكي پيويسته، خواى مهزن لهم بارميه وه
دمه رموى: { وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا - سورة
الطلاق - ٤/٦٥ } واته: ههركه سې پارېز له نافه رمانى خودا بكاو
ترسى خوداى ههې، خودايش بهرهمه تى خوځى كارى بؤ ناسان دمكاو
درووى خيږى لي دهكاته وه).

نهو كه سەيشى كه حمز له ژنهيښان ناكاو پيويستى پيى نيه،
نهمه نه دوو حالته تى بؤ ههيه:

يه گهم: نه گهر ناماده يى و تفاقي ژنهيښانى نه بوو نهوه ناباشه
بؤى كه ژن بهيښي، چونكه دهې بجيته ژير نهركي كه پيويستى پيى
نيه!

دووهم: نهوه يه كه تواناى ژنهيښانى ههيه، بهلام پيويستى پيى
نيه، وه هويه كى وايش نيه كه ريگه ي سهرجيى لي بگرى، نهوه بؤ نهم
جوړه كه سه ژنهيښان باشه، ناباش نيه، به لي نهو منده ههيه لهكاتى وادا
خوځى تهرخان بكا بؤ خوا پهرستى نهوه ي باشتړه، بهلام نه گهر به
خواپهرستى يه وه خهريك نه بوو، نهوه ژنهيښان باشتړه بؤى، چونكه
نهو كا دسبه تالى و بى نيشى تووشى كارى ناشايسته ي بكن.

۲۵۶) سوننه ته کانی ژنهیتان:

سوننه ته ژنیکی به دین بهیښی، پیغمبر (دروود خواه له سر به) دمه رموی: نهی ژن خوازی هوشمندا نافرته تایینداری به دین له کیس خوت مده، تا له ژنهیتانا دمه شکیڼ نه بی. سوننه ته کچیش بی، چونکه دمه رموی (دروود خواه له سر به): نهی جابیر! بیا کچیکت دهیښا، پیکه وه دمه سبازیتان دمکردا. سوننه ته ژنیکی بنه چه پاک بی، چونکه دمه رموی (دروود خواه له سر به): په ربگرن له سهوزه گیای ناو بوگه!

یاران (دراه خوايان لېبه): عه رزیان کرد: قوربان مه به ست له سهوزه گیای ناو بوگه چیه؟ فهرمووی (دروود خواه له سر به): ژنی جوانی ناخانه دانه. هه روا سوننه ته تهماشای دموو چاوو دمه ته کانی له پيش خوازیښیدا بکا، هر چند به بی ریگه پیدانیش بی.

۲۵۷) کوکړدنه وهی چوار ژن بهیه کوهه دروسته:

دروست نیه بو پیاوی نازد پتر له چوار ژن له خوی ماره بکا، چونکه نیبنو عومهر (دراه خوايان لېبه) دمه رموی: غهیلانی کوری سهله مهی سهقه فی له سهرده می نه زانیدا ده ژنی هیښابوو، که خوی نیسلام بوو نه وانیش هر دمه یان له گه لیا نیسلام بوون، پیغمبر (دروود خواه له سر به) فهرمانی پیکرد که چوار ژنیان هه لېژیرئو نه وانی تریان بهرهلل بکا. به لام کوپله دروست ینه بوی که زیاتر له دوو ژن بهیښی،

چۈنكى دەفەرمۇي (مەدەنىيەت)؛ نابى كۆيلىك كاتا زىياتر لە دوو
ژنى ھەبى. (مەدەنىيەت كۆيلىك تەھە. كەسەنى تىرىش راگوپز دەكەن كە
يەكگرتنى ھاپپىيانى پېغەمبەر لەسەر ئەم بىرپارە ھەيە).

۲۵۸) بىرپارى مارەكردنى كەنيزەك بۇ ئازاد:

دروست نىيە بۇ ئازاد كە نىزەكى كەسەكى تر مارە بكا لەخۇي
مەگەر بەچەند مەرجى:-

يەكەم: تواناي مارەيى ژنى ئازادى نەبىت.

دووەم: مەترسى ئەوئى ھەبىت كە لەبەر بى ژنى تووشى
شەروالپىسى بى.

سەيپەم: تواناي ھىنانى ژنىكى موسولمانى ئازادى نەبى، ھەروا
تواناي خاوەننامە (كەيىبى) يەيشى نەبى، لەسەر راي فەرمائىشتى دروست
جا ئەگەر ژنى ئازاد ھەر دەست نەدەكەوت، يا دەست دەكەوت بەلام
پېشگىرى ھەبوو لە ھىنانى، وەك ئەو تات بوو، يا گول بوو، يا
نەيدەتوانى ئەركى ھىنان و گواستەنەوئى ئافەرتى ئازاد بگكىشى، ئەو
بۆى ھەيە كەنيزەك بەيىنى. بەلگەى ئەمەيش دەقى ئەم فەرمائىشتەى
خوئى گەورەيە: {وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلاً أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ فِتْيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ - سورة
النساء - ۲۵/۴} ھەتا ئەوئى كە دەفەرمۇي: {ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لِّمَن
يَخْشَى الْعَنَتَ}. ئەوئەتا خوداي گەورە باسى ھەر سى مەرجەكەى

کردووہ چونکہ (الطول) مارہیہ، مہبہست لہ (المحصنات) ژنی نژادہ کہ گہنیزہک نہبی، مہبہست لہ (خشى العنت) ئەوہ گہ مہترسی شہروال پیسی ہہبی، لہبەر ئەمەہیہ گہ جابیر (رەزاه خواہ لیبە) دہفەر موئ: ہەر گەسێ توانای مارہی ژنیکی نازادی لہ شارەگەہی خۆیدا ہہبی، دروست نیہ کہ ژنی گہنیز بہینئ بہلام ئەگەر گەسێ توانای مارہی ژنی نازادی ہہبوو، بہلام ژنی نژادہ لہ شوینەگەہی خۆی نہبوو، لہ شوینیکی تر ہہبوو، وەك شاریکی تر، وە ئەستەم بوو کہ لہوێوہ بیہینئ، ئەوہ دروستہ بوئ گہنیزہک مارہ بکا. گہنیزہک واتہ: ئەمەتہ.

چوارەم: ئەوہیہ ژنی نازادی وای نہبی کہ بتوانئ لہگەئیا دروست ببئ، بہلام ئەگەر ہہیبوو، بہلام نہیدەتوانئ دروست ببئ لہگەئیدا، لہبەر ئەوہ کہ ژنەکە بچووک بوو، یا پیربوو، یا دیارنہبوو، یا شیت بوو، یا گول بوو، یا بەلەك بوو، یا ہەرشتیکی تری لہم بابەتہ ئەوہ لہ سەر رای فەرماشتی دروست دروستہ گہنیزہک بہینئ.

پینجەم: دەبی گہنیزہکە کہ موسولمانبئ ئەوہا مارہی لہ موسولمان دئ، خوای گەورہ دہفەر موئ: {فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ فِتْيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ}.

هۆی پیشگیری لہ هینانی گہنیزہک:

هۆکەہی پیشگیریہ لہ کۆیلەہی منال، چونکہ منال لہ کۆیلەہی و نازادیدا دەچیتەوہ سەر دایک. خودای داناو زانا کہ خۆی یاسادانہری ئیسلامہ چاوی بریوہتہ نہہیشتنی کۆیلاہیہتی. ہەتا ئەگەر گہنیزہکی

موسولمان ھى بېرۋايەك بوو دروست نىيە موسولمان بېھىنى، ھەتتا بېرۋا نەبىي بە خاۋەنى منالى موسولمان، گوتراۋىشە: دروستە مارەبكرى، چونكە مادەم دايكەكە موسولمانە منالەكەشى لە ناپىندا دەچىتەۋە سەر ئەۋو بە موسولمان دادەنرى. بزانه كە منالى كەنيزەكى شووكرىدو دەبىي بە ملكى خاۋەنەكەى، خواھ مىردەكەى ئازاد بى، يا بەندەبى.

۲۵۹) تەماشاكردنى ژنو پياو بۆيەكتى:

تەماشاكردنى پياو بۇژن ھەۋت جۇرە:

جۇرى يەكەم: ئەۋەيە كە كارى بەۋ تەماشاكردنە نەبىي، ئەۋە لەكاتى وادا تەماركردنى پياو بۇ شەرمىگاي ژنى بيانى بەبى مەرج نارۋايە، مەبەست لە پياو نىرىنەى رەسىدە. مەبەست لە ژنىش ئافرەتى رەسىدەيە. گەرچى لە ھەندى كاتدا دەموچاۋو ھەردوۋ ھەست لە شەرمىگانىن، بەلام ئەگەر مەترسى ئازاۋەى ھەبوۋ تەماشاكردنى ئەۋ شۆينانەشى نادروستە، ۋەلى ئەگەر مەترسى نەبوۋ ئەۋە راجىيى ھەيە: ھەرمائىشتى راستو دروست ئەۋەيە كە ھەرامە، چونكە بە يەكەدەنگىي واتەى موسولمانان ژنان رېگەيان پى نادرى كە بەسەرى رووتو بە مۇدەبىي لەمال دەرچن، لەبەر ئەۋەيش تەماشاكردن سەرەتاي وروۋزانى ئازاۋەيەۋ بزوینەرى ئارەزوۋە، لەبەر ئەۋە بۇ شەرع ۋا جوانە كە ئەۋ دەرگايە دابخاۋ جەۋو بۇ بەر بەرەللايى شل نەكا، ھەر ۋەك نادروستە پياۋو ژنى بيانى دوو بە دوو لە جىگەيەكى چۇلدا كۆبىنەۋە. تىكرى

واتای گشتی ئەم نایەتە بەلگەی ئەم بڕیارە: {قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ - سورة النور - ۳۰/۲۴} میرد منال (موراهیق)یش وەك بالق وایە، چونکە ناگای لە شەرمگای ژن هەیه و بەرەبەرە کاری پێی دەبێ، لەبەر ئەوە پێویستە لەسەر ژن شەرمگای لە ناستی ببۆش، هەروا لە ناستی شیتیش. بەلام کێروگون لە بندا خشت کراو راجیایی لە بارەیه وە هەیه، زۆرینە دەفەرموون: تەماشاکردنی بۆ ژنی بیانی وەك تەماشاکردنی بیاو وایە بۆ ژنی خۆیی، فەرماشتی دووهم: دەفەرموێ: وەك پیاوی کەل وایە لەگەڵ ژنی بیانیدا. بەلام پیاوێ بەس چووکی لە بنداخشتکراویی، یا هێلکە گونەکانی دەرھێنرابن، یا شلەپەتەبێ، یا پیریکی ئیختیار بێ، حوکمی ئەمانە وەك حوکمی کەلەپیاو وایە، لە سەر فەرماشتی زوربە ی زاناکان. پیاویکیش کە بەندە ی ژنی بیت رای راستر ئەوویە کە وەك پیاو ی خۆیی وایە، چونکە حەزرەتی عایشە (رەزاه نووا لیبە) زەکوونی بەندە ی خۆی بەرنوێژی بۆ دەکرد. ئەوویش لە (نکت المەھذب) دا دەفەرموێ: بەندە ی ژن لە ناستی خاوەنەکە ی کە خانمە یەتی وەك پیاو ی بیگانە وایە، ئیبنو رەفەه لە (المطلب) دا ئەم فەرماشتە ی ئەووی بە راست دەزانێ. کەسانی کە دەفەرموون تەماشاکردنی دروستە، بە مەرج دەگرن کە ئەو بەندە یە متمانە بێ. ئەوە کە دەلێن: وەك خۆیی وایە، جۆرە چاولێخشانیک ی تیادایە، چونکە ئەگەر لە یەکتەر بکەون مسۆگەر کە دەسنوێژی هەردوولایان دەشکێ، دە ی کە ی خۆیی لە خۆیی دەسنوێژی دەشکێ؟

ئەمەى كە باسماں كىرد مەبەست تەماشاكىردنى پىاوه بۆ ژنى ئازاد، بەلام ئەگەر ژنەكە كەنىزەك بوو، واتە: ئەمەتەبوو، ئەو ئەم درىژە پىدانەى تىاھەيە: ئەگەر كەنىزەكەكە شىواو (شوها) بوو ئەو بەس تەماشای نىوانى ناوكى و ئەژنۆى دروست نىە، تەماشاكىرنى شوپنەكانى تىرى ناباشە، بەلام ئەگەر جوان بوو، قسەى راست ئەومىە كە ددان بنرى بەمەدا: كە وەك ژنى ئازاد، تەماشاكىرنى نادروستە، چونكە ئەوەى كە دەبى بەھۆى نادروستى تەماشاكىردن جوانىيە، چونكە جوانى دەبى بەھۆى ئازاوەو گىرۆ دەبوون. ئەگەر ژنى ئازاد پىرىژن بوو، غەزالى دەفەرموى: پىرىژنىش وەك گەورەكچ وایە، چونكە ئارمزوو زەوت ناكى. بەلام رەوىانى دەفەرموى: ئەگەر گەيشتە رادەيەكى وا كە دووربوو لەو كەسى گىرفتارى بى، ئەوە دروستە كە تەماشای روخسارو ھەردوو دەستى ھەتا ھەردوو مووچى بكى. چونكە خۆى گەورە دەفەرموى: {وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا - سورة النور - ٢٤/٦٠}. تەماشاكىردنى ژنىش بۆ پىاوى بىانى راجىايى تىايە، لەسەر ئەم شىوہيە:

يەكەم: بەلای رافىعييەوہ بۆى ھەيە تەماشای ھەموو لەشى بكا، نىوانى ناوك و ئەژنۆى لى دەرچى.

دووہم: ژن بۆى ھەيە تەماشای ئەو شوپنەنە لە لەشى پىاو بكا كە پىاو بۆى ھەيە تەماشايان لە لەشى ئافىرمت بكا. نەوموى دەفەرموى: لەلای كۆمەلئ ئەم فەرمایشتە راسترە، چونكە خۆى گەورە دەفەرموى: {وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَعْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ - سورة النور -

۳۱/۲۴ { واته: نهی پیغه ممبر! به ژنه بروادارمگانیش بفرموو: با تهماشای نارپوای پیاوی بیانی نهکهن! وه ههروها پیغه ممبری سهرومر {مرووید، خواي له سهرومر} دهفرموی: خو نهوا نهو کویره، خو ئیوه کویر نین، گوايه ئیومیش نهو نابین! ^(۱).

جۆری دووهم: تهماشاگردنی پیاو بو ژنی خوئی و بو کهنیزهکی خوئی که میرددار نهبی، دروسته تهماشای ههموو شوینیکیان بکا، نهوهنده ههیه راستر نهوویه که تهماشاگردنی شهرمگایان ناباشه، واته: مهکرووهه، ههروها ناباشه بو مروڤ که تهماشای شهرمگای خوئی بکا بهبی بههانهی رهوا. جا نهگهر کهنیزهکهکی شووی کردبوو، یا کاغهز پیدراو (مکاتبه) بوو، یا هاوبهش بوو له نیوانی نهو و کهسیکی تردا، یا مهجووسییه بوو، یا بتپهرست بوو، یا له ئیسلام وهرگهراو بوو، نهوه تهماشاگردنی نیوانی نهژنوو ناوکی نارپهوايه. تهماشاگردن ژنیش بو میردی خوئی وهک تهماشاگردنی میرد وایه بو ژنه خوئی. ههروها تهماشاگردنی که نیزهکیش بو خاومنهکهی وهک تهماشاگردن خاومنهکهی وایه بو نهو.

^(۱) تهماشای ریاض الصالحین بهرگی چوارهم لاپهه (۱۱۹۹) بفرموو چاپی یهکم یا ژماره: ۱۹۲۶/۵ - ۹۱ بهرگی ۲/ ل - ۷۴ چاپی دووهم.

جوړی سییه م: ته ماشاگردنی ژنی خوږی (مه حرهم) و که نیزمکی که شووی کردبې. دروسته ته ماشای هه موو له شیان بکا، نیوانی ناوک و نه ژنویان نه بې، چونکه نه م نه ندازه یه شهرمگایه، نایه تی: {وَلَا يُبْدِيَنَّ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ - سورة النور - ۳۱/۲۴} به لگه ی دروستبوونی نه م ته ماشاگردنه یه، وهکی تریش خوږه تی (مه حرهمی) حالیکه نادروستی خواستن و شووپیگردن پیویست دهکا، که واته وهکوو دوو پیاو وان، نابینی که پیاو و ژنی خوږی دهنویژیان له یه گتر ناشکی. له سره فرمایشتی دروست به هوږی خزمایه تییه وه خوږی بن، یا به هوږی ژن و ژنخوازییه وه، یا به هوږی شیرخواردنه وه هه موو بو ته ماشاگردن وهک یه کن. له قیلیکا: پیاو هر مافی نه وهنده ی هه یه: چه نده ی ژنی خوږی له کاتی کارو فرمانا دمرده کهوږ، ته ماشای نه وږی بکاو بهس.

روانینی پیاو بو هه موو شوپنیکي له شی پیاو دروسته نیوانی نه ژنوو ناوکی نه بې، راجیایی له مه دا نیه. به لام به بې راجیایی ته ماشاگردنی کوږی خه تی نه دابې به چه زلی گردنه وه نارموایه، بگره روانین بو کوږی که مووی لی نه هاتبې له هی ژن نارده واته، هه ووهک به بې راجیایی ته ماشاگردنی خوږی به شه هوه ده وه حهرامه، به لام نه گمر به بې نارده ووی دهر وون بوو حهرام نیه.

ته ماشاگردنی ژن بو ژن وهک ته ماشاگردنی پیاو بو پیاو وایه، به مهرجی هه ردوو ژنه کان موسو لمان بن، به لام ته ماشای ژنه بیږوا بو ژنه موسو لمان وهک ته ماشای پیاوی بیانی وایه، له سره فرمایشتی دروست، چونکه زاتی پاک دمه رموی: (او نسائهن) ده ی که ی ژنه کافر

به رژه موسوئلمان ده که وئ؟ به لکوو عیززی کوری عه بدوسه لام دهفه رموی: ژنی به دکاریش حوکی ژنه کافری نیممی هیه، که واته پیویسته له سهر کار به دهسته کان که ریگه نه دهن ژنه بیپروای پهماندارو ژنه موسوئلمانی به دکار له گهل ژنه موسوئلمانی داوین پاکدا پیکه وه بچن بو گهرماو، جا نه گهر له بهر که مته رخه می کار به دهستان نه م هه دهغه گردنه نه سته م بوو، با ژنه موسوئلمانی نازاد خوئی خوئی له شتی وا بپاریزی و مهودا نه دا که ژنه موسوئلمانی فاسقه و ژنه کافر ته ماشای نارهوای بکه ن. بزنان هرچی له کاتی جیا نه بوونه و مهودا ته ماشاگردنی نادرست بی، له کاتی جیا بوونه و هیشدا دیسان ته ماشاگردنی نادرسته، وهک چووکی نییرینه و باسکی ژنی نازادو مووی سهری و پارچه نینوکی پیی و مووی بهری پیاو و ژن و نه و پارچانه ی تریان که داپوشینیان پیویسته، له بهر نه وه پیویسته ژن و پیاو کاتی مووی بهریان ده تاشن مووه که بشار نه وه، هه روا ژن کاتی سهرشانه دهکا ده بی نه و مووه ی به دهم شانه که وه دیته وه بیشاریته وه، نه بادا بیانی چاوی پیی بکه وئ. ههر شوینیکی مروف که ته ماشاگردنی بو پیاو یا بو ژن نارهوایی، دهم لیدانیشی نارهواییه، بگره پتریش چونکه دهم لی دان له ته ماشاگردن خوشتره، بویه دروست نیه بو پیاو به بی پهرده دهست بدا له رانی پیاو، هه تا نه گهر رووتیش نه بی، به لام مه ترسی نازاوه ی هه بی، جاری وا هیه ده ستی لیدانی شوینی دروست نیه به لام ته ماشاگردنی دروسته، هه ندی شوینی خوئی ته ماشاگردنی دروسته به لام دهم لی دانی دروست نیه، وهک سک و پشت و پی و شوینی تریش، ته نانه ت ژنه که دایکیشی بی یا کچیشی بی دهم لی دانی نه و شوینانه ی ژنی خوئی دروست نیه،

ههروا ههrame ماچکردنی دهمووچاوی ژنی خۆیی، قهفقال دمفهرموئ: ههrame بۆ پیاو لهگهڵ پیاویکی تردا لهیهك نویندا پیکهوه پال بکهون، ههروا بۆ ژنینش لهگهڵ ژنیکی تردا ههrame له یهك نویندا بخهون. بهلام نهوهوی دمفهرموئ: ئەمه کاتی وایه که ههردوولا ژنیان نههینابی، واته، رهبهن بن. خوشک و برای منالیش که تهمهنیان بوو به دهمال ئیتر پیاویسته نوینی خهوتنیان بۆ جیا بکریتهوه، چونکه پیغه مبهه (مرووده خواه لهسهربه) دمفهرموئ: منالتان که تهمهنیان بوو به جهوت سال فهرمانیان پیکهه به نوێژ، که بوون به دهمال و به پیکوتن نوێژیان نهدهکرد لهسهه نوێژ نهکردن لیان بدن، لهم تهمهنهدا نوینی نوستنیان بۆ جیا بکه نهوه له یهکتری.

جۆری چوارهه: تهماشاکردن به نیازی مارهکردن، که تهماشاکرنی وا کاریکی پیاویسته، چونکه پیاویستی جۆری زۆره جۆریکیان ئەم تهماشاکردنهیه.

جا ههرکاتی پیاوی خواستی که ژنی بخوازی سوننهته که تهماشای بکا، چونکه موغیره (رهزاه خواه لینه) دمفهرموئ: داخوازی ژنیکم کرد بۆ خۆم، پیغه مبهه (مرووده خواه لهسهربه) فهرمووی پیم: تهماشای بکه ههتا ببی به ههوینی نهفینی و مایه تهباپی له نیوانی ههردوولاناندا، وه ببی به مایه پایه داریی خوشه ویستی و هاوسهریتی ههتا سهه له نیوانتانان. (نهسانی و نیبنو ماجة گیراویانه تهوه، تیرمیزی به جوانی دادمنی، نیبنو حیببان به دروستی دادمنی!) وه دمفهرموئ: بهپیی مهرجی ههردوو پیره، واته: بهپیی شهرتی شهیخهینه. بهلکوو دروسته

چەند جار ئ تەماشاکردنەکەى دووبارە بکاتەو، هەتا بە باشى کارەکەى بۆ روون ببیتەو. ئەگەر خۆى ئەمەى بۆ نەدەلوا با ژنى بنیرى بە وردى سەرنجى بداو ئەوجا بىگىرپتەو بۆ ئەو کە چۆنەو چۆن نیه، چونکە پیغەمبەر (ەروەدە خواە لەسەربە) ئوممو سولەیمى نارد بۆ تەماشاکردنى ژنى وە پپى ھەرموو: سەرنجى شادەمارەکانى سەرھنگەپازنەى بدمو بۆن بکە بە لۆچەکانى لاملیەو.

بۆ ژنیش ھەمان شت لە ھەمان کاتدا بۆ ھەمان مەبەست دروستە، چونکە ئەوەى لە ژەندا سەرنجى پیاو رادەگىشى، لە پیاویشدا سەرنجى ژن رادەگىشى. وەك ئیمامى عومەر وا دەفەرموى (ەزەوا خواە لیبە). ئەوێندە ھەبە دەبى بەس تەماشای روخسارى و ھەردوو دەستى تا مووچەکانى بکاو بەس، ھەرقى بەرى دەستى و پشتى دەستى نیه. ئەم تەماشاکردنە بە نیازى ھاوسەرى رەوايە، تەنانەت ئەگەر مەترسى ئازەویشیان ھەب. کاتى ئەم تەماشاکردنە لە پاش قىرم خۆشکرنە لە مارەکردنى، بەلام لە پيش خوازبێنیدا، نەبادا لە پاش خوازبێنى تەماشاکردن ببى بەھوى وازلێھێنانى، کە ئەو ئازادى دەدا، جا ئەگەر تەماشای کردو بە دلێ نەبوو با بى دەنگ بى و نەلێ: نامەوى، چونکە ئەو ئازارى دەدا.

جۆرى پینچەم: تەماشاکرنە بۆ دەرمانکردن، جا لەکاتى وادا ھەر شوینى پپووستى بە دەمانکردن بى تەماشاکردنى دروستە، وەك خویى ئى گرتن، یا کەلەشاخ لىگرتن، یا ھەر جۆرە تیمارکردنىكى تر. چونکە ئوممو سەلەمە (ەزەوا خواە ھەروە لیبە) داواى لە پیغەمبەر کرد کە رێگەى

بدا که که له شاخ له خوئی بگری، پیغه مبه ر (درووه خواه له سهر به) ریگهی نه وهی داو فهرمانی به نه بو طه یبه کرد که که له شاخی لی بگری (موسلیم).

به لام پیویسته له کاتی تیماگردنه که دا خوئی - مه حره م یک یا میړدی ژنه که به دیاره وه بی، نه بادا پیکه وه بوونی دوو به دوو (خه لوه) رووبدا، که شتی وا له گهل پیاوی بیانیدا نارپه وایه. به و مهرجه که نه و دمرمانگردنه به ژن نه کړی، یا له و شوینه دا ژن نه بی که بیک، هه روا نه گهر تیمار کړاو پیاو بوو دمبی پیاو دمس نه که وئ نه و سا دروسته ژن تیماری بکا. چاک وایه هه تا موسو ثمان هه بی هاوپه یمان کاری وا نه انجام نه دا.

جوړی شه شه م: ته ماشاگردنه که له بهر ناچاری تر، وه ک شایه تیدان و سه و داو مامه له گردن، جا له کاتی وادا به تایبه تی ته ماشاگردنی روخساری ژن دروسته و به س، چونکه ناچاری نه وه ده خوازی، نه و ناچار یه ییش به وهنده چار ده کړی که ته ماشای دهموو چاوی بکا به ته نها و به س.

جوړی جه و ته م: ته ماشاگردنی که نیزه که له کاتی کړپندا، دروسته ته ماشای نه و شوینانه ی بکړی که له کاتی نه م دیودیو گردندا پیویستی به دیتن هه یه، وه ک روخسارو هه ر چوار په لی، دروست نیه سه یرگردنی شهرمگای، مه گهر قزی چونکه مه به سته گانی کړپن په یوهندی به قزه وه هه یه.

۲۶۰) گریدانی ماره‌برین (عقد النکاح):

به‌بی هه‌قداریکی نی‌رینه‌و دوو شایه‌تی دادپه‌روهر گریدانی ماره‌برین دانامه‌زرئ، ئه‌وه‌تا سه‌بارت به هه‌قدار خوی گه‌وره ده‌فه‌رموئ: { فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكَحْنَ أَرْوَاجَهُنَّ - سوره - ۲/۲۳۲ } هوی هاتنی ئه‌م نایه‌ته ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ئه‌وه: مه‌عقیلی کوپی یه‌سار خوشکیکی هه‌بوو، می‌رده‌که‌ی ته‌لاقی دابوو، خوشکه‌که‌ی ده‌یویست شوو بکاته‌وه به می‌رده‌که‌ی، به‌لام مه‌عقیل سوپندی خوارد که لیی ماره‌ناب‌رپته‌وه. ئه‌م فه‌رمووده‌یه له بوخاری شه‌ریفدا هه‌یه. ده‌ی نه‌گه‌ر ژن خودسه‌ر خوی مافی ئه‌وه‌ی هه‌بی که خوی ماره‌برپئ له که‌سی به‌بی فه‌رمانی هه‌قداری، ئیتر خودای گه‌وره بۆ نه‌یی ده‌کرد له عه‌ضلیان. عه‌ضل ئه‌وه‌یه: که هه‌قداری ژن رپگه‌ی نه‌دا شوو بکا به هاوکوفی خوی. پێغه‌مبه‌ر (دروده‌خواه له‌سه‌ربه‌): سه‌بارت به پی‌ویستبوونی هه‌قدار و دوو شایه‌ت بۆ ماره‌برین ده‌فه‌رموئ: به‌بی هه‌قداری ژن و دوو شایه‌تی راست و دروستی دادپه‌روهر ژن ماره‌ی نایه‌ت، هه‌ر ماره‌برپنی ئاوا نه‌بی ئه‌وه به‌تاله. (ئیبنو حیبب‌ان له سه‌حیحه‌که‌یدا گیراویه‌ته‌وه) و فه‌رموویه‌تی: سه‌بارت به باسکردنی پی‌ویستبوونی دوو شایه‌ت له ماره‌برپندا جگه له‌م فه‌رمووده‌یه، فه‌رمووده‌ی تری وا نیه که بگاته پایه‌ی فه‌رمووده‌ی ساغی دروست. ئه‌بو هورمه‌ره‌ش ده‌فه‌رموئ: پێغه‌مبه‌ر (دروده‌خواه له‌سه‌ربه‌): ده‌فه‌رموئ: ژن مافی ژن ماره‌برپنی نیه، ته‌نانه‌ت ناتوانی که خوشی ماره‌برپئ له که‌سی. جاران ئیمه له ناوخۆماندا ده‌مانگوت: هه‌ر ژنی به‌بی ره‌زابوونی هه‌قداری

خۇي ماره بېرىڭ لە كەسنى داۋىنېيس خۇيەتى! (دارە قوطنى گىراۋىيەتەۋە، رشتەكەي بەپىي مەرچى صەحيحە) عائىشەيش (رەزە خۋە لىبە) دىفەرمۇي: پىغەمبەر (مروودە خۋە لەسەربە) دىفەرمۇي: ھەر ژنى بەبى را لەسەر بوونى ھەقدارەكانى شووبكا شووگەي پوۋچو بەتالە. ھەزەرت (مروودە خۋە لەسەربە) سى جار لەسەر يەك بۇ تەنكىد فەرمۇي: شووگەي بەتالە، شووگەي بەتالە، شووگەي يەتالە (نەبو داۋودو ئىبنو ماجەو تىرمىزى گىراۋىيەتەۋە) تىرمىزى دىفەرمۇي: فەرموودەيەكى جوانە. ئىنو حىببان و ھاكىمىش گىراۋىيەتەۋە، ھاكىم دىفەرمۇي: بەپىي مەرچى ھەردوو پىر ئەم فەرموودەيە دادەنرى بە دروست (صحيح). ئىمامى شافىئى (رەزە خۋە لىبە) دىفەرمۇي: ئەگەر لەناو كاروانىكا ژنى ھەبوو، ھەقدارى نەبوو، پىاۋىكى كرد بە ھەقدارى خۇي كە مارهى بېرى لە كەسنى دروستە، چونكە شتى وا جۇرىكە لە ناۋبىزىۋانى (تەھكىم) ناۋ بىزىۋانىش رۆلى فەرمانرەۋا دەبىنى.

مەرچەكانى ھەقدار:

مەرچى ھەقدار ئەۋەدەيە: موسولمان و رەسىدەو ھۇشيارو ئازادو نىرىنەو عادل بى، مەبەست لە عادل ئەۋەدەيە كە فاسق نەبى. ئىسلام بۇيە مەرچە چونكە خۋاى گەۋرە دىفەرمۇي: {وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ - سورة التوبة - ۷۱/۹} واتە: موسولمانان لەناو خۇيانا، بە پىاۋو ژنىانەۋە دۇستى يەكترىن، پىشتو پەى يەكترىن، كەسو ھەقدارى يەكترىن. كەۋاتە پىاۋى بىرپاۋا نابى بە ھەقدارى ژنى موسولمان و لەسەرى ناكاتەۋە چونكە ئايىنيان جىايە لە

یهک، ههروا دروست نیه بۆ پیاوی موسولمان که ببی به ههقداری ژنه بیپروا. چونکه خوای گهوره دمه رموی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ} - سورة المائدة - ۵۱/۵ {واته: نهی موسولمانینه! جووله که و گاور مهگرن به دوستی خوێتان. نهوان که میللهتی کوهرن پشته یهکتری دهگرن و دوست و ههقداری یهکترن). نهوهتا خودای پاک و پیروژو گهوره لهم نایهتهدا رستهی دوستایهتی و ههقداری له نیوان موسولمانان و بیپروایان بریوه، نه نایهته بهلگهی نهومیه که پیاوی بیپروا دهبی به ههقداری ژنه بیپروا.

رهسیده بوون و هوئی ساغیش بۆیه مهرجن، چونکه منال و شیت دروست نین بن به ههقداری کهسی لهکاتی وادا ههقداری دهگوێزێتهوه بۆ ههقداری پاش نهو منداله یا ههقداری پاش نهوشیته، وه ههتا ههقدار دهست بکهوی، چ نزیك، چ دوور ههقداری نارپا بۆ قازی.

بزنان که تیکچوونی بیرو هوئی له بهر پیری، یا له بهر شیتی، یا به هوئی پیشهاتهوه، پیشگیری له ههقداری دهکاو له ههقداری نزیکهوه دهگوێزێتهوه بۆ ههقداری دووری پاش خوئی، حیجر له سهردانانیش له بهر نهقامی پیشگیری له ههقداری (ویلايهت) دهکا، چونکه نهقام که له عورفی شهرعا پیی دهگوتری سفیه نهقلی به خێرو شهرپی خوئی ناشکی، کهواته چۆن نهقلی به بهرژه وهندی کهسیکی تر دهسکی، به پیی دهقی فهرمایشتی شافیعی {رهزاه نواه لیبی} که نهصحابی مهزه بهیش

په پرموييان لى كړدووه تىكچوونى بير به هوى نه خوښى و نيش و نازارى
زورموه نه وېش ههقدارى راگويز دهكا بو ههقدارى دوورتر.

نازادپېش بويه به مهرج گيراوه له ههقداردا چونكه كويله
دهست نادا بو خاوه نيتى و بوون به ههقدار، تهنانهت خاوهنى خوښى
نيه، نيتړ چوڼ كه سيكى تر بدا به شوو.

نيرينه پېش بويه مهرجه چونكه ژن نابى به ههقدارى خوښى و
ناتوانى سهر به خو به بى رماى ههقدار كهى خوى بدا به شوو، دهى بو
كه سيكى تر چوڼ دهگونجى كه بى به ههقدارى و بيدا به شوو، نير و
ميش واته: خونا - ههروا دهست نادا بو ههقدارى و ناتوانى ژن بدا
به شوو. عه داله تيش بويه مهرجه چونكه حه زرت (دروېده خوادا كه پوره له سهر بى)
دهفهرموى: به بى ههقدارى كى خاوهن روشد مارمېرېن دانامه زرى. دهى
به دكار كهى به خاوهن روشد داده نرى، له بهر نه وېش كه به دكارى،
واته: فاسقى، شايهت له شايهتى دهخا، دهى ههقدارپش له ههقدارى
دهخا، ته نيا ناغاي كه نيزهك له م برپاره چهرت دهكرى، نه و دهتوانى،
نه گهر به دكارپش بى، كه نيزهكى خوى مارمېرې له كه سيكى تر، چونكه
له سهر راي فهرمايشتى راستر ناغا به سيفهتى ناغايى و خاوه نيتى
كه نيزهكى خوى ددها به شوو، نهك به سيفهتى ههقدارى.

رافيعى (د رواه خواه لېبى) دهفهرموى: زورپنهى چينى دووه مى
زانايانى مه زه بى شافيعى رمايان داوه كه فاسق (واته: به دكار) ده بى
به ههقدار له مارمېرېنداو دروسته ژن بدا به شوو، به تايهت
خوراسانيه كان رايان وايه، رمايانيش نه م رايهى به په سهند داناوه.

نهمووی دهفهرموئ: له باره‌ی هه‌قداری به‌دکارموه له غه‌زالی
پرسیارکراوه، فهرموویه‌تی: نه‌گهر هه‌قداری له به‌دکار قه‌دمغه بکه‌ین
ده‌بی نه‌قل ببی بۆ حوکمرانی که شتی وا ده‌کا پئی به‌دکار ده‌بی.
که‌پولال ده‌توانی ههم ژن به‌ینی و ههم ژن بدا به شوو، به مهرجی
خه‌تی هه‌بی، یا ناماژمیه‌کی تیگه‌په‌نهری هه‌بی. بزانی نه‌و مهرجانه‌ی
که بوونیان پئویسته له هه‌قداردا، هه‌بوونی هه‌مان مهرج له
شایه‌ته‌کانیشدا مهرجه. له‌بهر نه‌وه ماره‌کردن دانامه‌زری مه‌گهر به
ناماده‌بوونی دوو شایه‌تی موسولمانی موکه‌لله‌فی، واته: ئه‌رک له سه‌ری
نازادی: نی‌رینه‌ی دادپه‌روهری بیسه‌ری بینای زرنگ، که زمانی هه‌ردوو
لا ژن ماره‌که‌رو ژن ماره‌پر بزانی، به‌لگه‌ی نه‌م برپاره‌یش نه‌م
فهرمووده‌یه‌ی پی‌غه‌مبه‌ره (درویه‌خواه له‌سه‌رب) که ده‌فهرموئ: به‌بی
هه‌قداریکی خاوه‌ن روشدو دوو شایه‌تی راست و دروست ماره‌پرینی ژن
دانامه‌زری.

واته: مکلف. هوی نه‌مه‌یش دووربینیه‌ی بۆ نامووس، هه‌تا
ماره‌کردن تووشی حاشا لی‌کردن نه‌بی، وه رشته‌ی بنه‌چه له تی‌کچوون
رزگاری ببی. ناماده‌بوونی نه‌م چوار که‌سه له‌کاتی ماره‌پریندا پئویسته
بۆ دامه‌زراندنی: هه‌قدارو می‌ردو دوو شایه‌تی راست و دروست، وه‌ی
هه‌قدارو می‌رد بۆیان هه‌یه که وه‌کیل بگرن.

نزیکتین هه‌قدار:

نزیکتین هه‌قدار باوکه، چونکه گشت هه‌قداره‌کانی تر به‌هوی
نهمووه ده‌گه‌نه‌وه به ژنه‌که، له‌پاش باوک له پێشترین هه‌قدار باپه‌ری

كە ھەقدارى بايەخداری تری نیە. (شافیعی و ئەبو داوود و ئیبنو حیببەن و كەسانی تریش گېراویانەتەوہ. بەشیکە لە فەرموودەگەى عانیشە).

جا ئەم ریزە لەسەر ئەم شیوہیە بۆ ئەو ھەقدارانەى كە مافی ژن ماربەڕینیان ھەیە مەرچە بۆ دامەزراندنى ماربەڕین.

كەواتە ھەتا نزیك وەستابى دوور مافی ئەوہى نیە كە ژن بەشوو بدا، چونكە ئەم مافەى بەھۆى باوانەتییەوہ بۆ ماودتەوہ، دەق وەك كەلەپوور وایە، تا نزیك ھەبى دوور بى بەشە.

(۲۶۱) باسى خوازبىنىی ژن:

سوننەتە: بۆ ژنخواز، یا بۆ جیقدارى، خوازبىنى بكا لە ژنەكە خۆى، یا لە ھەقدارەكەى، بە مەرچى ئەو ژنە بى مىردبى و لە عیدەدا نەبى، خواى ئەو خوازبىنییە بە قسەى راستەو خۆو بى پىچ و پەنا بى، یا بە مەعناى. وە بە ھىچ جوړى دروست نیە خوازبىنىکردنى ژنى كە لە ژىر رکیفی مىرددابی، یا لە عیددەى رجعیدابى، چونكە ژن لە عیددەى رجعیدا ھەر بە ژن حلیبە، بەلام ژنى كە لە عیددەى مىرد مردندا بى، یا لە عیددەى تەلاقى بائینەدابى، یا لە عیددەى ھەلوەشانەوہى ماربەڕین دابى، دروستە بە مەعناوہ خوازبىنىى ئى بکرى، بەلام بە راشکاوى دروست نیە، بەپىی ئەم ئایەتە: {وَلَا جُنَاحَ عَلَیْكُمْ فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ - سورة البقرة -

۲/۲۳۵}. له بهر نه وهیش که فاطیمه ی کچی قهیس میړده که ی به نیجگاری ته لاقی ددها، پیغه مېهر (مرویده خوا له سه وېږي) پټی دغه رموی: کاتی عیددمت ته واو بوو، که کاتی نه ویه شوو کردنت جه لال دې، ناگادارم بکهر وه.

جیاوازی نیوانی خوازبټنی ناشکراو خوازبټنی به مه عنا نه ویه: نه گمر به ناشکرا نارمزووی خوازبټنی نه و ژنه بکا دوور نیه، که له بهر زور بو هیانانی نارمزووی دموون، یا له بهر هر هوپه کی تر، به درو بلی عیدده که ی ته واو بووه، به لام نه گمر خوازبټنیه که به مه عناوه بی شتی وا روو نادا.

خوازبټنی بی پیچو په نا به قسه یی ده لټن که سوور نه وه بگه یه نی که نه و که سه نارمزووی له خوازبټنی نه و ژنه هیه، وه که نه وه که پی بلی: نارمزووه هیه که مارمت بکه م بو خو م، یا وه که نه وه پی بلی: هرکاتی عیدده که مت ته واو بوو من مارمت ده که م. خوازبټنی به مه عنایش (ته عریض) قسه یه که نه ویش ه ل بگری و واتای تریش بگه یه نی، وه که نه وه پی بلی: کی هاورپی وه که تو ی دمست ده که وئ. یاخود بلی: تو داخوازی که رت زوره. یاخود بلی: هرکاتی که عیددمت ته واو بوو پی م بلی. یا وینه ی نه م کوتانه.

نهمه هه مووی بو نه وکاسانه یه که خویان خاوه نی عیدده که نین، به لام خاوه ن عیدده یی که مافی نه ووی ه بی له و عیدده یه دا ماری بکا، نه وه بو ی هیه که به راشکاوی داخوازی بکا.

۲۶۲) ھۆيەكانى ھەقدارى (أسباب الولاية):

بزانن به ھىزترين ھۆى ھەقدارى (ويلايەت) باوكايەتییە، ئەمجا باپیرایەتییە، چونكە ئەم دوو كەسە ئەوپەرى دلسۆزییان ھەيە بۆ جگەرگۆشەكانیان، جا لەبەر ئەوە ئەم دوو كەسە مافى ئەوهمیان ھەيە كە كچ، گەورەبى يا بچووك، مارەبېرن لە ھاوكفى خۆى، لەسەر مارەيى وینەى خۆى، لەبەر بەرزەوھەندى كە خۆیان رەچاوى بكەن، ئەم بەزۆر بەشووكانە بەستراوہ بە كچینیيەوہ، نەوہك بە گچكەيیەوہ، وەك ئەبو حەنەیفە دەفەرەمۆى.

جا ئەگەر كچى شىت و منال بوو باوك و باپیرە دەتوانن بەبى را وەرگرتن، مارەى بېرن، چونكە شىتى كە چووە پال مندالى ھەقدرايى پتەو تر دەبى، بەرزەوھەندىش ئەوہ دەخوازى كە بدري بەشوو، بۆ ساخبوونەوہى بەرزەوھەند ئەوہنە بەسە كە كچەكە مارەيى و ژىوار (نەفەقە) ى دەست دەكەوئ، رىئى تى دەچى كە چاكىش ببیتەوہ، تەنانەت ئەگەر بەشىتى رەسىدە ببى، بە گەورەيىش باوك و باپیرە بەبى فەرمانى خۆى بۆیان ھەيە كە بیدەن بەشوو، ھەروا دروستە بۆ فەرمانرەوايش، ئەگەر باوك و باپیری نەبوو، بیدات بەشوو، بەمەرچى نیشانەى پىداويشتى ديارى بدا، وەك ئەوہ گومانى ئارمەزووكردى لىبكرئ، يا پزىشك بلئ: بەھۆى شووكردنەوہ ھىواى چاك بوونەوہى لىدەكرئ.

وا سوننەتە كە باوك و باپیرە داواى فەرمان (ئىذن) لە كچى گەورەى رەسىدە بكەن، ھەتا دەرەزبىن لە راجىايى كەسانى كە دەلین:

پټوښته ئیښن له کچی رسیده ودرگیری، له بهر نه م فرموده یی پیغه مبریش (دروود خوا له سره): بیومژن (بؤ ماره پینی خوی) خوی زیاتر مافی نه ووی هه یه له هه قداره که ی، کچیش پرسی پئ ده کړی، جا نه گهر قسه ی نه کړدو نارمزایی دهر نه پری نه وه مانای وایه که رازییه (موسلیم).

به لام بیومژنی هوښیار (ناقل) ی رسیده به بی فرماني خوی ماره ناکړی، فرمانه که یشی ده بی به قسه بی، چونکه پیغه مبر (دروود خوا له سره): دفرمودی: بیومژن ده بی قسه ی لی ودرگیری بؤ ماره پینی که رازییه و رخنه ی نیه. به پئی یه کگرتنیش قسه لی ودرگرتن ده بی له پاش رسیده بوون بی. بیومژن که سیکه کچینی به هو ی یه کئ له م حاله تانه وه نه مابئ: به هو ی به ده ست گرتنی رواوه، یا به هو ی چوونه لای شوبه وه، یا به هو ی داوین پیسییه وه، به لام نه گهر به هو ی نه م شتانه ی دواوه کچیتی نه مابوو نه وه له سره فرمانیشی دروست وه کچ وایه: به هو ی که وتنه وه، یا به هو ی په نجه وه، یا به هو ی خورزمی بی نو پزییه وه، یا به هو ی قهیر مییه وه، که گه وره کچ هه تا قه دره ده بی شووناکا، نه گهر به زور به ده ست گیرابوو، یا له خه ودا، یا به شیتی نه وه راستر وایه که وه بیومژن وایه، له (قیل) ټکا ده لی: نه م حاله تانه یش هه وه کچ وایه، گریمان نه گهر ژنی له بنه رمتدا به سروشت کچینی نه بوو هه به کچ داده نری.

۲۶۲) باسی نهو ژنانه‌ی که ماره‌یان نایه‌ت:

نهو ژنانه‌ی که ماره‌کردنیان نادرسته سی جوړن، چونکه سی هؤ هه‌یه بو حه‌رامبوونی ئیجگاری، که بریتین له خزمایه‌تی و شیرخواردن و ژن و ژن خوازی (مصاهره).

هؤی یه‌که‌م:

که خزمایه‌تییه، به‌هؤی خزمایه‌تییه‌وه هه‌وت تاقم ماره‌یان نایه‌ت، به‌پیی نه‌م نایه‌ته که دم‌فرموی: {حُرْمَتُ عَلَیْکُمْ اُمَّهَاتُکُمْ وَبَنَاتُکُمْ وَاَخَوَاتُکُمْ وَعَمَّاتُکُمْ وَخَالَاتُکُمْ وَبَنَاتُ الْاَخِ وَبَنَاتُ الْاُخْتِ - سورة النساء - ۲۳/۴} واته: به‌فرمانی خوا له‌سهر ئیوه‌ی موسولمان، ماره‌کردنی نه‌م ژنانه حه‌رامکراوه: دایکتان و کچتان و خوشکتان و خوشکی باوکتان و خوشکی دایکتان و کچی براتان و کچی خوشکتان). به‌لام ناموزاو پوورزاو خالوزاو میمکرا، دووربن یا نزیك، ماره‌یان دیت له ناموزاو خالوزاو پوورزای خو‌یان.

هؤی دووه‌م:

بریتیه له مه‌مک خواردن، به‌م هؤیه‌وه دووکه‌س ماره‌یان نایه‌ت، دایکی شیر و خوشکی شیر. به‌پیی نه‌م نایه‌ته پیروزیه: {وَأُمَّهَاتُکُمُ اللَّاتِی أَرْضَعْنَّکُمْ وَأَخَوَاتُکُم مِّنَ الرِّضَاعَةِ}.

جا بزانه ههر نافرته‌ی له بنه‌چه‌دا به‌هؤی خزمایه‌تییه‌وه حه‌رام بئ، به شیرخواردنیش حه‌رامه. چونکه خوشه‌ویست (درووه خوا له‌سهره‌یه)

دەفەر موی: ھەرچی بە خزمایەتی و زاوژی ھەرام ببی بەھوی
مەمکخواردنیشەو ھەرام دەبی. (شەیخان) لە گێرانی و ھەیکە: ھەرچی
بەھوی سکوزاو کە سایەتی ھەو ھەدەغە بی بەھوی شیرخواردنیشەو
ھەدەغە دەبی.

بە ئی ھەندی کەس ھەن لە بنەچەدا ھەدەغەن ئەک لە شیردا.

یەکەم: ژنی کە شیری دابی بە برات یا بە خوشکت، ئەو لە
شیرپێداندا ھەدەغە نیە لیت، چونکە بیگانە یە لیت، بەلام لە بنەچەدا
ھەرامە لیت، چونکە یا دایکتە یا باوژنتە.

دووەم: دایکی شیری کورەزات یا کچەزات. ئەمە لە شیرپێداندا
ھەڵا، کەچی لە بنەچەدا ھەرامە، چونکە یا کچی خۆتە یا بووکتە،
واتە: ژنی کورەتە.

سێھەم: نەنکی منالت، یا دایکی ژنی کە شیری دابی بە منالی تو،
ئەمەیش لە شیرپێداندا دروستەو لە بنەچەدا نادروستە، چونکە یا دایکتە
یا خەسووتە یا دایکی شیری ژنتە.

چوارەم: کچی ژنی کە مەمکی دابی بە منالی تو. ئەمەیش لە
شیرپێداندا ھەڵا، کەچی لە بنەچەدا ھەرامە، چونکە یا کچی خۆتە یا
ھەنەزاتە، واتە: کچی ژنتە^(١).

^(١) لێرەدا ھەڵەبەکی چاپ، کە بوو بەھۆی و ھەمبەستە گەرە لە دەقە عەرەبییە کەدا
ھەبە دەت: (وھی فی النسب حرام لانھا أم بنتك) راستە کە ئاویە: (.. لانھا إماما

پینجهم: نهنگی منالت، چونکه یا دایکی خۆته، یا دایکی ژننه.

بیدارین:

چوارژن هه ن له لائن پیت که چی به دیمه ن له هه رام ده چن.

یه گهم: خوشکی بنه چهیی برای بنه چهیت، واته: خوشکی نه سه بیی برای نه سه بیت، که خوشکی به نه چهیی خۆت نه بی، وهک ئه م نموونه یه: شیرین شوو دهکا به هیمن هیفی له هیمن ده بی، له پاشا هیمن دهرئ شوو دهکا به رۆسته م له رۆسته م نه ریمانی ده بی، رۆسته م له ژنیکی تری کورپکی هه یه ناوی زۆرابه، برای باوکی نه ریمانه، دهی خوشکه که ی نه ریمان که ناوی هیفییه به زۆراب دهش که برای باوکییه نه ریمانه.

دووهم: خوشکی شیریی برای بنه چهیت.

سییه م: خوشکی بنه چهیی برای شیریت. بۆ نموونه: برایه کی دایکی شیریت هه یه، که ئه ویش خوشکیکی بنه چهیی هه یه، له باوکه وه یا له دایکه وه، یا له باوک و دایکه وه. تۆ ده توانی نه و خوشکه ی ماره بکه ی.

بنتک..). له زنجیره (۲۵۸) دا، له (نزیکتین هه قدار) دا ئه م هه لیه ی تریش هه یه، ده لئ: (والا فی الابن فانه لا یزوج بالبنوة وان قدم فی النکاح انه لا مشارکه..). راسته کی ناوایه: (وان قدم فی الارث، لانه لا مشارکه.. الخ.

- وه رگتیر -

چوارهم: خوشکی شیریی برای شیریت. بو وینه: کورئ شیرى
دایکی توئ خواردووو شیرى ژنیکی تریشى دیسان خواردووو، وه نهو
ژنه شیردوره کچیکی ههیه که خوشکی شیریی براشیرییه کهی توئه، دهی
تو دهتوانی نهو کچه ماره بکهی^(۱).

^(۱) لهم شوتیندا له (الفقه المیسر) هکدار له ئەصله کهیدا ئەمه نوسراوه: (.. وقد
نظمها بعضهم فقال):

أربع في الرضاع هن حلال

واذا ما ناسبتهن حرام:

جدة ابن، واخته، ثم أم

لاخيه، وحافد، والسلام

نهم دوو شیعره همق وابوو له پیش نهم (بیداری)یدا بوایه. چونکه نهم دوو
شیعره قسه لمو چوار جوړه ژنه ده کم ن که له پیش نهم بیدارییموه باسما ن لی کرا، نەك
لهم چوار ژنەى که له پاش نهم بیدارییموه باسیان لیده کری، نهم تیهه لکیش کردنه ش
مرزو به ههله دل دهبا، سەر له خوینەر دهشیوتنئ. بهنده بههزی مغنی محتاج و
شهریعتی نیسلاموه توانیم راستی بکهموه. وەرگێر. ئەمەیش بهشیعر
وەرگهراوه که یانه:

هینی بنه چەت نهم چوار ژنانه

حه رامن، هی شیر به پیچه وانه:

نەکی منالتو، خوشکی، پاش نهووت:

دایکی براو خوشك، دایه نی نهووت!

هۆی سییه م:

بریتیه له ژنو ژنخوازی، بههۆی نه میسه وه به ئیجگاری ههتا ههتایه چوار تاقم حهرام دهین:

یهگه م: دایکی ماره برپاوی پیاو، ههر به زاتی ماره برپینی ژنی له پیاو، دایکی بنه چهیی و دایکی شیرێ ئه و ژنه له و پیاو به هه میسه حهرام دهین، به پپی نایهتی: (وامهات نسانکم).

دووهم: کچی ژن که له میردیکی تری ئه و ژنه بیته که پپی دهگوتری هه نهزا، ههر چه ند به ره و خواریش برپا، وهك کچ و کچه زای هه نهزا، به و مهرجه که چوو بیته لای دایکه که، نهگینا به ته نیا ماره برپینه که کچی ماره برپاوه که ی حهرام نابێ. به پپی فه رمایشتی زاتی مه زن: {وَرَبَائِبُكُمُ اللَّائِي فِي حُجُورِكُم مِّن نَّسَائِكُمُ اللَّائِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ}.

کچی شیریی ماره برپاوی به ده ستگیرا ویش ریك وهك کچی بنه چه وایه، ماره ی نایهت له میردی دایه نه که ی. رسته ی (فی حجورکم)

ئیبنو رفعه ئه م چوار جۆره ژنه ی تریشی پتر کردووه: ژنی که شیرێ دابی به مامت، یا به خالت، یا به پوورت، یا به میمکت (له مغنیداو شه ریعه تی ئیسلامدا ناماژه بۆ ئه م مه بته ده فرموی: جیا کرد نه و ی ئه م شیوه کارانه له راستیدا شتیکی دیمه نکارییه و به روا تهت جیا کرد نه و یه. چونکه نه مانه ئه و هۆیا نه یان تیا دا نیه که ده بن به هۆی حهرامبوون ههتا جیا بکریته وه).

- وه رگێتر -

لەم نایەتەدا بەیانی حاڵی غالبە دەنا بۆ ئەو نە ئەگەر ئەو هەنەزایە
لە لای باوە پیارەکە ی نەبێ ماریی لێی دی.

سێیەم: ماریپراوی باوک و باپیرە بەرەوژووتریش، خوای
باپیرە ی باوکی بێ، یاخود باپیرە ی دایکی بێ، یا باوک و باپیرە
بنەچەبن، یا باوک و باپیرە ی شیری بن! بەپێی نایەتی: {وَلَا تَنْكِحُوا مَا
نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ - سورة النساء - ۲۲/۴}.

چوارەم: ماری پراوی کور و کورمزاو بەرەو خوارتریش، خوای
کور و کورمزا ی نەسەب بن یا هی شیری بن. بەپێی ئەم نایەتە پیرۆزە:
{وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ} ئەم نایەتە سەبارەت بە
کور ی پشە، ژنی کور ی شیریش بەپێی یاسای: هەرجی بەهۆی
خزمایەتی و زاوژی و سکوزاو هەرام بێ بەهۆی شیر خواردنیشەو
قەدەغە دەبێ. بەپێی رستە ی (من اصلا بکم) لە نایەتەگەدا، کور ی
جەعلی بەر ئەم قەدەغەکردنە ناکەوێ، وە ژنەکە ی ماری دی لە بەناو
باوکەکە ی!.

ماریپراوی کور و کورمزا بە تەنها ماری بپینەکە لە باوک و
باپیرەیان قەدەغە دەبێ.

هەرام بوون لە کاتی کوکردنەویدا:

قەدەغە یە لەسەر پیاوی کە دوو خوشک بەیەکەو کۆبکاتەو
نیکاخی خۆیدا، خوای خوشکی بنچینە یی بن، یا هی شیری بن، قورنان
دەفرموی: {وَأَن تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ} لە

سوننه تیشدا دمفهرموی: له عنمت لهو که سه بی که ناوی خوئی له منالذانی دوو خوشکدا کۆده کاته وه. ههروهها قه دمغه یه کۆکردنه وهی ژن و پوووری، جا خوشکی باوکی بی یا خوشکی دایکی بی. چونکه پیغه مبهه (هرووده خوا له سه ربه) دمفهرموی: ژن به سهه پووورو میمکی خوئی ماره ناکرئ، ههروهها پووورو میمکیش به سهه برازاو خوارزای خۆیان ماره ناکرین (شه یخان). ههروهها حه رامه کۆکردنه وهی ژن له گه ل کچی برایدا، یا له گه ل کچی برازایدا، یا له گه ل کچی خوشکید، یا له گه ل کچی خوشکه زایدا، بۆ ئه مه هیش براو خوشکی بنچینه یی و براو خوشکی شیري چون یه کن.

مه به ست له قه دمغه کردنی ئه م جوړه کۆکردنه وه یه پيشگيريه له روودانی برپینی رسته ی خزمایه تی. کۆگر بۆ ئه و ژنانه ی که دروست نین له گه ل یه کتردا کۆبکرینه وه ئه وه ته: هه ر دوو ژنئ که خزمایه تییه کی وهایان له نیواندا بی، به بنه چه یا به شیر، که ئه گه ر فهرز بکه ین یه کیکیان پیاو بی و ئه وی تریان ژنبی، مارهیان له یه کتر نه یه مت ئه و جوړه دوو ژنه کۆ کردنه وه شیان له ژنیتیی یه ک که س دا دروست نیه. بزائن هه موو دوو ژنئ که حه رام بی له نیکاحدا له گه ل یه کتردا کۆبکرینه وه، حه رامه به هوی که نیزه گی شه وه ئاغا که یان برپواته لای هه ردوولایان. واته: به نموونه ئه گه ر دوو خوشک، یا خوشکه زاو پوووری که نیزه کی پیاوی بوون، دروسته برپواته لای یه کیکیان و به س.

۲۶۴) باسی ئەو نەنگانەى كە دەبن بەھۆى هەلۆەشانەوہى مارەبرین:

نەگەر پیاوہكە یا ژنەكە نەنگىكى لەم نەنگانەى دواوہ دۆزییەوہ
بەوێتریانەوہ ئەوہ مافی هەلۆەشانەوہى مارەکردنەكەى هەيە. ژن بەم
پینچ نەنگە دەدریتە دواوہ: بە شىتى و بە گولى و بە بەلەكى و بەتاتى و
بەھۆى ئەوہیشەوہ كە پارچە ئىسكى بەرى شەرمى گرتبى.

پیاویش بەھۆى ئەم پینچ نەنگەوہ دەدریتە دواوہ: بەھۆى
شىتى و گولى و بەلەكى و خېبوونى چووك و شلەپەتكەيى.

چونكە ژنەينان بۆ رۆژو دوو رۆژ نيەو مەبەستى سەرەكى لىي
رابواردنى راوايە، دەى ئەم نەنگانەيش هەيانە رىگەى دروستبوون
دەگرئ، وەك چووك بپراوى و شلەپەتكەيى لە پياوداو، وەك تاتى و ئىسكى
بەرى شەرمگا لە ئاھرەتدا، هەيشيانە دل تىك هەل دەشيوينى و ناھيلى
لەزەمت و خۆشى تەواو لە ھاوسەر وەربگيرئ، وەك شىتى و گولى و
بەلەكى.

جا لەبەر ئەوہ مافی پەشيمان بوونەوہ لە مارەبرين لەكاتى وادا
دامەزراوہ، هەتا نەبى بەھۆى زيانى هەميشەيى. لە ئىسلاميشدا: نەزيان
نە وەلامى زيان بەزيان، ياسايەكى دامەزراوہ.

سەر بەلگەى ئەم كارەيش ئەم فەرموودەيەيە كە دەفەرموئ:
كەعبى كورى زەيد (زەزاد خواە لينبە) دەفەرموئ: پيغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە)
لە بەنى غيفار ژنيكى هينا، كە چووہ ناو پەردەوہ بۆى و جلەكانى داناو

له سمر نوینه که دانیشته، سهیری کرد قهبرغهی تووشی به له کی بووه، جا پیغمبر (درووه خواه له سمر به) له نوینه که دهکشیت هوه دهمفرموی: جله کانت بدمروه به خوتاو بروره بۆ مالی باوانت، له بهر نهم عه به من تۆم ناوی، به که سوکاری ژنه که شی همرموو: نهم نهنگه تان هه شاردابوو، له منتان شاردبو وه. (به یه هقی له — السنن الکبری — داو حاکم له مستدرکا گپراویانه ته وه) جاوا به پیی نهم رووداوه هه لوه شان هوه به هوی به له کی هوه دامه زراوه، نهنگه کانی ترش بهم پیودانه پیوراوان، چونکه له ریزی نهون، بگره هه یانه خراپ تریشه، وهک گولی که زور خراپ تره له به له کی.

عومهر (دزمه خواه لینه) دهمفرموی: ههر پیاوی ژنی بهیانی، ژنه که شیت بی، یا گول بی، یا به له کی بی، نه گهر بجپته لای و به دهستی بگری نیت ژنه که ماره یی تهواوی ده که وی، به لام میرده که نه وه به هه هقداری ژنه که ده بزیری^(۱).

^(۱) مالیک و شافعی (دزمه خواه لینه) گپراویانه ته وه. له بلوغ المراما ده فرموی: سه عیدی کوری مه نصورو مالیک و نیبو نهبی شیه به گپراویانه ته وه، پیاوانی رشته کی هه موویان برپا نیکران. له نه صله که له نه صلی نه صله که دا نهم نه سمره موقوفه له سمر نیبو عومهر. به لام له تاج الاصولو بلوغ المرامدا موقوفه له سمر نیمامی عومهر. له مغنی المحتاجیدا ده فرموی: نهم س عه به به صه حی له عومره وه شافعی ریا یه تی کرد وه. بویه به نده نووسیم: عومهر، وه نهم نووسی: نیبو عومهر، به زه نیم نیبو عومهر له (کفایه الاخیار) که دا هه لمی چاپه له فیه ول موسه یه که شیدا نه قل و رو نووسی بی ته حقه. ههر چۆن بی خوا پاداشی باشی

سهرمړای نهم به لگانه یش به لگه ی تریش بؤ هه لومشانه وه هه یه،
چونکه ژنه ینان گریدانیکه به رابهر به وه جهل، پو و چبوونه وه قه بوول
دهکا، که واته دروسته به هو ی نهنگی کاریگه رموه پو وچ بکریته وه، ریک
وهک کرپن و فروشتن. له شیتیدا جیاوازی نیه له نیوانی شیتی
هه میشه یی و شیتی پچرپچردا، یا له نیوانی شیتی بی چاره و
شیتیه که چاره و تیمار بکړی. به کورتی نهنگه کان هوتن: سیانیا
هاوبه شن، هم له میرددا هم له ژندا روو دمدن، بریتین له شیتی و
گولی و به له کی، دوانیشیان تایبه تن به میردموه، که بریتین له کی برپین و
شله په تکه یی. دوانیشیان تایبه تن به ژنه وه، که بریتین له تاتی به هو ی
پارچه گوشته وه، یا له تاتی به هو ی پارچه نیسکه وه که بهری شهرمی
نافرمت بگری و ری پی په یوه ندی ژنومیږی بگری.

٢٦٥) سوننه ته ناوېر دنی مارهی (تسمیه المهر):

مارهی له عهره بیدا پی دهگوتری: صیداق یا مهر، که
بریتیه له سامانی پو یست ده بی له سهر میرد، که بیدات به ژن به هو ی
ماره گردنیه وه، یا به هو ی دروستبوون له گه لیدا به هو ی چوونه لای هه له
(وطء الشبهه) وه. مارهی له عهره بیدا گه ل ناوی تری هه یه، وهک:

همو لایهک بداتموه، نهمی که گومانم تیا دا نیه: نمان زور له من مه لاتربوون، وه
نیازیشیان ره زای خوا بووه، بنده مېهستم راستکردنمو ی دهقه کانه، دهنا نه مېهستم
زانایی خومو نه مېهستیشم خوانه خواسته تانو ره خنمی ناهقه لمان.

— وەرگړې —

نخله و فهریضه و نه جرو سیداق، که نه م چوار ناوهی له قورنانی پیروژدا ههن، له سوننه تیشدا نه م ناوانه ی تری ههیه: مهرو علیقه و عقر.

سهر به لگه ی مارهی نامه ی خواو ریگه ی ره به ره، خوا ی مه زن دمفه رموی: {وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً - سورة النساء - ۴/۴} وشه ی نیجله له م ئایه ته دا به واتا خه لات و به خشش و به خشینه، بویه و ناو نراوه چونکه رابواردنی ژن له گه ل پیاودا به رابه ر به رابواردنی پیاوه که یه له گه لیدا، که واته مارهی وه ک خو رای و به به لاش بی وایه، پیغه مبه ریش (مرویه خواه له سه ربه) به پیاویکی فهرموو که داوای ژنیکی کرد: ئایا هیچت ههیه که بیکه ی به مارهی؟ گوتی: نه به خوا نه ی پیغه مبه ری خوا... تا نه وی که پیغه مبه ر (مرویه خواه له سه ربه) پی ی فهرموو: شتی که بهیدا بکه، با نه نگوستیله یه کی ئاسنیش بی. جا له نه نجامدا حه زه مت (مرویه خواه له سه ربه) پی ی فهرموو: دم برؤ نه و له سه ر نه وه که فی ری نه و قورنانه ی بکه ی که خو ت ئیستا له به رته، نه م ژنه م ماره کرد له تو. ده ی که نه مه مت زانی بزانه که سوننه ت وایه له کاتی ماره برپندا ناوی مارهی بری، هه تا په پره وی پیغه مبه ر (مرویه خواه له سه ربه) بکری و سوننه تی نه و بکری به سه رمه شق، چونکه پیغه مبه ر (مرویه خواه له سه ربه) به بی ناو بردنی مارهی هیچ ماره برپینیکی گری نه داوه، له راستیدا ناو بردن و دیاریکردنی مارهی له کاتی گریداندا ده بی به هو ی بنه برکردنی کی شه و به ره.

به لام مارهی بنیات (روکن) ئی نه له بنیاته گانی دامه زرانندی ماره کردن، به لگه ی نه م قسه یه ییش نه م ئایه ته پیروژهیه: {لَا جُنَاحَ

عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً
 - سورة البقرة - ۲/۲۳۶ { ئهومتا بهیئی ئهم نایهته ژن تهلاقدان له
 پېش بهدهست گرتنداو ژن مارمېرېن بهیئ ناوبردنی مارهی به گونا
 دانانری، ئهوهیش بهلگهیه لهسهر ئهوه که گریدان بهیئ دیاریکردنی
 مارهی دروستهو دادهمهزری، ئهمهیش وهک ئهوه ژنیکی قامیده
 رمسیده، بیومژن بی یا کج، به ههقداری خوئی بلئی: بهیئ مارهی بمرده
 بهشوون ههقدارمهکیشی وا بکا، ئهوه مارهی دی، جا خوا ههقدارمهکی
 لهکاتی مارمېرېنهکهدا ناوی مارهی نههینی، یا به دهق بلئی: ئهوا بهیئ
 مارهی ئهوه ژنهم ماره کرد لهتۆ.

بههوی یهکی لهم سئ شتهوه مارهی ناسایی (مهر المثل: مارهی
 وینهی خوئی) پئیویست دهیئ بۆ ژن لهسهر میردی:

یهکههم: کاتی قازی مارهی دابنئ بۆ ژن لهم دوو حالتهدا:

یهکههم: میرد نهیهوی مارهی دیاری بکا بۆ ژنهکه.

دووهم: ژن و میرد کیشهیان بی لهسهر ئهندازهی ناوبراو.

دووهم: ژن و میرد خویمان بریاری مارهی ناسایی بدن.

سییههم: کاتی میردهکه له پېش ئهومدا قازی مارهی دابنئ بۆ
 ژنهکه، ئهوه برواته لای، یا لهپېش ئهومدا که خویمان بریاری مارهی
 ناوبراو بدن ئهوه به دهستی بگری، لهم سئ شیوهیهدا مارهی عادهتی
 لهسهر میردهکه بۆ ژنهکهی دادهمهزری. له مارهی ناساییدا بایهخ به
 روژی ماره برینه، ئهگهر له پېش دانانی مارهییدا، یا لهپېش

بەدەستگرتندا یەكێ لە ژنو میرد مرد ئەو ماریی عادەتی پێویست دەبێ. ئەبو داوودو تیرمیزی و نەسانی (بە رشتەیهکی ساغ) دەگیرنەو: پرسیارکرا لە ئیبنو مەسعوود (ڕەزاه نووادی مەروەلییە) ئەگەر پیاوی ژنی ماری بکاو ماریی بۆ دیاری نەکاو بە دەستی شی نەگرتی تا خۆی دەمری ماریی ئەم ژنە چیهو چی نیه؟ فەرمووی: مانەندی ماریی کە سوکاری خۆی ماریی بۆ دادەنری، وەك دایکی، یا خوشکی، یا پووری، بەبێ گەم و زۆر، وە بەشە کە لە پووریش دەگرتی، وە عیدەدی (وفات) یشی لەسەرە.

مەعقیلی کوری سینانی ئەشجەعیش هەلسا فەرمووی: پێغەمبەریش (مروودە خوا لەسەربێ) لە شانی بەروەعە کچی واشیقدا دەق وەك ئەم بریارە تۆ بریاری دا، ئیبنو مەسعوودیش ئەم قسەیهی گەلی پێ خۆشبوو (تەماشای تاجول ئوصول، بەرگی سی، لاپەرە (۸۳) بە کوردی، بکە - وەرگیر).

بزانی کە مانەندی ماریی بەو ئەندازەیه دەگوتری کە دەگرتی بە ماریی ژنانی هاوشانی خۆی، جاکێ لە کە سوکاری لە ژنە کەو نزیکتربی ماریی ئەو رهچاو دەگرتی وەك خوشکی، یا دایکی، یا پووری، تەنانەت ئەگەر پیاوی ژنیکی تەلاقدا، لەپیش بەدەستگرتن و ناوبردن مارییدا، ئەو پێویستە مۆتەعی بداتی، کە بریتییە لە مائی کە پیاو کە دەیدا بە ژنە کە لەپاش جیا بوونەو لە یەکتەر. بەپێی مەفهوومی نایەتی {وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ - سورة البقرة - ۲/۲۳۷} ئەوەتا بەپێی دەقی ئەم نایەتە نیوەی ماریی دەدری بەو ژنە کە ماریی بۆ دیاریکرا،

به‌لام له‌پیش به‌دهست گرتندا ته‌لاق درایی، دهی نه‌گهر مارهیی بو دیاری نه‌گرا، وه له‌پیش به‌دهست گرتندا ته‌لاقدره نه‌وه هه‌قی موعه‌ی هه‌یه به‌پیی ئایه‌تی {وَمَتَّعُوهُمْ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرَهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرَهُ - سورة البقرة - ۲/۲۳۶}.

خوا جه‌زکا له دواوه باسیکی موعه ده‌که‌ین.

مارهیی نه‌ندازه‌ی بو دیاری نه‌کراوه:

له‌بهر نه‌وه هه‌رجی دروست بی بیی به به‌هاو نرخ بو زاتی، یا بو که‌لکی، دروسته بی‌شکری به مارهیی، به‌پیی فهرمووده‌که‌ی سه‌حیه‌ین که جه‌زعت (درووده خواه له‌سه‌ربه) به پیاوه‌که‌ی فهرموو: شتی په‌یدا بکه با نه‌نگوستیله‌یه‌کی ناسنیش بی. که له دواپیه‌که‌یدا پیی فهرموو: نه‌وا له‌سه‌ر نه‌وه که فی‌ری نه‌و قورنانه‌ی بکه‌ی که خۆت ئیستا له‌بهرته نه‌م ژنه‌م ماره‌کرد له‌تۆ. نه‌م فهرمووده‌یه به‌لگه‌ی نه‌م دوو شته‌یه:

یه‌که‌م: نه‌و په‌ری که‌می له مارهیی دا ره‌جاوبکری.

دووهم: دروسته که‌لک بکری به مارهیی. به‌پیی نه‌م فهرمووده‌یه‌یش: عامیری کو‌ری ره‌بیعه فهرمووی: ئا‌فره‌تیکی به‌نی فهرزمیی له‌سه‌ر جووتی سۆل شووی گردبوو، پی‌غه‌مبه‌ر (درووده خواه له‌سه‌ربه) فهرمووی: له حیاتی خۆت و مالت به جووتی سۆل رازی بووی؟ گوتی: به‌لێ. پی‌غه‌مبه‌ریش (درووده خواه له‌سه‌ربه) ماره‌ب‌پینه‌که‌ی دامه‌زراند (ئیبنو ماجه‌و تیرمیذی گێ‌راویانه‌ته‌وه. تیرمیذی ده‌فه‌رموی: فهرمووده‌یه‌کی

جوانه، ههروا به پئی ئەم فەرموودمیه یتریش: پیڤه مبهەر {درووده خوا له سه ربه} فەرمووی: مارهی جیبه جی بکهن. یاران فەرموویان: چی دهبی به مارهی؟ فەرمووی: ههرجی ههردوولا پئی رازی بوون دروسته بکری به مارهی.

ئهمه کاتی وایه که ژنه که فامیده بی، وه ناغا کانیزه کی خوی ماره بپری له که سی، به لام ئەگەر ههقدار ژنیکی حیجر له سه ر دانراوی له که سی ماره بپری، نه وه بۆی نیه که له سه ر که متر له مارهی مانه ندی خوی مارهی بپری. به هه ر حال سوننه ته که مارهی له ده دره م که متر نه بی، هه تا له راجیایی نه بو حه نیفه ده رباز ببین، چونکه له لای نه و پیوسته مارهی له ده دره م که متر نه بی، هه روا سوننه ته له نه ندازه ی مارهی هاوسه ره گانی پیڤه مبه ریش زیاتر نه بی، که بریتی بووه له پینج سه د دره م. به لام مارهی ئوممو حه بیبه ی هاوسه ری پیڤه مبه ر {درووده خوا له سه ر پیڤه مبه رو ره زاه خوا له هاوسه ره گانه} که چوار سه د دیناری زیڤری نه و کاته بووه، نه وه پیڤه مبه ر خوی نه یکردووه، به لگوو نه وه نه جاشی به پیاوه تی کردوویه تی {ره زاه خوا له لایه} وه له مائی خوی داویتی، بۆ ریزو قه دری حه زه رت نه وه ی کردووه، که واته ئەم بریاره به م حاله ته هه ل ناوه شیته وه.

که ی نیوه ی مارهی له کۆل ده که وی؟

بزانن که ژن دهبی به خاوه نی مارهی خوی ته نیا به گرێدانیکی دروست، یا به ناو بردنی مارهی، به مه رچێ ناو بردنه که له سه ر شیومه کی ره وایی. ده نا مانه ندی مارهی ده که وی.

مارهیی ژن له سهر میږد داده مه زړی به هوئی یه گئی له م دوو
ریيازگه یه وه:

یه که م: به هوئی چوونه لاوه، ههر چهند چوونه لاکه یش نادروست
بئ، وهك ئه وه میږد له کاتی بئوئزیدا، یا له ناو ئیجرامدا بپرواته لای
ژن، به لگهی ئه م حالته یش ئه م نایه ته پیروزه یه: { وَكَيْفَ تَأْخُذُوهُ
وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ - سورة النساء - ۲۱/۴ } واته:
چوون زات ده که نو له خوودا ناترسنو ئه و ماره ییه ومرده گرن له و ژنه
داماوانه، ئه مه له کاتی کا که ئیوهی ژن و میږدو حه لال و هاوسهر دهری
تی که ل بوون. دهی ئه مه به لگهی ئه وه یه که به ده سترگرتنی ژن له لایه ن
میږده وه ده بی به هوئی دامه زرانندی ماره یی.

دووهم: ماره یی داده مه زړی به هوئی مردنی یه کیکیانه وه، ههر
چهند هیشتا به ده ستیشی نه گرتبی چونکه به مردنی لایه ك ماره برین
دیته کو تایی، که واته ریک وهك حالته بی به کریدان وایه ده بی گری له سهر
دراو به ته واوی بدری به خاوه نی. به لام ئه گهر نه چوونه لا رووی دا، وه
نه مردن رووی دا، وه به بی هو یه ك له ژنه که وه، با له میږده که وه، جیا
بوونه وه رووی دا، وهك ئه وه له خو یه وه ته لاقیدا، یا ته لاقدانی سپارد به
ژنه که خو ی و ژنه که یش وایکرد، یا ته لاقدانی ته علیق کرد به شتی که وه،
وهك چوونه ناو خانویه ك، یا خولعی له گه لدا کرد، له هه موو ئه م
حالانه دا ماره یی ده گری به دوو که رته وه، نیوهی ده گه رپته وه
بو میږده که و نیوهی ده می یتته وه بو ژنه که، به پیی نایه تی:
{ وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً
فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ }.

۲۶۶) باسى ھەقى مۈتە:

مۈتە: ناوھ بۇ مالىي كە مىرد دەيدا بەژنى خۇي لە پاش
جىابوونەوھ لىي. جىا بوونەوھ دوو جۆرە:

جۆرى يەكەم: جىابوونەوھ بەھۇي مردنەوھ، ئەمە بە يەكگرتنى
راي زاناكا، نابى بەھۇي پەيدابوونى مافى مۈتە.

جۆرى دووھم: جىا بوونەوھى كاتى ژيانى ھەردوولا، جا جىا
بوونەوھى وا ئەگەر لەپىش بەدەستگرتن دابوو وھ ناوى مارەيىش
نەبرابوو ئەوھ ھەقى مۈتە ھەيە بۇ ژنەكە، بەلام ئەگەر لەپاش
بەدەست گرتن تەلاقى دابوو ئەوھ مانەندى مارەيى خۇيى دەكەوئ، لە
مافى مۈتەدا موسولمانو پەيماندارو پياوى ئازادو پياوى كۆيلەو ژنى
ئازادو كەنيزەك چۈن يەكن، وا سۈننەتە كە مۈتە لە سىيى درەمى زىو
كەمتر نەبى، پياوو ژن لەناو خۇياندا لەسەر ھەرچى پىك بىن ئەندازەى
پىويستى پى جىبەجى دەبى، بەلام ئەگەر بوو بە كىشەو بەرەيان ئەوھ
قازى بەپىي كۆشش واجتھادى خۇي، وھ بەپىي دەولەمەندى و ھەزارىي
كابراي مىردى ژنەكە ئەو مافەى بۇ ديارى دەكا، دروستە كە مالى مۈتە
لە نيوھى مارەيىش زياتربى، چۈنكە ئايەتەكەى مۈتە بەرەھايى باسى
مۈتە دەكا، كە دەفەرموى: {وَمَنْعُوهُمْ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرُهُ وَعَلَى
الْمُقْتَرِ قَدْرُهُ - سورة البقرة - ۲۳۶/۲}.

٢٦٧) بریاری ژن به ژن:

ژن به ژن پووجه له، چونکه له حه‌دیشکی بوخاری و موسلیمدا دمفهرموی: پیغه‌مبهر (درووده خوا له‌سهرې) جلّه و گیری ده‌کرد له ژن به ژن، ژن به ژنیش نه‌وه‌تانی که دوو پیاو به کچی خویان ژن به ژن بکه‌ن به‌بی ماره‌یی. به‌پیی ئەم فهرمووده‌یه‌و چەند فهرمووده‌یه‌کی تر ژن به ژن نه‌وه‌تانی که پیاوئ به پیاوئ تر بلئ: هه‌قدارمه‌کی خۆتم ئی ماره بکه‌ منیش هه‌قدارمه‌کی خۆتم ئی ماره ده‌که‌م، به مهرجی نه‌وه که به ده‌ستگرتنی هه‌رکامیکیان ببئ به ماره‌یی نه‌وی تریان، نه‌ویش هه‌بووئی نه‌وه‌بکا. به‌لام نه‌گهر به ده‌ستگرتن نه‌که‌ن به ماره‌یی، وه‌ک نه‌وه هه‌ردوولا له‌کاتی ماره‌بریندا باسی ماره‌یی نه‌که‌ن ولئی بی ده‌نگ بن، نه‌وه ماره‌برینی هه‌ردوولا دادمه‌زری، چونکه له‌سهر ئەم شیوه‌یه ته‌نیا نه‌وه‌ی تیاپه که بۆ دامه‌زراندنی گرێدانی ماره‌برینی یه‌که‌م مهرجه گرێدانی ماره‌برینی دووه‌میش سه‌هرگیری، شتی وایش ماره‌برین پووجه‌ل ناکاته‌وه، وه له‌م کاته‌دا نه‌و دووژنه‌ی که به‌بی ماره‌یی ژن به ژنیا‌ن پیکراوه، هه‌ر که‌سه‌یان مانه‌ندی ماره‌یی خۆیی بۆ هه‌یه.

٢٦٨) نانی شایی:

نانی شایی به‌عه‌رمبی پیی ده‌گوترئ وه‌لیمه، له (ولم) دروست بووه، که به‌واتا کۆبوونه‌وه‌یه، چونکه ژن و می‌رد له‌م کاته‌دا کۆده‌بنه‌وه.

ئیمامی شافعی (ره‌زاه‌خوداه‌که‌وره‌له‌یب) دمفهرموی: (ولیمه به‌و ده‌عه‌وته ده‌گوترئ که به بۆنه‌یه‌کی خۆشه‌وه ساز ده‌درئ، وه‌ک شایی ژنه‌یان و مندا‌ل سونه‌تکردن و شتی تری له‌م باب‌ه‌تانه).

وهلیمه له عهره‌بیدا به‌پیی شوین و بۆنه ناوه‌که‌ی ده‌گوتری، له
 کودیشا هه‌روایه، ده‌عوته‌ی ژنه‌یان پیی ده‌گوتری: وهلیمه، واته: نانی
 شایی، ده‌عوته‌ی سوننه‌تکردن پیی ده‌گوتری: اعذار واته: ئاهه‌نگ،
 ده‌عوته‌ی منداڵ بوون پیی ده‌گوتری: عه‌قیقه، واته: جه‌وته، ده‌عوته‌ی
 رزگار بوونی ئافه‌رمت له‌کاتی منداڵبووندا پیی ده‌گوتری: خورس، واته:
 مه‌ولوودی، ده‌عوته‌ی هاتنه‌وه له سه‌فه‌ر پیی ده‌گوتری: نه‌قیعه، واته:
 قاوه‌توون، ده‌عوته‌ی خانوو دروستکردن پیی ده‌گوتری: وه‌گیره، واته:
 به‌ره‌دپرکانه، نان دروستکردن به بۆنه‌ی ناخۆشه‌وه پیی ده‌گوتری:
 وه‌ضیمه، نانی شین، نانی پرسه. نان دروستکردن به‌بێ بۆنه‌یه‌کی
 تایبته‌ پیی ده‌گوتری: مه‌ئدوبه، واته: ده‌عوت، یا بانگه‌یشتن ته‌ماشای
 (مختصر المزنی بهامش الأم - ۳۹/۴) له‌گه‌ل القاموس مادده‌ی (ولم)
 به‌فرموو).

حوکه‌که‌ی:

نانی شایی سوننه‌ته، له قیلێکا ده‌لێ: پێویسته. چونکه
 پێغه‌مبه‌ر (مرووده‌ خواه له‌سهر بێ) به عه‌بدوره‌حمانی گوپی عه‌وفی به‌فرموو:
 نانی شایی دروست بکه، هه‌ر هه‌یج نه‌بێ مه‌رێ بکه به نانی شایی.
 (شه‌یخان گێڕاویانه‌ته‌وه). له‌به‌ر ئه‌وه‌یش که پێغه‌مبه‌ر (مرووده‌ خواه له‌سهر بێ)
 نه له مائه‌وه‌وه نه له سه‌فه‌ردا نانی شایی ته‌رك نه‌کردوه‌وه.

به‌لام به‌فرمووده‌ی رۆشنتر ئه‌وه‌یه که سوننه‌ته، چونکه جه‌ززه‌ت
 (مرووده‌ خواه له‌سهر بێ) ده‌فه‌رموی: مافی که له ساماندا هه‌یه بۆ خه‌لکی تر هه‌ر
 زه‌کاته‌و به‌س. له‌به‌ر ئه‌وه‌یش چونکه هه‌ر تایبته‌ نیه به ئاتاجه‌گانه‌وه،

دەولەمەندیش لای دەخوات، کەواتە دەق وەك قوربانی وایەو سوننەتەو
پێویست نیە، بە قیاس لەسەر هەموو جوۆرە قاوەلتی و دەعوەتێکی
تریش. فەرموودەی (نانی شایی دروست بکە..) دەپرین بەسەر ئەوودا
کە زۆر سوننەتێکی گەورەپەو لە هەمووان دروست کردنیکی تری لەم
بابەتە سوننەتەرە.

لای کەمی نان دروستکردن بۆ شایی مەرپکە چونکە پێغەمبەر
(مروودە خواوە لەسەربە) کە زەینەبی کچی جەحشی گواستەووە مەرپکی کرد بە
نانی شایی، ئەوەندە هەیه هەرشتی بەم بۆنەپەووە سوودو قازانجی هەبی
بریتی نانی شایی دەکەوی، چونکە پێغەمبەر (مروودە خواوە لەسەربە) کە
صەفییە گواستەووە قاوتو خورمای بۆ کرد بە نانی شایی.

گوتمان دروست کردنی نانی شایی سوننەتێکی گەورەپە بەلام
ئەگەر کەسێ بانگ کرا بۆ سەر شایی بۆ نانخواردن پێویستە بپروا،
لەسەر فەرماشتی سەنگین، چونکە چەن فەرموودەپەکی دروستو ساغ
لەم بابەتەووە هەیه، وەك ئەووە دەفەرموی: ئەگەر خوێك کران بۆ سەر
نانی شایی بچن بۆی. لە فەرموودەپەکی تردا حەزەرەت (مروودە خواوە لەسەربە)
دەفەرموی: خراپترین نان نانی شایی و شیرینی و شتی وایە، چونکە
دەولەمەندان بانگ دەگرین بۆی و هەزاران بانگ ناگیرن، ئەو کەسەشی
خوێك بکری و نەچێ ئەووە لە خوداو لە پێغەمبەری خوا یاخی دەبی!
(موسلیم گێراویەتەووە) بەلام بانگکردن بۆ سەر غەیری نانی شایی،
بەهەر بۆنەپەکەووە بی سوننەتە، هەررا روشتنیش بۆی سوننەتە.

۲۶۹) مهرجی پیویستبوون یا سوننه تبوونی چوون بۆ سەر ده عوهت:

(۱) بانگهیشتنه که دهبی له سەر ئەم شیومیه گشتی بی، بۆ گشت هۆزەکه بی، یا بۆ گشت دەر و دراوسی بی، یا بۆ گشت هاویشەکان بی، به دهوله مەندو هەزاریانەوه، نابێ به تایبەت بۆ هەندێ کەس بی و بۆ هەندێ کەسی تر نه بی، یا هەر بۆ دهوله مەندان بی و هەزاران لیی بیبەش بن، خۆشه ویست (دروودە خواە لەسەر بی) دهفەر موی: به دترین نان نانی شای و شیرینییه، ئەوهی که خۆی دهیهوئ بجێ بۆی ریگهی نادەن، ئەوهی دهعیه نایا خوئکی دهکەن بۆ سەری، ئەو کەسهیشی خوئکی بکری و نه چێ ئەوه له خوداو له پیغه مبهری خودا یاخی دهبی! (موسلیم) له فهرموودهیهکی تردا خۆشه ویست (دروودە خواە لەسەر بی) دهفەر موی: به دترین نان نانی شای و شیرینییه، تیروتەسەل بانگ دهکری بۆی و له برسی قەدەغه دهکری (طه به رانی).

(۲) ئەوه ته به تایبەت خۆی پیی بلێ، یا کەسی بنیڕی به شوینیدا. به لام ئەگەر دەرگای مالی خسته سەر پشت و گوتی: کێ دهیهوئ بابی، بهوه چوون بۆ سەرنانی شای پیویست نابێ.

(۳) ئەوهیه که لهو کۆرو دانیشتنه دا کەسیکی وا نه بی که ئەم پیی نارەحمەت بی، وهکوو مهردومی خوپی و هیج و پووچ، خۆشی خانه دان و خاوەن ریزی.

۴) ئەومىيە لەۋى كارىكى ناشايىستە نەبى ۋەك بادىنۇشى ۋە
رەشەلەك ۋە دەھۇل ۋە زورناۋ ھەلپەرگى ۋە سەمەي ناپەۋا، لەكاتى ۋادا
چوون نە پىۋىستە ۋە سۈننەت، مەگەر بەھۇى رۇيشتى ئەمەۋە ئەۋ
ۋەزە ناشايىستە لاجى، ئەۋە لەسەرىيەتى كە ئامادەى بېى ھەتا ئەۋ
بارە خراپە نەمىنى. ئەمە قەسمان لەۋمىيە كە لە پىشا بە ناشايىستەكەى
زانىبى، بەلام ئەگەر ھەتا كاتى ئامادە بوون پىى نەزانى ئەۋە نەپيان
لەۋ بى شەرىيە لى دەكا، جا ئەگەر ۋازيان نەھىنا دەبى لەۋى دەربجى،
نابى لەگەلىان دابنىشى، چونكە دانىشتى ۋا نادروستە، بەپىى
فەرمايشتى زاتى مەزن: { فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
- سورة الأنعام - ۶/۶۸ }.

۵) ئەۋمىيە كە دەۋمىتى شايى ژن گۈاستنەۋە لە رۇژى يەكەم
دابى ۋە دەۋمەتكەنى تر يا رۇژى يەكەم يا رۇژى دوۋھەم بى، لە رۇژى
دوۋھەما چوون پىۋىست نىە بۇ سەرنانى شايى، بەلكوۋ لە رۇژى
سېھەما چوون ناباشە.

۶) دەبى بانگكەر موسولمان بى، دەنا ئەگەر بانگكەر ناموسولمان
بوو ئەۋە دروست نىە كە بچى، چونكە شتى ۋا دۇستايەتى ۋە
خۇشەۋىستى بېپروا دەگەيەنى. كە خۇدا نەبى لى دەكاۋ دەفەرمۇى:
{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَكُمْ أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ
- سورة الممتحنة - ۱/۶۰ } تا كۇتايى نايەت. ھەندى لە زاناكان
دەفەرموون: دۇستايەتى ۋە خۇشەۋىستى موسولمانى بەدكارىش بەر
بېرارى ئەم نايەتە دەكەۋى، كەۋاتە ھانشىنى بەدكاران بۇ دەمە تەقىۋ

شتى وا نادرسته، بۆيه جارى سوفيانى نهورى تهوافى بهيتى دهگرد، لهو
 حهلهدا وا رېكهوت هاروونه رمشيد هات بو تهوافى بهيت، سوفيان
 تهوافهكهى برى و رويشتو ئهم ئايهتهى خويندموه: {لَا تَجِدُ قَوْمًا
 يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ}
 تاكوټايى ئايهت. ئيبنو ئهبى و مراديش واىگرد، ئهم زاتانه لهم
 بوجوونه ياندا په پرهوى تېكرايى فهرمايشته كه كه دهكهن (تېكرايى
 فهرمايشت - عموم اللفظ).

گريمان چهن كهسنى خولكى بكهن، دهچى بو سهر دموعوتى ههره
 پيشينه كهيان، خو نه گهر هه موويان پېكه وه خولكيانكرد، دهچى بو سهر
 دموعوتى خزمترينيان، نه و جا هى نه و ميان كه ماله كهى زور نزيكتره.

٢٧٠) نۆره كارايى (قه سم) له نيوانى هاوسه راندا:

پيوسته له سهر ژن و ميړد دوو هاوسه رى ته با بن و پېكه وه به
 خوشى به شيومه كى رهوا ژيان بگوزهرينن و ههر كه سهيان مافى سهرى
 بهرaber به هاو سهرى جيبه جى بكا، زولم و زورو ناههقى و چاووراو له
 يهكتر نهكهن و له گهل يهكتردا رووخوش و گونجاوو سازاوبن. زاتى پاك
 دمفه رموى: {وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ - سورة البقرة -
 ٢٢٨/٢} واته: پياوو ژن به پېنى شهيعت ههق و مافيان چون يهك
 له سهر يهكترى ههيه، تهنيا نه و منده ههيه كه پياوان يهك پلهيان ههيه

بەسەر ژانانەۋە). لە ئايەتتىكى تردا دەفەرموئ: {وَعَاشِرُوهُنَّ - سورة النساء - ١٩/٤} واتە: لەگەڵ ھاوسەرمەكانتاندا بە جوانى ژيان پىكەۋە بېنەسەر بەپىي ياساى چاكە خوازى). شافىعى دەفەرموئ: شىرازە سەر روشتەى ھەموو چاكەيى ئەۋەدە: كە ۋاز لە ئازارى خەلك بەيىنى، ئەگەر مافى كەسيكىشت لەسەربوو، بەسەر راستى بىدەيتە دەستى، ناچارى ئەۋەى نەكەى كە ئەو بە شوپىن تۆدا بگەرى ھەتا ھەقەكەى بىدەيتەۋە (چاكە واتە: مەعروف - ۋەرگىي).

كاتى پياۋى چەند ژنىكى ھەبوو، دەبى لە نىۋانىياندا ھەقانىي بى، سەم لە كەسيان نەكا، بەشەو بەسەرە لەلايان بى، دەبى بەھۋى دەۋوتىرو پشكەۋە نۆرە ئەۋيان بۆ ديارى بكا، يا لەسەر رمزاي ژنەكانى ترى لە ژنىكەۋە دەست بە نۆرەكارى لە نىۋانىياندا بكا. چونكە فەرمان كراۋە بە داد لە نىۋانىياندا، شتى وايش بەشيكە لە دادبەرۋەرى لەم بارەيەۋە. بۆ ئەمە كاتو شوپىن رەچاۋ دەكرىن، لە لايەنى جىگەۋە دروست نىە كە ژنەكانى لەيەك مالىدا كۆبكاتەۋە، ئەگەر بۆ تەنيا شەۋيكىش بوۋە، مەگەر لەسەر رەزامەندىي خۇيان چونكە سەر دەكىش بۆ ناكۆكى زۆر، ئەۋەيش دەبى بەھۋى لە فەرمان دەچوونيانو دەبى بە ماكى ئازاۋەى ناو خىزان، چونكە ئەۋان بە سروشت نامۆيى لە يەكترى دەكەن، ئەۋەيش دوۋرە لە موعاشەرە بە مەعروۋف، كە خودا لە قورئاندا فەرمانى پى دەكا. ۋەكى تىرىش ھەرژنى لەۋان مافى مالى سەربەخۇى خۇى ھەيە، ھەرۋەك چۆن لە جل و بەرگا دەتوانى ھاۋبەشى كەسى تر نەكا لە خانوۋىشدا ھەروا.

له لایه‌نی وه‌ختیشه‌وه سهره‌کی (ئه‌صل) له دابه‌شکردنی کاتدا به‌سهر ژاندا شه‌وه، چونکه شه‌وکاتی هه‌سانه‌وه‌یه‌وه خوا دایناوه بۆ هه‌وانه‌وه، به‌لام رۆژ بۆ هه‌ول و تیکۆشان و گه‌رانه به شوین کارو فرمانا، گهرچی ئه‌مه زوربه‌ی کات وایه‌وه مهرج نیه که هه‌موو کهس له شه‌وا وچان بگرئ و به رۆژ ره‌نج بدا، جا له‌بهر ئه‌مه ئه‌گهر کهس به شه‌و نیشی ده‌کردو به رۆژ بی نیشبوو، وه‌ک نیشکچی شه‌و، ئه‌م جوړه که‌یانه ده‌بی رۆژ دابه‌ش بکه‌ن به‌سهر ژنه‌کانیاندا، له‌م حاله‌دا شه‌وده‌بی به پاشکۆی رۆژ. بۆ ریبواریش کاتی لادان وچان گرتن ده‌کرئ به‌سهرچاوه‌ی نۆرمکاری، له‌که‌م که‌م و له زۆر زۆر، هه‌رامه پیاو له سهره‌ی ئه‌صلی ژنیکا بره‌واته لای ژنیکی تری، مه‌گهر له‌بهر ناچار، به‌ئێ ئه‌گهر له رۆژا بۆ نیش چوو بۆ مائی یه‌کیکیان ئه‌وه دروسته‌وه هه‌زای ئه‌وه‌ی له‌سهر نیه، وه‌ک ئه‌وه به‌چ شت له‌وئ دابن، یا شتی وهر بگرئ، یا نه‌فه‌قه ته‌سلیم بکا، یا بۆ کاری تری له‌م جوړه. به‌لام ئه‌گهر له‌بهر ناچار یه‌ک چوو، وه‌ک نه‌خۆشی سه‌خت، یا مه‌ترسیدار، ئه‌وه ده‌بی زۆر نه‌مینیته‌وه، ده‌نا ئه‌گهر زۆر مایه‌وه ده‌بی بۆ ژنه‌ خاوه‌ن سهره‌که نۆره‌که‌ی هه‌زا بکاته‌وه به‌قه‌د ئه‌وه ماوه‌یه. له هه‌دی‌ندا ده‌فه‌رموئ: ئه‌بو هوره‌یره فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (درووه، خواوه له‌سهر به‌) ده‌فه‌رموئ: که‌س دوو ژنی هه‌بی به‌لام یه‌کیکیانی پتر بوئ ولایه‌نی ئه‌وه زیاتر بگرئ ئه‌وه له رۆژی قیامه‌تا که دیت لایه‌کی لاره‌سه‌نگه. (ئه‌بو داوودو ترمی‌زی و که‌سانی تریش گیراویانه‌ته‌وه. ئیبنو هه‌ببان به فه‌رمووده‌یه‌کی ساخی دروستی داناوه) حاکمیش ده‌فه‌رموئ: به‌پیی

مەرجی ھەر دوو پیرە، کە دایان ناوہ بۆ ھەرموودەى دروست (ھەر دوو پیر واتە: شەپخەین: بوخارى و موسليم).

پیاو ئەگەر بەھپى شەرع ئەوھندەى لەبەر چاوە، لەنگەرى ھاوسانى لە نىوانياندا رابگرى ئىتر گلەى ئەوہى لى ناکرى کە بەدل ھەندىکيانى زياتر خۆش بوى، تەنانت ھاوسانى لە دروست بوونىشدا مەرج نىە، ھەروا لە ھەموو لەزەت وەرگەنىکى تردا، بەلام لەم لایەنەشەو ھەر يەکسانى لە نىوانياندا سوننەتە، لە راستیدا ھەزى دل بە دەست مەروە خۆى نىە، عائىشە (رەزە نواہ لىبە) دەفەرموى: پىغەمبەر (مەروودە نواہ لەسەربە) نۆرەگارى و لەنگەرى دادگەرى لە نىوان ژنەکانىدا رادەگرت، وەك يەك نازى دەگرتن و وەك يەك جل و بەرگى بۆ دەکردن و وەك يەك بەشەو لەلایان دەمايەو، ئىنجا دەیفەرموو: خودايە ئەمە نۆرەگارى مەو من ھەر ئەم دابەشکردنەم لە دەست دى، ئىتر لەسەر ئەوہى کە بە دەستى تۆيەو دەستەلاتى منى تىادا نىە، کە ھەزو مەيلى دلە، لەسەر ئەوہ سەر کۆنەو سەرزەنشتم مەگە. (ئەبو داوود و تىرمىذى و نەسائى بە رشتەيەكى باش – سند صالح – گىراپاويانەتەو، ئىبنو حەببان بەساخى داناو، حاکمىش دەفەرموى: بەھپى مەرجى موسليمە).

بزەنن کە دابەشکردنى وەخت بە ھاوسانى پىويستە ژنى نەخۆش و تاتو بىنويژو زەيستان بگريتەو، ھەروا ژنى ئىحرامدارو ژنى کە مێردەکەى ئىلاى لەگەل داگردبى و ژنى ظيھارى لەگەلدا کرابى و ژنى مەلکارو ژنى شىت، ئەگەر شىتەکە جىگەى مەترسى نەبوو، چونکە

مه به ست هاو دهنگی و دمه ته قییه. به لام ژنی که له فرمانی میړده کی دمرچووبی و یاخی (ناشره) بی لی مافی شهو چوونه لای نیه، همروا ژیاور و نه فقهه شی ناکه وی.

۲۷۱) دهوکردنی کاتی ریوار:

کاتی میړد ویستی ژنیکی خوی له سهفهردا ببا له گهل خوی دمبی تیروپشک له نیوان ژنه کانیدا بکا، چاپشک به ناوی هر کامیکیان هوه دمرچوو نه و هیان دهبات له گهل خوی. سر به لگی نه م برپاره نه م همرمووده ی عائیشه یه (خوشنوودی خودای لیبی) که دمفه رمی: دستووری پیغه مبه ر (درویده خواه له سربه) و ابو و کاتی دهیویست بجی بؤ سهفهر، تیروپشکی ده کرد له نیوان ژنه کانیدا پشک به ناوی هر ژنیکی هوه دمرچوایه نه و هیانی دمیرد له گهل خوی بؤ نه و سهفهره. (شه یخان).

جا نه گهر به هوی دهوکردنه و ژنیکیانی له گهل خوی برد بؤ سهفهر ماوهی ههردوو سهری ریگه که و، ماوهی مانه و بؤ جیبه جی کردنی کارو فرمانی سهفهر که له شارو شوینه کان، نه و ماوهیانه که گه راپه و بؤ ولاتی خوی هه زاناکاته و بؤ ژنه کانی تری، مه گهر نه و ماوهیه که گه یشتو ته جیگه ی مه به ست و پتر له ماوهی ریواران تیادا ماوه ته و، چونکه خوشه ویست (درویده خواه له سربه) عائیشه ی برد بؤ سهفهری که گه راپه و هه زای ماوهی سهفهر که ی نه کرد و بؤ ژنه کانی تری، له بهر نه و هیش که ریوار له سهفهردا نه رکی زور ده کی شی، ده ی

ئەگەر ئەو ماۋەيە بۇ ژنەكانى تىرى بگىرپتەۋەو ھەقىيان بۇ بىكاتەۋە
ئەۋە لەدوۋ سەرۋە ژنە نىشتەجېكان قازانچ دىگەن.

مەرچى نەگىرپانەۋە:

بىزانى كە ماۋەي سەفەر بەچەن مەرچى قەزانىكىتەۋە:

يەككەم: ئەۋەيە مېرد دەۋىكا لە نىۋانىياندا، دىنا ئەگەر دەۋى
نەكرد دەبى ئەو ماۋەيە قەزا بىكاتەۋە بۇ ژنە لە مال جىماۋەكانى.

دوۋەم: ئەۋەيە نىيازى گۋاستنەۋەي ئىجگارىي نەبى لە شارىكەۋە
بۇ شارىكى تر، چونكە ئەگەر بە يەكجارى بېروا بۇ جىگايەك نادروستە
ھەندى لە ژنەكانى لەگەل خۇي بباۋ ھەندىكىيان بەجى بەيلى، ئەگەر وا
بىكا دەبى ھەقى ئەۋە بۇ ژنە جىماۋەكان بىكاتەۋە.

سىيەم: نابى لە سەفەرەكەدا نىيازى نىشتەجېيى بەيلى.

ژنى تازە:

كاتى پىاۋى ژنىكى نوپى ھىنا نۆرمكارىي لەۋەپىشى نىۋان ژنە
كۆنەكانى دەپچىرىنى و بەپىي ئەم ھەرموۋدىيە رەفتار دىكا كە ئەبو
قىلابە لە ئەنەسەۋە دىگىرپتەۋەو دەفەرەمۇي: ئەنەس {رەزە ھۋە لىبە}
ھەرموۋى: سۈننەت وايە ئەگەر پىاۋ كچى ھىنا بەسەر بىۋەژن ھەۋت
شەۋ لەلەي ژنە تازەكەي بى، ئىنجا بەسەرە ۋەك يەك شەۋيان بۇ دابىنى،
بەلام ئەگەر بىۋەژنى ھىنا بەسەر كچ سى شەۋ لەلەي ژنە تازەكەي بى،
ئىنجا بە نۆرە ۋەك يەك شەۋيان بۇ دابىنى. ئەبو قىلابە ھەرموۋى:

نهگمر بمهوی له باتی نهوهی بلیم: نههس فهرمووی: سوننهت وایه..
تاد، دهلیم: نههس فهرمووی: پیغه مبهه (مرویه خواه لهسربه) فهرمووی:
نهگمر کچی هیئا بهسهر.. تاد (شه یخان) واته: نهگمر کچیکی تازهی هیئا
مافی ههیه جهوت شهو لای بمینیتتهوه، وه نهگمر بیوهژنیکی هیئا مافی
نهوی ههیه سی شهو له لای بمینیتتهوه مه بهست لهه چهن شهو مانه وهیه
لای ژنی تازه بو نهوهیه که ههر دوو هاوسهر شهرمیان له یهکتر بشکی،
پیویسته نهه جهوت شهوو سی شهوه بهسهریه که وه بنو پچر پچر
نهبن، چونکه نهگمر شهوهکان پچر پچر بن سهرمیان له یهکتر ناشکی.
سوننهته که بیوهژن خاتر خو بکا له بهینی سی شهودا بهبی
قهزاکردنهوه یا جهوت شهو له گهل قهزاکردنهوه دا بو ژنهکانی تری،
چونکه پیغه مبهه (مرویه خواه لهسربه) کاتی ئوممو سه له مهی گواستهوه له
نیوانی نهه دوو ژماریه دا خاتر خو ی کرد. به لام نهگمر پیاوکه له
خویهوه، نهک لهسهر خواستی ژنه تازه که ی جهوت شهو له لای بیوهژن
مایهوه، نهوه ههر چوار شهوه زیاده که قهزاده کاته وه بو ژنهکانی تری.

٢٧٢) ژنی له میرد یاخی: ناشزه = نافه رمان:

نافه رمانی ژن نهوهیه له فهرمانی میرد دهرچی، جا خواه به
گوتار له فهرمانی دهرچی، یا به کردار، هی گوتار وهک نهوه ژنه که
له وه پیش زمانی شیرین بووه له گهل میرده که ی، به لام نیستا که گۆراوه
وانه ماوه، هی کرداریش وهک نهوه له وه پیش رووی خوش بووه نیستا
مۆن و نامۆبووه، یا وهک نهوه میرده که ی داوای سهرجیی لیباو، نهو
مل نه دات، جا ههر کاتی شتی وا رووی دا میرد به قسه ی باش

ناموژگاری ژن دهکا، فەرمانی یې دهکا به له خودا ترسان، وه ههړمښه ی سهرمنجامی خرابی نهو کاره ی ټی دهکا، به پئی نه م نایه ته: {وَاللّٰتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ - سورة النساء - ۳۴/۴} واته: نهو ژنانه ی که مه ترسی نهو هیان ټی دهکهن که بیگوپیو نافه رمانیتان بکهن به شیوه یه کی دانایانه ناموژگاریان بکهن). له م هوناغده نابی جیی ټی جیا بکاته وه، یا لیی بدا، چونکه هه ټی دهگری که به ناموژگاری له هه ټی خوی په شیمان ببیته وهو عوزر خوایی بکاو داوای لیبوردن و چاو پوښی بکا، به لام نه گهر به ناموژگاری جاری نه کرا، وهکاره که سهری دهکشا بو کیشو بهر وهو سهراسی نهو نهو سا جیی ټی جیا دهکاته وه به لام قسه ی ټی دابری، هه تا نه گهر قسه ی ټی دابری نابی له سی روژ پتر قسه ی ټی دابری، له م بارمیه وه خوښه ویست (درویده خواه له سر به) دهغه رموی: نادرسته بو موسولمان له سی روژ پتر قسه له برای نایینی خوی دابری. به ټی نه گهر قسه ټی دابراو پیاویکی به درهفتاریوو (وهک نهو به دکاریوو، یا بیدعه تکاریوو، یا شتیکی له م بابته بوو) نهو درسته له سی روژ پتر قسه ی ټی دابری، هه روا نه گهر قسه ټی دابرینه که خیری شهرعی قسه دابر، یا قسه ټی دابراوی تیادا بی، چونکه پیغمه مبر (درویده خواه له سر به) زیاتر له سی روژ دهنگی له که عبی کوری مالیک و دوو هاورپکه ی دابری، وه فهرمایشتی کرد به هاورپیان خوی که قسه یان له گهل نه کهن و دهنگیان ټی دابرن.

به لام نه گهر نا فهرمانی چهند جار دووباره بووه، ومژنه که له که لی شهیتان نه هاته خواری نهو بو ی هه یه که دهنگی ټی دابری، هه روا بو ی هه یه که لیی بدا، به بی راجیایی زانایان له م بارمیه وه، بهس

ئەومەندە ھەيە ئەم جۆرە لیدانە مەبەست لیی تەمیکردن و نامۆزگارییە، مەبەست کوتەککاری و ئیش پیگەیانەدنی زۆر نیە، نابێ لیدانیکی خۆیناوی بی، یا زیان بەخش بی، نابێ لە روخساری بدا، بەلکوو بە ئاسپایی بۆ تەمی و تەسکین لە جیگەیهکی بی مەترسی دەداو بەس. ئەومەندە ھەيە زمان درێژی دانانری بەنا فەرمانی، وەك زۆر لە ژنان لە رووی نازموە شەرمیان لە میردیان شکاوو لە رووی میردیاندا دەمەدەمی دەکەن و دەچنەو بە گزەمیاندا، بەلام بەم دەم درێژی و دەمەومرییە ژن گوناو بار دەبی، وە شایستەي ئەو دەبی کە بەپیی حال تەمی بکری چونکە شتی وا ئازاری دلی میرد دەدا.

٢٧٣) باسی خولع، واتە: ژن دامالین:

خولع واتە: دارنن یا دامالین، یا لەبەر داکەندن، دەگوتری: (خلع الثياب). واتە: جلەکەي لەبەر خۆي داکەند) لە شەری شەریفیشدا بریتییە لە جیاوونەوی ژن لە میرد بەرابەر بە وەجەتیکی مەبەست کە بگەریتەووە بۆ میردەکە. بە یەکگرتنی دەنگی زانیانی شەرع ژن خولەکردن دروستە، گەرچی خولع لە خۆیدا ناباشە، باسی ژن خولع کردن لە قورئانی پیرۆزو سوننەتی نازداردا ھاتوو، یەزدانی پاک لە بابەت ژن خولەکردنەو دەفەر موی: { فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ - سورة البقرة - ٢٢٩/٢ } واتە: ئەو لە بارودۆخیکی وادا لە پێشەو بەسکرا، ژن و میرد گوناھیان ناگا، لەسەر ئەو کە ژنەکە لە تۆلەي بەرەلەکردنیدا بری مāl بدا بە میردەکەي.

ئیبَنو عەبباسیش (رهزای خواد لایبە) دەفەر مووی: ژنەکە ی ثابتی کورپی قەیس هاتە لای پێغەمبەر (مروودە خواد لەمەربە) گوتی: ئە ی پێغەمبەری خودا! گەلەیم لە رهوشت و بەدینی ثابت نیه، بەلام دەترسم ئەگەر بە شیوهیهکی رەوا دەستم لە دەستی نەبێتەوه خۆم کافر بکەم. پێغەمبەریش (مروودە خواد لەمەربە) فەر مووی: ئەو باخە ی کە لەباتی مارمیی دوایتی پیت دەیدەیتەوه پیتی؟ گوتی: بەئێ، فەر مووی بە ثابت: باخەکە ی ئێ وەر بگەرەو تا قەیهک تەلاقی بدە (بوخاری).

ئەو مائە ی کە ژنی لەسەر خولع دەکری دروستە یەکی لەم شتانه بی: ژن خولع بکری لەسەر مارییهکە ی، لەسەر هەمووی، یا لەسەر هەندیکی، یا لەسەر هەرمالکی تر، ئیتەر لە ئەندازە ی مارمیی کەمترین یا پتر بی، جیاوازیش نیه لە نیوانی زات و فەرزو قازانجدا. کوگری ئەمەیش ئەوهیه: هەرچی دروست بی ببی بە مارمیی دروستیشە ببی بە وەجەل لەکاتی ژن خولەکردندا، بەپیتی تیکراییی (عموم) ی فەرمايشتی یەزدانی پاک: { فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ } چونکە خولعیش وەک مارەبیرین گریندانیکە لەسەر شەرمگا (فەر ج) ی نافرمە.

مەرجهکانی وەجەلی خولع:

مەر جی وەجەل ئەوهیه زانراوی و مال بی، لەگەل مەرجهکانی تری وەجەلدا، وەک توانای بە دەستەوه دان و مولکی ساغی خاومەنەکە ی بی و.. تاد، چونکە ژن خولەکردن ریّدانی ئالشتی قازانج بە قازانجە، لەبەر ئەوه دەق لە فروشتن و مارمیی دەکا.

نهمه مهرجی خولعی دامه زراوه، به لام له خولعی دامه مه زراودا
 مهرج نیه تۆله (وجهل - عوض) ده که زانراوبی، تهنانهت نه گهر میرد
 له گهل ژنه کهیدا له سهرشتی نه زانراویش خولع بکا، یا له سهر مهرجیکی
 پووجهل خولعی له گهل بکا، وهك نه وه ژنه که دووگیان بی میرده کهی
 له سهر نه وه خولعی له گهلدا بکا، ههتا عیددهی سکه کهی ته واد دهبی له و
 ماوه یه دا نه فقهی نه کهوی، یا وهك نه وه له سهر ههزار خولعی له گهلدا
 بکا بۆ ماوه یه کی نادیار، یا له سهر وینهی تری نهم مهرجه پووجهلانه،
 نهمه لهم حاله تانه دا ته لاقی ژنه که ده کهوی و له میرده کهی بائین
 دهبی و ژنه که له باتی نه و وجهله پووجهله مانه ندی مارمی ده کهوی.

نه نجامی خولع:

نه نجامه کهی نه وه یه ژنه که دهبی به خاوه نی خوی و له ژنیتهی
 میرده کهی رزگاری دهبی، به بی رهامه نی خوی میرده کهی ناتوانی
 بیاته وه ژیر رکیزی خوی و سهر له نوئ ماره ی بکاته وه له خوی،
 چونکه ژنه که نه و ماله ی که داویتی به میرده کهی له پیناوی
 رزگارکردنی خویدا داویتی.

بریاره کهی:

ژن خولعکردن له کاتی بینوژی و له کاتی پاکیدا دروسته،
 چونکه خودای گه وه به رهمایی وموظله قی و به بی به ندو مهرج
 ده فهرموئ: {فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ} له بهر نه وه میش
 پیغه مبه ر [مروود خواد له سه ربه] به بی به ندو مهرج ریگهی دا به ثابت

ژنه‌که‌ی خولع بکا، نه‌ومبوو له‌ حاله‌که‌ی نه‌کۆلییه‌وه، بئینوئیزیش بو نافرمت کارئکی ناساییه، کارئ نیه‌ که‌ به‌ ده‌گمه‌ن رئ بکه‌وئ، هه‌تا بگوترئ: بۆیه‌ پئغه‌مبه‌ر له‌ کاره‌که‌ی نه‌کۆلییه‌وه‌وه. شافیعی (ره‌زاه‌خواه‌ ایبه‌) ده‌فه‌رموئ: نه‌کۆلینه‌وه‌ له‌ مه‌سه‌له‌کانی بارودۆخ، که‌ چه‌ند باری هه‌لبگرئ، نیشانه‌ی نه‌وه‌یه‌ که‌ نه‌و فه‌رمایشته‌ بو گشتیه‌. نه‌وه‌تا له‌ مه‌سه‌له‌یه‌دا پئغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه‌ له‌سه‌ربه‌) له‌ بارودۆخه‌که‌ نه‌کۆلییه‌وه‌وه، که‌ ئایا نه‌و ژنه‌ بئینوئیزه‌ یانا؟ به‌لام نه‌وه‌ی که‌ ژن ته‌لاق‌دان له‌ بئینوئیزیدا قه‌ده‌غه‌یه‌ نه‌وه‌ نابئ به‌ به‌هانه‌ی نه‌وه‌ که‌ خولع‌کردنیش له‌ بئینوئیزیدا قه‌ده‌غه‌یه‌، چونکه‌ قه‌ده‌غه‌کردنی ته‌لاق‌ له‌م کاته‌دا بو پاراستنی مافی ژنه‌، هه‌تا ماوه‌ی عیدده‌که‌ی دریزه‌ نه‌کی‌ش و به‌هوی نه‌وه‌وه‌ زیاندار نه‌بئ، به‌لام نه‌گه‌ر ژن خوی خولع سازبدا مه‌عنای وایه‌ که‌ رازییه‌ به‌ دریزه‌ کی‌شان، له‌گه‌ل ره‌چاو‌کردنی نه‌وه‌یش که‌ به‌خشینی مال له‌ لایه‌نی ژنه‌که‌وه‌ نه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌ ژنه‌که‌ زۆر تامه‌زرۆی رزگاربوونه‌ له‌ ریکی‌فی می‌رده‌که‌ی، له‌به‌ر نه‌وه‌ به‌هه‌ر به‌هایه‌ک بووه‌ قوتاربوون مسۆگه‌ر بکا، گه‌رچی به‌دریزه‌وه‌ بوونی عیدده‌که‌یشی بووه‌.

ژنی خولع له‌گه‌ل دا کراو ته‌لاق‌ نالکئ پئیه‌وه‌:

ته‌لاق‌ نالکئ به‌ ژنی‌که‌وه‌ خولعی له‌گه‌ل دا کرابئ، چونکه‌ به‌هوی خولعه‌که‌وه‌ له‌ ژنی کابرا ده‌رده‌چی و لئی جیا ده‌بیته‌وه‌ ده‌بئ به‌ بائین، ده‌ی ژنی بائین به‌ بیگانه‌ داده‌نرئ له‌به‌ر نه‌وه‌ ته‌لاقی پئوه‌ نالکئ، ژنی خولع له‌گه‌ل کراو نه‌گه‌ر بائینه‌ نیه‌ بۆچی له‌پاش خولع ته‌ماشاکردنی نادرسته‌و نادرسته‌یشه‌ که‌ می‌رده‌که‌ی دوو به‌دوو له‌گه‌لی کۆبیته‌وه‌.

(۲۷۴) باسی ژن ته للاقدان:

وشه‌ی (طه لاق) له زمانی عهره به کاندایاته: گردنه وه‌ی کوټو پیوه‌ند، عهرمب ده‌لی: (ناقه طالق) واته: نهو خوشتره مییه به‌ره لایه، پیوه‌ند نه‌کراوه، له هه‌رلا نارم‌زوو بکا بو خوی ده‌له‌ومړی، وشه‌ی (ته لاق) له شهرعی پیروژدا: ناوه بو گردنه وه‌ی پابه‌ندی نیکاح و ژن و میړدی.

وشه‌ی (طه لاق) له سه‌رده‌می نه‌زانی پيش نیسلا می‌شدا هه‌رباو بووه، شهریه‌تی نیسلا می‌ش به‌سه‌ندی گردووه‌و هیشتوو یه‌ته‌وه، ته لاق ره‌وایه‌و دروسته به‌پیی ده‌قی قورئان و ده‌قی سوننه‌ت و یه‌گگرتنی نه‌ته‌وه‌ی نیسلا م. قورئان ده‌فه‌رموی: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ - سورة الطلاق - ۱/۶۵} واته: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! کاتی ژن ته لاق ده‌دن، له عید ده‌یاندای ته لاقیان بدن. پیغه‌مبه‌ریش (مرووه‌ خواوه له‌سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموی: دزیوترین جه‌لال له لای خودای گه‌وره ژن ته لاق دانه (نه‌بو داوودو حاکم به رسته‌یه‌کی ساخ گیراویانه‌ته‌وه). (رسته‌ی ساخ واته: سند صحیح - و مرگړی).

برپاری ته لاق:

ته لاق له شهرعا دروسته، به‌لام ناباشه، مه‌گه‌ر له حالی ناچاریدا، نه‌وه قه‌یدی نیه، خو شه‌ویست (مرووه‌ خواوه له‌سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموی: هه‌ر ژنی به‌بج به‌هانه‌یه‌کی ره‌وا، داوای ته لاق له میړده‌گه‌ی بکا بوئی به‌هه‌شت ناگا. (نه‌م فه‌رموود می‌یه له شه‌وبانه‌وه نه‌م زاتانه

گیراویانه ته وه: نه حمه دو نه بو داوودو ئیبنو ماجه و تیرمیزی، تیرمیزی به جوانی داناوه). (فهرمووده ی جوان: حدیث حسن - و مرگین).

بنیات (رهکن) هکانی ته لاق:

بنیات هکانی ته لاق یه کیکیان گفت (لهفظ) ه، به بی گفت و قسه ی ته لاق به نیازی رووتی ناو دل دانا مه زری، یه کی تریان نه وهیه که له کاتی ته لاق دانه که دا خو ی گو یی له قسه ی خو ی بی، به لام نه گهر له ژیر لیوه وه به بی دهنک زمانی به ته لاق بزواند نه وه دوو فهرمایشت ههیه، له سهر فهرمایشتی ته لاق هه که ده که و ی، چونکه شتی وا له نووسین که نیازی له گه لدا بی به هیز تره، ده ی به نووسینی که نیازی له گه ل دابی ته لاق ده که و ی، که واته له م حاله ی شدا ده که و ی. له سهر فهرمایشتی تر به مه ته لاقی ناکه و ی، چونکه نه وه گفت و قسه نیه.

نیما می نه وه و ی (رهرا هخواه لیبه) ده فهرموی: فهرمووده ی دیاریتر فهرمایشتی دوو هه، چونکه شتی وا له ریزی نیازی رووتی ناو دلدا یه و بهس، بنیات یکی تریان نه وهیه که ته لاق به گوته یه کی روشنی بی پیچ و په نا بی، یا به گوته یه کی به پیچ و په نا بی، که ناسراوه به کینایه، گوته ی روشن (له فزی صهریح) نه وهیه بو که و تنی ته لاق پیویستی به نیاز نیه، چونکه له بنه رتدا نه وه گوته یه بو نه وه مه بهسته دانراوه که ته لاق دانه، له بهر نه وه واتایه کی تر هه لئا گری، به لام گوته ی ناروشن، که کینایه ی بی ده گوتری، بو که و تنی ته لاق پیویستی به نیازی ناودل ههیه، چونکه له زاتی خویدا بو مه بهستی ته لاق دان دانراوه، له بهر نه وه هه ل ده گری که مه بهست لی ته لاق نه بی، به لگوو شتی تر بی.

گوتهی روشن سی وشهی بو دانراوه، له عمره بیدا ئه مانه ن: ته لاق، واته: به ره لابیون، فیراق، واته، له یه ک حیا بوونه وه، سه راح، واته: ده سه به رداربوون، یا به ره لابیون، به لگهی ئه وهی که ته لاق گوتهی روشن ده فی قورئانه، که له چه ند ئایه تی کا دووباره بوته وه، وه به م واتا ناو داره ناسراوه، که بریتییه له کردنه وهی گری ئو می ردی و حه لال و هاوسه ری، به م واتایه له سه رده می نه زانی و له سه رده می ئیسلامدا چه سپاوه، وه که س له مه دا ره خنه ی نیه. خودای گه وه ده فه رموی: (الطلاق مرتان) وه هه روه ها ده فه رموی: {وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ - سورة البقرة - ۲/۲۲۸} وه ده فه رموی: {وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ - سورة البقرة - ۲/۲۲۵}. به لگهی ئه وه یش که (فیراق) و (سه راح) یش گوتهی روشن (واته: له فظی سه ریحن له ته لاقدا) ئه وه یه: که ئه م دوو گوته یه یش له زاراوی شه ریعه تدا به م واتایه ها توون، له چه ند جیگه یه کیش له قورئاندا به واتای ته لاق ها توون، وه ک ئه م ئایه ته: {وَسَرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا - سورة الأحزاب - ۳۳/۴۹} وه ک ئه م ئایه ته ی تریش: {فَتَعَالَيْنِ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ - سورة الأحزاب - ۳۳/۲۸} وه ک ئه م ئایه ته ی تریش: {أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ - سورة الطلاق - ۴/۱۳۰}.

جاری پرسیار له پیغه مبه ر (درووده خوا ده سه به ی) کرا: ته لاقی سییه م کامه یه؟ فه رموی: ئه وه یه که له م ئایه ته دا باس کرا وه که ده فه رموی: (او تسریح با حسان) (داره قوطنی گپراویه ته وه، ئیبنو هه تتان به

ھەركاتى جگە لەو سى وشە صەرىخە وشەيەكى تر بۆ مەعنەى
 تەلاق مەشھوور بوو، وەك ئەو باو لەناو خەلكا دەللىن: (انت على
 حرام: تو لەمن حەرامى) رافىعى دىفەرموئ: شتى وا دەلكى بە بەشى
 وشەى صەرىخەو، بەبى نىيازىش تەلاقى پى دىمكەوئ، چونكە بەھۆى
 بەكار ھىنانەو بوو بە باو تىگەيشتنى پى دەگرئ. بەلام مۆتەوەللى
 دىفەرموئ: راي شەنگىن ئەوەيە: كە ئەم جۆرە گوتەيە لە بەشى
 صەرىخ نىە، چونكە صەرىخ ئەوەيە كە لە قورئان وەرگىرابى، يا
 كەوتبىتە سەر زارى ھەلگرانى شەرىعت، دەى ئەم جۆرە رستىە وانىن،
 نە لە قورئانا شتى وا ھەيە، نە لەناو زانايانى شەرىعتدا شتى وا
 بىسراو. ئەوەوئش دىفەرموئ: ھەرە سەنگىن ئەو رايەيە كە ئەم جۆرە
 رستە تازانە كە بوون بە باو كىنايەن، تەلاقىان پى ناكەوئ، مەگەر
 لەگەل نىازدا، ئىتر مەشھوور بوون و نا مەشھوور بوونيان ھىچ لە
 مەبەست ناگۆرئ!

کینایه : به بیچ و یه نا : گوتهی ناروشتن :

کينايه‌ی ته‌لاق نه‌وميه که به رواهت (واته: به ظاهر) واتای ته‌لاق، يا واتای شتی تر هه‌لبگرئ، به يه‌کگرتنی رای زاناگان له‌گه‌ل هه‌بوونی نیازی ته‌لافا، ته‌لاقی پی ده‌که‌وئ. ده‌گپرنه‌وه که پیاوئ به ژنه‌که‌ی خوئ ده‌لئ: (حبلک علی غاربک: جله‌وت به ده‌ستی خو‌ته) عومه‌ریش {رمزه‌خواه‌لین} به‌و پیاوه ده‌فه‌رموئ: سویندت ده‌دم به خودای ئەم رسته‌یه مه‌به‌ستت چی بوو له‌گوټنی ئەم رسته‌یه؟ نایا مه‌به‌ستت پئی ته‌لاق بوو يا مه‌به‌ستت شتی تریو؟ پیاوه‌که‌یش گوټی:

ئا، مەبەستت پىئى تەلاق بوو. عومەرىش فەرمووى: كەواتە مەبەستت جى بووبى پىئى ئەو مەبەستە دىتەجى!).

عائىشە {رەزە خەوا لىبە} فەرمووى: كاتى بىنتول جەونيان بە بووكى گواستەوہ بۆ پىغەمبەر {مروودە خەوا لەسەربە} وە پىغەمبەر {مروودە خەوا لەسەربە} چوو بەلايەوہ، بىنتول جەون گوتى: {اعوذ بالله منك: پەنا دەگرم بە خودا لە تۆ} پىغەمبەرىش {مروودە خەوا لەسەربە} پىئى دەفەرموى: بەراستى پەنات بىردە بەر خودايەكى گەورە، بچۆرەوہ بۆ سەر كەسوكارت. {بوخارى گىراپويەتەوہ} (*). دەى ئەم فەرموودەيەى بوخارى بەلگەى ئەوہى كە ئەم گوتەيە گوتەى بە پىچو پەنايە ئەگەر نيازى پىئى تەلاق نەبى تەلاقى پى ناكەوى، چونكە كەعبى كورى مالىك لە پىش گىرابوونى تەوبەكەيدا، كاتى حەزرىت {مروودە خەوا لەسەربە} ھەوائى بۆى نارد كە لە ژنەكەى كەنار بگرى، ھەمان وشەى بەكارھىناو بە ژنەكەى گوت: {الحقى بأهلك: بچۆرەوہ بۆ لاى كەسوكارت} بەلام لەبەر ئەوہى كە كەعب مەبەستى لەم قەسەيە تەلاق نەبوو، كاتى تەوبەكەى گىراكرا، پىغەمبەرى {مروودە خەوا لەسەربە} لەيەكى جيانەكردنەوہ. ھەروا دەلىين: بۆيەش دەلىين: گوتەى بە پىچو پەنا پىويستى بە نيازو نىيەتە، چونكە لە ئەشەرەكەدا سويندانى تەلاقەدەرەكە لە لايەنى عومەرەوہ، ئەگەر وانەبى، مەعنای نابى.

(*) بۆ گەشتنى تەوار، لە داستانى گواستنەوى بىنتولجەمون بۆ پىغەمبەر {مروودە خەوا لەسەربە} پروانە بەرگى پىنجەم لە موختەصەرى صەحىحى بوخارى — بە كوردى — لاپەرە / ۵۹ ھەتا ۶۱ = فەرموودەى ژمارە / ۱۷۸۸.

(گفته‌کانی به پیچو په‌نا: الفاظ‌الکنایه):

گفته‌کانی به پیچو په‌نا گهل ژورن، نه‌م چهن قله‌یان باس
 ده‌که‌ین: وده‌کوو، وشه‌ی (خلیه‌ی عه‌ره‌بی، یا (بریه) یا (بته) یا (بتله)
 یا (بائن) یا وشه‌ی (انت حرة) یا (اعتدی) یا (استبرئی رحمک) یا
 (الحقی بأهلك) یا (اخرجی) یا (اذه‌بی) یا (سافری) یا (تقنعی) یا
 (تستری) یا (بینی) یا (ابعدی) یا خود وی‌نه‌ی نه‌م وشانه، هه‌رکاتی می‌رد
 له‌گهل ژنی خویدا یه‌کئ له‌م وشانه به‌مه‌به‌ستی ته‌لاق‌دانی به‌کار به‌ینئ
 ته‌لاق‌ی ده‌که‌وئ، به‌لام به‌کار هی‌نانیان به‌بی نیاز‌ی ته‌لاق، ته‌لاق‌ی پی
 ناکه‌وئ.

نه‌مه‌یش به‌ریز ته‌رجه‌مه‌و وده‌رگه‌راوی نه‌م وشانه‌یه: ۰ انت
 خلیه: تۆ به‌تالی، واته: بی‌می‌ردی). (انت بریه: تۆفرت به‌سه‌ر می‌رده‌وه
 نیه). (انت بته: تۆ جیاو‌مبووی) واته: په‌یوه‌ندی نیوانمان پ‌چراوه (انت
 بتله: تۆ بیوه‌ژن که‌وتوو. یا بووی به‌بیوه‌ژن) (انت بائن: تۆ له‌من
 جیاوه‌بوو‌یت‌ه‌وه). (انت حرة: تۆ سه‌ر به‌ستیت) واته: له‌ژیر رکیفی
 می‌رددا نه‌ماوی (اعتدی: بکه‌وه‌ره عید‌ده‌ی بی می‌ردییه‌وه) واته: چونکه
 من تۆم ته‌لاق داوه، ژنیش که‌ ته‌لاق درا ده‌که‌و‌یت‌ه‌ عید‌ده‌وه. (استبرئی
 رحمک: من‌الدانت پاک بکه‌روه له‌ناوی می‌رده‌که‌ت). (الحقی بأهلك:
 بر‌وره‌وه بۆ مالی باوانت) واته: چونکه‌من ته‌لاق‌م داوی. هه‌روا نه‌م
 وشانه‌ی تریش: (اخرجی: له‌م ماله‌ده‌رچۆ). (اذه‌بی: بر‌ۆ). (سافری:
 بر‌ۆ بۆ سه‌فه‌ر. (تقنعی: په‌چه‌بگروه‌وه). (تستری: خو‌ت دا‌پوشه‌). (بینی:
 جیاوه‌به‌) (ابعدی: دوورمه‌که‌وه‌وه).

ههروا ئهم رستانه‌ی تریش: (حهقم نیه به سه‌رته‌وه) یا حه‌فت
 نیه به‌سه‌رمه‌وه) یا (ونبه له‌به‌ر چاوم) یا (من که‌لگی تۆم بۆوه نیه) یا
 تۆبه که‌لگی من نایه‌یت) یا (مه‌سره‌فت له‌سه‌ر من نیه) یا (هاورپیتی تۆ
 بۆ من حه‌رامه) یا (تۆ بۆ هاوسه‌ری من ده‌ست ناده‌ی) یا (برۆ
 به‌ره‌للآبه) (تکایه ته‌ماشای به‌رگی سییه‌می شه‌ریعه‌تی ئیسلام لاپه‌ره
 (۳۳۴) بکه. هه‌روا به سه‌رنجه‌وه ته‌ماشای په‌راویزی لاپه‌ره (۱۵۲) له
 به‌رگی سییه‌می تاج الاصول به کوردی بکه). له راستیدا جیهان
 گوپراوه، که‌سانێ له ناوماندا په‌یدابوون، له کوردستاندا بوون به
 بلوێرو بلندگوێ کفری جیهانی، به‌ناو رۆشنبین، وه‌کی تر کرێ
 گرتە‌ی سه‌لیبییه‌ت و سه‌هیوونییه‌تن، رادیۆ و ته‌له‌فیزیۆن و
 گوڤار رۆژنامه‌یان بۆ ئاماده‌کراوه، کاری سه‌ره‌کی یان جنیودانه
 به ئیسلام و موسوڵمانان، به ناوی ئازادی و مافی کریکار و مافی
 ئافره‌ته‌وه ده‌سدریژی له هه‌موو مافیکی مرۆفی ئابروو مهند
 ده‌که‌ن، به ئاشکرا جنیو به خوا، گالته به قورئان، هی‌رش له‌سه‌ر
 ئیسلام، جنیو به مه‌لا و مزگه‌وت و شیخ و مشایه‌خ ده‌ده‌ن، له
 هه‌مووی سه‌یرتر ئه‌وه‌یه ئهم لایه‌نه ئیلحادییانه له‌گه‌ڵ لایه‌نه
 ئیسلامیه‌کاندا زۆر به‌ینیان خۆشه، سویند به سه‌ری یه‌کتری
 ده‌خۆن! بگره‌ گه‌نی جار هاوپه‌یمانان!! خودایه! فریای گه‌لی کورد
 که‌وه، له‌م پاشا که‌ردانی و به‌ره‌للاییه‌ رزگاری بکه (به‌روانه:
 به‌رگی پینجه‌می ته‌جریدی بوخاری به کوردی لاپه‌ره/ ۳۶۳
 هه‌تا ۳۶۶ - ژماره/ ۲۱۰۳ و رافه‌که‌ی).

جا لەبەر ئەو ە پۈيۈستە ژن مارەبېرېن و ژن تەلّاق دان بە باشى
رېك بخرى و ياسايەكى رېك و پېكى بەپېى دىقەكانى قورئان و سوننەت
بۇ دابمەزرى – وەرگېر.

(۲۷۵) تەلّاقى بېدىعى و تەلّاقى سوننى:

لە كۆن و نۇدا زاناكان ئەم دوو زاراو ە بۇ تەلّاق بەكار دىھېنن:
تەلّاقى سوننى و تەلّاقى بېدىعى، تەلّاقى سوننى واتە: تەلّاقى دروست،
تەلّاقى بېدىعى واتە: تەلّاقى نادروست، مەبەست لە نا دروست ئەو ەيە
كە تەلّاقدان لەو كاتەدا حەرامەو نارەوايە، دىنا تەلّاقەكە دادمەزرى و
دەكەوى.

لە زاراوى شەرعدا تەلّاقى سوننى ئەو ەيە: مېرد ژنى بە
دەسگىراوى خۇى لە پاكىدا تەلّاق بىدا، بە مەرچى ژنەكە دووگىان نەبى،
يا مىندال (صغىرە) نەبى، يا بېنۇيىزى نائۇمىد (ئايىسە) نەبى.

تەلّاقى بېدىعىش ئەو ەيە: كە مېرد ژنى بە دەسگىراوى خۇى لە
يەككى لەم كاتانەدا تەلّاق بىدا: لەكاتى بېنۇيىزىدا، يا لە زەيستانىدا، يا لە
پاكىيەكدا كە چووبىتە لاي لەو پاكىيەدا، بەلام ھېشتا دىرنەكەوتبى
كەسكى ھەيە يانا. تەلّاق جۇرېكى تىرىشى ھەيە كە ئەو ەيە: نەسوونى
بى و نە بېدىعى بى، وەك تەلّاقى مارەبېراوى بەدەست نەگىراو و تەلّاقى
ژنى سىكېرو لە ژنى بېنۇيىزى نائۇمىدو ژنى مىندالى رەسىدە نەبوو. ئەم
جۇرانەى تەلّاق لەم حەدىثە وەرگىراو: ئىبىنو عومەر (رەزائە خاۋالە خۇە و بابە)
دەفەرەموى: بەسەرېنىنى حەزرىت خۇى (مرومە خاۋالە سەرىبە) ژنىكەم بېنۇيىز

بوو ته لاقم دا، عومهر (رمزاه خواه ايښئ) بو ئه مه له حه زره ت (دروود خواه له سه ربئ) ده پرسئ، حه زره ت (دروود خواه له سه ربئ) ده فهرموئ: پيئ بلئ با ژنه كه ي بگيرئ ته وه بو ژير نيكاحي خوئ، نه و جا له لاي خوئ بيهيئ ته وه هه تا له بينوئزي پاك ده بيته وه جار يكي تر ده كه ويته وه بينوئزي و ديسان پاك ده بيته وه ئيتر له وه دوا نه گهر ئارموزو ده كا راي بگري لاي خوئ و ژني خو يه تي، نه گهر ئارموزو وش ده كا بهر له وه ي كه بجي ته لاي ته لاقى بدات، نه مه نه و عي د ده به يه كه خوا ي گه و ره له قور ئاندا فهرمانى كردو وه كه ژني تيادا ته لاق بدرئ، كه ده فهرموئ: (فطلقوه ن لعدته ن). (شه يخان گير او يانه ته وه) له سه ر نه م ته فسيره نه م لامى حه رفى جه ره كه وا له م نايه ته دا به وا تا (فى) يه، شتى وا يش له عه رمبيدا نمو ونه ي زوره، وه ك { وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ - سورة الانبياء - ٤٧/٢١ } هه ندئ ده فهرموون: لامى لعدته ن بو ته وقي ته، نه و كاته ته فسيره كه ي ئاوا يه: له و كاته دا كه له دوا يه وه يه كه سه ر ژن ده كه ويته عي د ده وه. نه م فهرمو وده يه راي نه وان پو وچ ده كاته وه كه ده ئين: ته لاقى بي دعى ناكه وئ. چونكه نه گهر وا بو وا يه، پيغه مبه ر (دروود خواه له سه ربئ) به عومهرى نه ده فهرموو: به عه بدو للا ي كو رت بلئ: با ژنه كه ي بگيرئ ته وه بو ژير نيكاحي خوئ. چونكه وا تا ي نه م فهرما يشته وا يه كه ته لاقه بي دعى يه كه ي ئي بنو عومهر كه و تو وه و ژنه كه ي له ژير نيكاحي نه و دا نه ما وه هه تا نه ي گيرئ ته وه ژير ركيفى خوئ نايي ته وه به ژني.

ته لاقى بي دعى ش كه نه وه يه: له بينوئزي دا به ئارموزو ته لاقى بدا عي دده ي ژنه كه يش به (اقراء) بن، وا ته: به بينوئزي و پاكي بن، به و

مهرجه ژنه که خوی قوبوولی خولعی نه کرد بئ له پیاوه که، یا نه وهیه: له پاکیدا ته لاهی بدا، بهو مهرجه که لهو پاکیه دا چووبیته لای، یا له ههیزی پاش نهو پاکیه دا چووبیته لای، وهژنه کهیش له سکوزا نه که وتبئ و سکیشی دهرنه که وتبئ. په ندو حکمه تی نه مهیش نه وهیه: که ته لاق له بئ نو یژیدا ده بی به هو ی در یژبوونه وهی عیدده ی ژنه که، چونکه ماوه ی نهو بئ نو یژیه به عیدده دانانری، دهی شتی وایش زیاندانه له ژن به ناههق، ته لاهی کاتی پاکیش که لهو پاکیه دا چووبیته لای بویه دادهنری به بیدعی چونکه هه ل ده گری که بی به مایه ی په شیمانی، له پاش دهرکه وتنی سک، چونکه هه بوونی منال له نیوانی ژن و میرددا زوربه ی کات ری له ته لاق ده گری.

٢٧٦) ژماره ی ته لاقی پیاوی ئازادو پیاوی به نده (کۆیله):

پیاوی ئازاد له سهر ژنی خوی، ژنه که ی ئازاد بئ، یان که نیزه ک بئ، خاوه نی سی ته لاقه. به پیی نه م فه رموده یه ی که ئیمامی نه نهس {ره زاه خواه لیبئ} ده ی گپ ریته وه: پیاوی ها ته خزمه تی هه زره ت {درووده خواه له سه ربئ} عه رزی کرد: قوربان! من گویم له قورنانه که فه رمایشتی خودایه ده فه رموی: {الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ - سورة البقرة - ٢٢٩/٢} واته: ژن ته لاق دان دوو جار ه. ده ی که وایه ته لاقی سییه م کامه یه؟ فه رمووی {درووده خواه له سه ربئ} (ته لاقی سییه م نه وهیه که له دوا نه مه وه ده فه رموی: {امساك بمعروف او تسريح باحسان} {ئیبنو قطان: به فه رموده یه کی ساخی داناوه کردووشیه تی به به لگه ی نه م باسه،

عانیشه و ئیبنو عه عباسیش (رهراه خوايان لیبه) به هه مان مه عنا ته فسیری
 ئه م نایه ته ده کهن، که واته نایه ته که به ته وای نه مه و اتا که یه تی):
 (الطلاق مرتان فامساك بمعروف أو تسرح بإحسان: زن ته لاق دان
 دوو جاره، ئیتر له پاش نه و دوو جاره میرد ده بی یا به جوانی نه و ژنه
 رابگری، یا نه گهر بۆ جاری سییه م ته لاقی دایه وه ئیتر فیری به سه ریه وه
 نامینی و مافی نه وه ی نامینی که له ماوه ی عیدده دا بیهی نیته وه). بۆ
 ژیر رکیزی ژنی تی خوی هه ندی زانا دمفه رموون: ته لاقی سییه م نه وه یه
 که له م نایه ته دا باس کراوه، که دمفه رموی: {فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ
 مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ - سورة البقرة - ۲/۲۳۰} واته:
 نه گهر له پاش نه و دوو ته لاقه ی که له نایه تی (الطلاق مرتان) دا باس
 کرا، میرد ده که بۆ جاری سییه م ژنه که ی ته لاق دا، خوا به خورایی بی یا
 له سه ر مال بی، نه وه ئیتر نه و ژنه جه لال نابیته وه بۆ نه و پیاوه هه تا
 شوو ده کا به میردیکی ترو له ویش ته لاقی ده که وئ).

پیاوی به ندهیش خاوه نی دوو ته لاقه. به پیی فه رمایشته که ی
 (درووه خوا له سه ربه) به نده ی زه پخریده دوو ته لاقی هیه. ئیمامی شافعی
 (رهراه خوا لیبه) ده گپریته وه: کۆیله یه کی کاغه ز پیدراو، که هی ئوممو
 سه له مه بوو، ژنیکی ئازادی هه بوو، دوو جار ته لاقیدابوو، ویستی
 بیگپریته وه بۆ ژیر رکیزی خوی، بۆ نه مه له عوسمانی پرسی، زهیدی
 کوری ثابتیش له وئ بوو به جووت به توورپی پیاو فه رموو: نه و ژنه
 له تو حه رام بووه، له مه دا جیاوازی له نیوانی کۆیله ی کوری کۆیله و
 کۆیله ی باوک ئازادو کۆیله ی پاشه مه رگه (واته: موده ببه ر) و کۆیله ی
 کاغه ز پیدراو و کۆیله ی به ش به ش (واته: موبعه ض) دا نیه.

ههركاتيکيش ميڤرد (نازاد بي يا کۆيله) ژماره‌ی ته‌لاقى خوى ته‌واوگرده، ئيتير نه‌و ژنه‌ی لي حهرام ده‌بي و هه‌تا ميڤردىكى تر نه‌کا جه‌لال نابيته‌وه بو‌ی، به‌ مه‌رجى نه‌وه‌يش ميڤردى تازه به‌ ده‌ستى بگرئ و ليى جيا بيته‌وه و عيده‌ی به‌سه‌ر بجئ، به‌پيى فه‌رمايشتى زاتى مه‌زن: {فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ}.

٢٧٧) باسى چه‌رتکردن (استثناء) له ته‌لاقا:

چه‌رتکردن نه‌وه‌يه برپارى بۆ کۆمه‌لئ بده‌ی به‌لام هه‌ندئ له گرته‌وه‌ی نه‌و برپاره ده‌ربكه‌ی. چه‌رتکردن يا جياکردنه‌وه له شه‌رعا دروسته‌و ياسايه‌کى ناسراوه، له ده‌قى نايه‌تى قورئان و فه‌رمووده‌دا هه‌يه. چه‌رتکردن دوو جوړه.

يه‌که‌ميان: ژماره هه‌ل ده‌گرئ وه‌کوو نه‌وه ميڤرد بلئ: سئ به‌سى ته‌لاقت بکه‌وى، يه‌ک ته‌لاق يا دوو ته‌لاق نه‌بي، دووه‌ميان نه‌وه‌يه که نه‌صلئ ته‌لاقه‌که ببه‌ستئ به‌ هه‌زو مه‌يلى خوداوه، يا به‌ هه‌زو ئاره‌زووى که‌سيکه‌وه.

له جوړى يه‌که‌ما نه‌مانه مه‌رجن:

يه‌که‌م: لکابي به‌رسته‌که‌وه له‌کاتى قسه‌کردنه‌که‌دا به‌ جوړئ که له عورفدا به‌ يه‌ک قسه‌ بژميڤين.

دوووم: نهوويه چهرتكردن ههموو چهرتليكراوهكه نهگريتهوه،
واته: نهووندهي ژماره ي نهو نهبي، كهواته نهگهر گوتي: سي تهلاقت
كهوتبي سي تهلاق نهبي، نهوه سوودي نيهو ههر سي تهلاقهكه ي
دهكهوي.

سيههم: نهويه: كابرا نيازي نهو لي چهرتكردنه ي بي، بو
نمونه له پيش تهواوكردي رسته ي تهلاقهكه دا نهو نيازهي هبي، با له
سهرهتاشيهوه نهيبووې. وهك نهوه به ژنهكه ي خوي بلي: سي بهسي
تهلاقت كهوتبي، يهك تهلاق يا دوو تهلاق نهبي، وه به پهيوهستي
رستهكه بلي، نيازي له گهلابي، نهوه ژماره چهرتكرراوهكه ناكهوي.

بهستني تهلاق به حزي خواوه، وهك نهوه بلي: تهلاقت كهوتبي
نهگهر خوا حزكا.. نهوه تهماشادهكهين: نهگهر رسته ي خوا حزكا)
بهبي مهبهست هات بهسهر زماندي دا، وهك باوه قسهگهر لهم كاتانهدا
بهبي نياز، نهو رستهيه دي به دهميدا، يا مهبهستي پيرؤزي و پيتو فهر
وهرگرتن بوو له يادو ذيكري خوي گهوره، يا مهبهستي له گوتني نهو
رستهيه نهوه بوو كه له حهقيقهتدا ههموو كاري به خواستي خوا
خويهتي، يا بههيچ جوړي مهبهستي نهوه نهبوو كه كهوتني تهلاقهكه
بهبهستي بهمهيلو خواستي راستهقينهي خوداوه، نهوه لهم كاتانهدا
گوتني وشهي (ان شاء الله: نهگهر خوا خواستي لهسهربي) كاريگهري
نيهو بي سوودمو تهلاقهكه دهكهوي. بهلام نهگهر مهبهستي له گوتني
نهوهبوو كه كهوتني تهلاقهكه بهبهي به خواستي راستهقينهي خواوه،
نهوه تهلاقي ناكهوي، چونكه بوونو نهبووني مهيلو خواستو حزي

خودا لای ئیمه دیار نیه، وه مادام (معلق علیه) نه زانراوی (معلق) نایه ته جی. بۆیه ده لئین: بنه رمت (ئه سه له) مانه وه ی ژن و می ر دییه، هه روا نه گهر ته لاق به سه ستی به خواستی زهیده وه، وه پیش نه وه ی بوون و نه بوونی خواستی زهید بزانی، زهید بمری، نه وه ته لاقه ناکه وه ی، چونکه ته لاقه که به سه تراوه به بوون یا به نه بوونی خواستی زهیده وه نه وه یش نه زانراوه له هه دیثدا هه یه ده فهرمو ی: ههر که سه که سه له کۆیله یی ئازاد بکا، یا ژن ته لاق بدا، وه هه ندیکی ئی چهرت بکا، چهرت کردنه که ی داده مه زری.

له کاتی ئی جیا کردنه وه ئی چهرت کرندا جیاوازی نیه له نیوانی ئهم جوړه گوتنانه دا، وه که نه وه بل ی: (انت لق ان شاء الله: ته لاقت که وتبی نه گهر خوا هه زکا) یا (ان شاء الله فانت طالق: نه گهر خوا هه زکا ته لاقت که وتبی) یا (متی شاء الله: ههر کاتی خوا مهیل بکا) یا (اذا شاء الله: کاتی خوا خواستی له سه رب ی).

٢٧٨) باسی ته علیقی ته لاق:

ته علیق بریتیه له به ستنی واتای رسته یه که به واتای رسته یه کی تره وه به جوړی که هه تا (معلق علیه) نه یه ته جی (معلق) نه یه ته جی. که واته ته علیق واته: پیوه هه ل سپاردن، یا پیوه به ستن، یا به ستنه وه به شتی که وه. له پاش ئهمه بزانی: ته لاق وه که به تهنجیز داده مه زری، به ته علیقیش داده مه زری تهنجیز واته: ده سه جی، یا جیبه جی. به لگه ی ئهمه یش ئهم فهرمایشته یه تی (مرووه خوا له سه رب ی): موسو لمانان پابه ندی

مهرجی ره‌وای خو‌یانن! هه‌روا قیاسیش به‌لگه‌ی دامه‌زراندنی ته‌علیقی ته‌لاقه، چونکه ده‌ق هه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه که نازادکردنی کۆپله نه‌گه‌ر به‌سترئو ته‌علیق بکړئ به‌دوای مردنیش‌هوه داده‌مه‌زړئ، ده‌ی ته‌لاقو به‌نده نازادکردن له زۆر بریاردا له یه‌کتره‌وه نزیکن. مه‌به‌ست له به‌ستنه‌وه‌ی ته‌لاق به‌شتیکه‌وه، نه‌وه‌یه که ژن گه‌ل جار له هه‌ندئ مه‌به‌ستا له دژى می‌رد ده‌وستئ، می‌رده‌که پئی ناخۆشه که به‌ئاره‌زووی خو‌ی ژنه‌که‌ی ته‌لاق بدا، چونکه ته‌لاق له زاتى خویدا دزیوترین هه‌لاله له‌لای خودا، له‌به‌ر نه‌وه ده‌یه‌وئ که ژنه‌که خو‌ی بکا به‌سه‌رپشک، له نیوانی نه‌ودا که یا واز له بئ دلى می‌رده‌که‌ی به‌ینئ، یا بی‌گویی و لاساری خو‌ی ببئ به‌هۆی ته‌لاق که‌وتنى، جا له‌م هه‌ل و مه‌رجه‌دا ته‌لاقه‌که‌ی ده‌به‌ستئ به‌شتیکه‌وه‌و ژنه‌که‌ی تئ ده‌گه‌ینئ که خۆت سه‌رپشکیت له ته‌لاقدانى خۆت به‌کردنى نه‌وشته یا به‌نه‌کردنى.

ده‌ی کاتئ نه‌مه‌مان زانى باب‌زانی که له‌پاش ته‌علیق په‌شیمان بوونه‌وه مه‌حاله، وه هه‌رکاتئ ته‌علیقی ته‌لاق کرا به‌شتیکه‌وه هه‌تا نه‌وشته نه‌یه‌ته‌جئ ته‌لاقه‌که ناکه‌وئ، خوای په‌یدا بوونی نه‌و شته دیاری بئ، وه‌ک: کاتئ خۆر هه‌له‌هات ته‌لاقت که‌وتبئ. یاخود بوون و نه‌بوونی وه‌ک یه‌ک بئ، وه‌ک: نه‌گه‌ر به‌جیته ناو نه‌و خانووه‌وه ته‌لاقت که‌وتبئ. نه‌م قسه‌یه‌یش به‌هه‌مان واتایه: (على الطلاق لا افعـل کذا او افعـله: ته‌لاقم بکه‌وئته سه‌ر نه‌و کاره ناکه‌م) یا (ته‌لاقم بکه‌وئته سه‌ر نه‌و کاره ده‌که‌م). جا هه‌ر کاتئ مه‌رجه‌که جیبه‌جئ بوو به‌مه‌رجی‌راوه‌که‌یش ده‌یته‌جئ، که ته‌لاقه‌که‌یه، له‌پیش نه‌ودا که

مەرجهكە بېتەجى چوونەلای ژنى تالووق كراو دروستە، چونكە ھېشتا تەلەقكە نەكەوتوۋە.

ئەۋەندە ھەيە ئەگەر تالووقكەر گومانى بۇ بەيدا بوو كە مەرجهكە ھاتۇتەدى يانا، يا شتەكە جېبەجى بوۋە يانا، ئەۋە تەلەقكە ناكەۋى، چونكە بىنەرەت (ئەۋىل) نەبوۋى ئەۋمىيە.

بەرموون ئەمە چەند نمونەيەكە بۇ تەعليقى تەلاق ھەتا بىكرىن بەسەر مەشق بۇ ئەم بابەتە :

۱) مېردى بە ژنەكەى بلى: تەلاقت كەوتىن ئەگەر ئارموزودەكەى، لەم نمونەيەدا دەسبەجىيى لە كۆرى گوشتوگۆكەدا پىۋىستە، لەبەر ئەۋە مەرجه ژنەكە دەس بەجى بلى: (ئارموزوم ھەيە) دەنا ئەگەر درەنگ ئارموزوۋى دەرپرئى و بەينى كەوت تەلاقى ناكەۋى، چونكە ئەم جۆرە تالووق كىرنە مەبەست لىي داۋاي بەياني ئارموزوۋە لە ئىستادا كەۋاتە پىۋىستە ۋەلامەكەى دەس بەجىيى.

لەبەر ئەۋە ئەم جۆرە پرسو ۋەلامە ۋەك ئىجابو قوبۇلى عوقود مامەلەيان لەگەلدا دەكرى، كەۋاتە دواخستن ھەلئەگرى!.

يا دەلىلېن: چونكە ئەم جۆرە تالووق كىرنە پىسپاردنە، واتە: تەلاق دانە دەستى ژنە (تفوريض) كە برىتتية لە كىرنى تەلاق بە مالى ژن، دەى كەۋاتە مەرجه ژنەكە دەسبەجى ئارموزوۋى خۇى دەرپرئى، ھەر ۋەك مەرجهكە لە پىسپاردن (تعويض) تەلاقا ژنەكە گورج خۇى تەلاق بىدا، دەنا تەلاقى ناكەۋى! بەلام ئەگەر پىي گوت: ھەركاتى خوت

ئارمزوت ھەبوو تەلاقت كەوتبى، ئەو ھەركاتى ژنەكە ئارمزوو بكا تەلاقى دەكەوئ، با كۆرى كوفتو گۆكەش بەجى بهيلى، چونكە ئەم جۆرە تەعليقە بەستەنەوہيە بە شتىكى واوہ دەسبەجىيى ناخوازى وەك پىيى بلى: لەھەر كاتىكا خۆت ئارمزوو دەكەى لە تەلاق تەلاقت كەوتبى.

(۲) مىردى بە ژنەكەى بلى: ئەگەر بچىت بۇ ئەو مائە يا قسە لەگەل نەرىمان بكەى تەلاقت كەوتبى، ئەو بە كردنى ھەريەكى لەم دووشتە تەلاقى دەكەوئ. بەو بە بچىتە ناو مائەكەوہ يا قسە لەگەل نەرىمان بكا، بەلام بە كردنى ھەركام لەم دوو شتە لە پىشدا تەلاقتىكى دەكەوئ و سوينەكەى تەواو دەبى و بايەخى نامىنى، بۇيە ئەگەر لەوہدوا دو ھەمىشيان بكا بەوہ تەلاقى تىرى ناكەوئ. وەلى ئەگەر بلى: ئەگەر بچىت بۇ ئەو مائەو قسە لەگەل نەرىمان بكەى تەلاقت كەوتبى، ئەو بە گەرەكە ھەر دووشتەكە بكا ئەوسا تەلاقى دەكەوئ. چونكە واوى عەطف لەم جۆرە جىگەيەدا بۇ كۆكردنەوہى مەعطووفو عەلەيەو مەعطووفە لەيەك بىرپاردا.

(۳) پىيى بلى: ئەگەر ئەو مەشتە مېوزە بخۆى تەلاقت كەوتبى ژنەكەش مېوزەكە بخوات يەك دەنكى نەبى، تەلاقى ناكەوئ، چونكە تەلاق پىوہ بەسراوہكە نەھاتۆتەدى، كە بىرىتييە لە خواردنى گشت مېوزەكە. بەم پىودانەرەفتار لەگەل ھاو وىنەكانى ئەم نمونەيە دەكرى، وەك ئەوہ بلى: ئەگەر ئەم ھەنارە بخۆى.. ژنەكەش ھەنارەكە بخوا يەك دەنكى نەبى تەلاقەكە ناكەوئ.

۴) نه گهر بهردئ که و ته ماله که و هو میرد گوتی به ژنه که ی: نه گهر پیښ نه لئی کئ ئه م بهرده ی تیگرت ته لاقت که و تېئ. ژنه که هیش گوتی: دروستکراوئیکي خوا تیگرت، ته لاقی ناکه وئ، به لام نه گهر ژنه که گوتی: مروفتی فرید او ده ته لاقی ده که وئ، چونکه هه ل ده گری با هه لی دابئ! یا مهیموونئ، یا شتی وا، له م باره دا هوئ سویند که و تنه که هه یه، نه و دی که ناهیلئ ته لاقه که بکه وئ گومانی تیا پهیدا بووه، چونکه وهک گوتمان هه ل ده گری فریدم مروفت بئ یا هه وایی، بنه رتیش نه بوونی نه هیله (نه هیل واته: مانع - و مرگې).

۵) پئی گوت: (نه گهر فیسار ببینی ته لاقت که و تېئ) به زیندوویی یا به مردوویی یا به خه و توویی چاوی پئی بکه وئ ته لاقی ده که وئ، بو ئه مهیش نه و نه ده به سه که چاوی به هه ندئ له له شی بکه وئ.

۶) پئی بلئ: (نه گهر شتی له من بدزی ته لاقت که و تېئ) نه گهر کیسه یه کی بداتی، هه نئ شتی ئی دمر بئنی و بیبا بو خوی ته لاقی ناکه وئ، چونکه نه و هه گزیبه نه ک دزی. له قیلکا دمه رموئ: نه گهر ته لاقخوره که نه خوینده وار بئ ته لاقه که ده که وئ، چونکه نه خوینده وار جیاوازی ناکا له نیوانی گزی و دزی دا.

۷) پئی بلئ: (نه گهر قسه ت له گه ل بکه م ته لاقت که و تېئ) له پاشا هه مان قسه دووباره بکاته وه، یا پئی بلئ: نه و هه باش بزانه، له م دوو شیوه یه دا ته لاقی ده که وئ، چونکه له هه ردوو شیوه که دا (معلق علیه) هاو ته جئ و قسه ی له گه لدا کردووه. نه گهر پئی بلئ: نه گهر من له پېشدا

قسم له گهل كړدى، يا سلاوم ن كړدى ته لاقت كهوتبى، وه ښه كه له پيشدا قسمى له گهل نهو كړد، يا سلاوى ليكرد ته لاقى ناكهوى، سوينده كه پيش به قسمه كړدى ښه كه له پيشدا يا به سلاو كړدى ده كړي ته وهو بايه خى ناميښى.

(۸) پياوى به پياوى بللى: نه گهر قاوه لتى له لای من نه كهى ته لاقى ښه كه م كهوتبى. له وه دوا هه ركاتى قاوه لتى له لایكا ته لاقى ناكهوى، سوينده كه پيش به وه نده ده كړي ته وهو كاري گهرى ناميښى. به لام نه گهر مه به ستى نه وه بوو كه نانى نهو نيومروپيهى له گهل بخوات وه نه خيوارد ته لاقى ده كهوى.

(۹) به ښه كهى بللى: نه گهر نه م مريشكانه نه فروشى ته لاقت كهوتبى. مريشكيان مرد ته لاقى ده كهوى، چونكه تازه ناتوانى هه موو مريشكه كان بفروشى، به لام نه گهر مريشكيان سهر بېرى و سهر براوه كه له گهل زيندو وه كانا بفروشى ته لاقى ناكهوى.

(۱۰) پيى بللى: (نه گهر سبه ينى به روژوو نه بى ته لاقت بكهوى) وارتيكهوت بو سبه ينى كهوته بېنويزييه وه راجيايى هه يه له كهوتنى نه م ته لاقه دا، هه ندى دهلين: ده كهوى، هه ندى دهلين وه كه ته لاقى زور ليكراووايه ناكهوى.

(۱۱) پيى بللى: (نه گهر تووړم كړدى ته لاقت كهوتبى) جا له كورپه كهى بدا ته لاقى ده كهوى، باليدانه كه پيش بو ته مي كړد بى، چونكه ليدانه كه سهر ده كيښى بو تووړه بوونى ښه كه.

(۱۲) پئی بلی: (نهگهر رۆژی له مالى منا برسیت بوو ته لاقت كهوتب) به بهرسیتی کاتی به رۆزووبوون ته لاقى ناکهوى.

(۱۳) نهگهر پئی بلی: (نهگهر تۆ له مانگ جوانتر نهی) یا رووت له مانگ جوانتر نهی ته لاقت كهوتب) بهوه ته لاقى ناکهوى، بهپئی نهم نایهته: {لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ - سورة التين - ۴/} بهپئی نهم نایهته مروف له جوانترین شیوهدا دروستکراوه.

(۱۴) نهگهر پئی بلی: (نهگهر كهوتیه بینویزی خۆتو ههویکه ته لاقتان كهوتب) ژنهكیش به درۆ بلی: بینویزم، ته لاقى خوی دهكهوى بهلام ته لاقى ههویکهى ناکهوى، لهسهه فهرمایشی دروست، چونكه گومان لیکراوه.

۲۷۹) ته لاقدان له پیش مارهکردندا:

مهرجی كهوتنى ته لاق نهوهیه ته لاقدم میردی حازری ته لاقدرابیی، كهواته ته لاقى كهسى كه میردی ژنی نهی دانامهزری، نیت ته لاقدانكه بهتهنجیزی وهك نهوه پیاوی به ژنیکی بیانی بلی: (ته لاقت كهوتب) یا بهشیوهی تهعلیق بی وهك نهوه به ژنیکی بیانی بلی: ههركاتی من تۆم مارهکرد ته لاقت كهوتب. بهلگهی نهمهیش نهم فهرمووده پێغه مبههه (درووده خواه لهسهه): (ته لاقى كهسى دهكهوى كه خاوهنی ژنهكه بی). (چهند كهسى گیراویانهتهوه) حاکم دهفهرموی: رشتهكهى ساخه، تیرمیزیش دهفهرموی: فهرموودهیهکی جوانهوه

جوانترین فەرمووده‌ی شه که به‌م بوونه‌یه‌وه گێڕاوه‌ته‌وه، له نێمami بوخاریشم پرسی: که دروستترین شت سه‌بارت به ته‌لاق‌دانی پیش ماره‌کردن چیه‌! فەرمووی: نه‌و فەرمووده‌یه‌یه که عه‌مری کوری شوعه‌یب له باوکییه‌وه له باپیرییه‌وه ده‌گێڕێته‌وه. واته: نه‌م فەرمووده‌یه‌ی که نیستا رابورد که ده‌فه‌رموی: ته‌لاقی که‌سی ده‌که‌وی که له‌کاتی ته‌لاق‌دانا ژنه ته‌لاق دراوه که له‌ژێر رکیزی نه‌ودا بی.

٢٨٠) نه‌م چوار که‌سه ته‌لاقیان ناکه‌وی:

ته‌لاقی منال و شیت و خه‌وتوو وه زۆر لیکراو ناکه‌وی، نه‌مه‌یش به‌پیتی نه‌م فەرموودانه:

١) نه‌م سی که‌سه قه‌له‌می ته‌کلێفیان له‌سه‌ر نیه: خه‌وتوو هه‌تا خه‌به‌ری ده‌بیته‌وه، منداڵ هه‌تا ره‌سیده ده‌بی، شیت هه‌تا هۆشیار ده‌بیته‌وه. (نه‌بو داوودو تیرمیذی گێڕاویانه‌ته‌وه. تیرمیذی ده‌فه‌رموی: جوانه).

٢) چه‌ز رعت (درووده‌ی خوا له‌سه‌ر بی): ده‌فه‌رموی: نه‌ژن ته‌لاق‌دان به زۆر سه‌ر ده‌گرتو نه‌ به‌نده نازا کردن. (نه‌بو داوودو نیبنو ماجه‌و حاکم گێڕاویانه‌ته‌وه، حاکم ده‌فه‌رموی: به‌پیتی مه‌رجی نێمami موسلیمه).

٣) ده‌فه‌رموی (درووده‌ی خوا له‌سه‌ر بی): نه‌م سی شته‌ حسیب ناگیرین له‌سه‌ر گه‌لی نیسلام: کاری هه‌له، له‌بیر چوون، هه‌رجیش به زۆر بیان بکری. (نیبنو ماجه‌و گێڕاویانه‌ته‌وه، نیبنو حیببان و حاکم به

فهرموودهیهکی ساخ - هه دیسیکی سهحیح - یان داناوه، حاکم
دمهفرموی: بهپیی مهرجی ههردوو پیره).

بزانن:

که مهرجی زۆر لیکردن نهوهیه که زۆرکهر توانای نهوهی ههبی
که ههپهشهکهی خوی بینیتهدی. تواناکهیشی به یهکی لهم شیوانهیه: یا
دهسهلاتداره بهپیی شهرع، وهک کهسێ تهلاق بخوات قهرزی فیسار
نادهمهوه، فهرمانداری شهرع به زۆر قهرزکهی پی بداتهوه، یا تهلاقی
خوارد که دمبی ژنهکهی نویژی نیومپۆ بکا، بهلام ژنهکهی له سهرهتای
نیومپۆوه کهوته بینویژییهوه، لهم دوو بارههه تهلاقی ناکهوی. یاخود
بههوی زۆری زۆردارهوه توانای ههبی، یاخود زۆرکهر بههوی شالوی
خویهوه بتوانی زۆرهکهی جیبهجی بکا. مهرجی زۆرلیکراو نهوهیه: بی
دهستهلات و ناتهوانابی، نهتوانی رابکا، یا بهرگری له خوی بکا، یاخودی
رزگار بکا، یا هانا بۆ کهسیکی تر بهری که پهناي بدا، له ههمانکاتدا
باومپی وابی نهگهر تهلاقی ژنهکهی نههه زۆردارهکه ههپهشهکهی
جیبهجی دهکاو نهو نیشهی بهسهره دینی، وه دمبی زۆرلیکراو بههیج
جوړ ئارمزووی له تهلاقدانی ژنهکهی نهبی و هیج بهلگهیهک نهبی
لهسهر شتی وا، نهگهر نیشانهی شتی وا ههبوو که کابرای تهلاقدهر
خۆشی شتیکی به دهست بووهو بۆره ئارمزوویهکی بووه، وهک نهوه که
زۆری لی بکهن بهسێ تهلاقه تهلاقی بدا کهچی نهو بهیهک تهلاق تهلاقی
بدا، یا زۆری لی بکهن بهگفت (لهفظی) بی پیچ (صهریح) تهلاقی بدا
نهو به مهعنا (واته: بهکینایه) تهلاقی بدا، نهوه لهم کاتانههه تهلاقی

دهكهوئ. نهگهر دزوجهرده گرتیان و گوتیان: بهرت نادمین ههتا تهلاقمان بۆ دهخۆی که باسی نهم کهین و بهینه ناکه‌ی، نهویش تهلاقی خوارد، نهگهر خه‌به‌ریان لۆ بداو باسه‌که ئاشکرا بکا تهلاقی ناکه‌وئ، چونکه به زۆری نهوان تهلاقی خواردوو.

زۆر لیکردن:

بهم شتانه دیتهدی: به هه‌ره‌شه‌ی کوشتن، به هه‌ره‌شه‌ی نه‌ندام برین، به لی‌دانی زۆر، به چه‌سکردنی زۆر، به بردنی مال، به له‌ناوبردنی، وه‌ک له پێشه‌وه باسکرا خه‌وتوو تهلاقی ناکه‌وئ، هه‌روا که‌سێ بوورابیته‌وه له‌سه‌ر هۆشی خۆی چوو‌بێ، هه‌روا که‌سێ له‌ بیرى نه‌مابێ، جا نه‌گهر که‌سێ یه‌کێ له‌ دوو ژنه‌کانی خۆی ته‌لاقدا، دوا‌یی له‌ بیرى نه‌ما که کامیانی ته‌لاقداوه، نه‌وه دروست نیه که له‌گه‌ڵ که‌سیان رابو‌یرئ هه‌تا بیرى ده‌که‌ویت‌ه‌وه، جا نه‌گهر ژنیکیان گوتی: من ته‌لاقداوه‌که‌م، وه‌ پیاوه‌که‌یش گوتی: له‌ بیرم نه‌ماوه، یا گوتی: نازانم، نه‌وه داوا له‌ پیاوه‌که‌ ده‌کرئ که سو‌یند بخوا له‌سه‌ر نه‌وه که له‌ بیرى نه‌ماوه، یا له‌سه‌ر نه‌وه که نازانئ نه‌وه یا نه‌و نیه، نه‌گهر سو‌یندی نه‌خوارد، سو‌یند ده‌درئ به‌ ژنه‌که، نه‌گهر ژنه‌که سو‌یندی خوارد، حوکم به‌ سو‌یندی ژنه‌که ده‌کرئ و ته‌لاقه‌که ده‌که‌وئ. نه‌گهر به‌ناو نه‌برای ته‌لاقیدا، وه‌ک نه‌وه می‌رد به‌ چه‌ن ژنیکی خۆی بلئ: ته‌لاقى یه‌کیان که‌وتبێ، وه‌ له‌ ده‌له‌وه مه‌به‌ستی یه‌کیکیان نه‌بێ به‌ تاییه‌تی، نه‌وه ته‌لاقى یه‌کیکی ناو نه‌برایان ده‌که‌وئ، له‌وه دوا می‌رد به‌ ئارده‌زووی خۆی ناوه‌که‌ی دیاری ده‌کا.

بزانن:

که سهرخوښ ته لاقى ده که وى، به مهرجى که خوځى ده ستي
له سهر خوځييه که ويدا هه بوو بى، چونکه سهرخوښ بهر پرسياره له
کردارو گوشتارى خوځى، هه روا که سيکيش دهرمانى بخوا يا بخواته وه
سهرخوځى بکا، يا بيهوځى بکا ته لاقى ده که وى، به مهرجى کارى به
به کارهينانى نه وه دهرمانه نه بوو بى، چونکه نه دوو که سه ده ستيان
هه يه له م ناهه قيه دا که له خوځيانى ده که ن. گوتراو يشه: ته لاقى ناکه وى،
گوايه نه ميش وهك شيت وايه، چونکه هه ردوکیان بى هوځن، مهرجى
بهر پرسياريش (ته کليف) هوځى ساخه که له م دوو کاته دا هه بوونى نيه.

٢٨١) ته لاق دوو جوړى هه يه: رجعى و بائن:

يه که م: ته لاقى رجعى — وشى رجعى له (ره جعت) ى عه ربى
و مرگير او، که به مه عنا گيرانه وى شته بو سهر حالى پيشووى خوځى.
له شهر عدا بریتييه له هينانه وى ژنى ته لاق دراو بو ژير رسته ى ژنو
ميړدى به بى گريدانى تازه، له پاش ته لاقدانى غه يره بائين له ما وى
عیده دا. سهر به لکه که ى نامه ى خوداو ريگه ى ره بهرو يه گگرتنى
نه ته وى ئيسلامه.

خوای گه وره ده فرموى: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ
فَطَلَّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ - سورة الطلاق - ١/٦٥}
هه روا ميړد کانين له و ما وى عیده دا مافى ته و او يان هه يه بو
هينانه وى نه و ژنه ته لاقدر او انه بو ژير رکيفى خوځيان).

خۆشه‌ویستیش (دروودى خواه له‌سه‌ربى) ده‌فه‌رموئى: ئه‌ى عومهر به
 كورمه‌كه‌ت بلى: كه ژنه‌كه‌ى بگيرپه‌ته‌وه‌ بۆ ژير ركه‌يفى ژنو مي‌رديى خوى.
 نيمامى عومه‌رپيش (ره‌زاه خواه ليپى) ده‌فه‌رموئى: پيغه‌مه‌هر (دروودى خواه له‌سه‌ربى)
 حه‌فه‌صه‌ى ته‌لاقدا له‌پاشا گيرپه‌ته‌وه‌ بۆلاى خوى. (ئهبو داوودو نه‌سانى و
 ئيبنو ماجه گيرپه‌ته‌وه‌. حاكم ده‌فه‌رموئى: فه‌رمووده‌يه‌كى دروسته‌،
 به‌پيى مه‌رجى هه‌ردوو پيره‌).

ده‌ى هه‌ر كاتى مي‌ردى ئازاد يه‌ك جار، يا دوو جار، ژنى خوى
 ته‌لاقدا، ياخود به‌نده‌: يه‌ك جار ژنى خوى ته‌لاقدا، ئه‌م ته‌لاقدا نه‌يشيان
 له‌پاش به‌ده‌ست گرتن بوو، وه‌ له‌سه‌ر وه‌جه‌ئيش نه‌بوو، واته‌: به‌
 خۆپايى بوو، به‌ خولع نه‌بوو، ئه‌وه‌ مي‌رده‌ ته‌لاقده‌كه‌ بۆى هه‌يه‌ كه‌
 ژنه‌كه‌ى بگيرپه‌ته‌وه‌ ژير ركه‌يفى خوى، به‌لام به‌مه‌رجى ئه‌و گيرپه‌ته‌وه‌يه‌
 له‌ پيش به‌سه‌ر چوونى عيده‌دى ژنه‌كه‌دا بى. بۆ دامه‌زراندنى
 گيرپه‌ته‌وه‌يش له‌سه‌ر فه‌رمايشتى دروست، شايه‌ت گرتن مه‌رج نيه‌، به‌لام
 به‌بى گومان كه‌ سوننه‌ته‌، هه‌ر چه‌ند شافيعى راى وايه‌: كه‌ ئه‌وه‌
 پيويسته‌، چونكه‌ رووكارى ئه‌م ئايه‌ته‌ نيشانه‌ى ئه‌وه‌يه‌ كه‌ شايه‌ت گرتن
 به‌م بۆنه‌يه‌وه‌ پيويست بى: {وَأَشْهَدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِّنْكُمْ} - سورة
 الطلاق - ٢/٦٥ { له‌به‌ر ئه‌وه‌يش كه‌ گيرپه‌ته‌وه‌يش وه‌ك ماره‌كردن
 وايه‌، ده‌ى ماره‌كردن خودا فه‌رمانى كردووه‌ به‌شايه‌تگرتن بۆى، بزانن
 كه‌مي‌رد بۆى هه‌يه‌ ژنى ته‌لاقدا راوى خوى به‌ته‌لاقى رجعى، به‌يئيتيه‌وه‌
 بۆ ژير ركه‌يفى خوى به‌بى فه‌رمان و ره‌زا بوونى ژنه‌كه‌، به‌لام به‌مه‌رجى
 له‌ماوه‌ى عيده‌ده‌دا بى.

٢٨٢) داريژگهي ژن گيرانهوه (صيغة الرجعة):

داريژگهي ژنگيرانهوه، بئ پيچ و به پيچي ههيه بئ پيچ وهك
 نهوه پيى بلي: (نهوا توم هينايهوه ژير ركيڤي خوم) يا (نهوا توم
 هيشتهوه له لاي خوم) يا (نهوا توم بردهوه بو لاي خوم) يا (نهوا ژنهكه
 گيرايهوه بو ژير نيكاحي خوم) يا (وا ژنهكه مم بردهوه بو لاي خوم)
 لهو شوينانه دا كه پيوست به گوتني وشي (بو لاي خوم) بئ، دهبي نه
 وشهيهي بو زياد بكا. داريژگهي به پيچيش وهك نهوه پيى بلي:
 _دوو باره توم كردهوه به حه لالي خوم) يا (حه لالم كرديتهوه له خوم)
 يا (وا مارهم كرديتهوه له خوم).

گيرانهوهي ژن بو ژير ركيڤي ميږد به چوونه لايش دادمه زري،
 ههروا به ماچو دهبازريش نهگهر به نارمزوووهوه بئ، به مه رجئ
 مه بهستي لهوه گيرانهوه بئ.

بو دامه زراندي گيرانهوه نهه چهند كار مه رجئ:

يه كهه: دهبي عيدهدي ژنهكه تهواو نه بووبئ، چونكه نهگهر
 عيدهكهي به سهرچوو گيرانهوهيش له دهست دهچئ، چونكه له دوا
 عيدهه يهكسهر حيا بوونهوه (واته: بهينوونه) رووده دا.

دووهم: دهبي ژنهكه دهست بدا بو نهوه كه حه لال بيتتهوه بو
 ميږدهكهي، گريمان ژنهكه يا پياوهكه له ئايين هه لگه پانهوه، گيرانهوه
 لهكاتي وادا دانامه زري، بزنان كه ژني رجعي ته لاقى تري پيوه دهلكئ له
 ماوهي عيدههيدا، ههروا خولعو ئيلاو ظيهارى لهگه ل دهكرئ.

ژنی رجعی چەند تە لاقی دەمینی:

ئەگەر میرد مارە برینی کۆنە ژنی خۆی تازە کردووە، لە پێش ئەوەدا کە شوو بکاتەو بە میردیکی تر، یا لەپاش ئەوە، وە لەپێش ئەوەدا کە میردی دوو بە دەستی بگرێ، یا لەپاش بە دەست گرتن، لە گشت ئەم شیوانەدا ژنە کە دەبیتهو بە ژنی میردی پیشووی، وە چەند تە لاقی لە شووی یە کەمی بە میردی یە کەمی مابوو ئیستا خاوەنی ئەوە نەدە تە لاقە و بەس، چونکە شوو کردنی دوو بە ژمارە تە لاقە کەوتوو کانی بۆ زیندوو ناکاتەو، بە پێی ئەم داستانە: دەگیرنەو: لە عومەر پرسیار کرا: ئەگەر کەسێ دوو جار ژنی تە لاق بدا، ژنە کە عێددە بە سەر بجێ و شوو بکا بە میردیکی تر، وە لەوێش جیا ببیتهو، ئەوجا میردی یە کەمی مارە بکاتەو، ئەم ژنە لە کاتی وادا چەند تە لاقی ماو؟ عومەر فەرمووی: چەند تە لاقی مابوو لە شووی یە کەمی ئیستایش هەر ئەوە نەدە ماو!

ئەم رایە دەگیرنەو لە عەلی و زەیدو موعازو عەبدووللای کورێ عومەرەو، عوبەیدە سەلمانی و سەعیدی کورێ موسەییەبو حەسەنی بەصریش (رهزاه خواه لیثا) هەمان رایان هەیه.

٢٨٣) تە لاقی بائن:

تە لاقی بائن دوو بەشە: بەینوونە ی صوغراو بەینوونە ی کوبرا. بە کوردی واتە: جیا بوونەو ی تەواو جیا بوونەو ی ناتەواو، یا خود جیا بوونەو ی راستە قینەو بۆرە جیا بوونەو، یا جیا بوونەو ی بچووک جیا بوونەو ی گەورە.

ژنی بائن به جیابوونه‌وی نا ته‌واو نه‌و ژنه‌یه که له‌پیش به ده‌ست گرتندا ته‌لاق درابن، یا له‌پاش به‌ده‌ست گرتن خولعی له‌گه‌ل کرابن. مهرجه‌که ته‌لاقی سئ به سئ له‌لایهن می‌ردی ئازاده‌وه نه‌درابن، یا دوو ته‌لاق نه‌درابن له لایهن می‌ردی کوپله‌وه، چونکه یه‌ک ده‌نگی و یه‌ک گرتن هه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه. ژنی جیاوه‌بوو به بو‌ره جیابوونه‌وه‌یه حوکه‌که‌ی نه‌مه‌یه: به‌ه‌وی ماره‌به‌رینی تازده‌وه له‌سه‌ر مارهی تازده، به‌فه‌رمان و ره‌زابوونی ژنه‌که خوی یا هه‌قداره‌که‌ی دیسان ده‌بیته‌وه به ژنی می‌رده‌که‌ی.

ژنی بائن به جیابوونه‌وی ته‌واو نه‌و ژنه‌یه که له‌لایهن می‌ردی ئازاده‌وه سئ ته‌لاقه درابن، یا له لایهنی می‌ردی کوپله‌وه دوو ته‌لاق درابن، خوی نه‌و ته‌لاق‌دانه له پیش به‌ده‌ست گرتندا بن، یا له پاشی بن، وه خوی نه‌و ته‌لاق‌دانه له‌یه‌ک ماره‌به‌ریندا بن، یا له پتردا، وه خوی نه‌و ته‌لاق دانه به‌یه‌ک جار نه‌نجام درابن، یا به چه‌ند جارن. به‌ریاری نه‌م ژنه جیاوه بووه نه‌مه‌یه: حه‌لال نابیتته‌وه بو می‌رده‌که‌ی هه‌تا له دوا ته‌واو بوونی عیدده‌که‌ی شوونه‌کا به می‌ردیکی تر، وه می‌رده‌که‌ی دووهمی به شهرمگای (به‌فه‌رج) به‌جیتته‌لای و به ده‌ستی به‌گری و دوا‌یی به ئارم‌زووی خوی ته‌لاقی بداو که عیدده‌که‌ی ته‌واو بوو نه‌وسا به ره‌زای خوی شووبکاته‌وه به می‌ردی یه‌که‌می. چونکه زاتی پاک ده‌فه‌رم‌وی: (الطلاق مرتان) هه‌تا ده‌گاته {فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ} مه‌به‌ست له (نکاح) له‌م نایه‌ته‌دا به ده‌ست گرتن و چوونه‌لایه، به‌پیی نه‌م فه‌رم‌وو‌ده‌یه‌ی حه‌زهرتی عانیشه ده‌گپ‌ریتته‌وه: ژنه‌که‌ی زفاعه‌ی قوره‌ظی هاته لای پیغه‌مبه‌ر (درووه‌ خوا‌ه له‌سه‌ربه‌ن) گو‌تی:

ئەى پېغەمبەرى خودا! رىفاعە بە ئىجگارى تەلاقى داوم و لە پاش ئەو شووم کردوو، بە ئەورپەحمانى كورى زەبىرى قورەزى بەلام چووكى ئەورەحمان وەك پەتك وایەو دروستبوونى پى ناكړى. عەبدورپەحمانىش گوتى: ئەى پېغەمبەرى خوا! ئەم ژنە درۆدەكا، بەلام ئەمەبىانووه دەيهوئ بگەرپیتەوه بو لای مێرده پېشووهكەى ئەگينا من وەك چۆن كەول خۆشه دەكړئ ئاوا دەى هەژنم. جا پېغەمبەر (دروودە خواە لەعەربە) زمردهخەنەيئ گرتى و فەرمووى: ئايا دتەهوى بگەرپیتەوه بو لای رىفاعەى مێردى پېشووت؟ شتى وا نابى هەتا تۆو عەبدورپەحمان خۆشى جووتبوون لە يەكترى دەچيژن و وەك ژن و مێرد لەگەل يەك دروست دەبن. وەكى تريش ئەگەر ئيمە چوونە لا، لە شووکردنى دووهدا كە بە مەرجى رهواى خۆى دەبى بەهوى حەلال بوونەهوى ژنەكە بو مێردى يەكەمى، ئەگەر ئيمە ئەم چوونەلايه بە مەرج نەگريئ مەعنای وایە مەبەست لە ژن هينان و شووکردنى حەلالبوونە بو يەكترى و بەس، وە مەبەس لە زەمت لەيەك وەرگرتن نيە، ئەمە لە كاتيكە كە شتەكە بە پېچەوانەوهيه چونكە مەبەست لە ژن هينان رابواردنە نەك حەلال بوونى رووت.

ئەگەر مێردى:

بە ژنى بەدەست گىراوى خۆى گوت: تەلاقى كەوتبى، تەلاقى كەوتبى، تەلاقى كەوتبى، سى جار ئەوه ورد دەبينەوه: ئەگەر لە نيوانى ئەم سى جارەدا ئىستىكى وای كرد كە زياتر بوو لە ئىستى پشووئ هەناسەدان ئەوه: هەرسى تەلاقى دەكەوئ، با مەبەستى دووپات

کردنه و هیش بئ، چونکه دووپات کردنه وه پیچه وانه ی رووکاری ئەم رستانه یه، به لām ئەوه ندده هه یه نه گهر خۆی گوتی: مه به ستم له جاری دووهم و سێهم دووپات کردنه وه بوو، ئەوه هه وانه ی ئایینی خۆی ده گری واته: له به یینی خۆی و خوا یا ته لاقی ناگه وئ نه گهر راست بکا (تکایه ته ماشای موغنی موحتاج (ب/ ۳ ل/ ۲۹۶ - ۲۱۲) بهرموو: بو راست کردنه وه ی ئەم شوینه یه - و مرگړ).

به لām نه گهر نیستی نه کردو مه به سستی دووپات کردنه وه بوو ئەو قسه یه ی ئ و مرده گری، له بهر ئەوه یه ک ته لاقی ده که وئ، به لām نه گهر مه به سستی تیه لچوونه وه (استئناف) بوو ئەوه سی ته لاقه ی ده که وئ، هه روه ها نه گهر به ره های بیانی، له سه ر فه رمایشتی رۆشنتر، به پیی رووکاری قسه که، چونکه هه ر رسته یی له م سی رسته یه سه ر به خو بن له م شوینه دا، ئەو نه گهره به هیژ تره هه تا نه گهری دووپات کردنه وه.

۲۸۴) سی ته لاقه به یه ک گفت (له فظ):

نه گهر که سی به ژنه که ی خۆی بلئ: سی به سی ته لاقته که وتبئ، هه ر سی ته لاقه ی ده که وئ، نه گهر گوتی: ته لاقته که وتبئ، وه نیازی دوو ته لاق یا سی ته لاق بوو به قه د ژماره ی نیاز ده که ی ده که وئ، به پیی فه رموو ده که ی روکانه، که پیغه مبه ر (درووده خواه له سه ربه) سویندی داو پیی فه رموو: مه به ستم له ئیجگاری چی بوو؟ نه ویش ده ئی: مه به ستم یه ک ته لاق بوو، فه رموو: بلئ به خودا، گوتم به خودا. فه رموو: ده مه به ستم چی بووی هه ر ئەوه حه له.

دهی نه گهر سئ ته لاقه به به کجار بهیهک ته لاق دابنری ئیتر
سوودی ئهم سویندانه چییه؟! نه مهیش که سئ ته لاقه بهیهک گفت سئ
ته لاقی پئ ده که وی ری بازی جه ماوهری زناکانه له چینی شوینکه و توان و
زۆرینهی چینی هاوړی یانی پیغه مبهرو پیشه واکانی هر چوار
مه زه به که. به لگه شیان بو ئهمه نه مه یه:

یه که م: نایه تی: { فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ
زَوْجًا غَيْرَهُ } وه نایه تی { وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ } وه
نایه تی: { لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ } . نه و تا ئهم نایه تانه به
مه رجیان نه گرتوو که پیاو ده بی بهیه کجار یا به دوو جار یا به سئ جار
ژنی خوئی ته لاق بدا، ههروها ظاهر و رووکاری ئهم نایه ته ییش: (الطلاق
مرتبان) به لگهی ئه وه یه که دروسته پیاو ژنی خوئی به جارئ یا به دوو
جار یا به سئ جار ته لاق بدا، وه ژمارهی هه موو ته لاقه کان له یهک
جاردا کو بکا ته وه، یا دابه شیان بکا به سهر جه ند جار یکا و بهینیان بخت،
ههروهک نیشانه ی ئه وه یشه که ته لاق له م حالانه دا له هه موویانا
ده که وی.

دووهم: ئهم قسه یه ی ئیبنو عومره، که له چیرۆکی ته لاقدان ی
ژنه که یدا به پیغه مبهر (درووه خوا و له سه و ب) ده فرموی: ئه ی پیغه مبهری
خوا! پیم به فرموو نه گهر سئ ته لاقه ی بدهم ئایا دروسته بۆم که
بیگیرمه وه بۆلای خو م؟ فرموی: نه.. له حالی وادا فری تو ی
به سه ره وه نامینی، وهستی وایش گونا هه.

سپییه: عوبادهی کوری صامیت فهرمووی: باپیره م ژنیکی ههزار به ههزار ته لاقدا، جا من چووم بو خزمهت هه زهت (درووده خواه له سه ربه) نه مه م بو باسکرد، پیغه مبهری (درووده خواه له سه ربه) پیی فهرمووم: نهی عوباده؟ باپیرمت! ته قوای خودای به جن نه هیناوه له م گارهیدا، چونکه نهو بهس سی ته لاقی ههیه، نو سه دو نهو دوو هه وته گهی تری دهسدریزی و تاوانه له نهستویدا (عهبدورمزا ق له - مصنف ی خویدا گپراویه ته وه) له گیرانه وهیه کا: باپیرمت به پیی نایه تی {وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا} رمفتاری نه کردوو ههتا خودا له م مه سه له یه دا دهروویه کی بو بره خسینی، فپی به سه ر ژنه گه یه وه نه ماوه هه رسی ته لاقی که وتوو، به لام له سه ر نهو شیوهیه که په سه نده له شه ریه تی خوا دا ته لاقی نه خواردوو، نهو نو سه دو نهو دوو هه وته ی تر تاوانه له نهستویدا.

چوارم: شافیعی له (الام) دا ده فهرمووی: نادروست نیه بو میرد که دوو ته لاقه ی ژنی خو ی بدا یا سی ته لاقه ی بدا، چونکه خوا ژن ته لاقدانی به رهوا داناوه، شتیکیش که نهو رهوای بکا له که سی خو ی قه دهغه نابیی، وه ده فهرمووی: عوویمیری عهجلانی له خزمهت پیغه مبهردا ژنه که ی خو ی سی به سی ته لاقدا، پیغه مبه ر (درووده خواه له سه ربه) نه وه ی پی نه فهرموو بوو، وه له پیش نه وه یشدا که هه وائی پی بدا که هه ر به شه رنه فرین (لعان) ده که ته لاقه که ی ده که وی. دهی نه گهر نه وه قه دهغه بوایه، پیغه مبه ر (درووده خواه له سه ربه) چو ن لیی بیده نگ ده بوو، دیاره که نه هی لی ده کردو نهو یشو خه لکه که ی که له خزمه تیدا بوون ناگاداری ده کردنه وه له وه. فاطیمه ی گچی قه یسیش ده لی: که میرده که ی

به نیجگاری (واته: سى بهسى) ته لاقى داوه، دهى نهمان بیستووہ که پیغهمبهر (مرووده خواہ لهسهر بئ) نهیى لیگرد بئ لهوه، روکانیش ژنهکهى خوئى به نیجگاری (ئهلبهتته) ته لاقدا، لهبهر نهوهى نهم وشهیه هه ل دهگرئ دمهست لیى یهك ته لاق بئ یا سى ته لاق بئ پیغهمبهر (مرووده خواہ لهسهر بئ) لیى پرسى مهبهستت چیبوو، وه لهسهر نهوه که نیازی چیبوو له وشهیه سویندى داوه، وه نهگه یوه تهوه به نیمه که پیغهمبهر (مرووده خواہ لهسهر بئ) ریگه ی نهوهى نه دابئ که کهس به نیجگاری (واته: بهسى ته لاق) ژنى خوئى ته لاق نه دا، عهبدوره حمانى کورئ عهوفیش به یهکجار لهیهك کوردا بهیهك گفتم ژنهکهى خوئى ته لاقداوه (فهرمایشتهکهى شافیعی) (رهزاه خواہ مهوره لیتنه) هاته کوتایى.

شت ههیه له دیندا پیى دهگوترئ (إقامة الحجة) به پیى بۆچوونى بهنده نهم بارودوخه ی نیستامان - إقامة الحجة ی دین و دنیایه. به لام سیاسهت مه داره مهستهکانى کورد وا بوغرا بوون، مهگهر له رهویکی نویدا رووی رهشیان به باشى بۆ میللت دهریکه وئ جاوا لهم گۆشهیهوه نهمه دهنووسم. نهوهى که لیردها نووسیومه له چاپی یهکهما کرتاوه نه نووسراوه.

٢٨٥) رای جه ماوهرى شه عزانه کان:

بزانن:

که جه ماوهرى شه عزانه کان رایان وایه که سى ته لاق به یهکجار لهیهك گوتهدا کۆ دهکریتهوه، وهك نهوه میرد به ژنى خوئى بلئ: (ههرسى ته لاقته کهوتبئ) بهلگه یشیان نهم چهند شتهیه:

(۱) بهیههقی له سونهنیداو ته بهرانی و کهسانی تریش دهگیرنه وه: نیراهیمی کورې عه بدول نه علا له سوو دهیدی کورې غه فله وه دهفرموی: (عائیشهی کچی ففضل ژنی حه سهنی کورې عه لی بوو، که نیمامی عه لی شه هیدبوو، حه سهن له شوینی باوکی بوو به جینشین. جا بهم بونهیه وه عائیشه پرؤزبایی پایهی تازهی له حه سهن کرد. حه سهن پیی فهرموو: کهی کاتی پرؤزباییه نه وه شاده کامی و پیخو شبوون بهم بونهی کوشتنی باوکه وه که فهرمانرپه وای موسو لمانان بوو، دهرده پری؟! که واته همرسی ته لاقت که وتبی، وه هزار دیناری بهم موعه پیدا.. له پاشا حه سهن فهرمووی: له بهر نه وه نه بی که له باپیر هم بیستووه، یا فهرمووی: له باوکه بیستووه که باپیر هم حه زرفتی پیغه مبه ر (درویده خواه له سرب) فهرمووی: (اذا طلق الرجل امراته ثلاثا عند الاقراء او طلقها ثلاثا مبهمه لم تحل له حتی تنکح زوجا غیره لراجعته). رشته کهی دروسته.

(۲) نیمامی عومهریش (دراه خواه لپه) نامه ی نووسی بو نه بو مووسای نه شعهری (دراه خواه لپه) که همر که سی به ژنی خو ی بلای: سی ته لاقت که وتبی، نه وه وه همرسی ته لاقی ده که وی (نه بو نه عیم).

(۳) له صه حیجی بو خاریدا دهفرموی: عوویمیری عه جلانی شه رنه فرینی له گهل ژنه کهی کرد، له کوړه که دا که شه رنه فرینه که ته و او بوو، عوویمیر فهرمووی: نه ی پیغه مبه ری خودا! نه گهر رایبگرمه وه له لای خو م دیاره که بوختیانم پیا کردووه، نیتر له دوا شه رنه فرینه که، بهر له وه که پیغه مبه ر (درویده خواه له سرب) پیی بلای و

فهرمانی پېښکا نه و له خوږه وه ژنه کې خوی سې به سې ته لاقدا..
 پېغه مېر (دروېدې خوا ګه وړه له سېرې) له سېر نه وه رخنه ی ئې نه گرت. ده ی
 نه مه به لګه ی نه وه یه که سې ته لاقه به سېر یه که وه، به یه که له فظ
 ده که وئ. ئېښو چه زم ده فېرموئ: نه گېر سې ته لاق به سېر یه که وه
 نه که و تايه پېغه مېر (دروېدې خوا له سېرې) لئې بئ دنگ نه ده بوو، وه
 رخنه ی له عوومېر ده گرت، بوخارېش (ره زه خوا لئې) هروا له م
 مه سه له یه حالې بوو، بویه نه م فېرموودېه ی له صه حېحه که یدا
 گېر او ته وه له (باسی که سانی که سې ته لاقه به سېر یه که وه ره و
 ده بېن).

۴) ئېښو هه مامېش له (فه تحولقه دیر) دا ده فېرموئ: ژماره ی
 شه ر عزانه ګه وړه کان که پایه ی موچه هیدو کوششکاریان هه بوو، له
 هاوړپیانې پېغه مېر (دروېدې خوا له خوه و ره زه خوا له ماوې بیانه) ناگاته زیاتر له
 بیست که س، وه که هر چوار یاری پېغه مېر و هر چوار عه بدو لاکه و
 زمیدی کوړې سابیت و موعازی کوړې جه به ل و نه نه س و نه بو هور هیره
 (ره زه خوا یان لئې) وه چه ند که سیکی تری که م، ئیتر نه وانی تریان له کاتی
 پېویستا پرس و رایان به مانه ده کردو داوای فه توایان ئې ده کردن، ده ی
 ئیمه رای زور به ی نه م زاتانه مان راگو یز کردو وه که به فېرمایشتی
 روشنی بئ پېچ و په نا برپاری نه و هیان داو: که سې ته لاقه
 به سېر یه که وه به یه که جار ده که وئ، وه که سیش لاری له م برپاره ی نه و ان
 نه بوو، که واته وه که خوا ی ګه وړه ده فېرموئ: {فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا
 الضَّلَالُ - سورة یونس - ۳۱/۱۰} واته: دیاره که ریگه ی حق

یه‌گهو روون و ناشکرایه هه‌رچی نه‌ورپیه نه‌گرئ سهر لیشیواوو
گومرایه).

جا له‌سهر نه‌م بناغه‌یه‌یه که ئیمه ده‌لین: نه‌گهر هاتوو
فه‌رمان‌په‌وایی فه‌رمان بکا به‌وه که (سئ ته‌لاقه‌که به‌یه‌ک جار له‌ دم
دم‌ربجئ دادهنرئ به‌ یه‌ک ته‌لاق) نه‌گهر ده‌سه‌لاتداری برپاری وا بدا
ئیمه جیبه‌جیی ناکه‌ین، چونکه شتی وا قه‌بوولی اجتهاد ناکا، به‌لکوو
کاری وا دووبه‌ره‌گی نانه‌وه‌یه، پئی ناگوترئ راجیایی زانیانی شهرع! که
دادهنرئ به‌ مایه‌ی رحمه‌ت و هو‌ی ناسانکاری.

گیرانه‌وه‌یه‌کیش له‌ نه‌نه‌سه‌وه هه‌به که نه‌نه‌س ده‌فه‌رموئ: نه‌م
جو‌ره ته‌لاقه‌ دادهنرئ به‌سئ ته‌لاق، طه‌حاوی و که‌سانی تریش رسته‌ی
نه‌م گیرانه‌وه‌یان روونکردوته‌وه. فه‌رمایشتی ئیبنو هه‌مام ته‌واو.

رووکاربین (ئه‌هلی ظاهر) ده‌کانیش له‌گه‌ل کۆمه‌لیکی تردا ده‌لین:
ته‌لاقی سئ به‌سئ ته‌لاق‌ده‌ر به‌ یه‌کجار به‌ ده‌میایی دادهنرئ به‌یه‌ک
ته‌لاق، گفت (له‌فظ) رۆل نابینئ له‌ دابه‌شکردنی جاره‌کانی ته‌لاقدا،
به‌لگه‌شیان رووکاری نه‌م نایه‌ته‌یه: (الطلاق مرتان) هه‌تا (حتى تنکح
زوجا غیره) نه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی بوخاری و موسلیمیش ده‌که‌ن به‌
به‌لگه‌یه‌کی تر: ئیبنو عه‌بباس (ره‌زاه‌خوايان‌لیبه‌) ده‌فه‌رموئ: جاران به‌
سه‌رینیی پیغه‌مبه‌ر خو‌ی و له‌ سه‌رده‌می جینشینی نه‌بو به‌رگردا
ته‌لاقی سئ ته‌لاقه‌ یه‌ک ته‌لاق بوو، تا دووسالیش له‌سه‌رده‌می
جینشینی عومه‌ر رو‌یشت نه‌م حاله‌ هه‌روا مابوو، له‌پاشا عومه‌ری
کورپی خه‌ط‌طالب فه‌رمووی: نه‌م خه‌لکه له‌ پێشدا له‌م کاره‌دا به‌ شینه‌یی

بوون و پشوو دريژ بوون، بەلام ئىستا سەريان تىكر دوو، زور لىي بە
 بەلەن، كەوابوو با حوكم بكەين بە كەوتنى سى تەلاقە، جا لەپاش
 راويز كردن لەگەل پارانيدا بۇ ئەم مەسەلەيە حوكمى كرد بە كەوتنى
 تەلاق سى بەسى). ھەروا ئەم ھەرموودەيەش دەكەن بە بەلگە: ئىبنو
 ئىسحاق لە عىكرىمەو لە ئىبنو عەبباسەو دەگىرپتەو: روكانە لەيەك
 كۆرى دانىشتن دا، ژنەكەى خۆى سى تەلاقە دەدا، لە پاشا زور پەشيمان
 دەپتەو بو ژنەكەى پەرۆش دەبى، جا پىغەمبەر لىي دەپرسى:
 (چۆنت تەلاق داو؟) دەفەر موئ: بەيەك جار لەيەك كۆرى دانىشتندا،
 سى بەسى تەلاقم داو. پىغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) دەفەر موئ: ئەمە
 بەيەك تەلاق دادەنرى. جا ئەگەر ئارمزوو دەكەى ژنەكەت بەينەرەو.

لايەنگىرانى جەماومرى زانايان رەددى ئەمانە بەم شىو مە
 دەدەنەو: لە زمانا گوتنى سى، سى شتى پى ئىسپات دەبى: شت بەخش و
 پىلپىنەر تەلاق دەرو بەندە ئازادكەر وەك يەك بە ئارمزووى خۇيان
 چەندە ئارمزوو بكەن ژمارە لەسەر خۇيان دەچەسپىن، وە لە سەريان
 دەبى بەمال، شت بەخش بەيەك گەفت دەلئ: ئەو ئەو سى شتەيەم
 بەخشى بەتۆ، ديارە كە بەخشىنەكە لەھەر سى شتەكەدا دادەمەزرى،
 ھەروا فرۆشيارو پىلپىنەر ئازادكەرىش كە دەلئ: ئەو سى شتە، يا ئەو
 چوراشتە، يا ئەو پىنج شتەم فرۆشت بە تۆ، يا ئازادم كرد، يا شتىكى
 ئاوا دەلئ، ئىتر ئەو ژمارەيان لەسەر دەبى بەمال، وە پىويست بە
 دووبارە كردنەو ناك، ھەروا ئەم شىعرەيش دەكەن بە بەلگە، شاعىرى
 لەگەل دوو ھاوپىي خۇيدا شەرە شىعر دەكا، بۇ سەرواى پىتى ئىي

عمره بی داده مینن، له بهر نه وه ناوا ژنه که ی خوۍ ته لاق ددهاو دهلی: (و ام عمر طالق ثلاثا..) ههروا شاعیریکی تری عمره ب دهلی:

وانت طلاق والطلاق عزیمة ثلاث ومن یغرق اعق وأظلم

واته:

وا تو م ته لاقدا، سئ به سئ ته واو زولم له خوم کرد، بووم به گیله پیاو

سه ره پای نه مانه ش سئ ته لاقه به یه کجارو به یه ک گفت و له یه ک کوږدا کاریکی ناسراو بووه له ناو هاورپانی پیغه مبهرو چینی دووهمی موسولمانان و له ناو شهر عزانه کان و له ناو گهلی عمره بدا، وه ک له پیشه وه دریزه ی هه ندئ له مانه رابورد، نه وه تا له هاورپان عومهرو نه بو موسا ناگیان له ته لاقی سئ به سئ هه یه، ئیبراهیمی نه خه عیش که له تابیعینه ناگای له سئ ته لاقه هه یه و حوکمی پئ دهکا، شه عبی له باره ی زانایی نه خه عبیه وه دمه ره موئ: له سه رده می ئیبراهیمدا کهس له و زانتر نه بوو.

که واته داوای نه وانه که ده لئین: ژماره له ئینشادا بئ بایه خه، نه م داوایه بئ به لگه یه، نه له نامه ی خودادا، نه له ریگه ی ره به ردا، نه له یه ک گرتندا، نه له قیاسدا، نه له زماندا به لگه ی نه، ده ی نه مه نیشانه ی نه و مه وه ک ئیبنوتین دمه ره موئ: کوکرنه وه ی سئ ته لاقه له یه ک جاردا جیگه ی یه ک رای ی هه موو نه و زانایانه یه که بایه خ به فهرماشتیان ده کری.

لە وەلامى ھەدىسەكەى ئىبنو عەبباسىشدا گەوا لە
 ھەھىھەيندا دەلئىن: لە فەقى و شاگردەكانى ئىبنو عەبباس بەس
 طاووس ئەم ھەدىشەى لىوہ گىراوہتەوہ، بەلام زوربەى فەقى
 ناودارەكانى بە پىچەوانەوہ ئەوہ لە ئىبنو عەبباس دەگىرنەوہ كە
 دىفەرەموى: (كۆگردنەوہى سى تەلاقە لەيەك گەفتا دروستە، وە ئىبنو
 عەبباس خۆى كارى بەوہ كردووە) ھەندى لەم فوتابيانەى سەعیدی
 كورپى جوبەيرو موحاھىدو عەطاو عومەرى كورپى دىنارو كۆمەلئ ترە،
 ئەمانە ھەموو دەلئىن: سى تەلاقە پىكەوہ كۆدەكرىتەوہ، فەرەموودەكەى
 ئىبنو ئىسحاقىش وەھمەو ھەلەبوونە، چونكە كەسانى باوەر پىكراوى
 تەواو لەسەر ئەم شىوہىە دەگىرنەوہ: روكانەى كورپى عەبدوہەزىد
 (رەزەا خواە لىبە) فەرەمووى: چووم بۆ خزمەتى ھەزرىت (دروودە خواە لەسەرىبە)
 عەرزىم كرد: ئەى پىغەمبەرى خودا! ژنەكەم بە ئىجگارى تەلاق داوہ.
 فەرەمووى: مەبەستت لە ئىجگارى (ئەلبەتتەتە) چى بوو! گوتم
 مەبەستم يەك تەلاق بوو. فەرەمووى: بلى بەخودا، گوتم: بەخودا.
 فەرەمووى: دەى مەبەستت چى بووبى ھەر ئەوہ ھەلە، ئەوہتا لەم
 گىرانەوہدا دىفەرەموى: روكانە ژنەكەى بە ئىجگارى تەلاقداوہ،
 نافەرەموى: ژنەكەى سى بەسى تەلاقدا، ئەم دوو قەسەيەيش جىاوازيان
 زۆر زۆرە، چونكە ئەم گىرانەوہى دووہە نابى بە بەلگە لەسەر
 بۆچوونى رووکاربىنەكان!.

۲۸۶) سویندکاری (سویندکاری) و ژن له خو حه رامکردن:

نیلا له زماندا واته سویند خواردن، له شهرعی شهریدا بریتیه له سویند خواردنی میړدیکي وا که دروست بی ژن ته لاق بدا وه له سهر نه وه سویند بخوا که هرگیز نه چیته لای ژنه که یی، یا زیاتر له چوار مانگ نه چیته لای. له سهردهمی نه زانیدا (واته: له جاهیلیه تدا) نیلا داده نرا به ته لاق، به لام یاسادانه ری نیسلام که خودای گهوره یه برپارمه کی گوړی. سهر به لگهی سویند کاری هم نایه ته پیروزمیه: {لَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - سورة البقرة - ۲/۲۲۶} واته: نه وانه کی سویند ده خون که له گهل ژنه کانیاندا دروست نه بن، هه قیان هه یه هه تا چوار مانگ چاوه پروانی بکه ن جا نه گهر پیاوه سویند خوړمه کان گهرانه وه بو سهر یاسای ژن و میړدی و له و ماوه یه دا چوونه لای ژنه کانیان نه وه خودای گهوره لیخو شبو و میهره بانه، وه نه گهر ته لاقیاندا نه و خودا هه موو شتی ده بیستی و ناگای له خشی مارو میرووه.

نیلا (یا سویندکاری) کاتی داده مه زری که میړد سویند به زاتی خودا، یا به نیشانه یی له نیشانه کانی خودا بخوات. نیمامی شافعی (ره) خواه لایه: له هه رمایشتی نوییدا برپاری وایه: که مهرج نیه هم سوینده هر به زاتی خودا و به سیفه ته کانی بی، به لگوو به سویندی تریش داده مه زری، چونکه نه یاته که به ره های باسی هم سویند خوارده ده کا. که واته نه گهر بلای: نه گهر هاته لات نه زری له سهرم روژی به

رؤژووبم، یا نوښترئ بکه‌م، یا حه‌جی مائی خوا بکه‌م، یا به‌نده‌یه‌ک
 نازادبکه‌م، یا شتی ئاوا بلئ، ئه‌وه ئه‌م جوړه نه‌زرانه‌یش داده‌نرئ به
 نیلاو سوښندکاری.

برپاری سوښندکاری:

هر کاتئ سوښندکاری به‌پئی مهرجه‌کانی خوئی دامه‌زرا ئه‌وه له
 سه‌ره‌تایه‌وه چوار مانگ مؤلته‌ت بو سوښندخوړ (ولی) داده‌نرئ به‌پئی
 رووکاری نایه‌ته‌که، له‌به‌ر ئه‌وه‌یش که ئه‌م ماوه‌یه که شهرع دایناوه
 به‌پئی سروشتی پیاوو ژنه، که پتر له‌و ماوه‌یه ناتوانن صه‌بر له‌سه‌ر
 یه‌کتری بگرن، جا له‌پاش ماوه‌ی چوار مانگه‌که ژنه‌که‌ی ده‌توانئ شکاتی
 ئی بکا، به مهرجئ می‌رده‌که‌ی نادیار نه‌بئ و له‌سه‌فه‌ر نه‌بئ و له‌مال بئ.
 جا نه‌گه‌ر ژنه‌که داوای سه‌رجیئی ئی کرد، وه نه‌هیئئ نه‌بوو له چوونه‌لا،
 وه پیاوه‌که چووه لای ئه‌وه مافی ژنه‌که‌ی به‌جئ هی‌ناوه، لای که‌می
 دروستبوونیش ئه‌وه‌یه که گو‌مکه‌ی سه‌ری چووک ون ببئ له‌ناو شه‌رمی
 ژندا، بو ئه‌مه جیاوازی نیه له نیوانی بی‌وه‌ژن و کچدا، به‌لام بو کچ
 مهرجه‌که لیی ببئ به زاواو رووسووری بی‌ژنیئ و کچیتی نه‌میئئ،
 چونکه زوربه‌ی کات (التقاء الختانی) به‌وه دپته‌جئ له کچدا.

وه‌کی تریش نه‌گه‌ر سوښنده‌که‌ی به خوداو به یه‌کئ له
 نیشانه‌کانی بوو ئه‌وه ده‌بئ که‌فاره‌تی سوښندیش بدا، جا نه‌گه‌ر له‌پاش
 داخوازی ژنه‌که، می‌رد ژنه‌که‌ی ناشت نه‌کرده‌وه، ئه‌وه داوای ته‌لاهدانی
 ئی ده‌کرئ، به‌پئی ئه‌م گیرانه‌وه‌یه: سه‌هلی کوری صالح له باوکیه‌وه
 ده‌فه‌رموئ: (له دوازدکه‌سم پرسى له هاوړپیانى پیغه‌مبه‌ر (مروبه‌ه) خواو

لهسهره: پیاوئ ئیلا لهگهل ژنی خوی بکا بریارهکهی چییه؟ ههموویان
 فهرموویان: (ههتا چوار مانگ هیچی لهسهر نیه، لهپاش چوار مانگ
 قازی ههرمانی پی دهدا یا به یاسای ناسایی ژنهکهی ناشت بکاتهوهو
 بجیته لای، یا تهلاقی بدا، نهگهر قوبوولی یهکن لهمانهی کرد ئهوه
 باشه، دهن قازی بهحهپسو شتی وا زوری بو دینن که تهلاقی بدا، یا
 ژنهکهی ناشت بکاتهوه. نهگهر ههر نهیکرد ئهوسا قازی لهسهر
 داواکردنی ژنهکه یهک تهلاقی رجعی ژنهکه دهدا.

۲۸۷) باسی ظیهار:

(ظیهار) له زماندا له (ظهر) دروست بووه، که جیگهی
 سواربوونه، چونکه ژن سوارگا (مهركووب)ی میرده، ههندي دهلین:
 بهواتا بهرزموهوبوونه، وهك لهم نایهتهدا (ظههر) بهواتا (علو)ه، که
 بهواتا بهرزموهوبوونه، خوا دهههرموئ: {فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ -
 سورة الكهف - ۹۷/۱۸} جا ئههه وهك ئهوه وایه که ظیهارکههر
 بهژنی خوی بلئ: چی سواری تۆبمو چی سواری دایکم بم.

له سهردهمی نهزانیدا ظیهارکردن به تهلاق دادهنرا بهلام
 شهرعی پیروژ بریارهکهی گوپی و کردی به مایهی حهرام بوونی ژنو
 کههارمتی لهسهر پیویست کردوو، ظیهارکردن له شهرعدا بریتیه لهوه
 که میرد ژنی خوی بجوینن به ژنیکی خوئی (محرم)ی خوی له
 حهرامیدا. سهر بهلگه لهم بارهیهوه، بهر لهوهی ببی به یهك دهنگی و به
 یهگرتن، ئهه نایهتهیه: {وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ

لِمَا قَالُوا { تَا كُوتَايِي نَايَهت. ظِيهَار حَهْرَامَه بَه يَه كُگَرْتَن، بَه پِي نَهَم نَايَهتَه: { وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا } .

شِيْوَهِي ظِيهَار:

ئَهْوَهِيَه كَه مِيْرَد بَه زُنِي خُوِي بَلِي: (تَو بُو مِن وَهك پَشْتِي دَايَكَم وَاي) نَهَم شَتَانَهيش دَهق وَهك پَشْت وَاَن: سَك و شَهْرَم و سِيْنَك و دَهسَت و قَاچ و مَو و لَهش و زَات، چَوْنَكَه شَوْبَهَانَدَنَه بَه نَهْنَدَامِيَكِي زُنِي خُوِيِيَهْوَه، كَه وَاتَه لَه پَشْت دَهچِي، نَهَم جَوْرَه گَوْتَنَانَهِي تَرِيش بَه هَهْمَان وَاتَان: تَو لَه گَهْل مَنْدَا، يَا لَه لَای مَن، يَا لَه كَن مَن، يَا لَه نَاسْتِي مَن، وَهك پَشْتِي دَايَكَم وَاي، يَا تَو وَهك پَشْتِي دَايَكَم وَاي وَشَهِي (بُو مَن) نَهْلِي، بَه لَام نَه گَهْر گَوْتِي: (تَو بُو مَن وَهك دَايَكَم وَاي) يَا (وِيْنَهِي دَايَكَم وَاي) نَهْوَه نَه گَهْر مَه بَه سْتِي ظِيهَار بِي نَهْوَه ظِيهَارَه، دَهْنَا نَه گَهْر مَه بَه سْتِي لَه قَهْدَر و رِيْزْدَا بِي نَهْوَه ظِيهَار نِيَه. نَه گَهْر بَه رَهْمَايِيش گَوْتِي بَه پِي بَنَه رَهْمَت دَانَانَرِي بَه فِيهَار، چَوْنَكَه بَنَه رَهْمَت نَه بَوُونَه. بَه لَام نَه گَهْر چَوَانْدِي بَه زُنِيَكِي خُوِي بَنَه چَهْوَه، وَهك كُچ و خَوَشَك و پَوُور و كُچِي بَرَاو، كُچِي خَوَشَك، نَهْوَه رَاچِيَايِي وَا تِيَادَا، بَه پِي مَه زَهْمَب مَه زَهْمَب دَاَدَه نَرِي بَه ظِيهَار بَه لَام قِيلِي دَهْمَه رَمُوِي: نَه گَهْر نِيَازي ظِيهَار بِي ظِيهَارَه، وَه نَه گَهْر نِيَازي تَه لَاق بِي تَه لَاقَه، چَوْنَكَه نَهَم قَسَهِيَه هَهْر دَوُولا هَهْل دَه گَرِي، وَهك ظِيهَار لِيْچَوُونِي تِيَادَايَه، وَهك تَه لَاقِيش حَهْرَام بَوُونِي تِيَادَايَه.

نه نجامی ظیهار:

یه کهم: حه رامه چوونه لا هه تا که فارمت ددها.

دووهم: که فارمت پئویست ده بی به په شیمان بوونه وه، که پیشی ده گوتری: عه ود، واته: که پرانه وه. ظیهار که ره نه گهر ده سبه جی ژنه که ی ته لا قدا یا به ههر شیومین دهستی له دهستی بووه نه وه دانانری به که پراوه (عاند) و که فارمتی ناکه ویتته سهر، دهنه که فارمتی ده که ویتته سهر، چونکه لیچوواندنی ژن به دایکه وه نه وه ده خوازئ که جاریکی تر به چاوی ژنیتی ته ماشای نه کا، دهی ههر کاتی وه ک ژن رایگرته وه واتای وایه که له قسه ی خو ی په شیمان بوته وه.

که فارمتی ظیهار:

که فارمتی ظیهار به ریز به یه کی له م سئ شته جیبه جی ده بی، به م رهنگه نه گهر یه که میان ده سگر نه بوو بجیتته سهر دووه میان و نه گهر دووه میشیان ده سگر نه بوو نه و جا بجیتته سهر سییه میان،

یه کهم: نازا کردنی به نده یه کی موسولمانی وا که نهنگی وای پیوه نه بی که زیان به کارو کاسپی بگه یه نی، وه کوو کویری و گو دی و گوجی. جا نه گهر نه وه ی ده سگر نه بوو نه وه پئویسته دوو مانگ له سهر یه ک به رۆزووبی، جا نه گهر نه م دووه مه پیشی ده سگر نه بوو نه وه ده جیتته سهر سییه م که بریتتیه له وه: خۆراک بدا به شهست که سی نه دارا، وه ههر یه کی (مودد) یك دانه ویلنه یان بداتی که بو سهر فتره بشی، نه مهیش دمقی قورئانه، خوای گه وره ده فهر موی: {وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ

مِنْ نُسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا { ههتا { فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا - سورة المجادلة - ۵۸/۳-۴ } . سه له مهی کوری صه خر {رهزاه خواه لایب} فهرمووی: پیاوی بووم زۆرم ههز له ژن بوو، جا که ره مهزان هات نه بادا له ره مهزانا بچه لای ژنه کهم، هاتم ظیهارم له گهل ده کرد، ههتا ره مهزان دهر و ا شهوی ژنه کهم خه ریک بوو خزمهتی ده کردم لهو کاته دا له پر چاوم به شوینیکی کهوت و نیتر خۆم بۆ رانه گیراو ههل پهریمه سهر کوئی و چوومه لای، جا بۆ سبهینی قسم بۆ خزمه کانم کردو گوتم: وهرن له گهلما ده چین بۆ خزمهتی پیغه مبه ر {مرووه خواه له سه ربه} گوتیان: نه به خودا نایهین، جا خۆم چووم بۆ خزمهتی و عه رزیم کرد، فهرمووی: نه مه یشت کرد ئه ی سه له مه! گوتم: نه ی پیغه مبه ری خودا! به ئن نه مه یشم کرد، نه مه یشم کرد، به لام نه مه تام راوه ستاوم له بهر باری خودای گه وره و شکۆمه ندا، خودای گه وره فه رمانی به چیه به وه هوکم بده، من ملم که چه بۆ نه وه، فهرمووی: به نده ی نازاد بکه، منیش دهستم مالی به لاملاو گوتم: بهو که سه که توی کردووه به پیغه مبه ری راست و دروست جگه له خۆم که به نده ی خودام به نده ی تر گومان نابهم. فهرمووی: ده دوو مانگ له سه ریه ک به روژووبه. گوتم: ئاخر من به هو ی روژووه وه تووشی نه م کیشه و به ریه بووم! فهرمووی: ده شه ست مه ن خورما دهر خواردی شه ست هه ژار بده. گوتم: بهو که سه که توی کردووه به پیغه مبه ری راست و دروست خۆم و ژنه کهم به ی شیو سه رمان ناوه ته وه، وه نه وه ی پی بگوتری خۆراک نه مان بوو. فهرمووی: ده برۆ بۆ لای سه رکاری سه ر زه کاتی به نی زوره یق، زه کاته که ی ئی

وهرېگره، شهست مهن خورماي لي بده به شهست ههزارو باقي مهندهكيشي بو خوتو خيزانت بيخون بو خوتان. جا منيش گه پرامه وه بو لاي خزمانم پيم گوتن: نيوه سهرى دنيا تان له من هينا يه وه يه كه و راتان خراب بوو، به لام پيغهمبهر (مرويه خواه له سهر به) دل فراوان و به حموسه لايه و راي فره خاسه، وه فهرمووشي كه زمكاته كه تان بو من بي. (نه حمه دو نه بو داوودو تيرميذي و حاكم و نيبنو خوزميه گير او يانه ته وه. حاكم به ساخى داناوه، تيرميذي به جوانى داناوه).

٢٨٨) شهره نه فرين (ليعان):

ليعان له زمانا له (له عن) دروست بووه، كه به و اتا دوور خستنه وه يه، بويه وانا و نراوه چونكه شهره نه فرين گهره كان دوو كه سن، مسوگهر يه كيكيان درو ده كه ن، درو زنيش مه لعوونه، و اته نه فرين ليكر اوه، له بهر نه وه يش چونكه ههر دوو نه فرين كهر هه تا هه تا يه له يه كه حهرام دهن، له بهر نه وه له يه كتر يش دوور ده كه ونه وه.

شهره نه فرين له شهر عدا بريتييه له چه ند قسه يه كي ديارى، كراوه به مه هانه ي ره و بو پياوى ناچار كه تومه تي داو و نپيسي بDATE پال نه و كه سه ي كه نابرووى له كه ردار كردو وه.

سهر به لگه كه ي نه م فهرمايشته ي خودا ي گهره يه: { وَالَّذِينَ
يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ - سورة النور -
٦/٢٤ } . هوى هاتنى نه م نايه ته نه م روودا وه يه هيلالى كورى تومه ييه

هاته خزمهتی حەزرەت (ەرۆدە خواە لەسەربە) شەریکی کۆری سەمەحای نا بە قنگی ژنەکە ی خۆیەووە گوتی: بەسەر ژنەکەمەووە گرتوووە، حەزرەت (ەرۆدە خواە لەسەربە) فەرمووی: شتی وا بە قسە ی رووت، بەبێ بەلگە سەر ناگرێ، یا بەلگەو شایەت راست دەکەیتەووە یا داری حەددی بوختان لە پشتت دەدرێ! گوتی: ئە ی پێغەمبەری خودا! ئەمە چۆن حالیکە، کاتێ پیاوی بەسەر پشتی ژنی خۆمانەووە بگرین، بپۆین بە شوین بەلگەو شایەتدا بگەرپین! حەزرەت (ەرۆدە خواە لەسەربە) فەرمووی: هەر ئەوێهە یاخود بەلگە پەیدا دەکە ی خۆت نامادەکە بۆ داری حەددی بوختان بۆ ژنی مەرد.

هیلالی ش گوتی: بەو خودایە کە ئەم ئایینە راست و دروستە ی بە تۆدا ناردوووە بۆ ئیمە، قسەکەم راستە، کەوابوو لێم روونە کە خودا سرووش (وەحی) بۆ تۆ دەنێرێ و پشتی من رزگار دەکا لە داری حەدد، چونکە خودا لەگەڵ هەقە. ئیتر حەزرەتی جوبرائیل ئەم ئایەتانە ی بۆ حەزرەت هیئا.

بەریارەکانی شەرەنەفرین:

هەرکاتێ مێرد بوختانی داوین پێسی بداتە پال ژنی خۆی شایانی داری حەدد دەبێ چونکە پێغەمبەر (ەرۆدە خواە لەسەربە) دەفەرموێ: یا بەلگەو شایەت راست دەکەیتەووە یا داری حەددی بوختان لە پشتت دەدرێ. بەلام بە یەکی لەم دوو شتە لە داری حەدد رزاگاری دەبێ. یا بە بەلگەو شایەت، یا بە شەرەنەفرین، وەک لە دەقی فەرموودەکەدا رابووورد، جا هەر کاتێ مێرد سوور زانی کە ژنەکە ی داوین پێسە، یا

ژنەكە خۇي پېي لېنا، يا قاوبلاو بۆۈە كە كابرېيەك دەستى لەگەل
ژنەكەيدا تېكەل كىردوۈ، يا لەكاتى گومان لېكراۋدا پياۋئ ھاموشۇي
دەكا، يا پياۋئكى لەسەر شېۋەيەكى ناشايستە لە ژېر پېخەفى ژنەكەيدا
بېنى، ئەۈە لەم شېۋانەدا مېرد بۆي ھەيە كە تۆمەتى داۋىن پېسى لە
ژنى خۇي بىدا. ئەگەر مىندالېشيان ھەبۈۈ، مېردەكە سوور دەيزانى كە
ئەۈ مىندالە لەۋنىيە، ئەۈە لە سەرى پېۋىستە كە بەھۇي
شەرنەفرىنەكەۈە حاشا لەۈ مىندالەيش بكا، ھەتا لەھى ئەۈ دەرچىۋ
بەزۆل دەرچى. كاتى بۆي ھەيە كە حاشا لەۈ مىندالە بكاۋ بلى: ھەق
دەزانم كە ئەم مىندالە لە مىن نىيە: كە ھەرگىز بە دەستى نەگرتى، يا بە
دەستى گرتى بىلەم مىندالەكە بە كەمىر لەشەش مانگ لەدايك بوۋى، يا
بە زياتر لە چۈار سال لەدايك بوۋى.

شېۋەي شەرنەفرىن ئاۋايە :

كاتى كار گەشت بە شەرنەفرىن، ئەنجام دانەكەي ئاۋايە: مېرد
دەلى: شايتە دەدەم بە خۇداۋ خۇدا دەكەم بە شايتە كە لەم تۆمەتى
داۋىنپىسىيەدا كە دەيدەم لە فېسارە كەسى ژنەم، راست دەكەم بوختانى
بۇ ناكەم، ۋە ئەم مىندالە، يا ئەم كۆرپەلەي ناۋ سكى ئەم ژنە لە
داۋىنپىسىيەۋ لە مىن نىيە. دەبى ئەم شەرنەفرىنە بە فەرمانى
فەرماندارى ۋلات بى، يا بە فەرمانى چىدارى بى، چۈنكە شەرنەفرىن
دادەنرى بە سويند، دەي گشت سويندى دەبى بە فەرمانى قازى بى كە
چىدارى فەرماندارە. ۋا باشە كە لەسەر مېنبەرىش بى ۋە لەناۋ كۆمەل
موسولماندا بى، چۈنكە ئەۈە دەبى بەھۇي گرنگى كارەكە، ئەۈەدەش

باشتر مەردوم چاوترسىن دەكا. ئەگەر ژنەكەي لەوى ئامادە نەبوو بەناوى خۆى ناوى دېنى، لە ھەمان كاتدا ناوى بنەچەيشى دېنى ھەتا لە كەسكى تر جيا بېيتەو، بەلام ئەگەر ژنەكە لە كۆرەكەدا ئامادە بوو ئەوئەندە بەسە كە ئامازەى بۇ بكا. جا مېرد چوار جار لەسەر يەك لەھەل و مەرچىكى ئاوادا ئەم سوپىندەى پېشەو دەخوات و لەجارى پېنچەمدا دەلى:

شاھەتى دەدم بەخودا كە من راست دەلېم لەوئەدا كە دەلېم بە ژنەكەم، كە وەپالدىنى حېزىتتېيە، لەعنەت و نەفرىنى خودام لە سەربى ئەگەر درۆ بكەم لەم شاھەتتېيەدا. چونكە دەقى قورئان لەسەر ئەم جارى پېنچەمە بەم شېوئە ھەيە. جا كاتى مېرد گەيشتە سەر ئەم جارى پېنچەمە كە بۇ پياو نەفرىن و لەعنەتى وا تىادا، ھەروا ژن كە گەيشتە سەر ئەم جارە كە بۇ ژن غەزەبى خوداى تىادايە، سونئەتە بۇ قازى كەپنى بلى: ئەم جارى پېنچەمە سزاي ھەردوو جىھان مسۆگەر دەكاو مايەى رىسوايى دىن و دىنايە، لەبەر ئەو لەخودا بترسەو ئەگەر دەزانى راست ناكەى وازبېنەو پى لە راستى بنى، چونكە بەراستى من مەترسى ئەووم ھەيە ئەگەر راست نەكەى لەعنەت و نەفرەتى خودا بۇ خوت مسۆگەر بكەى. ئەم ئامۇزگارپىيە بۇ ئەوئە كە پەشىمان بېنەو، سونئەتە ئەم ئايەتەيان بۇ بخوئىنى: {إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ} - سورة آل عمران - ۷۷/۳. ھەروا گەرەكە كە ئەم فەرموودەيەى پېغەمبەرىشيان بەسەردا بخوئىتەو: ھەر ژنى بە درۆ مندالى بلكىنى بە ھۆزىكەو، كە

لهوان نه‌بڼ، نه‌وه به‌شی له‌خودا بر‌اوه، وه خودا نی‌باته به‌هه‌شت، وه هر باوگن حاشا له منالی خو‌ی بکا، که به به‌رچاویه‌وه بی‌و بچن، نه‌وه خودا له رو‌ژی قیامه‌تدا خو‌یی پی‌ن پیشان نادا، وه له به‌رچاوی پی‌شینان و پاشینان ته‌ریقی ده‌کاته‌وه. له گټ‌رانه‌وه‌یه‌کا: له‌به‌ر چاوی گشت دروستکراوانی خودا ریسوای ده‌کا. (نه‌بو داوودو نه‌سائی و نی‌بنو ماحه گټ‌راویانه‌ته‌وه. نی‌بنو حبیبان به دروستی دانا‌وه. دروست: ساخ: صه‌حیح).

نه نجامی نه‌م شایه‌تییه‌ی می‌رد نه‌م پی‌نج شته‌یه :

یه‌که‌م: هه‌ددی بوختیانی له کو‌ل ده‌که‌وئ، به‌پئی نه‌م نایه‌ته: (فشه‌اده ا‌حده‌م) واته: هه‌دده‌که له کو‌لی ده‌کاته‌وه. چونکه به‌پئی ری‌زمانی عه‌ره‌بی وشه‌ی (فشه‌اده) مو‌بته‌دایه، خه‌به‌ره‌که‌ی مه‌حذووفه، ته‌قدیره‌که‌ی ناوایه: (فشه‌اده ا‌حده‌م.. تدرا عنه الحد). به‌لام وشه‌ی (أربع شهادات) له نایه‌ته‌که‌دا خه‌به‌ر نیه بو نه‌م مو‌بته‌دایه، نه‌و خه‌به‌ره بو مو‌بته‌دایه‌کی تری مه‌حذووف، که (هی‌ه‌یه، ته‌قدیره‌که‌ی ناوایه: (هی أربع شهادات)).

دو‌وه‌م: هه‌ددی داوین‌پییسی له‌سه‌ر ژنه‌که مسو‌گه‌ر ده‌بی نه‌گه‌ر شه‌ره‌نه‌فرین نه‌کا، وه‌ک خوای گه‌وره ده‌مه‌رموئ: {وَيَذَرُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ - سورة النور - ۸/۲۴}.

سییه: جوودابوونهوه له نیوانیاندا مسۆگهر دهبی. بهلگهی
 ئەمەیش ئەوهیه: ژن و میردی لهسەردهمی ههزرهتدا شهپهنهفرینیان
 کرد، پیغهمبهر (مرووده خوا لهسهره) لهیهکی جیاکردنهوهو منالهکهی لکان به
 دایکهکهوه! (بوخاری و موسلیم له ئیبنو عومرهوه گیراویانهتهوه)
 (تهماشای تاجول ئوصول ب/ ۳ ل/ ۱۶۹ بهرموو - وەرگیر).

چوارهم: منالهکه دهبی بهی ژنهکهو له مندالی پیاوهکه
 دمردهچی و بنهچهو نهسهب نامینی له نیوانیاندا.

پینجهه: به ئیجگاری بۆ ههیشه ههتا ههتایه ئەو ژن و میرده
 له یهکتری حهرام دهبن. بهپیی فهرموودهی خوشهویست (مرووده خوا لهسهره)
 که دهفهرموی: ههر ژن و میردی شهپهنهفرین ئەنجام بدەن ئیتر نابنهوه
 به ژن و میردی یهکتری! بهپیی ئەم فهرموودهیهی تریش، پیاویکی
 عهجلانی شهپهنهفرینی لهگهڵ ژنهکهی خۆی کرد، پیغهمبهر (مرووده خوا
 لهسهره) پیی فهرموو: ئیتر ئەم ژنه لهژنی تۆ دمرچوو، فرت پیوهی نهما.
 چونکه ئەگەر ئەم جیابوونهوهیه به ئیجگاری نهبوایه پیغهمبهر
 ماوهکهی بهیان دهکرد، که ههتاکهیه، ههر وهك له ژنی سی بهسی تهلاق
 دراودا ماوهکه بهیان گراوه بهم نایهته: (حتی تنکح زوجا غیره).

شیوهی شهپهنهفرینکردنی ژنهکه:

ژنهکهیش دهلی: شایهتی دهمم به خودا که ئەم میردهی منه
 درۆدهکاو من داوینپاکم و بوختیانم بۆ دهکا. وه چوار جار ئەمه دووباره
 دهکاتهوه، ئەو جا قازی ئامۆژگاری دهکا لهسهر شیوهی پییشهوه که

باسکرا، ئەوجا لە جاری پێنجەمدا ژنەکە دەلی: خەشم و توورەیی و غەزەب و قاری خودا لەسەر من بێ ئەگەر ئەم میێردە من راست بکا. ئەنجامی ئەمەیش ئەوەیە: حەددی داوینپێسی لەکۆل ژنەکەیش دەکەوێ. بەپێی نایەتی: {وَيَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ}. ئەگەر میێردەکە لەوێ بوو ژنەکە ئاماژە بۆ دەکا، ئەگەر لەوێ نەبوو بە جوړی ناوی دەهینێ کە پێی بناسرێتەو!

(٢٨٩) عیددە (العدة):

عیددە لە زماندا لە (عەدد) وەرگیراوە، کە بە واتای ژمارەیه، چونکە زۆربەی کات عیددە ژمارە تیا دایە. لە شەری شەریفا بریتییە لە خۆراگرتنی ژن بەبێ میێرد لەبەر یەک لەم ھۆیانە: ھەتا بزانرێ کە منداڵانی چۆلەو خلییە لە منداڵ، یا لەبەر (تعب) و خواپەرستی، یا لەبەر دەرپرینی تازیباری بەھۆی مردنی میێردەو. بەھوشی (ژن) پیاو دەر دەچێ، چونکە پیاو لە دوو ھالەدا نەبێ عیددە لەسەر نیە:

ھالەتی یەکەم: میێردی ژنەکە بە تەلّاقی رجعی تەلّاق بدا، وە بیهوی ژنیکی خۆی ئەو ژنە ماری بکا کە دروست نەبێ ھەردوکیان بە یەکەوێ ژنی بن، وەك خوشکی، یا پووری، ئەو دەبێ ئەو میێردە چاومروانی بکا ھەتا عیددە ژنەکە تەواو دەبێ.

دوۋەم: مېردى چوار ژنى ھەي، يەككىيان بە تەلاقى رجى تەلاق بىدا، ئەۋەش دروست نىە ژنىكى نر مارە بكا ھەتا عىددەى ژنە تەلاقىدراۋە رجىيەكەى بەسەردەچى. بە وشەى (ھەتا بزانرى كە منالدىنى چۆلە) ژنى منال نالاق و نا ئومىدو ژنى بە دەست نەگىراۋى مېرد مردو و ژنى كورى مندل و ژنى پياۋى چووك براۋ دەردەچى، چونكە عىددەى ئەمانە بۇ پاكبۈنەۋەى منالدىن نىە، بەلكو بۇ پەرستش و خواپەرستىيە.

عەيدە چوار جۈرە:

جۈرى يەكەم: بەرابوردنى سى پاكىي وايە كە لە پىش و پاشيانەۋە خۆينى بىنويژى بى. ئەمەش بۇ ژنىكە كە خاۋەن بىنويژىي و ئازادى، چونكە خوا دەفەرمۇ: {وَالْمُطَلَقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ - سورة البقرة - ۲/۲۲۸} بەلام نەگەر ژنەكە كە نىزەكى خاۋەن بىنويژى بوو عىددەكەى دوو پاكىيە، بەپىي ھەرمائىشەكەى عومەر (رەزەۋاۋە لىيە) كە دەفەرمۇ: عىددەى كەنيزەك دوو پاكىيە، لەبەر ئەۋەش كە كەنيزەك لە ھەندى شتدا نىۋەى ژنى ئازادى بۇ ھەيە، كە لىرەدا دەكاتە پاكى و نىۋى، بەلام نىو پاكىيەكە دەكرى بە يەك پاكى تەۋاۋ، چونكە پاكى زەحمەتە بەش بەش بكرى، دەق ۋەك تەلاق، چونكە ژمارەى تەلاقى كەنيزەك نىۋەى ژمارەى ژنى ئازادە، كە دەكاتە تەلاق و نىۋى، بەلام لەبەر ئەۋەى كە تەلاق لەت لەت ناكرى نىو تەلاقەكە دەكرى بە تەلاقتىكى تەۋاۋ. مەبەست لە پاكى

قورنہ، کہ وشہیہ کی قورنائیہ، کہ بریتییہ لہ پاکی یهك لہ نیوانی دوو بینوئیدا.

جا نه گهر له کاتی پاکیدا ژنی ته لاق درا، ههر چه ند یهك دقیقه لهو پاکیه مابن، عیدده که ی تهواو دهبی به دستکردن به بینوئری سییه، واته ماوه ی نهو پاکیه دادمنری به پاکیه کی تهواو. به لام نه گهر له کاتی بینوئیدا ته لاق درا، عیدده که ی تهواو دهبی به دستکردنی به بینوئری چواره م. که سی پاک ی تهواویان تی ده که وی. نه گهر ژنه که دستووریکی ریکوپیکی بو بینوئری نه بوو، وه گوتی عیدده م به سی پاک ی تهواو بووه، وه قسه که ی ری تی ده چوو نه وه باومری پی ده کری، خو نه گهر گومانی خراپی پی برا گهر مکه کوئینه وه ی له گهل بکری و سویند بدری نه وسا باومری پی ده کری، به لام نه گهر دستووریکی ریکوپیکی هه بوو به بی سویند به پی ناسایی باومری پی ده کری.

جوری دووهم: ژنی مندال و ژنی ناومید (صهغیره و ناییه) نه م جوړه ژنانه یش نه گهر نازاد بوون عیدده که یان سی مانگی تهواوه، چونکه خوی گه وره دهفرموی: {وَاللّٰی یَسْنَنَ مِنَ الْمَحِیضِ مِّنْ نَّسَائِكُمْ اِنْ اَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ اَشْهُرٍ وَاللّٰی لَمْ یَحِضْنَ - سورة الطلاق - ۶۵/۴} واته: نهو ژنانه تان که بی هیوا دهن له هیزو بینوئری له بهر پیری نه گهر نازان عیدده یان چه ندمنه وه بزنان که عیدده یان سی مانگه، هه روه ها نهو ژنانه یش که له بهر مندالی هیشتا نه که وتوونه ته سهر بینوئری.

ئەم جۆرە ژنانە ئەگەر ئازاد نەبوون عىددەيان مانگو نىۋىكە.
تەمەنى ئائومىد بوون بۇ ژن لە بىنۋىژى، قىلى دەفەرمۇي: پەنجا
سالە، قىلىكىش دەفەرمۇي: شەست سالە، بەلام ھەرە مەشھور ئەوھىيە
كە شەستو دوو سالە.

ۈمكى تىرىش بۇ ئائومىد بوونى ژن ئائومىد بوونى ژنانى خەلگى
ۈلاتەكەى رەچاۋ دىگىرى، گوتىيار (قىل)ئ دەلى: ئائومىد بوونى
كەسۈگارى دايكۈ باۋكى رەچاۋ دىگىرى، ئەگەر ژنى خۈيىنى وشكى كىردە
خۈاى ئازادىي يا ئازاد نەبى، ئەو دەبى خۈى بگىرى تا دىكەۋىتەۋە سەر
بىنۋىژى، ئەۋكاتە بە چەند پاكىيەك عىددەى تەۋاۋ دەبى، دىنا بە
مانگ عىددە دىگىرى، نەفەقەى لەم ماۋىدا بەردەۋام دەبى، بە خۇراكۈ
جلۈ بەرگىەۋە ھەتا دىكەۋىتەۋە بىنۋىژى، يا دىگاتە تەمەنى
ئائومىدىۋ بى ھىۋايى لەسەر راى باۋمىپىگراۋ.

جۆرى سىيەم: ژنى مىرد مردوۋ، ئەگەر ئازاد بى عىددەكەى
چۈار مانگو دەرۋزە بە شەۋەكانىيەۋە. چۈنكە يەزدانى پاك دەفەرمۇي:
{وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ
أَشْهُرٍ وَعَشْرًا - سورة البقرة - ۲/۲۳۴} واتە: ئەۋ پىاۋە موسولمانانە
كە دىمىرنۈ ژنەكانىيان لەپاش خۇيان بەجى دەھىلن، دەبى ئەۋ ژنانە تا
ماۋى چۈار مانگو دىشەۋ چاۋمىروانى بىكەنۈ لەۋ ماۋىيەدا
شۈۈنەكەنەۋە. بەلام ئەگەر ژنى مىرد مردوۋ كەينزەك بوۈ ئەۋە
عىددىكەى نىۋەى عىددەى ژنى ئازادە، كە دىگاتە دوو مانگو پىنج
رۇژا.

جۆرى چوارەم: ژنى دوو گيان (واتە: سىكې) خىواي ئازاد بىي يا كەنيزەك بىي، عىددەكەي بە دانانى سىكەكەيەتى، چونكە زاتى مەزن دمەرموى: {وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ} - سورة الطلاق - ٦٥/٤ { واتە: وه ئەو ژنانەيش كەسكىان هەيە ئەوه ماوهى عىددەكەيان تا دانانى سىكەكەيانە).

جا خىواي سىكەكە زىندوو بىي يا مردوو بىي، وه خىواي پارچەيى گۆشتى تەواوى رەسابى، يا پارچەيى گۆشتى ناتەواوى نارەسابى، بەلام نوظفەو عەلەقە دانانرېن بەسك نوظفە واتە: تنۆكە ئاوى باوك. عەلەقە: خويىنپارە. وه خىواي مېرد مردوو بىي يا مېرد زىندوو بىي، چونكە رووكارى ئايەتەكە نيشانەي ئەوهيە، لەبەر ئەم فەرموودەيەي بوخارىش كە ئەمە پالفتەي واتاكەيەتى: هەندى زانا دەيانفەرموو كە عىددەي ژنى مېرد مردوو بەدواھەمىنى دوو عىددەكەيەتى.

يەكەميان: بەپېي ئايەتەكەي بەقەرە چوار مانگو دە رۆژە.

دووهميان: بەپېي ئايەتەكەي سوورەتى تەلاق (كە گەلى لەدوا بەقەرە هاتوو) بە دانانى سىكەكەيەتى. جا كە ئەم قەسەيە دەگاتەوه بە ئىبينو مەسعوود لەسەر ئەم شىوہيە رەخنەي ئى دەگرئ: چۆن وادەبىي؟ ئىوہ ئەگەر سىكەكەي بارى گران بكاو عىددەكەي درېژ بكاتەوه بۆ زياتر لە چوار مانگو دە رۆژ ئەوهى بۆ بېريار دەدن، كەچى ئەگەر سىكەكەي بۆي بىي بە بار سووكىو عىددەكەي لە چوار مانگو دە رۆژ كەمتر بكاتەوه، ئەوهى ئى قەبوول ناكەن و دەلېن: دەبى چوار مانگو دە رۆژ تەواو بكا؟ قەسەي راست ئەوهيە كە لە هەموو حاالىكا عىددەي ژنى

سکېر، خوای میړد مردوو بی یانا، به دانانی سکه که یه تی، چونکه
 نایه ته که ی سوورمتی ته لاق له دوا نایه ته که ی سوورمتی به قمره هاتووه،
 واته: مه به ستی نیبنو مه سعوود نه و د یه نایه تی { الْأَحْمَالِ أَجْلُهُنَّ أَنْ
 يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ - نایه تی - وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ } نه سخ
 ده کاته وه. نه مه پوچته ی مه به ست له م قمر مووده یه یه، له عه ینیدا
 ته ماشای سوورمتی به قمره سوورمتی ته لاق بکه (ج/۸ ص ۱۲۲ - ج ۱۹
 ص ۲۴۶). به ننده لیږدها نه م پرسیاره ده که م: چوڼ حه دیث ناوا له کتیبی
 شه رعدا نه قلل ده کړئ: دانهر (هممه ته خوا له لېبه) لیږدها ناوا به لکه به م
 قمر مووده یه ده هی نیت ته وه: { ولما فی البخاری عن ابن مسعود (رضی الله
 عنه) فی المتوفی عنها زوجها وهی حامل قال: (اتجعلون علیها
 التغلیظ ولا تجعلون لها الرخصة) فنزلت (وأولات الاحمال...)!!
 نه مه ده قی نه م نوسخه یه که وا له بهر ده ستی مندا (ج/۲ ص ۱۸۹)،
 چونکه وشه ی (فنزل) نه وه ده که یه نه ی که فاعیلی وشه ی (قال) ه،
 پیغه مبه ربی، وه رسته که ی دوا وهی قسه ی حه زرم ت بی، به لام نه مه
 وانیه، زه میری (قال) ده که ری ته وه بو نیبنو مه سعوود، وه ک له صه حیجی
 بو خاریدایه، ده ی چوڼ له دوا وه قاتی پیغه مبه رب نه م ره خنه ی نیبنو
 مه سعووده ده بی به هو ی هاتنی نایه ت؟. نه مه ده قی نه م حه دیثه
 ده سکاری کرا وه یه: (عن محمد بن سیرین... فلقیت مالک بن عامر..
 قلت کیف کان قول ابن مسعود فی المتوفی عنها زوجها وهی
 حامل؟ فقال: قال ابن مسعود: اتجعلون علیها التغلیظ ولا
 تجعلون لها الرخصة.. لنزلت سورة النساء القصری - سورة

الطلاق - بعد الطولی - سورة البقرة). بېروانه (عمدة القارى ج/۱۸ ص ۱۲۲) له بهرگى نۆزدهى عومده تولقاریندا له لاپهړه (۲۴۶) دا ناخړى نهم حهدينه ناوايه (عليها الرخصة لنزلت سورة النساء القصرى - الطلاق - بعد الطولی واولات الاحمال اجلهن ان يضعن حملهن). خودا به میهرمبانى خوى په نامان بدا له ههلهى گه وره له خولیبایى بوون - و مرگيږي).

نوبه يه کورې که عېب (ره زه خواه ايښه) دمه فرموي: گوتم: قوربان! نهى پتېغمبهري خودا! بېړيارى نهم نايه ته {وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ} بۆ ژنيکه که سى جار ته لاق درابى، يا بۆ ژنيکه که ميړده کهى مردبى؟ فهرمووى: نهم نايه ته بۆ ههردو ولايانه (نه حمه د/ داره قوطنى) زوبه يري کورې عه وام (ره زه خواه ايښه) دمه فرموي: نوممو کولشوومى کچى عقبه ژنم بوو، دووگيان بو، پى و مانگى خوى بوو، پيى گوتم: يهک ته لاقم بدهو بيکه به مايه ي دلخوش بوونم، منيش يهک ته لاقمداو نه و جا چووم بۆ مزگهوت بۆ نويز، که هاتمه وه نوممو کولشووم سکه کهى دانابوو (واته: بائين بوو بوو به بهينوونه ي صوغرا - و مرگيږي) جا له تاوانا گوتم: ناي نهم ژنه چۆن خه له تانمى و ده ستى بېريم خوا توله ي نهم فيله ي لى بکاته وه! له پاشا چووم بۆ خزمه تى حه زرمه ت و باسه که م عه رزى کرد، فهرمووى: تازه کار له کار ته رازاوه، نامه ي خوا حوکمى مه سه له کهى بړيوه ته وه، که نه وه يه عيده دى دووگيان به دانانى سکه که يه تى. که واته دوو باره خوازيبى بکه ره وه بۆ خوت، نه گهر رازى بوو له خوتى ماره بکه ره وه، دما تازه له ژنى تۆ دمرچوو!

نوممو سه له مه (ره زه خواه ايښه) فهرمووی: سوبه يعهی نه سله ميه،
له پاش مردنی میړده که ی، به چهند شهوی مندالی بوو، وه نه مهی باس
کرد بو پېغه مېهر (دروېده خواه له سهرېښ)، پېغه مېهر (دروېده خواه له سهرېښ) پېی
فهرمووی: ده توانی شوو بکه یته وه. (بوخاری) له گیرانه وه یه کا: له دوا
مردنی میړده که ی به نیومانگ مندالی بوو.

عومهریش دمفه رموی: نه گهر تهرمی میړده که ی له سهر
تاته شوړی سکه که ی دابن، ماره ی دی له میړدی نوی! چونکه عیدده ی
ته واو بووه.

مه رجه که سکه که بهری جوونه لایه کی ره وایی، یا هی جوونه لای
شوبه یی. به لام مندالی زوړل بو عیدده روّل نابینی، چونکه ناوی
داوینپیسی بیړیزه.

ته لافدراوی به دهس نه گراو، چ کچی چ بیوه ژن، عیدده ی نیه،
به پیی نایه تی {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ
طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا
- سورة الأحزاب - ۴۹/۳۳} واته: نه ی که سانی که خاوهن باومرو
نیمان! کاتی ژنانی موسولمانتان ماره گرد بو خوټان، وه له پېش نه وه دا
که بچنه لایان ته لاقتان دان، نه وه هه ی عیدده تان به سهریانه وه نیه تا
حلیبی بکه ن له سهریان).

۲۹۰) منالدان پاك كردنه وه (الاستبراء):

پاك سازى منالدان به عهره بى پيى دهگوترى: ئىستبراء، ئىستبراءيش له زمانى عهره باندا واته: داواى پاكي و پاكر اگرتن، له شرعيشدا برىتييه له وه كه كه نيزه كه له كاتى گوپىنى خاوه نيدا ماوهيه كى ديارىكراو چاوه پروانى بكاو ئاغاي نوپى دروست نه بى له گه لى هه تا منالدانى پاك ببىته وه له ناوى ئاغاي كوئى، به نيازى خواپهرستى. سهر به لگه كه لى ئهم فهرمووده يه لى هه زمرته (مرووده خواه له سه ربه) كه له باره لى ژنه تالانىيه كانى هوژى ئه و طاسه وه يه: كه نيزه كى سكر نابه لى خاوه نى بر واته لى، هه تا سكه كه لى داده نى. كه نيزه كى قسرىش هه تا يه كه بى نوپى تى وه او ده كا (ئهو بو داوودو كه سانى تر گىراو يانه ته وه).

هو لى پاك سازى منالدان (دووشته):

يه كى كيان: په لى داوونى خاوه نى تييه له كه نيزه كدا، ئىتر چ به هو لى كه له پوور گرته وه ئاغاه لى بووبى به خاوه نى، وه چ به هو لى كرپى و پى به خشى و راسپى و دىل كردنه وه بووبى به ئاغاي، ئىتر خوا لى كه نيزه كه كه مندال بى، يا گه وره بى، قسرى يا سكار بى، كچ بى يا بى وژن بى، وه خوا لى له وه و پىش پاك سازى منالدانى كرد بى يانا، وه خوا لى خاوه نى پى شووى پياو بووبى يا ژن بووبى، زه لام بووبى يا كورپكى مندال بووبى چونكه فهرمووده كه لى ژنه دىله كانى غه زاي هوژى ئه و طاس گشتايه تى ده گه يه نى. وه كى زانراو يشه ئهو ژنانه ژنى هه مه جوړيان تىادا بووه، كچ و ژن و بى وژن و پىره ژن يان تىادا بووه.

جا سەرنج دەدەپن: ئەگەر كەنيزەكەكە خاۋەن بېنويۇزى بوو
 منالدىنى بە يەك بېنويۇزى پاك سازى دەكا، گوتيارىكىش دەلئ: بە يەك
 پاكى، چونكە عىددەى ژنى كەنيزەك بە يەك پاكييه، ئەمىش وەكوو
 ئەو، بەلام ئەگەر خاۋەن بېنويۇزى نەبوو، لەبەر منالئ يا نانومىدى، دوو
 راھەيە، قىلئ دەلئ: بەسئ مانگ خۇى پاك سازى دەكا، قىلئ تر دەلئ:
 بەپئى فەرموودەكە بە يەك مانگ. ئەگەر دوو گيانىش بئ ئەوۋە خۇى
 پاك سازى دەكا بە دانانى سكهكەى، چونكە فەرموودەكە بەلگەى
 گشتايەتتيە لەم بارەيەوۋە.

ھۆى دووھەم:

بۇ پئويستبوونى پاكسازى منالدىن نەمانى خاۋەنئتيە لە
 كەنيزەكى بە دەستگىراۋدا، كە بەھۆى ملكايەتتيەوۋە ئاگاكەى چووبئتە
 لاي، خۋاي نەمانەكەى بەھۆى مردنى ئاگاكەيەوۋمبئ يا بەھۆى ئازاد
 بوونى خۇيەوۋە بئ، جا گەرەكە منالدىنى پاكسازى بكا، چونكە خاۋەنى
 نوئن نەماۋە، ئەگەر كەنيزەكى خاۋەن مانگ بئ پاكسازيەكەى بە يەك
 مانگە، بە يەك بېنويۇزيە ئەگەر خاۋەنى بېنويۇزى بئ، بەھىچ جۇرئ
 دروست نىە بدرئ بە شوو لەپئش پاكسازى منالدىنىدا، بەلام لە پئش
 ئەوۋەدا فروشتنى دروستە.

٢٩١) مافى ژنى عیددهگر:

ژنى عیدده گر چند جور، یه کیکیان ژنى ته لاقدر اوای رجعییه،
 نهم ژنه له ماوهی عیدده که یدا ههقی ژیوارو جیگای دانیشتنی ههیه به
 یه کدهگری و، به پیی نهم فهرمایشتهی (درویده خواه له سربو): ههر ژنى
 له عیددهی ته لاقی رجعیدا بی، مافی ژیوارو نیشته مهنی ههیه.
 (داره قوطني و نه سائی).

یه کى تریان: ژنى ته لاقدر اوای جیاوه بووه، خوای جیاوه بوون
 (بهینوون) دهکی به خولع، یا به هوای سى ته لاقه وه بی، نهم ژنه بهس
 مافی جیگای دانیشتنی ههیه، خوای سکپر یا قسربى، به پیی نایه تی
 {أَسْكِنُوهُمْ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ - سورة الطلاق - ٦/٦٥}
 واته: نهو ژنه ته لاقدر اوانه تا له عیدده دان دایان بنین لهو شوینانه دا که
 خوټانی تیادا داده نیشن، به پیی دارایی و تهوانایی خوټان) وه به پیی نهم
 نایه تهی تریش {لَا تُخْرِجُوهُمْ مِنْ بُيُوتِهِمْ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
 بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ - سورة الطلاق - ١/٦٥} واته: نهو ژنه
 ته لاقدر اوانه له هوډو مالى شهرعی خوټان دمرمه کهن، تا عیدده که یان
 تهواو ده بی، نابى خوشیان له هوډو مالى خوټان دمرچن، مه گهر کاریکی
 ناباری ناشیرینیان لی دمرکه وى. به لام هه ندی زانا دمه رموون: نهم
 جور هه نیش دیسان ههقی ژیوارو نشیمه نیان ههیه، چونکه زانراو له
 ریباری پیغه مبه ر (درویده خواه له سربو) نهو میه: له ههر شوینى نشیمه
 پیویست بی ژیواریش پیویسته.

ژنیگیش: که له عیددهی مردنی می‌رددایی مافی نشیمه‌نی هه‌یه، چونکه کاتی می‌رده‌که‌ی فوره‌یه‌ی کچی مالیک کوژرا پیغه‌مبهر (درووه) خواه له‌سهره‌ی پپی فهرموو: له مائی خۆت بمینه‌رموه وهک خودا ده‌فه‌رموئ: {حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ - سورة البقرة - ۲/۲۳۵} واته: هه‌تا نه‌و ماوه‌ی بۆ عیدده پیویسته ده‌گاته کو‌تایی. فوره‌یه‌ی ده‌یگوت: ئیتر چوار مانگو ده‌ روژ عیددهم گرت.

به‌لام ژنی ته‌لاق‌دراوی نافه‌رمان (ناشزه) نه‌هه‌قی نشیمه‌ن و نه‌ هه‌قی ژیاوی هه‌یه، چونکه ژنی نافه‌رمان نه‌گه‌ر له ژیر رکیزی ژنو می‌ردایه‌تیش دایی ژیاوو نشیمه‌نی نا‌که‌وئ، ئیتر چۆن به‌ ته‌لاق‌دراوی ژیاوو نشیمه‌نی بۆ هه‌یه. قازی حوسین وا ده‌فه‌رموئ (ره‌مه‌ته‌ خواه لینه‌).

۲۹۲) پیویستبوونی تازیباری و ره‌شپۆشی بۆ ژنی می‌رد مردوو له‌ ماوه‌ی عیدده‌که‌یدا:

(احداد) له‌ زماندا به‌کار نه‌هینانی تیغی تیز بۆ لابردنی موو، له‌ شه‌رعا بریتیه‌ی له‌ نه‌کردنی نه‌و شتانه‌ که‌ ده‌بن به‌هۆی خۆرازان‌ه‌وه‌و خۆئارا‌یشکردن، وه‌ک پۆشینی جل و به‌رگی جوان و له‌به‌رکردنی خشل و به‌کاره‌ینانی بۆنی خۆش!

ئه‌م ره‌شپۆشییه‌ پیویسته له‌سه‌ر ژنی که‌ له‌ عیدده‌ی می‌رد مردندا‌یی، چونکه پیغه‌مبهر (درووه) خواه له‌سهره‌ی ده‌فه‌رموئ: هه‌ر ژنی باوه‌ری به‌ خوداو به‌ روژی داوایی هه‌یه‌ دروست نیه‌ بۆی که‌ له‌سێ روژ

زیاتر ماتم بگرئ بۆ مردوو، مه گهر بۆ میرد که دهبی نهو چوار مانگو ده شهو تازیباری. لهو ماوهیهدا نابی جلو بهرگی رنگین لهبهریکا، مه گهر بهرگی که له پيشا رنگ کرابی و له پاشا چنرابی، یا چاو برپژئی، یاخوی بۆن خوش بکا، نهوهنده ههیه لهو ماوهیهدا که له بینویژی پاك دهبیتهوه کهویستی خوی بشۆری ریگهی نهوهی پیدهدری که بهقهه پیویست عوودو گولاو نهختی بۆ وانیک بهکار بیینی (شهیخان).

ههموو جوړیکی خشل، زێربیی یا شتی تربی، پۆشینی دروست نیه، بۆنی خوشیش نهبۆ جهستهو نهبۆ جل نابی بهکار بهیئی، ههروهها خهنهو شتی وایش نابی بهکار بهیئی، بهلام نهخشانندن و رازانهوهی نوین و پیخهف دروسته، ههروهها کههرستهی ناو مال، ههروا دروسته که پاك خوی بشۆری، سهرو لهشی بشۆری، سهری شانه بکا، نینۆکهکانی بکا، چلک و پیسایي له خوی و لهجل و بهرگی دووربخاتهوه، چونکه نهمانه دانانرین به نارایشتو خو جوانکردن. بهپیئی نهو فهرموودیه دروسته کهسی رۆژ یا کهمتر تازیباری بگریئ بۆ کهسانی تر جگه له میرد.

بزانه:

که پیویسته لهسهه عیددهگر، که لهمال دمرنهچی وه دروست نیه بۆ کهسی تریش که به زۆر لهمال دمرئ بکا، بهپیئی نایهتی: {لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ} مه گهر بۆ کاری پیویست، نهوه

دروسته له مال دهرېچې، وهك نهوه ترسی له خوۍ یا له مالی ههې، له مه پشدا عیددهی میړد مردن و عیددهی ته لاق وهك یه كه.

نادروسته بؤ میړد كه له گهل ژنی عیدده گردها دابنیشی، مه گهر له عیددهی ته لاقی رجعیدابی، چونكه نهوه سهر دهكیشی بؤ كؤبوونه وهی دوو به دووی دوو كهسی نامه حردم، شتی وایش هه دمه غیه، به لام ژنی رجعی درسته له گهلیدا دابنیشی.

۲۹۳) شیر خواردن (رضاع):

رضاع له عهره پیدا ناوه بؤ مژینی مهك و خواردنه وهی شیر هكهی، له شهرعی شهریفدا ناوه بؤ دهر خواردانی شیری ژنی بؤ مندالیتی ساوا له ته مه نیکی دیاریكراودا.

سهر به لگهی نه م باسه نامه ی خوداو ریگهی ره به پرو یه كگرتنی نه ته وه یه. زاتی مه زن دمه رموی: {وَأُمّهَاتُكُمُ اللَّائِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرِّضَاعَةِ - سورة النساء - ۲۳/۴}.

عائیشه (ره زام خواه ایږی) دمه رموی: پیغه مېهر (مرویده خواه له سه ربه) دمه رموی: ههرچی به هوۍ خزمایه تی و زاوژی حهرام دبې به هوۍ مه مكخوادرنیشه وه حهرام دهې (شه یخان).

هوۍ حهرام بوون:

بویه كا مه مكخوادن دهې به هوۍ حهرام بوون چونكه شیر هك به شیکه له له شی شیر دمه ركه، كه منداله كه دهیخوا دهې به به شی له

لەشى ئەۋىش جا دەق وەك تۆماۋى ژنەكەى ئى دى كە منداۋەكەى ئى
 دروست دەبى! ئىتر ئەو ھۆيە دروست دەبى كە مايمەى حەرام بوونە، كە
 بىرئىتتە لە بە عزىيەت، واتە: پارچەيى لە دايەنەكە دەبى بە پارچەيى
 لە شىرە خۆرەكە، جا ھەرچى بەھۆى ھاۋىنەچەيىوۋە پەيدا دەبى
 بەھۆى مەمكخواردنىشەۋە پەيدا دەبى، وەك حەرامبوۋنى مارەكردن و
 شوۋپىكردن بە ئىجگارى، وەك دروست بوۋنى تەماشاكردن و دانىشتن
 پىكەۋە دوو بە دوو، دەستىۋىژ نەشكان لە يەكترى، بەلام لەبەر ئەۋەى
 كە شىرخواردن بى ھىزترە لە پەيوەندى ھاۋىنەچەيى، ھەموو
 بىرپارەكانى ھاۋىنەچەيى بى ناچەسپى، وەك كەلەپوۋر لە يەك گرتن و
 ژىۋارو ئازادبوۋن بەھۆى ملكايەتتەيىوۋە نەكۈشتنەۋە قەبوۋل نەكردنى
 شايتەتى!.

واتە: دايەن و منالى شىرى كەلەپوۋر لە يەكتر ناگر، ئەگەر
 يەككىشىيان بوو بەملكى ئەۋى تريان ئازاد نابى، بەلام دايك و باوك
 ئەگەر بوۋن بە ملكى مندالى خۇيان ئازاد دەبن، ئەگەر دايەن و منداۋە
 شىرىيەكەى يەككىكيان ئەۋى تريانى كۈشت دەكۈزىتەۋە لە جياتى،
 بەلام باوك و دايك لە تۆلەى مندالى خۇياندا ناكۈزىتەۋە، دايەن و
 مندالى شىرى شايتەتيان بۇ يەكتر قەبوۋل دەكرى، بەلام شايتەتى منال
 بۇ باوك و دايك يا بە پىچەۋانەۋە رەد دەكرىتەۋە.

شىردانى حەرامكەر ئەم سى بنىاتەى ھەيە :

بنىاتى يەكەم: شىردەرە، كە پىشى دەگوترى دايەن، مەرچەكەى
 ئەۋەيە: ژن بى و زىندوۋى و تەمەنى لە نۆ سال كەمتر نەبى، چونكە ژن

لهم ته مه نه وه ده گونجی که منالی ببی، شیردانش وهك بنه چهی
(نه سهب) وایه بهر پیتچوون (احتمال) سهر ده گری و رۆل ده بینئ.

بنیاتی دووهم: شیر، مهر جی نه مهیش نه وهیه شیر ی ژنی
زیندووبی، وه مندا له که پینج جار شیر نه و ژنه ی خواردبی و ههر
پینج جاره که شیر که گه شتبیته ناو گه دمو بۆشایی لهشی، وه له
سهر متای جاری پینجهمی شیر خواردنه که وه ته مهنی له دوو سال
که متربی! دهنای کاری گهرنابی، چونکه خوشه ویست (درووه خواه له سه ربه)
ده فهرموی: شیر خواردن کاتی مبی به هو ی حهرام بوون که ته مهنی
مندا له دوو سال که متربی (بهیه هقی) له گیرانه وهیه کی تیر میزید:
شیر خواردن کاتی مبی به هو ی حهرام بوون که له مه که وه بر واته ناو
ریخۆله ووه ریخۆله کان کش بینئ و گه شه به لهش بدا. نه مهیش کاتی
روودهدا که هیشتا مندا له شیر نه برابیتته ووه! تیر میزی (هممه ته خواه لیبه)
ده فهرموی: فهرموودهیه کی ساخی دروسته.

ههر کاتی مندا له گه پشته ته مهنی دوو سال، یا پتر شیر کاری گهری
نامینئ و نابئ به هو ی فهدمغه بوون، چونکه عائیشه (رهزاه خواه لیبه)
ده فهرموی: جاری پیاوئ له لام دانیشتبوو حه زرت (درووه خواه له سه ربه)
له وکاته دا ته شریفی هات بۆ لام، که نه مه ی دی له بهری گران بوو،
ته ماشای دهموچاویم کرد تووره بوو، جا عه رزیم کرد: نه ی پیغه مبهری
خودا! نه مه برای شیریمه بیگانه نیه، پیت ناخوش نه بی. فهرمووی:
باش سهرنج بدمن له براو خوشکی شیریتان، چونکه مه مکخواردن کاتی
حه له، که له کاتی ساوایدابی، که له بهر برسیتیبی. (شه یخان).

دهی نهم فهرموودمیه نهم راستییه روون دهکاتهوه که شیر کاتی
دهبی بههوی حهرامبوون که خوراکی سهرهکی ساوایی، دیاره که
کهورهکاری بهشیر خواردن له مهکی ژن نیه.

بنیاتی سییه: شیر خوره، مهرجی نهمیش نهوهیه که
زیندووییو شیرکه له ریگهی مزینهوه به دم، یا له ریگهی دوشینهوه
که به مهمیه بیخوا، یا له ریگهی تکاندنه ناو لووتیهوه بگاته ناو
بوشایی گهدهی، بهلام نهگهر بهشاف منالکه ههلی بگری کاریگهر نییهو
روژ نابینی.

مهرجی شیر خواردنی قهدهغهکهر:

نهوهیه که له پینج ژهم کهمتر نهبی، به پینی چهند بهلگهیی:

یهکهام: عایشه (رهزاه خواه کهورمه لیبه) دهفهرموی: له پیشدا نهمه
نایهتی قورئان بوو: (عشر رضعات معلومات یحرم) ده ژهم
مه مکخواردنی دیاریکراو شیردمرو شیرخوره له یهکتر حهرام دهکهن) له
دوااییدا نهم دژمه ههلوهشایهوهو بووبه (خمس رضعات معلومات
یحرم) پینج ژهم مه مکخواردنی دیاریکراو شیردمرو شیرخور له یهکتری
قهدهغه دهکهن) له دواواییدا نهمایش له تیلاوهتدا نهسخ بووه، بهلام
برپار (حوکم) دهکی ههرماوه، تهناهت که پیغه مبه ریش (درووه خواه لهسهرجه)
گیانی پاکی سپارد هیشتا هندی کس بهم نهسخ بوو نهوهیان
نهزانیوو، لهبهر نهوه تا ماوهیه کیش نهمهیان به نایهتی نهسخ
نهکراوی قورئان دهمانیو، لهکاتی دهورکردنهوهی قورئاندا دهوریان
دهکردموه (موسلیم و کهسانی تریش گیراویانهتهوه).

دوووم: پشتگیری ئەم رایە دەگا هەندئ گیرانەوێ داستانەکە ی
سەهە، کە عانیشە (رەزاه خواە لەسەربە) داستانەکە ناوا دەگیرێتەو: سەهە ی
کچی سوهەیل کە خیزانی حوزەیفە بوو، هاتە خزمەتی حەزرت (دروویدە
خواە لەسەربە) عەرز ی کرد: قوربان! سالم گەورە بوو و بوو بە پیاو، وەك
پیاو لە هەموو ستئ حالی دەبی، بەهۆی پەيوەندی کۆمەلایەتی
نیوانمانەو هەموو شۆی مالمان دەگا، بەزەینم ئەبو حوزەیفە ی میردم ئەم
هەموو شۆیە ی لەبەر گرانە.

پێغەمبەر (دروویدە خواە لەسەربە) پێی فەرموو: مەمکی پێ بدە دەبی بە
کوپی شیریت و تۆ ی ئ حەرام دەبی. (موسلیم) لە هەندئ گیرانەویدا:
پێنج جار مەمک بدە بە سالم ئیتر تۆ دەبی بە دایکی شیر ی بۆ ی لی ی
حەرام دەبی.

سێیەم: لە فەرموودە یەکی موسلیمدا دەفەرموی (دروویدە خواە لەسەربە):
بە ژەمی یا بە دوو ژەم شیر خواردن، یا فەرمووی: بە مژ ی یا بە دوو مژ
مەمک خواردن ژن و پیاو لەیەك حەرام نابن و قەدەغەبوونی شیر ی
دروست نابن.

چوارەم: لەسەر ئەم بنیاتەو لەبەر هۆی زۆری تر ئەم پێشەوا
گەورانە پێنج ژەم لە شیر خواردنی حەرامکەردا بە مەرج دەگرن: ئیبنو
مەسعوود و عانیشەو عەبدوللای کوپی زوبەیر و عەطاو طاووس و
سەعیدی کوپی جوبەیر و عورو ی کوپی زوبەیر و لەیثی کوپی سەعد و
شافیعی و ئەحمەد و ئیسحاق و ئیبنو حەزم و کۆمەلئ زانی گەورە
گەورە ی تر، وەك ئیمامی عەلی و نەووە ی (رەزاه خواە لەسەربە).

به لّام جاماومری زاناکان رایان وایه: همر ئه ندازه یی شیر با که میش بی دهبی به هوئی قه دمه کردن، به مهرجی بگاته ناو بو شایی. ئه بو حه نیفه و مالیک (ره زاه خوماه که و ره له مهوریان بئ) له سهر ئه م رایهن، به لگه یان ئه م نایه ته یه: { وَأُمّهَاتُکُمُ اللَّاتِیْ أَرْضَعْنٰکُمْ } تا کو تایی. ئه مه میش ئه وه ده خوازی که ئه وه ی پئی بگوتری شیر پیدان که م و زوری چونیه که.

بزانی:

ئه گهر شیر دهر گومانی هه بوو که پینج یا که متر شیری داوه به منداله که، یا نایا شیر که گه یشتوته ناو گه ده ی یانا؟ ئه وه نابی به هوئی حه رام بوون، ئه وه ندده هه یه له کاتی وادا وهرع زور سوننه ته، وهرع ئه وه یه: موسولمان هه تا بو ی بکری توخنی شتی گومان لی کراو نه که وئی. هه روا ئه گهر هه ق دمیزانی که پینج زهم شیری پیداو، به لّام گومانی له مه دابوو که ته مه نی منداله که له و حه له دا له دوو سال که متر یا زیاتر بووه ئه و میش نابی به هوئی قه دمه بوون، چونکه بنه رمت نه بوونه، یا بلّین: بنه ما نه بوونه، ئه صل عه دمه.

کاتی که شیردان هاته جی:

منداله که دهبی به مندالی شیری ئه و ژن و پیاوه که شیر که یانی خوار دووه ئه بن به مه حره می یه کتری، ئه و حه رامییه ی که به هوئی شیر دانه وه پهیدا دهبی، له ژن و پیاو که وه دمرواو دهنه نیته وه بو باوک و دایک و باپیرو نه نکیان (که به مانه ده گوتری: ئوصول، واته: بنه چه و

رەسەن) ھەروا دەتەنیتەوہ بۆ منال و منالەزایشیان (کە بەمانە دەگوترئ وەچەو نەوہ) ھەروا دەتەنیتەوہ بۆ براو خوشکیشان (کە بەمانە دەگوترئ دەوروپشت، واتە: حەواشی) وە لە شیرەخۆرەگەوہ ھەر دەرپوا بۆ لای منال و منالەزای، ناتەنیتەوہ بۆ بنەجەیی و وەجەیی بنەجەیی و دەوروپشتی!.

واتە: شیر دەرەگە دەبی بە دایکی منالەگەو میردەگەیی دەبی بە باوکی، بەپیئ ئەم بەلگەییە: عائیشە {دەزە خواہ لیبە} دەفەر موئ: لەپاش ھاتنی ئایەتی حیجاب، ئەفلەحی برای ئەبولقوعەیس داخوازی کرد کە بی بۆ سەردانم، منیش گوتم: بەخودا ریگەیی سەردانی پێنادەم ھەتا لە پیغەمبەر {درووہ خواہ لەسەربە} نەپرسەم، خو من شیریی ئەم پیاوہم نەخواردووہ، من شیریی ژنەگەیی ئەبولقوعەیسەم خواردووہ، جا کاتی پیغەمبەر {درووہ خواہ لەسەربە} ھات بۆ لام گوتم: ئەی پیغەمبەری خودا! خو من شیریی ئەم پیاوہم نەخواردووہ، من شیریی ژنەگەیی ئەبولقوعەیسەم خواردووہ، ئیتەر چۆن دایبئیەم بە خوئی؟ فەر مووی: کچی! عەمرت نەمیئ ریگەیی پی بدە کە بی بۆ دینیت، چونکە مامی شیریتە. لەوہدوا عائیشە دەیفەر موو: ھەرچی بەھۆی بنەجەوہ واتە: بەھۆی نەسەبەوہ، حەرەم ببی بەھۆی شیر خواردنیشەوہ حەرەم دەبی. ئەوہتا لەم فەر موو دەیدەدا ئەمەر وون دەبیئەوہ: ئەبولقوعەیس دەبی بە باوکی شیریی عائیشە، چونکە میردی شیر دەرەگەییەتی، ئەفلەحی برایشی دەبی بە مامەیی شیریی عائیشە، چونکە برای باوکی شیریی عائیشەییە.

۲۹۴) ژێوارو پێویستکەری:

نەفەقە (کە بە کوردی پێی دەگوترێ: ژێوار) لە ئینفاق و مرگراوە، کە بریتییە لە ئیخراج، واتە: دەرکردن، بەلام دەرکردنی باش، وەك ئەو دەگوترێ: زەکات دەرەکا، بەهۆی سێ شتەوێ ژێوارو نەفەقە لەسەر مەرووف پێویست دەبێ: خزمایەتی و ملکایەتی و ژنیتی.

هۆی یەكەم: کە خزمایەتیە ژێوار پێویست دەکا لەسەر خزم بۆ خزم، وەکوو یەك لە هەردوو سەرەو بەپێی یاسای شەرع، چونکە کۆمەڵەی خزم لەناو خۆیاندا سەر و قنگی یەکتێن و خۆنیان تێکەڵەو پارچە یەکتێن و دڵسۆزی یەکتێن، ئەمە لە لایەك، دەقی نایەتی قورئانیش لەسەر ئەمە هەیە کە دەفەرموێ: {وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ - سورة الأنفال - ۷۵/۸} واتە: ئەوانە ی کە خزم و خۆشی یەکتێن و رشتە ی خۆشایەتی لە نێوانیاندا هەیە، ئەوانە لە پێشترن بۆ یەکتێ بە پێی یاسای قورئان، هەتا کەسێکی تری بێگانە (دانەر - مەمەتە خودا لێبێ) لە پەراویژدا نامازە بۆ نایەتی شەشەم دەکا لە سوورەتی ئەحزاب، بەلام ئەم نایەتە ی ئەحزاب (اخص) ترە لە نایەتەکە ی ئەنفال کە من نامازەم بۆی کرد، چونکە لە ئەحزابا (مفضل علیە) گوتراوە دیاری کراوە، کە ئەمە یە: {مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ - سورة الأحزاب - ۶/۳۳} بەلام لە ئەنفالدا موقەددەرە، کە ئەمە یە: (من الاجانب) کەواتە: بەلگە سازی بە نایەتەکە ی ئەنفال لەبار ترە، چونکە دانەر خۆشی نامازە بۆ گشتایەتی (مفضل) و (مفضل علیە) لە مەسەلەکا دەکا. ئەم وردەکارییە بۆ کەسی خۆی زۆر بە سوودە - وەرگیر.

جا لەسەر ئەم بنیاتە ژێوار پێویستە لەسەر مەژۆن بۆ خۆی و بۆ
 باوک و دایک و بۆ منال و منالەزاو بۆ کەسانی تریش وەک نەنک و باپەرە
 بەرمە ژوورتیش، وەک منالی منالەزاو بەرمە خوارتریش، لەمەدا
 جیایی نیه لە نیوانی خزمی نێرینەو خزمی مێیینەدا، هەروا جیاوازی
 نیه لە نیوانی خزمی نزیک و دووردا، یا خزمی کە لەپوور گرو کە لەپوور
 نەگدا، هەروا فەرق ناکا دینیان یەک بێ یا دینیان جیا جیا بێ.
 ئەوەندە هەیه بۆ جێبەجێکردنی ئەم بەرنامەیە یاسایەکی دامەزرێ
 هەیه، لە کتێبە گەورەکانی شەریعەدا بە درێژی باسکراوە.

بە لێکەڵی پێویستبوونی ژێواری بنەچه لەسەر وەچه :

ئەم نایەت و حەدیانەیه: خۆی گەورە دەفەرموێ: (وصاحبهما
 في الدنيا معروفا - لوقمان) واتە: نامۆژگاری ئادەمیزادمان کردووە کە
 زۆر باشی لەگەڵ دایک و باوک و نەنک و باپیریدا) وە هەروا دەفەرموێ:
 {وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا - سورة الأحقاف - ۱/۱۵}.

پێغەمبەریش (ەرۆدە خواوە لەسەر بێ): دەفەرموێ: مندالی پیاو بەشیکی
 لە کاسپی ئەو، لە کاسپی پاكەكەیشی، کەوابوو لەکاتی پێویستدا لە
 مائیان بخۆن (ئەبو داوود و تیرمیزی و نەسانی) لە فەرموودمەکی تردا
 دەفەرموێ: پیاوی هاتە لای خۆشەویست (ەرۆدە خواوە لەسەر بێ) گوێ: ئەو
 پێغەمبەری خودا! من بەشی خۆم مال و منالەم هەیه، وە باوکیشم
 پێویستی بە مالهەم دەبێ؟ فەرمووی (ەرۆدە خواوە لەسەر بێ): خۆشت و
 مالهەشت مای باوکت! ئەبو داوود بە رشتەیهکی جوان گێراویەتەوه)

له فهرموودیهکی تردا چه زرهت {هرووه، خواه لهسه ربه} دمه رموئ: منال
خه لاتى خودایه، مالى منال مالى خوتانه له کاتى پيوست دا. نایه تی:
{مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ} به لگه یه لهسه ر نهوه که مندا
به شیکه له کاسپی باوکی^(۱). بزنان باپرو نه نک برپاری باوک و دایکیان
هیه و لهم برپارهدا دهن به پاشکوی نهوان، نه گهر بهر عومومى واتای
باوکایه تی و دایکایه تیش نه که ون، ههروهک چون لهم بابته تانه ی تریشدا
دهن به پاشکوی نهوان، واته: له بابته تی نازاد بوون و توله ی کوشته وهو
شتی تری لهم چه شنه، چونکه خوین تیکه لن و دلسوزن بو یه کتری.

ژیواری باوک و دایک و بنه چه لهسه ر مندا و وه چه ی خوین به
چه ند مهرجی پيوست ده بی:

یه گهم: نهو کهسه ی که ژیواره که ی ده که و پته سه ر زیاد له
ژیواری خو ی و خیزانی شتیکی ببی له روژی سه رفی ژیواره که دا، جا
نه گهر هیج له مه سه رفی خو ی و خیزانی نه مایه وه داده نری به
دهسته نگ له بهر نه وه هیجی له سه ر نابی. هه رشتی بو دانه وه ی قهرز به
زیاده دابنری و قازی بیفروشی بو نهو مه بهسته هه مان شت بو دانی
ژیواریش دمه روشری، وهک زهوی و زارو شتی وا، چونکه ژیوار مافیکی
سامانییه، بی وهجه لهو شتی تر بریتی ناکه وی، که واته دهق له قهرز

^(۱) چونکه مه بهست ماله که ی و عوتبی کورپه تی، که له ریگی شام به بهر چاری
کاروانییه که وه شیر خواردی.

دهگا. لهسهر بریاری فهرموودهی دروست وهچهو نهوه نهگهر مائیان نهبوو بهلام توانای کاسپیان ههبوو داویان لی دهکری که کاسپی حهلال بهپی تواناو شانی خویان بکهو ژیار بو کهسوکار بهدهس بهینن. وه ئهمهرای جهماوهی زانیانی شهرعه.

دووهم: نهو بنهچانه خویان مائیان نهبی.

سییه: نهتوانن کاسپی شایانی شانی خویان بکهو چونکه کاسپیکردن سهرچاوهی سامانه. بهلی لهسهر فهرمایشتی فهرموودهی دروست بنهچهی لهش ساخ داوی لی دهکری که بو پیژوی و ژیاروی خوی و خیزانی کاسپی حهلالی شایانی شانی خوی بکا، ههرچهند لهسهر فهرمایشتی دووههم که بهرابهری ئهم رایهیه، داوی نهوهی لیناگری، چونکه خوی گهوره دهفهرموی: {وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا} دهی کهسی به زوری قازی کاسپی به باوک و دایک و بنهچهی خوی بکا، بو بهرپوهچوونی زانیان، کهی نهوه رهفتاری کردوو بهم نایهتهه پرۆزه، کهی باشی و خوش رهفتاری لهگهل باوک و دایکا ناوا دهبی؟

به لگهی پیویستبوونی ژیاروی وهچه لهسهر بنهچهی:

خوی نزیك بی یا دوور، وه خوی نیرینه بی یا میینه چهند شتیکه، وهک نایهتی {وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ لَهُ رِزْقُهُمْ وَكَسْوَتُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ - سورة البقرة - ۲/۲۳۳} چونکه بهپی ئهم نایهتهه ژنی تهلاقدرای پیاو نهگهر مههمك بدا به مندالی خوی و میرده تهلاقدرهکهی پیویسته لهسهر باوکهکه، که روژی و پۆشاک بو نهو ژنه

دابىن بكا، لەباتى كرىي مەمك پېدانەكە، كەواتە رۆزى و ژىۋارى خودى
 منالەكە خۇي دەبىي باشتر دابىن بكا لە نايەتتىكى تردا خوداى گەورە
 دەفەرموى: { فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْحَمْنَ أُمَّهَاتَهُنَّ - سورة الطلاق -
 ٦/٦٥ } واتە: ئەگەر ئەو ژنە تەلەقدراوانەتان شىريان دەدا بە
 مندالەكانتان كرىي تەواويان پېبدەن. دەى لەحالى وادا دەبىي پېويستىي
 ژيانى منالەكە باشتر دابىن بكري. جاريكىش پياويى ھاتە خزمەتى
 ھەزرىت (مروودە خواە لەسەربە): گوتى: دىنارىكم ھەيە، ھەزرىت (مروودە خواە
 لەسەربە) فەرمووى: سەرفى بکە بۆ ژيانى خۆت، پياوەكە گوتى: دىنارىكى
 تریشم ھەيە، فەرمووى (مروودە خواە لەسەربە): سەرفى بکە بۆ خەرجى
 منالەكانت. لە ۋەلامى پرسیارىكى ھىندى ژنى ئەبو سوفياندا ھەزرىت
 (مروودە خواە لەسەربە) پىي فەرموو: لە مالى ئەبو سوفيان، با خوشى نەزانی،
 ئەوھندە ببە كە بەشى مەسرفى خۆت و مندالەكانت بكا بە شىۋەيەكى
 پەسەند.

مەرجى پېويستىبونى ژىۋارى مندال چەند شتىكە:

يەكەم: ئەو كەسەى ژىۋارەكەى دەكەۋىتە سەر دارابى، واتە: زىاد
 لە مەسرفى خۇي و خىزانى شتىكى تىرى ھەبى لە رۆزى سەرفى
 ژىۋارەكەدا، بۆ ئەوھىش كە بنەچە دەبىي كاسپى بکەن بۆ پەيداكردى
 ژىۋارى ۋەچەى خۇيان دوو فەرمایش ھەيە، فەرمایشى دروست
 دەفەرموى: بەلى بۆ ئەو مەبەستە كاسپى بکەن.

دووەم: ئەوھە كە نابى مندالەكە يا ۋەچەكە خۇي مالى ھەبى،
 يا بتوانى كاسپى بكا، ئەگەر مال يا كاسپى ھەبوو ژىۋارى لەسەر باوك و

دایک و بنه‌چه‌ی نیه چونکه پیویستی به ژپواری نهوان نیه. به‌ئ
 نه‌وونده هه‌یه نه‌گهر کوپ مائیکی دووری هه‌بی که دهستی پیی نه‌گا،
 پیویسته له‌سهر بنه‌چه‌ی که به‌قهرز مه‌سره‌فی بکا هه‌تا دهستی له
 ماله‌که‌ی خو‌ی گیر ده‌بی نه‌وسا مه‌سره‌فه‌که‌ی نه‌مان ده‌گیرپته‌وه بو‌یان.

ژپوار به پیی پیویستییه :

ژپواری خزم نه‌ندازه‌ی بو دیاری نه‌گراوه، به‌ئکوو به‌پیی
 به‌سبوون (کیفایه‌ت)ه. که به‌پیی گه‌وره و بچووک و پیداووستی (الحاجه)
 نه‌گورپ، چونکه هه‌ندی شت بو گه‌وره پیویسته که‌چی بو بچووک به‌کار
 نایه‌ت، هه‌روا به پیچه‌وانه‌یشه‌وه، که‌وابوو ده‌بی نه‌و ژپواره نه‌و‌نده‌بیی
 که گوزمرانی پیی بچپ به‌رپوه، نه‌ک هه‌ر نه‌و‌نده‌بیی به کوله‌مه‌رگی
 پیی بزی. پیویسته پو‌شاک و نی‌شته‌منی بو دابین بکا. گریمان نه‌گهر
 ئاتاجی به‌نۆکهر هه‌بوو ده‌بی نۆکهری بو بگری. به‌لام نه‌و‌نده هه‌یه
 نه‌گهر نه‌م کارانه هاتنه‌جی به‌هۆی میوانداریه‌وه، یا به‌هۆی به‌خشین و
 خه‌لاته‌وه له کوژ نه‌و که‌سه ده‌که‌ون که پیویستن له‌سهری. نه‌گهر
 مه‌سره‌فه‌که‌ی ته‌سلیم به خزمه‌که‌ی کرد، به‌ده‌ست نه‌وه‌وه فه‌وتا، یا
 خزمه‌که‌ی خو‌ی فه‌وتاندی، پیویسته که بریتی بکاته‌وه، به‌لام له‌حالی
 فه‌وتانی دوو‌مه‌دا کاتی بریتی ده‌کاته‌وه که هه‌بیی!.

نه‌گهر تاماوه‌یی ژپواری خزمی نه‌دا، ژپواری نه‌و ماوه‌یه نابی به
 قهرز به سه‌ریه‌وه، ئیتر خوی له‌و نه‌دانه‌دا که‌مه‌تر خه‌می کردبی یانا،
 چونکه هۆی ره‌وابوونی نه‌م ژپواره دل‌دانه‌وه‌یه، به‌لام له بارودۆخی
 که‌مه‌تر خه‌می کردن‌دا ناهه‌رمانی خودای گه‌وره ده‌کا. به پیچه‌وانه‌ی

ژېۋارى ژنەۋە، چۈنكى ژېۋارى ژن بۇ دلدانەۋە نىيە، بەلگۈۋە ۋەجەللى
ئەۋمىيە كە ژنەكە خۇي دەدا بە دەستەۋە، لەبەر ئەۋە لەكاتى ۋادا دەبىي
بە قەرز بەسەرىيەۋە.

۲۹۵) ژېۋارى كۆيلەۋ نائەل:

گوتمان ھۇي سىيەم بو پېۋىستېۋونى ژېۋار ملگايەتتايە، جا ھەر
كەسى كۆيلەيەكى ھەبى يا كەنىزەكى، دەبى ژېۋارى بۇ دابىن بكا، ۋاتە:
پېئىژىۋى ۋ پېئۇرۇ پۇشاك ۋ خەرجى پېۋىستى تىرى بۇ پەيدا بكا، ئەبو
ھورەيرە (رەزە ۋاۋە لىيەن) دەفەر مۇئ: پېئەمبەر (مروۋىد ۋاۋە لەسەرىيە) دەفەر مۇئ:
بەندەي زەپخەپدە ھەقى خۇراك ۋ پۇشاك ۋ جىلو بەرگى ھەيە لەسەر
ئاغاي، ۋەكارو فرمانى گرانى ۋاى نادىرئ بە سەردا كە لە كېشيانەبى.
(موسلىم) لە گېرپانەۋەيەكا: بەسە بۇ گوناھبارى پياۋئ كە نان ۋ ئاۋ
بگىرئەۋە لە ژىر دەستەي خۇي (موسلىم). لەبەر ئەۋەش چۈنكى ئەۋ
بەندەۋ ژىر دەستەيە ھەرجى پەيدا بكاۋ ھەر كاسپىيەك بكا بۇ
خاۋەنەكەيەتى، كەۋاتە دەبىي خاۋەنەكەي مەسرىفى بكىشى. بەھىچ
جۇرئ نابى ناھەقى لى بكا، دەبىي كارىكى ۋاى نەدا بەسەردا كە لە وزەي
نەيەت، ئەگەر شەۋكار بوۋ دەبىي بە رۇژ ۋچانى بىدا ھەروا بە
پېچەۋانەۋە، لە ھاۋىنا مۇئەتى بىدا، بە تايبەتى لەكاتى ۋچانى قىرچەي
گەرمای نىۋەپۇدا. كورتو پوخت بەكوردى پەتى: چەندە بارى سووك
بكا خودا پىي خۇشەۋ لەسەر ئەۋە پاداشتى باشى دەداتەۋە. لە حەدىشى
شەرىفا دەفەر مۇئ: چەندە بارى سەرشانى نۇكەرى خۇت سووك بكەي ۋ

كارى بۇ ئاسان بىكەي و ئىشى قورسى بى نەكەي لە رۆژى قىيامەتدا بۆت دەبى بە پاداشتى باش لە تەرازوى خىرەكانتا. (ئىبنو حەببان لە صەحىحەكەيدا گىراۋىيەتەۋە).

لەسەر بەندەو كەنيزەكيش پىۋىستە كە بەپىي توانا درىغى نەكەن لە بەرژەۋەندى خاۋەنەكانيانو لە كارو فرمان و نەركى سەرشانى خۇيانا خاۋە خاۋو سستە سست نەكەن!.

هەروەك چۆن ژىۋارو مەسەرفى زەپخىدە پىۋىستە لەسەر خاۋەنى ئاۋايش مەسەرفى ئاژەل و ولاخى خۇيى دەكەۋىتە سەر، وەك لەۋمەران وئالىك و ئاۋدان، بىرىتى ئەۋە دەكەۋى كە بەرەلەي بىكا بۇ لەۋمەران و بۇ چۈۋنە سەر ئاۋ، بە مەرجى لەۋ جۆرە گىيانلەبەرەنەبى كە بۇ خۇيان دەلەۋمەپىن و زەۋىش بىزۋىن بىۋ بەرەلەستىش نەبى. جا ئەگەر لەم لايەنەۋە بە نەركى سەرشانى خۇي ھەل نەسا قازى بە زۆر پىي دەكا، لە ھەمان كاتدا تاۋانبارىش دەبى. لە صەحىحەيىندا حەزەرت (مەۋەدە ئاۋە لەسەربەن) دەفەرەمۇي: ژنى لەسەر پىشلىەپى سزادرا، پىشلىەكەي بەند كىرەۋو، ھەتا لە بىرسانا مەردىۋو، لەۋ ماۋەيەدا نە خۇي ئاۋو نانى دابوۋ پىي، نە بەرەلەلەي كىرەۋو ھەتا بۇخۇي لە جىرو جانەۋەمى ناۋ زەۋى بىخوات لەسەر ئەۋە خۇدا خىستىيە ناۋ ئاگرى دۆزەخەۋە.

جارىكيش پىغەمبەرى خوا تەشەرىفى بىردە ناۋ باخە خورمايەكى پىۋاۋىكى ئەنصارى، وشتىكى تىابوۋ، كە چاۋى بە حەزەرت كەۋت بەزەمى بە زەۋوۋنى خۇيدا ھاتەۋەۋ فرمىسك بەھەر دوو چاۋەكانىدا ھۇن ھۇن ھاتە خوارەۋەۋ سىكالەي لە دەستى خاۋەنەكەي كىرە

له خزمەت پېغەمبەر دا (دروود خواە لەسەربە) جا پېغەمبەر رویشت بو لای و
 دەستی هینا بەسەر پشتیداو دلنەواپی دایەو، و شترەگەش زیر بوو و
 داسەگنا. ئەو جا پېغەمبەر (دروود خواە لەسەربە) فەرمووی: ئەم و شترە نێرە
 هی کییه؟ کێ خاوەنی ئەم و شترەیه؟ لاویکی ئەنصاری هات گوتی: هی
 منە ئەی پېغەمبەری خودا! حەزرەت (دروود خواە لەسەربە) پێی فەرموو: ئەو
 بو لە خوا ناترسی، لە بارەى ئەم ئازەلە بەسەزمانەو کە خوا توێ
 کردووە بە خاوەنی؟ ئەو هتا شکانت ئی دەکا لە لای من، دەلێ برسیم دەکا،
 و چانم نادات سەر و مەکارم پێ دەکا. (ئیمامی ئەحمەد و بەیەقی
 گێراویانەتەو، رشتەگەى لە موسلیما هەیه، حاکم دەفەر موئ:
 رشتەگەى دروستە). لەبەر ئەوەش کە ئازەل و و لاخیش خاوەن هەست و
 گیان، لەو روووە لە کۆیلە دەگن، کەواتە وەک زەمخوێدە (مملوک)
 نابێ ناهەقیان ئی بکری و زیاتر لە توانای خوێان کاریان پێ بکری.

بزانن:

کە ئازەلی شیردار دروست نیە هەتا دواچۆری شیرەگەى
 بدۆشری، بەرادەیهکی وا زیان بە بەچکە شیرە خۆرەگەى بگەیهنی،
 بەلکوو دەبی چى لە تێرە خۆری بەچکەگەى زیاد بی ئەو بدۆشری و
 بەس، واباشە کە شیردۆشەکە نینۆکی بکا هەتا ئازاری گوانی ئەدا،
 هەر وەک پێویستە لەسەر خاوەن هەنگ بەشی هەنگەکە خوی هەنگوین
 لە پوورەکا بەیلتەو، بو خواردنی هەنگەکان لەکاتی بی لەومپیدا.

۲۹۶) ژیاواری ژن (نفقه الزجه):

گوتمان هوۋی سییه م بۆ پیویستبوونی ژیاواری ژنیتییه. به لگهی روون و ناشکرا، له قورئان و ریگهی رهه بهرو یه کگرتنی نه ته وهدا له سه ر پیویستبوونی ژیاواری ژن له سه ر میردی ههیه.

زاتی مه زن دمفه رموی: {الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ - سورة النساء - ۳۴/۴} پیاوان له سایه ی خوداوه سه رگه وره ی ژنان و خودا کردوونی به گه وره و چاودیر به سه ریا نه وه.

یه گه م: به هوۋی نه وه وه که به فه زل و به خششی خوۋی به هره ی باش و له شی ته وانا و هوۋی به هیزو ئایینی ته وای پیاوان داوه.

دووهم: به هوۋی نه م به هره خوا ییه وه پیاوان رهنج دمه دن و ئاره ق دهریزن و به ئاره ق ناوچه وان مال پهی دا ده که ن و ده توانن مه سه رمفی مال و منال بکه ن و خیزان به خیو بکه ن و ده بن به به رپر سیار له ژیاواری مال و میوان و خیزان و خزم و که سوکار (قوام) له ئایه ته که دا به وانا (قیم) عه ره بییه، به کوردی واته: کار به ده ست، یا سه ره پرشت، سه ره پرستیش که سی که که ناگاداری که سی یا شتی بکا و مایه ی ژیا نی، یا گوزمه رانی بۆ دابین بکا.

له ئایه تی تر دا دمفه رموی: {وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ - سورة البقرة - ۲۳۳/۲}.

ئەوۋە بوو وەك لە بەلگەي پېۋىستېوونى ژېۋاردا رابوورد پېغەمبەر
(مروودە خواە لەسەربە) بەھىندى ژنى ئەبو سوفيانى فەرموو: ئەۋەندە بېە كە
بەشى مەسرهفې خۆتو مندالەكانت بكا بەپېي ياساى شەرع.

لە فەرموودەي حەجى مائناۋايدا كە موسلىم و ئەبو داوود لە
جابر مودە گېراۋيانەتەۋە، حەزرىت (مروودە خواە لەسەربە) دەفەرموئ: (.. وە
دەربارى ئافەرتانىش لە خودا بترسو بئ دادى و ناھەقىيان لئ مەكەن و
رەفتارتان جوان بئ لەگەنئاندا، چونكە ژنان ئەمانەت و سپاردەي خۆي
گەورەن لەلای ئۆۋەي پياۋان، پياۋ ھەر خيانەت بكا، نابئ خيانەت لە
ئامانەتى خوداي خۆي بكا! ژنان لەسەر فەرموودەي خوداۋ بەپېي
فەرمایشتى شەرىعەتى ئەو حەلال بوون بۆتان و دېنە باخەلتان و دەچنە
لايان. وە مافى ئۆۋە لەسەر ئەوان ئەۋمىيە كە ئەو كەسە كە ئۆۋە حەزى
لئ ناكەن نەپھىننە سەر بەرھەتان و نەھىلئ بېنە مائتان، جا ئەگەر شتئ
وايان كرد كە بەدلى ئۆۋە نەبوو، ئەۋا ھەتا دەتوانن چاۋپۆشيان لئ
بكەن و بە نەرمونيانى لەگەنئانا رەفتار بكەن، وە بەبئ ھۆيەكى رەۋا
تەلاقيان مەدەن، بەلام ئەگەر بەم شۆۋە شىرىنەيش چارىيان نەكرا ئەۋا
شەرىعەت رېگەتان دەدا كە بە ئاسپايى لئيان بەدەن، وە مافى ئەۋانىش
لەسەر ئۆۋە ئەۋمىيە كە بە باشى و بە پېي باۋى باشى ناو ولاتى خۆتان
رۆژى و خۆراك و بەرگ و پۆشاكيان پئ بەدەن، وەكى ھاۋسەرى ھاۋشانى
خۆتان، تا ھەست بە ھاۋسەر كەمى نەكەن!).

وه من ياسايه‌كى ومهايشم له‌پاش خۆم بۆتان به‌جيه‌شتووه
نه‌گهر بېتو په‌يره‌وى بگهن له‌ناو خۆتانا هه‌تا هه‌تايه‌ جارېكى تر
سهرتان لى ناشيوئ، نه‌وېش نه‌م هورنانه‌يه كه نامهى خودايه.

يه‌گگرتن له‌سهر نه‌وه دامه‌زراوه كه ژيواري ژن له‌سهر مي‌رد پيوسته.

جوړه‌كانى ژيوار:

ژيواري ژن له‌سهر مي‌رد جوړى زۆره:-

يه‌گه‌م: خواردمه‌نييه‌كه پېژيو (قوت) بى، به‌پى حالى
كابرآي مي‌ردله ده‌وله‌مهندي و ده‌سكورتى و مامناوه‌نديتى، نيت
په‌يوهندي نيه به به‌رزى و په‌ستى ژنه‌كه‌وه، له‌بهر نه‌وه ژنه‌كه
موسوئمان بى، يا په‌يماندار بى، يا ئازادبى، يا كه‌نيزه‌ك بى جياوازي نيه،
چونكه وه‌جه‌له له برى خو به ده‌سته‌وه‌دانه. جا پيوسته له‌سهر پياوى
ده‌وله‌مهندي هه‌موو روژى دوو (مد) وه له‌سهر گه‌دايه‌ك (مد) وه له‌سهر
مامناوه‌ندي (مد) و نيوئ له پېژيوى ساخى زياتر به‌كار هاتووى نه‌و
شوينه كه ژنه‌كه‌ى تيا نه‌ژى، بدا به‌ده‌ستى نه‌و ژنه‌وه. مه‌به‌ست له‌م
مودده نه‌و مودده‌يه كه له سه‌رده‌مى پېغه‌مبه‌ردا باوبووه، كه به
عياره‌ى ميسرى به پيوانه ده‌گاته نيو (قه‌ده‌ح) يا پارده‌ى بايى نه‌وه
بداتى (له شه‌ريعه‌تى ئيسلامدا مامو‌ستا مه‌لا عه‌بدول كه‌ريم - خوداى
كه‌وره لى خوش بى) ده‌فه‌رموئ: (مودد) برىتييه له وه‌زنى سه‌دو
حه‌فتاو يه‌ك دره‌مو سى حه‌وت يه‌كه دره‌مىك... تاد: واته:
فه‌رمايسته‌كه‌ى مامو‌ستا ته‌واو بوو - وه‌رگيئ).

بۆيە پېيژىو لە ژىواردا رەچاۋ دەكرى چونكە خۋاى گەۋرە لەسەر شىۋەيەكى پەسەند ژىۋارى پىۋىست كىردۈۋە، دەى شىۋەى پەسەند ئەۋەپە كە لە خۇراكى باۋى ناۋ زوربەى خەلكى ئەۋ شۋىنەبى، بە قىياس لەسەر خۇراكى كەفارەتىش، چونكە ئەۋىش پىۋىستە پېيژىۋى. بەلگەى ئەۋەش كە ژىۋار بەپىيى خالى مىردە ئەم ئايەتە: {لَيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ وَمَن قَدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ - سورة الطلاق - ۷/۶۵} واتە: ئەۋى ھەيەتىۋ دەۋلەمەندە بە بەپىيى تواناى خۋى، ۋەك ھاۋشانى خۋى، مەسرف بۇ ئەۋ ژنە بكا، رەزىلىۋ چۈۋۈۋۈكى نەكا، ئەۋەى نىيەتىۋ دەست كورتە بەپىيى تواناى خۋى، لەۋەشۋ بارەيەى كە خۇدا پىيى داۋە، مەسرفى بۇ بكا.

دوۋەم: پېخۇرە: كە دەبىي لەۋ جۇرەبى كە زوربەى خەلكى ۋلاتى ژنەكە دەيكەن بە پېخۇر: ۋەك رۇن زەيتوۋن ۋ رۇن ۋ چەۋرى، ئەۋەى لىرەدا رەچاۋ دەكرى زوربەى پېخۇر بە گۇرانى چۈۋر ۋ مەزە جۇرەكانى دەگۇرپن، ۋەكوۋ شىرو ماست ۋ دۇۋ بەنىرو بامىيە ۋ تەماتە ۋ باينجان ۋ كوۋلەكە ۋ پەتاتە ۋ گۇشت ۋ شتى تىرىش، جا ئەگەر جۇرە ميوەيى لەكاتى خۇيدا بوۋ بە خۋاردنى زوربەى خەلك ئەۋە ئەۋ جۇرە پىۋىست دەبىي، پىۋىستە ھەموۋ ھەفتەيى گۇشتى دەرخۋارد بىدا، نەدارا رەتلى، دارا دوۋ رەتلى، مامناۋەندى رەتلى ۋ نىۋى، ئىمامى شافىعى (رەزە ۋاۋە لىيە) ۋا بە پەسەند دەزانى كە گۇشت بکەۋىتە رۇژى ھەينىيەۋە، چونكە ۋا باشە كە مەرۇف لە رۇژى ھەينىدا شادى ۋ خۇشى ۋ فەرەحى بختە ناۋ مال ۋ مەنالى خۋى ۋ خۋاردنى باشيان بۇ دروست بكا. ئەم ئەندازەيە بۇ

شوینیکه که گوشت کم بی، به لام نهگەر زۆر بوو ئەوا بهیپی دەستووری ئەوشوینە ئەندازەکی بتر دەکا.

سییه‌م: کاره‌کەر، یا ژنێ که خزمه‌تی بکا، نه‌گهر ژنه‌که له مائی
خوێان کاره‌که‌ری بووبی، ده‌نا ده‌بیخ خۆی خزمه‌تی خۆی بکا.

چوارەم: پۆشاک و بەرگە، بەپێی بەسبەون بەرگ پێویستە،
 ئەمیش بەپێی وڵات دەرگۆڕی، ھەروا بەپێی سەرماو گەرما، ھەروا بەپێی
 گۆرانی و مرزی ھاوین و زستان، چونکە بەرگی زستانە جیاپە لە بەرگی
 ھاوینە، ھەروا بەپێی دارایی و دەست گۆرتیی میژد جل و بەرگ دەرگۆڕی،
 چونکە ژنی دەوڵەمەند جۆری دەرپۆشی کە بە ژنی ھەژار ناپۆشێ
 ھەروا..

ديسان دەبىي قاپو قاچاخو قۇرىو پيالەو نوڭىن و پىخەفو
پىداوئىستىيەكانى تىرى گوزمرانى بۇ دابىن بكا، وەك ناوو جىگەو چىراو
نەوتو يارەى ناوو كارەيا بە گوڭرەى حالى كابرەى مېرد.

٢٩٧) ژيوار به چي و کهي يئويست ده بي؟

به‌وه پټويست دمیځ که ژن خوۍ بدا به دسته‌وه، واته: نه‌گهر
خاومن قام بوو بلخ: وا من نامادهم بو ټه‌وه‌ی که می‌رده‌که‌م پټه لامو
دروست ببی له‌گه‌لم، نه‌گهر نه‌قام بوو هه‌قدارمه‌کی ریځگی ټه‌وه بدا که
می‌رده‌کی بی‌گوږی‌ټه‌وه. به‌م چهند شته‌ی دواوه خو به‌دسته‌وم‌دان
ده‌فه‌وتی.

يەكەم: نەھيلى مىرد لەگەلى دروست بىي بەلام ريگەي رابواردنى تىرى ئى نەگرى وەك ماچو دەستبازى و شتى تىرى خۇشى نيوانى ژنو مىرد، يا ھەر نەھيلى ھىچ لەزەتلىكى رەواي ئى وەربگرى، بە مەرچى ژنەكە مەھانەي رەواي نەبى، يا نەھيلىكى رەوا لە ئارادا نەبى، دەنا مەھانەدارە، وەك ئەوۋ نەخۇش بىي، يا زامى بە شويىلىكى واپەوۋىي كە جووتبوون خراپ بىي بۆي، لەم كاتەدا مافى ژيوارى ھەيە، بەمەرچى مىردەكەي بەجى نەھيلى.

دوۋەم: تۆران و مالى مىرد بەجى ھىشتىن و سەفەرکردن بەبى رازى بوۋنى مىرد ژيوار دەفەوتىنى.

سەيىھم: ژنەكە بچوۋك بىي و مىردەكەي گەورەبى، يا بەپىچەوانەوۋ، لەم دوو ھالەدا ژيوارى ناكەوئى، چونكە خۇ بەدەستەوۋەدانى تەواۋ كەسەر دەگىشى بۇ لەزەت وەرگرتى تەواۋ لەم دوو كاتەدا لە ئارادا نىيەو نەھاتۋتە جى، كەواتە ژيوار پىۋىست نابى بۇ ژن لەسەر مىرد.

چوارەم: بە ھەندى پەرسىتىش و خودا پەرسىتىش خۇ بەدەستەوۋەدان دەفەوتى و ژيوار پىۋىست نابى، وەك ئەوۋ ژنەكە بەبى مىردەكەي بچى بۇ ھەج يا بۇ ەمەرە، با مىردەكەي ريگەيشى پىيدا، چونكە سەفەرەكەي بۇ مەبەستى تايىبەتى خۇيەتى، بەلام ئەگەر مىردەكەي لەو سەفەردا لەگەلىدا بوو ئەوۋ ھەقى ژيوارى ھەيە، ئەگەر ژن بەبى فەرمانى مىرد رۇژوۋى سوننەت بگرى ژيوارى ئەو رۇژەي ناكەوئى، بەلام ئەگەر مىردەكە ريگەي پىيدا ژيوارى دەكەوئى.

۲۹۸) كاتى مىرد تواناي ژيوارى ژنى نەبوو:

كاتى مىرد تواناي دابىنكردى ژيوارى ژنى خۇي نەبوو، وه
كۆلئيدا له مەسرهف بۇ كردنى، ئەو ۋە ژنەكه خۇي سەرپشكه له يەك
لەمانه:

يەكەم: ئارام بگرئو له مالى خۇي مەسرهف بكا بۇ خۇي، يا
قەرز بكاو سەرفى بكا بۇ خۇي. ژيوارى لەم دوو حالەدا دەبى بەقەرز
لەسەر مىردەكهى، كهى هەى بوو دەبى بىداتەوه.

دووهم: دەتوانى لەلاى قازى داواى هەلەوشانەوهى هاوسەرئىتى
(نىكاخ) بكا.

له خۆشەويست (دروودە خواە لەسەربە): پرسیار كرا: ئەگەر كەسێ لەبەر
هەژارى و دەستكورتى نەتوانى ژيوارى ژنەكهى دابىن بكا چى ئى دەكرئ؟
فەرمووى (دروودە خواە لەسەربە): له يەك جيا دەكرئەوه. (دارە قوطني).
لەبەر ئەوەيش كه چوك براوى و شەپەتكەيى مافى هەلەوشانەوهى
هاوسەرى دەچەسپيئن، دەى دەسەوسان بوون له دابىنكردى ژيوار باشت
ئەو مافە دەچەسپيئن! چونكه مرؤف دەتوانى بەبى رابورانن لەگەل
حەلل و هاوسەردا بژى و گوزەران بكاو ئارام بگرئ بەلام لەسەر بى
نانى و بى ناوى و بى جىگەو رىگەيى ناتوانى ئارام بگرئ، ديسان لەبەر
ئەوەيش كه له كاتى وادا دوور نيه ژنەكه بۇ دابىنكردى گوزەرانى
تووشى داونپيسى ببى!.

نهونده ههیه نهگەر میرد لهکاتی وادا قهرزی لهسەر ژنهکەى هه‌بوو، وه ژنهکەى دموڵهمه‌ند بوو، وه می‌ردهکەى پپی گوت لهو قهرزه‌ى من که له‌سه‌رتە ژپواری خۆت دابین بکه. نهوه ژنهکه مافی سه‌رپشکی هه‌لومشانه‌وى نامینى، به‌لام نه‌گەر ژنه‌که‌یش ده‌ست کورت بوو نه‌وه هه‌مان مافی ده‌مینى، چونکه له هه‌موو بارو دۆخیکا قهرزازی نه‌دارا مافی موڵتدانی هه‌یه. گریمان که‌سى به پیاوه‌تى ویستی ژپواره‌که دابین بکا له باتی می‌ردی نه‌دارا، ژنه‌که ده‌توانی نه‌وه قه‌بوول نه‌کا، چونکه منه‌تى به‌لاش بۆ هه‌لبگرى، له‌بهر نه‌وه مافی هه‌لومشانه‌وى هه‌ی.

بزانه می‌رد چ به سامان چ به کاسپی ژپوار دابین بکا چونیه‌که، توانایی وه‌ک به‌هۆی مائه‌وه ده‌بی به‌هۆی کاسپیشه‌وه ده‌بی. جا نه‌گەر هه‌موو روژى به‌قه‌د ژپواری نه‌و روژه کاسپی ده‌کردو روژانه کریکەى سه‌رو به‌ر ده‌ری ده‌ینا نه‌وه ژن هه‌قی هه‌لومشانی نیه، هه‌تا نه‌گەر به‌هۆی نه‌خۆشییه‌وه یه‌ک دوو روژى نه‌یتوانی ئیش بکا مافی هه‌لومشانی نیه، به‌لام نه‌گەر نه‌خۆشی درێژه‌ی کیشاو له سى روژ هه‌لى بوارد مافی هه‌لومشان هه‌یه! چونکه زیان له ژن ده‌که‌وى. گریمان می‌ردی دارا ژپواری می‌ردی نه‌دارای دا به ژنى خۆی مافی هه‌لومشان نامینى، به‌لام باقى مه‌نده‌ی ژپواره‌که ده‌بی به قهرز به‌سه‌ر می‌رده‌که‌وه.

مه‌رجی هه‌لومشان نه‌وه‌یه: ده‌سکورتیی می‌رد مسۆگەر بى، جا به‌هۆی پیلینانی می‌رده‌وه بى، یا به‌هۆی شایه‌تو به‌لگه‌ی ره‌واوه بى نه‌م مه‌رجه دپته‌جى، ئیتیر خوای می‌رد له رووبى، یا نادریاربى. توانانه‌بوونی ماره‌ییش نه‌گەر له پپیش به ده‌ست گرتندابى ده‌بی به

هوئی مافی هه‌لوه‌شان، نه‌وه‌نده هه‌یه هه‌رکاتێ ژن هه‌ندئ له مارمیی وهرگرت ئیتر هه‌قی هه‌لوه‌شان نامیڤن، چونکه بۆ می‌رده‌که به‌هوئی دانه‌دهستی هه‌ندئ له ماریه‌که‌وه، هه‌ندئ له له‌زه‌تگا (بوضع) ی ژنه‌که ده‌که‌ویته دهستی، به‌لام نه‌گهر له توانا نه‌بوونی مارمیی که‌وته دواي گواستنه‌وه به ده‌ستگرتن نه‌وه ریگهی هه‌لوه‌شان نامیڤن، چونکه به ده‌ست گرتن وه‌جه‌له‌که‌ی (که له زه‌تگای ژنه) ده‌فه‌وتی و وه‌جه‌له‌که ده‌بی به قهرز له نه‌ستوی می‌رددا. له هه‌مان کاتدا به ده‌سته‌وه‌دانی نه‌و وه‌جه‌له له لایه‌نی ژنه‌که‌وه نیشانه‌ی نه‌وه‌یه که ژنه‌که رازییه به‌وه که به‌قهرز نه‌و وه‌جه‌له‌ی بداتی، به پیچه‌وانه‌ی پیش جوونه‌لاوه.

گریمان پیاو نه‌ی ده‌توانی که ژیاور بۆ نه‌و که‌نیزه‌که‌ی دابین بکا که بووه به دایکی مندالی، که له عورفی شهرعی شهریفا ناوداره به ئوموول وه‌له‌د نه‌وه زۆری ئی ده‌کری که یان ئازادی بکا، یان بیدا به‌شوو، نه‌گهر داخوزیکه‌ری هه‌بوو، دنا ده‌بی ریگهی بدا که کاربکاو به کاسپی خوئی به‌خپۆ بکا.

٢٩٩) سیغه‌کردن (نکاح المتعه):

موتعه (یاسیغه‌کردن، یا ماره برینی کاتی) بریتییه له هه‌موو جوړه ماره‌کردنیکی کاتی، که ماوه‌یه‌کی دیاریکراوی بۆ دانرابی، ئیتر ماوه‌که کورت بی یا درێژ، وه‌ک نه‌وه پیاو به ژن بلی: نه‌وا تۆم ماره‌کرد له‌خۆم بۆ ماوه‌ی رۆژی، یا ده‌ رۆژ، یا مانگی، یا هه‌تا له‌م شاره ده‌چمه دهره‌وه، یا وینه‌ی نه‌مه. ئه‌م جوړه ماره برینه پووجه‌و نه‌یی لیکراوه‌و

بەيەك كەوتنى قەرمایشى زانا پېشەواکانى ھەر چوار مەزھەبەكە نا
دروستو ناردەوايە. بەلگەيان لەسەر ئەمە زۆر شتە. وەك سەبرە (رەزە)
خوایەنە: دەفەرموئ: لە بەینى گۆشەى حەجەرولئەسودەو دەرگای کابەدا
پېغەمبەرم بە چاوى خۆم دى لەوئى راوەستابوو، لەکاتى حەجى مال
ئاوايیدا دەیفەرموو: خەلکینە! ئەى موسولمانینە! لەمەوہپېش ئەوہ بوو
خۆم رېگەم بە ئیوہدا بوو کە ژن سیغە بکەن (واتە: ژن بۆ ماوہیەکی
کاتیى، دیارى کراو مارە بکەن) بەلام لەم دەمەوہ ھەتا رۆژى قیامت
خودا ئەوہى حەرام کردووہ (موسلیم و ئەبو داوودو نەسائى) شەفیعى
(رەزە خوایەنە: دەفەرموئ: ھەوائى بە ئیمە داوہ سوفیانی کورپى
عوپەینە لە زوھرییەوہ، لە ریبعى کورپى سەبرەوہ لە باوکیەوہ:
پېغەمبەر (دروودە خوایەنە: نەبى کردووہ لە سیغەکردنى ژن، عومەرىش
(رەزە خوایەنە: نەبى کردووہ لە سیغەکردنى ژن، عومەرىش
سیغەکردنى حەرام کرد، ھاوړیکانى پېغەمبەرىش (دروودە خوایەنە: نەبى کردووہ
رەزە خوایەنە: نەبى کردووہ لە سیغەکردنى ژن، عومەرىش
جەعفەرى کورپى موخەممەدەوہ راگوئز دەکا: لە بارەى مارەکردنى
وہختیەوہ پرسىارى ئى دەکړئ دەفەرموئ: بریتىیە لە داوینپىسى بەبى
کەم و زیاد.

رۆژئ لە رۆژان مەئموون ویستی کە جارى رەوا بوونى ژن
سیغەکردن بدا، قازى یەحیای کورپى ئەکثمى تەمىمى بە شەلەزاوى
چوو بۆ لای، مەئموون لى پرسى ھۆى ئەم رەنگ تىکچوون و
شەلەزاویيەت چىیە؟ فەرمووی: ئەى فەرمانرەوای موسولمانان!
خەفەتیکى گەورە رووى داوہ، کارەساتى لە دیندا قەوماوہ، بە ئاشکرا

جاړ دراوه که شهروالپیسې ره وایه و حالل کراوه! مهنموون گوتی:
 شهروالپیسې؟ چوڼ؟ یه حیا فهرمووی: بهلئ ژن سیغه کردن
 شهروالپیسیه نهی چییه؟ مهنموون گوتی: چوڼ بیسهلینه بوم، نهمهت
 له کوئ هیناوه؟ یه حیا فهرمووی: هم له نامه ی خودادا هیه و هم له
 فهرمووده ی پیغه مبهری خودادا هیه، خوی گه وره دمهرموئ:
 {وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ، إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ
 أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ. فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْعَادُونَ - ۵/۲۳ - ۷} (تهماشای تاجول نوصول بهرگی هوته م
 لاپهره (۲۷) بفهرموو: بؤ رافهی هم نایه ته پیروزانه. زوربهی هم
 نایه تانهی وان له م کتیبه پیروزدها له تاجدا نهفسیر کراون به کوردی.
 خوژگه روژئ له روژان سوود لهو رافانهی نهوئ بؤ رافهی نیرمیش
 ومردهگیرا - ومرگیږ) نهوجا قازی یه حیا رووی دهمی کرده مهنموون و
 پپی فهرموو: نهی فهرمانرپه وای موسولمانان نایا ژنی سیغه کراو بهر
 {مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ} دهکوهئ که خوا ره وای دیوه؟ گوتی: نه خهیر بهر
 هم جوړه حالله ناکه وئ. فهرمووی: باشه خو بهر نهو ژنه
 مارمېروامیش ناکه وئ که خوا به شهکه له پووری له میړدهکه ی، بؤ داناوه،
 وه له ویش به شه که له پووری اناوه بؤ میړدهکه، وه هم جوړه ژنه چهند
 مهرجی خوئ هیه؟ گوتی: خهیر بهر نه مییش ناکه وئ. یه حیا
 فهرمووی: که واته به پپی هم نایه ته حالل و هاوسهر دوو جوړی هیه،
 لهو دوو جوړه بترازئ (عدوان) و له سنووری شهرع دمرچوونه و بهر هم
 ههرمشیه دهکوهئ که دمهرموئ: {فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْعَادُونَ} واته: ههرکه سی جگه له دوو جوړه حالل و هاوسهریه

جۆریکی تر دابهینئ ئهوه یاساو سنووری چه لالۆ هاوسهری دهبه زینئ).
 ئه مه به لگه ی قورئانی، به فرموو له سوننه تی پیغه مبه ریش (مرووده خوا
 له سه ربه) به لگه ت بو بهینمه وه: نه وه تا فرموودم زانی گه وه ئیمامی
 زوهری ده گیریته وه له عه بدو لالۆ له سه نی کوری موحه مه دی کوری
 چه نه فییه وه، له باوکیه وه له عه لی کوری ئه بو طالیه وه (ره زاه خوا له مروویه
 به) ده فرموئ: پیغه مبه ری خوا (مرووده خوا له سه ربه) فرمانی پیکردم له سه ر
 فرمانی ئه و به ناو مه ردومدا جارمدا: گه رچی پیغه مبه ر (مرووده خوا
 له سه ربه) له مه و به ر ریگه ی ژن سیغه کردنی داوه به لام له م رو به داوه ژن
 سیغه کردن چه رامه، خودا نه یی لی کردوه، جا مه ئموون له
 فرموودم زانه گانی پرسى ئایا ئه م چه دیته ی زوهری له ناو فرمووده
 شوناسه گاندا له به ر گراوه شتی وا هه یه؟ عه رزیان کرد بلئ، جا کاتئ
 مه ئموون زانی که ئیمامی مالیک ئه و فرمووده یه ی گیراوه ته وه، له رای
 خوئ په شیمان بووه و فرمووی: داوا ی لیخو شبوون له خودا ده که م، من
 هه له بووم. ئه و جا فرمانی دهر کرد جار یاندا: که ژن ماره کردنی کاتی
 چه رامه.

٣٠٠) باسی پهروه رده کردنی ساوا (حضانة):

پهروه رده کردنی مندا ل که به عه ره بی پئی ده گوئری: حضانة،
 به واتا گرتنه ئامیزو باوه شه، پهروه رده کردن له شه رعا بریتیه له
 ناگاداری و سه ر په رشتی کردنی که سئ که نه توانئ خوئ پهروه رده بکا،
 پهروه رده کردن جوړه خاوه نیتی و هه قداریه که، وه لئ نه وه منده هه یه ئه م

جۆره هەقدارییه که پێی دەگوتری حەضانە، یا پەرورمەدەکردنی ساوا،
 بۆ ژن لەبەرترەو لە بارتەرە، چونکە ژنان بۆ ساوا دڵسۆزترن و باشتەر لە
 لەیو پەرورمەدەکردن شارمزان و پتر ھۆگری ساوان و لە کاروباری کۆرپە
 دەزانن. بەلگەي ئەمەيش که ژن لە پێش ترە بۆ لەلەي ساوا ئەمەيه:
 عەمری کورپی شووعەيب لە باوکیەو، باوکی لە باپیری خۆیەو، که
 عەبدوللای کورپی عەمری کورپی عاصە دەگێریتەو: عەبدوللای
 دەفەرموی: ئافەرەتی ھاتە خزمەتی پێغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) گوتی:
 ئەي پێغەمبەري خودا! ئەم کورەمەم نۆ مانگ بە چەرمی سک
 ھەلگرتوو و بەشیری مەمکەم گۆشەم کردوو و لە کۆشما پەرورمەدەم
 کردوو، ئیستایش باوکی تەلّاقی داوم و بەرەلّای کردوو و کەچی
 دەیهوی بە زۆر کورەگەشەم ئی بسین. پێغەمبەريش (مروودە خواە لەسەربە)
 پێی فەرموو: تا شوونەگەیتەو تۆ لە پێشتری بەم کورە - واتە: شەرع
 دەیدا بە تۆ (ئەبو داوود/ حاکم. حاکم دەفەرموی: رشتەگەي دروستە)
 بەلام ئەم بېرپارە که منال ھی دایکە بۆ ھەموو کاتێ وانیه، ئەمە کاتێ
 وایە که منال نەفامی و چاک و خراپی خۆی نەزانی، جا ھەر کاتێ فامی
 کردوو و خۆی ناسی خۆی دەکری بەسەر پشک لە نیوانی باوک و دایکدا،
 بە ئارەزووی خۆی ھەراکامیکیان ھەتبگری دەری بەو دیان، بەپێی ئەم
 فەرموودەيە: ئەبو ھورەیرە (رەزە خواە لەبە) دەفەرموی: پێغەمبەر (مروودە
 خواە لەسەربە) جاری کورپکی میرد مندالی کرد بە سەرپشک، که بە
 ئارەزووی خۆی، لای باوکی، یا لای دایکی ھەتبزیری و لەلای ئەو دیان بێ
 که خۆی حەزدەکا (ئیبنو ماجەو تیرمیزی گێراویانەتەو. تیرمیزی بە
 فەرموودەيەکی جوانی داناو) لە گێرانەو دیەکی ئەبو داوود و حاکمدا:

کورمهکه دمستی دایکی گرت، نیتز دایکهکهی بردی بۆلای خۆی (حاکم دمفهرموئ: رشتهکهی دروسته) تهمهنی خۆناسین جهوت ساله، یا لهو دموروبهره دایه، ههر فامین بهس نیه بهئکوو دهبئ هۆشی بهوهیش بشکی که بۆچی نهو لایه ههل دهبزئیرئ، چونکه لهسهر نهو بنیاته دهکری به سهرپشک که خۆی هۆشی به بهرژموهندی ئاگاداریکردنی خۆی باشت دهسکی. خۆناسین نهوهیه که منداڵ به تهنها خۆی بهبئ یارمهتیدانی کهسیکی تر بتوانئ نان و ئاو بۆ خۆی بخواو خۆی له سهراوکردن پاک بکاتهوه به تهنیا بهبئ یاریدهی پهرومرددهکر.

بزانه :

برپاری دایکی دایک که کۆببیتهوه لهگهل باوک و باپیردا دهق وهک برپاری دایک وایه که کۆببیتهوه لهگهل ئهم دوو کهسهدا. جا نهگهر ههرمیینهی پهتی بهبئ نیرینه کیشهیان بوو لهسهر پهرومرددهکردنی منال، نهوه لهم کاتهدا دایک پش پش دهخری، نهوجا دایکی دایک و نهو نهنکانهی دایک که بههۆی میینهوه پئی دهگهنهوه، کامیان نزیکتر بئ لهو نهنکانه نهومیان پش دهخری، نهوجا دایکی باوک نهوجا دایکی دایکی باوک و نهو نهنکانهی دایکی باوک که بههۆی میینهوه پئی دهگهنهوه، نهوجا دایکی باوکی باوک که به ههمان شیوه بگاتهوه پئی، نهوجا نهو نهنکانهی دایکی باوکی باوک که بهههمان شیوه بن، نهوجا دایکی باوکی باپیرهکه بهههمان شیومبئ، نهوجا نهو نهنکانهی دایکی باوکی باپیرهکه به ههمان شیوه بن، نهوجا خوشکی باوک و دایکی، نهوجا خوشکی باوکی، نهوجا خوشکی دایکی، نهوجا

خوشكى دايك، ئەوجا خوشكى باوك. ئەگەر مىڭ نىر كۆبۈنەۋەدە
لەسەر پەرۋەردى منال بوو بە كىشەيان دايك پىش دەخرى ئەوجا
دايك و نەنكى دايك كە بەمىنە پەتى بگەنەۋە پىي، ئەوجا باوك،
ئەوجا باپىرە، ئەوجا خوشك، ئەوجا خوشكى دايك، ئەوجا خوشكى
باوك، ئەمەيش بەپىي دەقى ئىمامى شافىعى لەسەرى.

براۋ كوپى براۋ مامەۋ كوپى مامە ئەۋانىش ۋەك باوك ۋە باپىرە
ۋان لە مەسەلە پەرۋەردەكردنى ساۋادا، كى نىكتىبى ئەۋە پىش
دەخرى بەرىز لەسەر شىۋە رىزى كەلەپوور گران، ئەمەيش دىسان
بەپىي دەقى ئىمامى شافىعى لەسەرى.

بزانە :

لە بابەتى پەرۋەردەدا كچى خوشك پىش كچى برا دەخرى
ھەرۋەك خوشك پىش برا دەخرى.

۳۰۱) مەرجهكانى پەرۋەردى ساۋا:

ۋەك زانىت منال پەرۋەردەكردن جۆرە سەرۋەرى ۋە ھەقدارىيەكە
كە پىۋىستى بە دەسلەتە، ۋە دايك پىش باوك ۋە كەسانى تىش دەخرى،
ھەتا دايك ۋەستابى كەسى تر مافى پەرۋەردى منالى نىە، چۈنكە زۆر
زۆر دىسۆزە بۆى، بەلام دايك ئەگەر خۆى ئارمىزۋى لە پەرۋەردى
منالى بوو بەم چەند مەرجه ھەقى ئەۋەى ھەيە:

يەكەم: دەبىي ژىرو ئاقل بى، دايقى شىت مافى منال
پەرۈمردەكردنى نىيە، چۈنكە شىتى و ئاگادارى و سەرپەرشتى كۆرپەيان
نەگوتوۋە، شىت خۇي پىۋىستى بە كەسىكە سەرپەرشتى بكا ئىتر چۈن
دەبىي بە سەرپەرشتى كەسىكى تر.

دوۋەم: ئازادىيە، دايقى كۆيلە مافى پەرۈمردەي نىيە، چۈنكە ئەو
كەلك و قازانجەكەي گشتى بۇ ئاگاگەيەتى، لەبەر ئاگاگەي نايپەرژىتە
سەر منالەكەي، لەبەر ئەومىش چۈنكە منالپەرۈمردەكردن جۆرە
سەرۈمى و ھەقدارىيەكە، دەي كۆيلە مافى ھەقدارى و سەرۈمى نىيە.

سىيەم: داىك دەبىي ئىسلام بى، ئەگەر منالەكە ئىسلام بوو، ھەر
مندال باۋكى موسولمان بى خۇشى دادەنرى بە موسولمان، ژنى بىپروا
مافى پەرۈمردەكردنى منالى ئىسلامى نىيە، چۈنكە منالپەرۈمردەكردن
سەرۈمىيە، بىپروايش نابى بەسەردارو سەرۈمى موسولمان، دىسان
لەبەر ئەومىش دەگونجى كە بىخەلەتتىنى و بەرمبەرە منالەكەيش خوۋە
خراپەكانى ئەو بگرى توۋشى بىپروايش و شتى وا بى.

چارەم: دەبىي مەردبى، دايقى بەدكارى نامەرد مافى
منالپەرۈمردەكردنى نىيە، چۈنكە ۋەك گوتمان ئەم كارە سەرۈمى و
ھەقدارىيە، بەدكارو نامەردىش مافى ئەومىيان نىيە، سەرمرى ئەومىش
دوور نىيە كە چاووراۋى لى بكاو فىرى رەفتارى بەدى خۇيى بكا.

پىنچەم: دەبىي دەسپاك و ئەمىندار بى، دايقى دەستپىسى ناپاك
مافى پەرۈمردەي نىيە، چۈنكە دەگونجى گزى و ناپاكى لە بەخىۋەكردنىدا
بكاو منالەكە بىفەۋتى.

شەشەم: نابى شووى كردىتەو، چونكە خوشەويست (مروودە خوا) لەسەرىن دىفەر موى: تا شوونەكەيتەو تۆ لە پىشتى بۆ بەخيوکردنى ئەم منالە. سەرەراى ئەو وەيش دايك لەكاتى وادا لەبەر خەرىك بوون بە خزمەتى مىردو مالىەو ناپەرژىتە سەر ئەو، شتى وایش زيان لە منال دەدا. بەلام ئەگەر دايك شووى كردهو بە پياوئى كە مافى پەرودەکردنى منالەكەى هەبى، وەكوو مامو ئامۆزای منالەكە، ئەو فەرمايشتى هەرە راست ئەو وەيه كە ئەو مافەى بۆ هەيه، چونكە ئەو هەقدارە مافى بەخيوکردنى ئەوى هەيه، لە هەمان كاتدا دلسۆزىيەتى چونكە كەسيەتى، كەواتە ئەو دايكەكەى پىكەو بە باشى سەرپەرشتى دەكەن.

هەوتەم: نىشتەجىيە، كاتى دايك مافى بەخيوكرنى هەيه كە خۆى و باوكى منالەكە لەيهك شاردا نىشتەجى بن، بەلام ئەگەر هەر كامىكيان لەو شارەو بچن بۆ سەفەرى نيش و كار، وەك سەفەرى حەج و بازرگانى و غەزاو عەمرە، ئەو نابى منالەكە لەگەل خۆى ببا بۆ ئەو سەفەرە، چونكە سەفەر جىگەى مەترسى و نارەحەتییە. بەلكوو لەو ماوەیدا منال لەلای نىشتەجىيە يان دەبى هەتا ئەو وىتران دىتەو، نىتر ماوەى سەفەرەكە كورت بى يا درىژ، بەلام ئەگەر سەفەرەكە سەفەرى گواستەو لە شوينىكەو بۆ شوينىكى تر بوو، ئەو باوك هەقى هەيه كە بيسەنىتەو لە دايك و لەگەل خۆيدا بى، بە مەبەستى پاراستنى ناوو رەسەنى خۆى، چونكە رەسەن و بنەچەو بنەمالە بە باوكە بە دايك نىه، سەرەراى ئەو وەيش بەرژەومەندى تەمى و ئامۆزگارى و فیرکردن لەو وەدايهو ناسانتریش بەخيو دەكرى. بەلام ئەگەر دايكىش لەو سەفەرەدا لەگەل

باوك بوو ئەوۈ بەخپوكردن مافى خۆيەتى، ھەروا ئەگەر لە سەفەرى گواستەنەو ەيشەو ە گەرايەو ە بۆ شارەكەى جارانى مافى بەخپوكردن دىگەرپىتەو ە بۆ دايك. مەرجە كە رىگە ئەمىن بىۋ ئەو شارەى كە دىچى بۆى ئەمەن و ناسايشى تىابى، دىنا مافى نىيە منالەكە لە ژنە بەخپوكرەكەى بىسەنىتەو ە.

بىزانە :

گشت باو ەنەكانى تىرىش ھەمان مافى باوكيان ھەيە، دىتوانن لەم كاتانەدا مىنال لە ژنەبەخپوكرەكەى بىسپىننەو ە، بەمەرجى خۆيى بىن و نامەحرەم نەبىن، وەك باپىرەو براو مامە، چۈنكە ئەمانەيش مافى پاراستنى ناوى رەسەن و بىنەچەى خۆيان ھەيە، ھەروا ئەگەر نامەحرەمىش بىن، وەك نامۇزا، بەلام بە مەرجى ئەو ە لەم شىۋەيەدا منالەكە كۆر بى، چۈنكە ئەگەر كچ بى نادىرئ بە دىستى باوانى نامەحرەم، بەلام ئەگەر خىزمى خۆيى لە باوان نەبوو لە خالۋان بوو ئەو ە مافى سەندىنەو ەى نىيە، وەك خالۋ مامى دايكى، چۈنكە ئەمانە مافىيان بەسەر رەسەن و بىنەچەو ە نىيە.

ئايا بۆ چەسپاندنى مافى دايكى بەخپوكر ئەگەر منالەكە شىرە خۆرە بوو مەرجەكە مەمكى پېيدا يانا؟ دوو راھەيە، يەككىيان دىفەرمۇئ: مەرج نىيە، بەلكو ە لەسەر باوكە كە دايەنى بۆ بگرئ، راي دروست ئەو ەيە: كە ئەو ە مەرجە، چۈنكە زەحمەتە بەكرىگرتنى دايەن.

۳۰۲) تاوانكارىيەكان (الجنایات):

تاوانكارىيەكان زۆر، چوار جۇريان لە شەرىا تۆلەيان بۇ دىارى
كراو، كە بەو تۆلەيە لە زاراوى شەرىا پىئى دەگوترى حەدى شەرى:

جۇرى يەكەم: ئەو چەشنە تاوانكارىيە كە زىان بدا لە لەش و
گيان و ئەندام، بەم جۆرە دەگوترى: كوشتن يان زاماركردن.

جۇرى دووهم: ئەو چەشنە تاوانەيە كە زىان بدا لە شەرمىگا و
لەزمتگا، بەم جۆرەيش دەگوترى: داوینپىسى و حىزى.

جۇرى سىيەم: ئەو چەشنە تاوانەيە كە زىان بدا لە سامان،
ئەمەيان دەبى بە چەن چەشنەو، ھەر سامان بە شەپ داگىر بكرى، وە
ئەو شەپە ھىچ تەئويلىكى بۇ نەكرى ئەو ھەرھوودو راوړوتە، ئەگەر
تەئويلى بۇ بكرى ئەو بەغيە، واتە: دەسدرىزى و زولم و زۆر، ھەر
سامانىكىش بە دزكە بە نەينى لە شوينى پاراستنى ئاسايى خۆيدا بىرى
ئەو دزىيە، ئەو كە بەھىزى بازوو، وە بە زۆرى زۆردارى و بەھىزى
دەستەلاتو بەھوى بەرزى پاىەو پلەو بەرى ئەو زەوت كردنە.

جۇرى چوارەم: ئەو چەشنە تاوانەيە كە زىان بدا لە ئابروو و لە
نامووس و شەرىف، بەم جۆرەيش دەگوترى: بوختان.

۱) تاوانكارى كوشتنى بە قەستى (جناية القتل العمد): كوشتن
س جۆرە: كوشتنى بە قەستى پەتى، كوشتنى ھەلە پەتى، كوشتنى
نيوہقەستى و نيوہ ھەلە، كوشتنى بە قەستى پەتى ئەوہيە: كە بكوژ

نیازی کوشتنه کەیش و نیازی کەسە دیاری کراوە کەیشی کردبێ بەهۆی شتیکەووە کە زوربە ی کات ئەو شتە کوشندەبێ، خوای ئەو شتە نامیربێ یاشتی تربی، وەک چەقۆو دەمانچەو زەهر. دە ی ئەگەر بکوژێ نیازی نیشەکە ی نەبوو - واتە: بە مەبەستی کوشتنی کەس ئەو کارە ی نەکرد، کە بوو بەهۆی کوشتنی کەس - وەک قاجی لە شتی هەلکەوێ و بکەوێ بەسەر منالیکاو منالەکە بەو بەمری - ئەو تۆلە لێسەندن و کوشتنەو ی لەسەر نیە. هەر و ئەگەر بەنیازی کوشتنی کەسیکی تایبەت و بە نیازی کوشتنی کەس ئەو کارە ی ئەنجام نەدابوو ئەو دیسان کوشتنەو ی لەسەر نیە، وەک کەسێ لە تەقە ی خۆشیدا گوللە ی وێل بیکوژێ و دەر بکەوێ کە ئەو گوللە یە حەمەلاو تەقاندوو یەتی ئەو حەمەلاو ناکوژرێتەو لە حیاتی ئەو کوژراو.

کوشتن بە نامیر و بەشتی تریش دەبێت، وەک ئەو: کەسێ بەند بکا نەخۆی نان و ناوی بداتی و نە بهێلی خۆی هەوێکی ئەو بەدا هەتا لە برسانا دەمری، ئەو کوشتنەو ی لەسەر، هەر و ئەگەر حەپسی بکاو رووتی بکاتەو هەتا لەسەرمانا بەمری، یا بە بەندی لەبەر خۆر رایبگری هەتا تینی هەتاو کە دەیکوژێ، ئەمەش کوشتنەو ی لە سەر، یا وەک ئەو دوو کەس یا پتر شایەتی بدن کە نەریمان ئەو رەحمانی کوشت، وەقازی نەریمان لە تۆلە ی ئەو رەحمانا بکوژیتەو، پاشان شایەتەکان پەشیمان ببنەو و بڵێن بە درۆ شایەتیمان لە نەماندا، ئەمە دەبێ بەهۆی گوشتنەو ی ئەم شایەتانە. یا وەک ئەو خۆراکیکی زەهراو ی بە نیازی کوشتنی بەدا بە کەسێ و ئەو کەسە بەمری، لە کاتی وادا تۆلە پێویستە. یا وەک ئەو سەری بیرێ لە دالانیکا بە فیل بگری و میوانی

دمعومت بکا بو مائهووی به نیازی نهوه که به نامهردی بیخاته نهو بیرموه، نهویش لهسهر شوینهکهوه بپرواو بکهوئته ناو بیرمکهو بمری نهمهیش کوشتنهووی لهسهره.

بزانن:

که مروڤ کوشتن به نارهوا تاوانیکی گهلی گهورمیه له پاش بیبامری به خوای گهوره گهورترین گوناھی گهورمیه، نایهتو هه‌دیشی زور فره هه‌یه که هه‌په‌شهی سه‌خت ده‌کا له کاری و ناهه‌مواری ناله‌باری نارهوا، وه‌ک: {وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا - سورة النساء - ۹۳/۴} واته: ههر که‌سی به نارهوا موسولمانی به قه‌ستی بکوژی، نهوه سزای نهو بکوژه دۆزه‌خه‌و حالی وایه هه‌تا هه‌تایه له دۆزه‌خدا ده‌مینئته‌وه). له سه‌حیحی موسلیمدا هه‌زمت واته: بنووسری (مروود خواد له‌سهری) ده‌فه‌رموی: به هیج جوړی کوشتنی موسولمان دروست نیه، مه‌گهر به‌یه‌کی له‌م سی شته: موسولمان بووبی و له نیسلام هه‌لگه‌پا‌بیته‌وه، یا خاوه‌ن هاوسهر بووبی و له پاشا داوینپییسی بکا، یا به ناهه‌ق و به زوری زۆرداری مرو‌فیکی بی تاوانی کوشتی. له فه‌رمووده‌یه‌کی تردا ده‌فه‌رموی: له‌لای خودای گهوره نه‌م جیهانه هه‌مووی له‌ناو بچی نه‌وه‌کا موسولمانی به نارهوا بکوژی (تیرمیزی و نه‌سائی به رسته‌یه‌کی ساخ گیراویانه‌ته‌وه) له فه‌رمووده‌یه‌کی تردا ده‌فه‌رموی: ههر که‌سی کۆمه‌کی بکا له‌سهر کوشتنی

موسولمانن به نارپوا با بهنیو وشهیش بی^(۱)، رۆزی قیامت که دهچی
بۆ دیوانی خوا، بۆ پرسینهوه، لهناو چاوانی نووسراوه: ناهومید له
رحمهتی خودا.

برپاری کوشتنی فهستی:

ههر کهس لهسهر نهو شیوهی باس کرا موسولمانن به نارهزوو به
نارپوا بکوژی کوشتنهوهی پێویست دهبن، بهپێی ئەم نایهته:
{كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ
وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى - سورة البقرة - ۱۷۸/۲} واته: نهی
موسولمانهکان! خوداوهندی مهزن دایناوه له سهرتان، تۆله سهندن
لههوی کوژراوهکانهوه، به یهکسانی، بهم رنگه لهباتی ئادهمیزادی
کوژراوی نازاد ئادهمیزادی بکوژی نازاد دهکوژریتهوهو له جیاتی بهنده
بهندهو له باتی مێینه مێینه (بهپێی ئەم نایهتهی تریش: {وَلَكُمْ فِي
الْقِصَاصِ حَيَاةٌ - سورة البقرة - ۱۷۹/۲} واته: نهی هۆشمهندانو
هۆشیاران! له دامهزراندنی یاسای تۆله سهندندا به یهکسانی، که
بریتیه له کوشتنهوهی بکوژ لهباتی کوژراو، بۆ ئیوه، ههیه ژیانو

(۱) له (النهاية في غريب الحديث والاثر) دا دهفرموی: (وهك نوره بلی: نوق له وشى
(نوق تول) دا، واته پینی بلی: ییک له وشى (بیکوژه) دا ئەمه له چەشنی نهر
فرموده پێغمبهره {فرموده خوا لهسهر بۆ} که دهفرموی: کفی بالسيف شا) یرید
شاهدا. خوا پهنامان بدا، بهراستی له ولاتی ئیمدا پیار کوشتن له ئار خواردنهر
ناسانهر. سهد پیار بکوژهو بچوهره پالی حیزبن ئیتر دهبی به پالمان.

زینده گییه کی گه ورهو به نرخ). به پیی ئەم فەرمووده یی پیغه مبه ریش
(مرووده خواه له سه ربه) که ده فەر موئ: (به هیچ جوړئ کوشتنی موسولمان
دروست نیه، مه گهر به هوئ یه کئ له م سئ شته وه..تاد) له
(صه حیحه یین) و شوینانی تریشدا هه یه که حه زره ت (مرووده خواه له سه ربه)
ده فەر موئ: هه رکه سئ که سیکی بکوژرئ خوئ سه رپشکه له یه کئ له دوو
کاره کامیان به باش دزمانئ نه وه میان هه ئبژیرئ: یا خوین وهر بگرئ، یا
بکوژ بکوژیته وه.

جا له سه ر ئەم بنیاته هه قدری کوژراو هه قی کوشتنه وه ی بکوژئ
هه یه، به چی شیوه یه ک کوژراو هه کی کوشتوه ریک ئاوا به بن
زیاده و ئەتک پیکردن بیکوژیته وه، وه ک زاتی پاک ده فەر موئ:
{وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ
- سورة الإسراء - ۱۷/۳۳} واته: وه هه رکه سئ به نارهاو کوژرا
شه ریه تی خودا ریگه ی هه قدره کی دها که تۆله له بکوژه کی به
ته واوی بسیئ، وه نابئ نه و هه قدره زیاده رپه وی له کوشتنه وه که دا بکا.

جا گریمان بکوژ به ئامیرئ زه لامه کی کوشتبوو، وه ک نه وه به
گولله کوشتبووی، خوئی به گولله ده کوژریته وه، نه گهر به زهر
کوشتبووی، - که ئامیر نیه - خوئی به زهر ده کوژریته وه، ئیتر
هه روا، نابئ زیاده رپه وی له کوشتنه وه که دا بکا، وه ک نه وه ئەتکی پی بکا،
جا هه ر وه ک مافی تۆله سه ندنی هه یه مافی نه وه یی هه یه که
بکوژه که به حشئ. وه ک خوا ی مه زن ده فەر موئ: {فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ
أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ - سورة البقرة

— ۱۷۸/۲ { نه‌گهر کوژراومه‌که خوۍ له پيش گيان دمرچوونیا بکوژه‌که‌ی نازاد کرد له خوینی خوۍ، يا يه‌کئ له که‌سو کاری کوژراو بکوژی نازاد کرد له به‌شه‌که‌ی خوۍ له‌و خوینه، ئیتر نابئ بکوژ بکوژریتته‌وه، ودمبئ به‌پئی باوی ناو خوځیان و له‌سهر یاسایه‌کی جوان خوځن و مرگرن، وه بکوژیش خوینه‌که بدات به خاومن خوځن به چاکی مه‌به‌ست له (عه‌فو) له‌م نایه‌ته پیرۆزه‌دا نه‌وه‌یه که هه‌قدار واز له کوشتنه‌وه بیځی له کوشتنی به قه‌ستیدا، له جیاتی نه‌وه به خوځن و مرگرن رازی بئ. ئیتتیباغ به مه‌عروفیش نه‌وه‌یه که خاوه، خوځن له داوای خوځندا توندی و تیژی به‌کار نه‌هینئ. بکوژیش دهبئ به‌بی به‌قنځاخستن و خاومن خاو خوینه‌که به ته‌واوی بدا. نه‌م داستانه‌یش دیسان به‌لگه‌ی نه‌وه‌یه که هه‌قدار خوۍ سهر پشکه یا هه‌ق ده‌سینئ یا بکوژ له کوشتنه‌وه نازاد ده‌کا. چه‌زره‌ت (درووه‌خواه له‌سهره‌ت) فه‌رمووی: نه‌ی کۆمه‌له‌ی خوزاعه! نه‌ومتا ئیوه نه‌م کوژراومتان کوشتووه، که له هوزی هوزه‌یله، نه‌وا من به‌خودا خوینه‌که‌ی دهم، به‌لام له‌پاش نه‌م رووداوه هه‌رکه‌سئ که‌سئ بکوژی، که‌سوکاره‌که‌ی خوځیان سه‌رپشکن، کام له‌م دوو کاره به چاک دزمانن نه‌وه هه‌لبژیرن: نه‌گهر پیځیان خوځ بوو نه‌وا بکوژ بکوژنه‌وه، نه‌گهر پیځیان خوځ بوو خوځن و مرگرن. (نه‌بو داوود / تیرمیزی).

جا وه‌ک گوترا خاومن ماف نه‌گهر تۆله‌ی سه‌ند نه‌وا کاره‌که دیارو ناشکرایه، نه‌گهر کابرای به‌خشی خوځن پځیست دهبئ که بریتیه له سه‌د و شتر، دهمدري له خوځنی موسولمانی نازاددا، جا نه‌گهر کوشتنی به قه‌ستی بوو نه‌وا به له سئ رووه‌وه خوینه‌که قورستر دهبئ.

یه که میان: خوینده که ده که ویتنه سهر خودی بکوژده که، ناکه ویتنه سهر که سوکاره که ی (عاقله).

دووهمیان: پیویسته دهسبه جی به بی دواخستن.

سییه میان: بهم شیوه قورستر ده کړی: هم سالی وشتره کان گه وره ده کړن، هم به شه کان له پینج به شه وه ده کړن به سی بهش له سهر نه م شیوه یه: پیویسته بکوژ خوی له مای خوی نه م ژماره وشترانه بدا له خویندا: سیی وشتری میچکه ی سی سالانه، سیی وشتری میچکه ی چوار سالانه، چل وشتری ناوس، به لکه ی نه م برپاره نه م فهرمووده یه تی (مرووده خوا له سهر به): ههر که سی به نارمزوو موسولمانی بکوژی نه وه ددریته دهستی خویند سهره کانی کوژراوه که، نیت نه وان نارمزووی خویانه یا بکوژ ده کوژنه وه، یا خوین وهرده گرن، خویندبایش سهد وشتره، له سهر نه م شیوه یه: سیی وشتری میی سی ساله و سیی وشتری میی چوار ساله و چل وشتری ناوس. وه همردوو لایش له سهر ههرچی ری که بکه مون دروسته نه مه ییش بویه وایه تا خویندبایی گران بی و خه لک سل له خوین رشتن بکاته وه (تیرمیزی و نه بو داوود — تیرمیزی ده فهرموی: فهرمووده یه کی جوانی غه رببه).

(۲) کوشتنی هه لای په تی (الخطأ المحض): هه لای په تی بهم دوو نموونه یه روون ده که پنه وه:

یه که م: وه که نه وه تیری بنی به شتی که وه، وایزانی که نیچیره، یا درنده یه، یا شتی تری خوین ره وایه، به لام بهر پیاوی بکه وئی و بیکوژی.

لهم نموندها بکوژ نیازی نیشه‌که‌ی بووه، به‌لام نیازی که‌سه‌که‌ی نه‌بووه.

دووهم: نه نیازی نیشه‌که‌و نه نیازی که‌سه‌که‌ی نه‌بی، وه‌ک له کاتیکا که به ریگه‌دا ده‌روا پیی هه‌لکه‌وئ له منالیک و بکه‌وی به سه‌ریاو بیکوژئ، یا شتیکی گوشنده‌ی به ده‌سته‌وه‌بی ده‌ستی بله‌رزئ و برژئ به‌سمر که‌سیکا و بیکوژئ.

برپاری کوشتنی هه‌له :

پیویستبوونی خوینباییه، به‌پیی نایه‌تی: { وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ - سورة النساء - ۹۲/۴ } واته: موسولمانئ به هه‌له موسولمانئ بکوژئ نه‌وه پیویسته له‌سه‌ری که به‌نده‌یه‌کی موسولمان نازاد بکا وه خوینیش بدا به خوینره‌سی نه‌و کوژراوه). نه‌وه‌تا لهم نایه‌ته پیرۆزهدا خودای گه‌وره خوینبایی پیویست کردوو به‌لام باسی تۆله سه‌ندنئ نه‌هیناوده‌ته ئاراوه. له‌فه‌رمووده‌دا هه‌یه که حه‌زهرت {درووده‌خواه له‌سه‌ریه‌} نامه‌یی ده‌نوسی بۆ خه‌لکی ولاتی یه‌مه‌ن تیايدا ده‌فه‌رموئ: خوینبایی مروّف سه‌د و شتره. خوینبایی له کوشتنی هه‌له‌ی په‌تیدا له‌سی لاوه سووک ده‌کری:

یه‌که‌م: خوینه‌که له حیاتی سی به‌ش ده‌کری به پینج به‌شه‌وه له‌سه‌ر نه‌م شیوه‌یه: بیست و شتری میچکه‌ی یه‌ک سالانه، بیست و شتری میچکه‌ی دوو سالانه، بیست و شتری نی‌ری دوو سالانه، بیست و شتری میچکه‌ی سی سالانه، بیست و شتری میچکه‌ی چوار سالانه. به‌پیی نه‌و

فهرموودهیه که ئیبنو مهسعوود گیراویه تهوه، که نهه تهفصیلاتهه
تیادایه، که هه ندئ وایان گیراوه تهوه که نهه فهرموودهیه فهرمایشتی
پیغه مبه ره. به ههر حال رای جه ماوهری هاوړپیان پیغه مبه ره له سهر
نهوهیه که خوینبایی هه له دهکړئ به پینج به شهوه.

دووهم: خوینبایی لهه کاته دا دهکویه سهر که سو کاری کابرای
بکوژ، که پینان دهگوترئ (عاقیله) که بریتین لهه نیړینه ته کلیف له
سهرانه که له کاتی روودانی تاوانه که دا هه نه هگر کابرای تاونکار
بمرئ که له پووری ئی ده بن، به مهرجئ به چه و وچه تاوانکار که
نه بن، وهک باوک و دایک و باپرو نه نک و کورو کچ، نه مانه له که سوکاری
به واتا (عاقیله) نین. سهر به لگه ی نهه برپاره نهه فهرموودهیه: نهه بو
هورمیره (رهزه خواه ایبه) دهقه رموی: دوو ژنی هوذهیلی بوو به شهریان
یه کیکیان به ردیکی گرتنه وهی تریان و خوی و سکه که ی گوشت، جا که
بو دادخوای دادیان برده لای خوشه ویست (درووه خواه که وره له سهر به)
برپاریدا: که خوینی سکه که ی دهکاته سهرئ، ئیتر نهه سهر به نده بی یا
که نیزه ک بی ده بی وه برپاریشیدا که خوینی ژنه کوژراوه که و خوینی
یکه که ی له سهر خوینرپه سانی ژنه تاوانبار که یه، نهک له سهر ژنه که
خوی. وه که له پووری ژنه کوژراوه که یشی دا به مندا له کانی و به
خزمه کانی تری.. تا کوژتایی فهرمووده که که بوخاری و موسلیم و نهه بو
داوودو تیر میذی و نه سانی گیراویانه تهوه (دانه ر - ره ممته خواه ایبه) به
تهه ره ووف فهرموودهیه کی راپیچ کرد بوو. به نده دهقه که ییم له تاجول
نوصوله وه راگوژ کرد - وهرگیر).

بۆيەككە لەم بارمدا خويىن دەكەۋىتتە سەر خويىنپەرەسەكان، چونكە ھەلەو نىمچە ھەلە زۆر روو دەدەن، لەبەر ئەو ۋە بەباش دەزانرى كە كۆمەكى تاوانبار بدرى، تا توۋشى ھەزاراى و دەسكورتى نەبى ۋە بەھۆى ھەزارىشەو ۋە توۋشى دەيان ھەلەى تىرىش نەبى، كابرە خۇشى بۆرە مەھانەپەكى ھەپە، بە پىچەۋانەى كۈشتى بە قەستىيەۋە، چونكە ئەو بەھىچ جۆر مەھانەدار نى، لەبەر ئەو ۋە شايستەى يارمەتى ۋە دىل پىسوۋتان نى، لە ھەمانكاتدا ئەم خويىنە بە چەند قىستى دەدرى، خويىنى نىرىنەى موسولمان بە ماۋەى سى سال دەدرى، ھەر سالەى سى يەكى دەدرى، خويىنى ژنە موسولمان بە دوو سال دەدرى خويىنى بىپروا بە يەك سال دەدرى، لەبەر ئەو ۋە دانەكەى زۆر گران نابى لە سەريان. (ئەمەى كە نوسىمان لە بارەى خويىنى ژن ۋە خويىنى بىپرواۋە قەسەى شەرىعەتى ئىسلامى مامۇستا مەلا ۋە بىدولكەرىم ۋە دىقى فەرموۋدەى ئەصەجى مىنھاجە. بەلام دانەر راى بە جۆرىكى ترە بۆيە لە بېرگەى سىيەمدا دەفەرمۇى):

سىيەم: خويىنەكەيش بە قىست لە ماۋەى سى سالدا دەدرى شافىعى (ۋەزە ۋەزە لىبە) دەفەرمۇى: ئاكام لى نى ۋە كەسە ھەبى لارى لەو ھەبى كە ساخ بۆتەۋە كە پىغەمبەر (ۋەزە ۋەزە لىبە) بېرىارى داۋە كە ئەو خويىنەى خويىنپەرس بىدەن بە سى سال ئەدرى.

ۋەكى تىرىش عومەر ۋە لى ۋە ئىبىن ۋە ۋەبباس ۋە ئىبىن ۋە عومەر (ۋەزە ۋەزە لىبە) ۋە ھايان دانائە كە ئەم جۆرە خويىنە لە ماۋەى سى سالدا بدرى، ۋە كەسەش رەخنەى لە بۇ چوون راى ئەم زاتانە نەگرتوۋە، لەبەر

ئەو بەرپارەکیان بوو بە یەگرتن، چونکە ئەم زاتانە لە زانا
گەورەکانی سەحابەکان، شتی و گرنگ لە ئاییندا بەرای خۆی نائین،
مەگەر بە (توقیف)^(۱).

(۲) کوشتنی نیمچە قەستی و نیمچە هەڵە. نیمچە قەستی ئەو هی
نیازی نیش (فیعیل) دەگوو کە سەگە ی هەبێ، بەلام بە شتیک نیشەگە
ئەنجام بدا کە زۆرتر وابێ کوشندە نەبێ، وەگوو بە قەمچی یا بە توولێ
یا بە بەردێکی بچووک بدا لە کەسێ و بەو لێدانە سووک و کەمە
بەریکەوت بمرێ. بەم جوۆرە کوشتنە کوشتنەو پێویست نابێ، بەلام
خوینێکی قورس دەکەوێتە سەر خوینەرەس (عاقیلە) بەپێی تەمەنی
و شترەکان و ژمارە ی سەلەکان کەسێن و زیاتر نین خوینەگە قورسە، جا
پێویستە کە سێی و شتری میچکە ی سێ سالانەو سێی و شتری میچکە ی
چوار سالانەو چل و شتری ناوس بدن بە خاومن خوین. بەپێی ئەو هەش
کە دانی خوینەگە دەس بەجێ نیەو مۆلەتدارە هەتا سێ سال دادەنرێ
بە خوینی سووککراو. بەلگە ی ئەمەیش داستانێ دوو ژنە هۆمیلییەکانە
کە لە پێشەو رابورد.

بەلام ئەگەر کابرای کوژراو منال بوو، یا نەخۆش بوو، وە زوربە ی
کات وەک گەورەو ساخ بەرگە ی ئەو جوۆرە لێدانە ی نەدەگرت، یا گەورەو
بەهیزبوو بەلام کابرای تاوانبار کەرکوژی بەو توولە یا بەو قەمچیە

(۱) توقیف ئەو هی سەرچاری زانیاری لە بارە ی بریارو چۆتیتێ و هەوالتی شتەو
بگەڕیتەو بۆ سەر سەروشی خرای.

دايگرت ههتا مرد، نهوه دادهنرئ به گوشتنى بهقهستى، وهكو شتنهوهى
دمكهويته سهر (واته: ئاميرو هوى تاوان بهپي كهسو بارودوخ دهگوري
- و مرگير).

٣٠٣) مهرجه كانى پيويستبوونى توله سهندن:

نهم چواره له كاتى مسوگهر بوونى كوشتنهوهدا مهرجن:

مهرجى يه كهه: دهبى بكوزهكه تهكليفى لهسهر بى، واته: رهسيدهو
هوشيار بى و ببهر واي جهنگهر نه بى. كهواته گوشتنهوه نيه لهسهر
نارهسيدهو شيت، چونكه وهك له پيشهوه له فهرموودهدا رابورد نهم
جوړه كهسانه تهكليفيان لهسهر نيه، ههروا خهوتوويش كه له خهودا
به بى ئاگا بهدهم خهوهوه بتليتتهوه بهسهر كه سيكدادو بيكوژى، نه ميهش
توله سهندنى لهسهر نيه بهپي ههمان فهرموودهى پيشهوه، ههروا
كوشتنهوه لهسهر زيندهومريش نيه، چونكه ئازهل و زيندهومران، مروفي
ئى دهرجى، تهكليفيان لهسهر نيه.

بهلام ههموو كاتى بوونى هوشى ساخ مهرج نيه، وهك نهوه كابراى
بكوز به نارهزوو، به بى مههانهى رهوا، خوى سهرخوش بكا به شتيكى
نارهوا، كه پي دهگوترئ سهرخشيى تاوانكار، لهم كاتهدا تولهى لهسهره.
ههروا نهگهر به خواردنهوهى دهرمانى كه پي تاوانيار ببى هوشى خوى
لاببا، ههروهك لهم حالانهدا تهلاقى تهلاقخوريش دهكهوى، نهك ههر
تهلاق بهلكوو لهسهر ههموو كرداريكى تريش بهر پرسياره.

له ههمان كاتدا نهگەر برپارى كوشتنه وهى نه دهمين مه عنای وایه
ريخوش دهكەين بۆ هه موو كهس، هەر كاتى ويستيان كهس بكوژن بچن
له پيشدا خويان سهرخوش بكهن هه تا نه كوژرينه وه! دهى شتى واته:
سهر دهكيشى بۆ خوینپرشتنى زۆرى نارەوا.

مه رچى دووهم: نه وهیه كه بكوژه كه زيادی نه بى به سهر
كوژراوه كه دا، به هوئى ئيسلامه وه، كه له م كاته دا كوژراو به سيفه تى
ببپر وای كه مې هیه بهر بهر بكوژ، كه واته: موسوئمان ناكوژریته وه له
جياتى ببپاوهر (ئيمامى بوخارى و ئيمامى موسليم (رهزاه خوايان لېبه)
هه رمووده يه كيان له م بابته وه گيرپاوه ته وه) (برپاوه تاجول ئوصول به
كوردى ب - ۱ ل - ۸۸ ز - ۱۶ ف - ۱ + ب - ۳ ل ۲۷۵ ف - ۱ ز
- ۹۹ - وەرگير) نه مهى كه دهفه رموى: موسوئمان له جياتى بى برپا
ناكوژریته وه مه ذهه بى ماليك و نه حمه دو ئيسحاقه. نه بو حه نيفه
دهفه رموى: موسوئمان له جياتى ببپروای په نادراو (زمى - نه و
كافرانى له په ناى ئيسلامدا ده زين) دهكوژریته وه، به لام له جياتى
ببپروای په يماندار (موعا هه د - خاو من عه هه دو په يمان، به لام له ولا تى
خوى بژى، نه ك له ناو موسوئماناندا) و له جياتى ببپروای جهنگى
ناكوژریته وه.

هه قايه تى ده ئى: جارى موسوئمانى ببپروايى دهكوژى، بۆ دادگايى
دهيبه ن بۆ خزمه ت نه بو يوسف - كه يه كيكه له شاگرده گه وره كانى
نه بو حه نيفه - نه بو يوسف برپار ده دا كه موسوئمانه كه له جياتى

بیرواکه بکوژریتتهوه، جا پیاوئ کاغهزیکی بو دهبأ نههم شیعرانهی تیا
دمبئ:

یا قاتل المسلم بالکافر جرت، وما العادل کالجائر
یا من ببغداد واطرافها من فقهاء الناس أو شاعر
جار علی الدین أبویوسف بقتله المسلم بالکافر!
فاسترجعوا وابکوا علی دینکم واصطبروا فالاجر للصابر

واته:

له جیاتی کافر دهکوژی موسوئمان!
کهی نهمه داده نهی خاوئن وئژدان
نهی خهئکی بهغدا، نهی خهئکی جیهان!
له مهلای زاناو له شاعیری جوان
وا نهبو یوسف دینتانی فهوتان:
له جیلتییی کافر دهکوژی موسوئمان
(انا لله) کهن، بگرین بو دینتان
پاداشی خوگر واته: لهلای یهزدان!!!

ههروا دمبئ بکوژهکه زیادی نهبی بهسهر کوژراوهکهدا به نازادی.
کهواته: نهگهر نازادی بهندهیی بکوژی ناکوژریتتهوه له جیاتی.
خوای نهو گوپلهیه بهندهیی، یا پاشه مهرگه (مودهه بهر) بی، یا
کاغهز پیدراو بی، یا کهنیزهکی دایکی منال بی، بهپی ئایهتی
{الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ زنجیره - ۲۹۸}.

ئىمامى عەلى (رەزە ئىمام ئىبنى) دەفەرمۇي: بوو بە ياساى شەرىعت
كە ئازاد لە جىياتى بەندە ناكۆزىتەو. بەلگەيەكى
ترىش ئەوئە: (كە ئەندامەكانى موسولمانى ئازاد لە
جىياتى ئەندامەكانى كۆيلە نابىرئىن، كەواتە: چۆن گىانى لە
جىياتى گىانى ئەو دەرەكرى، ئەم خراپترە چۆن شتى وا دەبى).

مەرجى سىيەم: نابى بكوژەكە باوك و باپرو دايك و نەنكى
كوژراوئەكەبى، با بەرەو ژوورتريش بى، واتە: بنچىنە ناكۆزىتەو لە
جىياتى وەجەى خۆى، بەپىي ئەم فەرمائىشتەى عومەر (رەزە ئىمام ئىبنى) كە
لەھۆى داستانىكەو دەفەرمۇي: (لەبەر ئەو نەبى كە بەگوپى خۆم لە
زارى پىغەمبەرم بىستوو (دروود ئىمام ئىبنى) دەيفەرموو: باوك
ناكوژىتەو لە جىياتى كورپى خۆى، لەبەر ئەمە نەبوايە دەم
كوشتىتەو. دەى زووكە خوينەكەى بىنە، ئەويش خوينەكەى هينا بۆ
عومەر، عومەرىش دايە دەستى كەلەپوور گرەكانى كوژراوئەكە
(بەيھەقى، دەيش فەرمۇي: رشتەكەى دروستە، حاكمىش ھەروا
دەفەرمۇي). وەكى ترىش بنچىنە ھۆى پەيدا بوونى نەوئەى خۆيەتى،
لەبەر ئەو نەبى وەجەى خۆى كە خۆى مايەى بوونىەتى بىي بەھۆى
نەمان و ھەوتانى ئەو.

مەرجى چوارەم: ئەوئە كە خوينى كوژراوئەكە پارىزراوبى ئەگەر
وا نەبوو خوينى بەفەرۆ دەرۋا، وەك ئەو داوئىنپىسى ھاوسەر داربى
(زان محصن) خۆى داوئىنپىسىيەكەى بە بەلگەو شايت چەسپابى يا بە
پىلئىنان.

۳۰۴) كۆمەلئ لە جياتى يەك كەس دەكوژيئەوہ :

ھەر كاتى چەند كەسى بە ھاوبەشى كەسيكىان كوشت، وہ مەرجهكانى تۆلە سەندن ھاتنەجى، ئەوہ ھەموويان دەكوژيئەوہ، بە مەرچى ئەوہ كە كارى ھەركامەيان بە تەنھا بگيرئ ببئ بەھۆى كوشتنى كوژاروہكە، چونكە ئەم ئايەتە گشتايەتى دەگەيەنئ كە دەفەرموئ: {وَمَنْ قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا}.

لەبەر ئەو دەيش كە ئىمامى عومەر {رەزەا ھوۋا لېئە} ھەوت كەس يا پېنج كەسى لە خەلكى سەنعاى يەمەن لە جياتى يەك كەس كوشتەوہ، وہ فەرموئ: ئەگەر سەرچەم خەلكى يەمەن دەستيان لە كوشتنى ئەم كوژاروہدا ھەبوايە ھەموويانم وەك ئەم چەند كەسە لە جياتى دەكوشتەوہ. ھەروا ئىمامى عەلىش {رەزەا ھوۋا لېئە} سئ كەسى كوشتەوہ لە تۆلەى يەك كەسدا، موغيرەيش {رەزەا ھوۋا لېئە} ھەوت كەسى كوشتەوہ لە تۆلەى كەسيكدا. ئىبنو عەبباسش {رەزەا ھوۋا لېئە} دەفەرموئ: ئەگەر كۆمەلئ بگەنە سەد كەسش يەكئ بكوژن بپارى كوشتنەوہى ھەموويان دەدەم. كەسش رەخنەى لەم فەرمائشەى ئىبنو عەبباس نەگرتوہ، لەبەر ئەوہ بووہ بە يەكگرتن، ديسان لەبەر ئەو دەيش كە ھەتا يەكئ لەو بكوژانە بمىنئ كە سوكارى كوژاروہكە ئۆخەى ناكەن، وہ لەسەر ئەم شىوہەيش تۆلە نەسىئرئ چاوترسان دروست نابئ.

۳۰۵) تۆلەي ئەندام (قصاصى ئەطراف):

ھەر وەك چۆن ھاۋكفى و ھاۋچەشنىي بكوژو كوژراو مەرج بوو بۆ
تۆلە و مرگرتن لە بكوژ، ئاۋمھا ھاۋسانى و ھاۋ چەشنىي ئەندامى
ھەردوولا مەرجە. دەي ئەگەر كەسى لە جياتى كەسى نەدەكوژرايەو،
وەك ئەو بكوژ بنجىنەي كوژراو بوو، ئەو ئەندامىشى لە جياتى
ئەندامى ئەو كەسە نابرىتەو، چونكە ھاۋ چەشنىي پىۋىست فەوتاو،
كەواتە: دەستى موسولمان لە جياتى دەستى بىپروا نابرى، ھەروا
دەستى ئازاد لە جياتى دەستى كۆيلە، ھەروا دەست لە جياتى پى
نابرى، ھەروا لووت لە جياتى گوئ، ھەروا دەستى راست لە جياتى
دەستى چەپ، يا دەستى چەپ لە جياتى دەستى راست نابرى. ھەروا
ھەموو ئەندامەكانى تىرىش. نە چاۋى راست لە جياتى چاۋى چەپ و نە
چاۋى چەپ لە جياتى چاۋى راست كوڤر دەرگىن، وە نەلىۋى خوارو و لە
جياتى لىۋى سەروو دەبرى، نە بە پىچەوانەو، نە پەنجە تووتە لە
جياتى پەنجە كەلە دەبرى نە بە پىچەوانەو، وە نە سەر پەنجەي
پەنجەي لە جياتى سەر پەنجەي پەنجەيەكى تر كە لە چەشنى خۆي
نەبى دەبرى، چونكە ھاۋ جوړى و ھاۋ وىنەي فەوتاو، چونكە ھەر
ئەندامى رىگەو جىگەو قازانجى تايبەتى خۆي ھەيە كە جيايە لە
ھىنى ئەوانى تر. ھەروا دەستى ساغ لە جياتى دەستى ئىفلىج نابرى،
يا چاۋى ساغ لە جياتى چاۋى كوڤر دەرناھىنرى يا كوڤر ناكرى، بە
پىچەوانەي گوڭچكەي ئىفلىجەو كە لە جياتى گوڭچكەي ساغ دەبرى،
چونكە كەلكى ھەرمادە، دەنگ كۆ دەكاتەو و جروجانە و مەرىش لە
كەركەگە دوور دەخاتەو.

٣٠٦) تۆلهی برین (قصاص له جراحاتدا):

هەر وهك تۆلهی سهرو تۆلهی نهندام دهستیئرئ تۆلهی چهند برینیکى تایبهتیش دهستیئرئ. بهپیی ئهم فهرمایشتهی زاتی مهزن: {وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ - سورة المائدة - ٤٥/٥} واته: هەر برینى مهودای نهوئ ههبی كه تۆلهی بسیئرئ بهبی زیادو كه تۆلهی بهپیی خوئ دهستیئرئ).

روونکردنهوهی:

برین ههیهتی جیاکه رهوئ پارچهیه که له لهش، ههیهتی جیاکه رهوئ نیه، برینی جیاکه رهوئیش یا له جمگه دا دهبی، یا له شوینیکی تردا دهبی، جا ئه گهر له جمگه دا بوو ئه وه تۆلهی ههیه و به دوورو دریزی له ناو کتیبهکانی شهریعه تدا باسیان کراوه، ئه گهر برین له جمگه دا نه بوو ئه وه تۆله (قیصاص) ی نیه، چونکه ئه ستمه زهبتی هاو وینهیی له نیوانی برینی تاوانکارو برینی هه قسیندا بکری، وهك ئه وه دهستی له نیوهی له پیدای بکرتینی، ئه مه تۆلهی ناسه نری، به لام (حوکوومه تی) نیو له پی ههیه، له سه ر فهرمایشتهی فهرموودهی دروست (حوکوومه ت: بریتییه له ئه ندازهیهك پاره که حاکم برپاری دهدا به بهرابهر بهو شکستهیه - شهریعه تی ئیسلام. مامۆستا عبدالکریم - وهرگێر) گریمان له ناوه رپاستی باسکیدا دهستی کرتاند، له مووچی دهستیدا دهستی دهبرئ حوکوومه تی نیوهی باسکیشی ئی دهستیئی، ئه گهر به خشی ئه وه خوینی له پی دهکهوئ له گه ل حوکوومه تی نیوهی

باسكى، شكاندىنى ئىسكىش تۆلەي نىيە، چونكى لە شتى وادا ھاو وىنەيى دابىن ناكىرى، بەلام دىقەبلىنىرى بە پارەوپارەكى دەدرى بەئىسك شكاوەكە، وەكى تىرىش جياكرىنەوۋى پارچەيش لەلەش ئەگەر لە جىمگەدا بوو ئەو تۆلە پىۋىستە. ئەمانە دادەنرىن بەجىمگە: سەرپەنجە، گىرى پەنجە، موۋج، كەشكەژنۇ، جىمگەي پى، جىمگەي ران سەر جىمگەي شان، جا ئەگەر دەتوانرا تۆلە وەربىگىرى ئەوا تۆلە وەردەگىرى، لەجىياتى دەست دەستى دەبىرى، بەلام بەمەر جى نەبى بەھۋى ئەو كە تەنىشتى ئەندامە براۋەكە كۈنى تى بىۋى و ناوسكى دەربىكەۋى، ئەگىنا تۆلە سەندىيان تىا دروست نىيە، گەرچى تاوانكار ناوسكىشى دەرخستى، چونكى ئەم جۆرە بىرىنە قولانە زەبىت ناكىرىن، شتىش كە ئەندازەي نەزانرا تۆلەي ناسەنرى. ھەر بىرىن ئەندام لە لەش جىا نەكاتەو تۆلەي تىا نىيە، يەك جۆرە بىرىن نەبى كەپىي دەلىن: (موضحة: ئىسك دەرخەر) ئەم جۆرە بىرىنە لە سەر و روخسار و سىنگو شوپىنەكانى تىرى لەشىش دەكرى، وەك باسك و وردىلەي پەنجە، بۆيە وا ناو نراۋە چونكى پىست و گوشت لە ئىسك دادەمالى و ئىسكەكە دەردەخا. بىرىنى ئىسك دەرخەر بۆيە قىصاصى تىادا ھەيە چونكى ھاوۋىنەيى لە ئەندازەي روبەردا دابىن دەكرى، جا ئەگەر قىرۇنجانەكە لەسەردا بوو، ئەوا بە موسى سەرى تاوانبار دەتاشرى، ئەوجا بەقەد ئەندازەي بىرىنى تاوان لى كراۋ لەسەرى تاوانكار دىارى دەكرى، ئەوسا بە تىغى ئىسقانەكەي دەردەخىرى! بەلام نابى بە شمشىر ئەم تۆلە سەندەنە ئەنجام بدىرى، چونكى دەمى شمشىر گەورەيە، كەمى و زۆرىيى بىرىنەكەي پى دابىن ناكىرى، ھەروا نابى بە بەردو دارەستىش بىرىنەكە لە لەشى تاوانبار

دروست بکرى، با تاوانبار بهم شتانه‌يش برينه‌کەى له جهسته‌ى تاوان ئى
کراو کردبى، چونکه ئهم جوړه برينه مه‌ترسیدارانە بهم جوړه ئاميرانه
سه‌يته‌ره ناکړئ به سه‌ريانداو کونترۆلى له‌مپه‌ريان ناکړئ. بايه‌خ
دانانړئ بۇ نه‌ستورى و ته‌نكى و که‌م و زيادى پي‌ست و گوشت و قه‌له‌وى و
له‌ړى و قه‌به‌يى و بوو ده‌له‌يى له نيوانى تاوانکارو تاوان ئى کراودا، له
کاتى تۆله و مرگرتنى سهر (نه‌فس) و نه‌نداما، و مکوو ياسايه‌کى گشتيش:
(هه‌ر تاوانى له‌مپه‌رى کونترۆل نه‌کړئ ده‌ قه‌بلئ به پاره به‌پيى ياساى
حوکه‌مت و مرگرتن).

٣٠٧) خوينبایى: خوين (ديه):

خوينبایى له شه‌رعدا بريتييه له سامانى پيويست ده‌بى له‌سه‌ر
مروفيكى نازاد به‌هوى کردنى تاوانيكه‌وه، كه کردوويه‌تى له سه‌ريا له
ئه‌ندام. خوينبایى دوو جوړه: خوينى قورس و خوينى سووك، خوينى
قورس بريتييه له سه‌د سه‌ر و شتر له‌سه‌ر ئهم شيويه: سىي و شترى
ميچكه‌ى سىي سالانه، سىي و شترى ميچكه‌ى چوار سالانه، چل و شترى
ئاوس، كه ده‌درئ له خوينى كوژراويكى موسولمانى نازادى نيرينه‌دا.
ئهمه ده‌قى پيغه‌مبه‌ر خويه‌تى (درويه‌ خوا له‌سه‌ر) له‌و نامه‌دا كه ناردى بۇ
خه‌لكى يه‌مه‌ن. به قسه‌ى ئيبنو يوونس يه‌ك ده‌نگى و يه‌كگرتن له‌سه‌ر
ئهمه دامه‌زراوه (له ئه‌صله‌كه‌دا ده‌فه‌رموى: ئيبنو يوسف. برپاوه كفايه
الاخيار - و مرگيږ) خوينى سووكه‌له‌يش بريتييه له سه‌د و شتر له‌سه‌ر
ئهم شيويه: بيست و شترى ميچكه‌ى يه‌ك سالانه، بيست و شترى ميچكه‌ى

دوو سالانه، بیست و شتری نیری دوو سالانه، بیست و شتری میچکهی سی سالانه، بیست و شتری میچکهی چوار سالانه، بهپیی نهو فهرموودهیهی که نیبنو مهسعوود دمیگیرپتهوه: حه زهرت (درویده خواه لهسهر بیه) دهفه رموی: خوینی کوشتنی هه له دهکری به پینج بهش، ههر بهشهی پینج یه که. جه ماوهری سه حابه کان له سهر نهو هن که دهکری به پینج بهشی یه کسانه وه له ژمارهی وشتره کاندای. نه مه له پیشه وه به روونی رابورد.

جا ههر کاتی خوین کهوته سهر کهسی، خوای تاوانبار که خوی بی، خوای خوین پر سه کانی بی، نه وه سهرنج دهدهین و دهلین: نه گهر کابرای خوین دمر خوی و شتری هه بوو نه وه پیویسته له وشتره کانی خوی بیدا، ههر وهک پیویسته زهکات لهو ماله بدری که هی خاومنیه تی و که یشتوته رادهی زهکات! له سهر فهرمایشتی دیاریتر: نه گهر تاوانبار و خوین پر سه کانی خویان وشتریان نه بوو دهبی به هاگهی بدن، نیتر بکاته ههر چه ندی له سهر یانه که بیدهن، چونکه پیغه مبه ر خوی (درویده خواه لهسهر بیه) وشتری له سهر خه لگی دیهات دهقه بلاند به پاره، دستووری وابوو که وشتر گران ده بوو نرخه که ی پتر ده کرد، که نرخ ی وشتر داد مبه زی نرخه که ی که م ده کرد ده وه!.

له بهر نه ووش وشتر وه جه لیکه شیاوی فهوتانه، وه کوو یاسایه کی گشتی ههر شتی خودی خوی له جیگهی دهست نه که هوئ ده گهر پینه وه سهر به ها فه بلا وه که ی!.

نه م قسه یه به پیی فهرمایشتی نویی نیمامی شافیه یه (درواده خواه لیبیه) به لام به پیی فهرمایشتی دیرینی شافیه ی نه گهر خویند مر

خوی و شتری نه بوو ئاوا خوین دېدا؛ خاومن زیر هزار لیره ی زیر دېدا،
خاومن زیو دوازده هزار درمی زیوین دېدا، چونکه خوشه ویست (مرویه
نوا له سر به) کاغه زی نووسی بو خه لکی یه مهن، لهو کاغه زده
فهرموویه تی؛ (له سر خاومن زیره کان خوینبایی دهکاته هزار لیره
زیر، له سر خاومن زیو دهکان دهکاته دوازده هزار درمی زیو).

۳۰۸) به هوی چهند شتی که وه خوینی هه له قورس ده بی:

وهک له پیشه وه رابورد خوینبایی هه له له سی روو وه
سوو که له یه، چونکه دهگری به پینج به شه وه ده که ویت ه سهر
خوینر هس و مؤله تدار (مونه ججهل) یشه، به لام هندی جار شتی
روو دېدا ده بی به هوی قورس بوونی، وهک نه سی حال ته:

۱) وهک به هه له له بهستی مه که ده که سی بکوژی، به لام له حه رده
(بهستی) مه دینه دا شتی وا رؤل نابینی.

۲) یاخود له یه کی له چوار مانگه حه رامه که ده تاوانه که روو بده،
که بریتین له نیو جه ژنان و قوربان و مو حه رده و ره جبه.

۳) یاخود خزمی کی خوی خوی بکوژی، وهک براو خوشک و پور،
به لام کوشتنی خزمی ناخوی واته: نامه حه رده و مکوو ناموزاو پورزا
خوینبایی پی قورس نابی. به لگه ی قورس بوونی خوینبایی هه له به
بونه ی نه هویانه وه نه وه یه که سه حابه کان (خوینووه خودایان له سر به) ئاویان

کردووه. به قسه‌ی هندی له زانایانی شهرع نهم کاره‌ی سه‌حابه‌کان
 دهنکی داوخته‌ووو کهس ره‌خنه‌ی له‌مه نه‌گرتوووو سهرمنجام بووه
 به‌یه‌کده‌نگی و به‌یه‌ک گرتن. ئیمامی عومهر (ره‌زاه‌خواه‌لېبه) دم‌فه‌رموئ:
 (ههر کهس له‌ناو سنووری به‌ستی مه‌ککه‌دا کهس بکوژئ، یا خرمئ
 بکوژئ، یا له مانگه ری‌زداره‌کانا کهس بکوژئ، که له زاراوی شهرعی
 شهریفاناویان نه‌شهورو لهوروکه، نه‌وه خوینیکی ته‌واوو سییه‌مه
 خوینئ ده‌که‌وینته سهری). ژنیکیش له‌گاتی ته‌وافدا بوو به ژیر
 پیوه، ئیمامی عوسمان (ره‌زاه‌خواه‌لېبه) برپاریدا که خوینه‌که‌ی ده‌کاته
 هه‌شت هزار درم، شش هزاری خوینی ناسایی ژنه، دوو هزاریشی
 له‌بهر خاتری ری‌زی به‌ست. کابرایه‌گیش له‌ناو به‌ستی شاری مه‌ککه‌دا، له
 مانگی حه‌رامدا، به هه‌له‌ پیاوئ ده‌کوژئ، ئیبنو عه‌بباس (ره‌زاه‌خواه‌لېبه)
 دم‌فه‌رموئ: خوینه‌که‌ی ده‌کاته بیست هزار درم، چونکه خوینی
 ناسایی پیاو دواژه هزار درمه، چوار هزار درمی ده‌خریته سهر
 له‌بهر خاتری شکندی ری‌زی مانگی حه‌رام، چوار هزاری تریشی
 ده‌خریته سهر له‌بهر خاتری ری‌ز شکندی به‌له‌دول‌حه‌رام، سهرجه‌می
 ده‌کاته بیست هزار درم، که‌سیش له‌هاورپییانی پیغه‌مبهر (مرووده‌خواه‌المغوه
 و ره‌زاه‌خواه‌لېبانه) لارییان نه‌بوو له‌م برپاره‌ی ئیبنو عه‌بباس. له‌بهر نه‌وه
 بوو به نیجماع و یه‌گگرتن. ده‌ی نهم جوړه کارو باره شهرعیاننه به
 کوشکاری و نیجته‌هاد په‌ییان پی نابرئ، به‌لکوو ته‌نیا له ریگه‌ی
 وهرگرتن له پیغه‌مبهره‌وه دزمانرین و به‌س. که به‌وه له زاراوا
 ده‌گوترئ: ته‌ره‌قیف.

۳۰۹) خوینبایی ژن:

خوینی ژن نیوهی خوینی پیاوه به پئی فەرمووده که ی عه مری
 کوری حه زم: پیغه مبه ر (درووده خواوه له سه ربه) ده فەر موی: خوینی ژن نیوهی
 خوینی پیاوه. نه مه ده گیر نه وه له عومه رو عوسمان و عه لی و له هه ر
 چوار عه بدو لاکانه وه (ره زاه خوا یان لینه) وه رای نه م زاتانه به هه ر چوار لادا
 بلا و ده بیته وه، له گه ل نه وه دیشا که س ره خنه ی لیان نه بو وه، نیتر بو وه
 به یه کگرتن. عه بدو لاکان که چوار که سن و ناودارن به عه بادیله،
 خویمان و باوکیان سه حابه ن. نه مه یش ناوه کانیانه: عه بدو لای کوری
 عومه ر، عه بدو لای کوری عه بباس، عه بدو لای کوری عه مری کوری
 عاص، عه بدو لای کوری زوبه یر.

۳۱۰) خوینبایی خاوه ن نامه کان:

خوینی جووله که وه مه سیحی سییه کی خوینی موسو لمانه. خوا ی
 په یمانداربن، یا خاوه ن نه مان بن، یا خاوه ن عه ه دو په یمان بن، شتی وا
 له پیغه مبه ره وه ده گیر نه وه، ده گیر نه وه نیمامی عومه ر (ره زاه خواوه لینه)
 خوینی جووله که یه کی کوژ راوی دانا به چوار هه زار دره م،
 مه جوو سییه کیش کوژ راوو بریاریدا که خوینه که ی هه شت سه د دره می
 زیو بی (به یه هقی گیراویه ته وه به رشته یه کی دروست) له به ر نه وه دیش
 چونکه نه مه که مترین نه ندازه ی خوینی نه مانه یه که قسه ی لی کرابی،
 بنه ره تیش نه وه یه که نه ستو خاوینه له هه ر شتی که له مه زیاتربی،
 هه تا به به لکه یی نه و پترییه ده چه سپی!.

بهمه رجی خوین ددری به ناگر په‌رست که نهمان پی دراوبی،
 دهی نهم جوړه بریارو نه‌ندازه دانانه هه‌روا له خووه به قسه نابن،
 مه‌گه‌ر به ودرگرتن له سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر (مرویده خواه له‌سهریځه). وهک
 دمرکه‌وت خوینی ناگر په‌رستو نه‌و نه‌ته‌وانه‌ی تر که له ریزو پایه‌ی
 ناگر په‌رستانن پینج یه‌کی خوینی خاوه‌ن نامه‌گانه، نه‌وه‌پیش
 ده‌گه‌رپته‌وه بو کارکردن به‌م سهرنجه: گاورو جووله‌که خاوه‌نی نامه‌ی
 خودایین، که ته‌وراتو نینجیله، له بنچینه‌دا له‌سهر نایینی راستو
 دروست بوون، ژن خواستن لیان دروسته، گوشتی نازهلې سهر براوی
 ده‌ستیان بو موسولمان جه‌لاله، ههر کاتې سهرانه بدن له سهرحالو
 مالی خویان نیقرار ده‌کړین. به‌لام مه‌جووسی (واته: ناگر په‌رست) له‌م
 پینج به‌هرمیه ته‌نیا یه‌کی‌کیانی بو هه‌یه که نه‌وه‌پیش نه‌وه‌یه: به‌هو‌ی
 دانی سهرانه‌وه نامان ددرینو سهرو مالو نامووسیان دهم‌پاریزرین!

بزانن:

که خوینی بته‌په‌رستو روژ په‌رستو گا په‌رستو دارو به‌رد
 په‌رستو زه‌ندیقو بی نایین ده‌ق وهک خوینی ناگر په‌رست وایه، به‌زیو
 ده‌کاته هه‌شت سهد درهم، به‌زیر ده‌کاته: بیست لیره‌ی زیر، به‌و‌شتر
 ده‌کاته: شه‌ش وشترو دوو سییه‌کی وشتري، خوینی ژن و نیرو می‌شیان
 نیوه‌ی خوینی پیاوینانه.

۳۱۱) برینو له کارخستنی ههندی ئەندام خوینیکی تهواویان دهکهوی:

وهك زانیت خوینی سهر (نهفس) دهكاته سهه سهر وشتر، لهسهر
فهرمایشتی نوئی نیمام، وه دهكاته ههزار لیهری زیڕ، یا دوازده ههزار
درهم لهسهر فهرمایشتی دیرینی نیمام (رهزاه خواه لیبه) له ههمانكاتدا
ئهوههیشمان زانی كه تاوان یا تاوانه لهسهر، یا تاوانه له شتی تری لهش،
تاوان له بهشهگانی لهش یا تاوانه له ئەندام یا تاوانه له شتی تر، جا
بزانه كه ههر تاوانی بهپئی گهورهو بجووكی خوئی جوړه تۆله، یا
بژاردن، یا قهبلایوکی ههیه، تۆله: قیصاصه، بژاردن: ئهرشه، قهبلاو:
حوکوومهته، كه لهمهولا قسه لهم باسانه دهكرئ. جا ههر تاوانی
بژاردنی بۆ دیاری كرابی یا كهلكی ئەندامهكهیه، وهك نهمانی بینایی
چاو، یا ئەندامهكهو كهلكهكهیهتی پیکهوه، وهك ههردوو دهستو
ههردوو پئو ههردوو گوئ، كه ههرگامی لهمانه برپاری خوئی ههیه.

جا وا دهبی له دهسچوووهكه له تاوانهكهدا بهس ئەندامهكهیه، یا
ههر كهلكهكهیهتی، لهگهڵ ئهوههیشا خوینی ئهوهفهوتاهو، خوینی ئهوه له
دهسچوووه دهكاته خوینی مروؤفیکی تهواو. بۆ نموونه: له برینی ههردوو
دهستا تهواوی خوینی پئویست دهبی، كه دهكاته سهه وشتر، له برینی
یهك دهستدا نیو خوینی تهواو پئویست دهبی. چونكه پێغه‌مبهر (دروود)
خواه لهسهری: دمهفرموی: له فهوتانی ههردوو دهستا خوینی پئویست دهبی.
وهك له فهرموودهكهی جابیردا وا دمهفرموی: لهو نامهیهدا كه ناوداره
به نامهكهی عهمری كوری حهزم (رهزاه خواه لیبه) كه پێغه‌مبهر (دروود) خوا

لهسهرېدا ناردی بۆ خهلكی يه مهن ئهمه ی تیدا بوو: هر كهس له خۆيهوه به قهستی موسولمانیكى بى سووچ بكوژى و به شایهتو به لگه ئیسپات ببی لهسهرى ئهوه له جیاتى دهكوژریتهوه، مهگهر خاوهن خوینهكان به خوین وهرگرتن رازى بن.

خوینی ههموو كهسیكىش دهكاتە سهد وشر، لووتیش ئهگهر به تهواوى قرتا بوو يهك خوینبایى تهواوى دهكهوئ، زمانیش ئه ئهگهر برا خوینىكى تهواوى دهكهوئ، ههروهها ههردوو لىو، ههروهها ههردوو هیلکهى باتوو، وه ههروهها چووك، ههروهها بر براگه، ههروهها ههردوو چاو، يهك پيش نيو خوینی دهكهوئ، وه ئه و زامهیش بگاته پهردەى میشك خوینهكهى دهكاتە سییهكى خوینبایى، ههروهها ئه و زامهیش كه بگاته بوشایى سهر يا سینگ يا سك، وه ئه و زامهیش كه توپخى سهر ئیسك بگوژریتهوه (المنقله) خوینهكهى دهكاتە پازده وشر، خوینی ههموو پهنجهیهكىش (چ هی دهست بى چ هی پا) دهكاتە ده وشر، خوینی ههموو ددانىكىش دهكاتە پینج وشر، خوینی ئه و زامهشى كه ئیسكى دهرخستى دهكاتە پینج وشر، وه بىگومان كه پیاویش له جیاتى ژن دهكوژریتهوه، وه ئه و كهسهیش كه زیرى ههیه و دهیهوئ بهزیر خوین بدا نهك به وشر دهبن ههزار دینارى زیر بدا (ن/ د/ ت).

مهههست له دهست لهپه ههتا مووچ، بهپى ئایهتى {فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا - سورة المائدة - ۳۸/۵} واته: دهستى دز، چ پیاوبى، چ ژن بى بپرن. چونكه پیغه مبههر (هروده خواه لهسهرېدا) دهستى دزى له جمگهى مووچى دهستیدا دهبرى، ئه وهیش رافهى ئهم ئایهتهیه به کردهوه، وه

نیشانه‌ی نهومیه که دهست بریتیه له په‌نجه‌و ناو له‌پ هه‌تا موج، هم له زمانا هم له شهرعا.

به‌لام ئه‌مه کاتێ وایه که دهسته‌که ساغ بێ، چونکه هاوسانی له نیوان نه‌ندامه‌کاندا مه‌رجه، که‌واته دهستی ساغ له جیاتیی دهستی ئیفلج نابهری، به‌لکوو نه‌وه قه‌بلای تیا هه‌یه، چونکه دهست دوو به‌هری هه‌یه: که‌لکو جوانی، له‌م کاته‌دا قه‌بلای به‌راهر به‌ جوانی یه‌که‌یه‌تی. برینی هه‌ر دوو قاجیش خوینیکی ته‌واوی ده‌که‌وئ. پیغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سه‌ربدا) ده‌فه‌رموئ: له برینی هه‌ردوو پیدا خوینی پیوست ده‌بی، وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌که‌ی ئیبنو شوعه‌ییدا وا ده‌فه‌رموئ: سه‌رنجی فه‌رمووده‌که‌ی (درووده‌خواه له‌سه‌ربدا) که به‌ کاغز ناردی بۆ خه‌لکی یه‌مه‌ن به‌فه‌رموو به‌لام له‌ قاچا فه‌رقی قاچی شهل و قاچی ساغ نیه، چونکه عه‌یبه‌که له‌ خودی قاچه‌که‌دا نیه، به‌لکوو شه‌لییه‌که یا وا له راندا، یا وا له‌لاهدا، یا وا له‌ ره‌گدا به‌هۆی کورتبوونه‌وه‌و شتی واوه ده‌شه‌ل، لووتیش: نه‌رمه‌ لووته (مارن) که بریتیه له‌ سێ په‌رده، که عیبارمتن له‌م لاوای نه‌رمه‌ی لووت له‌گه‌ل نه‌و تیغه‌ گۆشتینه‌ی که له نیوانی هه‌ردوو کونه‌ لووتدا هه‌یه، که بێ ئیسکن، جا له برینی ئه‌م سێ په‌رده‌یه‌دا خوینیکی ته‌واو هه‌یه، چونکه که‌لکی ئه‌م نه‌رمه‌ لووته‌یه ئه‌ومیه له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه بۆن کۆده‌کاته‌وه له‌ناو بۆری لووتا، ده‌ی که بپرا نه‌و که‌لکه ده‌فه‌وتی، چونکه پیغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سه‌ربدا) ده‌فه‌رموئ: لووتیش نه‌گه‌ر به‌ ته‌واوی قرتابوو یه‌ک خوینبایی ته‌واوی ده‌که‌وئ. نه‌گه‌ر دنیاوو نه‌رمه‌ی لووتی به‌هه‌ر سێ په‌رده‌که‌یه‌وه بپری له‌گه‌ل هه‌ندی له‌ بۆری لووتی نه‌وه خوینیکی ده‌که‌وئ له‌گه‌ل قه‌بلایوئکا. له

برپینی هەردوو گوێدا خوێنی پێویست دەبێ، بە مەرجێ لە بندا
خشتیان بکا، بە لگهی ئەمە حوکمکردنی عومەرو عوسمانە لەم
مەسەلەیدا لەسەر ئەم شیوەیە، وە کەسێش لاری لە بریارەکیان
نەبوو، لەبەر ئەوەیشت دوو ئەندامن ئەمانیش خاوەنی دوو بەهرەن،
دەق لە دوو دەست دەچن لەم بارەییەو. کە لگەکیان ئەوەیە لەهەر چوار
لاو دەنگ کۆدەکەنەوومو دمیگەیهننە ناو کێکراگهی گوێ، کە جیگهی
پەردە ی ناو گوێیە کە دەنگ دەبیستێ، هاوکات لەگەڵ ئەویدا ناھێڵی
ئاو و هەوای ساردو گەرم بپرواتە ناو کونی گوێچکەو، لەمەدا (واتە: لە
برپینی گوێ خشت لە بندا) جیایی نیە لە نیوانی بیسەر و کەپدا، گوێی
کەرو گوێی بیسندە لەکاتی برپندا خوێنیکی تەواویان دەکەوێ. لە
هەنگۆلینی هەر دوو چاودا خوێنی دەکەوێ، بەپێی نامەکی عەمری
کۆری حەزم، لەبەر ئەوەیشت چاو لە مەزنترین ئەندامەکانی جەستەییە،
لە کەلکا مانەندی کەمە، کەوابێ چاو باشتەر خوێنی دەکەوێ. وە لە
پێویست بوونی خوێندا جیاوازی نیە لە نیوانی چاوی ساغ و چاوی
ناساغ دا، وەك چاوی تیژو چاوی کز، وەك چاوی ساغ و چاوی زەمەدار،
وەك چاوی تانە ی لەسەری، یا چاوی کەتکەتک بکا، یا شەو کوێربێ، یا
خێلێ، یا بچووکی، بە مەرجێ بینایی تەواوبێ. یەك چاو نیو خوێنی
دەکەوێ، چونکە حەدیثێ هەییە لە بابەتی ئەوومو کە خوێنی یەك چاو
نیو خوێنە، لەبەر ئەوەیشت کە بوو بە یاسا هەر دوو ئەندامێ کە
پێکەووە خوێنەکیان بکاتە خوێنیکی تەواو خوێنی یەکیکشان بە تەنها
دەکاتە نیو خوێن، وەك هەردوو دەست و هەردوو قاچ، لە برپینی هەر
پێلویەکی چاویشتا چواریەکی خوێنی هەییە، وە لەهەر چواریاندا

خوینی کهسه که به ته‌واوی پیویست دهبی، چونکه رنگ و روخساریان
 پی ته‌واو دهبی و دهبن به مایه‌ی جوانی و به‌هوی که‌لک، له‌بهر نه‌وه له‌م
 لایه‌نه‌وه و مگوو دوو دهسته‌وان، خواه نه‌و پیل‌ووانه برژانگیان ببی یا
 نه‌یانبی، وه خواه پیل‌ووی چاوی بینابن یا هی چاوی کویربن، بویه هر
 پیل‌ووه‌ی چواریه‌کی خوینی تیایه چونکه مه‌سه‌له‌که په‌یوه‌ندی به
 دابه‌شکردنه‌وه هه‌یه. له برینی ته‌واوی زماندا له‌بندا خوینی پیویست
 دهبی، چونکه چه‌زرت (درویه خواه له‌سه‌ربه) ده‌فهرموئ: (له برینی زماندا
 خوینی هه‌یه) هاوکات له‌گه‌ل نه‌ودا که نه‌مه فهرمایشتی نه‌م
 زاتانه‌یشه: نه‌بو به‌کرو عوم‌هرو عه‌ل (مراه‌خوایان لیبی) نه‌بیستراوه که
 که‌سیش لاری له قسه‌که‌یان هه‌بی. نه‌مه سه‌رپر‌ای لایه‌نی جوانکاری و
 لایه‌نی که‌لک. نه‌مانه هه‌موو په‌کسانن: عه‌رمبو و عه‌جه‌م و پس‌ک و تورو
 لاله‌په‌ته‌و زمان قورس که به‌گران قسه‌ی بۆ بکری و زمان پس و یا که‌سی
 پیتی بکا به پیتی‌کی تر وه‌ک هه‌ندی که‌س له حیاتی (گا‌ر‌ه‌ش) ده‌لین:
 (گا‌غ‌ه‌ش)!! له بریتی هه‌ردوو لیویشدا خوینباییه‌کی ته‌واو هه‌یه.
 چونکه چه‌زرت (درویه خواه له‌سه‌ربه) له نامه‌که‌ی که‌نوسی بۆ عه‌مری کوری
 چه‌زم نه‌مه‌ی تیادا باس کردبوو له‌بهر نه‌وه‌یش دوو لیوه به‌راستی
 مایه‌ی جوانی و هوی که‌لکن، که‌واته نه‌وانیش وه‌ک دوو دهسته‌وان. له
 برینی هر لیویندا نیوه خوینی هه‌یه، نه‌گهر که‌سی به‌تاوان دوو لیوی
 نیفلیج‌کرد خوینی‌کی ته‌واوی ده‌که‌وینته‌ سه‌ر، ده‌ق وه‌ک نیفلیج‌کردنی
 دوو دهسته، هه‌روا له برینی چووک ۰ نه‌ندامی نیرینه‌ی پیاو)دا ته‌واوی
 خوینبایی پیویست دهبی، هه‌روا له برینی هر دوو هیلکه‌ی گوندا
 خوینی هه‌یه، له برینی په‌ک هیلکه‌دا نیو خوین هه‌یه. سه‌ر به‌لگه‌ی

نهم دوو برپارەش فەرموودەگەى عەمرى كورى حەزمە، لەبەر
نەو هیش چونكە ئەندامى پیاو هۆى سەرەكى كەلكى زاوژىيە، كە
مەزنىرەن گەلگە، لەمەيشدا شلە پەتەو خەسینراوو ساغ يەكسانن،
چونكە شلە پەتەيى نەنگىكە وا لە غەيرى چووكدە، سەرەراى ئەو
بەلگەيەى كە دەربارەى دوو هیلگەى گون لە فەرموودەگەى عەمرى
كورى حەزمدا هەيە بەلگەيەكى تریش هەيە كە ئەمەيە: چونكە نهم
دوو تەواو كەرى هەيكەلەو بنیادی لەشنو عەمارى تۆوى زاوژین،
ئەگەر هەردوو هیلگە گون بېرى و ببى بەهۆى ئەو تۆویشى نەمىنى دوو
خوینی دەكەوێتە سەر.

(۳۱۲) باسى لابرەنى كەلك و هیژ:

لەپاش نهم روونكرەنەويانە لە بارەى تاوانكرەن لە ئەندام
دیینە سەر باسى نەمانى كەلك و لابرەنى هیژ لە گيانى نادەمیزاددا،
ئەو هیژانەى كە بزارەنى تايبەتى هەيە بەرابەر بە نەهیشتنیان
ئەمانەن.

یەكەم: هیژى قسەكرەنە. لە لابرەنى هەموو هیژى قسەكرەندا لە
زمانى گۆیادا خوینی كەسێ بە تەواى پنیویست دەبێ. چونكە بوو
بەهۆى لە كیسچوونى باشتەین كەلكى زمان، دەق وەك سۆمای چاو، وە لە
لابرەنى هیژى گوتنى هەندى پیتدا بەشە خوینبایى بۆ دادەنرى، بەپێى
رێژەى تێكراى ئەو پیتانە كە لە زمانى ئەو كەسەدا بە عادت بەكار

دەھینرین. بەلام ئەگەر کەوتەووە سەر قسەکردن و زمانی بەربوو ئەووە دەبێ خوینەکە رەت بکاتەووە.

دووهم: ھیزی چاوە. لە لابردنی ھیزی بیناییدا تەواوی خوینبایی کەسێ پێویستە، چونکە کەلکی ھەردوو چاوە بریتییە لە ھیزی دیتن، واتە: سۆمای چاوە، دەی لەناوچوونی ئەو سۆمایە رێک لەناوچوونی ھیزی ھەردوو دەست دەکا، کە ئیفلیج کرابن، کەوابێ ئەمیش وەك ئەو دەبێ بەھۆی پێویستبوونی خوینێ لەسەر تاوانکارەکە.

سییەم: ھیزی بیستە. لە لابردنی ھیزی بیستنی ھەردوو گوێدا خوینێ ھەیە، چونکە ئەمە برپاری ئیمامی عومەرە (رەزایە خواوە لایەنە) کەسێش راجیایی نیشان نەداوە، لەبەر ئەوەمیش کە ھیزی بیستن لە نازدارترین ھەستەکانی مەرۆقە، لەبەر ئەوە رێک وەك بینایی وایە لەم بارەییەووە.

چوارەم: ھیزی بۆن کردنە. لە لابردنی ھیزی بۆن کردندا بە تەواوی، خوینێ دەچەسپێ لەسەر تاوانکار، چونکە ھیزی بۆنیش یەکیکە لە پێنج ھەستە، لەبەر ئەوە لە بینایی دەچێ! گوتیارێ دەبیژێ: لە لابردنی ھیزی بۆنکردندا خوین نیە، بەلکۆ قەبلاو (حوکومەت) ھەیە، چونکە کەلکی دەسگای ھەستی بۆنکردن لە چاوە دەسگای ھەستەکانی تردا زۆر لاوازو بی ھیزە.

پێنجەم: ھیزی ژیریە، کە پێشی دەگوترێ: ھۆش: ئەقل. لە لابردنی ھیزی ئەقڵدا خوینێ ھەیە، واتە: ئەگەر کەسێ بە نارەوا بەھەر شیوەیی، ئەقڵی کەسێکی نەھێشت، ئەوە دەبێ تەواوی خوینێ ئەو

کسه بډا، چونکه له و نامه په دا که حه زرمه نووسی بو ئالی عه مری کوری حه زم له یه مهن نه مه ی تیا دا بوو، له بهر نه وهیش که نه مه فه توای عوم هرو زهید بووه، وه که سیش راجیایی نیشان نه داوه، له بهر نه وهیش که هوښ له نازدارترین هسته گانه، که واته: له ناو گشت هسته گاندا نه و له گشتیان له پیښره له ودا که خوینی ته وای بکه وئ له کاتی فه وتانیدا. مبه ست له ژیری که لابرندی خوینی پټویست دهکا نه و هوښه زکماکیه یه که ته کلیفی پیوه په یوهسته به لام نه و ژیری و زرنگیه ی که له نه نجامی خویندن و روشنیری و هوښ و ته قه لای زوردا پهیدا دهبی و مروفی پی روشنیری و زرنګ دهبی نه وه قه بلاوی تیایه (له شریعتی نیسلامدا ماموستا مه لا عه بدولکه ریم دغه موی: نه م هیزانه چواردهن، نه مانهیش نه وانی تریانن: (۶- هیزی دنگ ۷- هیزی چه شتن ۸- هیزی جاوینی خوارده مهنی ۹- هیزی هه لمه تی ده ست ۱۰- هیزی هه لمه تی پی ۱۱- هیزی دهرپه رندنی نارموزوی مروفه ۱۲- هیزی خوشی و مرگرتنه له چوونه لای ژن ۱۳- هیزی ناوس کردنی ژنه ۱۴- هیزی ناوس بوونی ژنه) تکایه برپوانه: شریعتی نیسلام بهرگی چوار لاپه ره (۶۷) و مرگیږ).

۳۱۲) باسی برینی ئیسک دهرخهرو ددان:

له خوینی برینی ئیسک دهرخه ر (موضیحه) و یه ک ددان دا پینج و شتر دهری، چونکه به دهق له هه ندی گپړانه وه کانی همرمووده که ی عه مری کوری حه زمدا (ره راه خواه لېږه) وا دغه موی: وهک له پیښه وه

رابورد، نهویش بزانه ههرکاتئ ژماره‌ی برینه‌کان، یا ژماره‌ی ددانه‌کان زیاد بکه‌ن ژماره‌ی بژاردنه‌که‌یشیان به‌قه‌د ژماره‌ی شه‌وان زیاد ده‌که‌ن، که‌واته: خوئینی دوو زامی نیسک‌د‌رخ‌هر دم‌کاته ده و‌ش‌تر، خوئینی خ‌س‌تنی ده ددان دم‌کاته په‌ن‌جا و‌ش‌تر.. ئی‌تر هه‌روا. به‌ل‌گه‌ی ئەم دوو ب‌ر‌پ‌ار‌م‌یش له پی‌شه‌وه رابورد.

(۳۱۴) خوئینی ئەو ئەندامه‌ی که سوودی دیاری نیه:

هه‌ر ئەندامی که‌ل‌کی که‌وره‌ی دیاری ک‌را‌وی نه‌ب‌ئ، هه‌روا هه‌ر زامو ب‌ر‌ئ‌ئ‌ئ که ب‌ژاردنی بۆ دیاری نه‌ک‌راب‌ئ، هه‌روا هه‌ر تا‌وا‌ئ‌ئ له له‌ش‌و له هۆش که ب‌ژاردنی تایبه‌تی بۆ ب‌ر‌پ‌ار نه‌د‌راب‌ئ، هه‌روا ش‌کا‌ند‌نی نیس‌ک، ئەم جۆره تا‌وا‌نا‌نه حو‌ک‌م‌ر‌انی شه‌رع ئەندازه‌یه‌ک پاره ب‌ر‌پ‌ار د‌م‌دا له به‌رابه‌ر‌یدا، که له زاراوه‌ی شه‌ر‌عی پ‌ر‌و‌ژ‌دا به‌و ئەندازه پاره‌یه ده‌گ‌وت‌ر‌ئ (حو‌ک‌ومه‌ت – قه‌ب‌لا‌و). ر‌ی‌ژه‌ی ئەم ئەندازه پاره‌یه له‌چ‌او ک‌اب‌رای تا‌وان ل‌ئ ک‌را‌ودا وه‌کو‌و ر‌ی‌ژه‌ی ئەو ئەندازه‌یه‌یه که که‌می ک‌رد‌و‌وه له ن‌رخ‌و به‌ه‌ای ک‌اب‌رای تا‌وان ل‌ئ‌ک‌را‌و به‌هۆی ب‌ر‌ینه‌که‌وه یا به‌هۆی تا‌وان و ش‌ک‌سته‌که‌وه له‌چ‌او به‌ها‌که‌یدا به‌سا‌غ‌ی. بۆ نموونه: وا داده‌نی‌ئ‌ن حه‌مه‌لا‌و که موسو‌ل‌مان‌ئ‌ئ‌کی ن‌ی‌ر‌ینه‌ی ئازاده له‌پ‌اش تا‌وا‌نه‌که‌و له پ‌ی‌ش تا‌وا‌نه‌که‌دا نه‌گ‌ه‌ر به‌نده ب‌وا‌یه ب‌ای‌ئ چ‌ه‌ند ده‌بو‌و، با ب‌ل‌ئ‌ئ‌ن له پ‌ی‌ش تا‌وا‌نه‌که‌دا ب‌ای‌ئ سه‌د ل‌یره ده‌بو‌و، له‌پ‌اش تا‌وا‌نه‌که‌ ب‌ای‌ئ نه‌وه‌د ل‌یره ده‌بو‌و، که‌واته: ده‌یه‌کی به‌ها‌که‌ی که‌م بۆ‌ته‌وه، ده‌ی که‌وا‌ب‌ئ ده‌یه‌کی خوئینی خۆی که موسو‌ل‌مان‌ئ‌ئ‌کی ن‌ی‌ر‌ینه‌ی ئازاده خوئینی له ج‌یا‌تی ئەم تا‌وا‌نه ده‌که‌و‌ئ، که

به وستر دهكاته ده وستر، بهزېر دهكاته سهد دیناری زېر. نهگهر تاوان لیكراو ژن بې، یا خاوهن نامه بې، یا ناگر په‌رست بې، یا بهنده بې، یا كه‌نیزهك بې، به ههمان شیوه نه‌ندازه بۆ خوینی زیانه‌كه‌ی دیاری ده‌كری، كه‌واته لهم نموونه‌یه‌دا له حیاتی همه‌ لاو دادامین بې، كه ژنیکی نازادی موسولمانی مه‌رده، خوینه‌كه‌ی ناوا ده‌فه‌رموی: دۆزینه‌وه: ده‌لین: نه‌گهر هم ژنه نازاده تاوان لی كراوه نه‌گهر كه‌نیزهك بې بایی چه‌نده؟ ده‌لین بایی ده دیناره له پئیش تاوانه‌كه‌دا، به‌لام له پاش تاوانه‌كه‌ بایی نو دیناره، كه‌واته: ده‌یه‌کی خوینی خو‌ی دادهنری به قه‌بلاوی هم تاوانه. كه به حوشر ده‌كاته پینج حوشر، وه به زېر ده‌كاته په‌نجا دیناری زېر، چونكه خوینی ژن نیوه‌ی خوینی پیاوه.

۳۱۵) باسی خوین بایی به‌نده و ئاوه‌له‌ی ناسك:

هه‌ركاتی كه‌سی به‌نده‌یی یا كه‌نیزه‌کی بكوژی پئویسته له سه‌ری كه به‌هاكه‌ی به ته‌واوی بدا به خاوه‌نه‌كه‌ی، نیت بکاته هه‌ر چه‌ند ده‌بی نه‌و نه‌ندازه‌یه بدا، به مه‌رجی نه‌و كه‌سه برپرسیار بې له ضه‌مانه‌تی نه‌و به‌نده‌و كه‌نیزه‌كه‌، چونكه به‌نده‌و كه‌ نیزه‌كیش جوړیكن له سامان، له‌به‌ر نه‌وه وهك گشت سامانیکی تر بزاردنیا بۆ هه‌یه، نه‌گهر كه‌سی سکیکی له باری كه‌نیزه‌کی برد، به‌هوی تاوانیكه‌وه، ده‌یه‌کی نرخ‌ی دایكه‌كه‌ی خوینی نه‌و سكه له‌بار براوه‌یه. چونكه كۆرپه‌له‌یه‌کی ئاده‌مییه، له‌به‌ر نه‌وه ده‌سته به‌رده‌كری به ده‌یه‌کی به‌های دایکی. نرخ‌ی

ئەو رۆژەى دايكەكە حايىبە كە زەبرەكەى ئى دراو، چونكە ئەو زەبرە بوو بەهۆى لەبار چوونى. بەلام خوینى كۆرپەلەى ناو سەك كە كۆرپەلەكە موسولمانى نازادى، خاى نىرىنە بى يا ميينە، ئەگەر كەسى بە تاوان لەبارى بەرى دەكاتە سەرى كۆيلە، خاى ئەو كۆيلەيە بەندەى يا كەنىزەك بى دەبى. چونكە پىغەمبەر (ەروودە خواە لەسەربە) لە مەسەلەيەكا كە براووتە خزمەتى ئاواى بربارداو (شەيخان فەرموودەيەكيان لەم بارەيە وەرگىراووتەو. بپوانە تاج / ۲ ل - ۲۲۰ ز - ۸۴) بەهەر حال نابى خوینى ئەم كۆرپەلەيە لە نيوەى دەيەكى خوینى باوكى كەمترى، يا لە دەيەكى خوینى دايكى كەمترى، كە دەكاتە بەهاى پىنج و شتر، چونكە عومەر (ەزاە خواە لىبە) نرخى سەرە كۆيلەكەى دادەنا بە پەنجا دىنارى زىر، كە دەكاتە دەيەكى خوینى دايك و بىستىەكى خوینى باوك، هەروا عەلى و زوەيدىش بەهاى ئەو كۆيلەيان بەو جۆرە بپيار دابوو، كەسەش سەربىچى لە كارەكەيان نەكردوو.

۳۱۶) چەند مەسەلەى:

ئەگەر كەسى قىرپاندى بەسەر منداللىكى نەفاما كە لەسەر قەراخى سەربانى بوو، يا لەسەر كەنارى چۆمى بوو، يا لەسەر لىوارى بىرى بوو، وە مندالەكە لە قىزەكە ترساو راجەنى و كەوتە خوارەو و پىى مرد، ئەوە خوینى پىوىست دەبى، بەلام بەبى كوشتنەوەى قىزەكەرەكە، گریمان منالەكە لە زەويپەكى تەختايىدا بى بەو قىزەيە بمرى، لە سەرراى فەرموودەى سەنگىن ضەمان و دەستە بەرى لەسەر كابراى

پېر مګر نابې، چونکه مردن به هوی شتی واوه له وپهړی دووریدایه، شیتو دیوانه یی که به هوی شتی واوه سهر سام ده بی و تووشی دلته راوګی ده بی، هه روا خه وتوو و ژنی بی هیژیش له م مهسه له یه دا وهك مندالی نهقام وان. په لاماری چه گدان له که سی و هه ر شه ی توند له م مهسه له یه دا برپاره که بیان وهك برپاری قیزه و قپړه وایه، نه گهر که سی قیزاندی به سهر منالیکي گچکه دا، مناله که له ترسا نه قلی فه وتاو هو شی نه ما، دهسته بهری پیویسته نه گهر که سی کیش به شم شیروه نیشته سهر که سی، مهسه لا، وه کابرا له بهری رای گرد، وه له ترسا خو ی هه لدایه ناو چه م، یا له هه لدیړیکي به رزمه وه خو ی فرهادیه خواره وه، یا خو ی خسته ناو بیړی، وه مرد نه وه دهسته بهری نه وه که سه له سهر شم شیر به دهسته هه لفرینه که ی نیه، چونکه هه لته اتوو که خو ی هه لساوه به ده سپی شخه ری له مردنی خویدا، له کاتی وایشدا نه وه ی راسته وخو هه لسی به تاوانی پیش نه وه که سه ده خری که بووه، به هوی نه و تاوانه!

وهل نه و منه هه یه نه گهر هه لته اتوو له م بارو دوخه دا ناګای له هو ی نه و سهر تیاچوونه ی خو ی نه بوو، وهك نه وه به بی نارمزووی خو ی که وته خواره وه، له بهر نه وه که کویر بوو، یا له تاریکیدا بوو، یا دنیا شهو بوو، چاوی له بهر پیی خو ی نه بوو، نه وه له م کاته دا دهسته بهری پیویسته.

نه گهر که سی منالی بداته دهستی مه له وانی هه تا فیړی مه له ی بکا، مناله که له ناوه که دا بخنکی، نه وه خوینی نیمچه قهستی ده که وئ، له سهر قسه ی فهرمووده ی دروست، هه روه ها نه گهر ماموستا بو ته میگردن له منال بداو به و ته می و لیدانه به ری نه ویش خوینی نیمچه

قهستی دهکەوئ. خاکو خوئی ناو مال و توپکلی کالەکو شووتی و مۆزو
شتی تری وا، ئەگەر لە وێرانەیی یا لە سەلۆپنک و زبڵدان فرەبدرین، وە
بوون بەهۆی نەمانی کەسێ، یا بوون بەهۆی فەوتانی سامانی، نابێت
بەهۆی دەستە بەری، بەلام ئەگەر لە سەرەڕێ فرەیان بدا، وە زیانیکی
سامانی، یا زیانیکی گیانی بە هۆیانەووە رووبدا خاوەن زبڵەکە دەبێ بە
دەستەبەر، بە مەرجێ ئەو کەسە کە ئەو زیانە لێ دەکەوئ خوئی
ئەووە نەزانی، بەلام ئەگەر خوئی بە ئارەزوو بە سەریا رویشتو قاجی
هەڵخسکاو قاجی شکا، یا سەعاتەکە دەستی شکا، مەسەلا، ئەووە هیچی
ناکەوئ. بەلام ئەگەر بۆ بەرژەوێندی گشتی سەر جادەکە ئاورشین
کرد، هەتا تەپۆتۆز لە هاتوچۆکەرەکان نەنیشی، وە مەرووفی لێی
هەڵخسکا، یا ئازەلێ، ئەووە دەستە بەری لەسەر نیە، بەلام ئەگەر ئەو
ئاورشین کردنە بۆ قازانجی خوئی بوو ئەووە دەستەبەرە، هەر وەها ئەگەر
قورپی سەرەڕێ تەر بکاتەووە دەبێ بە دەستەبەری هەرشتی بەو قورە
بفەوتی، هەر وەها ئەگەر سەکۆیی لە بەردەم دەرگای مائەکەیدا دروست
بکا وە ببێ بەهۆی فەوتانی مەرووفی یاخود فەوتانی زیندەومریکی تر
دەبێ بە دەستەبەر.

(۳۱۷) باسی پاکانە (قەسامە):

پاکانە (واتە: دڵپاک کردنەووەی کەسێ بە سویند بۆ خواردنی) لە
شەرا بریتییە لە نیشانەیهکی وا کە هێز بدا بە دروستیی و راستیی
داواکار لە داواکەیدا. شیوەکار (سوورەت) ی پاکانە ئاواپە: تەرمی

كوژراوئ شوپنئ بئ، نه زانرئ كه كئ كوشتووېه تي، به لگه ش نه بئ
له سهر هوئ كوشتنه كهئ، وه هه قداره كهئ تو مه تي كوشتني بدا له
كه سيكي ناوبراو، يا خود له كو مه ئيكي ديارى، هاوكات له گه ل نه وودا
نيشانه و قهرينه يه كي وا له نارادا هه بئ كه بوئي نه ووي ليبي كه قسه ي
خوين ره سه كان راسته، كه به وه ده گوتري: (اللوث: البينة الضعيفة: ورده
به لگه: قولاخ: سووسه) پاكانه زياتر نه وويه كه داواكار په نجا سويند
بخوا له سهر راستي نه و داواي كوشتنه ي كه دميك له داوا ليكراو، جا
هر كاتئ له سهر داواكه ي په نجا سويندي خوارد، نه وه له كوشتني
دهسته نقه ستيدا خوين له سهر داوا ليكراو خوي پيوست ده بئ، وه له
كوشتني هه له و نيمچه هه له دا خوين له سهر خوين ره سه گاني داوا ليكراو
پيوست ده بئ نه ك له سهر خوي.

ورده به لگه (له وئ) نموننه ي زوره، وه ك نه وه تهرمي كابراي
كوژراو له ناو هوژيكا، يا له قه لايه كا، يا له گونديكي بچووكا، يا له
گه ره كيكي بچووكاي، كه به شئ بئ له گه ره كيكي گه ورتر، وه نه و
شوپنه ي كه تهرمه كه ي لي هه يه هي كه ساني بئ له دوژمناني خاوه ن
تهرمه كه، به مهرجئ دوژمنايه تييه كه يان ناشكرا بئ، يا وه كوو نه وه
كو مه لي كو بېنه وه له سهر كه سئ، وه پاش نه وه كه بلاوه يان كرد تهرمي
كابرايه كي كوژراو له ويډا به جي بميني، يا وه كوو نه وه كو مه لي بو كاري
له شوپنيكا كو بېنه وه، وه ك مزگه وت، يا بيستان و باخ، يا سهره ريگه يئ،
يا سارايئ، نه وه ده بئ به ورده به لگه، نه گهر له دوا بلاوه كردنيان تهرمي
له و ناوودا كه وتبوو، وه كوو نه وه يه ك پياوي نازادي دادپه روه ر شايه تي
بدا له سامان كه نه و ره حمانى كوشتوو، نه مه يش ريگه يه كي تره له

رېځه‌ګانې سوسه‌ګردن و ورده به‌لګه و څو لاڅکرډن، له مه‌سه‌له‌ی پاکانه‌دا. به‌لام نه‌ګر کۆمه‌لئ له زن، یا له منال، یا له به‌نده پیکه‌وه هاتن و شایه‌تییاندا که نه‌ریمان سامانی ګوشتووه، نه‌وه له‌سهر رای مه‌رجووح (ناسه‌نګین) نابئ به ورده به‌لګه، به‌لام له سهر‌رای سه‌نګین (راجیج) ده‌بئ به ورده به‌لګه، هه‌روا نه‌ګر تا‌ک و ته‌را به رودوا هاتن و نه‌و شایه‌تیه‌یان دا نه‌وه ده‌بئ به ورده به‌لګه.

سهر به‌لګه‌ی:

نهم مه‌سه‌له‌یه‌ی پاکانه‌یه نهم فهرمووه‌یه‌یه: رافعی کورې خه‌دیج (ره‌راه‌خواه لیبئ) فهرمووی: موچه‌ییه‌ی کورې مه‌سعوودو عه‌بدو‌للا‌ی کورې سه‌هل ده‌چن بؤ خه‌یبه‌ر، نه‌و کاته خه‌یبه‌ر له‌ګه‌ل موسو‌لتماناندا ناشت بوو، رېځه‌وتن له نیوانی دانیشتوانی و له نیوانی موسو‌لتماناندا هه‌بوو، جا له‌وئ به‌ناو باخه خورماکانیدا بلا‌وده‌بنه‌وه، وه عه‌بدو‌للا‌یان ده‌کوژرئ، کاتئ موچه‌ییه‌یه ده‌چئ بؤ لای عه‌بدو‌للا‌ی دهر‌وانئ وا له خوینی خؤیدا ګه‌وزاوو کوژراوه، جا ته‌رمه‌که‌ی له‌وئ ده‌نیژئ و خؤی دیته‌وه بؤ مه‌دینه، وه ګومان ده‌خه‌نه سهر جووله‌که‌ګانې خه‌یبه‌ر، جا عه‌بدو‌ره‌حمانی برایی و دوو نامؤزای (که حووه‌ییه‌وه موچه‌ییه بوون) هاتنه خزمه‌تی هرزمرت (درووه‌خواه له‌سهر‌بئ) جا عه‌بدو‌ره‌حمان (که له‌وان بچوو‌ګر بوو) ویستی باسی براکه‌ی بکا، پیغه‌مبه‌ر (درووه‌خواه له‌سهر‌بئ) پیئ فهرموو: ریژی له خؤت ګه‌وره‌تر بګره، یا فهرمووی: با ګه‌وره ده‌ست پیبکا، ئیر ته‌ویش بئ ده‌نگ بوو، جا نه‌وان هه‌ردوو‌ګیان باسی داستانی نامؤزاکه‌یانیان کرد، پیغه‌مبه‌ریش

(مرووده خواه له سه ربنا) فهرمووی: په نجا کهس له ئیوه سویند بخون له سه
پیاوئ له وان، نهو پیاوه پهت ده کړئ و دهریته دهستان له حیاتی
کوژراوه کاتان بیکوژنه وه، گوتیان: شتی که به دیاریه وه نه بووبین ئیمه
چون سویندی له سه رب بخوین؟ فهرمووی (مرووده خواه له سه ربنا): که واته
جووله که کان په نجا کهسیان سویندتان بو ده خون و به وه پاكانه تان بو
ده کن، گوتیان: نهی پیغه مبهری خودا! هۆزیکى بی پروان و سویندی
ئه وان له کوئ بایه خى هیه؟ جا پیغه مبهر (مرووده خواه له سه ربنا) خوئ
خوینی کوژراوه کهى له و شتری زه کات دا (ش / د / ت / ن - شه یخهین /
نه بو داو / تیرمیدی / نه سائی - ره زاه خودا له مموویان بنا) نه م فهرموودیه له
سه هلی کورپ نه بو خه شمه میشه وه گپراوته وه. نه م فهرموودیه
تهر خانکه ر (مخصص) ی گشتایه تی نه م فهرمووده ی تره که ده فهرموئ:
به لکه له سه رب داواکاره و سویند له سه رب داوالیکراو. داره قوطنی نه مه ی ئی
پتر کردووه: ته نیا مه سه له ی پاكانه (قه سامه) ی ئی دهرچى.

بایستی نه وه که له پاكانه دا له پيشدا سویند دهرئ به داواکار
نه مه یه: لایه نی داواکار له م مه سه له یه دا به هۆی نه و ورده به لکه یه وه که
هه یه هه ندئ به هیژتره، له بهر نه وه شهرع له پيشدا سویند دها به و،
ده ی نه گه ر قولاخ و نیشانه و ورده به لکه له ئارادا نه بو و نه وه سویند
ده دهرئ به داوالیکراو به پپی یاسای دامه زراوی شهرع: به لکه له سه رب
داواکاره و سویند له سه رب داوالیکراوه.

۳۱۸) باسی که فاره تی کوشتن:

هر که سئ که سئ به نارهوا بکوژی که فاره تی پیویست دهی
 له سهری خوی به ده سهنقه ست بیکوژی، یا به هه له، یا به نیمچه هه له.
 که فاره ته که بریتیه له نازا کردنی به ندهی، که موسولمان بی و پاک
 بی لهو نه گانه ی که له شتی فروشتندا به نهنگ دهژمی رین. نه گهر
 به نده ده ست نه که وت، یا بکوژ لات بوو نه وه پیویسته دوو مانگ له سهر
 یه که به رۆزووبی. خواه کوژراوه که موسولمان بی یا بیروا، پهیماندار بی
 یا خاومن پهیمان، نازاد بی یا به نده، به نده ی بکوژه که خوی بی یا
 به نده ی که سیکی تر، ژيرو خاومن هوش بی یا شیت، منال بی یا گه وره،
 له دایک بووبی یا کۆرپه له ی ناسک بی. کوگری نه مه نه وه یه: خوینی
 کوژراوه که به هوی نیمانه وه یا به هوی نه مانه وه پاریزراوبی.

که فاره تی پیویست نابی به کوشتنی بیروای جهنگی و له نیسلام
 وهر گه راوو جهرده و ریگرو داوینپیسی هاوسه ردارو به کوشتنی ژن و
 منالی بیروایان له کاتی غهزاو جهنگدا، چونکه کوشتنی ژن و منال
 له کاتی غهزادا گهرچی نادرسته به لام له بهر ریژی خویان نیه، به لکوو
 له بهر به رژه وهندی موسولمانانه، تا دهمایه ی گوزمرانیان زیانی پی
 نه گا.

پیویستبوونی که فاره تی له کوشتنی هه له دا به یه کگرتن
 چه سپاوه، دمقی نایه تیش هه یه له سهری که خوی گه وره ده فهرموی:
 {وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ - سورة النساء -
 ۹۲/۴} هه تا کۆتایی نایه ت. واته هر موسولمانی موسولمانیکی تر

بکوژئ ئه‌وه له سه‌ری پټو‌یسته که به‌نده‌یه‌کی موسو‌لمان نازاد بکا، وه خو‌ینیش بدا به خو‌ینره‌سی ئه‌و کوژراوه.

پټو‌یستبوونی که‌فاره‌ت له کوشتنی ده‌سه‌نقه‌ستیشدا به‌م فه‌رمووده‌یه چه‌سپاوه: وائیه‌ی کو‌ری ئه‌سه‌قه‌ع ده‌فه‌رموئ: هاو‌رپیه‌کمان به‌هۆی موسو‌لمان کوشتنه‌وه دۆزه‌خی بۆ خۆی مسۆگهر کردبوو، جا به‌م بۆنه‌یه‌وه چووینه خزمه‌تی چه‌زهرت (درو‌وده خوا‌ه له‌سه‌ربه‌) فه‌رمووی: له حیاتی خۆی به‌نده‌ی بۆ نازاد بکه‌ن. له گ‌یرانه‌وه‌یه‌کا: با به‌نده‌یی نازاد بکا، خودای گه‌وره له حیاتی هه‌ر ئه‌ندامی‌کی ئه‌و به‌نده‌یه ئه‌ندامی‌کی ئه‌و له ناگری دۆزه‌خ نازاد ده‌کا (ن/د/ ئیبنو ح‌ی‌ب‌بان و حاکم به‌ دروستی داده‌نی‌ن. حاکم ده‌فه‌رموئ: فه‌رمووده‌یه‌کی دروسته به‌پټی مه‌رجی شیخی بوخاری و شیخی موس‌لیمه) دیاره که بکوژ کاتی ناگر مسۆگهر ده‌کا بۆ خۆی که به‌قه‌ستی به‌ناه‌ق که‌سی‌کی کوشتبټ، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌یش ئه‌م‌یش هه‌ر کوشتنی ئاده‌میزادی خو‌ین قه‌دمغه کراوه له‌به‌ر ر‌یزداری خو‌ینه‌که‌ی، که‌واته له می‌شدا که‌فاره‌ت وه‌کوو کوشتنی هه‌له پټو‌یسته ئه‌گه‌ر گو‌مه‌ئیک پ‌یکه‌وه یه‌کی‌کیان کوشت، گه‌ره‌که له‌سه‌ر هه‌ر یه‌کی‌کیان سه‌ربه‌خۆ که‌فاره‌تی‌کی ته‌واو بدا، چونکه ئه‌م که‌فاره‌ته هه‌قی‌که په‌یوه‌ندی به‌خودی کوشتنه‌وه هه‌یه، به‌ش به‌شیش ناگرئ، له‌به‌ر ئه‌وه پټو‌یسته ده‌ق وه‌ک تۆ‌له لی‌سه‌ندن هه‌ر که‌سه‌یان که‌فاره‌تی‌کی ته‌واو بدا، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌یش که مانای په‌رستنی تیا‌دا‌یه، عی‌با‌ده‌تیش به‌ش به‌ش ناگرئ. هه‌یشه ده‌فه‌رموئ: به‌هه‌موویان یه‌ک که‌فاره‌تیان له‌سه‌ره چونکه که‌فاره‌ت مال‌یکه به‌هۆی کوشتنه‌وه پټو‌یست ده‌بی. ئه‌گه‌ر بکوژه‌که منال، یا ش‌یت بوو،

۳۲۰) تۆلە (ھەددى) شەروائىسى:

شەروائىسى دوو جوۆرى ھەيە: ھاو سەردارو بى ھاوسەر واتە:
محصن و ناحصن.

مروؤفى خاومەن ھاوسەر، چ پياو بى چ ژن، تۆلەكەى ئەوھەيە ئەگەر
داوئىنپىسى لەسەر چەسپا، بە گەمتەك و بەردى پەر بە مشتو بچووكتەر
سەنگەسار دەكرى ھەتا دەمرى، بەلام دارى ھەددى ئى نادرى، بى
ھاوسەریش (واتە: كوپو كچيش) سەد داريان ئى دەدرى و تاماوى
سائىكىش شار بەدەر دەكرىن. كۆگرى ھۆى ئەم تۆلەيە ناوايە: مروؤفىكى
رەسىدەى خاومەن ھۆش بە ئارەزووى خۆى ئەك بە زۆرى زۆردار، سەرى
چووكى خۆى، ئەو ئەندازەيەى كە خەتەنە دەكرى، يا بە ئەندازەى ئەو
نوقوم بكا بە زىي ژنىكى زىندووى وادا كە پىي ھەرام بى، لە ھەمان
كاتدا گومان و شوبەھى ھەلالبوون لە ئارادا نەبى، ياخود ژنى
كەرەسىدەو ھۆشدار بى بە ئارەزوو ھەبوولئى ئەو بەكات. پياو ژن وەك
يەك تۆلەيان لەسەرە، چونكە ئىمامى عومەر (رەزە خواە لىبە) لە وتارىكا
ھەرمووى: بىگومان كە خودا موھەممەدى ناردوو لەگەل ئايىنى
راستداو قورئانى ناردۆتە خوارو ھە بوى، ئايەتى بەردەبارانكردى
داوئىنپىسيان جاران ئايەتى بوو لە قورئان كە ئەمە دەھەكەيەتى:
(الشيخ والشيخة اذا زنيا فارجموهما البتة) واتە: پياو ژنى سەرە
ئەگەر داوئىنپىسيانكرد بەبى چەندو چوون سەنگەساريان بكەن. ئىمە
بەخودى خۆمان ئەو ئايەتەمان خويندۆتەو ھە لە مەستەكەى
تىگەيشتوو، ھەرچەندە ئەم ئايەتە لە تىلاوەتدا نەسخ بۆتەو ھە لە

خویندنه و مەدا سەر و مەتە و مەو لە قورئاندا نان و سەری، بەلام دەگەر و
 بپرشتە کە ی هەر ماوە و هیشتا حوکمی پێدەگرت، بۆیە پێغەمبەر خۆی
 (مەرووە خوا لە مەزە) داوینپیسانی بەردەباران دەکرد، ئەو مەتانی نیمەش لە پاش
 ئەو بەردە بارانیان دەکەین، بەلام دەترسم کە موسولمانان بکەوێت
 چەرخیکەو، کەسێ پەیدا ببێ بۆ: لە نامەی خودادا نایەتی
 بەردەبارانکردنی تێادا نیە. جا بە نەکردنی ئەرکێ کە خودا لە قورئاندا
 دایناوە لە سەریان تاوانیار دەبن و لە رێگە دەردەچن! بێگومان کە
 بەردەبارانکردن فەرمانی نامەی خودایە و راست و دروستە، و ئەم
 فەرمانە (حوکم) ه بۆ ئەو پیاو و ژنانەیە کە لەوە و پێش ژنیان هینابو و
 بە دەستیان گرتبێ، یاخود شوویان کردبێ و مێرد بە دەستی گرتبێ، وەڵ
 لە هەل و مەرجێکا کە بەلگە هەبێ کە بریتییە لە چوار شایەتی نیرینە ی
 دادپەر وەر یا سە دیاری بەدا، یا پێلێنان و چوونە ژێر لە کایەدا بێ.

سویندم بە زاتی خودا ئەوە نەبێ کە خەلک بێن: عومەر شت لە
 نامەی خودا، نایەت لە خۆیەو لە قورئان زیاد دەکا، دەنا ئەم
 نوسییه وە! (شە یخان و ئەبو داوود و تیرمیزی و نەسائی گێراویانە تەو)
 ئەم وتاری عومەر لەبەر چاوی کۆمەڵێ لە یارانێ پێغەمبەر بوو (مەرووە
 خوا لە مەزە پێغەمبەر و زەوا خودا لە یارانە بۆ) لەگەڵ ئەو ش کەس لاری لێی نەبوو.

وەکی تریش ئەگەر داوینپیس هاوسەردار نەبوو (واتە: رۆژی لە
 رۆژان ژنی نەهینابو، وە هیشتا هەر بوخچەی نەکراوە بوو، واتە: کور
 یا کچ بوو) ئەوە سەرنج دەدەین: ئەگەر زیناکارە کە ئازاد بوو ئەوە
 تۆلە کە یان بریتییە لەوە یەکی سەد داریان لێبدرێ و بۆ ماوەی سائی شار
 بەدەر دەگرتن. لە بارە ی دارکارییە کەوێ خوای گەورە دەفەر موی:

{فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِئَةَ جَلْدَةٍ - ۲/۲۴} واتە: ژنی داوین
 بیس و پیاوی داوینپیس یهکی سهرو سهرداریان لی بدن) پیغه مبه ریش
 (مروودو خوا له سه رب) دمه رموی: کچ و کور یهکی سهرو سهرداریان لی ددری و
 تاماوهی سالیکیش شار به دمر ده کرین. (موسلیم). مهرجه نهو شوینهی
 داوینپیس بۆ رهه نه ده کری ماوهی دوو قوناغ یا زیاتر دوور بی، که
 ماوهی کورتکردنه وهی نوێر له سه هردا، چونکه مبه سهت لی نه وهیه
 که کابرا هه ست به نامویی و بی هاودهنگی بکاو دووربی له که سوکارو
 نیشتمانی خوی. گریمان پیشه وای موسولمانان وا به باش بزانی که
 دووری بخاته وه بۆ دوورتریش ده توانی. چونکه نه بو به کری سه دیق
 رهه نهی ده گرد بۆ فه ده ک و عومهر بۆ شامو عوسمان بۆ میصرو عه
 بۆ به صره، به لی پیویسته ژنه که له گه ل خویسه کی خویدا دوور
 بخریته وه، ههر چه ند به کریش له گه ئیدا برپوا، کریکه ییش له سه ر
 ژنه که یه.

جا ههر کاتی مروقیکی هۆشدار ی ره سیده ی سه پشک به ئاره زووی
 خوی داوینپیس نه نجام بدا، خوا ی موسلمان بی، یا په یماندار (نیممی)
 بی، یا هه لگه پاره بی، تۆله پیویست ده بی له سه ری. موسولمان به
 یه کگرتن، په یماندار ییش له بهر نه وه که هه موو نه ته وه کان به یه ک دهنگ
 ده لی: شه روا لپیس نا دروسته، نه مه له کاتیکا که نهو په یمانداره
 پابه ندی برپاره کانی ئیسلام بووه و په یمانی داوه که سنوور ده کانی ئیسلام
 نه به زینی، که واته له م رووه وه له موسولمان ده چی و برپاری موسولمانی
 به سه ردا جیبه جی ده کری، سه ره رای نه م یه لگانه ییش به لگه یه کی روشنی
 تریش هه یه که کرده وهی پیغه مبه ره (مروودو خوا له سه رب) چونکه پیغه مبه ر

خۇي (مەۋەدە خەۋەر) ئۇن و پىاۋىكى جۈۋەكەي بەردەبارانكرد كە داۋىنپىسىيان كەردبۇ، كە ھەردوۋىكىان خاۋەن ھاسەر بوۋن (بەروانە: تاج/ ۳ ل - ۲۴۳ - وەرگىي). ھەلگەپراۋەش باشتەر تۆلەي ئى دەسپىرنى، چۈنكە گشت بېرىپىكى ئىسلامى لەسەر جىبەجى دەكرى.

بەلام تۆلە لەسەر زۆر لىكراۋ نىيە، چ پىاۋىي چ ئۇن، لەسەر فەرمائىشتى دروست زۆر لىكردن بۇ پىاۋىش رىگەي تى دەجى، بەلام بۇ ئۇن رىتچوۋنى زۆر لىكردن بەبى راجىيى ھەيە.

دىسان بۇ پىۋىستبوۋنى ئەم تۆلەيە ئەۋەش مەرجه كە سوور بزائى كە شەرۋالپىسى نادروستە، لەبەر ئەۋە كەسك كە ئەۋە نەزانى ھەددى لەسەر نىيە، ۋەك كەسك لە چۆلەۋانى گەۋرە بوۋىي، يا نۇ موسولمان بى، لەبەر ئەم مەرجهيە كە ھەزرىت (مەۋەدە خەۋەر) بە ماعىزى ھەموو: ئايا دەزانى كە داۋىنپىسى چىيە؟. دەي ئەگەر نەزانىنى واتاي داۋىنپىسى رىگەي لە جىبەجىكردى تۆلە نەگرتايە پىغەمبەر (مەۋەدە خەۋەر) ئەم پىرسىارەي لە ماعىز نەدەكرى، سەرەپاي ئەمەش دەلىين: تۆلە پاشكۆۋ ئەنجامى تاۋانە، نەزانىش تاۋانبار نىيە! كەۋاتە: تۆلەي لەسەر نىيە.

ھاۋسەردارىيى (الاحسان):

ئىحسان لە زمانى ەمرەبدا واتە: مەنە، مەنەش بە كوردى واتە: نەھىشتن، خۋاي مەزن دەفەرمۇي: {لِخَصْنِكُمْ مِّنْ بَأْسِكُمْ} — ۲۱ { واتە: ھەتا نەھىلئى زەبرو زمنگ لە جەنگدا بە يەكترى بگەيەنن،

له عورفی شهرعدا به زور واتا هاتووه، به واتا نیسلام هاتووه، وهك ئەم
 نایهته { فَإِذَا أَحْصَيْنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ - سورة النساء - ۲۵/۴ }
 بهپێی قسهی ههندی رافهکار (احصن) لهم نایهتهدا به واتا (اسلمن) میه،
 به واتا نازادیش هاتووه، وهك ئەم نایهته: { فَعَلَيْنَهُنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
 الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ - سورة النساء - ۲۵/۴ } لهم شوینهدا
 موحصه نات به واتا ژنانی نازاده، به واتا مهردی و داوین پاکیش هاتووه،
 وهك { وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ - سورة النور - ۴/۲۴ }
 لیڕهشدا موحصه نات به واتا ژنانی مهردی داوینپاکه، به واتا به
 شوودانیش هاتووه، وهك { وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ - سورة النساء }
 - ۲۴/۴ { ژنه میرد دارهکان، به واتا چوونه لایش هاتووه، وهك
 { مُحْصَنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ - سورة النساء - ۲۴/۴ } ئەومیش که
 دهلیین: نیحصان لهم باسهدا واتای وایه: که دروستبوون و جووتبوون له
 هاوسه ریهکی دروستدا رووی دابی، بهپێی ئەم فهرمایشتهیهتی (موسه)
 خوا له سهربه: ههه موسوئمانی شایهتمان بهیئو بلی: (اشهد ان لا اله الا
 الله واشهد ان محمدا رسول الله): به دل باومرم ههیهو به زمان دهلییم و
 شایهتی ددهم که ههه خودا خودا یهو بهس، خودای تر نیه،
 موحه ممه دی کوپی عهبدو ئلایش پیغه مبهری رهوانه کراوی خودایه. نیتر
 خوینی ئەو کهسه حهرا مهو به هیج شیوهی خوینی به کهس رهوا
 نابی، مهگهر له یهکی لهم کاتانهدا: بیوه پیاوی داوینپیس بی یاخود
 بیومژنی داوین پیس بی، یا کهس به نارموا کهس بکوژی، یا له ئایینی
 خوی و مرگه رابی و له کۆمه لهی موسوئمانان ته را بووبی! (شه یخان
 گپ راویانه ته وه) زاناکان به یهک دهنگ دمفه رموون: وشه (الشیب: بیوه

پیاو، یا بیومزن) له م همرمودهیده مه بهست لیی نهومیه. نهو پیاوه یا نهو ژنه لهووپیش له گهڼ هاوسهری حه لالی خویدا دروست بووبی.

۳۲۱) مهرجه کانی هاوسهرداری نه مانهن:

یه کهم: نه رکداری و نه رک له سهری (ته کلیف) که واته تۆلهو داری حه دد له سهر منال و شیت نیه، به لام به شتی که چاو ترسینیان بکا ته می دمکرین، وهک له سهر کردنی هه موو شتیکی نادروست ته مییه کی ناوا ده کرین که عاریان پینن.

دووم: نازادی. کۆیله به هاوسهردار بهم مهعنایه دانانری، با لهووپیش له گهڼ حه لال و هاوسهری خویدا جووت بووبی! چونکه نازادی نیشانه ی تهواوی و خانه دانی و گهردن به رزی و سهر به رزییه، خانه دانیش خوی له شتی وا ده پاریزی که نامووس و ئاپرووی بهری، به پیچه وانیه کۆیله وه، چونکه کۆیله له پیکراوه نه و منده به چاوی سووک ته ماشاکراوه دهر بهستی نهوه نه ماوه که وهک مروفی نازاد پاریز له سووکایه تی بکا!.

جاران پیغه مبهرا (درومه خواه له سهر به) که پهیمانی له ژنان و مرگرت، له سهر رهفتار کردن بهم نایه ته به یه تی لی و مرده گرتن: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ} که نه مه پوخته ی راهه که یه تی: نه ی پیغه مبهرا کاتی نافرته موسوئمانه کان هاتن بولات که پهیمانت پی بدن له سهر نهوه پهیمانیان لی و مر بگره که هاوبهش بو خودا برپار

نەدەن و دزى و حيزى و داوڭنپىسى نەگەن... تاڭۇتايى ئايەت، جا ھىند
(رەزەلە خەلەلەن) كە بۇ يەكەمجار ئەمەلى بىست بەسەرسامى لەو گۆشە
نىگايەو كە ئافەرەتلى ئازاد چۆن شتى وا دەكا گوتى: بۇچى ژنى
ئازادىش حيز دەبى؟!!

سېيەم: دروستبۇون لەگەل ھاوسەردا، بۇ ئەمە ئەومەندە بەسە كە
سەرى چووك ئەو ئەندازەيە كە سوننەت دەكرى، نوقم ببى لەناو
زىدا، با رەحەتبۇونىش روونەدا. مەبەست لە ھاوسەرى دروست و خەلال
ئەومىيە كە ژن و مىرد بە مارە بېرىنى دامەزراو بە يەك گەشتىن،
كەواتە مارە بېرىنى دانەمەزراو بەرناكەوى، چونكە ئەو نەبى بەھۇى
ھاوسەردارى (احسان) چونكە نادروستەو نەبى بەھۇى مەردى و رەوشت
تەواوى. بزانە بۇ جېبەجېكردى تۆلە مەرج نىيە ھەردوو لا
ھاوسەردارىن، لەبەر ئەو ئەگەر كورئ لەگەل ژنىكى ھاوسەرداردا ئەو
ئىشە كەرد، يا كچى لەگەل پياوئىكى ھاوسەرداردا ئەو ئىشە كەرد، لەم
دوو كاتەدا ھاوسەردارەكەيان بەردەباران دەكرى و بى ھاوسەرمەكەيان
داركارى دەكرى و سالى رەمەنە دەكرى.

٣٢٢) تۆلەي بەندەو كەنيزەك:

بەندە يا كەنيزەك ھەر كاتى داوڭنپىسىيان كەرد پەنجا دارى
خەددىيان لى دەدرى، بەپى ئايەتى: {فَعَلَيْنَهُنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ - سورة النساء - ٢٥/٤} لەبەر ئەومەش
كە كۆيلە بەھۇى كۆيلەيەو ناتەواو، كەواتە باوەك ژنەينان و عىددەو

تەلاق بەققەد نىۋەى ئازاد حىتىبى بۇ بىكرى، چۈنكىكە بەندە بۇى ھەيە
دووو ژن بەينى، عىددەى كەنيزەك نىۋەى عىددەى ژنى ئازادە، تەلاقى
بەندەيش نىۋەى تەلاقى ئازادە، كەۋاتە با ھەدەكەيشى نىۋەى ھەددى
ئازاد بى! كۆيلە نىو سال شار بەدەر دەكرى واتە: شەش مانگ.

۳۲۳) باسى نىربازى و چۈۋە لاي چۈار پى:

نىربازى و ھەتىۋبازى تاۋانىكى گەلى گەۋرەيە، لە گوناھە ھەرە
گەۋرەكانە، ھۇى بىۋىستبۋونى تۆلەيە، بىرتىيە لەۋە كە مەۋف بە پاش
بچىتە لاي مەۋفى نىرىنە. دەى ھەر كەس بە ئارەزوۋ بە پاش بچىتە
لاى مەۋفىكى نىرىنە، ئەۋە لە چەشنى تۆلەى داۋىنپىسى تۆلەى ئى
دەسىنرى، ئەگەر ھاسەردارى بەردەباران دەكرى، ئەگەر بى ھاسەر
بى سەددارى ئى دەدرى و سالى رەھەنە دەكرى، خواھ موسولمان بى يا
پەيماندارى، يا ھەلگەراۋەبى، بە مەرجى ئەرك لەسەر (مكلف) بى و
بزانى كە ئەۋە نادروستە. چۈنكىكە خۇداى گەۋرە ئەم كارە پىسەيشى ناو
ناۋە فاحىشە. واتە: كارى شەرماۋەرى ئابروۋبەر، ۋەك قورئانى پىرۋز
لەسەر زمانى ھەزەرەتى لىۋىط (مەۋىدە خۇداى اىيە) دەفەر موى: { أَتَأْتُونَ
الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ - ۸۰/۷ } ھەروا
دەفەر موى: { وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِيهَا مِنكُمُ فَادُّوهُمَا - سورة النساء -
۱۶/۴ } پىغەمبەرىش (مەۋىدە خواھ لەسەرىن) دەفەر موى: (ئەگەر پىاۋى سۋارى
پىاۋى بوو ھەدووكان داۋىنپىسن) ھەيشە دەلى: بەبى بەندە مەرج
تۆلەى كۈشتە، خۋاى ھاسەردار بى ياخود بى ھاسەرىن، بەلگەى ئەم

فهرموودهیه تی (مرووده خواه له سه ربه): (هه کاتی دیتان و ساخ بووه بۆتان که کهسی پیشه پیسه کهی هۆزی لووط دهکات - واته: به پاش سواری پهکی بووه - بکهرو بدمر ههردووکیان بکوژن) له گیرانه وهیهکا: نهوی سهروهو نهوی ژیرهوه ههردوو لایان بهردهباران بکهن. (نهبو داوودو تیرمیذی و ئیبنو ماجه. حاکم دمفه موی: رشته کهی دروسته).

چۆنیتی کوشتنی نیرباز:

له چۆنیتی کوشتنی نیربازدا راجیایی ههیه: ههیه دهلی: وهک هه لگه پراوه به شمشیر دهکوژری، چونکه له دیریندا کوشتن زۆرتر به شمشیر دهبوو، نه وهوی ئهم رایه به دروست دادهنی، هه پشه دهلی: بهرده باران دهکری، له بهر ئهم گیرانه وهی تر: نه وهی که له ژیره وهیه سهنگه سار بکهن. له بهر نه وهیش که هۆی ئهم کوشتنه چوونه لای ناره وایه، که واته دهبی وهک کوشتنی داوینپیس به بهرده باران بی، هه پشه دمفه موی: دهکری به ژیر دیواره وهو دیواری دهر ووخینری به سه ریدا، یا له هه لدیری که وه گولۆر دهکری ته وه هه تا دهمری، نه مهیش له چۆنیتی سزای هۆزی لووت و مرگ پراوه وهک له قورناندا باس کراوه. جیاوازی نیه له نیوانی بیانی و نا بیانیدا، یا له نیوانی بهندهی خوی و بهندهی کهسیکی تردا، چونکه به هیچ شیوهی کۆم هه لال ناکری، جا نه گهر ژنیکی بیانی و لێ کردو به کۆم چووه لای ژنی که ژنی خوی نه بوو، یا که نه یز کهی نه بوو، نه واهه مان راجیایی پێشو له باره ی بکه ره که وه له م حاله یشدا دووباره ده بی ته وه، چونکه له سه ره فرمایشتی هه ره دروست چوونه لای ژنی بیانی به پاش حوکه ی چوونه لای هه تیوی

ههیه. به لām سزای ژنه که له سهر رای ههره دروست: سه ددارو ره هه نه کردنه. نه گهر میرد به کۆم بپرواته لای ژنی خۆی نه گهر دووباره ی کرده وه ته می ده کری، به لām له جاری په که مدا ته می نا کری، نه مه ده قی هه رمایشتی شافیی خۆیه تی له کتیبی (المختصر) دا، کۆمه لئ تریش نه مه یان به راشکاو ی نا شکرا کردو وه، به هه رحا ل به کۆم بپرواته لای هه لالی خۆی کاریکی نادروسته و له شه رعا ریگه ی نه دراوه و نه ی لی کراوه.

هه روا چوونه لای چوارپا و ناژهل نا دروسته، به بی گومان چونکه نه می ش داده نرئ به (فاحشه) وه تۆله ی داوین پیسی به سه ردا جی به جئ ده کری، له سه ر قسه ی قیلئ، وه فه رقی هاوسه ردارو داراوبئ هاوسه ر ده کری، چونکه نه می ش تی پۆکردنی چو و که به زی دا، که واته وه ک تی پۆکردن به زی ژندا وایه، که واته بپاری نه وی هه یه، قیلئ تر ده فه رموئ: تۆله ی کوشتنه (خوای هاوسه ردار بی یا بی هاوسه ر بی) به پیی فه رمو و ده که ی (درو و ده خوا و له سه ر بی): هه ر که سی بپرواته لای چوارپا (به یه) یی خۆی و چوارپا که بکوژن. (نه بو داوودو تیرمیزی و که سانی تریش گیراویانه ته وه. حاگم ده فه رموئ: رسته که ی دروسته) قیلئ کیش ده فه رموئ: ته نیا ته می کرن پیویسته. قسه ی نه م قیله راست و دروسته، به لگه ش نه م فه رمایشته ی ئیبنو عه بباسه (درو و ده خوا یان لیبئ) که ده فه رموئ: هه دد له سه ر که سی نه که بپرواته لای گیان له به ران. (نه سانی) ده ی شتی و ئیبنو عه بباس له خۆیه وه نایلئ، به لگو و له سوننه تی و مرگرتو وه، سه رچاوه ی سوننه تیش سرووشی خواییه که نار دوویه تی بو پیغه مبه ر. ده ی و به پیی نه م فه رمایشته ی ئیبنو

عەبباس ھەدد نە، کەواتە تەمبەردن دەچەسپێ چونکە کابرا تاوانیکی
وای ئەنجام داوە کە نەھەددو تۆلەي ھەبە نە کەفارەت، ديسان بەلگەي
دروستی قسەي ئەم قیلە ئەمەيە: ئەم جۆرە زێبە دلی مەروفي دەرۆن
پاک بە سروشت ھەزێ لێناکا ھەددیش لە بنەڕەتدا بۆ ئەوە دانراوە کە
مەروف چاوترسین بکا نەبادا شتیکی ھەزلیکراو بکا. ئەم رایە دەقی
قسەي شافیعی لەسەرە، ھەندێ زانیان بەبێ سۆ و دوو بە رای ھەرە
دروستی دادەنن.

۳۲۴) **حوکمی چوونه لایئ به شهرمگا نه بی:**

ههركاتى كهسئ خۆى ههئسووى له ژنيكى بيانى و خۆى پى
 رحمت كرد، بهبئ ئهوه كه زهكهرى بكا به فهرجيدا، ئهوه ههددى
 لهسهر نيه، گهرچى ئهندامى بكا به ناوكيدا، يا به دهמידا، به پيى ئهم
 فهرموودميه كه نهبو داوود له ئيبنو مهسعوودوه دهگيرپتهوه: پياوئ
 هاته خزمهتى چهزرت (مروود خواه لهسهرب) گوتى: من خۆم ههئسووى له
 ئافهرتى خهلكى ئهو پهړى شار، خۆم پى رحمت كرد، بهلام به دهستم
 نهگرت، وا بهپيى خۆم هاتوومهته بهردهستى تۆ برپارى شهرى خودام
 بهسهردا جيبهجئ بكه. چهزرتى عومهرىش (مروود خواه لهسهرب) فهرمووى:
 تۆ خوداى گهوره سړى پۆشيوى، بۆ سړى خۆت ههئدهمالئ؟ پيغهمبهرى
 خودا (مروود خواه لهسهرب) وهلامى پياوهكهى نهدايهوه، ههتا رۆشت، جا
 پيغهمبهر (مروود خواه لهسهرب) پياوئكى دواخست، رۆشت ههتا گرتيهوه،
 لهسهر فهرمانى پيغهمبهر ئهم ئايهتهى بهسهردا خوئندهوه:

{وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ
السَّيِّئَاتِ - سورة هود - ١١/١١٤} واته: هه موو شه وو روژی پینج
نویژه فهرزه کان له کاتی خویانا بکهن، ئەم نوێژانه له کردهوه هه ره
باشه کانی ئیوهن، بزانه که یاسایه کی خوداییه که کردهوهی باش و کاری
چاکه هه می شه کردهوهی خراپ و تاوان لا ده بن و دهی سرنه وه تا کو تایی
نایه ت. جا پیاوئ گو تی: ئە ی پیغه مبه ری خودا! ئە مه به تایبه تی هه ر
بو ئە و وایه یا بو گشت که سی هه ر وایه؟ هه رمووی: ئە م بریاره بو گشت
که سی وایه (موسلیم / تیرمیذی) (بروانه تاج/ ١ ل - ١٨٥ ز - ٤٣ -
ومرگیر).

به ئی ئە گه ر دوو که سی بیانی که له یه ک حه رام بن به گیانی
خویان، کۆم و زی ئی دمرچی، ئاوی خویان به یینه وه، یا هه ر یه کیکیان
به وی تریان له سه ر ئە م شیوه یه خۆی ره حه ت بکا، ئە وه تۆ له (واته:
حه دد) له سه ر ه ییج که سیکیان پیویست نابئ، به لام ته می ده کرین.
ته می کردنی ش سزایه که نابئ له که مترین حه دد که ده فه مچییه تی به ر
بکا، چونکه خۆ شه ویست (درووه خوا وه له سه ربه) ده فه رموئ: مه گه ر بو حه ددی
شه رعی که شه رع ژماره ی جاره کانی دیاری کردووه ئە گینا له سه ر ه ییج
شتیکی تر له ده دار، یا له ده فه مچی زیاتر له که سی بدات، نادری
(ش/د/ت/ن) له گیرانه وه یه کا: که سی به قه د حه ددی له که سی که
حه ددی له سه ر نه بی ئە وه ده ست درێژیکاره.

۳۲۵) باسى ئاۋ ھېنانەۋە (استمنا):

ئاۋ ھېنانەۋە خۆرەھەتكردن بە دەست نادروستە بەلگۈۋ لە گوناھە ھەرە گەۋرەكانە، ۋە كەسنى ئەۋە بكا بەر ئەم نەفرەت ۋە لەعنەتە دەكەۋى كەۋا لەم فەرموۋدەيدە: نەفرەت لىكراۋ ئەۋ كەسەيە بە دەستى خۇى ئاۋى خۇى بەيئىتەۋە. ديسان لەبەر ئەم ھۆيەيش نادروستە: خۆرەھەتكردى ۋا بە ئەزمۈۋ دەرگەۋتۈۋە سەر دەكىشى بۇ شىۋاۋى ھۆش ۋە ۋەۋىۋى ۋە لاۋازى لەش ۋە دىشىبى بەھۆى ۋە جاخ كۈپرى ۋە برانەۋەى نەتەۋە، برپارەكەى ۋەك برپارى خۆرەھەتكردن بە ژنى بيانى ۋايە، كە بە لەشى نەك بە پاش ۋە پىشى ئاۋى خۇى بەيئىتەۋە، كەۋاتە: ئەمىش تەمىكردى لەسەرە (مەبەست لە ژنى بيانى - المرأة الاجنبية - لەم جۆرە شوئنانەدا ژنىكە كە ھەللاۋ ھاۋسەر نەبى، ژنى خۈۋىيش بۇ ئەم مەبەستە بە بيانى دادەنرى، چۈنكە مارەى نايەت لە پياۋى خۇى - ۋەركىر).

۳۲۶) پانپانۋكىى ژنان (تساق النساء):

پانپانۋكى: خۇ بە يەكتەر رەھەتكردى ژنانە (تەماشى فەرھەنگى خال ۋە ھەنابەنە بۆرىنەى ھەزار بفرموۋ - ۋەركىر) ھەر ژنى كارى ۋا بكا تەمىى شەرى - كە پىى دەگۈترى: تەعزىر - دەكرى. چۈنكە كارىكى نادروستە، گوناھەكەى بەقەد گوناھى داۋىنپىسىيە، بەپىى ئەم فەرموۋدەيەى (مروودە نساۋ لەسەۋبە): ژن سۋارى ژن ببى ھەردوۋ لايان دادەنرىن بە داۋىنپىس.

۳۲۷ بوختان (القذف):

بوختان - كە لە عەرەبىدا پىي دەگوترى (قەذف) واتە: فرەدان و بۆ ھەلەدان. ۋەك خۋاى گەورە دىمەرمۇي: (قافىيە فى اليم) واتە: ئەوجا ھەلى بىدەرە ناو دىمىي نىلەۋە، لە عورفى شەرى شەرىفا بىرئىيە لە ھەلەستى تۆمەتى بوختانى داۋىنپىسى بۆ كەسى بە جۆرىكى ۋا كە توۋشى شەرمەزارى بكا. ئەم جۆرە بوختانە لە گوناھە ھەرە گەورەكانە، بەپىي نامەو رىگەي رەھبەرۈ يەكگرتنى نەتەۋە، ھەددى تايىبەتى خۋى ھەيە.

مەرجى بوختانكەر: ئەم سى شتە مەرجە:

يەكەم: دەپى رەسىدەو ھۆش ساغ بى، كەۋاتە: مىندال ۋ شىت ھەددىيان لەسەر نىيە، بەلام ئەگەر بەشى خۇيان قاميان ھەبوو بەپىي نەۋە تەمى دەكرىن.

دوۋم: نابى بوختان بۆ كراۋەكە لە نەۋەى بوختانكەرەكە بى، واتە: بوختانكەر لە بىنچىنەى نىزىك يا دوۋرى بوختان بۆ كراۋ نەبى، ۋەك باۋك ۋ دايك ۋ باپىرەو نەك. چونكە لە شۋىنى بىنەچە لە جىياتى ۋەچەى خۋى نەگوزرىتەۋە ئىتر چۆن بەھۋى بوختان بۆى، دارى ھەددى لى دەدرى؟!

بەلام بىنەچە ئەگەر بوختانى داۋىنپىسى بۆ نەۋەى خۇيان بىكەن تەمى (تەغزىر) دەكرىن، چونكە بوختان ئىش بە دل دەگەيەنى.

سَيِّهَم: نهوويه به نارمزووی خوئی بوختانهکه بکا، به زور پيی نهکړئ، جا نهگهر کهسئ به زور نهووی کرد همددی لي نادرئ بهپيی همرموددی: (فهلهمی تهکلیف لهسهر نههم سئ کهسه هه لگراوه) (له شهریهتی نیسلامدا نههم دوو مهرجهی تریشی ههیه:-

چوارهم: نهوويه برپار (نه حکام) هکانی نیسلامی له نهستؤ گرتبی، کهواته همددی بوختان نادرئ له بیپروای جهنگی.

پینجههم: نهوويه کابرای بوختان بو کراو خوئی ریگهی نهووی نه دابی - و مرگيږ).

مهرجهکانی بوختان بوکراو:

نهوويه که داوینپاکي (واته: موحصن بئ) چونکه زاتی مهزن دمهفرموي: {وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ - نوور - سورة النور - ۴/۲۴} وه نهو کهسانهی که نیسبهتی نافهرتی خوړی بالغی عاقلی موسولمانی پاک له داوینپسی ددهن. (تهفسیری نامی) دیاره که مهرجی نیحصان نیسلامو رهسیده بوون و هوشی ساغو نازادی و داوین پاکو و مهردیبه. کهواته: نهگهر بوختانی داوینپسی بکا بو بیپروایی، یا مندالی، یا شیتی، یا بهندمی، یا کهنیزهکی، یا زیناکاری نهو همددی لهسهر نیه، چونکه به مهرج گرتنی داوینپاکي بهپيی نایهتهکه نهمانه بهرناکهون. بهلئ نهومنده ههیه بو نهووی نهبی بههوئی نازارو نازاوه بهرپابوون، کهسئ کاریکی وا بکا تهمی دهکړئ.

۳۲۸) هددى بوختيان:

هددى بوختيانكهرى رهسیدهى خاومن هوښى ساغى سهر بهست
(مختار) خواى موسوئمانبى، يا پهنادراوبى، يا پهيماندار بى، يا هه لگه پراو
بى، به پيى دهقى قورئان و سوننمت و يه كگرتن چه سپاوه، به مهر جى
ريگرئ نه بى، وهك نه وه بوختيارنكهر بنه چهى بوختيان بؤ كراوبى، يا
بوختيان بؤكراو مو حصن نه بى. جا نه و بوختيانكاره نه گهر نازاد بوو
هدهدهكهى هه شتا داره، به پيى نايه تى { فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً -
سورة النور - ۴/۲۴ } . نه بوو داوود له عائيشه وه (رهزاه خواه لايىبه)
ده گير پته وه: گاتى كه نه و نايه تانه هاتنه خوارم وه كه باسى داو پناكى و
پاكى منيان تيا دايه، كه نه و بوختانهى بؤ منيان كرد بوو نه و نايه تانه
پو و چيان كردنه وه، پيغه مېهر (مرويه خواه لاسه ربى) هه ستا چو وه سهر دوانگه و
وتاريكى خو پنده وه نه و باسهى باس كردو نايه ته گانى خو پنده وه بؤ
خه لگه كه، جا كه هاته خوارم وه له دوانگه كه فه رمانى فه رمو و دارى
هدهديان دا له هه رمو و پيا وه كه كه هه سسانى كورى سابيت و
ميسطه حى كورى ئوئانه بوون، وه هه رموها دارى هدهديان له ژنكه يشدا
كه هه منهى كچى جه حش بوو كه ژن خوشكى پيغه مېهر بوو.

طه حاوى دهفه رموى: واته: يه كى سهر و هه شتا داريان لى دان، بؤيه
هددى بوختان كه مته له هددى داو پناپيسى چونكه بوختان خوښى
كه مته له داو پناپيسى.

به لام نه گهر بوختيارنكهره كه كؤيله بوو هدهدهكهى چل داره،
ئيتړ خواى بهندهى ته واوبى، يا پاشمه رگه (موده مېهر) بى، يا دايكى

منال بئ، يا به شهبش (مبعض) بئ. چونكه نه بو به گرو عومهر و عهلى
 (ره زام خوايان لیبء) هه روا كار به دهسته كانى ترى دوا نه وانیش له گاتى وادا
 چل داريان له بهنده دهدا، وه كه سيش ره خنه ی ئ نه گرتوون، وه كى
 تريش نه م حه دده له و جوړه حه ددانه يه كه قه بوولئ بهش به شكردن
 دمكا، كه واته له ميشدا وهك حه ددى داوینپيسى يا حه ددى بهنده نيوه ی
 حه ددى نا ز ادبئ!

نه گهر که سئ گوتی: نایه ته که ره هایه به بی مهر جو به ند
د مهر موی، هر که س بوختیان بؤ ژنی مهر دی داوینپاک بکا هه شتا داری
لی بدن، که واته نازادو به ند و هک ده گریته وه که واته ئیوه چۆن
ده ئین هه دی بوختیانی به ند چل داره؟ له وه لاما ده ئین: نایه ته که
سه بارم به مروفی نازاده، به لگهی ئهم وه لاما مهر مووده ی زاتی مهر نه:
{وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا - سورة النور - ۴/۲۴} چونکه
به ند به بی بوختیان کردنی شایه تیدانی به یه خی نیه! نایه ته که یه
ئوه ده گه یه نی که ئه مانه له پیش بوختیان هه دا شایه تیان هه بوول
بووه بایه خی بووه، که واته مه به ست لیان مروفی نازاده نه که به ند.

۳۲۹) بهیجی جهددی بوختان له کۆل دهکهوی؟

بەم سۆزىگە يەنەم جەددە ئە كۆل دەكەوى:

يەكەم: راستکردنەوهى بەلگە لەسەر بوختان بۆگراو. خواى بوختان بۆگراو ژنى کابراى بوختانکەر بێ، يا ژنپکى بيانى بێ، بەلگەى

ژنى بىيانى ئەم ئايەتە پىرۋزەيە كە دەفەرمۇي: {لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً - سورة النورثم - ۴/۲۴} ئەومتا ئايەتەكە كاتى فەرمان دەكا بە جەلئە لىدان كە شايتەو بەلگە نەبى لەسەر راستىي داواكە. بەلگەي ئەومەيش كە بەراست كىرئەنەو بەلگەو شايتەت كەددى بوختان لە كۆل مىرد دەكەوئ فەرموودەكەي هىلالى كورى ئومەيەيە كە لە باسى شەپە نەفرىندا رابورد، كە تۆمەتى ناپاكى لە ژنەكەي خۇيدا پىغەمبەر (رەببە خواھ لەسەربى) پىي فەرموو: يا بەلگەو شايتەت لەسەر راستىي ئەم قەسەيە راست دەكەيتەو، ياخود پىشتى خۆت نامادە بكە بۇ دارى كەددى بوختان بۇ ژنى مەردى داوئىنپاك! وە چەند جارى ئەم گوشتوگۆيە لە نىوانى هىلال و پىغەمبەردا دووبارە بۆو.

دووم: كاتى بوختان بۆكراو خۆى دانى نا بە تاوانى خۇيدا كەدەكە لەكۆل بوختانكەر دەكەوئ، چونكە پىلئىنان سەرورى ھەموو بەلگەكانەو باشتىن و رۆشنىرىن بەلگەيە.

سەيەم: لىخۆشبوونى بوختان بۆكراو، چونكە ئەم تۆلەيە مافى تايەتەي خۆيەتى، لەبەر ئەو بەبى رەزىبوونى خۆى ئەم تۆلەيە جىبەجى ناكى، جا كاتى لە كابرا خۆش بى تۆلەي لە كۆل دەكەوئ.

۳۳۰) مەيخۆر - بادەنۆش - مەينۆش:

بادەنۆشى تاوانىكى گەلى گەورەيە، لە گوناھە ھەرە گەورەكانە، ھۆش لاپەرەو دەبى بەھۆى لاپردنى ھۆش.

دهى ھەر شتى به شيويهكى ياساخ بېى به مايهى لابرندى ھوش
 له شەرىعتى ھەموو نەتەوھگانا شتى وا ياساغ و نادروسته. چونكه
 ھوش يەككە لەپېنج ھەمەككەكان، كه ناودارن به (كلياتي خەمس)
 كه له شەرىعتى ھەموو مېللەتكا دەپاريزرين. ئەوھتا خودای گەرمیش
 له نامەى نازدارى خۆيدا كه قورئانى پېرۆزه ھەرمائمان پى دەفەرموى
 كه بەھىچ جوړى توخنى ئارەق و مەى و بادە نەكەوين، وه بوى روون
 كړدووینەتەوه كه شتى وا پيس و چەپەلەو له كارو كړدەودى شەيتانەو
 له مروفي موسولمانى ھوشيار ناوہ شیتەوہ. خوا دەفەرموى: {إِنَّمَا
 الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ
 فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ - سورة المائدة - ۹۰/۵}
 خۆشەويستيش (دروودە خواە لەسەربە): دەفەرموى: ھەموو سەرخۆشكەرى
 نادروسته (موسليم) له بوخارى شەرىفا دەفەرموى: چەند ھۆزى لەناو
 نەتەوہ (ئوممەت)ى مندا پەيدا دەبن ئەم سى شتە به حەلال دەرزن:
 ئاوريشم بۆ پياوو مەى و ئامپىرى مۇسقاو شتى وا له گېرپانەوہيەكا له
 ئەبو ماليكى ئەشجەعبىەوہ دەفەرموى: (دروودە خواە لەسەربە): بەخودا رۆزى
 دى گەلى كەس له نەتەوہى من مەى دەخۆنەوہ، بە ناويكى ترەوہ ناوى
 دەنن، بەزم و رەزميان بۆ ساز دەكړى و بلوړو زورناو شتى وايان بۆ ئى
 دەدرى، له ئەنجاما گەلى لەمانە خودا به ناخى زەويدا رۆيان دەچوینى و
 ھەندىكيشيان دەكا به مەيموون و بەراز^(۱).

(۱) له پيش جەنگى كەنداردا ھەندى مروفي ريژدان مردو به ناوى جەمەو دەچوون بۆ
 حىجاز، كه دەھاتنەوہ: كاغەزى قومار ئىديو و يسكى و شتى وايان له گەلى خويان

جهوههري (رهزاه خواه لېښه) دمفه رموي: ههر خواردنه ومپهك كه زوري مروؤ سهرخوش بكا كه ميشي ووكوو زوري حهرامه. چونكه دمفه رموي: (مروود خواه له سهرېبه): ههرشتي زوره كهي خه لك سهرخوش بكا كه مه كه ميشي حهرامه وهك زوره كهي.

(۳۳۱) هه ددی ناره قخور:

ههر موسولمانیكي ره سیده هوش ساغی سهرېشك (مختار) شتی سهرخوشكهر بخواته وه هه ددی له سهر پڼویست دهېی، مهرجی جیبه جیكردنی نه م هه دده چهنه شته:-
یه كه م: نه ومیه مه یخور موسولمانیې.

دهینا منیش بهم بونه یوه نه م شیعره م گوت:

حاجی و ئیدیؤ قوما رو ویسکی

نعمه پیتی ده ئین حاجی بریکی

مه بهستم نه ومیه كه نهو هره شهیدی له م فهرمورده یه دا كراوه، هاكا هاته دی. جا خودا پهنای حاجی و شیخو مه لاكان بدا، چونكه به راستی شیرازه ی کروبیار ته واره نا لؤسکاره له ستایشی مه لای سؤشالیستا گوتوومه:

مه لا بانگی کرد به بانگی پاره

ویردی سهرزازی باسی دوولاره

- وهرگیت -

دووم: نهرک له سهر (مکلف) بئ.

سپیه: نهومیه سهرپشکبئ. واته: به نارمزووی خوئی بئ.

چوارم: نهومیه که بزانی نهوه مهیه دهیخواتهوه.

پینجه: نهومیه بزانی که نهرهق خواردنهوه حهرامه.

به لام مهرج نیه که نهونده بخواتهوه ههتا سهرخوئی بکا. جا مهینۆشه که نهگهر نازاد بوو چل داری ئی دهردی. چونکه وهلید نارمقی خوردهبووه، له خزمهت عوسماندا داری ههددیان لیدا، عهبدورهحمانی کورپی جهعفر دارهکانی ئی دها، عهلیش دهیزماردن، ههتا بوون، به چل دار، عهلی گوتی: نیت بهسه. ئینجا فهرمووی: پیغه مبهه خوئی (مرووده خواه لهسهر بئ) چل داری ئی دها، نهبو بهکریش ههروهها به لام عومهر ههشتا داری ئی نهدا، نهمانه ههموویان ههر شوننهتن و ریگهی شهرعن، به لام من بهش بهحالی خۆم چلهکهه پنباشتره لهبهر نهوه که نهمه سوننهتی پیغه مبهه خوئیتهی (مرووده خواه لهسهر بئ) (موسلیم) له فهرموودیهکی تری موسلیمدا دهفهرموئی: پیغه مبهه (مرووده خواه لهسهر بئ) فهرمانی کرد کابرایهکی مهیخوریان دارکاری کرد، به دوو په لکه خورما چل جاری لیدا. نهگهر پیشهواي موسولمانان وای بهباش زانی که داری ههددی نازاد بگهیه نیته ههشتا دارو داری ههددی بهنده بگهیه نیته چل دار دروسته بوئی که نهوه بکا. به پپی نهو فهرموودیهیی که موسلیم دهیگیرپتهوه که دهفهرموئی: نیمای عومهر ژمارهی داری ههددی بادهنۆشی کرد به ههشتا دار. عهلیش به عومهری فهرموو: پیاو که خواردیهوه سهرخۆش دهبی، که سهرخۆش بوو دهبرسکینی، که

برسكاندى بوختان دهكا، دهى ژماره‌ى دارى حه‌ددى بوختيانكه‌ریش هه‌شتا داره، جا عومه‌ریش ره‌فتى به‌م فه‌تواى عه‌لییه‌ کرد، كه‌سیش ره‌خنه‌ى ئى نه‌گرت.

كه‌ى ئه‌م تۆله‌یه‌ جییه‌ جى ده‌گرئ؟

حه‌ددى شه‌رعى تۆله‌یه‌ كه‌ پئویسته‌ له‌سه‌ر تۆله‌ ئى سه‌نراو جییه‌ جى بگرئ به‌ هاتنه‌دى یه‌كئ له‌م دووشته‌:

یه‌كه‌م: كابرا به‌ده‌مى خۆى پئ له‌ تاوانه‌كه‌ى بنئ به‌بئ زۆرى زۆردار، چونكه‌ پئلئنان سه‌رومى به‌لگه‌كانه‌و گه‌وره‌ترین به‌لگه‌ له‌سه‌ر تاوانباریى تاوانبار ئه‌وه‌یه‌ كه‌ خۆى پئ له‌ تاوانى خۆى بنئ. وه‌ك ئه‌وه‌ بلئ: به‌ ئارمه‌زووى خۆم بادهم نۆشیوه‌، هه‌قیش ده‌مزانى كه‌ ئه‌وه‌ مه‌یه‌ ده‌یخۆمه‌وه‌، باش باشیش ده‌زانم كه‌ مه‌یخواردنه‌وه‌ نادرسته‌.

دووهم: ئه‌وه‌یه‌ كه‌ دوو پیاو یا زیاتر شایه‌تى ئى بده‌ن به‌ مه‌رجى مه‌رجى شایه‌تیا تیا دابئ. به‌هۆى رشانه‌وه‌وه‌ یا به‌هۆى بۆنى ئارمه‌قه‌وه‌ حه‌ددى ئى نادری، چونكه‌ هه‌لده‌گرئ كه‌ زۆر لئكراو بووبئ، یا به‌هه‌له‌ بووبئ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى تریش كه‌ گه‌ ئى شتى تریش بۆنى وه‌ك بۆنى مه‌ى وایه‌، بنه‌ره‌تیش پاکی و بئ تاوانییه‌ و نه‌بوونى تۆله‌یه‌، یاسادانه‌ریش (كه‌ خودای گه‌وره‌یه‌) به‌ ئارمه‌زووى ته‌واوه‌وه‌ چاوه‌نواړى ئه‌وه‌یه‌ كه‌ به‌ نیمچه‌ مه‌هانه‌یئ حه‌دد له‌سه‌ر موسوئمان لا‌بیرئ.

۳۳۲) خۆتیمارکردن به مهی دروست نیه:

خۆشه‌وویست (مرووده خواه له‌سه‌ربە) هه‌والی داوه: که مهی دمردە نه‌ک
 دمرمان طاریقی نه‌ل — جه‌عفی - (هه‌زاە خواه لی‌بە) فه‌رمووی: عه‌رزى
 چه‌زرمتم کرد (مرووده خواه له‌سه‌ربە): من ئاره‌ق دروست ده‌که‌م، نه‌ویش ریگه‌ی
 نه‌وه‌ی نه‌دام، یا فه‌رمووی: چه‌زرمتم پێی ناخۆش بوو که شتی وا بکه‌م،
 منیش عه‌رزیم کرد: خۆ من بۆ دمرمان دروستی ده‌که‌م نه‌وه‌ک بۆ
 خواردنه‌وه؟ فه‌رمووی (مرووده خواه له‌سه‌ربە): ئاره‌ق دمرمان نیه به‌لام دمردە!
 (ئه‌حمەد / موسلیم / نه‌بو داوود / تیرمیزی) ده‌ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه
 به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه که دروست نیه خۆ دمرمانکردن به‌ باده بکری،
 چونکه خۆی دمردە، ده‌ی چۆن دمرد ده‌بی به‌ دمرمان؟! که‌واته: مه‌ی
 چه‌رامه رێک وه‌ک مرداره‌وه‌بوو وایه، به‌کاره‌یانی دروست نیه مه‌گه‌ر
 له‌کاتی ناچاریدا، به‌لام نه‌گه‌ر کابرا پاروویی گیرایه قورگی و له‌ ئاره‌ق
 به‌ولاره‌وه شتی تر نه‌بوو خۆی پێ رزگار بکا، نه‌وه دروسته‌ بۆی نه‌وه‌نده
 بخواته‌وه که پارووه‌که به‌رێته‌ خواره‌وه. یا وه‌ک نه‌وه که‌سی تووشی
 کێشه‌یه‌کی دل‌ بێ، جگه‌ له‌ مه‌ی شتی تر نه‌بی که‌ چاری نه‌و کێشه‌یه‌ی
 پێ بکری نه‌وه دروسته‌ بۆی که نه‌وه‌نده بخواته‌وه که کێشه‌که به‌ری
 بدا، یا وه‌ک نه‌وه که‌سی وه‌خت بێ له‌ سه‌رمانا ره‌ق ببێته‌وه، شتی تر
 نه‌بی که‌ گه‌رمی بکاته‌وه‌و له‌ ره‌قبوونه‌وه رزگاری بکا جگه‌ له‌
 خواردنه‌وه‌ی مه‌ی. به‌ئێ له‌ وێنه‌ی ئه‌م بارودۆخانه‌دا دروسته‌ نه‌وه‌نده‌ی
 ئی بخواته‌وه که زیانه‌که نه‌هێلێ. چونکه یاسایه‌کی ره‌سای دامه‌زراو
 هه‌یه ده‌فه‌رمووی: ناچاری چه‌رام چه‌لāl ده‌کا. به‌س نه‌وه‌نده هه‌یه: شت

زهلامی دمبری؟ من کراسه که دمه خشم پیی. فهرمووی: دمبوو له پټش نه ودا که بیهینی بۆ لای من و شکاتی ئی بکهی نه ووت بکردایه) (نه بو داوود / ئیبنو ماجه / نه سانی / مالک / شافعی / حاکم. حاکم به دروستی داناوه).

٣٣٤) مهرجه کانی دهستبرینی دز:

مهرجه کانی دهسبرینی دز چهند شته: هه یانه له دزه کهدا ره چاو دهکری، هه یانه له دزراوه کهدا ره چاو دهکری. مهرجی دزه که نه وهیه: ره سیده ی هوش ساغی سه رپشک (مختار) بی، نیت ر خوا ی موسو لمان بی، یا په یماندار بی، یا هه لگه پراوه بی دی هستی دمبری، که واته: دهستی منال و شیت و زور لیکرا و نابری. ماله دزراوه کهیش مهرجی نه وهیه بگاته راده ی خوی، واته: بگاته نه و نه ندازه یه که دهستی له سه ر دمبری، که چاره که دیناریکی زی پری ساغی سکه لیدراوه، یا شتیکی تر بی نرخ ی بگاته چاره که دیناری، یا له م نه ندازه یه زیاتر بی. که واته: نه گهر که سی چاره که مسقالتی زی پری سکه ئی نه دراوی دزی، که نرخ ی که متر بی له سکه ئی دراو نه وه دهستی نابری. به پیی نه م هه دیشه که عانی شه (ره راز خواه لیبی) گیراویه ته وه: هه زه رت (مرویه خواه له سه ربی) ده فهرمو ی: دهستی دز کاتی دمبری که بایی چاره کی دیناری زی پر بدزی، یا بایی زیاتر بدزی (ش / د / ت / ن). نه وه ی که گوتمان: له سه ر نه وه ییش دهستی دمبری که شتیکی تر جگه له زی پر بدزی که نرخ ی بگاته چاره که دیناری، نه وه قسه ی ئیما می شافعی خویه تی (ره راز خواه لیبی) چونکه

پیځه مېهر (مروړېدې خوا ته لاسه وربښ) خوږی نه وې کړدووه ئېښو عومهر
(وړه زه خوايان لېږد) دهغه رموی: پیځه مېهر (مروړېدې خوا ته لاسه وربښ) دهستی دزیکی
برې، له سهر دزینی قه لځانې، که بایې سی درم بووا (ش/د) (سی درم
له سهر دهمی پیځه مېهر دا بایې چاره که دینار یکی زیږ بووه، چونکه
دینار ی به دوازدې درم بووه - وهرگېږي).

شاعیر ی قسه یه کی نه سته قی هیه، له م باره یه وه ده ئی:

ید بخمس ملین عسجد ودیت

ما بالها قطعت فی ربع دینار؟

قازی عه بدول وه هابی مالیکیش (روممه خواد لېږد) ئاوا وه لامي
ده داته وه:

عز الامانة أغلاها، وأرخصها:

ذل الخيانة فافهم حكمة الباری

شيعری يه که م هی نه بو عه لای موعه رر ييه و مه به ستي ره خنه يه نه
شهر يعه ت و واتای ئاوايه:

پنج سهد ليره ی زیږ خوینی دهستی بې

سه يره! ده بری له سهر يه ک روبعی!

شيعری دوو دهميش که وه لاه که يه تی مانای ئاوايه:

ده سټپاکي به های دهستی گران کرد

ده سټپيسيش نرخي ته و او هه رزان کرد

مەبە بەكوپرى ياخى لە خودا

دانايى خودا فېربە ئەي گەدا!

(وەك بزانیڭ ئەو ئەلای موعەررى کوپر بوو — وەرگپر).

جا ئەگەر كەس ئشتىكى خودپىسى دزى وەك مەى و بادە ئەو دەستى نابېرى، خودپىس واتە: نجس العین: یا زور ناو تەموورەو ئامپىرى تىرى كەیفو رابواردنى دزى ئەویش دەستى نابېرى، چونكە ئەمانە حەرامن پىوېستە لەناو بەدرېڭ، دروست نىە راگرتىيان و هېشتەنەوھيان لەلای موسولمان، مەرچىكى تىرى مالى دزراو ئەوھىە: ئەو ماله بە يەكئ لەم دوو شىوھىە پارىزراوبى، بەھۆى چاودپىرى كىردنىەوھ لە لايەن كەسىكى تواناوە، یا مالهكە خوئ لە شوپنىكى مەحكەم و قايمدا دانرابى، كە بەم شوپنە لە زاراوى شەرعا دەگوترى: حىرى مىثلى خوئ واتە: جىگەى قايمى پاراستنى وپنەى خوئ. كەواتە: ھەر مالى لە جىگەى قايمى پاراستنى خویدا نەبى، ئەگەر كەس بببا بۆ خوئ دەستى نابېرى، وەك ئەو قاتى جىل لەسەر تەنوو دابىرى، یا لەبەر ھەيوان دابىرى ئەو جىگەى راپاستنى خوئ نىە، ئەم مەرچە دەقى لەسەر ھەيە. ئەم مەرچى پاراستنە بەپى گۆرانی مالهكەو بارودۆخى رۆزگارو چۆنىتى جىگەو شوپن دەگۆرئ. بۆ ئەم گۆرانكارىيەش دەگەرپىنەوھ بۆ سەر باوى ناسراوى ناو كۆمەل (عرف) چونكە (حىرز) - واتە: پاراستن — نە لە شەرعاو نە لە زماندا كۆگرى بۆ ديارى نەكراوە، ھەشتىكىش لەم دووشتەدا كۆگرئ نەبى لە بارەيەوھ دەگەرپىنەوھ سەر باوى باشى ناو كۆمەل. لەم گۆشە نىگايەوھىە ماومردى (مەزە خواە لىبە) دەلى: جا لەسەر

ئەم بىنايە شتى وا ھەيە لە ھەندى كاتدا دادەنرى بە پاراستن، بەلام لە ھەندى كاتى تردا ئەو شتە دانانرى بە پاراستن، چونكە رۇزگار دەگۈرپى و لەسەر يەك بار نامىنى، وە ھەموو شتى حسيىبى خۇى بۇ دەكرى.

بىزانە:

لە كاتى قات و قىر و گرانى گەورەدا دەست نابىرى، ئەم قسەيەى عومەر كە لەم بارەيەو دەيكا بەسەر ئەم بۇچوونەدا دەبىرى كە دەفەرموى: لە سالى برسىتى و گرانى گەورەدا دەستى دز نابىرى لەسەر دزى.

مەرجىكى تىرى شتە دىزاو كە ئەو ھەيە: مالى كەسىكى تىرى بى مالى دىزەكە خۇى نەبى، وەك ئەو كابر مالى بارمەتى خۇى لە بارمەكەر بدزىتەو، يا لەو كەسە بدزى كە بەكرى گرتووە لى، يا لىى خواستووە، يا بە ئەمانەت لەلە دايىناوە يا لە ئىشكەرى قازانچ بەھاوبەشى بدزىتەو، يا لە جىدارى خۇى، يا ھاوبەشى خۇى!

مەرجىكى تىرى دىزاو ئەو ھەيە: كابرلى دز بىيانووى ملكايەتى و كۆلكە گومانى ملكايەتى لەو شتەدا نەبى كە دىزىوتى چونكە دەفەرموى: (دروودە خواە لەسەربە): ھەتا بۇتان دەكرى بە كۆلكە مەھانەيى، بە نىمچە گومانى ھەدد لەكۆل موسولمان بىخەن! كەواتە: دەستى منال و ئەو لەسەر دىزىنى مالى باوك و بابىرە دايك و نەك و بىنەجەى خۇيان نابىرى، ھەروا دەستى بىنەجەيش لەسەر دىزىنى مالى وەجەى خۇى نابىرى، چونكە مالى ھەريەكى لە بىنەجەو وەجە ئامادەيە بۇ

جیبه جیکردنی پیویستی نهوی تریان، له بهر نهو میش گومانی نهو میش ههیه که نه مانه له ناو خویانا ههقی ژپواریان له سهر یه گتری ههیه. ههروا دهستی بهنده له سهر دزینی سامانی ناغای نابری، چونکه گومانی نهو ههیه که ههقی له سامانی ناغایدا ههیه، دهستی ژنیش له سهر دزینی مائی میردی نابری، چونکه شوبههی نیستی حقایق نهفهقهی له مائی میرده کهیدا ههیه، چونکه ژپواری ژن له سهر میرده، به لام به پیچه وانهوه نه گهر میرد سامانی ژنی خوی بدزی له سهری دهستی دهبری، چونکه ژپواری پیاو له سهر ژن نیه، که واته شوبههو گومانی ملکایه تی له شته دزراوه کهدا نیه ههتا ببی به مه هانهی دهست نه برین چونکه هه موو گومانیکي خاوه نیستی مه هانهیه.

۳۳۵) سه رنهجامی دزی:

کاتی دزی ساخ بووه دوو شت پیویست دهبی:

یه کهم: گه رانهوهی ماله دزراوه که بو خاوهنی، نه گهر خودی ماله که خوی مابوو، دهنه و هه له کهی، چونکه فپی دزه کهی پیوه نیه له بهر نهوه دهبی یا خودی مالکه رهدکاتهوه یا ببیژری.

دووه: دهست برین پیویست دهبی، به پیی نایه تی {وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا} له سهر نه م شیوهیه: دهستی راستی دزه که دهبری له جمگهی مووچیدا که یه کهم جمگهی دهسته، چونکه فهرمانی پیغه مبه (مرویده خوا له سهری) له سهر نهو میه، له پاش خۆشی

هر چوار جینشیننه باشه‌گانی ناوایان کردووه. نهو کابرای که کراسه‌که‌ی سه‌فوانی دزی پیغه‌مبهر (درووده‌خواه له‌سهره‌بنا) فه‌رمانیدا که له مووچیدا دهستی به‌پرئ. جا نه‌گهر پاش نهووه دزه‌که جاریکی تریش دزیی کردهوه پیی چه‌پی ده‌پرئ له قولابه‌یدا، چونکه فه‌رمانی پیغه‌مبهر (درووده‌خواه له‌سهره‌بنا) له‌سهر نهووه‌یه، شافیعی فه‌رمووده‌یه‌کی له‌م باره‌یه‌وه گپ‌راوده‌ته‌وه، نه‌بو به‌کرو عومه‌ریش له جاری دووه‌مدا قاجی چه‌پی دزیان ده‌بری، که‌سیش سه‌رپیچی له کاره‌که‌یان نه‌کردووه،

به قیاس له‌سهر ریگرو جه‌رده‌یش، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئ: {أَوْ تَقَطَّعَ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خِلَافٍ - سورة المائدة - ۳۳/۵}

بۆ‌یه‌یش پی له قولابه‌یدا ده‌پرئ چونکه عومه‌ر وای ده‌کرد. به‌لام مه‌رجی برینی قاج نهووه‌یه که جیگه‌ی ده‌سته برآوده‌که‌ی ساریژببی و چاک ببیته‌وه نه‌و‌جا قاجی ده‌پرئ‌ته‌وه، تا یه‌ک که‌وتنی برینه‌کان ته‌شه‌نه نه‌کمن بۆ سه‌رتیا‌چوون، جا نه‌گهر دووباره دزیی کردهوه دهستی چه‌پی و له جاری چواره‌مدا قاجی راستی ده‌پرئ، چونکه فه‌رمانی پیغه‌مبهر (درووده‌خواه له‌سهره‌بنا) له‌سهر نهووه‌یه، نه‌بو به‌کریش ناوای کرد له کابرایه‌کی ده‌ستو قاج برآو. نه‌گهر له پاش برینی هر چوار به‌لی کابرا هر دس به‌ردار نه‌بوو له دزی ته‌عزیرو ته‌می ده‌کری. چونکه ده‌ستو پا برپرین له‌سهر بریاری قورئان و سوننه‌تو یه‌ک‌گرتن چه‌سپاون، که‌واته باسی شتی تر نه‌کراوه، له هه‌مان کاتا دزی تاوانه، گشت تاوانی که تۆ‌له‌ی تایبه‌تی نه‌بی خاوه‌نه‌که‌ی ته‌می ده‌کری له‌سهری. قیلی ده‌لی: نه‌گهر له‌وه‌دوا دزیی کردهوه ده‌کوژری، چونکه له فه‌رمووده‌یه‌کی نه‌بو داوودو نه‌سائیدا ده‌فه‌رموئ: پیغه‌مبهر (درووده‌خواه

لهسهریدا تا چوار جار فهرمانی کرد به برینی دهستو پای دز، وه له جاری پینجهما فهرمووی: بیکوژن. بهلام فهرمایشتی یهکهه دورستی تهواوه، وهلامی نهه فهرموودهیه ئاوا دراوتهوه: که نهه هه‌دینه مونکهره. زوه‌ری دهفهرموئ: کوشتن هه‌لومشاوتهوه، چونکه دزیکیان برد بۆ دادگایی بۆ لای پیغه‌مبه‌ر بۆ جاری پینجهه دزی کردبوو، پیغه‌مبه‌ر (درووده خوا لهسهریدا) نه‌یکوشت! شافیعیش (ره‌زاه خوا له‌یه) دهفهرموئ: حوکمی کوشتنی دز به‌بی راجیایی له‌ناو زاناکانا هه‌لومشاوتهوه دیسان له‌به‌ر نهه به‌لگه‌یهی تریش ناکوژری چونکه هه‌موو تاوانی که بیی به‌هوی تۆله‌یی دووباره بوونه‌وهی بۆ چه‌ند جار ئابی به‌هوی پیویستبوونی کوشتنی تاوانبار.

٣٣٦) باسی تۆله‌ی ریگرو جه‌رده (قطاع الطرق):

بۆیه‌وا ناو نراون چونکه ری له خه‌لك ده‌به‌ستن و مه‌ردم ناتوان له ترسی نه‌وان به ناسایی هاموشۆ بکه‌ن. له ده‌قی قورئاندا تۆله‌ی ریگرو جه‌رده دیاری کراوه، دهفهرموئ: {إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ - سوره المائدة - ٣٣-٥} واته: سزاو تۆله‌یی که به‌پی تاوانی نهو که‌سانه‌ی که له‌گه‌ل خودادا شه‌ر ده‌که‌ن و به‌گری پیغه‌مبه‌ری خودادا ده‌چن و نازاوه ده‌گیرن له‌ناو ولاتاو ناشوب و خراپه به‌ریا ده‌که‌ن له‌سه‌ر رووی زه‌وی، سزایه‌کی وا که شایسته‌ی نه‌مانه بی نه‌وه‌یه که بکوژرین و بۆ

پەندو عیبرەتیش بکریڻ بەدارا، یاخود دەست و پێیان ببری لەسەر شیوەی راست و چەپ، یاخود رمهەنەوشار بەدەر بکریڻ و بەبێ پشوو دان لەم شارەوه بو ئەو شار دەر بەدەر بکریڻ).

چەتەو جەردەو ریگر لە شەرعا چوار جۆرن :

یەكەم: ئەگەر ئەم ریگرانە مائیان لە خەلك ئەدەسنەند، بەلام خەلكیان دەكوشت ئەو دەكوژرێنەوه.

دووهم: ئەگەر هەم خەلكیان دەكوشت و هەم مائیان لە مەردوم دەسنەند ئەو دەكوژرێن و لە پاش شۆردن و گەنکردن نوێژیان لەسەر دەکری و لەپاش ئەو تا سێ رۆژ بەدارێکی پاندا هەلەواسرێن، ئەوسا دەهێنرێنە خوارەوه و دەنێزرێن.

سێیەم: ئەگەر هەر مائیان لە مەردووم دەسنەند، خەلكیان نەدەكوشت ئەو دەستی راست و پێی چەپیان دەبەری، بە مەرجی ئەو ماله سەندراو بەگاتە ئەندازەی حەددی دزی كە دەكاتە چارەكە دیناریکی زیڤری سكه لێدراو.

چوارەم: ئەگەر هەر خەلكیان دەتۆقان، نەمائیانم لە كەس دەسنەندو نە كەسیان دەكوشت ئەو بەندو حەپس دەکریڻ و بەهۆی بەندکردن و شتی تری واو تەعزیر و تەمەن دەکریڻ، وەك شار بەدەرکردن و رمهەنە كردن. مەرج نیه كە جەردەو ریگر نێرینەبن، یا كۆمەل بن، یا هەر لە دەشت و دەر جەردەیی بكەن، بەلكوو ئەگەر تاقە كەسیكیش بێ، لەناو ئاوەدانیشدا تاوانەكانی ئەنجام بدا دادەنری بە

رېگر، به مهرجی نه وهنده بههیز بى بتوانى به تهنيا زال بى بهسهر
خه لکداو به زور دوسدریژی لهسهر و مالیان بکاو به ناشکرا نهوه نهنجام
بدا. نهه جوړه چهتهو رېگرانه دروست نیه بهریان بؤ بهره لا بکړئ،
ههتا بهکهیفی خوږیان له ولاتا تهراتین بکهن و ئازاوه بهرپابکهن، به لکوو
پېویسته لهسهر پېشهواى موسولمانان بهزووی ته می خواردوویان بکا،
ههتا دروست نیه لییان خوږش بى و عافواتیان بؤ دمربکات، دهى
نه فرمتو لهعنه تی خودا لهسهر هه موو سته مکارو زوردارئ، کهړئ به
خه لک دهگرن و ئازاوه بهرپا دهکهن و ناسایش له بهندهکانى خودا
ههراسان دهکهن و رېگه به پیاده کردنى شهریه تی خودا نادمن (به
تایبه تی نه مانه ی ناو کوردستان - وەرگیږ).

وهلى نه وهنده هه یه ههر سزایه ک بکه ویتته سهر رېگر بههوى
رېگرییه وه، نهوه نهگهر له پېش نه وهدا که پېشهوا دهستی بهسهردا
بگړئ، به ئارمزووی خوږ تهوبه ی کردو وازی له رېگری هیئا، نیت نهو
سزایه ی لهسهر لادهجئ، به لام نهوه ی مافی تایبه تی خه لک بى، وهک
کوشتنى بى تاوان و خواردنى مالى خه لک به نارپوا، نهوه به تهوبه
لاناچئ، خواه له پېش تهوبه دا یا له پاش تهوبه بگړئ. جا نهگهر
فهرا مندار له پېش تهوبه کردندا دهستی لېی گیربوو، نهوه نهو توله یه
که خوا بوى برپوهته وه له سهرى جېبه جى دهکړئ، تهنانهت نهگهر
له پاش دهسگیر کردنى تهوبه بکا توله ی جهرده یی له کول ناکه وئ، به پېی
چه مک و مهفهوومى نهه نایه ته: {إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا
عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - ۳۴/۵}. تهوبه کای پېش
دهست لى گیربوون، نهگهر خه لکى کشتبوو، نهوه مهرج نیه که

بکوزریته وه، به لک وو هه قدری کوژراومکه بوئی هه یه که له حیاتی تۆله بیکوزریته وه، یا لئی خوش بی، وه نه گهر خه لکی کوشتبوو وه مالیشی له خه لک سهندبوو، نه وه هه لئواسینه که و پیویستبووی کوشتنی له کۆل ده که وئی، چونکه نه م دوو مافی خوان به ته و به ی پیش ده سگیر کردن له کۆل ده که ون به لام کوشتنه وه و دانه وه ی ماله که ی له سهر ده می نی، خاوه ن خوین ده توانی بیکوزریته وه یا لئی خوش بی، خاوه ن مالیش بوئی هه یه یا ماله که ی پی دابین بکا یا لئی خوش بی. وه نه گهر به س مالیان له خه لک سهندبوو نه وه دمت برین و قاج برینه که یان له کۆل ده که وئی، چونکه نه مه حه دده و مافی خودایه، مافی خودایش به ته و به ی پیش ده سگیربوون له کۆل ده که وئی، به لام ماله که یان ئی ده سه نریته وه، چونکه مال و کوشتنه وه (قیصاص) هه قی ئاده میزادن، هه موو هه قیقی ئاده میزادیش به ته و به لاناچی. به ئی حه ددی داوینپیسی و دزی و مه ی خواردنه وه، له پاش چه سپ (ثابت) بوونی هه رگیز لاناچی، چونکه نه و به لگانه ی نه م حه دانه یان پی ساغ ده بیته وه به ره هایین و فه رقی ریگرو که سانی تر ناگهن (مامؤستا عه بدولکه ریم - خودای گه و ره ده ست به ته مه نی پیروزی بگری و سه د هه زار ره حمه ت له خوئی و باوک که سوکارو مردوو زیندووئی نه ویش و ئیمه یش) له شه ریعه تی ئیسلامدا (ب/ ۱۵۲/ ۱۴) ده فهرموئی: له توحفه دا ده فهرموئی: هه موو نه م فه رموو دانه به نیسه بت ظاهیری شه رعه و من، نه گینا له به ینی ئینسان خوئی و خوا دا هه رکاتی ته و به ی راسته قینه ی کرد هه موو حه ددیکی له سهر لائه چی - و مرگی پ).

۳۲۷) باسى ھەلمەتھىنان (الصيال):

ھەلمەت: پەلامارو تاودانەسەر كەسىكى تر. لە شەرعا ئەوھىيە:
 كەسى بە نارەوا پەلامارى كەسى بدا. لەپىش ئەوھىدا كە يەكگرتن
 لەسەر ھەلمەتھىنان دابمەزرى سەر بەلگەى ئەم باسە ئەم ئايەتھىيە:
 {فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ -
 سورة البقرة - ۱۹۴/۲} واتە: دەى ھەركەسى دەسدرىزى لىكردن
 ئىوھىش بەقەد دەس درىزىيەكەى ئەو دەسدرىزى لى بكنەوھ. لەگەل
 ئەم ھەرموودەيدا (دروودە فواد لەسەر بە) يارىدەى براى خۆت بدە، لەسەر ھەق
 بى، يا لەسەر ناھەق بى! پىاوئىكىش گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا!
 ئەگەر لەسەر ھەق بى ئەوا جىگەى خۆيەتى يارمەتى دەدەم، بەلام پىم
 بھەرمو ئەگەر لەسەر ناھەق بى چۆن چۆنى يارمەتى بدەم؟ ھەرمووى:
 مەھىلە ئەو ناھەقىيە بكا ئەوھ باشتىن يارمەتىيە بۆى! (بوخارى) دەى
 ھەلمەتھىنەر ناھەقىكارە، كەواتە يامەتيدانى پىويستە، يارمەتىيەكەيشى
 بەپى ئەم ھەرموودەىيە ئەوھىيە كە نەھىلى ئەو ناھەقىيە بكا.

دەى ئەگەر كەسى بە نارەوا ھەلمەتى بردە سەر موسولمانى و
 ويستى بىكوژى ئەوھ دورستە بۆ ئەو ھەلمەت بۆھىنراوھ كە بەرگرى
 لەخۆى بكا، بەلام تا ئەو بەرگرىيە بە شىوھىيەكى سووك و بى زىان
 دەست بدا بۆى دروست نىيە بە شىوھىيەكى گران و زىانبەخش ئەنجام
 بدرى، بۆ نموونە ئەگەر بەراكردن، يا بەخۆ ھەشاردان لە شوپىنىكى
 قايمدا، يا بە پاراھو، يا بە ھەرمەشەكردن، يا بە ھاواربردن بۆ كەسى، يا
 بەھەر شتى ترى بى زىان چارى دەكرا نابى دەستى لى بوھىنى، چونكە

ئەو لە سەریەتی بەپێی ئەم نایەتە خۆی رزگار بکا، کە دەفەرموی: {ادْفَعْ بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ - سورة المؤمنون - ۳۴/۴۱} واتە: تۆبە شیوەیهکی زۆر شیرین و جوان شتی خراب لە ناوا مەهیلە (قەسە دروست و فەرمایشتی ساغ ئەمەیه کە گوترا، بەلام هەیه دەلی: بۆی هەیه بەهەر شیوەیی بۆی دەلوێ بەرگری لە خۆی بکا، بە مەرجی پلە بە پلە بۆی بچی، هەتا بە قەسو هاوار کردن و هاوار بردن بۆ کەسێ چارەسەری بۆ دەکرا، نابێ پەلاماری لێدان بدا هەتا بەلێدان بە دەست بەرگری بۆ دەکرا نابێ بە قەمچی لێی بدا، هەتا بە قەمچی بۆی دەکرا نابێ بەدار لێی بدا، هەتا بەزامارکردن بەرگری بۆ دەکرا نابێ ئەندامی بپڕی، هەتا بە ئەندام بپڕین چارەسەری هەلمەتەینەرەکی بۆ دەکرا نابێ بیکوژی، ئەگەر هەر چاری نەدەکرا مەگەر بە کوشتن نەبێ ئەووە بۆی هەیه کە بیکوژی. ئیتر کابرای بکوژ نەکوشتنەوێ لەسەرە، نەخوین، نە کەفارت، چونکە بەپێی ئەم نایەتە هیچ بەرپرسیارییهکی لەسەر نیە، کە دەفەرموی: {وَلَمَنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيلٍ، إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ - سورة الشورى - ۴۲/۲۴} واتە: هەر کەسێ کە هەقی خۆی بستیێ پاش ئەووە ستەمی لێکرا ئەووە جێگەى خۆیەتی، شتی وا لۆمەو سەرزەنشتی لەسەر نیە، رێگەى سەرزەنشت لەسەر ئەوانەیه کە ستەم و ناھەقی لە مەردوم دەکەن... تا کۆتایی نایەت. لەبەر ئەوەیش هەلمەتەینەر ستەمکارە، ستەمکاریش دەسدریژیکەرە، شەڕکردن لەگەڵ دەسدریژیکارا راوێه، کەسیکیش شەڕکردن لە گەڵیدا رەوایی زیانی سەرو مائی بە فیڕۆ دەپروا و دەستەبەر ناکرێ.

۳۳۸) بریاری بهرگیرکردن له گیانی خوئی:

رای زاناگان له باره‌ی بهرگیرکردن له سه‌رو گیان جیا جیا،
 نه‌گهر هه‌له‌تدمر (صائل) موسوئمانی نه‌رکدار (مکلف) بوو،
 قیلل ده‌ئ: پئویسته به‌ربه‌ره‌گانی بکری، چونکه زاتی مه‌زن ده‌فه‌رموئ:
 {وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ - سورة البقرة ۱۹۵/۲} (واته:
 به‌لام به ده‌ستی خۆتان خۆتان مه‌هاوینه ناو فه‌تارمت و فه‌وتانه‌وه) .
 ههر وه‌ک پئویسته له‌سه‌ر ناچار، به‌خواردن له مردار گیانی خوئی رزگار
 بکا له مردن، په‌لامار دراویش له سه‌ریه‌تی گیانی خوئی به‌پاریژی. به‌لام
 فه‌رمایشتی سه‌نگین (راجح) نه‌وه‌یه به‌ربه‌ره‌گانی فه‌رز نییه، چونکه
 خۆشه‌ویست (مرووه‌خواه له‌سه‌رب) کاتی باسی نه‌و نا‌زاوانه‌ی کرد که‌وان
 به‌ریوه، حوذه‌یفه (ره‌زاه‌خواه له‌ب) فه‌رمووی: قوربان! نه‌گهر فریای نه‌و
 رۆژگاره که‌وتم فه‌رمانت به چیه که بیکه‌م؟ فه‌رمووی: له مائی خۆتا
 ئۆقره بگه‌رو سه‌ری خۆت کز بکه. حوذه‌یفه فه‌رمووی: قوربان! نه‌ی
 پیغه‌مبه‌ری خدا! پیم به‌فه‌رموو نه‌گهر نا‌زاوه گپ‌ه‌لی کوتایه سه‌رمو
 خوئی کرد به کونی ژوورا بۆم، فه‌رمانت چیه که بیکه‌م؟ فه‌رمووی:
 کاتی بریق‌ه‌ی شمشیری سه‌رسه‌رت دئی راجه‌نانی رووی خۆت دا‌پۆشه‌و
 خۆت بدمه‌ر ده‌ست قه‌دمر با بت کوژی، چونکه ببی به‌و به‌نده‌یه‌ی خودا
 که به ناهه‌ق ده‌یکوژن باشته‌ر، نه‌وه‌ک به‌و به‌نده‌یه‌ی خودا که با نار‌ه‌وا
 خوینی مه‌ردووم ده‌ریژی. له هه‌ندئ گه‌فتی نه‌م فه‌رمووده‌یه‌دا ئاوا به:
 تۆش وه‌کوو کو‌ره باشه‌که‌ی ئاده‌م بکه که برا‌که‌ی پی‌ی گوت: به خودا
 ده‌تکوژم، نه‌ویش به‌م ئایه‌ته وه‌لامی دایه‌وه {لَنْ يَسْطَئَ إِلَيَّ يَدَكَ

لَتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدَيَّ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ
الْعَالَمِينَ - سورة المائدة - ٢٨/٥ { بهخودا من شتى وا ناکهم تو
برای نی، چۆن برا برا دهکوژی؟ تویش من بکوژی من دهستم ناچیته تو
که بتکوژم، چونکه من له خودای پهرومردگاری جیهانیان دهرسم.

نهو قسهیه راستو دروسته که دهغهرموی: کاتئ ئیمامی عوسمان
گه مارؤ درابوو، چوار سه د بهندمو خولامی هه بوو، له دهوری بوون
ویستیان به شهرو بهزهبری چهك بهرگری له شههید بوونی عوسمان
بکهن، عوسمان نهیهیشتن و ریگهی نهوهی پی نه دان، به لکوو پیی
فهرموون: ههر کهسئ چه که کهی فرئ بدا نازادبی. چه زره تیش له
فهرموودهیه که دهغهرموی: نازاوه گه لیکی وا سهخت و گهوره و تاریک له
پیش سه ره ه ل دانی قیامه تدا بهرپاده بن، له بهر فه رته نه و ناشووب جیهان
وهك تاریکه شهوی نهنگوسته چاوی لی دی، مروؤ واته: ریگهی راست
هه له دهکا به هیج لایهکا سهر دهرناکا، دهبی به تی که و لی که یه کی وا پیاو
سهر له بهیانی موسولمانه، سهر له ئیواری به هوئی نازاوه و بهیروا دهبی،
سهر له ئیواری موسولمانه بو سبهینی بهیانی بهیروا دهبی، دانیشوو له
کاتی بهرپابوونی نه م لی شاوی نازاوه دا باشتره له و کهسه که له و کاته دا
به پیوه راوه ستاوه، راوه ستاو له ری بوار باشتره، ری بوار له ههرا کردوو
باشتره، چونکه هه تا ناته و انتر بی، وهك حالی دانیشوو له چاو حالی
راوه ستاودا که ناماده تره له دانیشوو بو پهلاماردان له نازاوه کان دوور
تر دهبی، جا له و که ته دا شهرو شوپ مه کهن، به لکوو که وانه کانتان
بشکینن و ژیی تیرو که وانه کانتان بهچرینن و دهمی شم شیر ه کانتان به
بهرد وردکه ن و چهك فری دن، ته نانه ت نه گهر نازاوه بو تان هاته

مالھەۋە ئازاۋە گىپ لە كۈنى ژوورەۋەتان يەخەي پى گرتن مەچن بە دەمىيەۋە مەچن بە گزىدا، ئىۋەيش لەم كاتەدا كا ئازاۋە گىپ قەستى خويىنى سەسەرتان دەكا خۇتان بدەنە دەست قەدمرو چاۋ لە كۈرە باشەكەي ئادەم بىكەن، كە براكەي ھەپەشەي كۈشتىنى ئى كرد، ۋە لە پىش ئەۋەدا كە بىكوژى پىي گوت: بەخودا تۆيش من بكوژى من تۆ ناكوژم، ھابىلى شەھىد بىكەن بە سەرمەشق بۇ خۇتان نەك قابىلى پىاۋ كوژ! (ماجە/ داۋود/ تىرمىزى. تىرمىزى دەفەرمۇي: فەرموودەيەكى جوانە، ئىبنو حەببانىش بە ساغى داناۋە) شىخ تەقىيەدىنى ئىبنو لدەققولەيد لە (الافتراح)دا دەفەرمۇي: ئەم فەرموودەيە بەپىي مەرجى شىخى بوخارىيە كە بە مەرجى گرتوۋە بۇ ھوكمكردن بە صىحھەتى فەرموودەكانى سەحىجى بۇخارى. لەم شوپنەدا بۆيە بىپارى ئەۋە نادەين كە پەلامار دراۋ فەرزە لە سەرى خۇي رزگار بكاۋ بەرگرى لە سەرو گىانى خۇي بكا، ۋەك چۆن ناچار فەرزە لە سەرى لەكاتى ناچارىدا بە خواردنى گۆشتى مردار خۇي رزگار بكا، چۈنكە كۈشتن شەھىد بوۋنە، بە پىچەۋانەي مانگرتن لە خواردنى گۆشتى مردار چۈنكە شتى ۋا خۇكۈشتنەۋ خۇ كۈشتنىش ھەرامە.

ئەگەر كەسى ھەلمەتى ھىنا بۇ سەر سامانى - گەرچى ئەۋ سامانە كەمىش بى- ئەۋە شەرى رىگەي دەدا كە بەرگرى لە مالەكەي بكا، چۈنكە دەفەرمۇي: (مروودە خواۋ لەسەربە): ھەر كەسى لەسەر مالى خۇي بكوژى شەھىدە (شەيخان) چۆنىتى بوۋنى ئەم فەرموودەيە بە بەلگە لەسەر ئەم داۋايە ئاۋايە: بەپىي فەرموودەكە كەسى لەسەر مالى خۇي بكوژى شەھىدە، واتە: ھەقى ھەيە لەسەر مالەكەي شەپ لەگەل پەلامار

دەر بکا، له حالې وادا زوړ جار يا نهو پهلامار دمر دهکوژړې يا پهلامار
 دمر نهو دهکوژړې وه نهو له سهریهتی که بهرگری بکا ههتا شهید
 بوون، دهی لهکاتی وادا خوینی ههلمهت هینی پی راوهیه، تهنانهت
 نهگهر بیشی کوژړې دهسته بهری لهسهر نیه. بهلام بوی ههیه بهرگری له
 سامانی خوی نهکا، چونکه له ههموو کاتیکا بوی ههیه که مائی خوی
 رهوابینی بۆ ههر کهسی دهیهوئ. بهلی نهوهنده ههیه نهگهر مالهکه
 گیانلهبهر بوو کابرا دهیویست بیکوژړې نهوه له سهریهتی که
 بهربهرهکانی بکا، چونکه گیان و گیاندار ریژی خوی ههیه، ههروهها
 نهگهر پهلاماری نامووسیدا، وهک نهوه ویستی دهست دریژی له ژنی، یا
 کهنیزهکی، یا له منالی بکا، خوی بهکوشتن بی یا به دهستدریژی له
 نامووس، نهوه لهم کاتانهدا پیویسته له سهری که دهسته نهژنؤ
 دانهنیش، بهلکوو پیویسته لهسهری که پهلامار بداو بهرگری بکا.
 دهگیرنهوه جارې ژنی دهچی بۆ کؤله چیلکه، پیایوکیش دوی دهکهوئ و
 تهماعی تی دهکا، ژنهکیش پهلیکی تی دهگری و دهیکوژړې، داواکه
 دهبهنه خزمهت نیمامی عومهر (رهراه خواه لېهه) که له حالهکه حالې دهبی
 دهفهرموئ: نهمه کوژراوی تیری غهیبی خودایه که دی به هاواری زوړ
 لیکراوانهوه، بهو خودایه ههرگیز خوینی نهه ستهمکاره نادری! دهی
 کهسی سهرپیچی لهم بربارهی عومهر نهکردووه لهبهر نهوه بووه به
 یهگرتن (لېرهدها مامؤستا عاشوور ناوا نهه رووداوه راگوپز دهکا.. ولما
 روی ان امرأه خرجت تحتب.. هتد، بهلام له کفایهکهدها دهفهرموئ:
 وقد روی ان امرأه.. تاد. من بهیپی کفایهکه تهرجهمهم کرد، چونکه

ئەمە بەلگەى دوووم نیه بۆ مەبەستەكە، بەلكوو سەربەلگەيەتى ھتامل
- وەرگێر).

باشە ئایا مرۆف بۆى ھەيە كە بەرگى لە كەسانى تریش بكا، با
بیگانهیش بنو لە كەسوكارى خۆى نەبن؟ لەم شوینەدا دوو ھەرمایش
ھەيە، ھەرە دروستەكەیان ئەوھەيە كە دەفەر موی: بەرگى لە بیانی
ھوكمى بەرگى لە خودى خۆى ھەيە، لە مێشدا راجیایبەكەى پێشەوھ
ھەيە. ئەمە قەسەمان لەوھەيە كە پەلاماردەر موسوئمان بى، بەلام ئەگەر
پەلاماردەر بێچروا بوو ئەوھ بەرگى ھەرزە، ھەروا ئەگەر پەلاماردەر
ولاخو درندەو چارپا بوو، بە مەرچى گومانى بەھیزی نەبى لەوھدا كە
دەرمەقەتى ئەو دەعبایە نایەتو مەترسى لە گیانى خۆى بكا.

٣٣٩) دەستەبەر بوونی زیانى چوارپى:

ئەگەر كەسێ ولاخىكى بى، ئەو ولاخە ھەر زیانىكى گیانى یا
سامانى بدا، ئەو كەسە دەستەبەرە، خواھ بەشەو ئەو زیانە بدا یا بە
رۆژ، وە خواھ ئەو كەسە لیخوړى بى، یا جلەوكیشى بى، یا سواری
سەرپشتى بى، چونكە ولاخەكە لە ھەموو ئەم كاتانەدا وا لە ژېر دەستى
ئەودا، كەواتە لە سەریەتى كە چاودېرى بكا، وە خواى ئەو كەسەى كەوا
لەگەل ولاخەكەدا خاوەنى بى، یا رەنجبەرى بى، یا بەكرى گرتبى، یا
خواستبیتى، یا زەوتى كردبى، بۆ ئەم مەبەستە جیاوازی نیە، لە
سەریەتى كە بیبژېرى، چونكە دەست دەست دەناسى. بەلام ئەگەر
كەسێ نەقیزەھەكى لەناكاو ژەند لە ولاخەكەو، ولاخەكەیش لەقەھەكى
وہساند، وەزیانیكى لە شتیدا ئەوھ تیوژنەكە دەستەبەر.

هەر ئازەل و وڵاخى كە بە جلەوو رەشمەو لغاو زەوت نەكرى نابى
لەناو بازاردا كەس سواری بى، جا ئەگەر كەسى سواری بوو، وە زيانىكى
دا ئەو سوارەكە دەستەبەرە، چونكە كەمتەرخەمى كردوو كە لە
شويىنى وادا سواری وڵاخى و سەر كەش بوو، چوار پای بەرەلەيش
ئەگەر زيان لە كشتوكال و شتى تر بدا، ئەگەر شتەكە لە رۆژدا روويدا
ئەو خاوەنەكەى دەستەبەر نى، بەلام ئەگەر بەشەو زيانەكە بدا ئەو
دەستەبەرە، چونكە دەستوور وایە كە بە رۆژ پاس و ئاگادارى كشتوكال و
بىستان و باخ لەسەر خاوەنیهى، گەرچىش بەردانى وڵاخىش بۆ لەومپان
كارىكى ئاسايە، بەلام دەستوور وایە كە بەشەو بى چاودىرى بەرەلا
نەكرىن، دەرنا خاوەنیاى سووچدارە، چونكە بەرپرسىارە لە
چاودىركردنیاى لە شەودا، كەواتە هەر زيانى بدەن لەسەر ئەو، بە
پىچەوانەى رۆژمەو كە چاودىرى شت لەسەر خاوەنیهى.

وەك روونمان كردهو لەم نمونەدا خاوەنى چوارپىكە دەستەبەرە،
بەلام بە مەرجى خاوەن مال كەمتەرخەمى نەكردى، وەك ئەو خۆى
شتەكە بۆ وڵاخەكە دمرىخا، یا لەسەر چەقى رىگەو بان دایبى، لە كاتى
وادا دەستەبەرى دانامەزى!

ئەگەر كابراى لە مالەو سەگىكى درى هەبوو، یا وڵاخىكى
چەمووشى جووتە وەشینی هەبوو، كەسى چوو بۆ مالى كە كابرا خۆى
رىگەى پى دابوو، وە حالەكەى بۆ روون نەكردبوو، وە سەگەكە
پەلامارى داوگەستى، یا وڵاخەكە جووتەيهكى لى دا، ئەو كابراى خاوەن
دەستبەرە، با كابراى میوان چلو ساغیش بى، بەلام ئەگەر كابرا بەبى

رێگه پێدانی خاوهن مال چوو بۆ مائی، یا خاوهن مال تێی گهیاندهبوو
ئهوه دهستهبهری له ئارادا نیه. چونکه خۆی هۆی رووداوهکهیه.

بزانه:

که دهستهبهری گیان لهسهه خوینپرسه لهکاتی وادا، که له
عورفی شهرا ناودارن به (عاقله).

٣٤٠) باسی ئهوانه‌ی که یاخی دهبن له پیشه‌وای موسولمانان (البغاة – یاخیه‌کان):

مه‌به‌ست له یاخی بوو کۆمه‌له موسولمانیکه گه‌وره‌یه‌کی
فه‌رمانپه‌روای دادپه‌روه‌ریان هه‌بێ، به زه‌ه‌ری هه‌یزو توانای خۆیان لێی
یاخی ببن و فه‌رمانی جێبه‌جێ نه‌که‌ن و بیانوووه درۆینه‌یه بدۆزنه‌وه بۆ
ئه‌م یاخی بوونه‌یان!

هه‌یه ده‌لێ: مه‌رج نیه سه‌رۆکه‌که دادپه‌روه‌ر بی. له راستیدا
به‌گێکردن (طاعه‌ت)ی پێشه‌وا ئه‌ركێکی شه‌رعی سه‌رشانی گشت
موسولمانیکه، گه‌رجی سه‌ته‌مگه‌ریش بێ، به مه‌رجی ئه‌و به‌ گێکردنه به
پێچه‌وانه‌ی شه‌رعی خوای گه‌وره‌وه نه‌بێ، چونکه وه‌ك زانراوه: فه‌رمانی
به‌نده‌ی خودا به مه‌رجی جێبه‌جێ ده‌كرێ كه به پێچه‌وانه‌ی فه‌رمانی
خودا نه‌بێ. بۆیه ده‌گوترێ یاخیه‌بووان چونکه یاخی و سه‌ركه‌شو
سه‌ته‌مكارو ناهه‌قیكارن و زۆرو خراپییان له راده به‌ده‌ره. سه‌ر به‌لگه‌ی
ئه‌م باسه ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خودایه: {وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

اَقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا
الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ - سورة الحجرات - ۹/۴۹ {
واته: ههركاتئ دوو تاقم له موسوئمانان لهناو خوئانا بوو به شهرو
ههرايان، ناوبزئيان بکهن و ریکيان بخهنهوه، جا نهگهر لایهکیان بهههق
رازی نهبوو، ملی نهداو به برایی و تهباپی رازی نهبوو، وه لهسهر
دهسدرئزیهکهی بهردهوام بوو، نهوه به ههمووتان بچن به گز لایهنی
شهر فرؤشا، ههتا مل کهچ دهکا بو فهرمانی خواو لهگهل برای خویدا
ناشت دهبیتهوه.

مهرجی جهنگکردن لهگهلئیان:

نهگهر ئهم چهند مهرجه هاتنهدی لهسهر پئیشهوايه که بچئ به
گزئانا، بهپئی فهرمانی خوا که دهفهرموئ: (فقاتلوا التي تبغي: واته:
له پئیشهوه روئشت):

یهکهه: دهبی کوومهلهیهکی بههئزی واین که خاوهن شهوکهتو
دهسهلات بن، بتوانن به رابهه پئیشهوا بوهستن و بهربههکانئی لهگهل
بکهن، لهناو خوئاندا سهر گهورهیهکیان ههبی له فهرمانی دهرنهچن،
بهلام نهگهر چهند کهسیکی تاکو تهرابوون، به ئاسانی زهوت دهکران
ئهوه بهر ئهم جووره یاخی بوونه ناکهون!

دووهم: ئهوهیه له ژئر رکئفی پئیشهوا دا نهمابن و له فهرمانی
دهرچووبن، وهک ئهوه مافی شهرعی سهریان نهدهن، خوای ئهو مافه

مافى سامانى بىۋەك زەكات، يا مافى تىرىۋەك دارى ھەددو تۆلەي
پىياو كۆشتى!

سېيەم: ئەۋىيە بىيانوۋىيەك (واتە: ئەۋىلى) بىۋىزەۋەم بىيەن بە
مەھانەي دەرچوۋىيان لە فەرمانى پېشەۋا، ۋەك ئەۋە روۋكارى ئايەتى،
يا ھەدىۋى بىيەن بە دەسكەلاۋ بە مەھانەي ياخيۋىۋىيەكەيان، ۋەك
بىيانوۋەكەي زەكات نەدەرمانى كاتى ئەۋە بەگىرى سەدىق (رەۋاۋە
گەرەمە لېيە) كە دەيانگوت: فەرمانمان پىكراۋە كە زەكات بىدەين بەگەسى
كە نزاۋ پارانەۋەي ئەۋە بۇ ئىيە دەبى بە مايە ئارامو ئاسايش بۆمان،
ئەۋە كەسەيش بەس پىيغەمبەر بوۋ، ھەتا لە ژيانا بوۋ زەكاتمان دەدايە.
ۋە روۋكارى ئەۋە ئايەتەيان دەكرد بە مەھانەي ئەۋە داۋا پوۋچەلەيان كە
دەفەرمۇي: { خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ
عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ - سورة التوبة - ۱۰۳/۹ } واتە:
زەكاتى شەرى لە مالىەكانىيان ۋەربىگرە، ۋە بەھۋى ئەۋە زەكاتەۋە دلۋ
دەرۋوۋىيان لە گوناھو تاۋان پاك دەكەيتەۋە، ھەرۋەك زەكاتەكە خۋى
دەبى بە مايە بەرەكەتو نەشونامى مالىەكەيان، ۋە نزاۋ باشىشيان بۇ
بىكەۋ بۆيان بېارپېرەنەۋە، چۈنكە نزاۋ پارانەۋەي تۇ بۇ ئەۋان دەبى بە
مايە ئارامو ئاسايش بۆيان). ۋە دەيانگوت: نزاۋ پارانەۋەي كەسانى تر
جگە لە پىيغەمبەر (دەرۋەدە ۋەۋە لەسەرىيە) نابى بەھۋى ئەۋە بەھەرە گەرەمە
بۆمان، كەۋاتە پىۋىست ناكە كە زەكاتى پى بىدەين. يا ۋەك بىيانوۋى
خەۋارىچ كە لە فەرمانى سەرۋەرمان ھەزرىتى ەلى دەرچوۋىۋوۋو
دەيانگوت: ەلى دىزانى كە كىۋ كىۋ عوسمانىيان كۆشتوۋە، ۋە
دەسلەتلىشى ھەيە بە سەريانا بەلام بۆيە نايانكۆزىتەۋە چۈنكە خۋى

کوشتنی عوسمانی بڼې خوښه و دهستی تپیدا ههیه. نه مه له کاتیکدا که هه موو کهس د هزانې هق له گهال نیمامی عهلی بووه، چونکه پېغه مبهه (دروود خوا له سهر بڼه) مژده دی شهید بوونی به عه ممار داو پټی فهرموو: هاوار بو عه مارا دهسته ی ناهه قیکار دهیکوژن، عه ممار نهوان بانگ دهکا بو سهر ریگهی هق که ریگهی بهه شته، که چی نهوان نهو بانگ دهکن بو سهر ریگهی چهوتی خو یان که ریگهی دوزه خه. نهوه بوو عه ممار کوری یاسر (رهراه خوا یان لینه) دهسته ی صه فزینی یاخی بانگ دهکرد بو سهر فهرمان بهیری پېشه واهلی، که نهو طاعت و فهرمان بهیری ده بی به هو ی چوونه بهه شت بو یان، که چی نهوان به پېچه وانه وه بهو یان دهگوت که لی ی یاخی بڼو پشستی بهردا، دیاره شتی وایش هو ی مسوگر بوونی ناگری دوزه خه، سهر مرای نهوه بهوه شهوه نهوه ستان کوشتیشیان.

جا له مه وه دمر کهوت که نهوان دهسته ی ناهه قیکارن، که به پټی فهرمایشتی پېغه مبهه (دروود خوا له سهر بڼه) عه ممار دهکوژن، وه حهق له گهال پېشه واهلی، چونکه عه ممار له دهسته ی عهلی بوو. گه وره مان مو عاوییه که توانای نهوه ی نه بوو که ره خنه ی له راست و دروستی نه م فهرمووده یه بگری، چونکه فهرمووده یه کی نایابی زور ساغ بوو، یه کی بوو لهو قسه بهرزو نیشانه گه وانه که به لگهی پېغه مبهه رایه تی پېغه مبهه بوون چونکه پېغه مبهه (دروود خوا له سهر بڼه) چونی فهرموو بوو ریك ناوا دمر چوو، به لی مو عاوییه که توانای نهوه ی نه بوو ویستی به جوړی کی بڼ هیزو لاواز ته نویلی بکا، نهوه بوو دهیگوت: کی هیناویه تی بو شهر نهوه داویه تی به کوشت!! نیمامی عهلی که نه م قسه یه ی مو عاوییه ی بڼ گه یشته وه فهرمووی: دهی نه گهر وایی پېغه مبهه ریش

{دروودی خواه له سه ربه} ئیمامی حه مزه ی به کوشت داوه، که کافر مه کان له غه زای
ئه و حوددا شه هیدیان کرد، چونکه ئه و هینابووی بۆ ئه و غه زایه!

ئه م وه لامه ی عه لی وه لامیکه ده مکو تکه ره. به لگه یه کی زۆر رۆشه،
ره خنه ی ئی ناگیرئ، به لام له گه ل ئه وه یشا دروست نیه که تانه و ته شهر
له موعاوییه بدرئ، چونکه هاوړپپ پیغه مبه رو بووه، هاوړپپانی
پیغه مبه ر {دروودی خودا له سه ر پیغه مبه رو ره زاه خودا له مبه رو هاوړپپانه به} هه موویان
هه قانی و دادپه روهر بوون، له بهر ئه وه دروست نیه تانه و توانجیان ئی
بدرئ، له بهر ئه م راو بۆچوونه جوانه یه که خاومنی کتیبی (الجوه ره)
به شیع ر ده فرمووی:

وَأُولَ التَّشَاجِرِ الذَّيْ وَرْدٍ

ان خضت فيه، واجتنب داء الحسد

واته:

گشت کیشو به ره و هه راس ناو یاران

پینه و په رۆکه به ته نویلی جوان!

نه که ی وه ک گاجووت، چه شنی لیته زان

شه و گیره که ی به جه نه پو چان

٣٤١) چۆنیتیی شهركردن لهگهڵ یاخیبوان؟

چۆنیتیی شهركردن لهگهڵ یاخیبوان رێك وهك چۆنیتیی شهركردن وایه لهگهڵ ههڵمهتهینه، كه له زاراوی شهرعا ناوداره به (صائل) وهك له پێشهوه رابورد، چونكه مهبهستی سهرهكی ئهوهیه كه نهمانه بگهڕێنهوه بۆ ژێر ركیفی پێشهواي موسولمانان، ههتا ناشتی و ناسایش بهرفهراز بێ، مهردووم له وهزنیان رزگابن، دهنه مهبهست كوشتن و خوێنپرشتنی رووت نیه. جا ههتا به گرتن و بهدیلكردن چار دهكران نابێ بكوژرێن، ههتا به زاماركردن چار دهكران نابێ به تهواوی زامار بكرێن ههتا بكوژرێن، بهلام كهشهر گهرم بوو، وه بوو به تێكڕزان و شهڕی دهستهویهخه ئیتر كارهكه زهوت ناكړی و ئهم یاسایه پهپهروی ناكړی. بهلام دیلیان له پاش دیلكردن ناكوژرێ، یا برینداري پهككهوتووین ناكوژرێ، ئه‌بو حه‌نیفه (ره‌زاه‌ خوا‌ه‌ لی‌به‌) ده‌فه‌رمو‌ی: دیلیان ده‌كوژرێ و زاماریشیان تا گیانی ده‌رده‌چێ زامارتر ده‌كړی. به‌لگه‌ی مه‌زه‌به‌ی ئی‌مه‌ كه‌ شافعی‌ن ئهم فه‌رمووده‌ی خو‌شه‌ویسته (مرووده‌ خوا‌ه‌ له‌سه‌به‌) كه‌ به‌ ئیبنو مه‌سعوودی فه‌رموو: ئه‌ی كورێ دایكی عه‌بدالله حوكمی نه‌وانه‌ی كه‌ له‌ نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامن و له‌ پێشه‌واي موسولمانان یاخی ده‌بن چییه؟ فه‌رمو‌ی: خوا‌و پێغه‌مبه‌ری خوا خۆیان باشی ده‌زانن. حه‌زه‌ت (مرووده‌ خوا‌ه‌ له‌سه‌به‌) فه‌رمو‌ی: حوكمیان ئه‌وه‌یه: ئه‌وه‌ی پش‌تی هه‌لكرد له‌وان و به‌ره‌ی شه‌ری چۆلكرد نابێ بنیشه‌ سهری و بكه‌ونه‌ شوینی، نه‌ زاماریشیان به‌ یه‌كجاری زامار ده‌كړی هه‌تا ده‌مړی و نه‌دیلیان ده‌كوژرێ.

حوسهینی کوری عهلی (رهزاه خواپان لیبه) دهچی بۆ لای مهروان، مهروان پئی دهلی: کهسم نه دیوه وهک باوکی تۆ ئاوا دلپرو مهرد بی له رۆزی رووداوی جهمهلدا ههر ئهوهنده که زانی وا ئیمه ههلهاتین و بهزین، ئیتز یهکسهه جارچی به ناوی ئهوهوه جاریدا: شوین ههلهاتوو مهکهون و زامارریش مهکوژن! سههرمپای ئهم دوو بهلگهپهیش دهلین: چونکه مهبهست بنهبرکردنی زیانیانه، نهک گوشتنیان له بهر زاتی خوینرشتن!

شافیعی (رهزاه خواپان لیبه) ئهم نایهته دهکا به دهست کهلا که دهههرموی: {فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ} چونکه شافیعی (فهیا) لهم نایهتهدا به وازهینان له شهپر رافه دهکا، وه به گهپانهوهیش بۆ ژیر فههرمانبهیری پێشهوا. وه دهیش فههرموی: خودای گهوره فههرمانی بهوه کردوو پیمان که بچین به گزیاندا، نهک بیانکوژین، چونکه گوشتار جیا به له گوشتن، (واته: مهئموورو بیهیه که قیتاله که بابهکهی بۆ موشارهکهیه وهه بی شهپرکردنه که له ههر دوو سههرموه بی - وهه گپ) ههروهک دروست نیه دیل و زاماریان بکوژین دروستیش نیه مال و سامانیان به تالان بری، چونکه نهوانیش ههر موسولمانن، مالی موسولمانیش به موسولمان رهوا نیه، مهگهر به رهزامهندیی خاوهنهکهی.

دهبی پێشهوا له پێش دهستکردن به شهپر، کهسیکی ئهمین و هۆشیارو زیرهک بنیری بۆ لایان، تا لیان بپرسی که له سههر چی عاجز بوون و بۆچی له فههرمانی پێشهوا موسولمانان دهرچوون. جا نهگهر

بیانوویهکیان هه‌بوو بیانوویمان بېړئ و نامۆزگاری باشیان بکا. له‌م کاره‌دا نیمامی‌علی ده‌گرئ به‌سهر مه‌شق که ئیبنو عه‌هباسی نارد بۆ لای خه‌لکی نه‌هره‌وان، که نه‌وه بوو ئاژه‌وا گیره‌کان قسه‌گانی ئیبنو عه‌هباس کاری تیکردن، هه‌ندیکیان په‌شیمان بوونه‌وه و هاتنه‌وه ریزی موسو‌لمانان به‌لام به‌ داخه‌وه هه‌ندیکی تریان له‌سهر سه‌رکه‌شیی خۆیان به‌رده‌وام بوون.

٣٤٢) باسی پاشگه‌زبوونه‌وه (رده):

ریدده — یا پاشگه‌زبوونه‌وه — بریتیی‌ه له‌ پشت‌کردنه‌ شتئ و روو‌کردنه‌ شتئ تر، ئەم نایه‌ته به‌م واتایه که ده‌فه‌رموئ: {وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ - سورة المائدة - ٢١/٥} واته: پاشه‌و پاش پاشگه‌ز مه‌بنه‌وه و به‌ره‌و دوا مه‌گه‌رپنه‌وه). له‌ شه‌رعیشا نه‌وه‌یه: موسو‌لمانئ له‌ نیس‌لام و مرگه‌رئ و بچیته‌وه سه‌ر بې‌پروایی و په‌یوه‌ندیی موسو‌لمانه‌تی بې‌چرئ، پاشگه‌زبوونه‌وه چهند جو‌ره: جاری واهیه، به‌ قسه‌و زمانه، جاری واهیه به‌ کرداره، جاری واهیه به‌ بیرو‌پروایه. له‌هه‌ر یه‌ك له‌م سئ جو‌ره له‌م سئ جو‌ره چهند نموونه‌یی ده‌یئینینه‌وه تا ببین به‌ نموونه بۆ نه‌وانی تریش، وه‌ك گوتراوه: مشتئ نموونه‌ی خه‌رواری‌كه.

نموونه‌ی پاشگه‌زبوونه‌وه به‌ گو‌فتار وه‌ك نه‌وه كه‌سئ به‌ دوژمنی خۆی بلئ: نه‌گه‌ر خوايشم بئ نایه‌رستم، به‌م قسه‌یه كافر ده‌بئ هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر بلئ: نه‌گه‌ر ببئ به‌ پێغه‌مبه‌ریش باوه‌رئ پئ ناهینم! یا بلئ: ئەم مناله‌مم له‌ خودا خو‌شتر ده‌وئ، یا له‌ پێغه‌مبه‌ر خو‌شتر ده‌وئ،

یا ئەم ژنەمم لە خودا، یا لە پیغمبەر خوشتر دەوێ! یا نەخۆشێ لە پاش چاکبوونەوە بۆ: ئەوەی بەسەر من هات لەم نەخۆشییەدا ئەگەر ئەبۆبەگرو عومەریشم بکوشتایە شایانی ئەوە نەدەبووم چونکە قسەی وا دانەپالێ زۆرو ستەمه بۆ لای خودای گەوره.

هەروەها ئەگەر لافی ئەوە لێبدا کە سرووشی بۆ دێ، با لافی پیغمبەرایەتیش لێ نەدا، یا لافی ئەوە لێ بدا کە دەجێتە ناو بەهەشتو لە میوەکە ی دەخوات، یا بۆ: من بە شەو دەست دەکەمە ملی پەری بەهەشت. قسەی وا بە یەکگرتن کفرە، هەروا ئەگەر جەین بە پیغمبەرێ لە پیغمبەرەکان بدا، یا سووکیی پێ بکا، ئەوەیش کفر و بێ پرواییە، یەکێ لە شیوەکاری لاقرتی و گالتهکردن بە نایین ئەوەیە کە ستەمبارەکان کاتی زۆردارەکان ئازاریان دەدەن، پەنا دەبنە بەر سەرۆمەری پێشینان و پاشینان و دەلێن بیکە بە خاتری پیغمبەر، وە کەسێ تریش باوەڕی پێی کرد هەر دوو لایان کافر دەبن، ئەگەر بەبێ تەئویل بەموسوڵمانێ بۆ: ئەو کافر! بەو قسەیە کافر دەبێ، ئەگەر بێپروایی ویستی موسوڵمان بێ، وە داوای لە موسوڵمانێ کرد کە شایەتمانی پێ بۆ، ئەوەیش پێی بۆ لەسەر دینەکە ی خۆت بێنەرەو، بەو کافر دەبێ، هەروەها ئەگەر رێگە ی کفر نیشانی موسوڵمانێ بدا، ئەگەر کافرێ ویستی موسوڵمان بێ، ئەوەیش پێی بۆ جاری بچۆ خۆت بشۆر، بەمەش کافر دەبێ، چونکە لە ماوەی خوشۆردنەکەدا بە کوفری ئەو کابرایە رازی بوو! دیارە کە رەزا بوون بە کفر کفرە. ئەگەر بە کەسێ بۆ: نینۆکت بکە، یا بەر سەمیلێ بقرتێنە چونکە سوننەتە، ئەوەیش بۆ: جا با سوننەتیش بێ من شتی وا ناکەم، وە مەبستی لەم قسەیە بێزکردنەوە

بئ له سوننەت، بەو کافر دەبێ، ئەگەر خودا بەهۆی مالا و مالاوه بهندمیهکی خۆی تاقی کردەوه و تووشی زیانیکی گیانی یا سامانیکرد، نهویش بپزازی دهربرپی و بلی: خودا هەر به من دهوێری، مالهکه می بردهوه، مالهکه می گوشت، یا پیزاری و رهخه ی تری لهم بابته دهربرپی، نهویش كفرو بپرواییه، ئەگەر کابرای له منالی خۆی ددها، کەسێ پێی بلی: خو تو لای خووت موسولمانی بو وا لهم ماله دهکە؟ بلی: نهخهیر! من موسولمان نیم! کافر دهبی. هەر لهم بابتهیه جنیودان به نایین و به گهلی نیسلام و به شهریعت و به مهزههبی له چوار مههه بهکان!.

نموونه ی پاشگهزبوونهوه به کردهوه وهك كورنووش بردن بو بت و رۆژو مانگ، وهك فریدانی قورئانی پیروژ لهناو زبڵدانا وهك قوربان ی و كوشتی سهبرین بو بت و لاقرتی كردن به ناوی له ناوهگانی خودای گهوره، یا گالته كردن به فهрман و نهیكردنی خودا، یا به بهلێن و وادهو ههپهشه ی، یا به خویندنی قورئان، یا به دمف لیڤانهوه قورئان بخوینی، یا لهگهڵ ئاواز و موسیقادا، چونكه خودای مهزن دهفهرموی: {قُلْ اَبَالِهَ وَاٰیَاتِهٖ وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تُسْتَهْزِءُوْنَ} - سورة التوبة - ٦٦/٩.

ههروهها ئەگەر (زنار) ببهستێته پشتی وهكوو راهیبی گاوهكان، یا سهلیب بكاته ملی، یا كلاوی تایبهتی ناگر پهستان لهسه ر بکا، یا به بهرگو و نیشانه ی گاورو جووله کهوه هاموشوی کلیساو کنیشتهکانیان بکا.

نموونەي پاشگەز بوونەوۋە بە بىرو باومېر وەك ئەوۋە باومېرى وابىي
خودا نىيە، يا باومېرى بەم شتانەي كە لە ئايىنا چەسپاون بۇ خودا نەبى،
يا باومېرى بە شتى ھەبى بۇ خودا كە ئايىن حاشاى لى بكا، وەك ئەوۋە
بلى: خودا بىنا نىيە، يا رەنگى ھەيە، يا تىكەلى و پەيوەندى ماددى
لەگەل بوونەومردا ھەيە، يا شتى بە يەكگرتنى زانايانى شەرع ناپەوا بى
ئەو بلى رەوايە، يا نادروستت بى ئەو بلى: دروستە، يا شتى بە يەكگرتن
دروست بى ئەو بلى نادروستە، يا باومېرى بە پىويستبىونى شتى ھەبى
كە خۇي لە ئايىندا پىويست نەبى. ئەم جۆرە بىروباومېرانە ھەموويان بە
بىپروايى دادەنرېت.

ئىمامى نەوۋى (مەمەتە خاۋالەيىتە) بېپارى كافىركردنى گورۇي
(الجسە)ى داوۋە، گورۇي (العطلە)يش وەك ئەوان وان، مۇجەسسېمە
ئەوانەن كە دەلىن: خودا ئەندامى ھەيە وەك دەست و چاۋو پى،
مۇعەططىلەيش ئەوانەن كە نەفى سىقات لە خودا دەگەن و دەلىن:
خودا بىناۋ زاناۋ داناۋ ژنەواۋ خاۋەن خواست نىيە، دەنا تەعەددودى
قودەما روو دەدات، واتە: فرەيى دىرىنەكان، ديارە تەنيا ئەم ئايەتە
پىرۇزە بەسە بۇ پەرچدانەۋەي قەسەي ئەم دوو گورۇھە سەر لى شىۋاۋانە
كە دەفەرمۇي: {لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ - سورة
الشورى - ۱۱/۲۴} واتە: خودايەكى واىە لە وپنەي نىيە، خودايەكى
بىسەرۋ بىنايە.

بزانه رمزا به کفر کفره، نیازکردنی کفر کفره، ههتا نهگهر دوو
دل بوو لهووه که کافر ببی یانا دهسبهجی کافر دهبی، ههتا نهگهر بلای:
ههرکاتی نهو شته رووبدا بیپروا دهبم نهووه دهسبهجی بیپروا دهبی^(*)!

٣٤٣) سزای پاشگهز (جزاء المرتد):

ههر کهسێ پاشگهز بوونهوهی ساغ بووه خوینی فیرویه چونکه
ناشیرینترین شیوهی بیپروایی پهسهند کرووه، که برپارهکهی زور
سهخته. زاتی مهزن دهفهرموی: {وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ
وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ - سورة البقرة ٢/٢١٧} واته:
ههرکهسێ له ئیوه له ئایینی ئیسلام ههلهگهرپتتهوهو تهوبهی لی نهکا
ههتا به کافری دهمری نهووه له ههردوو جیهانا مایه پووچ دهبی، ههموو
چاکهکانی پووچ دهبیتهوه، نهو جووره کهسانه له قیامهتدا ناگر به
بالایان برپاوه ههتا ههتایه). جا ههرکاتی پاشگهزبوونهوهی کهسێ
چهسپاو ساغ بووه، لهسهر قازییه دهبی بهجی داوای پهشیمان بوونهوهی
لیبکا. جا نهگهر کابرا پهشیمان بووه نهوا باشه، دهنه دهکوژری، بهپی
نهوهی که عایشه دهیگهرپتتهوه: له روژی ئوحووددا ژنی له ئیسلام

(*) له راستیدا عوامو رهشهخهلك لهم جوژه شتانه نازانن، وه زور جار لهم
جوژه شتانه بهسهر دهمیانا دیت، بهبی نیازو مههستی راستی خوینان لهبهر نهوه لهم
جوژه شته له جوژی ههرهشهیهو بهس.

هه‌لگه‌پایه‌وه، پی‌غه‌مبه‌ر (درووه‌خواه‌لەسەر‌بە) فەرمانیدا که داوای ته‌وبه‌ی ئی بکری، نه‌گه‌ر په‌شیمان بۆوه‌ باشه‌ ده‌نا ده‌کوژری. دیسان له‌به‌ر ئه‌وه‌یش که هۆی چاشکه‌زبوونه‌وه‌ زۆرتر ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ گومان و دوودلی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ دروست نیه‌ که بکوژری به‌ر له‌وه‌ ئه‌و گومانه‌ی روون بکریته‌وه‌و وه‌لامی بدریته‌وه‌و ئه‌وجا داوای په‌شیمانبوونه‌وه‌ی ئی بکری! ده‌ق وه‌ک ده‌سته‌ی جه‌نگ (ئه‌ه‌لی حه‌رب) چونکه‌ ئه‌مانه‌ نا‌کوژرین هه‌تا بانگه‌وازی ئیسلامیان پی راده‌گه‌یه‌نری و ئیظهاری موعجیزه‌ ده‌کری.

بزانه :

که موسوڵمان به‌ کردنی هیچ تاوانی، جگه‌ له‌ هاوبه‌ش په‌یدا‌کردن بۆ خودا، کافر نابێ، با ئه‌و تاوانه‌ زۆر زۆر گه‌وره‌یش بێ، واته‌: موسوڵمان به‌ کردنی گونا‌های گه‌وره‌ له‌ دائیره‌ی ئیمان و بازنه‌و جه‌غزی باوم‌ر دهرنا‌چی! چونکه‌ خوا ده‌فه‌رموی: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ - سورة النساء - ١١٦/٤} واته‌: له‌ راستیدا خودا له‌ یه‌ک تاوان خۆش نابێ که ئه‌وه‌یه‌ که‌سی هاو‌پ‌ئ‌و هاوبه‌ش بۆ خودا قه‌رار بدا، وه‌ هه‌رچی له‌وه‌ به‌ت‌را‌زی ده‌که‌وێته‌ ده‌ستی خواستی خودا، ئاره‌زوو بکا لێی خۆش ده‌بی، ئاره‌زوو بکا تۆ‌له‌ی ده‌سین. دیاره‌ که‌ مه‌به‌ست له‌ تاوانی که‌ له‌ خواری فره‌ خوا‌ییه‌وه‌ بێ، هه‌موو گونا‌هی‌که‌ خواه‌ گه‌وره‌ بێ یا بجووک. پیاوی به‌دکار و فاسیق ئه‌گه‌ر به‌بی ئه‌وبه‌یش به‌م‌ری له‌ دۆزه‌خا هه‌تا هه‌تایه‌ نام‌ین‌یته‌وه‌، چونکه‌ خودای گه‌وره‌ له‌ حه‌دیثیکی قودسیدا ده‌فه‌رموی: ئه‌وه‌ی به‌ قه‌د تۆس‌ق‌الی باوم‌ر به‌ خودا له‌ناو د‌لیابوو له‌ دۆزه‌خ د‌م‌ری به‌ین!

٣٤٤) چۆن چۆنی داوای په‌شیمان بوونه‌وه له پاشگه‌ز ده‌کری:

له‌سه‌ر فه‌رمایشتی پاشگه‌ز تاسی رۆژ مۆلّه‌ت ده‌دری، نه‌گه‌ر له‌و ماوه‌یه‌دا په‌شیمان بۆوه باشه، ده‌نا ده‌کوژری، چونکه جاری له شامه‌وه پیاوئ هاته خزمه‌تی عومه‌ر (ره‌زه‌خواه لایبه‌) عومه‌ر پیی فه‌رموو: نه‌ری هه‌وائیکی باشت له‌هه‌یه‌هه‌یه‌؟ گوتی: به‌ئ، پیاویکی موسوڵمان کافر بوو بوو کوشتمان. عومه‌ر فه‌رموو: ده‌بوو سی رۆژ له‌پیشدا له‌مالیکیا چه‌پستان بکردایه، خودایه‌! من نه‌فه‌رمانی نه‌وه‌م به‌وان کردوووه‌و نه‌رازیم له‌سه‌ری بووه، خودایه‌! من پاكانه‌ بۆ خۆم له‌لای تو ده‌که‌م که نه‌و خوینه‌ ده‌ستی منی تیادا نیه. به‌لام فه‌رمایشتی ساغ نه‌وه‌یه که مۆلّه‌ت نادی، به‌لکوو ده‌سبه‌جی داوای ته‌وبه‌ی ئی ده‌کری، ده‌ق وه‌ک فه‌رموو ده‌که‌ی عانیسه که له‌پیشه‌وه رابوو‌رد. له‌به‌ر نه‌وه‌یش چونکه نه‌م کوشتنه‌ چه‌ده‌ده، چه‌ددیش دواناخ‌ری. هه‌ر کاتی پاشگه‌ز ته‌وبه‌ی کرد، ته‌وبه‌که‌ی ئی وهرده‌گیری، زاتی مه‌زن ده‌فه‌رموی: {قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا اِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ - سورة الانفال - ٤٨/٨} واته: نه‌ی موچه‌مه‌ده‌! نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستی من! به‌فه‌رموو به‌ کافران نه‌گه‌ر ده‌ست به‌ره‌داری کضرببن و وازی ئی بی‌نن و ریگه‌ی ئیسلام بگرن نه‌وه هه‌رچی رابوو‌ردو خودا لای خۆش ده‌بی (حه‌ز ره‌تیش (مه‌رووه‌ خواه له‌سه‌ری) ده‌فه‌رموی: خودا فه‌رمانی پی کردوووم جه‌نگ له‌گه‌ل نه‌و خه‌لکه‌ بکه‌م هه‌تا ده‌لین: (لا اله الا الله) نایه‌تو فه‌رموو ده‌ی تر له‌م بابه‌تا نه‌زۆره.

جا نه گهر تهوبه ی نه کرد ده کوژری، چونکه پیغه مبه ر (مرووده خواه له سهرمه) ده فهرموئ: به هو ی یه ک له م سئ شته وه خوینی موسولمان خه لال ده بی... تا دوا یی فهرمووده که له لوپیشه وه رابورد. کاتئ پاشگهر به حه ددی شهرعی کوژرا نه ده شوژری، نه کفن ده کری، نه نو یزی له سهر ده کری، نه له گورستانی موسولمانان ده نیژری، چونکه کافره و کافریش نه وه ی ریژی نایینی بی نییه تی! چونکه خودایش ده فهرموئ: {وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّا تَأْتِيهِ - سوره التوبه - ۸۴/۹} واته: ههرگیز نو یژ له سهر بیروایان مه که و له سهر گوره که یان نزایان بو مه که و شوین ته رمیان مه که وه).

۳۴۵) به فیرو چوونی کرده وه ی پاشگهر:

پاشگهر بوونه وه کرده وه پووج ده کاته وه، چونکه خودا ده فهرموئ {وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ - سوره المائدة - ۵/۵} واته: وه ههر که سئ باور نه کا به بهرنامه ی ئیسلام، به نه رکانی ئیمان نه وه ههر کرده وه یه کی باش بکا مایه پووج و بی بایه خه و له روژی دوا ییدا پاداشتی باشی نیه) وه لی گو تیاری ده لی: به مهرجی کرده وه ی باشی مایه پووج ده بی که هه تا مردن بهرده وام بی له سهر پاشگهر بوونه وه، چونکه زاتی مه زن ده فهرموئ: {وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ} تا گو تایئ نایه ت که توژی له مه و بهر رابورد، ده ی که واته نه گهر له پیش مردنیدا موسولمان بو وه نه وه به س پاداشی کرده وه که ی پووج ده بیته وه به لام کرده وه که ی به رووتی به بی پاداش بو حسیب

دهكړئ، واته: له سهری نیه که کردهوی پېش پاشگه زبونونه که ههزا بکاتهوه، وه له دوا روژدا داوای نهوهی لی ناکړئ. هر که سیکیش به زوری زورداری گوتهی کفر بی به دهیا بهوه کافر نابی، چونکه خودا دمفه رموی: {إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ} - سورة النحل ۱۰۶/۱۶ واته: به لام که سی که ناچار بکړئ، به زور کفری پی بکړئ، به مهرجی دلی دامه زرابی له سهر نیمان و باور، نهوه تاوانی نیه).

۳۴۶) بریار (حکوم) ی نویژنه کهر:

نه گهر موسولمانیکي نه رکدار (مکلف) وازی له کردنی نویژه فهرز مگان هیئا، نهوه له ویشدا مه هانه یه کی ره وای نه بوو، نهوه بی پروا دهبی، چونکه بر وای به نه صلی له نه صولی دین نیه، که پیویستبونه که ی نه وهنده روون و ناشکرایه به لگه نه ویسته، چونکه بر وای نه بوون به شتی واته: وهك بر وای نه بوون به خودا وایه، به درو خسته نهوهی خواو پیغه مبه ره، دهی هر که سی خودا و پیغه مبه ره به درو بغاته وه کافر دهبی و دهکوژری، چونکه پیغه مبه ره دمفه رموی: (هر که سی نایینی خوی بگوژری بیکوژن) (بوخاری) برپاری نه م جوړه نویژنه کهره ریك وهك برپاری پاشگه ز وایه، وهك له پیشه وه رابورد.

به لام نه گهر نه کردنه که ی له بهر مه هانه ی ره وای بوو، وهك نو موسولمانی، یا وهك په رومرده بوونی ناو چو له وانی نهوه کافر نابی، له کاتی وادا فیری دهستوورو یاساکانی نویژ دهکړئ، جا نه گهر له پاش نهوه باومری پیی نه بوو کافر دهبی و هددی لی دهری، به لام نه گهر

باومری به پټو یستبوونی هه‌بوو به‌لام له به‌رسستی و که‌مته‌رخه‌می نه‌یده‌کرد، تا نوێژ که دهمچوو، قیلئ ده‌ئ: کافر ده‌بی، به به‌لگه‌ی ئەم فەرمووده‌یه‌ی (درووده‌ی خوا به‌سه‌ربه‌ئ): جیاوازی نیوانی به‌نده‌ی موسولمان و به‌نده‌ی بی‌پروا نوێژ نه‌کردنه (موسلیم) عه‌شاماتیکی زۆر کار به‌ رووکاری ئەم فەرمووده‌یه‌ی ده‌که‌ن و نوێژ نه‌که‌ر به‌ کافر داده‌نین، ئیمامی عه‌لو و عه‌بدو‌ل‌لای کورپی موباره‌ک و ئیسحاقی کورپی راهوه‌یه‌ی له‌سه‌ر ئەم رایهن، له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کا له‌ ئیمامی نه‌حه‌مه‌ده‌وه‌ هه‌مان را په‌سه‌ند کراوه‌.

به‌لام فەرما‌یشتی ساغ ئه‌وه‌یه‌ که له‌م حا‌له‌دا کافر ناب‌ئ، ئە‌مه‌یش رای ج‌ه‌ماومری زانا‌یانی ئی‌س‌لامه‌، چون‌که‌ زاتی مه‌زن ده‌فه‌رمو‌ئ: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ} ده‌ی به‌بی گومان که نوێژ نه‌کردن‌یش له‌و گونا‌هانه‌ن که وان له‌ خوار فره‌ خوا‌ییه‌وه‌، که به‌ ته‌ع‌ییری قورئان پ‌ی‌ان ده‌گوت‌ر‌ئ: (ما دون الش‌رک) که‌واته‌ نوێژ نه‌کردن به‌ر کوفر نا‌که‌و‌ئ، ده‌نا به‌ر ئە‌م ئایه‌ته‌ نه‌ده‌کوت که ده‌فه‌رمو‌ئ: {وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ} ش‌یرک و کفری ئی‌ د‌م‌رچ‌ئ، نه‌گ‌ه‌ر خودا مه‌یلی له‌سه‌ربه‌ئ له‌ هه‌موو گونا‌هیکی تر خو‌ش ده‌بی، چون‌که‌ پ‌ی‌غه‌م‌به‌ریش (درووده‌ی خوا به‌سه‌ربه‌ئ) ده‌فه‌رمو‌ئ: خو‌ینی موسولمان هه‌موو کات‌ئ نا‌ره‌وا‌یه‌ مه‌گ‌ه‌ر له‌ یه‌ک‌ئ له‌م س‌ئ حا‌له‌دا: کافر بوونی پاش موسولمان بوون و داو‌ی‌ن‌پ‌ی‌سی داو‌ ژنه‌ی‌نان و شوو‌کردن بو‌ مرو‌فی ئازادو گوشتنی که‌س‌ئ به‌ نا‌ره‌وا.

ده‌ی نوێژ نه‌کردن به‌ر هیج یه‌ک‌ئ له‌م سیانه‌ نا‌که‌و‌ئ، که‌وا‌بوو نوێژ نه‌که‌ر کافر نه‌بی، وه‌ هه‌روا ده‌فه‌رمو‌ئ (درووده‌ی خوا به‌سه‌ربه‌ئ) هه‌ر که‌س‌ئ

شایهتی بدا که بیجگه له یهزدانی پاك خودای تر نیه و موحه ممه د پیغه مبهری خودایه و عیسایش به ندمو پیغه مبهری خودایه و به فەرموودهی خودا له مرهیم بووه و رحمة تیکه و خودا ناردوویه تی، وه شایه تی بدا که بههشت راسته و دۆزه راسته، ههر که سئ ئهم شایه تییه بدا له سهر ئهم شیوهیه خودا دهیخاته بههشت، ئیتر کردهوی ههر چی بئ. دهی نه وه تا به پئی ئهم فەرموودهیه که شه یخان گیراویانه ته وه ههر که سئ ئهم شایه تییه بدا له دهستهی بههشت ده بی، با نوێژ نه که ریش بئ، به لگه یه کی تریش هه یه له سهر نه وه که نوێژنه کهر کافر نابئ نه ویش ئهمه یه: کفر بیروباوهره، بیروباوهریش وا له ناو دلدا نوێژ کردهویه به ئه ندام ئه نجام دهرئ، له هه مان کاتدا بیروباوهری نوێژنه کهر بیروباوهریکی دروستی ساغه. ئه و فەرمووده یه ییش که ئه وانه ی بریاری بیروباوهری نوێژنه کهر دهن به لگه سازی پئ ده که ن دهرپردئ به سهر نه و نوێژنه کهرانه دا که باوهریان به فهرزبوونی نوێژ نیه. جا به ههر حال نوێژنه کهر داوای په شیمان بوونه وهی ئی ده کړئ، چونکه حالی ئهم له حالی پاشگه ز به دتر نیه، ته و به که یشی نه وه یه که نوێژنه که ی بکا دنا ده کوژرئ، چونکه حه زرم ت (درویدخواه له سهر بئ) ده فهرموئ: فارمانم پئ گراوه که جهنگ به که م له گه ل ئهم خه لکه دا تا شایه تمان ده یئن و به زمان ده یئن: ههر خودا خودایه و بهس هیچ خودایه کی تر نیه، موحه ممه دیش پیغه مبهری خودایه، هاوکات له گه ل نه وهدا نوێژ به ریکوپیکی بکه ن و زه کات بدن، ئیتر نه و که سانه ی ئاوا شایه تمان به یئن و نوێژ بکه ن و زه کات بدن نه و سهر و مالی خو یان له من قه دهغه ده که ن و خو یئ و مال و نامووسیان له من و

لەكەر بەدەستانى موسولمانان حەرام دەپ، مەگەر لەسەر حەقى شەرى بەپىي شەرىعەتى ئىسلام، ئىتر حىساب و لىپرسىنەۋەى نىازى ناو دلىان لەو دنيا لەسەر خودايە (شەيخان — رەزە غوايان لىبە). جا نوپژنەكەر ھەر كاتى مرد دەشۆررى و كفن دەكرى و نوپژى مردووى لەسەر دەكرى لە گۆرستانى موسولمانان دەنيژرى! چونكە وەك گوتمان: موسولمانە. گوتيارى دەبيژى: نە دەشۆررى و نە كفن دەكرى و نە نوپژى لەسەر دەكرى نە تەرمى بەرى دەكرى، گۆرەكەيشى كوپر دەكرىتەۋە تا بىي بە ريسوايى بۆى لەسەر ئەم كەمتەرخەمىيەى! كە فەرزىكى واى پشت گوى خستوۋە كە دروشمىكى ديارى و لەبەر چاۋە لە ئايىنى ئىسلامدا.

٣٤٧) تىكۆشان و غەزاكردن و خەباتگىران:

تىكۆشان لە غەرمبىدا ناۋى جىھادە، جىھاد لە زمانى غەرمبىدا لە جەھد و مرگىراۋە، كە بە واتا زەحمەتكىشان و تىكۆشانە، يا لە جوھد و مرگىراۋە كە بە واتا ئەرك و وزەيە، جا لەسەر ئەم بنەمايە موحاھىد (واتە: تىكۆشەر) بۆيە پىي دەگوترى موحاھىد، وە بە كوردى پىي دەگوترى: تىكۆشەر، چونكە تىكۆشەر بە ھەول و تىكۆشانى خۆى ئەوپەرى وزەو توانا خەرج دەكا بۆ بەرگرى لە شەرى دوشمن، جىھاد (يا تىكۆشان، يا غەزاكردن) لە شەرعدا برىتىيە لە شەركردن لەگەل ناموسولمانان لە پىناۋى سەركەوتنى ئىسلاماۋ بۆ بەرگرى لەگەل نىشتمان. ئەم زاراۋە بە دوو واتا بە كاردى: يەكەم غەزاكردن لەگەل دوژمن و غەزاكردن لەگەل نەفس و شەيتان، مەبەست لە نەفس لەم

جیگه یه دا نهو هیزه خو به رسته یه، که هه رکاتی زال بوو به سهر دلو دموونی که سیکا، دهیکا به خو به رستو خوداو به ندهکانی خودا پشت گوئ دهخا^(۱). تیکو شان به یه کگرتن دامه زراوه، به لگهی دامه زرانی نه م نایه ته یه: {کُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرَّةُ لَكُمْ - سورة البقرة - ۲/۲۱۶} واته: نهی پیغه مبه ری خو شه ویست! نهی به یره وانی نیسلام! جهنگردن له پیناوی نیسلاما فهرز کراوه له سهرتان، گهرچی شهرو شوړو کوشتار گرانو ناخو شه له سهر شان، چونکه ده بی به هو ی زه حمهت و ناره حه تی زوړ) هه روه ها نه م نایه ته یه: {وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً - سورة التوبة - ۹/۳۶} واته: وه کوو چو ن بی پروکان به شیوه ی گشتی هه موویان شه ر له گهل نیوه ده که ن نیوه ی موسو لمانیش ناوا هه مووتان به گشتی شه ر له گهلانا بکه ن) هه روه ها نه م نایه ته ی تریشه {وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ - سورة البقرة - ۲/۱۹۱} (واته: له هه رلایه ک کافران بهر هه ویلتان که وتن و چنگتان لیان گیربوو بواره یان مه دهن هه ر له ویدا بیانکوژن) سهر به لگه یه کی تری دامه زراوی غه زاو تیکو شان نه م فهرمووده یی هه زره ته: فهرمانم پی کراوه که جهنگ بکه م له گهل نهو خه لکه دا تا شایمتمان دینن و ده لئین... تا کو تایی، که می له مه وپیش رابورد.

(۱) وجاهد النفس بهذي الدار

باسی گه ورهیی خه باتگپران:

خودای گه وره دمفه رموی: { لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى - سورة النساء - ۴-۹۵ } واته: نهو موسولمانانهی که له جیگه و ریگهی خویان دانیشتون و بهی بههانهیهکی رهوا تهرکی غه زایان کردوه یه کسان نین له گهل نهو موسولمانه تیگوشهرانهدا که له ریگهی خودادا سهرگهرمی تیگوشان و خه باتگپران و بهسهر و بهمال خزمهتی نایینی خودا دهکن، خودا بهرهمهتی خوی پایهی نهو خه باتگپرانهی که بهسهر و بهمال تیدهگوشن بهرز کردوتهوه بهسهر پلهی موسولمانه دانیشتوهکاندا بههردوو لایش خودا مزدهی بههرهی چاکی له بهههشتا پی بهخشیون).

برپاری غه زاکردن:

خوای گه وره دمفه رموی: { فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ - سورة التوبة - ۱۲۲/۹ } واته: دهبوو لههر هوزیکتان دهستهیی راپه پینایه و بجوونایه بو غه زاو دهستهیه کیشتان له مالهوه بمانایه تهوه. دهی نهومتا بهپیی نه نایه ته دهرکهوت که غه زاکردن فهرزی کیفایهیه، نهک فهرزی عهین، له بهر نهوهیش نهگهر غه زاکردن خود فهرز (فهرزی عهین) بی نیش و کاری خه لک ههموو رادهوهستی و ولات ویران دهی).

بەلام جارى وا دەبى شتى روودەدا بە ھۆيەو غەزا دەبى بەخود
فەرز، وەك ئەو ھۆزى كافىر لە لايەكەو سەنورى ولاتىكى ئىسلامى
بەزىنى، يا لە نىزىكەو ھەوار ھەل بدن، لەكاتى وادا غەزا خود فەرزە
لە سەرگشت نىرىنەيى كە دەستى چەك بگرى لە خەلگى ئەو ولاتە، وە
بەپى تواناى خۇيان فەرزە لە سەريان پىشگىرى لە ھىرشى بىپروايان
بكەن و مەترىسيان لە ولات دوور بخەنەو. تەنانت ئەگەر يەك پياو يا
يەك ژنيان لە خۇمان دىلكردبوو، وە ھىشتا نەيشەتابوونە ناو
ولاتمانەو، پىويستە لەسەرمان ھەولتى رزگاركردى ئەو دىلەمان بدەين،
ئەگەر نوميدي رزگاركردى ھەبوو، چونكە رىزى موسولمان لە رىزى
ولاتو نىشتان گەورەترە، كەواتە ئەمىش وەك پىويستە رزگار بكرى.

لاى كەمى پىويستبوونى غەزاكردن:

بە لايەنى كەمەو ھەموو سالى غەزاكردن يەكجار فەرزە، چونكە
پىغەمبەر (مروودە خوا لەسەربە) دوا ئەو كە فەرمانى پى كرا بە غەزاكردن،
ھىچ سالى وازى لە غەزاكردن نەھىناو ھەتا سالى لە دنيا دەرچوونى،
يەكەم غەزاي ھەزرت (مروودە خوا لەسەربە) لە دواى كۆچى بۆ مەدينە
غەزاي (ودان) بوو، بەدر لە سالى دوومى كۆچيدا بوو، ئوحد لە
سەيەمدا، زاتورىقاع لە چوارەمدا، خەندەق لە پىنجەمدا، حودەيبىيە لە
شەشەم دا، فەتحي قەللى خەيبەر لە ھەوتەمدا، فەتحي مەككە لە
ھەشتەمدا، غەزاي تەبووك لە نۆيەمدا. دەى پەپرەويكردى پىغەمبەر
(مروودە خوا لەسەربە) فەرزە، لەبەر ئەو ھىش چونكە خواى پاك و پىرۆز
دەفەرموى: {أَوَّلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ -

سورة التوبة - ۱۲۶/۹ { واتە: سەيرە! ئەو بۇجى ئەمانە لە بەسەرھاتى دلتەزىنى خۇيان پەند وەرنەگرن، ئەو ەتا بە بەرچاوانەو ئەو ەتى پېغەمبەرى خودا تەشريفى ھاتوو بۇ مەدینە ھەر سالى جارى يا دوو جار گىرۋە دەبن و تووشى کارمەساتى ناخۇش دەبن، كەچى ئەو ەندە بېعارن عىبەت ناگرن - ئىمامى موجدھىد (رەمەت و رەزە خودە گەرە لېئە) دەفەرموى: سەبارەت بە غەزاگرن ھاتۆتە خوارەو. لەبەر ئەو ەش چۈنكە غەزا لەو فەرزەنەيە كە دووبارە دەبنەو، دەى لای كەمىش بۇ دووبارە بوونەو ەى فەرزەك سائە، وەك رۇزو، وەك زەكات. ئەو ەندە ھەيە ھەركاتى دووبارە بوونەو ەى زياتر لەيەك جار پىويست بوو لە يەك سالا، ئەو پىويست دەبن، چۈنكە غەزا فەرزى كىفایەيە، لەبەر ئەو بەپى پىداويستى ئەندازەى بۇ ديارى دەكرى.

۳۴۸) مەرجه كانى پىويستبوونى غەزاگرن:

حەوت مەرجه ھەيە: ئىسلام و رەسەمبوون و ھۆشى ساغ و ئازادى و ئىرىنەيى و لەشساغى و تواناى شەركردن. واتە: ھەر كەسى ئەم حەوت مەرجهى تىادا ھاتەجى، زاناكان بەيەك دەنگ دەفەرمون: ئەو كەسە لەو دەستەيە كە لەكاتى پىويستدا غەزاگرنى لەسەر فەرزە.

بېپروا بۆيە غەزاي لەسەر نىە، چۈنكە خوداى گەرە رووى قسەى لە موسوئلمانانە، نەك لە بېپروايان، كاتى دەفەرموى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ - سورة التوبة ۱۲۳/۹} واتە: ئەى گەلى موسوئلمان! جەنگ بكن لەگەل ئەو ناموسوئلمانانەدا كەوان لە نرىكتانەو ەو سنوورىيان وا بە سنوورتانەو، ھەتا چاوترسىن

ببن و سامو ترسی ئیوه بجیته ناو دلیانه و مو زهبرو زهنگو دلیریتان به چاوی خویان ببینن، ههتا تهمن خوار ببن و چاوی تهماعتان تی نهبرن). له بهر نه وهیش چونکه بیروا که سهرا نه دها بو نه وهیه که نیمه پاسی نهو بکهین نهک نهو پاسی نیمه بکا. مندالیش بویه غهزای له سهرا نیه چونکه خوای گه وره دهفرموی: {لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ - سورة التوبة - ۹۱/۹} (واته: کهسانی لاوازو بی هیزو نه خوش و ههزاری نه دارا که مالیان نیه ههتا بهختی بکهن له ریگهی خودادا، نه گلهیی نه تاوان له سهرا نه مانه نیه له نه کردنی غهزادا، به مهرجی دلسوزی خویان بو خواو پیغه مبهرا دربرن له کاتی خویا) دیاره که مندا لان بهر لاوازو بی هیزان ده که ون. دیسان له بهر نه وهی که پیغه مبهرا (درویده خواو له سهرا نه) له روژی غهزای به دردا نه زاتانهی به بچووک دانا، له بهر نه وه ریگهی چوون بو غهزای پی نه دان، واته: زهیدی کوپی ثابت و رافیعی کوپی خه دیچ و بهرای کوپی عازیب و ئیبنو عومهر (رهزاه خواو له سهرا نه) له سهرا نه دها فرموی: ئیبنو عومهر (رهزاه خواو له سهرا نه) له سهرا نه دها فرموی: روژی غهزای نوحود چوارده سال بووم، ویستم به شداری نهو جهنگه بکهم، پیغه مبهرا (درویده خواو له سهرا نه) ته ماشای کردوم و ههلی سهنگاندم تا بزانی بهرگهی شهر ده گرم یانا، به لام له بهر بچووکی ته مه نم به گهن دی نه کردم، وهلی روژی غهزای خه ندهق بازده سال بووم، پیغه مبهرا بو هه مان مه به ست سه رنجی دام، نه مجاره یان ریگهی غهزا کردن پیدام). شیتیش بویه غهزای له سهرا نیه چونکه نه رکدار (مکلف) نیه. بویه شیز نازادی مهرجه چونکه گۆپله غهزای له سهرا نیه، چونکه زاتی مه زن دهفرموی: {وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ - سورة التوبة -

۴۱/۹} واته: بهسهر و بهمال، به سامان و به گیان خهبات بگپرن - دهی
 ناشکرایه که کویله مالی نیه، له بهر نهوه بهر نهه نایهته دهکوهی:
 {وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ}.

جابریش (رهزاه خواه لیبه) دهفه رموی: جاران کاتی پهکی دههاته
 خزمهتی هه زهت (هرووه خواه لهسه به) که پهیمانی بداتی، نه گهر
 نهیناسیایه دهپرسی: آیا نهه نازاده یا بهندهیه؟ نه گهر عهرزبان
 بگردایه: نازاده، لهسهر نیسلام و خهباتگپران پهیمانی لی و مرده گرت،
 نه گهر عهرزیشیان بگردایه: کویلهیه، هه لهسهر نیسلامهتی پهیمانی لی
 و مرده گرت، لهسهر غهزاگردن پهیمانی لی و مرده دهگرت له غهزاشا
 پیغه مبهه له تالانی بهشه پیشکی بو بهنده دانه دهنه، دهی نه گهر بهنده
 لهو دهسته بویه که غهزا فهزده لهسهریان له تالانی جهنگی کافران
 وهک نازاد بهشه پیشکی بو دانه گوتمان نیرینهیی مهرجی پیویستبوونی
 غهزایه چونکه میینه غهزا له سهریان پیویست نیه، چونکه خودای
 گهوره دهفه رموی: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ -
 سورة الأنفال - ۶۵/۸} واته: نهی پیغه مبهه خودا! هانی
 موسولمانهکان بده لهسهر غهزاگردن و جهنکردن - له عهرمبیدا
 (صیغه) داریژگی پیاو جیایه له داریژگی ژن، لیهدا لهه نایهته دا
 داریژگی نیرینه بهکار هاتوو، که (المؤمنین) لهلای نیمامی شافیعی
 (رهزاه خواه لیبه) ژنان بهر نهه داریژگیه ناکهون چونکه نهوان داریژگی
 تایبهتی خوین هیه که (المؤمنات) ه، چونکه لهلای شافیعی کاتی ژنان
 بهر داریژگی پیاوان دهکوهن که بهلگهیهک هه بی لهسهر نهو
 بهرکهوتنه.

داریزگه واته: سیغه. له عانیشه‌یش {ره‌زاه‌خواه‌ایبە} پرسیارکرا. غه‌زای ژنان چیه؟ فه‌رمووی: غه‌زای ژنان هه‌جه. وه‌کی تریش ژن لازه‌بوون و بێ وه‌جه له‌به‌ر نه‌وه به‌ر (الضعفاء) ده‌که‌وی، که به‌پیی نایه‌ته‌که‌ی پیشه‌وه غه‌زایان له‌سه‌ر نیه، هه‌روه‌ها نی‌رو می‌یش غه‌زای له‌سه‌ر نیه. توانایش مه‌رجه، که‌واته نات‌ه‌وانا غه‌زای له‌سه‌ر نیه، وه‌ک کو‌یرو نه‌خۆش و شەل، چونکه توانای نه‌رک و زه‌حمه‌تی غه‌زایان نیه. نه‌وه‌تا یه‌زدانی پاک له‌م گۆشه نی‌گایه‌وه ده‌فه‌رموی: {لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ - سورة النور - ۶۱/۲۴} هه‌روا غه‌زا له‌سه‌ر نه‌وه هه‌زاره‌یش نیه که نه‌توانی مه‌سره‌فی خۆی و خیزانی دابینه‌کا، به‌ پیی نایه‌تی {وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرْجٌ} به‌لام نه‌گه‌ر دو‌ژمن له‌سه‌ر سنو‌ور یه‌خه‌ی پی‌گرتن بوونی مه‌سره‌فو ژبو‌ار مه‌رج نیه. هه‌تا ئیستا قسه‌مان له‌وه‌یه که کافران پی‌یان نه‌نابی‌ته ناو ولاتی موسو‌لمانانه، وه‌ دهن‌ا هه‌رکاتی رژانه ناو ولاتمانه‌وه‌و دایان به‌سه‌ر موسو‌لمانانانه وه‌ موسو‌لمانانه‌کان سو‌ور ده‌یانزانی هه‌ر کاتی کافران هه‌ر که‌سیک له‌وانب‌گرن ده‌یکو‌ژن نه‌وه له‌ هه‌ل و مه‌رجی وادا پی‌ویسته له‌سه‌ر هه‌موو موسو‌لمانی که چه‌نده‌ی بو‌ ده‌لو‌ی به‌رگری له‌ خۆی بکا، ئیتر له‌ کاتی وادا بو‌ به‌رگری به‌پیی توانا سا‌غو نه‌خۆش و ئازادو کو‌یل‌ه‌و ژن و کو‌یرو شەل هه‌موو یه‌کسانن چونکه نه‌وه شه‌ری مان و نه‌مانه، گوشتاری وا به‌رگریه له‌ نایین و له‌ نیشتمان، بریتی نیه له‌ شه‌ر له‌ پی‌ناوی ولات گرتندا.

۳۴۹) بریاری دیلی بیبروایان:

دیلی بیبروایان دوو جۆرن: -

جۆری یه کهم: هر له گه‌ل گیران به خودی گرتنه که ده‌بن به کۆیله، نه‌مانه‌یش بریتین له ژنان و له منالان.

جۆری دووهم: به خودی دیلکردنه که نابن به کۆیله، نه‌مانه‌یش پیاوانی ره‌سیدهن.

جۆری یه کهم: کوشتنیان له‌پاش دیلکردنیان نادرسته، هه‌روه‌ها شیتیش، مه‌گه‌ر شیتێ که جه‌نگ بکا، چونکه پی‌غه‌مبه‌ر (درووه‌ خوا‌ له‌سه‌ربه‌) ریگه‌ی کوشتنی نه‌داون، ئیبنو عومه‌ر (ره‌زای‌خوا‌یان‌ له‌به‌) ده‌فه‌رمو‌ی: له‌ غه‌زایه‌کا پی‌غه‌مبه‌ر (درووه‌ خوا‌ له‌سه‌ربه‌) تی‌په‌ری ژنیکی کوژراوی بینی، نارم‌زایی ده‌ربه‌ری سه‌بارمه‌ت به‌ کوشتنی ژن و منال له‌ غه‌زادا (ش).

جا هه‌رکاتێ منالێ یا ژنی به‌دیل گیرا یه‌کسه‌ر ده‌کرێ به‌ کۆیله، چونکه پی‌غه‌مبه‌ر (درووه‌ خوا‌ له‌سه‌ربه‌) ژن و منالێ دیلیشی رێک وه‌ک مائی تالانی به‌سه‌ر جه‌نگاو مه‌ره‌کاندا دابه‌ش ده‌کرد، شیتیش له‌م به‌ریارمه‌دا ده‌ق وه‌ک منداڵ وایه‌. ژنان به‌ مه‌رجێ ده‌کرێن به‌ کۆیله که‌ خوا‌هن نامه‌بن، به‌لام ژنی دیلکراو نه‌گه‌ر له‌ خوا‌هن نامه‌کان نه‌بوو، وه‌ک ژنی زه‌ندیق و بته‌ره‌ست، نه‌وه نه‌گه‌ر فه‌بوو‌لی ئیسلام نه‌کا له‌لای شافیعی (ره‌زای‌خوا‌ له‌به‌) ده‌کوژرێ.

جۆری دووهم: که بریتین له‌ پیاوانی ره‌سیده‌ نه‌وه چاره‌نووسیان به‌ ده‌ستی پی‌شه‌وا‌یه، خو‌ی له‌ باره‌پانه‌وه سه‌ره‌پشکه له‌ یه‌کێ له‌م چوار

شته: کوشتن، یا کردن به کۆیله، یا نازادکردنیاں به پیاوهتی، یا بهره‌للاکردنیاں بهرامبهر به تۆلهیی، جا ئەو تۆلهیه سامان بی یا دیلی خوومان بی که له‌لای ئەوان بی. پێشه‌وا له‌مانه کامیان به باش دهرانی ئەوه ده‌کا. به‌لگهی دروستبوونی کوشتنیاں - ئەگەر پێشه‌وا به باشی بزانی - ئەم ئایه‌ته‌یه { فَاَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ } پێغه‌مبهریش (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌دا) عقبه‌ی کوری ئەبو موعیطو نه‌ضری کوری حاریثی له‌ رۆژی به‌دردا دیلکردو به‌ندیکردن له‌ پاشا کوشتنی، به‌لگهی کردنی به‌ کۆیله‌یش ئەوه‌یه‌که، حه‌زهرت (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌دا) ژن و منالی به‌نی قورمیطله‌و به‌نی موططه‌لیقو هۆزی هه‌وازی‌نیکرد به‌ به‌ندی و کۆیله، به‌لگهی نازادکردنیش به‌ پیاوهتی ئەم ئایه‌ته‌یه { فَإِمَّا مَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءٌ } پێغه‌مبهریش (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌دا) له‌ رۆژی به‌دردا به‌ پیاوهتی ئەبو العاصی کوری ربیعی نازادکرد، هه‌روا ئەبو عیزه‌ی جه‌مه‌حی به‌ پیاوهتی نازادکرد، ئەوه‌بوو موسو‌ل‌مانان ثومامه‌ی کوری ئوشالیان دیلکردو به‌ستیانه‌وه به‌ کۆله‌که‌ی ناو مزگه‌وته‌وه، تا پێغه‌مبهر (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌دا) به‌ره‌للا کرد، به‌لگهی تۆله‌وهرگرتنیش ئەم ئایه‌ته‌یه { فَإِمَّا مَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءٌ - سورة محمد - ۵/۴۷ } واته‌: جا پاش ئەوه‌ یا به‌ پیاوهتی دیله‌کان به‌ره‌لا بکه‌ن یا به‌ به‌رامبهر به‌ ئەندازه‌یی مال نازادیاں بکه‌ن - پێغه‌مبهریش (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌دا) دیله‌کانی غه‌زای به‌دری به‌ به‌رامبهر به‌ مال نازادکرد. ئەوه‌نده هه‌یه ئەگەر دیلکراوه‌که خۆی به‌نده بوو سه‌ره‌پشکی تیانایه‌ته‌جی، به‌لکوو یه‌کسه‌ر ده‌کرئ به‌ کۆیله. هه‌ر که‌سی‌کیش له‌ پیش دیلکردن و به‌یده‌ست کردنی‌دا موسو‌ل‌مان بیئ سه‌رو مالی خۆی ده‌پاریزی، به‌پێی فه‌رمووده‌که‌ی (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌دا):

فەرمانم پى كراوه كه جهنگ بكهه له گهل نهه خه لكهدها.. تاد. له باسى
 برپارى نوپز نه كهردا، له پيش باسى غهزاوه رابورد. مندالى بچووكى
 خوشى دهپاريژى، حوكم دهكرى به ئىسلامهتى نهوانيش دهبن به
 پاشكوى خوى، له سهر برپارى فهرموودهى ساغ ههركاتى باپيره
 موسولمان بوو كورمزاكانيشى دهپاريژى، به مهرجى منال بن، له مهدها
 شيتيش برپارى منالى بو ههپه. ههروا زنىش ههركاتى موسولمان بوو
 سهرو مال و منالى خوى دهپاريژى. به لام منالى گهوره به هوى
 موسولمانبوونى باوك و دايكه وه ناپاريژى چونكه خوى بو موسولمان
 بوون سهر به خويه.

٣٥٠) موسولمانبوونى منال:

له كاتى هه بوونى يهكى لهه سى هوپهدها برپارى موسولمانهتتى
 منال دهدرى:

يه كههه: باوكى يا دايكى ئىسلام ببى، بو نهه مه بهسته باپيرهو
 نهكيش له پايه باوك و دايكان، بهپى ئايهتى {وَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ - سورة الطور -
 ٥٢/٢١} واته: وه نهو كه سانه كه باومرپان كردوو له سهر شيوهيهكى
 تهواوى دامه زراو، وه بوون به هوى باومرپهئنانى نه ته وه گانيشيان، نه وه
 له پاشه روژا نه وه گانيشيان ده بهينه پايه بهرزى نهوان، بو چاوو دل
 روشنكردى نهوان. وهكى تريش له شوپنى منال بو حوكم كردن به
 موسولمان بوونى ببى به پاشكوى ديلكهرى موسولمانى، دياره بو نه وه

باشتر دهبی به پاشکوی باوکی یا دایکی، چونکه باوک و منال، یا دایک و منال پارچه‌ی یه‌کترین و خوین تیکه‌ئن.

دووهم: به تهنیا دیلبکری، باوک و دایکی له‌گه‌لدا دیل نه‌کرای، دیلکه‌ره‌گه‌یشی موسولمانبی، له‌م کاته‌یشا بریاری موسولمانه‌تیی دهری و دهری به پاشکوی دیلکه‌ره‌گه‌ی، نه‌مه‌یش به یه‌کگرتن وایه، سهره‌پای نه‌وه‌یش ده‌لئین: منال سهره‌وکاری خوی پی ناکری، قسه‌ی ده‌گه‌رو برشتی نیه، دهبی به دواکه‌وته‌ی دیلکه‌ره‌گه‌ی، چونکه به‌خیوکردن و په‌روم‌ده‌کردنی له‌سهر دیلکه‌ره‌گه‌یه‌تی ریک وهک له‌وه‌وپیشی باوکی.

سییه‌م: منالی دوزراوه‌ی ولاتی نیسلام بی، چونکه مادام زور تری خه‌لکه‌که موسولمانن و ولاتیش ولاتی موسولمانه نه‌و لایه‌نانه زال دهبن، له‌بهر نه‌وه‌یش نیسلام ههر سهرده‌که‌وی، نابی هیچی تر سهری بکه‌وی، وه له‌بهر نه‌وه‌یش که پیغه‌مبهر (مروهه‌ خواجه‌ له‌سهره‌) ده‌فه‌رموی: هه‌موو مندالی کاتی له‌ دایک دهبی به سروشت، به خودا‌کرد نه‌ماده‌یه بو خودا ناسین، به‌لام له‌وه‌دوا باوک و دایک و په‌روم‌ده‌که‌ری و نه‌ریت و باوی ناو کۆمه‌ل ده‌یگۆرن و له‌پری دهری ده‌که‌ن، جا یا ده‌یکه‌ن به جووله‌که یا به گاور یا به ناگر په‌رست، یا به بوت په‌رست و فره‌ خواو شتی تری و، پیاوی عه‌رزیکرد: قوربان! نه‌ی پیغه‌مبهری خودا! باشه پیمان بفه‌رموو نه‌گه‌ر نه‌و مناله به ساوایی له‌ پیش نه‌و گۆرپین و له‌پری دهر‌کردنه‌دا بمری چاره نووسی چیه؟ فه‌رمووی: خودا خوی باش ده‌زانی نه‌گه‌ر نه‌و منداله گه‌وره ببوایه کارو کردموه‌ی چی ده‌بوو (ش = شه‌یخان: بوخاری و موسلیم).

بىز ئاننى:

جوكمىكرىن بى موسولمانىتى مىنالى دۇزاروۋى تايىبەت نىيە بى ۋىلاتى
ئىسلامىيە، بىلگىۋى ئەگەر ۋىلاتىگە ۋىلاتى كىزىش بى، بىرىرى
موسولمانىتى مىنالى دۇزاروۋىگە دىدەين، بى مەرجى ئەۋ ۋىلاتى
موسولمانى تىيى، چۈنكى پىغەمبەر (مىروۋىدە خىۋا لەسەربى): دىفەرمۇ:
(ئىسلام زىاد دىكا، كەم ناكى) (ئەبۇ داۋود گىپراۋىيەتەۋە. بىروانىتاج/ ۳ ل
— ۵) بىلەم بىھەر حال ئەگەر بىمىندان (نىمىيە) يەك هات گوتى:
مىنالى مىنەۋە بىلگى ھەبۇ، بىلگىيەكى ۋا كە بىنچەى پى بچەسپى،
ئەۋ مىنالىگە دىلگى بىۋەۋە دىبى بىھى خۇى، لە كىزىشدا ھەر دىلگى
بىۋەۋە، چۈنكى بىلگە لە ۋىلات بىھىز ترە. واتە: سىخىۋىنەۋى بىنچە
بى بىلگە بىھىز ترە ھەتا سىخىۋىنەۋى نىيىنى بىھۇى ئەۋەۋە كە لە
ۋىلاتى ئىسلامدا لە دىك بىۋە دادىنرى بى موسولمان.

۳۵۱) باسى كەلۈپەلى كۆزراۋ:

باسى ھەيە لەم باسەدا پىيى دىگوترى (سەلەب) سەلەب لە زىانا
ۋاتە: شت بى زۇر سەندن، لە شەرا: بىرپىيە لەۋە موسولمانى لە
غەزادا ناموسولمانى بىكۆزى ۋ تفاق ۋ كەلۈپەلەكى روت بىكاتەۋە بىبات
بۇ خۇى. سەر بىلگى ئەمە ئەم فەرمۇدەيەتى (مىروۋىدە خىۋا لەسەربى): كەسى
لە غەزادا ناموسولمانى بىكۆزى ۋ بىلگى ھەبى لەسەر ئەۋە كە خۇى
كوشتۋىيەتى، ئەۋە روتى بىكاتەۋە بۇ خۇى ۋ تفاق ۋ كەلۈپەلەكى بىبا
بۇ خۇى. (ش) ئەبۇ داۋود دىگىپىتەۋە كە ئەبۇ طەلجە (مەزەلە خىۋا لىيە) لە

روژی غهزای خهیبهرا بیست پیاو دهکوژی، وه تفاقو کهلوپهلی همر بیستیان دها بۆ خۆی. نیت خواھ له شهڕه مهیداندا بیکوژی، یا لهناو ریزی شهردا بیکوژی، یا له پشتیهوه بۆی بجۆ و بیکوژی یهکسانه، چونکه نهبو قهتاده (رهزاه خواه لینه) دمهفرموی، له سالی غهزای حونهپندا، لهگهڵ چهزهدتا (درووده خواه لهسهره) دهرچووین، کاتێ بهرهنگاری ناموسولمانهکان بووین له سههرهتاوه موسولمانهکان زال بوون و سههری دوان سههرکهوتن، پیاویکم دی له بتپهرستهکان پیاویکی موسولمانی دابوو بهزهویداو لهسههری دانیشتبوو دهیویست بیکوژی، منیش سوورپکم بۆی خواردو له پشتیهوه بۆی چوومو شمشیرپکم مائی بهسههر نهپهه شانیدا گهیاندمه سههر جیگهی کاریگههه، لهگهڵ نهوهپشا پهلاماری دامو باوهشی پیاما کردو به گوشینیکی وا گوشیمی مردنم به چاوی خۆم دی، بهلام دوا نهوه کهوته گیانهلاو تلیسایهوهو منی بهردا، بهره بهره سوپای نیسلام شکستیان تی کهوت منیش رامکرد، لهپێ گهیشتم به عومهههه کورپی خهطاب (رهزاه خواه لینه) فهرمووی: نهوه نهو خهلکه جییانه بۆچی وا شکان؟ گوتم: فهرمانی خودا وابوو، چارهنووسی خودایی رهتبوونهوهی نیه، له پاشدا خهلکهکه گهپانهوهو شیرانهو مهردانه تی ههلهچوونهوهو له دهووری چهزهدت (درووده خواه لهسهره) وهک شووای پۆلایین ناخلهیان داو گوئی سههرکهوتنیان له مهیدانا، به ههلهتهی پالنهوانهیان، به دوژمن بهجی هیشت و ئالای ههمیشه سههربهرزو سههرکهوتوو موچهمهههه دیسانهوه له مهیدان شهکانهوه، جا لهپاش سههرکهوتن چهزهدت (درووده خواه لهسهره) دانیشتو فهرمووی: کهسێ له غهزادا نا موسولمانی بکوژی و بهلگهی هههه بهسههر نهوه، نهوه با کهلوپهلو تفاقهکهی رووت بکاتهوهو

بیانات بو خوی. تا نهوئ که دهفرموئ: پیغمبر (دروود خواه لهسهوید) تفاقئ نهو کوژراوهی دابهمن (ش/د/ت) (له نهصلهکهو له نهصلئ نهصلهکهدا دهفرموون: له سائی فهتئی قهلائی خهیبهردا. بهزمینم نهمه ههلهیه، راستهکهی رۆزی غهزای حونهینه، وهک بهنده نوسیومه. بپروانه: تاج/۸ ل — ۱۴۸. کوردی تاج جلد/ ۴ ص ۲۸۲ عهرهیی. شهرحی صهحیحی موسلیم نهوهوی/۱۲ ص ۵۷، عمدة القاری ج/ ۱۵ ص ۶۸، عمدة القاری ج/ ۱۷ ص ۲۹۹، اقتران النیرین بهرگی/ ۴ لاپهړه/ ۲۸۹. به بۆچوونی من له کفایه الاخیارهکهدا ههلهی نووسیاره، یا ههلهی چاپه، له دهست خهتهکهدا حنین باش نهنوسراوه به خیر چاپکراوه، دانهری فیهولویهسهرهکهیش بهبئ تهحقیق روونووسی کردوو. والله أعلم — ومرگپ).

نهگهر زیانیشی له کوژ بخا وهک کوشتنی وایه، وهک نهوه به برینی زۆر کوژهواری بکا، یا نهندامه سههرهکییهکانی پهک بخا، وهک نهوه کوپری بکا، یا هر دوو دهستی، یا ههر دوو قاجی بپری، له ههل و مهرجی وادا تفاق و کهلوپهلهکهی هی خویهتی، لهسهر فهرموودهی رۆشنتر (الاضر) نهگهر دیلیشی بکا ههروایه، چونکه بهدیگردنیش زیانی له کوژ موسولمانان دهکهوئ، نهگهر به کۆمهلی بیپروایی له غهزادا بکوژن له کهلوپهلهکهیدا دهبن به هاوبهش.

۳۵۲) دابه شکردنى مالى تالانى:

تالانى به عهره بى ناوى (غهنيمه) يه، له غهنم ودرگير اووه که به واتا قازانجه، له زاروى شهرعى پيروزدا؛ نهو ماله يه که به زور له بېر وای شهر که ودره گيرى، که داده نرى به دهستکه وتى جهنگ، خوى به ووى کوشتاروه بى، يا به ووى غاردانى ماین و نه سپو و شترو هيسترو گويزرو پاپورو نوتومبيلو شتى ترى واوه بى، له هه موو جوړه که رسته و تفاقى ترى جهنگ. به وشى (شهر کهر) مالى پاشگهز ددره چى، چونکه نهو به مفته مال (فهيا) داده نرى، نه که به تالان، بنه مای سهر به لکه بو تالانى نه م نايه ته يه (واعلموا انما غنمتم من شى فان لله خمسہ وللرسول - نه نفال - ۸/۴۱) واته: نهى کهلى ئيسلام! نهو تالانى يه که به جهنگ ودرې بگرن له بېر واکان، چ که مى چ زورى، نهو پيوسته که پينجيه کى بهش بکه نهو بهم دهستووره که وادى: پينجيه کى نهو پينجيه که بو خداو پينجه مېهر).

پشکى پينج يه که له سامانى تالانى جيا دهکريته وهو نهو چوار پينج يه که کهى ترى به سهر جهنگاو دره گانا له سهر نه م ياسايه دابهش دهکرى: يه که پشک بو پيادهو سى پشک بو سوار، چونکه پينجه مېهر (درووه خوا له سهر بى) له غه زای خه يبه ردا ناوى کردووه، نه م سى پشمه که ددرى به سواره به شى ديارى کراوى خويه تى، له بهر نهو يه که ماینى پى بى يا زياتر ژماره ي پشکى بو زياتر ناکرى. چونکه له روژى خه يبه ردا زوبه پير چهند ماینى کى پى بوو له گهل نهو ویشدا پينجه مېهر به شى يه که ماینى پى دا (ئيبنو ماجه) له گيرانه وه يه کى نه بو داووددا: يه که پشک بو

پيادهو سڻ پشك بۆ سواره، دوو پشك بۆ مايهنگه كهي ژيري و پشكي بۆ خوي. له گفټ (لهفظ) يكي بخاريدا: دو پشكي بۆ مايين دادهناو يهك پشك بۆ خاوه نه كهي.

مه رجي نهو كه سه ي شاياني نه م به شه پشكه يه:

مه رجي يه كه م: ئيسلامه، بئپروا پشكي نيه، به لام نه گهر به فهرمانى پيشهوا ئاماده ي شه پر كردن بوو سووكه به شيكى پئ ددرئ، چونكه جووله كه كانى به نى قه ينوقاع، له شه ردا يارمه تى پئغه مبه ريان دا، له سه ر داواى خوي (درووده خواه له سه ربه) له دواييدا له ده سكه وتى جهنگ سووكه به شيكى پئياندا، نه گهر به بئ فهرمانى پيشهوا له خويه وه ئاماده ي جهنگ بوو هيچى پئ نادري، نهو سووكه به شه شتيكه ناگاته پشكي پياده. پيشهوا به كووشى خوي نه ندازه ي به پئي شوين بۆ داده نئ، بۆ وي نه زياتر به شه ركه ر ده دا هه تا كه سيكى تر، زياتر به شه ركه ري ده دا كه زياتر شه رپكا هه تا نهو كه سه ي كه كه متر شه رپكا، هه روا زياتر به سوار ده دا له چاو پياده دا، زياتر به و ژنه ده دا كه تيمارى زامار ده كا له چاو نهو ژنه دا كه ئاگادارى تفاقيان ده كا. ئيتر به پئي سوودو قازانجى خاوه نى سووكه به ش به شى بۆ زۆرو كه م ده كرى.

مه رجي دووهم: ره سيده بوونه، منال پشكي نيه، گه رجي پيشه وائش ريگه ي پئ دابئ، به لام چكيكى پئ ددرئ، چونكه هه رچون بئ هه ر قازانجيكى هه يه، هه ر هيچ نه بئ تارمايى موسولمانانى پئ پتر ده بئ و قه ره بائعييان زۆر ده كا. قه رمايشتى شافيعى (ره زاه خواه لپبه) وا ده گه يه نئ، كه پئغه مبه ر خوي (درووده خواه له سه ربه) چكيكى پئ داوه، به لام

پشك بۆ منال دانانرى، چونكه لهو دهستهيه نيه كه غهزاكردن له سهریان پيويسته (چك: شتى كهه: سووكه بهش).

مهرجى سييهه: نازاديه، له بهر نهوه بهنده پشكى نيه، چونكه نه ميس له دهستهى پيويستبوونى جهنگ نيه، به لام چكىكى پى دهرى، چونكه ههه سوودى ههيه، ههه تارمايى موسولانان له بهر چاوى بىروايان پتر دهكا، له بهر نهوهيش كه پيغمبههه خوى (درووهه خواه له سه رههه) له رۆزى خه به رههه دهستهكهوتى جهنگ چهكىكى دا به عومه يري به نهدهى نه بهه له خم. (تيرمىنى گىراويه ته وه، وه دهفه ره موى: فه ره مووده يه كى جوانى ساغه) (چكىدان واته: رهضخ - وه ره گىر).

مهرجى چوارهه: هوشى ساغه، شىت پشكى نيه چونكه لهو دهسته نيه كه غهزاكردن پيويسته له سه ره يان له سه ره قسهى ئيمامى ماوه ردى (ره مه ته وه زاه خواه لى بهه) پيغمبههه (درووهه خواه له سه رههه) چكىكى به شىت داوه.

مهرجى پينجهه: نىرينه ييه، زن پشكى نيه، چونكه نهوهيش له دهستهى پيويستبوونى غهزا نيه، به لام له دهسكهوتى جهنگ سووكه بهشى پى دهرى، مىردى ببى يا نه بى يه كسانه، چونكه ئىبنو عه بباس لهو نامه يه دا كه وه لامى نه جدهى هه ره وورى تىادا داوه ته وه دهفه ره موى: (به لى پيغمبههه (درووهه خواه له سه رههه) زنانى ده برد بۆ غهزا، نه ره كيان نه وه بهو تىمارو دهرمانى زاماره كانيان ده كرد، له تالانىش به خشىشى ده دانى، به لام وهك پىاوان پشكيان بۆ دانه دهرهه) (م/ د/ ت/ ن).

نهه چوار پينجيه كه ناوا وهك باسكرا دابهش ده كرى پينج يه كه كهى تريس ناوا دابهش ده كرى: ده كرى به پينج به شه وه، پشكىكى

هی پیغمبهر خوی بووه لهکاتی ژيانی خۆیدا، بهپیی ئایهتی (فان لله
خمسه وللسول) تهنیا بۆ پیرۆزی له سهرهتای نهم پشکهوه ناوی خودا
هینراوه، یا بۆ نهوه که بزانری که نهم پشکه تایبهت نیه به کاتی ژيانی
پیغمبهرهوهو بهس، به جۆریکی وا که لهپاش مهرگی خوی تهواو بی،
بهلکوو له پاش خۆشی بۆ بهرژهوهندی موسوئلمانان خهرج دهکری،
چونکه عهمری کوری عهبهسه (رهزاه خواه لیبه) دهفهرموی: پیغمبهر
(هرووه خوداه کهوره لهسهره) جارێ لهلای وشتریکا - له مائی تالانییهکه -
نویژی بۆ کردین، که سلاوی دایهوه تهلی تووکی له تهنشتی وشترهکه
ههلگرتو فهرمووی: پینج یهکی لی دهرچن ئانهم تهلهمووه چیه، له
دهستکهوتی مائی تالانی ئیوه به من ههلال نیه، له ههمان کاتا ئهو
پینج یهکهیش دیسان ههر دهگهڕیتهوه بۆ خوتان. دهی ئهو پینج یهکه
کاتی دهگهڕیتهوه بۆ گشت موسوئلمانان، وهک فهرموودهکه دهفهرموی، که
خهرجیکری بۆ بهرژهوهندی گشتی، که گرنگترینیان قایمکردنی
کهلینهکانی سهر سنووره، چونکه هوی پاراستنی سهر و مال و نامووسی
ههموو موسوئلمانانه، له پاش نهویش ههرکاری گرنگترین پشتر دهخری.

پشکی دووه: دهری به خزمانی پیغمبهر (هرووه خوداه خۆه رهزاه خوداه
خزمانه ب) که له نهوهی هاشمو له نهوهی موطهلیب بن و بهس، لیی نادری
به کهسی تر، بهپیی فهرموودهکهی جوبهیری کوری موطعیم (رهزاه خواه
لیبه) که دهفهرموی: من و عوسمانی کوری عهففان چووینه خزمهتی
ههزمت (هرووه خواه لهسهره) عهزیمانکرد: قوربان! نهی پیغمبهری خودا!
له پینج یهکی پینج یهک (واته: له خۆمسولخومس) بۆچی بهشی
بهرهبابی بهنی موطهلیب و بهرهبابی بهنی هاشم ددهی کهچی بهشی

ئىمە ئادەى، وەلھال ئىمەو ئەوان ھەرسى لىمان بۇ تۇ يەكىن و بۇ خزمایەتى لە يەك پایەداين؟ ھەرمووى (مرويه خواه لەسەربە): ئاخر بەرەبابى بەنى موططەلىب و بەرەبابى بەنى ھاشم يەك شتن، لەبەر ئەودى كە لە سەردەمى پېش ھاتنى ئىسلام و لە دوا ھاتنى ئىسلامەوہ پىشتى يەكيان گرتووەو پىشتى يەكيان بەرنەداوە. جوبەير ھەرمووى: پېغەمبەر (مرويه خواه لەسەربە) ھىچ بەشى دانەنا بۇ بەرەبابى بەنى عەبدولشەمس و بۇ بەرەبابى بەنى نەوفەل. (بوخارى) جوبەير خۇى لە بەرەبابى نەوفەلە، عوسمانىش لە بەرەبابى عەبدوشەمسە، پېغەمبەرىش لە بەرەبابى ھاشمە. ھاشم و موططەلىب و نەوفل و عەبدوشەمس چوار برابرەون، ھەر چوارىان كورى عەبدومەنافن. ئەم پىنج يەكە وەك كەلەپوور بەش دەكرى بە سەريانا، دوو بەش بۇ نىرىنەيان و يەك بەش بۇ مېينەيان..

پىشكى سىيەم: دەدرى بە ھەتىوى ھەزار، چونكە ئەم پىشكە دانراوہ بۇ ئەوان ھەتا گوزمرانى پى بكەن بۇ ھەتىوى دەولەمەند نىە، چونكە دەولەمەندىى ھەتىو بۇ گوزمران لە باوك بەھىزترە، دەى لە شويىن مەنل لەگەل باوكى ھەزارا كە لەمال كەم ھىزترە لەم پىشكە بەشى نەدرى ئىتر چۆن خۇى دەولەمەند بى بەشى دەدرى.

پىشكى چوارەم: دەدرى بە ھەزاران، بەپى ئايەتە پىرۆزەكە، چونكە ھەزارىش بەر وشەى (مسكىن) دەكەوى، كە لە دەقى ئايەتەكەدا ھاتووە.

پىشكى پىنجەم: دەدرى بە رىبوار، بەپى ئايەتە پىرۆزەكە، دەق وەك زەكات بەپى ئەندازەى پىويستى سەرف دەكرى بۇيان، مەرجە

لهکاتی بهشپیداندا ریباره که پیویستی پیی ههبی، وهک نهوه پارهی لی
برایی.

۳۵۳) مفتہ مال (مال الفیئ):

مفتہ مال به عهرهبی ناوی فهینه، له زمانا له وشهی (فاء)
وهرگیراوه که بهواتا (کهپایهوه)یه. له شهرعا نهو سامانهیه که بهبی
شهرپو شوپ له کافران دهسیئرئ، وهک مائی له ترسی موسولمانان به
جییان هیشتبی، یا وهک سهرانه و خهراج، یا وهک نهو مالهی که له
پهیمانداریکی مردووی بی کهلهپوورگر، بهجی مابی، یا ههر مائیکی
تری وا، یا وهک مائی پاشگهز، له پاش کوشتنی، یا لهپاش مردنی، جا
نهم مفتہ مالهیش دهکری به پینج پشکهوه، پینج یهکی دهرئ بهو
تاقمانهی که له باسی تالانیدا رابوردن. نهو چوار پینج یهکهکانی تری
لهگهل پینج یهکی پینج یهکی تالانی جهنگا هینی پیغهمبر بوون
لهکاتی ژیاپی خویدا، کهرهستهی جهنگی پی ناماده دهکرد بو چاو
ترساندن دوزمن، بهلام له پاش خووی مووچهی سهربازهکانی سوپای لی
دهدرئ، که پیشهوا نامادهیان دهکا بو غهزاکردن، که ناویان له دیوانی
دهولتا تومار دهکری، به مهرجی نهم مهرجانهیان تیادا بی: نیسلامو
نهرکداری (تهکلیف)و نازادی لهشساغی، چونکه بهم جوره کهسانه
دوزمن چاوترسین دهبی و زیانی دوور دهکوهیتهوه، جا پیشهوا چوار
پینج یهکهکهیان بهسهردا دابهش دهکا بهپی پیداویستی خویان، بهلام
مهرج نیه به یهکسان دابهش بکری به سهریانا، بهلکوو دروسته
مووچهی بریکیان پتر بی له مووچهی بریکی تریان. جا پاش نهمه
نهر شتیکی لی مایهوه خهرج دهکری بو بهرژهوهندهکانی تری

موسولمانان، له چه شنی تازه کړنده وهو قایم کړدنی قه لاگان و پر کړنده وهی که لینی سهر سنو وره کان و کړینی چه ک و شتی تری وا.

۳۵۴) بریاره کانی سهرانه (الجزیه):

جزیه وشه په کی عمره بیه، به کوردی ناوی سهرانه یه، له زمانا به و باجه ده گوتړی که له سهر به یمانداره کان دانراوه، بویه پیی ده گوتړی جزیه، چونکه جزیه به واتا له جیاتی و بریتی که وتنه، له م شوینه یشدا سهرانه که، له جیاتی کوشتنی خاونه که یه تی، چونکه نه م سهرانه یه بهرام بهر به وه یه که نیمه وازیان لی بهینین! له شهرعا: گریدانیکی تایبه ته: بیروا له نه ستوی خوی ده گری. بهر له یه کگرتن سهر به لکه ی رهوا بوونی سهرانه نه م نایه ته یه: {قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ - سورة التوبة - ۲۹/۹} واته: جهنگ بکه ن له گهل نه و که سانه دا که نیمان و باومړی ساخیان به خوداو به روژی دواپی نیه، چونکه نه وهی که خوداو پیغه مبه ری خودا قه دمه غیان کړدووه به هرامی داده نیی نه وان نه وه به حه لال داده نیی و به هرامی نازانن و رهفتار ناکه ن به رهفتاریکی وا که پرکی یاسای خودایی بی، نه و که سانه یش وه که نه و جووله که و گاورانه که نامه ی ناسمانییان بو هاتووه، به لام گوړپویانه و ده ستکارییان کړدووه، ده ی به رده وام جهنگ بکه ن له گهل نه مانده دا هه تا به ملکه چی به دهستی خویان و به سهر شوړی سهرانه تان دده منی).

ئەو رەھمانى كۆرى عەوف (رەزە خەۋەلېيە) دەفەر مەۋى: پېغەمبەر
خۇى (مەۋەدە خەۋەلېيە) سەرەنەى لە ئاگر پەرستەكانى ولاتى ھەجەر
ۋەدەگرت. (ب/ د/ ت) ھەزرىت (مەۋەدە خەۋەلېيە) دەفەر مەۋى: رېك ۋەك
خاۋەن نامەكان رەفتارىيان لەگەلدا بىكەن (بوخارى) پېغەمبەر (مەۋەدە خەۋەلېيە)
سەرەنەى لە خەلگى نەجران ۋەردەگرت (ئەبو داۋود) ھەروھە لە
خەلگى ئەيلەيش سەرەنەى ۋەردەگرت. ھىكمەتى ۋەرگرتنى سەرەنە
ئەمەيە: بۇ ئىمە دەبى بە مايەى كۆمەكى ۋە يارمەتى، بۇ ئەۋانېش دەبى
بە مايەى سەرشۆرى ۋە رېسۋاگرتن، دوۋرېش نىە كە بەرەبەرە ئەو
سەرەنەيە بې بەھۋى ئىسلام بوۋىيان.

بزانە:

پەيمانبەستەن لەگەل ئەمانەدا دەبى ھەر لەگەل پېشەۋادابى،
ئەگەر لەگەل خۇى يا لەگەل جېدارى ئەۋدانەبى دانامەزى، چونكە
شتى ۋە لە بەرژەۋەندە ھەرە گەۋرەكانە، لەبەر ئەۋە دەبى لەگەل
كەسكىكەبى كە مافى رەچاۋكردنى گشتى ھەبى!

۳۵۵) مەرجەكانى پىۋىستېۋونى سەرەنە:

ئەم پېنچەن:

يەكەم: رەسىدە بوۋن، مەنالى سەرەنەى لەسەر نىە.

دوۋەم: ھۆشى ساغ، شىت سەرەنەى لەسەر نىە چونكە پېغەمبەر
(مەۋەدە خەۋەلېيە) كە موعاۋى نارد بۇ سەر يەمەن پېى فەر مەۋى: كە لە

هه موو سهرئ كه ره سیده بووبئ و موكه للهف بئ دینارئ سهرانهئ ئی
بسیئ. دهئ چه مك و مهفهوومه كهئ نه وهیه: كه سهرانه له سهر منال و
شیئ دانارئ، له بهر نه وهیش چونكه منال و شیئ بهئ سهرانهیش
گیانیان پارئزراوه.

سییه م: نازادییه، كه واته سهرانه له كۆیله و مرناگیرئ، به پیئ
فه رمووده كهئ عومهر {ره زام خواه ایبئ} كه دمفه موئ: كۆله سهرانهئ له سهر
نیه. ماو مردئ نه م فه رمووده یه به فه رمایشئ پیغه مبهرداناوه. له بهر
نه وهیش چونكه كۆیله خوئ ماله، مالیش سهرانهئ له سهر نیه، پاش
مه رگه و بهندهئ بهش بهش و كاغه ز پئدراویش له م لایه نه وه وهك كۆیله
وان سهرانه یان له سهر نیه.

مه رچی چواره م: نیئرینه ییه، سهرانه له سهر ژن نیه، به پیئ ئایه تی
{قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ} تاكو تایی ئایه ته كه كه توژی
له مه و پیئ رابورد. ژن بهر نه مه ناكه وئ چونكه عومهر {ره زام خواه ایبئ}
نامهئ نووسی بو سهر له شكرمه كانئ: سهرانه دابنئ له سهر پیاوان،
سهرانه دامه نئ له سهر ژن و منال. له بهر نه وهیش كه ژن خوئ بهئ
سهرانهیش خوئنی پارئزراوه، له لایه كئ تریشه وه ژن خوئ هه ر ماله،
مالیش سهرانهئ له سهر نیه.

مه رچی پیئجه م: نه وهیه نه و كه سهئ كه عه قدی جزیه ی بو
ده كړئ و سهرانه ئی و مرده گیرئ ده بئ یه كئ بئ له مانه: له خاوه ن
نامه كان بئ، یا شوبه هه گومانئ خاوه ن نامه یان ئی بكرئ، گا ورو
جووله كه خاوه ن نامه ن، ناگر په رستیئ شوبه ی نه و دیان ئی ده كړئ كه

كاتى خۇي پېغەمبەرۈ نامەيان بوۈ، بەلام بە تىپەر بوۈنى رۇزگار دىنەكەى خۇيان تىكداۈە.

چۈنكە پېغەمبەر خۇي (مروودە خۋاە لەسەربە) سەرانەى لە ئاگر پەرست ومردەگرت وە دەيفەرموو: رِيَكْ وَهَكَ خاۈەن نامەكان حيسابيان بۇ بكنە و چ رەفتارو مامەلەيى لەگەل خاۈەن نامەكان دەكەن ەمان رەفتاريش لەگەل ئاگر پەرستەكان بكنە. بەلام ئەوانەى كە نە نامەيان ەمەو نە گومانى خاۈەن نامەيان ئى دەكرى سەرانەيان ئى ومرناگىرى، ئەوانە يا دەبى موسولمان ببن يا دەكوژرىن، چۈنكە خۋاى گەورە فەرمان دەكا كە جگە لە قەبوۈلى نايىنى ئيسلام ەيچى تر لەھاو بەشپەيداكران قەبوۈل ناكرى وەك دەفەرموى: {فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَخْصِرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - سورة التوبة - ۵/۹} واتە: ئەوجا لەھەر كوئ ئەم ھاۈبەشكەرانە بەر ەۋىلتان كەۋتن دەستيان ئى مەپارىزن بيان كوژن و بيان گرن و تەنگيان پى ەلچن و لە ەمەوۈ لايەك بۇ سەيان بۇ بىننەۋەو ژيانيان ئى تال بكنە و مەھىلن ھاتوچۈۈ ئالوۋىل و مامەلە بكنە، جا ئەگەر تۈبەيان لە كوفر كرىد نويزەكانيان بەرىكوبېكى كرىد زەكاتيان دا ئىتر ئابلۇقەيان لەسەر لابەرن و رىگەى ژيانى ئاسايان بدمن و وەك خۇتانيان تەماشا بكنە، لە راستيدا خودا تاۋانپۇش و خاۈەن رەحمەتە). ئەمانە وەك بتيپەرست و رۇز پەرست و مانگپەرست و وینەى ئەمانە، پاشگەزىش سەرانەى ئى ومرناگىرى، يا تەۋبە دەكا يا دەكوژرى.

٣٥٦) ئەندازەى سەرانبە (مقدار الجزية):

لای گەمی سەرانه دیناریکە، گە بریتییه له مسقالی ئالتوون، دادەنری ئەسەر هەزاری کاسپکار، گە سالی جاری ئەو سەرانهیی بەدا، ئەسەر پیاوی میانهی ئەهەزارو ئە دەولەمەند سالی دوو دینارە، ئەسەر پیاوی دەولەمەند چوار دینارە. ئەمە سەر مەشقی ئیمامی عومەرە (ره‌اه‌خواه‌لینە) ئەووبوو گە عوسمانی کوری حنیفی نارد بۆ سەر کووفە فەرمانی پیکرد گە بەم شیوه‌یه سەرانه له ناموسوئمانه‌کان وەربگری: له دەولەمەند چلو هەشت درەم، گە ده‌کاته چوار دینار له پیاوی میانه بیستو چوار درەم، له پیاوی هەزار دوازه درەم، گە ده‌کاته دیناری. بایه‌خ به دەولەمەندی و هەزاری به‌پیی کاتی وەرگرتنی سەرانه‌که‌یه نه‌ک به‌کاتی به‌ستنی په‌یمانی سەرانه‌که. به‌لگه‌یه‌کی تریش هه‌یه له‌سەر ئەوه که‌لای گەمی سەرانه دیناریکە ئەویش ئەمه‌یه: کاتی چه‌زمت (دروودخواه‌له‌سەر) مو‌عاز دەنیری بۆ سەر ولاتی یه‌مەن فەرمانی پێده‌کا: که‌له هه‌موو پیاویکی ره‌سیده‌ی هۆشیار سالی دیناری سەرانه وەربگری، یا بایی دیناری مه‌غافیری وەربگری. مه‌غافیری جو‌ره‌جلو به‌رگیکه له گوندیکی یه‌مەن دروست ده‌کرا ناوی مه‌غافیر بوو، وه‌ک چۆن له ولاتی خو‌مان ده‌گوتری: شالی هه‌ورامان، یا رانک و چۆغه‌ی شاربازێر (حه‌دیه‌که ئەبو داوودو تیرمیذی گیراویانه‌ته‌وه. تیرمیذی ده‌فه‌رموی: فه‌رمووده‌یه‌کی جوانی دروسته، حاکمیش ده‌فه‌رموی: فه‌رمووده‌یه‌کی دروسته به‌پیی مه‌رحی هه‌ردوو یه‌ه).

سوننه ته بۆ پیشه‌وا که له بهیماننامه‌که‌دا، له پاش بریاردانی
 نه‌ندازه‌ی سه‌رانه به دینار، مهرجی نه‌وه‌یشیان له‌گه‌لدا بکا؛ که
 میواناری بهو موسوئمانانه بکه‌ن که به ناویان تی ده‌په‌رن بۆ ئیش و
 کارو غه‌زاکردن و شتی تری وا، چونکه پیغه‌مبه‌ر خو‌ی (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه‌)
 سالی سی سه‌د دیناری له‌سه‌ر گاوره‌گانی ئه‌یله دانا، که خو‌یان سی سه‌د
 بیاو بوون، وه مهرجی نه‌وه‌یشی له‌گه‌لداکردن که تا سی رۆژ میوانداری
 بهو موسوئمانانه بکه‌ن که له لایه‌نه‌وه تیپه‌ر ده‌که‌ن، وه ناپاکیش له
 هیچ موسوئمانی نه‌که‌ن. عومهریش (ره‌زاخواه لی‌بی) بهیماننامه‌ی سه‌رانه‌ی
 بۆ خه‌لکی شام نووسی، مهرجی نه‌وه‌ی له‌گه‌لداکردن که تاسی رۆژ مافی
 میوانداری رابگرن. وه‌کی تریش ئه‌م میواندارییه هازانجی موسوئمانانی
 تیا‌دایه به تایبه‌تی هی هه‌زاره‌کانیان که‌واته سوننه‌ته.

به‌لام میوانداری ته‌نیا ئه‌رکی سه‌رشانی ده‌وله‌مه‌ندو میانه‌یه،
 هه‌زار میوانداری له‌سه‌ر نیه، چونکه ناو به‌ناو دووباره ده‌بی‌ته‌وه، له‌به‌ر
 نه‌وه بیی هه‌لناسووری. له سی رۆژیش نابی پتر بی چونکه پیغه‌مبه‌ر
 (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه) ده‌فه‌رموی: میوانداری هه‌تا سی رۆژه، له‌وه زیاتر خیر
 پیکردنه.

به‌ستنی په‌یمانی سه‌رانه :

که ته‌واو بوو، ئه‌مانه‌ی به‌دوادا دی: واته ئه‌رکی سه‌رشانی ئیمه‌و
 ئه‌وان له پاش دامه‌زراندی سه‌رانه ئه‌مانه‌ن:

یه‌که‌م: نه‌وه‌ی که له‌سه‌ر ئیمه‌یه ئه‌م دوو شته‌یه:

(۱) نابی دەست بەرین بۆ سەرو مائیان، چونکە ئەو سەرانیە بۆیە دەمدن هەتا سەرو مائی خۆیان بپاریزن و کەس بە ناردەوا دەست نەبا بۆ سەرو مائیان، نابی ئارەق و بادەیان بڤهوتینین، مەگەر ئاشکرای بکەن، هەر کەسێ بەبی ئاشکراکردن بیڤهوتینی پێی گوناھبار دەبی، بەلام بژاردنی لەسەر نیە، چونکە ئارەق نرخ و بەهای نیە.

(۲) لەسەر پێشەوای موسوڵمانانە دەفعی دوژمنی خۆیانیان لی بکا، خوای ئەو دوژمنەیان لە دەستە ی جەنگ بن، یا لە پەیمانداران بن، یا لە موسوڵمانان بن، ئەمە بە مەرچی کە لەناو ولاتی ئیسلاما بن، یا خۆیان بە تەنیا لە شارێکا بن لە پەنای ئیمەدا.

دووهم: ئەوێ کە لە ئەستۆی ئەوانیشە ئەم چوار شتەیه:

(۱) سەرانیەکی سەریان بەرێک و پێکی بدەن، چونکە ئەمە جۆرە کرێیە کە لەسەر شیوەی سەر شۆری بۆیان، و مردەگیرێ لییان، کە لەسەریانە بپارو ئەحکامەکانی ئیسلام لە ئەستۆ بگرن و ریزیان بگرن و بە سەریاندا جیبەجی بکری، وەک لە خالی دووهمدا ئەم نوختەیه روون کراوەتەوە، دە ی چی سەر شۆرییەک لەو سەختە کە پیاو ناچار بکری شتی لە ئەستۆ بگری کە خۆی بپروای پێی نەبی، بەلگە ی ئەم خالە ئەم نایەتەیه: { حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ }.

وەلی نابی لەسەر شیوەی توندو تیژی و سزادان و کەساسکردن سەرانیەیان لی و مر بگیری، شتی وا نادروستە. چونکە ئیمامی موسلیم (رهزاه) خواە لیبە: دەگیرێتەو: هیشامی کوری حەکیم (رهزاه) خواە لیبە: لە شام بەلای تاقمیکا رمت بوو، لەبەر هەتاوی سوور راگیرابوون و رۆنی داخ

کراږو به سهر و گوڼلاکیاندا، که نه مهی دی فهرمووی: نه مه چییه؟
گوتیان: نه وه له سهر باجو سهرانه نه شکه نه جو نازار ددرین! هیشام
فهرمووی: شایه تی ددهم که زور باش به گوڼی خوّم ژنه وتم له زاری
پیروزی پیغه مېهر خو شه ویستو نازیزو نازار دهیغه رموو: خودا سزاو
نازاري نه وانه دده که له جیهانا سزاو نازاري خه لک ددهن. نیمامی
شافیعی (روژه خواه لېبې) به دهق برپاری داوه که سهرانه به نهرمونینانی
وهرده گری.

(۲) دې، ملکه چ بن بؤ برپاوی نیسلام له باره دی دهسته به ربوونی
سهر و مال و نامووسه وه. نه وانیش له سهریانه هرچی خوځان به
هرامی دزمانن نه یکه، وه هرچی خوځان به پیویستی دزمانن له
پاراستنی سهر و مال و نامووس بیکه، تهنانهت نه گهر کاري وا بکه که
خوځان به نادرستی بزنان، وهک داوینېسی و دزی، داری هددیان لې
ددری، چونکه نه وان چوونه ته ژیر نه وه که یاسای نیسلامیان به سهردا
جیبه جی بکری، جاري پیاویکی جووله که و ژنیکی جووله که یان هیئا بؤ
لای پیغه مېهر (دروژه خواه له سهرې) داوینېسیان کردبوو، پیغه مېهر (دروژه
خواه له سهرې) فهرمانی کرد: به رده بارانکران (ش) به لام نه گهر کاریکی وا
بکه که خوځان به نادرستی نه زان، وهک نارهق خواردنه وه، یا وهک
نه وه ناگرېهرست ژنی خوځی و خوشکی خوځان ماره ده که، نه وه
راجیایی هیه له جیبه جی کردنی هدد له سهریان، هیه ده لې: به لې
له م کاته یسا هددیان به سهردا جیبه جی ده کری، هر وهک چوّن به پیی
مهذه بی شافیعی نه گهر هه نه فییهک خوځاو (نه بیذ) بخواته وه داری
هددی لې ددری گهرچی خوشی به هه لای دزمانی، ناوایش هدد

لەسەر پەيماندار جېبەجى دەكرى ئەگەر شتى بكنەن لە ئىسلاما ھەددى ھەبى، با خوشيان بە دروستتى دابننن! ھەيشە دەلى: لەم كاتەدا ھەددىيان لەسەر نىيە، چونكە ئەوان بەھۆى دانى سەرانبەو لەسەر كوھر موھاسەبە ناكړن و رېگەى نايىنى پووچەلى خوځيان لى ناكړى، دەى كەواتە لەسەر شتى كە بە ھەلالى بزانن باشتر موھاسەبە ناكړن. لە راستيدا ئەم فەرمايشتە راسترە. جيايى نيوانى ھالى ئەمان و ھالى ھەنەفییەك لەسەر خواردنەوې خوشاو ھەددى لى بدرى ئەمەيە: ئەو مەبەستە بەرزەى كە لەبەر ئەو ھەدد لە بادەنوش دەدرى لە خوشاويشا ھەمان مەبەست ھەيە، چونكە ھەنەفى بە ھەدد ليدان چاوترسین دەبى، بە پيچەوانەى پەيماندار، چونكە ئەم بۆيە دەيخواتەو بە دروستى دەزانى و دايدەنى بە دين قايمى! وەلى ھەر چۆن بى، مافى ئەوھيان نىيە كە نارەق بە بەرچاوى ئيمەو بە ئاشكرا زەقنەمووت بكنەن، دەى ئەگەر كارى وا ناشايستە بكنەن تەمى دەكرن!.

(۳) دەبى پەيمان بادن كە بەھيچ جوړى ناوى نايىنى ئىسلام نەھينن مەگەر بەچاكە، قەدەغە دەكرن لەو كە تانە لە ئىسلام و لە قورئان بادن، دەبى بە تايبەت ئەو لە ئەستۆ بگرن كە بە ھيچ شيوھى ناوى سەرورەى پيشينان و پاشينان ھەزرەتى موھەممەد بە خراپە نەھينن، جا ئەگەر نامەقوولى وایانكرد، يا جنيويان بە پيغەمبەرى لە پيغەمبەرەكاندا ئەو تەمى دەكرن، پەيمانەكەيشيان ھەلدەوھشيتەو ئەگەر لە خودى پەيمانەكەدا دەقى وا ھەبوو كە لە سەر شتى وا ھەلبوھشى. ھەرودەك لە سەريان پيوستە كە بە ئاشكرا كردار و گوتارى ناشايستە نەكەن، وەك مەسەلەى فرەخوايى لە وینەى ئەم

قسهیان که خودا له قورئانا له سهر زمانی نهوان دهیگیریتته وه بۆمان:
 {إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثٌ ثَلَاثَةٌ - سورة - ۷۳/۵} واته: عیسا خودایه که وه
 مه ریه میش خودایه که وه خودایش خودایه که وه، عیسا یه که می نه وه سئ
 که سه یه، مه ریه م دوو ده می نه وه سئ که سه یه، خودایش سییه می نه وه سئ
 که سه یه (!).

هه روه ها هه موو بیرو باوهریکی تریان که به پیچه وانهی دهقی
 قورئانه، وه که نه وه گوایه مه سیح و عوزه ریر (درووه خودایان له سهر بئ) کورپی
 خوان!

{سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا - سورة الإسراء - ۴۳/۱۷}
 واته خودای گه وره مه زن زور زور پاک و پیرو زو به دووره
 له وینه ی نه م قسه بئ سه رو بنانه ی که نه م بیرو وایانه ده یلئ له باره ی
 زات و سیقاتی خواوه). جا نه گهر به راشکاوی شتیکی ناوایان کرد ته می
 ده کرین و ریگه ی نه وه یان پی نادرئ، به لام به هو ی شتی واوه
 به یمانه که یان هه ئنا وه شیته وه.

٤) نابئ کاریکی وا بکه ن زیانی موسوئمانانی تیابئ، وه که نه وه
 په نای خه فیه و سیخوری دوژمن بدن، هه تا جاسووسی به سهر سه رو
 مال و نامووس و هه ست و نه ستی موسوئمانانه وه بکه ن و نه ئینییه کانیا ن
 ببه ن بۆ ناو ولاتی جه نگ، که پیی ده گو ترئ کافرستان، یا خو یان بب ن
 به چاو ساغ بۆ ده سته ی جه نگ و نه ئینی و هه ست و نه ستی ئیمه یان پی
 نیشان بدن، یا ریگه ی کفر و پاشگه ز بوونه وه نیشانی موسوئلمان بدن،
 یا موسوئمانئ بکوژن، یا شتی وا بکه ن. جا له هه موو نه م شیوه کارانه دا

به پئی نهو کاره‌ی دهیکه‌ن شایانی چی هه‌ددی، یا چی ته‌می کردنی بین وایان لی ده‌کری. نه‌گهر که‌سیکیان به‌هوی شه‌پرکردنه‌وه په‌یمان‌ه‌که‌ی هه‌لو‌ه‌شان‌ه‌وه یه‌ک‌سه‌ر به‌بی مؤ‌له‌ت‌دان ده‌کو‌ژی، نا‌که‌یه‌ن‌ری‌ته جی‌گه‌ی له‌خۆ نه‌مین بوونی، چون‌که له‌کاتی وادا به‌ر برپاری نه‌م ئایه‌ته نا‌که‌وئ که‌ ده‌فه‌رموئ { ثُمَّ أٰبٰلِغُهُ مَآمَنَهُ - سورة التوبة - ٦/٩ } واته: ئه‌وجا بی‌گه‌یه‌نه‌وه جی‌گه‌ی نه‌مین خۆی) به‌ل‌کوو به‌ر برپاری نه‌م ئایه‌ته‌ی تر ده‌که‌وئ که‌ ده‌فه‌رموئ: { فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ - سورة البقرة - ١٩١/٢ } واته: نه‌گهر نه‌وان له‌ پێ‌شا ده‌ستیان کرد به‌ جه‌نگ‌کردن له‌گه‌ل ئی‌وه‌دا ئی‌وه‌یش جه‌نگیان له‌گه‌ل‌دا بکه‌ن و بیان‌کو‌زن!.

ته‌نیا نه‌وه‌نده هه‌یه له‌م کاته‌دا مافی پێ‌شه‌وا‌یه خۆی سه‌رپشک بی له‌ نی‌وانی یه‌کی له‌م چوار شته‌دا: کوشتن یا به‌ کو‌یله‌کردن، یا ئازاد‌کردن به‌ پیا‌وه‌تی، یا تو‌له لی وەر‌گرتن به‌مال له‌ جیاتی به‌ره‌لل‌ا‌کردن، چون‌که بو‌ونه‌ته‌وه به‌ کافری بی په‌یمانی بی نه‌مان، له‌کاتی جه‌نگ‌یش‌دا پێ‌شه‌وا خۆی سه‌رپشکه که‌ یه‌کی له‌م چوار ری‌گه چاره‌یه دهر‌حه‌ق به‌ دی‌لی جه‌نگی بکا.

٣٥٧) نیشانه‌کردنی جلو به‌رگیان:

نه‌گهر نه‌و په‌یمان‌دارانه له‌ناو ولاتی ئیسلام‌دا بن له‌ سه‌ریان‌ه که به‌ (غیار) خۆیان له‌ موسو‌لمانان جیا بکه‌نه‌وه، غیار بری‌تی‌یه له‌وه پارچه‌یه‌ک له‌ ره‌نگی جیا له‌ ره‌نگی جله‌کانیان، بۆ نیشانه‌ بدو‌ورن به‌سه‌ر شانیان‌دا، یا به‌ شوینیکی تریان‌دا، هه‌تا بناس‌رین و به‌پئی شانی

خويان رەفتاريان لەگەڵ بکړئ، هەتا لەلای سەرۆکی کۆږو دانیشکەو دیوێخانەوێ دانەنیشن و لە پێشدا سلاویان ئی نهکړئ.

چونکه پێغه‌مبەر (مرووی خواد لەسەر) نهی کردووێ لهوه که ئیمه له سلاو کردندا دهست پێشکه‌ری بکه‌ین، وه‌ک دهمهرموی: ئیوه له پێشدا سلاو له جووله‌که‌و گاور مه‌که‌ن، نه‌گه‌ر له ریگه‌ی ته‌نگه‌به‌ریش تووشیان بوو خوتان له‌سهر چه‌قی ریگه‌که‌وه‌ برۆن و نه‌وان ناچار بکه‌ن که بکه‌ونه ته‌نگه‌ به‌رییه‌که‌وه‌ (موسلیم و که‌سانی تر گیراویانه‌ته‌وه‌) هه‌ر تاقمه‌یه‌کیان خووی به‌چی جوژه‌ جل و به‌رگی‌که‌وه‌ گرتبوو هه‌ر ئه‌وه‌ له‌به‌ر ده‌کا، به‌لگه‌ی ئه‌مه‌ ئه‌وه‌یه‌ که عومه‌ر (ره‌زاه‌ خواد لیب‌ه‌) سه‌بارمه‌ت به‌ خاوه‌ن نامه‌کان نامه‌ی نووسی بو‌ فه‌رمانداره‌کانی سه‌ر شاره‌ گه‌وره‌کان که: مووی پێشه‌ سه‌ریان بچن و زونار له‌سه‌ر جله‌وه‌ ببه‌ستنه‌ پشتیان، زونار کشته‌کی‌ی ئه‌ستووره‌ ده‌کریته‌ پشت وه‌ک پشتین. له‌به‌ر ئه‌وه‌دیش که دیسان عومه‌ر (ره‌زاه‌ خواد لیب‌ه‌) له‌سه‌ر ئه‌وه‌ریک که‌وت له‌ گه‌لیان که نیشانه‌ (غیار) بدرئ له‌ پۆشاک‌ی به‌ریان، ئه‌مه‌یش به‌ ئاگاداری کۆمه‌لئ له‌ هاوڕیکانی پێغه‌مبەر بوو (مرووی خواد له‌ پێغه‌مبەر و ره‌زاه‌ خواد له‌ یاران) (به‌یه‌قی) سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌یش قه‌ده‌غی ئه‌وه‌یان ئی ده‌کړئ که سواری و لاخی به‌رزه‌ ببن، چونکه‌ خودای گه‌وره‌ دهمهرموی: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ - سُوْرَةُ الْاَنْفَالِ - ٨/٦٠} واته‌: ئه‌ی موسوڵمانه‌کان! ئه‌ی دۆستانی خودا! هه‌میشه‌ خوتان! ئاماده‌ بکه‌ن بو‌ جاری دوژمنه‌کانتان، ئه‌وه‌ی که ده‌توانن له‌ هی‌زی جه‌نگ، له‌ فی‌ربوونی هونه‌ره‌کانی، له‌ چه‌ک و له‌ تفاق‌ی، له‌ ئه‌سپ و ماین و هی‌ستری مه‌شق

دېدەي قالۋ چوار ئال، ئەمانەۋ گشت كەرەستەيەكى ترى جەنگ بەپىي كاتو شوپن و حالۋ توانا ئامادە بىكەن، ھەتا بە تەۋاۋى دوژمنى خوداۋ دوژمنى خۇتانيان پى چاۋترسىن و تەمى خواردوۋ بىكەن) ئەۋەتا خوداۋ داناو زانا لەم ئايەتە پىرۋزەدا فەرمان بە دۇستانى خۇى دەكا كە رەۋگەمايىنى ئامادەۋ مەشق دىدە ئامادە بىكەن بۇ تۇقاندن و چاۋترساندىنى دوشمنى خوداۋ دوژمنى خۇيان، جا شتى مايەى بەھرەيەكى وا پىرۋزو گەۋرەبى چۆن رىگە دەدرى بە دوژمنانى خودا كە بەكارى بەيىن.

دىسان خۇشەۋىست (مروودە خۋاۋ لەسەربە) دەفەرمۇئ: ھەتا رۇۋى قىامەت لە كاكۇل و يالىۋ لاخى بەرزە خىرو خۇشى گرىدراۋە كە برىتتىيە لە پاداشى باش و لە مالى تالانى ھەلال. (ش / د / ت / ن) دەى خىرو خۇشى لە كىۋى و بىپروا لە كىۋى! لە فەرموودەيەكى تردا دەفەرمۇئ: سەر پىشتىۋ لاخى بەرزە جىگەى سەر بەرزى و سەر كەۋتنە. دەى ئەمانە كەساسى و داماۋى و سەر شۇرى بە بالايان بىراۋە كە حالىيان وابى چۆن ھۋى سەربەزىيان دەخىتە بەردە ستا.

ھەرۋەھا ھەنگرتنى شىرو تىرو چەكيان لى قەدەغە دەكرى.

۳۵۸) باسى نەچىرو سەربىراۋەكان:

نەچىر بە عەرەبى ناۋى (سەيدە) بە واتا راۋكراۋە، ۋەك ئەم ئايەتە دەفەرمۇئ: { لَا تَقْتُلُوا الصَّيِّدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ - سورة المائدة - ۹۵/۵ } ئەى گەلى موسولمان! لەكاتى ھەج و عەرەكرىندا بە بەرگى

نیجرامه وه نه چیر مه کوژن. نه چیر لهم نایه ته دا به واتا گیانله بهری راوگراوه. سهر به لگهی هه لال بوونی نه چیر لهم نایه ته یه: {وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا - سورة المائدة - ۲/۵} واته: وه کاتی له نیجرامی هه جتان بوونه وهو نیجرامی هه جتان شکان ده توان راو بکهن وهك جاری جاران. فه رمانکردن به راوکردن لهم نایه ته دا هه لال بوونی راوگراوه که ده خوازی. لهم فه رمانکردنه پیی ده گوترئ ئه مرئ نیباحه، چونکه یاسایه کی نوصوولی ده ئی: فه رمانبه کردنی کارئ - له پاش قه دهغه کردنی - بو رهوا بوونیه تی، که کردن و نه کردنی یه کسا بی.

۳۵۹) باسی سهربرواکان (ذهبائیج):

ذهبائیج کۆی ذهبیجه یه به کوردی واته: سهربروا، سهر به لگهی دروستبوونی سهربرواکهان لهم نایه ته یه: {إِلَّا مَا ذُكِّيتُمْ - سورة المائدة - ۳/۵} واته: ئه مانهی که لهم نایه ته دا باسکراون هه موویان هه رامن، مه گهر ئه وانیه یان که زوو فریایان بکه ون و له پیش ئه وه دا گیانیان دهر بچئ سهریان بپرن. چونکه وهك له نایه ته که دهر ده که وئ: لهم سهربرواوه له کۆمه ئی شتی هه رام جیاگراونه ته وه، که لهم نایه ته دا باسکراون: {حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنَازِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذُكِّيتُمْ - سورة المائدة - ۳/۵} واته: هه رام کراوه له سهرتان مرداره وه بوو خوینی رهوان و گوشتی بهرازو خواردنی گوشتی

ئەو گيانلەبەرانی که لەکاتی سەربرپیناندا ناوی غەیری خودایان ئی
هینرابی، وەك ئەو لەباتی باسم الله بگوتری باسم اللات والعزی،
هەروا گوشتی خنكاو و لیدراو و بەرمەو و بوو لە شەپە قوچا کوژراو و درپندە
خواردو، ئەمانە هەموویان حەرمان بیجگە لەوانەیان که سەریان بپرین.
دەوی جیاکردنەوێ سەربرپراو لەوانە ئەو دەبەخشی که سەربرپراو حەلالە،
گیانلەبەری حەلال دوو بەشە:

یەكەم: ئەوێه که لە بەردەستا بێ.

دووهم: ئەوێه که لەبەردەستا نەبێ، سەربرپینی بەشی یەكەم بەو
دەبێ بەشتیکی تیژ، جگە لە ئیسقان و نینوك و ددان، خوای چەقۆ بێ یا
پارچە شووشە بێ، هەموو قورقورچکە که هەناسە پیا دیت و
دەجیت، وە هەموو سوورچکە که خواردنەوێ خواردەمەنی پیا دیت و
دەجێ بپرین.

بەشی دووهم: که ئەوێه لەبەر دەستانەبێ، ئەو لە جیاتی
سەربرپینی ئەوێه بەسە که بریندار بکری بەشتیکی تیژی وا که
ئەندامی بپری، چ لە ئاستی قورگیا بێ وە چ لە شوینیکی تریا بێ، که
لەپاش ئەم بریندارکردنە مرد وەك گینداری سەر بپراو وایەو گوشتی
دەخوری. ئەمەیش وەك وشتی بەلەسە بووبێ و چنگی ئی گیرنەبێ، یا
مەپری کەوتبێتە ناو بیریکەو، تی ترنجابی مەوای ئەوێه نەبێ
بەزیندوویی دەری بهینن، وەرێگە سەربرپینیشی نەبێ (ابو العشر؟) لە
باوکیه وە (دەزادە خوامیان لیبە) دەفەرموی: گوتم: ئەی پیغمبەری خدا!
بۆچی سەربرپین دەبێ هەر لە ئاستی قورقورچکەو لە بۆتەقە مەلدا بێ؟

فەر مووی: (دروودە خواە لەسەربە) ئەگەر تیغی بدهی له رانیشی دهلا. (ئەبو داوود گێراویەتەوه). وه دهفهرموئ: ئەمه هەر بۆ بەرهوه بوو و ئازەلی بەلەسەبوو دروسته وای ئی بکری. له سه حیحەیندا دهفهرموئ: گوتم: ئەی پیغەمبەری خودا! ئیمە سبەینی بە دومن دەکەین، چەقۆیشمان پێ نیە، ئایا بە تەلە قامیش و بە چەقۆی بەردین ئازەل سەر بپرین؟ فەر مووی: گورج بە، یا فەر مووی: دەستوبردی ئی بکەن تا له چیر دەستامردار نەبیتەوه، ئیتەر بە هەرچی سەری دەبری باشە، بە مەرچی فیچقە بە خوین بکاو لەکاتی سەرپریندا خوینەگە بازمرقە ببەستی، وه ناوی خودای ئی بری، وه بەمەرچی ئەوشتە ددان و نینوک نەبی ئەوه لیی بخۆ. تا ئەوی کە دهفهرموئ: جا تالانی وشترو رانمان هینا، وشتري له تالانییهگە تەرابوو، پیاوی تیژیکی پیوهناو گلی دایهوه، بەو تیره مرد، پیغەمبەریش (دروودە خواە لەسەربە) فەر مووی: هەندئ وشتەر هەن سل و سرکن وهك جانەوهەری کیوی سرك توپن، جا ئەگەر شتی وا روویداو چارتان نەدەگرد وهك ئەمه ئاوی لی بکەن. (ش/ د/ ت/ ن) مەرچ نیە کە برینهکە کوشندە بی، بەلکوو برینیکی وا بەسە کە خوینی ئی بی و ریی تی بجئ کە ببی بەهۆی کوشتنی، تەنانەت ئەگەر سەگی بکاتە گیانلەبەریکی بەلەسە بەوهیش هەلال دەبی، هەروا ئەگەر وشتري بەربۆوهو لەناو بیریکا ترنجا بەسەر وشتريکی تردا، رمیکی کردبە وشتەرکەیی سەرموەدا له وشتەرکەیی ژێرهوه دەرچوو، هەردووگیانی سمی، هەردوکیان هەلال دەبن، هەر وهك چۆن تیری بنی بە نیچیریکەوه، لیی بداو لیی دەرچی و بدا له نیچیریکی تریش هەردوکیان هەلال دەبن.

چونڀي سهربريني شهرعي:

سهربريني گيانله بهر له شهرعا پيشي دهگوترئ: ذهكات كه له زماني عهرهبا به واتا بؤن و بهرامه خؤش و پاك و پوختييه، بؤيه واناو نراوه چونكه خواردنهكه خؤش و رهوا دهبي، ذهكاتيش (واته: سهربرين) له شهرعا بريتييه له برينيكي تايبهتي، كه قورقورچكه و سوورينچكه به تهواي ببرئ، سورينچكه و لهژير قورقورچكه وه، و سوننه ته نهو دوو شا دهماراندهش ببرين كه وان لهم ديوو نهو ديوي چورقورچكه وه. مهرجي نهو گيانله بهر كه سهردهبرئ نهويه لهكاتي سهربرينا گياني تيايي، جا نهگهر گيانله بهر كه نهخؤش بوو هر نهونده بهسه با به حال نيمچه گيانكي تيا مابي، چونكه هويهكي تر نيه بؤ مردنهكه، وه نهگهر ساغ بوو دهبي گيانكي جي گرتووي تيايي كه نيشانهكه نهويه جم و جوول و پهله پهلتي بههزي بي يا خوڼي بازرقه ببهستي، يا لهكاتي سهربرينا دنگ له قورگيه وه بي و خوڼنهكه به ناساي رهوان ببئ، كه واته: نهگهر درنده مهرتي زماركرد، يا سهربان تهپا بهسهر نازهلتيكا، نهگهر ژيانكي جي گرتووي تيا مابوو نهوه حاله دنا نهگهر له پيش سهربرينهكهيدا گهشتبووه پهله قازهي مهرگو جم و جوول سهرپاو نهوه حال نيه. ئيبنو صهباغ دمه رموي: ژياني دامه زراو، كه پيشي دهگوترئ. ژياني جيگرتوو، كه له عورفو باوي شهرعا پي دهگوترئ: حهياتي موسته قيره، نهويه نهگهر وازي لي بهيني دهوري روژي بميني، ژياني دانه مه زراو يش نهويه دمه جي بمري.

ئەگەر بزنى گيايهكى ژەهردارى خوارد وەك کارووشە کيويە، که گيايهكى کوشندەيه، وە گەيشتە گيانە لا پيى، ئەو بەسەر برين حەلال نابى، چونکە ھۆيەك ھەيە بۇ مردنەكەى جگە لەسەر برينەكە، که کارووش خواردنەكەيه، وەك بريندارکردنى درندە.

۳۶۰) راوکردن بە گوشتخۆرە مەشق دادراوەکان (الإصطیاد بالجوارح المعلمة):

بۇ زیندە سوودو بەھرە پروانە: تەجریدى بوخارى بە کوردی بەرگی / ۵ ل - ۱۶۶ زنجیرە/ ۷۵.

راوکردن بە درندە گوشتخۆرەکان دروستە، وەك سەگو ویزو پلنگو ئەمانە، ھەروا بە مەلە گوشتخۆرەکانیش وەك ھەلۆو شاھین و باز، بەپيى فەرمايشتى زاتى مەزن: {قُلْ أَحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ - سورة المائدة - ۴/۵} واتە: ئەى پيغەمبەرى خۆشەويست! پييان بفەرموو: حەلەلکراوە بۇ ئيۆھ ھەموو خواردەمەنى و خواردنەوہيەكى پاك و خۆش و باش، ھەروا ئەو نەجیرەيش که ئەو درندەو پەلەوەرە راوکهرانە دەيانگرن بۆتان، که مەشقتان پى کردوون لەوہى که خودا فيرى ئيۆہى کردووە، دەى بخۆن، لە گوشتى ئەو نەجیرەى که دەيگرن بۆتان، بەلام لەکاتى بەرەللاکردنى ئەو برينکەرە راوکهرانەدا بۆسەر نەجیرەکان ناوى خودا ببەن، بيسمىللا بکەن لەکاتى سەربرينياندا. ئيبنو عەبباس (رەزاه نووا لە فۇە و لە باوەم)

دەفەرمووی: جەوار یح بە سەگو و بالئەدی تالیم دادراو دەگوتری، لە (جەرج) وەرگیراوە، کە بە واتا (کەسب)ە، چونکە خاوەنەکانیان کاسپییان پێ دەکەن، ئەم نایەتەیش بەم واتایە کە دەفەرمووی: (ويعلم ما جرحتم) واتە: (ما کسبتم) عەدی کۆری حاتم (زەزاد خواوەڵی) فەرمووی: بۆ راوکردن بە باز پرسیارم کرد لە پێغەمبەر (دروودە خواوەڵە سەربە) فەرمووی: هەرچی دەگرێ بۆ تۆ بیخۆ. (تیرمیذی) دیسان عەدی فەرمووی: گۆتم: ئەم پێغەمبەری خودا! من سەگی فێرە راوم هەیە کە دەیانکەمە نەچیر دەیگرن بۆمن، وە لەکاتی بەره‌للا کردنیشیان ناوی خودا دەهینم. فەرمووی: کاتی سەگی فێرە راوی خۆت بەره‌للا کردە گیانی نەچیر و ناوی خودات ئی هینا ئیتەر لە گوشتی نەچیرە کە بخۆ، ئەگەر بیشی کوژی هەر لێی بخۆ، ئەم نوسخەیهی و لەبەر دەستی مندا لەم دوو حەدێشە عەدی تیکەل و پیکەل کراون، بەلام من بەپێی کفایە کە راستم کردووە، فەرموودە دووهم: شە یخان و ئەبو داوود و تیرمیذی و نەسائی گیراویانەتەووە بپروانە تاج/ ٤ ل - ٢٢ - وەرگێی) کەواتە: بەره‌للا کردنی درێندەو بالئەدە راوکه‌ره‌کان بۆ سەر نەچیر، ئەگەر زاماری بکەن یا بیگرن و بیکوژن بری سەربرپینی دەکەوێ، خاوەنەکە ی فریای سەربرپینیشی نەکەوێ هەر دروستە گوشتی ئەو نیچیرە بخوا، زامە کەیش لەهەر کوێی بکا یە کسانە.

مەرجی مەشق پێکردنیان:

ئەو هیە: کە ئەو ئەندە مەشقی کردبێ لە قەسە خاوەنەکە ی دەر نەچێ و بە قەسە بکا، ئەگەر کردیە نەچیرە کە بپروا بۆی، ئەگەر تێی

خوری که نه چئ بوهستی و بگه پټه وه، وه که نه چیرمه کی گرت هیچی ئی نه خوا، وه نه م حاله نه وهنده چهند باره بیټه وه که مروؤ لهو باومردابی که هرگیز له فرمانی خاوه نه که ی دمرنه چئ. جا نه گهر راوچییه که به زیندووی پیا گه یشت نه بی سهری بری، نه گینا گرتنه که ی له جی سهر برینه که یه تی و خواردنی دروسته، به لام نه گهر یه کن له مهرجانه فهوتان به بی سهر برین دروست نیه لی بخوری.

نامیری سهر برین:

سهر برین دروسته به گشت شتیکی تیژ، که شت بری، خوی له ناسن بی وه ک کیردو چه قوو شمشیر و رم، یا له قورقوشم بی، یا له مس بی، یا له زی بری، یا له شووشه، ته نیا به م س شته نابی: ددان و نینۆک و ئیسقان، ئیتر نه م س شته لکاوبن به له شه وه یا جیا بن و به له شه وه نه مابن چوون یه که. سهر به لگه ی نه مه فهرمووده که ی رافیعی کوری خه دیجه که له باسی پیش نه م باسه دا رابورد که سهرم تا که ی ناوا ده ست بی ده کا: گوتم: نه ی پیغه مبه ری خودا! ئیمه سبه ی ن به دوژمن ده گه ی ن.. تاد.

نه یی کردن له سهر برین به نینۆک و ئیسک و ددان له سهر قسه ی عیززی کوری عه بدوسه لام ته عه ببودییه، ئیبنو رهغه عیش ده فهرموی:

حیکمه ته که ی نه وه یه که مردنی گیانله بهر به پارچه یی له خو ی نه بی به هو ی رهوا بوونی مردنی^(۱).

مهرجه گانی سهرپر:

نه وه یه موسولمان بی، یا خاوهن نامه بی، واته: کیتابی بی، وهک جووله که و گاور. سهر به لگه ی نه مه نه م نایه ته یه: {إِلَّا مَا ذُكِّيتُمْ} سهارمت به خاوهن نامه یش نه م نایه ته ی تره: {وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ - سورة المائدة - ۵/۵} (واته: وه خواردمه منی نه و ناموسولمانانه که کاتی خو ی نامه ی خوداییان بی دراوه هه لاله بو نیوه). دیاره که گوشتی سهر برپاویشیان بهر وشه ی خواردمه منی ده که و ی. به لام ده بی نه و خواردمه نییه یان له دینی خو مانا هه لال بی، وهک نان و ناو و گوشتی مهرو بز و شتی تری و، دنا هرامه وهک مه ی و خو ی و مردار و گوشتی سه گو به راز.

سهربرپاوی غهیری خاوهن نامه کان هرامه، چونکه هه زهرمت (درویه خواه له سه ربو) ده فهرمو ی: ریک وهک خاوهن نامه کان حیساب بو ناگر په رست بکه ن و چ رهفتار و مامه له یی له گه ل نامه دار (کیتابی) یه کان

^(۱) کوردیش به سروشتی پاکی خو یان ههستیان بهم حیکمه ته کردوه، بزیه پیشتیان له زه می خو خوریدا فهرمو یانه: گوتیان داربهروو شتی داهاتوه دت بریتسه، گوتی: کلکمی له خو م نه بی ناتوانی. به راستی نه مپو گه لی کورد وهک داری قهراخی لی هاتوه، تموری کلک کوردی لی پهیدا بروه به ناوی خیزیوه هاکا گشتی کرد به خه لوز. - وه رگتیر -

دهڪن، هه مان رمفتاريش له گهڙ نه وائدا بڪن، ته نيا ئم دوو خالهي ٿي
 دهرجي: گوشتي سهربراي دهستي ناگر په رست مه خون، ژنيشيان ٿي
 ماره مه گهن. بته رست خاوهني نامه نين، هه روا ناگر په رستيش،
 گهرجي ناگر په رست گوماني نه وديان ٿي دهڪري كه له بنه رتدا نامه دار
 بووين، سهر براي دهستي پاشگهز (مورته دد) يش ناخوري چونكه حالي
 ئم به دتره له حالي ناگر په رست و بته رست.

له موسوئمانانا دروسته منالي فاميدو کوپرو ژن بابينويزيش بي،
 گيانله بهر سهر بپرن، به لگهي دروستبووني سهر برپيني ژن ئم
 فهرمووده ي بوخاريه: روژي كه نيزه کيكي كه عبي کوري ماليك له
 (سولع) ران دهله وه پيني، مهر ٿي له رانه كه دهنه نگوڙي، ڪجهه ڪيش فرياي
 دهكه ويو به بهرديكي تيز سهری ده بري، كه ئمه يان له پيغه مبه ر
 (دروود خواه له سهر به): پرسى، فهرمووي: بيخون.

سهربرپيني به چكه ي ناوسك:

سهربرپيني دايك بريتيي سهر برپيني به چكه ي ناو سڪيشي
 دهكه ويو، به مهر جي به مردووي له ناوسكي دهری بهينن، يا نيمچه
 گيانتيكي تيا مابي، پاش توڙي بمري، ئيتر خواردني دروسته به بي
 سهربرپينيش، به پي فهرمووده گهي (دروود خواه له سهر به): سهربرپيني
 گيانداري ناوس بريتيي سهربرپيني به چكه گهي ناو سڪيشي دهكه ويو
 (ئيمامي نه حمه د). نه بو سه عيد (ره راه خواه لي به): ده فهرمووي: گوتمان ئهي
 پيغه مبهري خودا! ري دهكه ويو كه وشري مينگهو مانگاو مهر و بزني
 ناوس سهرده برپين به چكه گهيان له ناوسكدايه، نيا ئهو به چكانه فري

بدهین یا بیانخوین؟ فهرمووی: نهگهر نارمزوو دهکهن بیان خوڼ، چونکه سهربرپینی دایکهکهایان بریتیی سهربرپینی ئهوانیش دهکهوئ (د/ نهحمهد/ ت - تاج - ۴ ل - ۲۸) جووهینی (رهراه خواه لینه) دمهفرموئ: وهکی تریش نهگهر سهربرپینی دایک بریتیی سهربرپینی بهچکهی ناوسکی نهکهووتایه، کاتئ سکهکهای دهریکهوئ نابئ دروست بئ سهری بپرئ، ههروهک دروست نیه ژنی ناوس همدی ئی بدرئ، یا بکوژریتتهوه تا سکهکهای نهبئ.

۳۶۱) بریاری ئهوارچهیهی له زیندوو دهیتتهوه:

ههر پارچهی له زیندوو دهپرئ وهک مردووی وایه، واته: ئهو گیانلهبهره نهگهر به مردووی پاک بوو ئهوه پارچه جیاوه بووهکهایشی پاکه، وهک ماسی و کوللهو ئادهمیزاد، نهگهر به مردووی پیس بوو پارچهکهایشی پیسه، وهک پارچهی غهیری کوللهو ماسی و ئادهمیزاد، سهر بهلگهی ئهمهیش نهوهیه که دهگیرنهوه: له ههزهرت (مرووده خواه لهسهره) پرسیار دهکری: نایا پارچهی له دووگی وشر یا له دووگی مهر بپرئ ههلاله یا ههرامه؟ دمهفرموئ: ههر پارچهی له ئاژهلی زیندوو بپرئ ئهوه ئهو پارچهیه هوکمی مردووی ئهو گینلهبهرهی ههیه (حاکم دمهفرموئ: بهپیی مهرجی ههردوو پیره، ئهبو داوودو تیرمیدیش گیراویانهتهوه، تیرمیدی دمهفرموئ: فهرموودهیهکی جوانه. بهلام ئهم شتانه لهم یاسا گشتیه جیا دهگیرنهوه: موو و پهرو خوری و کوکلی ههر گیانلهبهرئ گوشتی بخورئ پاکه، چونکه بهپیی ئایهتی قورنان

خودا ئەمانەى کردوو بە مایەى کەرەستەى ناو مال هەتا کاتى مردن! ديسان لەبەر ئەوەىش ئەم شتانه بى گيانن، لەبەر ئەوە بى هەستن هەست بە ئىش و ئازار ناکەن لەکاتى بڕیندا، هەر لەبەر ئەمەیه کە هەندى زانا دەفەرموى: هەتا مووى گيانلەبەریکیش کە گوشتى نەخۆرى پاکەو پيس نیه.

بەلام بەپى راي فەرمايشتى ساغ شاخ و سم و نینۆک و ددان و ئیسقان ئەگەر بە زیندوویى لە گيانلەبەرە کە جیا ببەنەو پيس، چونکە ئەمانە زۆر تر لە ئەندامى سەربەخۆ دەچن، چونکە ئەمانە گيانيان تيايه، هەست بەشت دەکەن، هەست بە ئىش دەکەن، هەست و هەست بە ئىشکردن نيشانەى ژيانە، کەواتە ئەگەر بپرۆین دەمرن و بەهوى مردنەو پيس دەبن و حوکمى مرداريان هەیه. ئەم ئايەتەيش بەلگەى ئەوەیه کە ئیسقان ژيانى تيادايه: {مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ - سورة يس - ۷۸/۳۶} دەلى: ئیسقانى رزىوى هەزاران سائە بەکى زیندوو دەکریتەو؟ ئەى خۆشەويست! پى بفرموو: ئەو کەسە زیندووى دەکاتەو کە یەکمەجار لە نەبوون دروستى کردوو.

۳۶۲) باسى خواردەمەنى (أحكام الاطعمة)

بروانە: تەجریدى بوخارى بەرگى ۵/ ل ۷۷ - ز: ۷۳.

خواردەمەنى بە عەرەبى پى دەگوترى طهعام، طهعاميش بە مەعنا مەطعوومە، وهك چۆن شەراب بە مەعنا مەشرووبە، كۆى طهعام ئەطعيمەیه، بۆیه لە ئەصلەكەدا وشەى (اطعمه) كراوه بە عینوان بۆ ئەم باسە.

سەر بەلگەى ھەللابوونى خواردەمەنىيەكان ئەم ئايەتە پېرۋەزىيە:
 {قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ
 يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ - سورة الأنعام -
 ۱۴۵/۶} واتە: جا تۆنەى پېغەمبەرى خۆشەويست! بۆ بەرپەرچى
 گومان بېرى شوبەھى خەلك جاپ بدمو بفرموو: من لەو نامەى خودادا
 كە بە سىرووش دى بۆ من خۆراكى نابىنم ھەم بى لەسەر خۆراك
 خۆرى مەگەر يەك بى لەم شتە قەدەغەو ھەرامانە: مرداربى، يا
 خويىنى رزاو بى، يا گوشتى بەراز بى. لەگەل ئەم ئايەتەى تردا: {وَيَحِلُّ
 لَهُمُ الطَّيِّبَاتُ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثُ - سورة الأعراف -
 ۱۵۷/۷} واتە: نىشانەيەكى ترى ئەو پېشەوا نازدارە كە خوا پېداوان
 پەپرەوى دەكەن ئەوەيە كە ھەر خواردنەوھو خواردەمەنىيەك
 سىروشتو تەبىعەتى مەرۋفى ميانەرەو بە پاك و باشى بزانى ھەللى دەكا
 بۆيان، وە ھەرچى خواردنەوھو خواردەمەنىيەكىش سىروشتى پاكى
 مەرۋفى ميانەرەو بە پېس و چەپەللى بزانى ھەرامى دەكا لە سەريان).

لە راستىدا يەك لە مەبەستەھەرە كىرگەكانى ئايىن، زانىن و
 فېربوونى بېيارەكان (ئەھكام)ى خواردەمەنىيەكانە. چونكە گەران بە
 شوپىن رزق و رۆزى ھەللىدا خود ھەرزە، واتە: ھەرزى عەينە، پېويستە
 لەسەر ئەركدار (موكللەف) ھەوللى بۆ بدا، ھەتا ھەللىخۆربى، چونكە
 ھەرپەشەى سەخت ھەيە لەسەر خواردنى شتى ھەرام، چونكە لە
 ھەرموودەدا دەفەرموى: ھەر گوشتى بە ھەرام پەرومردە بى خۆراكى
 ئاگرى دۆزەخە. تەنانت ئەگەر ھەرام پەردى سەندو تىكەللى گشت

شتى بوو، وه نانى حەلّال زۆر بە گران دەست دەكەوت، ئەو دەبى
بەپىي پىداويست لىي بخوا، نابى زىادە خۆرى بكا.

وهك مەشهوورە: كەمخۆرو پاڭخۆر، كەواتە: وا سوننەتە لە
خواردنى حەلّالشا زىادە مەسرهف نەكرى و موسولمان بە نان و ئاويكى
سادەى ئاسايى قنىيات بكا، بەلام لەبەر رەزىلى خىزانى خوى
نەچەوسىيىتەو، چونكە يەككى لە رەفتارە بەرزەكانى پىشىنانە
باشەكانمان ئەو بوو سك پەرورنەبوون و سەريان نەگردۆتە خواردن و
خواردنەو، بەلام ميوانە پەرورمى سوننەتە لەبەر ئەو ئەگەر
سفرەيشى بۇ بىرازىتەو جىگەى خۆيەتى، ھەر وھا ئەگەر ساخ بۇ رەزى
خودا ھەرچەندە خزمەتى منال و خىزانى خوى بكاو نان و ئاوو جل و
بەرگى باش و خوش و حەلّاليان بۇ ھەراھەم بەيىن و تىرو تەسەليان بكا
پەسەندەو خوا پىي خوشە، بە مەرچى مەبەستى خوشگوزمرانى ئەوان
بى تا ھەست بە ھاوسەركەمى نەكەن، نەك بۇ شانازى و چاولىكەرى!

ئەوئەندە ھەيە نابى جلەو بۇ ئارموزووەكانى نەفس شل بكرى،
وھكوو ئازەل ھەر چاوى لە خەوو خواردن و رابواردن بى، چونكە زاناكان
لەم لايەنەو راجىيائى و بۆچوونى جيا جىيائە ھەيە لەسەر ئەم شىوئە:
يەكەم: دەفەرموون نەفس قەدەغە دەكرى لە رابواردنى رەھائى
رەوا، چونكە سەردەكيشى بۇ بوغرا بوون!

دووەم: دەفەرموون ئارموزووەكانى نەفس جىبەجى دەكرى، ھەتا
گورج و گۆل بىي و ھەستى گيانپەرورمى تىادا بىزىتەو بەرەبەرە ھەست
بە چاكەكانى خودا بە سەريەو بكا.

سییه: دهفهرمون: مامناوهندیتی و میانهکاری باش و پهسهنده، چونکه نهگهر ههموو خوشییهکی ئی قهدهغه بکهی تووشی کهودهنی دهبی، نهگهر به تهواویش بهری بۆ بهره‌للا بکری زال دهبی. سوننه‌ته دهسته‌گان زۆربن له‌کاتی نان خواردندا، له سه‌ره‌تاوه ناوی خودا یاد بکری، له پاشیه‌وه سوپاس و ستایش بکری.

۳۶۳) خواردنه‌نی چه‌لال و خواردنه‌نی چه‌رام:

گشت خواردنه‌نییه‌کی پاکی باش چه‌لاله، که بریتییه له‌وهی که سوودی هه‌بی له خواردن و له خواردنه‌وه، وه ههموو خواردنه‌نییه‌کی پیس چه‌رامه، که بریتییه له گشت خواردن و خواردنه‌وه‌یی که زیانبه‌خش بن. مه‌به‌ست له (پاکی باش) نه‌وه‌یه که ته‌بیعت بیبات و نه‌فس چه‌زی ئی بکات، مه‌به‌ست له (پیسیش) نه‌وه‌یه که قیزه‌ون بی و دل پیی هه‌لشیوئ و سروشتی پاک نه‌یه‌وئ، وه‌کوو دهرکه‌وت خودا پاکیه کردووه به مهرجی چه‌لال بوون، پیسیشی کردووه به مهرجی چه‌رام بوون، دهی به‌هۆی ژیری و هۆشی ساغه‌وه دهرانین که مه‌به‌ست له پاک نه‌وه نیه که ههموو که‌سئ به پاکی بزانی، یا مه‌به‌ست له پیس نه‌وه نیه که ههموو که‌سئ به پیسی بزانی، چونکه شتی وا سته‌مه، ره‌فتار و سروشتی خه‌لک جیا‌جیان، نه‌وهی مامه پیی خوشه‌ کاکه پیی ناخوشه، له‌به‌ر نه‌وه دیاره که مه‌به‌ست خواست و ئاره‌زووی هه‌ندیکیانه، جا له‌به‌ر نه‌وهی قورئان به زمانی عه‌رب دابه‌زیوه له سه‌ره‌تاوه رووی قسه‌ی له

عەرمب بووۋو زۆرتى گوفتوگۇكان ئاراستەى عەرمب كراوۋ، لەبەر ئەم
 ھۆيانە عەرمب لەم لايەنەوۋ بۇ بىرپاردان لەسەر پاكى و پىسى شت لە
 پىشتىرن، لە لايەكى تىرشەوۋ سەورشت و رەفتارى عەرمبەكانىش
 ھەموو يەك نىن، بەلكوۋ جىاجىان، لەبەر ئەوۋ زۆر ئەستەمە كە راي
 ھەموويان لەم بارەيەوۋ لەسەر يەك شت يەك بگرئ، لەبەر ئەمە بىرپار
 دەدەين كە دەگەر و بايەخ بە عەرمبى سەردەمى ھەزەرت خۆيەتى (درووۋ)
 خواۋ لەسەربەئ ئەمەيش قازى حوسىن وا دەفەرموئ!

ياساى سەرەكى بۇ ئەمە ئەم دەستوورەيە كە دەئى: ھەر
 گيانلەبەرئ عەرمب بە پاكى بزائى ھەللا ئەمەگەر شەرع بە ھەامى
 دابىئ.

جا كە ئەمەت زانى بىھەرموۋ بوختەيئ لە خۆراكى پاك و پىس
 باس بىكەين، بزائە كە خۆراكى پاك و ھەللا ھەر زۆر زۆرە، وە
 جۆرەكانى فرەيە، مالى و كىۋىلەى ھەيە، وشىرو رەشە و لاخ و مەرو بزن
 لە جۆرى مالىن، ئەم چوارە بە يەكگرتن ھەللا، لە پىش يەكگرتندا
 ئەم نايەتە بەلگەى ھەللا بونيانە: { أَحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ -
 سورة المائدة - ۱/۵ } (واتە: خودا ھەللاى كىردوۋە بۇ ئىۋە خواردنى
 گوشتى ئەو گيانلەبەرەنەى كە لە چەشنى ئازەلن) ھەروا ئەم نايەتەى
 تىرش: { وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ -
 سورة النحل - ۵/۱۶ } (واتە: وە خواى گەورە ئازەلئ بۇ ئىۋە دروست
 كىردوۋە، سوودى زۆريان تىاداىە بۇتان، لە خورى و موو و كوئىك و
 كەۋلەكانيان جل و بەرگو پىخەفو رايەخيان لى دروست دەكەن، كە

دهبن بههوی بهرگری له سه رماو گه رما، وه گه لی سوودی تریشیان ههیه، که یهکی لهوانه نهوهیه له گوشته که یان دهخون).

نهسپو ماینیش گوشتیان دهخوری، چونکه جابیر {ره راه خواه لیبه} دهفهرموئ: روژی غه زای خه یبه ر پیغه مبه ر {ده روده خواه له سه ربه} جله وگیری کرد له خواردنی گوشتی که ری مائی، وه ریگهی خواردنی گوشتی ماین و نهسپی دا. (ش/ د/ ت/ ن).

له چار پیی کیویش گوشتی گا کیوی دهخوری، گامیشیش بهر جوژی گاو ره شه ولاخ ده که وئو له بهشی گیانله به ره پاک و باش و چه لاله کانه، هه روا گوشتی بز و مه پی کیوی دهخوری، چ بز و مه پین چ سابری و به ران بن، گوشتی که ره کیویش دهخوری، چونکه پیغه مبه ر خوی لی خواردوه، خوی مائی بووبی، یا هه ر کیوی بی، که ری مائی کیویش بی هه ر گوشتی نادرسته، ناسک و که متیارو ریوی و که رویشک و رزق {یه ربووع} و زیشک و ئیبنو عیرس^(۱) چه لالن چونکه پاکن، گوشتی بز نه مزه ییش دهخوری، چونکه خالیدی کوری وه لید دهفهرموئ: گوتم: نهی پیغه مبه ری خودا! نایا بز نه مزه حه رماه؟ فه رمووی نه ه حه رام نیه،

(۱) مامزستا مه لا عبدولکمری بیاره - بوقه ده مته خودا بیه} له دور رشتهدا ده فهرموئ: ئیبنو عیرس: له چه قه ل کزتر، به له ش دریتزه، گوئ کورت و سه رخپ. مامزستا سهی عه لای سه ججادی {ده مته خواه لیبه} ده فهرموئ: مشکی خورما یه، به لام له موغیددا ری نهی نه مس له مشکی خورما ده کا، که مه ردوخ به مشکه خوره ترجمه می کردوه. به روانه فه رهنگی خال و هه نبانه بۆرینه.

بهلام له ولاتی ئیمه نیه له بهر نهوه دهبینم دلم نایبات، خالید
 ههرمووی: جا من بزنمه کهم راکیشته بو لای خوومو له بهر چاوی
 پیغه مبهه (مرووه خواه له سه ربه) دهستم کرد به خواردنی (ش/ د/ ت/ ن -
 تاج/ ۴ ل - ۵).

شتی پیس:

حه رامیش دیسان زۆرن، وهك مارو دوو پشك و قولانچه به هه موو
 جو ره گانیانه وه وهك هه رچی ورده جانه و مری زهوییه له چه شنی گه نه و
 کرنو و نه سپی و رشك و په پووله و میرووله و گل خۆرکه و کرم و ته ته له
 میران و زه رده واله و هه نگ و وینه ی نه مانه. چونکه پیسن خودای
 گه وره ییش ده فهرموئ: {وَيَحْرَمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثُ}

۳۶۴) بریاری نهوهی که لبهی هه بی یا چنگ و چرنووکی تیژی هه بی:

هه رچی دانقولاپی بی و که لبهی هه بی و هیژی تیك شکاندنی
 نه چیری هه بی خواردنی نادرسته و گوشتی حه رامه وهك شیرو پله نگ و
 گورگ و ورج و مهیموون و فیل و تیمساح (نه ههنگی و شکانی) و وشر گا
 په لنگ (زرافه) و چه قه ل، چونکه نه بو نه عله به (ره زاه خواه لینه)
 ده فهرموئ: پیغه مبهه (مرووه خواه له سه ربه) هه ر درنده یی که لبهی هه بی،
 خواردنی گوشته که یی قه دهغه کردووه (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۴ ل - ۱۴)
 له بهر نهوه ییش (وهك نیما می شافیهی) (ره ممت و ره زاه خواه لینه) ده فهرموئ:

نهم جوړه درېدانه هميشه به كهلبه خويان راوى گورو نه چير دهكهن، هيچ درېندمى تر نهوان راو ناكا. زانايش ههيه دهلى: زمرافه و چهقل و فيل و تيمساح چهلالن.

گوشتى سهگ ناخورى چونكه نهویش له درنده پيسهكانه بهرازيش بهپى نايهت هم پيسه و هم حرامه، بهلام له پشيله دا راجيائى ههيه، فهرموودهى ساغ نهويه كه حرامه، چونكه بههوئى كهلبه خويه وه هيزى تيكشكاندن ههيه، له ههمان كاتا پيس خوريشه، له صهحي موسليما دهمرموى: نهبو زبیر دهمرموى: له باره بههاى سهگو پشيله وه پرسيارم له جابير كرد، فهرمووى: پيغمبر (دروود خواه لهسره) ههرهشوى له شتى وا كردوه، وه دهيفرموو (دروود خواه لهسره) له راستيدا هرکاتى خوداى گهوره شتى حرام بكا بههاكەيشى حرام دهكا. له گيرانهويهكا دهمرموى: جابير (رهواه خواه لين) دهمرموى: پيغمبر (دروود خواه لهسره) هم خواردنى گوشتى پشيله قهدهغه كردوه هم خواردنى بههايشى (م/د/ت/ن = موسليم و نهبو داوودو تيرميدى و نهسانى، پروانه تاج/ ٤ ل ١٦، همر نامازمى بؤ تاج و رياض الصالحين، بؤ لاپره به (ل) بكرى، بؤ و مرگهراوه كوردويه كه يانه، نهگهر به (ص) كرا بؤ نهصله عمره بيه كه يانه - و مرگير).

سەمۆر^(۱) و سمۆرەو فەنەك و (فاقم) لەسەر قسەى فەرمایشتى ساغ
 حەلألن، دمقى شافىعى لەسەر حەلأل بوونیان ھەيە. ھەر باندەىيى كە
 چنگى تیزو نینۆكى قولاپى و دمنووكى لارى ھەبى و راوى پەلەو ورو
 نەچىر بكا، وەك ھەلۆو سىساركەو بازو شەھىن و كۆلارە، ئەمانەيش
 بەھەر رەگى بن بەھەموو چەشن و جۆرەكانیانەو ھەرامن و گوشتیان
 ناخورى. چونكە ئىبنو عەبباس (وژاھ نوایان لىبە) دەفەرموى: ھەر
 دپندەيى كە كەلەبەى ھەبى، يا ھەر باندەيى كە چنگ و چرنووكى ھەبى
 پىغەمبەر (مروودە خواھ لەسەربە) خواردنى

گوشتەكەيى قەدەغە كردوو. (م / د) ھەروا ھەر شتى پيس خۆر
 بى و پيسايى و مردارو شتى وا بخوات گوشتەكەى نادروستە، واتە:
 ھەرامە، وەك قەلەبازەلەو قەلەپرەشە، كە لە قەلەبازەلە گەورەترە،
 چونكە ئەم دوانەيش بە پيس حلىبن.

(۱) مامۆستا مەلا عبدولكەرىم لە دوو رشتەدا دەفەرموى: سمور: كزتر لە
 چەقەل، سمۆرە نيە. مامۆستای مەردۆخيش دەفەرموى: سەمۆر: سمورە، وئەى
 (السمور: سەمۆر) لە فەرھەنگى مەردۆخا دەق لە وئەى (السمور) دەچى لە
 (المنجد) دا. بۆ (فەنەك) يش مەردۆخ دەفەرموى: جانورى است ازجنس روباه اما
 كوچكتر، وأن غير ذلك است: واتە: جانمەرەكە لە تيرەى رىويە، بەلام بچكۆلەترە،
 بەلام دەلەك نيە. بۆ عەرەبىيەكەيشى ھەر (فەك)ى نووسىو. بپوانە (المنجد) دەبينى
 پیتاسەى (فەنەك) لە مۆخىدو لە فەرھەنگى مەردۆخا زۆر لەيەك نزيكن. بەھۆى
 تەرجەمەى بى سەر بمرەو ھەزاران ھەلە لە ھەموو بابەتت پەيدا بوون. خودا پەنامان
 بدا لە شتى وا.

بىزانە:

كە ھەر شتئ پېسخۇر بى خواردىنى گۆشتەكەى ناباشە واتە:
مەكرووھە، نىتر خىۋى مەپرو گاو گۆتال بى، يا مېشك و مراوى بى
يەكسانە، گيانلەبەرى پېسخۇر ئەۋەيە زووربەى خواردىنى پېسايى بى،
چونكە ئىنو عومەر (دەۋادە ئايان لېبە) دەفەرمۇي: پېغەمبەر (مىروودە خىۋە
لەسەربە) خواردىنى گۆشت و شىرى گيانلەبەرى پېسخۇرى قەدەغە كىردوۋە،
لە گىرپانەۋەيەكا: پېغەمبەر (مىروودە خىۋە لەسەربە) قەدەغەى كىردوۋە كە سواری
وشتى پېسخۇربىن، يا گۆشت و شىرى بخۇن. (د / ت / ن - س / ح / تاج -
۴ ل ۱۴).

بەلام كاتى دادەنرى بە ناباش كە بۆگەنى لېپەيدا بى، ۋەك ئەۋە
نارمقى بۇنى پېسايى لېبى، يا گۆشتەكەى تامى بۆگەن بى، ھەر
گيانلەبەرىۋابى بە پېسخۇر حلىبە، دەنا نا. بەپىئى ئەۋەى كە ئەۋەى
لە ئەصلى رەۋسەدا ساخى كىردۆتەۋە، بەلام بەپىئى ئەۋەى ۋا لە
(التحریر)دا بايەخ بە زۆرى ئالفە، ئەگەر زوربەى ئالفەكەى پېس بوو
ئەۋە پېسخۇرەو خواردىنى گۆشت و شىرەكەى ناباشە، دەنا پېسخۇر نىەو
خواردىنى گۆشت و شىرى و سواربوۋنى ناباش و مەكرووۋە نىە. ئەم
نەھىيەش بۇ تەنزیھە بۇ تەحىرىم نىە، چونكە خواردىنى پېسى بەس
كار لە گۆپىنى بۇن و تامى گۆشتەكەى دەكا، زاتەكەى ناگۆپى، دەى شتى
ۋايش ھەر ناباشى (كەراھەت) دەخۋازى و بەس.

٣٦٥) کهى دروسته که مردار بخورى؟

قورئانى پيروز به دهق دمه رموي: مردار نادروسته و حه رame
هه روا به دهق دمه رموي: نه مانه هه موو نادروستن: خويني رزاو،
گوشتى به راز، هه سهرپروي ناوي غه پري خوداي لي به پيري، يا هه
شتي به هه شيوهي مردار ببيته وه به چه قودا نه گاو به پي شهر
هه لال نه بي و هه لال نه گرابي، وه خنكاو، وه به ليدان مردوو، وه
به ره وه بووي مردار، وه له شهره شوقا كوژراو، كه فرياي سهربرپيني
نه كه مون، وه درنده خواردوو، نه م برپاره بو كاتي فهره حي و حالي
ناساييه، به لام له كاتي ناچاريدا له بهر ناچاري، نوهندهي كه مروف له
مردن رزگار بكاو به ري دلي بگري خواردن له مردار دروسته، چونكه
به بي نه وه ژياني ناچاريزي، خوداي كه وه دمه رموي: { فَمَنْ اضْطُرَّ
غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ - سورة البقرة - ١٧٣/٢ } واته:
دهي هه كه سي ناچار بوو بو خواردني مردارو خوين و گوشتي به رازو
سهربرپروي كه له كاتي سهرپينه كه پيداناي غه پري خوداي لي هينرابي،
نه وه هيچ تاواني له سهر نيه له خواردني نه وانهدا، به مهرجي
دهسدريزي له مافي ناچاريزي تري وه خوي نه گاو زياده خوري نه گاو
لهو نه ندازه يه تينه په ري كه پيوسته بو پاراستني ژيان و گياني).
كه واته: به هيچ جوړي نابي زياد خوري بكا، هه تا تيخرخواردني ته واپش
زور باش نيه و راجيائي دوورو دريژ له بارميه وه هه يه، له كتيبـه
كه وره كاندا به دوورو دريژي باس كراوه.

۳۶۶) مردووی ماسی و کولله:

گیانله بهر سئ بهشی ههیه :

بهشی یه گهم: گوشتی ناخوړئ، ئەمه مرداری و سهربرای
یه کسانن و وهك يهك حهرامن.

بهشی دووهم: گوشتی دهخوړئ، ئەمه به مهرجئ گوشتی دهخوړئ
كه بهپئ شەرع سهربرا بئ، یا حەلال كرابئ، وهك له پيشهوه رابورد،
مردارووهبووی ئەم باشه حهرامه.

بهشی سێههم: گوشتی دخوړئ و سهربرینی لهسەر نیه، واته:
مرداریشی حەلاله، وهك ماسی و کولله، به گشت جۆرهکانیان هه، بهپئ
ئەم فەرموودهیهی ئیبنو عومەر (ره‌زاه‌خواه‌اینبه): ده‌فهرموئ: پیغه‌مبەر
(مرووده‌خواه‌له‌سهربره): ده‌فهرموئ: دوو مردارو دوو خوینمان بۆ حەلال کراون،
مردارمکان بریتین له ماسی و له کولله، دوو خویننه‌کانیش بریتین له
جهرگو له سېل. (ئیبنو ماجه‌و حاکم گێراویانه‌ته‌وه، رشته‌ی ئیبنو
ماجه‌لاوازه، حاکم له موسته‌دره‌کا به فەرمووده‌یه‌کی دروستی داناوه).
ئەبو هوریره‌یش (ره‌زاه‌خواه‌اینبه): ده‌فهرموئ: پیاوئ له پیغه‌مبەری
پرسی: ئەه‌ی پیغه‌مبەری خودا! ئیمه‌ کاتئ سواری کهشتی ده‌بین له
دمریادا که‌مئ ئاوی شیرین هەل دەرین، ئەگەر ده‌سنوێژی پئ بگرین
بهشی خواردنه‌وه‌مان ناکاو توونیمان ده‌بئ، جا ئایا به ئاوی دم‌ریا
ده‌سنوێژ بگرین یانا؟ فەرمووی (مرووده‌خواه‌له‌سهربره): به‌ئئ ده‌سنوێژی پئ
بگرن، چونکه دم‌ریا هەم پا‌که‌و هەم پا‌که‌وه‌که‌ریشه، وه مردارووه‌بووشی

هه لاله و گیانله بهری ناوی کاتی دهری ههتا نهگه نی خواردنی دروسته.
(د/ت/ن - س/ص - تاج/۱ ل - ۱۰۲).

بزانه:

هه گیانله بهری که ههر له ناوا بزی وهکوو ماسی وایه، گوشتی
هه لاله و سهر برپینی ناوی، مهگهر گهوره بی و بهزه حمهت گیانی دهرچی،
نهوه سوننه ته بو رزگار کردنی له نیس و نازاری په له قازهی مهرگ
سهر برپری، خوی نهو گیانله بهره ناوییه له سهر شیوهی ماسی بی یانا،
ماسیش به هه موو جوړه کانیوه هه لاله، له بهر هوئی ناشکرا بهری وهک
پیاکی شان و لیدانی راوکه، یا له بهر هوئی ناسایی بهری، یا له بهر ههر
هوئی بهری هه لاله و گوشتی دهخوری. به پیی نایه تی: {أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ
الْبَحْرِ - سورة المائدة - ۹۶/۵} (واته: نهی موسو لمانه کان هه لال
کراوه بو نیوه نه چیری دهریا). وه به پیی فهرمو و دهگهی نه بو
هوره پیرهش که له کو تای بی بهشی سییه می گیانله بهره کانا رابورد.
شافیعی (ره ممت و ره زاه خواه گهوره ولینیه) به دهق ده فهرموی: مشکی ناوی و
به رازی ناوی دهخوری، له بهر نه وهیش به گشت گیانداریکی ناوی
دهگو ترئ ماسی و ناوی ماسی بو به کار دهی نری. نه وهنده هه یه
تیمساحی لی چهرت دهگری، چونکه به که لبه نه چیرتیک دهسکینی،
بو ق و قرزانگو کیسه لیش له سهر رای فهرمایشتی سهنگین (راجح)
ههرامن چونکه پیسن.

۳۶۷) باسی قوربانی:

بپروانه: ته جریدی بوخاری بهرگی/ ۵ ل - ۱۳۵ ز: ۷۶ + ل - ۱۰۰ ز:
۷۴ نامه‌ی چهوتم.

قوربانی له شهرعا بریتیییه له سهربرینی نازل له رۆژی جهژن و
سئ رۆژه‌ی پاش جهژندا که ناودارن به (ایام التشریق) به نیازی
نزیکبوونهوه له رمزای خودای مه‌زن، به عهره‌بی پیی ده‌گوترئ
(اضحیه) و (ضحیه). له‌پیش یه‌کگرتندا سهربه‌لگه له بارمه‌وه نه‌م
فه‌رمایشته‌ی زاتی مه‌زنه: {فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ - سورة الكوثر-
۲/۱۰۸} واته: ئنجا نوێژ بکه بۆ په‌رومردگارت وه قوربانی بۆ سهر بپه‌ر
وه نه‌م فه‌رمایشته‌ی تریه‌تی: {وَالْبُذْنُ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ
- سورة الحج - ۳۶/۲۲} واته: ئیمه سهربرینی و شتری پینج سال
ته‌واکردوو ی پی له‌شه‌ش سال ناومان گیراوه به دروشم و نیشانه‌ی
ئیسلامه‌تی بۆ ئیوه‌و کردوومانه به‌و په‌رستشانه که خودای گه‌وره
دایمه‌زاندوون و کردوونی به نادابی چه‌ج).

قوربانی له مه‌ذه‌بی ئیمه‌دا سوننه‌ته‌و سوننه‌تییکی دامه‌زراوی
گه‌ل گه‌وره‌یه، دروشمیکی ناوداری له‌بهر چاوه له دروشمه گه‌وره‌کانی
ئیسلام، پئویسته که پارێزگاریی بکری و بره‌وی پی بدری، چونکه مایه‌ی
پاداشی زۆر باشه ئه‌وه‌بوو یارانی پیغه‌مبه‌ر (درووه‌خواه گه‌وره له‌سهر پیغه‌مبه‌رو
ره‌زاه‌خواه یاره‌ه) عه‌رزێ خوشه‌ویستیانکرد: قوربان! قوربانی چیه؟
فه‌رمووی: (درووه‌خواه له‌سهره‌به‌): سوننه‌ت و نه‌ریتی ئیبراهیمی باب‌ه
گه‌وره‌تانه: گوتیان: بۆ ئیمه چی تیا‌دایه؟ فه‌رمووی: له باتی گشت

تەلھەموویئ کەوا بەو ئازەلەنەوہ کہ دەیانکەن بە قوربانى يەك چاکەى
تەواوتان بۇ ھەيە. پېشەوا مالیک {دەزەخوۋە لېئە} فەرموویەتى: قوربانى
واجبە، واتە: فەرزو پېویستە. ئەبو حەنەیفەش {دەزەخوۋە لېئە} ھەروا
دەفەرموی: بەلام دەفەرموی: لەسەر دەولەمەندى نېشتەجىئ ناو شار
پېویستە.

دەولەمەند ئەو کەسەيە گە خاوەنى ئەندازەيى سامان بى
گەشتبېتە رادەى زەکات (لە فېقھە عەلەلمەزاھىيىل ئەرەبەدا
دەفەرموی: (ولكن الحنفية قالوا: انها سنة عين مؤكدة لا يعذب
تاركها بالنار ولكن يحرم من شفاعۃ النبي {صلی اللہ علیہ وسلم} ويعبرون
عن ذلك بالواجب)، واتە: حەنەفییەکان دەفەرمون: قوربانى خود
سوننەتە (واتە: سوونەتى عەينە، سوننەتە بۇ ھەموو کەسئ بە خودى
خوى بىکا، بە گردنى کەسىكى تر لە کۆل ئەو ناکەوى) سوننەتیکى
دامەزراو، ئەگەر کەسئ نەیکا بە نەکردنەکەى گوناھبار نابى، کەواتە
بە ناگرى دۆزەخ نازار نادى، بەلام لە بەھرەيەكى زۆر گەورە ناھومىد
دەبى کە تەکاگارىي پېغەمبەرى سەرورە {دەروودە سەوۋە خەمەلە لەسەربە}
حەنەفییەکان بەم جۆرە سوننەتە دەلێن: واجب واتە: پېویستى بە
مەعنا دامەزراو – وەرگى).

بەلام لافى پېویستبوونى قوربانى بە بەلگەى فەرمووى
پېغەمبەر {دەروودە خەمەلە لەسەربە} رەد دەکړتەوہ: لە تیرمىزىدا دەفەرموی:
خۆشەويست {دەروودە خەمەلە لەسەربە} فەرمووى: فەرمان کراو بەمن کە قوربانى
بکەم، قوربانى بۇ ئیوہ سوننەتە. فەرموودەيى تریش ھەيە لە مەيش

دەقتر و روونترە، دارەقوطنی گێراویەتەو دەفەر موی: (دروودە خواوە لەسەر بێ):
 قوربانیکردن لەسەر من فەرزە، بەلام لەسەر ئێوە فەرز نیە. لە
 صەحیحی موسڵیماً، لە فەرموودەیەکا کە ئوممو سەلەمە (رەزای خواوە لێبێ):
 دەگێڕێتەو: خوشەویست (دروودە خواوە لەسەر بێ) دەفەر موی: ئەگەر کەسێ
 دەیهوێ قوربانی بکا، کە مانگی نوێی قوربان هەڵات ئێتر با نەموو
 لەخۆی بکاتەووە نە ناخونی خۆی بکا، تا قوربانێبەکە دەکات. ئەم
 فەرموودەیە لەسەر ئەم شیومیە دەبێ بە بەلگە بۆ سوننەت بوونی
 قوربانی: ئەوەتا سەرور (دروودە خواوە لەسەر بێ) کردنی قوربانی بەستوو بە
 خواست و ئارەزووی قوربانیکەرەو، دەی شتی فەرزو پێویست نابەستری
 بە خواست و ئارەزووی ئەرکدار (موکەللەف)ەو. ئەو فەرموودەیە کە
 قسە لە پێویستبوونی قوربانی دەکا، لە رشتەکەیدا نەناس (مەجهوول)ی
 هەیە، گریمان فەرموودەکە ساغیش بێ دەبێری بەسەر سوونەتی
 دامەزراودا، بەپێی ئەو یاسا دامەزراوەی کە دەلی: هەرکاتێ چەند
 بەلگەیی بە روائەت یەکیان نەدەگرت، واباشە بەپێی توانا کار بە
 هەموویان بکری، کە بەمە لە زاراوەدا دەگوتری: جەمە بەینەئەدیللە
 (بەروانە فیقهی ئاسان - الفقه المیسر - بەرگی یەکم لاپەرە ۵۴)
 وەرگیر).

بزانە:

لەلای ئێمە شافیعی مەزھەب قوربانی سوونەتی کیفایەییە،
 کەواتە: ئەگەر کەسیکی خاوەن خێزان خۆی یا یەکی لە خێزانەکە
 قوربانایی کرد، ئێتر داوا قوربانی لە وانی تر ناکری، لەگەڵ

رەچاۋكردنى ئەۋمدا: ئەگەر كەس لەو خېزانە بەۋ سۈننەتە ھەلنەسا، ئەۋە ناپەسەندى (كەراھەت) ى بۇ ھەموويان ھەيە.

بزانن:

كەسى رووى ئى دەنرى كە ئەم سۈننەتە بكا كە موسولمان و رمسېدەو خاۋەن ھۆش و قامېدەو خاۋەن روشدو ئازادو مالداربى، مالدار ياخود توانا ئەۋمىيە كە ئەو ئازەلى قوربانىيە زىادبى لە خەرچى ژىۋارى خۆى و ئەۋانەى كە ژىۋارىيان لە سەرىيەتى بۇ شەۋو رۆزى جەژن و سى رۆژمەكى پاش جەژن.

۳۶۸) چى بۇ قوربانى دەست دەدا:

لە قوربانىدا چەند شتى مەرچە:

يەكەم: سەربېن، چۆنىتى سەربېنى رەۋا لە پېشەۋە رابورد لە ز/۳۶۰.

دوۋەم: سەربېر، باسى سەربېر لە پېشەۋە رابورد لە زنجىرە/ ۱۳۶۰.

سېيەم: كاتى قوربانى كەيە؟ ئىستا لەم باسەدا باسى ئەۋە بەروونى دى.

چۈارەم: ئەۋ ئازەلانەى بۇ قوربانى دەست دەدەن ئەمانەن: وشىرو رمشەۋلاخ و مەرو بزىن بە ھەموو جۆرمكانىيەۋە، گامېشېش لە زاراۋەى شەرعا بە رمشەۋلاخ دادەنرى، خوداى گەۋرە دەفەرموى: {لَيْشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنْ

بِهِمَةِ النَّعَامِ - سورة الحج - ۲۸/۲۲ { واته: با موسولمانان بئین
بۆ لای تۆو بۆ سەردانی خانەى خودا، هەتا بە چاوى خۆيان ئەو هەموو
سوودو بەهرانە ببینن کەوان لەم کۆرۆ کۆبوونەوانەدا، کە لەم چەند
رۆژە دیاریکراوانەدا دەبەستێن، بۆ ئەوەىش لەم رۆژە پیرۆزانەدا
خۆشیان بەهرەمەندبین لە بەهرەى جیهانى و ئایینى) وەك
جیبەجێکردنى هەج و عەمرە، وەك ئەنجامدانى كارى بازرگانى، وەك
دیتنى شوینى پیرۆزو شوینى میژووپی وڵات، وە با ناوى خودا ببەن لەو
چەند رۆژە دیاریکراوانەدا، بە تاییبەت لەكاتى سەربرپى ئەو ئازەلانەدا
کە خودای گەورە کردوونى بە رۆژى حەلال بۆ ئیو. ئەوەتا بەپى ئەم
ئایەتە ئازەل دیارى کراوە بۆ قوربانى، ئازەلێش بریتىیە لە وشتر و رەشە
ولاخ و مەرو بزن، کەواتە گیاندارى تر جگە لەم چوارە دەست نادا بۆ
قوربانى، یەكگتن لەسەر ئەمە دامەزراوە، کردارى پێغەمبەرىش بەلگەیه
لەسەر دروستیى ئەم برپارە، چونکە پێغەمبەر (دروودە خوا لەسەربە) هەر لەم
چوار جۆرە شتە قوربانى کردووە، ئەبێستراوە لە شتى تر قوربانى
کردبێ.

۳۶۹ مەرجەکانى دامەزراندنى قوربانى ئەمانە:

(۱) لە مەر شەك یا لە شەك بە تەمەنتر دەست دەدا بۆ قوربانى،
شەك ئەوەیە کە سائیكى تەواو کردبێ و پى ناییتە سالى دووهم، قیل
(گوتراو) دەئ: یاخود بەر لە تەواو بوونى سالى ددانە پێشینەکانى

کهوتبئ، گوتراوئ تر دمفه رموئ: ئه وهیه بهرگنه کهی ببئ به خوری، بهرگن له سه رپشت قیت و قنجه، خوری شۆرو سه ره و خواره. گوتراوئ تریش دمفه رموئ: ئه وهیه شهش مانگی ته واو کردبئ، به لام فه رمووده ی یه کهم دروستترینی ئه م فه رموودانه یه.

(۲) له بزنی چتیرئ که دوو سائی ته واو کردبئ و کهوتبئته سائی سییه مه وه، له سه ره فه رمووده ی دروستترین ده ست ده دا بۆ هوربانی، بۆیه پیش له شهک به سالا جیایه چونکه گوشتی چتیر له گوشتی شهک که مته ره، له بهر ئه وه به هوی زیاده ی ساله وه هه ولئ ئه وه ده درئ ئه و که مییه پریکریته وه، گوتراوئ دمفه رموئ: بزنی سائیکی ته واو کردبئ و پئی له سائی دووهم نابئ بۆ هوربانی ده ست ده دا. چتیر له عه ره بیدا ناوی (ئنی)یه، بۆیه وای پیده گوتری چونکه له و ته مه نه دا ده دانه دوینه گانی ده ره چی، که به عه ره بی ناویان (ئنی)یه^(۱)

(۱) ده دان له مرۆڤ دا ئه م چه ند جوړه ی هیه، که له پیشه وه له ناوه راستی ریزی سه ره وه و ریزی خواره وه له سه ره ئه م ریزه ده ست پئ ده کمن:

۱- ئه نایا (ده دانه دوینه گان).

۲- ره باعیات (ده دانه چوارینه گان).

۳- ئه نیاب (که لبه).

۴- ضه وایک (پیشه خری).

۵- ئه رحاء (خری). ئه م پینچ جوړه هه ره جوړه چوار ده دان، دوویان له ریزی سه ره وه و دوویان له ریزی خواره وه، به رابه ری یه کترین، کوی هه مویان ده کاته بیست ده دان، گشت ده دانه گانی تریش پینان ده گوتری: ئه ضراس، واته: کاکيله. گه لی بابته و بریارو زانیاری په یوه ندییان هیه به ناو به جوړی ئه م ده دانه وه، له بهر ئه وه به باشم زانی که

(۳) و شتری قربانی دهبی پینج سالی ته‌واو کردبی و پیی نابیتته شه‌شه‌وه به عهره‌بی و شتر له‌م ته‌مه‌نه‌دا به نی‌ری ده‌گوتری (ثنی) به می‌چکه‌ی ده‌گوتری (ثنیة) گوتراویشه: دهبی شه‌شی ته‌واو کردبی و پیی نابیتته حه‌وته‌وه به‌لام فه‌رمووده‌ی یه‌که‌م دروست‌تره.

(۴) ره‌شه‌ولاخیش دهبی دوو سالی ته‌واو کردبی و پیی نابیتته سی‌وه، گوتراویشه: پیی نابیتته چواره‌وه.

(نهم جو‌ره ناژه‌لانه ده‌ست نه‌دمن بو قوربانی)

خه‌سینراو بو قوربانی ده‌ست ده‌دا، چونکه ئازهل به خه‌سان قه‌له‌و دهبی و گو‌شته‌که‌ی خو‌شتر دهبی، هه‌روا کو‌ل و شاخ شکاویش ده‌ست ده‌دا، گهرچی به‌هوی شاخ شکاویشه‌وه خوینی لی بی، چونکه کار له گو‌شته‌که‌ی نا‌کا، که‌واته: وه‌ک چۆن برینه‌وه‌ی خوری و مووی ئازهل زیانی نیه شاخ شکاویش ناوا زیانی نیه بو قوربانی.

بزانه:

جیایی نیه له ئازهل قوربانیدا نی‌ربنی یا می بی، به مهرچی سالی ره‌چاو‌کراو هات‌بیتته دی. به‌لئ له‌سه‌ر رای دامه‌زراو نی‌ر بو قوربانی

نهم روونکردنه‌ویه بنووسم. تکایه پروانه: عمدة القاری شرح صحیح البخاری ج / ۲۱ ص ۲۵۴ لهم شوینه‌دا هه‌لئى چاپ زۆره، له وه‌رگه‌راوه‌که‌دا هه‌له‌کام به‌پیی کفایه‌ الاخیاره‌که راست کرده‌وه. له هه‌ندئ شوینى دیرئ دووان په‌ریوه.

۶- پروانه: مختصر صحیح البخاری / کوردی به‌رگی / ۴ ل - ۲۸۳.

- وه‌رگیت -

باشتره، چونکه گوشته‌که‌ی خوشتره (کورد گوته‌نی: به‌رخ‌ی نی‌ر بۆ سهربرین - وهرگیر).

وشرئ بۆ چهوت کهس دهست دهدا، هه‌روا ره‌شه‌ولاخیش، به‌پئی ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی که جابیر ده‌یگیریت‌ه‌وه ده‌فه‌رموئ: سائی ریکه‌وتنی حوده‌یبه‌یه که له خزمه‌تی چه‌زهدا بووین ئیجرامی عه‌مره‌مان به‌ستبوو، به‌لام بت‌په‌رسته‌کان ریکه‌یان نه‌داین که عه‌مره‌که‌مان ته‌واو بکه‌ین، ئیتر ئیجرامه‌که‌مان شکان و به‌م شی‌وه‌یه فی‌دی‌ه‌ماندا: به‌ چه‌وت کهس وشرئ یا گایه‌که‌مان سه‌رده‌پری (موسلیم) ئه‌بو ئیسحاق ده‌فه‌رموئ: وشر بۆ ده‌ کهس به‌ کاردئ. ئیبنو عه‌بباس (ره‌زا‌خواه‌لیبه‌): ده‌فه‌رموئ: له سه‌فه‌ریکا، له خزمه‌ت چه‌زهدا بووین، بوو به‌ چه‌ژنی قوربان، جا چه‌وت کهس چه‌وت کهس له یه‌ک سه‌ر ره‌شه‌ولاخا ده‌بووین به‌ هاوبه‌ش و ده‌مانکرد به‌ قوربانی، وه ده‌ کهس ده‌که‌سیش له یه‌ک سه‌ر وشردا ده‌بووین به‌ هاوبه‌ش و ده‌یمانکرد به‌ قوربانی (تیرمی‌زی گیراویه‌ته‌وه ده‌فه‌رموئ: فه‌رمووده‌یه‌کی جوانی نابال‌و (غهریب‌ه)، ئیبنو لقه‌ططانی‌ش ده‌فه‌رموئ: فه‌رمووده‌یه‌کی دروسته. له بوخاری شه‌ریفدا شتی وا هه‌یه که شایه‌تی ئه‌م فه‌رمایشته‌ی ئه‌بو ئیسحاق بی (به‌زه‌ینم ئه‌و شته ئه‌مه‌یه: له بوخاریدا عانی‌شه (ره‌زا‌خواه‌لیبه‌): ده‌فه‌رموئ: پی‌غه‌مبه‌ر (درووه‌خواه‌له‌سه‌رب‌ه‌) گایه‌کی کرد به‌ قوربانی بۆ ژنه‌کانی، عه‌للایه‌ی عه‌ینی (ره‌زا‌خواه‌لیبه‌) ده‌فه‌رموئ: یه‌کی له‌و بریارانه‌ی له‌م فه‌رمووده‌یه وهرده‌گیری ئه‌مه‌یه: پی‌غه‌مبه‌ر یه‌ک ره‌شه‌ولاخی کردووه به‌ قوربانی بۆ هه‌مو ژنه‌کانی. دیاره که ئه‌م چه‌جه

حه جی مائناواییه ئەو کاتەیش پێغه مبهەر (مرووده خواوە لەسەر بێ) نو ژنی بووه، دهی له شوینئ گا بۆ چهوت کهس زیاتر دهستبدا، وشتر باشتر بۆ زیاتر له چهوت کهس دهست دهدا، برپوانه: عومده تولقاری ب - ۳ ل - ۲۵۷ + تاج - ۲ ز - ۱۰۹ ل - ۲۱۵ ف - ۲ - وەرگیڕ).

مهرو بزن بۆ یهك كهس دهست دهمن، بهلام نهگهر خیزانی، یا چهند خیزانی، ژێواریان لهسهر یهك كهس بوو، خاوهن خیزانهكان خۆی یا یهكئ لهو خیزانانه، مهڕۆ یا بزنیکی کرد به قوربانی له جیاتی ههموویان نهوه دروسته و بریتیی گشتیان دهکهوئ.

۳۷۰) چی بۆ قوربانی دهست نادا:

مهرجی ئازهلئ قوربانی نهوهیه نهنگی وای پێوه نهبی که گوشتی کهم بکاتهوه، وهك ئەم چوار چۆره نهنگه که ئازهلئ پئ عهیبدار دهبی و به کهلکی قوربانی نامینئ: ئازهلئ کوپری دیاری و، ئازهلئ شەلی تهواو لهنگو ئازهلئ تهواو نهخۆش که نهخۆشییهکهی پێوه دیاربئ و، ئازهلئ لهړک و لاوازی بی مۆخ، ئەمانه به کاری قوربانی نایه، بهپیی ئەم سههر بهلگهیه لهم فهرموودهیهیدا (مرووده خواوە لەسەر بێ): ئەم چواره به کاری قوربانی نایه: ئازهلئ کوپر که کوپرییهکهی پێوه دیاربئ و ئازهلئ نهخۆش که نهخۆشییهکهی پێوه دیاربئ و ئازهلئ شەلی تهواو لهنگو ئازهلئ له ړک و لاوازی بی مۆخ (تیرمیزی - رمزای خودای لیبی - دمهفرموی: فهرموودهیهکی جوانی دروسته). زاناگان دمهفرموون: هوی دهست نهدانی کوپر بۆ قوربانی دهگهڕێتهوه بۆ نهوه که بههوی

كوپريه كەيەو، لەلای چاۋە كوپرەكەو، لە وەرانی كەم دەكاو دەبى،
 بەھۆى لەرى، يا لەبەر ئەو بەشى لە گۆشتە پاكە خۆشەكەى نەماو،
 كە گلىنەى چاۋىەتى. ھى شەلىش دەگەرپتەو، بۆ ئەو كە ئازەلى ساخ
 پىشى دەكەوئى و زوربەى كات بەھۆى ئەو، لە وەرپى باشى بەرناكەوئى و
 ئەو، پىش دەبى بە ماىەى لەرپوونى. ھى ئازەلى تەواو نەخۆشپىش ئەو،
 چونكە نەخۆشى گۆشت بى كەلك دەكا، ھى ئازەلى لەرك و لاۋازى بى
 مۆخپىش ئەو، بە رى زۆر گۆشت لەكار دەخا. ئەم جۆرە ئازەلانىش
 بە كەلكى قوربانى نايەن: گەرۆل و شىت و گوئ قرتاۋو دووگ برپا، يا
 ھەر ئازەلى پارچەپى لە لەشى يا لە ئەندامىكى برابى، گەپى كەم و
 زۆرى چون يەك لەسەر فەرموودەى دورستتر، دەبى بەھۆى دەست
 نەدان، چونكە كەمى و زۆرى گەپى گۆشت بى كەلك دەكەن، پىشەوا
 شافىعى (رەزەلە خوا، كەورە لىبە) دەفەرموئى: گەرۆلى لەو چەشنە دەرمانەى
 كە گۆشت و بەزىك دەدەن. شىتپىش وا لە ئازەل دەكا كە نە لە وەرپى و
 لەرپى و گۆشتەكەى خراپ بى، جۆرىكى ھەيە بە ەرمى پى
 دەگوترى: ئەولە، بە كوردى پى دەگوترى: حۆل: گىزۋوئىز، ھەمىشە
 دەكەوئىتە دوا رانەو، زۆر جارپىش تووشى سەرەخولى دەبى و بە دەورى
 خۇيدا وەك باۋە خولى بكا دەخولپتەو. ھۆى دەستەدانى گوئ برپاۋو
 دووگ برپاۋىش ئەو، بە بەشى لە گۆشتە پاكە خەلەكەى كە دەست
 دەدا بۆ خواردن نەماو.

۳۷۱) کاتی سهربرینی قوربانی:

کاتی سهربرینی قوربانی دمست پی دهکا به تیپهر بوونی ماوهی دوو رکات نویزو دوو وتار له پاش ههتاو کهوتنی رۆژی جهژنی قوربان، وه دمینیتهوه ههتا رۆژ ئاوابوونی رۆژی سییه می پاش رۆژی جهژن، که تیکرا دهکاته جوار رۆژ: رۆژی جهژن و سئ رۆژی پاش جهژن. بهلگهی دیاریکردنی ئەم کاته بۆ قوربانی ئەم فرمایشتهیهتی (مروودە خواە لەسەر): لەم رۆژەمانا یەکەم شت که دەستی پی بکهین ئەوهیه که نویژی جهژن دهکهین، ئینجا دهگهڕێینهوهو قوربانی سهر دهبرین، جا ئەوهی ئاوا بکا ئەوه یاساو ریبارو سوننهتی نیهمی پیکاهو، وهی ئەوهی لهپیش نویژی جهژندا قوربانی سهر بپری ئەوه دانانری به قوربانی (ش/ د/ ت/ تاج/ ۴ ز - ۱۳ ل - ۳۹ فهرمووده: ۷) به یهکدهنگ (اتفاق)ی زاناکان کردنی نویژی جهژن مهرجی داهاتنی کاتی قوربانی نیه، بهلکوو تیپهر بوونی ماوهی دوورکات نویزو دوو وتار مهرجهو بهس، کاتی قوربانیکردن بهسهر دهچئ به تیپهر بوونی سئ رۆژی پاش جهژن چونکه دهفهرموئ (مروودە خواە لەسەر): رۆژەکانی مینا - که رۆژی جهژن و سئ رۆژەکانی پاش جهژن - ههموویان رۆژی قوربانیکردن (بروانه: تاج/ ۲ ز - ۱۰۱ ل - ۲۰۰ ه - ۲ - ومرگپی).

قوربانیکردن له شهوا ناباشه، واته: دروسته بهلام ناپهسهنده، چونکه مهترسی ئەوهی ههیه که گۆشتهکهی به تهرۆ تازهیی دابهش نهکری.

۳۷۲) چی له کاتی سهربریندا په سنده:

نهم چهند کاره له کاتی سهربرینی قوربانیدا سوننه ته:

(۱) ناوی خواهیښان چونکه زاتی پاک دمفرموی: { فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ - سورة الأنعام - ۱۱۸/۶ } واته: دهی له گوشتی نهو گیانله بهرانه بخون که ناوی خودایان له سهر دهری، له کاتی سهربرینیاندا. له صه حیهینا هیه: کاتی پیغه مبهه (درویده خواه له سهریو) قوربانییه کهی خوی سهربری فهرمووی: (بسم الله: به پیروزی ناوی خودا).

به لام نه گهر له کاتی سهربریندا قوربانیکه ناوی خودایش نه با ههر دروسته، چونکه خاوه نامه کان زورتر که گیانله بهر سهر دهرن ناوی خودا یاد ناکهن، له گهل نه وهیسا خودا سهربر او دکانیانی به حه لال داناو. دیسان له صه حیهیندا دمفرموی: عائیشه (ره) خواه اییبه: فهرمووی: گوتیان: نهی پیغه مبهه ری خودا! ری ده که وی هندی که سی نو موسولمان که هیشتا به جوانی فیتری یاساکانی نیسلامه تی نه بوون، ری ده که وی نهو جوړه موسولمانانه گوشتان بو دهینن، نازانین که ناوی خودایان لی هیناوه یانا، جا ئایا لی بغوین یانا؟ فهرمووی: خوتان ناوی خودا بهینن و بیخون (د/ب/ن - تاج/ ۴ ل - ۲۸ ز - ۹) دهی نهم فهرمووده یه به لگه یه له سهر نه وه که بیسمیلاکردن سوننه ته نه ک پیویست، چونکه نه گهر له کاتی سهربریندا ناوی خواهیښان پیویست بوايه پیغه مبهه (درویده خواه له سهریو) ریگه ی خواردنی نهو گوشته ی نه ددهان.

(۲) سه‌لاواتدان له دیداری خوشه‌ویست (درووه خواه له‌سهرېښه) شافیعی (ره‌زاه خواه له‌سهرېښه) له‌م باره‌یه‌وه هوشیاری راگه‌یان‌دووه که دروود له دیاری پیغه‌مبهر (درووه خواه له‌سهرېښه) له‌م کاته‌دا سوننه‌ته به قیاس له‌سهر شوینه‌کانی تر، له‌بهر نه‌وه‌یش که خودای گه‌وره ناوو شو‌رمت و پایه‌و شانی به‌رزموه کردووه، له‌م باره‌یه‌وه ده‌فرموئ: {وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ - سورة الشرح - ۴/۹۴} (واته: وه ناوو شو‌رمت و پایه‌و شانی تۆمان به‌رز کردوته‌وه، له‌ شایه‌تماندا، له‌ بانگدا، له‌ قامه‌تدا، له‌ ته‌حیاتا، له‌ وتاری خوازبیینیدا، له‌ زور بۆنه‌کانی تردا، ناوت که‌وته‌ پال ناوی خودا). له‌ راستیدا له‌ سایه‌ی خواداو له‌هرکوئ به‌ جوانی ناوی خودا ده‌برئ ناوی جوانی پیغه‌مبهریش ده‌برئ که‌واته له‌م شوینه‌یشا هه‌روا.

(۳) رووکردنه رووگه‌و رووی سهر‌بر‌پاوه‌که به‌رمو رووگه‌ بڼ له‌کاتی سهر‌بر‌پینیدا، چونکه‌ نه‌وئ باشت‌رین لایه‌ که‌ رووی تی بک‌رئ، له‌بهر نه‌وه‌یش که‌ پیغه‌مبهریش (درووه خواه له‌سهرېښه) هه‌ر سهر‌بر‌پاوی به‌ ده‌ستی خوی سهری ده‌بری رووی ده‌کرده رووگه‌.

(۴) نه‌للا‌هو نه‌کبه‌رکردن. چونکه‌ نه‌نه‌س (ره‌زاه خواه لایبڼه) هه‌رمووی: خوشه‌ویست (درووه خواه له‌سهرېښه) دوو به‌رانی ته‌وی شاخ‌داری کرد به‌ قوربانی به‌ ده‌ستی خوی سهری برین، وه ناوی خودای هی‌ناو نه‌للا‌هو نه‌کبه‌ری کردو هه‌رمووی: بسم الله‌ والله‌ اکبر، وه‌ هاجی دانا له‌سهر لاملیان، وه له‌سهر لای چه‌پ به‌رمو قیبله‌ پالی خستن و به‌ ده‌ستی چه‌پی سهری گرتن و به‌ ده‌ستی راستی چه‌فۆکه‌ی گرت، ننج‌ا سهری برین (ش/د/ت/ن - تاج - ۴ ل - ۴۰ ف - ۱ ز - ۱۴).

۵) نزای گیرابوون، جابیر (ره‌زاه‌خواه لایبنا) فه‌رمووی: روژی جه‌ژنی قوربان، پیغه‌مبهر (درویده‌خواه له‌سهری) دوو به‌رانی شاخداري ته‌وی خه‌سای سه‌ربری و کردنی به قوربانی، له‌و کاته‌دا که رووی ده‌کردنه قیبله ده‌یفه‌رموو: (انی وجهت وجهی للذی فطر السموات والارض - علی ملة ابراهیم - حنیفا وما انا من المشرکین. ان صلاتی ونسکی ومحیای ومماتی لله رب العالمین. لا شریک له وبذلك ارموت وانا من المسلمین. اللهم منك ولك عن محمد وامته باسم الله والله اکبر). واته: وا من به دئیکی پاکه‌وه رووی خوّم ده‌که‌مه ته‌و که‌سه که ته‌م ناسمانانه‌و ته‌م زه‌وییه‌ی له نه‌بوون دروست کردوو، من له‌سهر نایینه بی گهرده‌که‌ی ئیبراهیم و له‌هه‌موو نایینیکی بووچو له گشت بیرو باومرپکی به‌تالّ لام داوه، وه من به هیچ جوژی له‌و که‌سانه نیم که فره‌خوان و هاوړئ بوّ خودا برپار دمدن، بیگومان نویژو خواپه‌رستیم و ناواو یاسای جه‌جکردنم و زیانم و مردنم هه‌ر بوّ خودای په‌روم‌ردگاری جیهانیانه‌و به ده‌ستی ته‌وه و پاداشم لای خو‌یه‌تی، هیچ هاوبه‌شیکی نیه‌و من به‌مه فه‌رمانم پیکراوه که‌وا به دئیکی سافو بیگه‌رده‌وه بلّیم من یه‌کیکم له موسولمانان، په‌روم‌ردگارم! ته‌مه هی خو‌ته‌و بوّ خو‌ته‌و له ته‌وه خه‌لات کراوه به من، وا منیش پیشکه‌شی ده‌که‌مه‌وه به خو‌ت!

ده‌یکم به قوربانی له باتی موحه‌مه‌دو له باتی گه‌له‌که‌ی، به ناوی خودا، خودا له هه‌موو که‌س گه‌وره تره. ئنجا جه‌زرعت (درویده‌خواه له‌سهری) سه‌ری بری. (د - به رشته‌یه‌کی باشکه له: سند صالح - تاج/ ۴ ز

— ۱۵ ل — ۴۳ ف — ۱) ئەمەش نزیایەکی کورتە لەم بارەییەوه (اللهم هذا منك واليك فتقبل مني: خودا گیان! ئەمە خەلاتی تۆیە، تۆ ئەمەت خەلات کردوو بەمن، وا منیش پێشکەشی دەکەمەوه بە خۆت، ئەی خودایە! قەبوولی بکە لێم) بەلگە ی ئەمەیش ئەوەیە کە پێغەمبەر (مروودە خواوە لەسەربو): لەکاتی قوربانی کردندا فەرمووێتی: (باسم الله اللهم تقبل من محمد وآل محمد ومن أمة محمد: بەناوی خودا، خوایە گیان! ئەم قوربانییە قەبوول کە لە موخەممەد خۆی و لە کەسوکاری و لە نەتەوهی) (م/ د/ ت/ ن — تاج/ ۴ ل — ۴۱) نەتەوه: واتە: ئوممەت.

۶) سوننەتە خۆی ئازەلەکە سەر بچڕی، ئەگەر بزانی و بتوانی، لەمەدا حەزەرت دەکا بە سەرمەشق بۆ خۆی بەلام ئەگەر خۆی نەیدەزانی با ئازەلەکە بداتە دەست جێکار (وەکیل) و خۆی نامادەبی لەسەری، لەکاتی سەربرپینیدا چونکە فەرمووی (مروودە خواوە لەسەربو): ئەی فاطیمە! هەستە لەسەر قوربانییەکەت حازربە بە یەکەم دلوپی خۆینەکە ی خودا لە هەموو گوناھێ کە لەوەوپێش کردووتە لێت خوش دەبین وە بلی: (ان صلاتی ونسکی ومحیای ومماتی لله رب العالمین لا شریک له وبذلك امرت وانا اول المسلمین).

۳۷۳) چی لە قوربانی دەکری؟

قوربانی دوو جۆری هەیە: قوربانی سوننەت و قوربانی پێویست، یا نەزرگراو، جا قوربانی پێویست هەر کە ناوی قوربانی لێهێناو نەزری کرد نیتەر لە ملکی قوربانیکەر دەردهچی، تەنانەت ئەگەر بیفەوتیێن

دهبى بېبژيرئ، كاتيكيش سهرى برى دهبى گشت گۆشتهكهى بكا به
خىرو بېبه خشيتهوه بهسهر ههژاران، نابى نهخوى نه كهسى ژيوارى
لهسهرى بى لىي بخون، نابى بهشى دهوله مەنديشى لى بدات، به قياس
لهسهر تۆلهى نهچىرو خوینه پيويستهكان، كه كهمو كورى حەج و
عهمره پر دهكه نهوه (دماء الجبرانات) (بروانه: فيقهى ئاسان ب - ۱ ل -
۳۷۴ ههتا ل - ۳۸۷ - وەرگير) مەبهست له ههژار كهسيكه زهكاتى پى
بش.

تهنانهت ئهگەر نهزركه رهكه لىي خوارد، يا ههنديكى لى هيشتهوه
ههتا فهوتا دهبى بېبژيرئ، چونكه له دهسته بهرى ئهودايه، له بهر ئهوه
دهبى، به هاگهى بېژيرئ، گوتراويشه: دهبى ويتهى ئهوه گۆشته كه
خوارد وويهتى يا فهوتاوه پهيدا بكاو بېبه خشى به ههژاران، به ههرحال
له سهرى نيه كه له باتى ئهوه فهوتاوه ئاژه لىكى تر بكا به قوربانى،
چونكه قوربانىيه كهى كردوووه. ئه مهيش چۆنيتى بهكارهينان
(ته سه رووف) قوربانى سوننهته:

هه قوربانىيه كه سوننهت بى، سوننهته كه خاوه نه كهى لىي
بخوا، به لكوو گوتراويشه: پيويسته كه لىي بخوا، چونكه لهسهر قسهى
ئهم گوتيارى فهрман لهم نايه ته دا بو پيويستبوونه كه دهفه رموى:
{ فَكُلُوا مِنْهَا } به لام راي دروست نهويه: كه خواردن لىي سوننهته،
به پى نايه تى { وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ - سورة الحج
- ۳۶/۲۲ } ئه ودا به پى ئهم نايه ته قوربانى دانراوه به بههره بو
مروؤ نهوه كه به ئهركى سه رشانى!

به پیومر (قیاس)ی چه وتمیش بی خواردن له گوشتی قوربانی سوننه ته نهک پیویست. نهیسه باشتر نهوهیه که گشتی بکا به خیر، چهند پاروویهکی نه بی بۆ پیروزی بیخوا. به لام نه گهر نهیویست همهووی بکا به خیر چی بکا باشه؟ گوتراوی دمه رموئ: نیوهی بخواو نیوهی بکا به خیر، چونکه زاتی مهزن دمه رموئ: {فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطَعُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ - سورة الحج - ۲۲/۲۸} (واته: جا خویشان لی بخون و دهر خواردی گیرۆدهی نه دارایشی لی بدن). نهوهتا نایه ته که کردوویهتی به دوو نیوه، به لام له کاتی وادا دروستترین نهوهیه: بیکا به سی بهشی یه کسانه وه، سییه کی بخوا، سییه کی بکا به دیاری، سییه کی بکا به خیر، چونکه زاتی مهزن دمه رموئ: {فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطَعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ - سورة الحج - ۲۲/۳۶} (واته: جا خویشان لی بخون و بهشی ههزاری خاوهن قنیات و بهشی سوالکهریشی لی بدن).

نهوهتا نه نایه ته گوشتی قوربانی دهکا به سی به شهوه، بهشی بۆ خویان، بهشی بۆ ههزاری قنیاتکهر، که ههر چهنده پی بدهی پی رازی دمی، بهشی بۆ دمر دوزه کهر و نهو گه دایانه که بهر دمرگا به مهردووم دهگرن و ورکی پشکی قهوی دهگرن^(۱).

^(۱) ههزاری خهلاتی خواجه، بههریه کی گمورهیه بۆ کسمی نرخی بزانی، به لام مبهست له ههزاری تمبهلی و تمهزهلی و دهستپیتی و بی کارهیی نیه. کاسبکار خوشهویستی خودایه. مبهست له ههزاری کم دهستی و بی وهی و رازیوون و قنیات کردنه به بهشی خودا، ههزاری بهم واتایه که له پوروی پیغمبران و پیاو چاکان و زانا گموره کانه، ئهمانه

بەس بە دلو دەروون دەولەمەند بوون، سامان پەرست نەبوون، بوون و نەبوونیان پێوە دیار نەبوو. جارێ پرکەیی میوان چووینە مائی مەلایی، شموو روژی لەوی ماینمو، خزمەتێکی شاهانەیان کردین، دوایی زانیمان کە مامۆستا بۆ خزمەتی میوانەکان کتیبی دەورو دەرەسەکی خۆی فرۆشتوو!

ئەم مامۆستا بەرێزە مامۆستا مەلا رەسوولی سەرگەڵوویی بوو، رەحمت لە خۆی و لە کاک موحەممەدی جوانە مەرگی کورێ بی، جاوا بە یادی رەحمت نادرن بۆ گیانی پاکی ئەو کاوی کورم و حەزروتی وەیسێ قەرەنی و ئیمامی نەوێ و ئەهلی صوفەو گشت سۆفی و دەرویشێکی بێوێی کە نارگری ناو تەکیەو خانەقاکان، بە تایبەتی بە یادی سۆفییە بێوێیەکانی خانەقای بیارەو کە خۆم بە چاری خۆم زوهدو تەقواو بەرە کەتیا ئام لەسەردەمی شیخی عەلەددینا دیو (زەزاو رەحمتە خودا، مەوێ و مەزن لە مەموریان بە) را لێردا بەو یادەو ئەم چامەیتان پێشکەش دەکەم. بە تایبەتی پێشکەشی دەکەم بە هاوڕێ و هاو دەم و هاو دەردو هاو خەم، هاوسەری بێوێ و سۆفی مەشرەب، کە ئومێد دەکەم لە کەرەمی خودا، کە بیکە بە نمونەیی بۆ ئەو ژنە رووسوورە خوا ناسە دەرویش مەشرەبانە، کە ئەم چامەیه رەنگ دەداتمو لەناو دلو دەروونیاندا. رەحمت لەو کەسێ بەهرە ئەم کتیبە وەرەگری رەحمت دەنێری بۆ دایکی سەلاح و کەسوکاری، چونکە بەراستی زۆر خزمەتی ئەم کتیبانە کردوو خودا پاداشی باشی بداتمو. ئەم دایکی سەلاح! ئەم حاجی زەکیی مەلا کەرم عەلی! (رەحمتە خودا، لە خۆت و کەس و کارو مەموو زیەووت بە). بەرمووون لە گەڵ چامە کەدا:

هه‌زاری ساچاو به بهشی خودا

پادشا له چاویا مانەندی گەدا

رەنگە زەرەدە کەمێ کە پرشنگ دەدا

زەرەدە پەرێیە، خۆر گزنگ دەدا

خۆشە بێوێی چەتری سەرت بی

کالای هه‌زاری بەرگی بەرت بی!

نهخه می مهزراو رانه مه پرت بی
 نه ترسی گورگی دهشت و ده پرت بی
 ئاسمان لیفه و زهوی به پرت بی
 نه له گه ل که سی ههراو شه پرت بی!
 ئالای دهرویشی له که مه پرت بی
 وهیسه که ی خۆمان به ره به پرت بی!
 ترسی روو زهردی لای سهرو پرت بی
 کرده وهی باشی خۆت سوپه پرت بی!
 دلی رووناکی خۆت خه پهرت بی
 چرای روۆشنی دهورو به پرت بی!
 تا له ریسوایی سوال قوته پرت بی
 حال و مالیکی سهرو به پرت بی!
 مزگه وتی نزیک به رابه پرت بی
 خه لوه گای گیانی به خه به پرت بی!
 هه ئالی هاوبیر قه له نه ده پرت بی
 کاتی پیویستی هاوسه نگه پرت بی!
 نهک له سه ر سینی براده پرت بی
 که پشتی هه لکرد له زه ره پرت بی!
 نه فسی چون ده بان پم جه وه پرت بی
 ژنیکی وهک خۆت به هاوسه پرت بی!

وه رگی پ

نووری فارس همه خان

سلیمانی ۱۸/۸/۱۹۹۶

ھەمىشە دىمفەرمۇي: قوربانىكەر لە قوربانى سۈننەت بۇي ھەيە
 ھەم لىيى بخوا ھەم لىيى دەر خواردى خەلك بىدا، ھەم قايمەي ئى بىكا،
 بەپىيى ئەم فەرموودىيە: سەلەمەي كۈرپى ئەكۈە (رەزە خۋاە لىيە)
 فەرمووي: پىغەمبەر (مروودە خۋاە لەسەرىيە) فەرمووي: ئەو كەسەي لە ئىو
 قوربانى دەكا نابى لە پاش سى شەو لە گۈشتى ئەو قوربانىيە لە مائىدا
 بىمىنى، جا لە سالى ئايىندەدا عەرزىانكرد: ئەي پىغەمبەرى خودا!
 ئەم سائىش وەك پارىكەينەو؟ فەرمووي (مروودە خۋاە لەسەرىيە): نە، ھەم
 خۇشتان لىيى بخۈن و ھەم بەشى خەلكى تىرىشى ئى بىدەن و ھەم قايمە
 (ادخار) یشى لىيىكەن، پار بۇيە وام گۈت چۈنكە پار سائەكەي گرانەو
 نەھاتى بوو... (ش / د / ت / ن / تاج / ل ۴ - ۴۵).

راجىيى ھەيە لەو كەسانەدا كە لە قوربانى، دىارىيان پى دەرى،
 گۈتراو: ئەو ھەزارانەن كە لەبەر دىروون بەرزى خۇيان، ھەزارى لىيان
 بوو بە نەخش و وەك خىش دەيانرايىنئەو، گۈتراويشە:
 دەولەمەندانن. پىشەوا غەزالى (رەزە خۋاە لىيە) دىمفەرمۇي: سىيەكى
 قوربانى سۈننەت بە دىارى دروستە بدرى بە دەولەمەندو بە ھەزارى
 دىروون بەرز!

بىزانە:

دىروست نىە گۈشت و پىست و ھىچ شتىكى تىرى قوربانى بفرۇشئ،
 ھەتا دىروست نىە پىستەكەي لە جىياتى كرى بدرى بە قەسابەكە يا بە
 سەربەرەكە، بەلكو و دەبى كەولەكەيشى بىبەخشى، يا خۇي سوودى ئى
 وەربگرى، وەك ئەو بىكا بە مەشكەو كۈندەو سۇل و كالە، بەلام لەم
 كاتەدا نابى بىاندا بەكرى.

شويڻي دابه شکردني قورباني شوږن و شاري قوربانیکه ره، له باره
گواستنموده يوه بڼ شوږنيکي تر دوو بڼوون هه يه، دروست نه وده که
نهميش وهک زهکات گواستنموده دروسته، وهک له باسي زهکاتدا نهمه
رابوورد (بروانه: فيقهي ناسان ب - ۱ ل - ۳۱۲ - و مرگيږ).

۳۷۴) باسي هه وتم (عهقيقه):

(بروانه: مختصري صحيحی بوخاري - به کوردی، بهرگی
پينجه م، لاپهړه/ ۱۰۰ هه تا ۱۱۲).

حه وتم به عه ربی ناوی (عهقيقه) يه، که نه و مووده له کاتي له
دايکبوونا وا به سهری ساواوه، له شهرعا نه و ناژه ليه که له روژی
حه وتم دهکری به هه وتم بوی، که له هه مان روژا سوننه ته مووی
سهری بتاشری و بکیشری به زير يا به زيوو بدری به هه ژاران. هه وتم
سوننه ته، سهر به لگهی سوننه تبوونی نه م فهرمووده يه تی (مرووده خواه
له سهره): هه موو کوړی ريگهی پي نادری که تکاو شهفاعت له قيامه تدا
بڼ باوک و دايکی بکا، نه گهر به مندالی بمری، هه تا هه وتمی بڼ نه کړی،
هه ق وایه له روژی هه وته يدا هه وتمی بڼ سهر بړن و سهری بتاشن و
ناوی بنين (نه حمه د/ تيرميذی. حاکم به فهرمووده يه کی دروستی
داناوه). هه ق وایه بڼ کوړ دوو مهر يا دوو بزني يا مهر و بزني بکری به
حه وتم، وه بڼ کچ مهری يان بزني بکری.

به پي نه م فهرمووده يه: نوم کورزی نه ل (کعبیه) (مرواده خواه ليبي)
فهرمووی: حه زهت (مرووده خواه له سهره): فهرمووی: دوو مهر يا دوو بزني، که

بۇ قوربانى دەست بىدەن، بۇ كۆپ دەكرىن بە ھەۋىتىم، ۋە بۇ كچىش يەك مەرپا يەك بىزن (د/ت/ن - رىشتەى دروست) عانىشەيش (ۋەزەۋ ۋەزەۋ لىبەن) دەفەرمۇئ: پىغەمبەرى خودا (ۋەزەۋ ۋەزەۋ لىبەن) فەرمانى پىمان كىردوۋە كە بۇ كۆپ دوو مەرپا يا دوو بىزن بىكەين بە ھەۋىتىم بۇ كچىش مەرپا يا بىزن (تىرمىزى/ ئىبىنۇ ماجە/ ئىبىنۇ ھەبان لە ۋەھىجى خۇيدا).

بىزانە:

ئەۋ ئازەلەى دەكرى بە ھەۋىتىم دەبى دەست بىدا بۇ قوربانى، دەبى لە تەمەن ۋە بى نەنگى ۋە ساغىدا دەق ۋەك ئازەلەى قوربانى ۋەبى بە پىۋەرو قىياس لەسەر قوربانى. گەرچى ھەۋىتىم بە ھەمۇ ئازەلەى كە دەست بىدا بۇ قوربانى دروستە، ۋەك ۋىتىرو گاو مەرپا بىزن ۋە گامىش، ۋەزەۋ دروستىن ئەۋەپە كە ۋىتىرو يا گامىش بۇ ھەۋىتىم لە مەرپا يا لە بىزن باشترە، كەچى ھەپە دەفەرمۇئ: مەرپا بىزن بۇ ھەۋىتىم لە ۋىتىرو گا خىترە، گواپە رۋالەتى ئەم فەرۋەدەپە دەكا بە بەلگەى بۇ چۈۋەكەى كە دەفەرمۇئ: دوو شات بۇ كۆپ يەك شات بۇ كچ - دانەر (ۋەزەۋ ۋەزەۋ لىبەن) - شاتى بىرپوۋە بەسەر مەرپا، ۋەقەسەى ئەم قىلەپەش بەلاۋە پەسەندە، گواپە ئەمە رەفت بە سۈننەتە، چۈنكە لە سۈننەتدا بۇ ھەۋىتىم دەق لەسەر (شاة) ھەپە بەلام بەزەپەنم لەم شۈپنەدا فىقھول مۋەپەسەرۋە كىفایەتول ئەخيار زۇرپان ھەرقە، ئەمەى من نوسىۋمە ھى كىفایەكەپە. دانەرپەش لە باتى ئەمە ئاۋا دەفەرمۇئ: گەرچى ھەۋىتىم بەگشت ئازەلەى، با مەرپەش نەبى دادەمەزىر، بەلام مەرپا بۇ ھەۋىتىم باشترە لە ئازەلەى تر چۈنكە رۋوگارى سۈننەت فەرمان بە مەرپا دەكا). ۋەكى تىرىش كەى

رووکاری سوننهت فهрман به مهر دهکا؟ سوننهت لهم شوینهدا فهрман به (شاة) دهکا، دانهر بهبئ بهلگه (شاة)ی برپوه بهسهر (شاة الضأن)دا، (شاة) له زمان و له شهرعو له حه دیتا ئهمهیه که نهووی له مینهاجا له باسی زهکاتدا دهفهرموئ: (والشاة جذعة ضأن لها سنة... او ثنیه معز لها سنتان - ودرگیف).

٣٧٥) سوننهته کانی جهوتم:

١) سوننهته لهکاتی سهر برپینی جهوتمدا جهوتمکهر بلئ: بسم الله اللهم هذا منك واليك، ئهوجا بلئ ئهمه جهوتمه بؤ فیسارهکس، ناوی جهوتم بؤ کراوهکه دیاری بکا.

٢) سوننهته لهکاتی گزنگدانی خۆردا جهوتم سهر بپرری.

٣) سوننهته له پپیش سهربرپینی جهوتمدا هری منالهکه بتاشریو بکیشری به زیپر یا به زیودا، وه ئهو زیپر یا ئهو زیوه بدری به ههزاری، یا به کهسئ که زهکاتی پئ بشئ. گوتراویشه: سهر تاشین بخریته پاش سهربرپینی جهوتم، چونکه بهدیمهن فهرموودهکه وا نیشان دهدا، که سهرتاشین له پاش سهربرپینه.

٤) ههروا سوننهته ئهم ئازهلئ جهوتمه به کۆلاوی پیشکهش بکری به مهردومو لهکاتی کولاندنهکهیا شیرینی تیکهل بکری، به نیازی نوقلانهی باش، که خوایاربی مندالهکهیش ئاوا رهفتاری شیرین دهبی، سوننهته که ئیسقانهکانی نهشکینن، باشر ئهوهیه که جهوتم به کۆلاوی

بېخىرىتەۋە بەسەر ھەژانۇ بۇيان بېرى بۇ جېگەۋ رېگەي خۇيان،
شافىيى دەقى ھەيە لەسەر بەخشىنەۋە بەسەر ھەژاراندا، بەلام ئەگەر
خولكىشان بكا بۇ سەرى قەيدى نىيە.

(۵) سوننەتە بە خورما يا بە شىرىنى تر مەلاشۋى شىرىن بىرى،
بەلام بە خورما باشترە، چونكە پېغەمبەر خۇي (مىروودە خۋا لەسەرىيە) بە
خورما مەلاشۋى منالەكانى يارىدمەكانى شىرىن دەکرد.

(۶) منال كە لەدايك بوو، سوننەتە پاش ئەۋەي كە پېچرايەۋە
بانگ بىرى بە گوۋى راستىداۋ قامەت بخوۋىنرى بە گوۋى چەپىدا.
حەسەنى كورى عەلى (مەزە خۋايان لىيە) دەفەرمۇي: پېغەمبەرى خۇدا (مىروودە
خۋا لەسەرىيە) دەفەرمۇي: ھەر كەسى خۇدا مندالىكى پى بەخشى بانگ بە
گوۋى راستىدا بىداۋ قامەت بخوۋىنرى بە گوۋى چەپىدا شەۋە (ئوم
صوبيان) زىانى پى ناگەيەنى، واتە: شەۋە ناىگرى (ئىبنو سوننى) ئوم
صوبيان بە كوردى پى دەگوترى: ھال: شەۋە، جنۆكەيەكە، شوۋن منالى
چلەۋ حەۋتە دەكەۋى دەستى لى دەۋەشىنى. گوتراۋىشە: ئەۋەي كەۋا
مەشەۋورە لەسەر چلەۋ حەۋتە منال شەۋە دەيگرى، يا ھال دەيپاتەۋە
ئەۋە جۆرە نەخۇشەيەكە توۋشى منالى تازە لە دايك بوو دەي، جنۆكەۋ
پەرى نىيە. داناگەرى (حېكمەت)ى ئەۋە كە بانگ دەدرى بە گوۋى منالا
ئەمەيە: پېغەمبەر (مىروودە خۋا لەسەرىيە) دەفەرمۇي: ھەموو ئادەمىزادى
لەكاتى لە دايك بوۋىدا - شەيتان بەسەرە پەنجەي دەژەنى بە ھەردوۋ
تەنشتىدا. (ب) جاۋا باشۋ لەبارە كە بە خوۋىندى بانگ راۋبىرىۋ
دەربىرى، ۋەك لەم فەرمۇدەيەدا دەفەرمۇي: (كاتى بانگ دەدرى بۇ
نوۋىزى) شەيتان ھەل دەتۈرپىنىۋ جىرت لى دەدا، تا گوۋى لە بانگەكە

نهبی، جا که بانگ تهاوا بوو، دیسان دیته وه تا قامهت دهکری بۆ نویر
دووباره ههڵ دهتورپنیته وه (ش/ د/ ت/ تاج/ ۱ ل - ۲۲۲) ئه بو رافیع
(رهزاه خواه لیبه) دهفه رموی: کاتی فاطیمه حهسهنی کوری عهلی بوو (رهزاه
خواه یان لیبه) پیغه مبهرم دی خوی بانگی نویری ههڵدا به گوچکهیدا
(ئه بو داوود/ تیر میذی/ نه حمه، تیر میذی به دروستی داناوه) عومه ری
کوری عهبدولعه زیزیش (رهزاه خواه یان لیبه) بانگی دهدا به گوپی راستی
مناله کانیداو قامهتی دهخویند به گوپی چه پیا نندا. (ئیبو لوندیر).

۳۷۶) باسی پیشبرکه (مسابقه) و تیره نندازی (مناضله)

پیشبرکه ئه وهیه که دوو کهس یا زیاتر و لاخ غاربدهن له ماوه
(مسافه)یهکی دیاریدا بۆ ئه وهی دهریکه وئ که کامیان زووتر دهگه نه
ئه وه پری ئه و ماوهیه، به کوردی پپی دهگوتری: ته راتین: هوشمه: هوج:
غار غارین. ئه م جۆرمیان دروسته له سه ر گره و بکری، واته: هه ر که سی
بیباته وه دروسته مائی له سه ر وهر بگری.

تیره نندازیش ئه وهیه دوو کهس یا زیاتر تیر یا تفنگ، یا شتی وا،
بته قینن تا دهریکه وئ کامیان نیشانه که ده پیکن. سه ر به لگه وا له نامه و
سوننه تدا، نامه ی خوا دهفه رموی: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ
وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ} (رافه که ی له باسی سه رانه دا رابورد)
سوننه تیش دهفه رموی: عوقبه ی کوری عامیر (رهزاه خواه لیبه) فه مووی:
گویم لیبوو حه زرمه ت (مرووه خواه له سه ربه) له سه ر دوانگه ده یفه رموو:

مهبهست له (قوة) بۆ نه‌مپۆی ئیمه، له‌م نایه‌ته‌دا که ده‌فه‌رموی: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ - قُوَّةٍ} تیرنه‌ندازی و تیرهاویشتنه، وه سی جار ئه‌م وشه‌یهی دووباره‌کرده‌وه^(*) (موسلیم/ د) ئیبنو عومه‌ریش (ره‌زاه‌خواه‌لایبه‌) ده‌فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ر (ه‌رووده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌) پێشپڕکه‌یه‌کی به‌ولاخی به‌رزه‌سازدا، ئه‌وماین و ئه‌سپانه‌ی که قال بوون و په‌روهرده‌ کرابوون، بۆ قۆشمه‌پێکردن له‌حه‌فیان‌ه‌وه‌ به‌ری دان، ئه‌وسه‌ریان ته‌نیه‌ تول وه‌داع بوو، ئه‌بوئیسحاق ده‌فه‌رموی: گوتم به‌مووسا: ئه‌و ماوه‌یه مه‌ودای چه‌ند ده‌بی؟ فه‌رمووی: شەش هه‌وت میل ده‌بی، وه ئه‌وماین و ئه‌سپانه‌یش که ته‌رال بوون و قال نه‌کرابوون بۆ قۆشمه‌ له‌ ئه‌نیه‌تول وه‌داعه‌وه‌ پێشی به‌رده‌دان، ئه‌و سه‌ریان مزگه‌وته‌که‌ی به‌نی زورمیق بوو، گوتم: ئه‌و ماوه‌یه چه‌ند ده‌بی؟ فه‌رمووی: میلی، یا شتیکی وا ده‌بی، ئیبنو عومه‌ر (ره‌زاه‌خواه‌لایبه‌) خو‌ی یه‌کێ بووه‌ که له‌م قۆچ و قۆشمه‌وته‌رات و ته‌راتینه‌دا به‌شداری کردووه‌. (شه‌یخان/ تاج - ۸ ل - ۱۰۲ ز - ۳۳) ئه‌نه‌سیش (ره‌زاه‌خواه‌لایبه‌) ده‌فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ر (ه‌رووده‌خواه‌ له‌سه‌ربه‌) وشتره‌مینگه‌یه‌کی هه‌بوو، ناوی عه‌ضباء بوو، به‌رایێ به‌هیچ

(*) مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر (ه‌رووده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌) ئه‌وه‌ بووه‌ که هانی موسولمانانی سه‌رده‌می خو‌ی بدا، له‌سه‌ر فێربوونی ئیر نه‌ندازی، چونکه‌ تیرنه‌ندازی له‌سه‌رده‌می ئه‌و له‌جیگه‌ی ته‌قه‌مه‌نی و چه‌کی دوررهاوێژی نه‌مپۆی ئیمه‌ بووه‌، به‌لام قه‌ت مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر ئه‌وه‌ نه‌بووه‌، که هه‌تا هه‌تا هێزی سه‌ره‌کی له‌ شه‌رو نه‌به‌دا هه‌ر شیروته‌ ده‌بی.

ولاخئ نهدهداو ولاخ نه‌بوو كه پيشى بكه‌وى، رۆژى عه‌ره‌بىكى ده‌شته‌كى به‌ سواری و شترىكى توڤرى به‌ربار له‌ولاوه‌ هات پيشى عه‌ضباء كه‌وت، موسوئمانانىش نه‌مه‌يان له‌به‌ر گران بوو، كاتى پيغه‌مبه‌ر (مرووده‌ خواه له‌سه‌ربه‌) هه‌ستى به‌وه‌ كرد فهرمووى: ره‌وايه‌و به‌ئينه‌ له‌سه‌ر خودا كه‌ هه‌رشتى له‌م دنياى به‌قايه‌، لووتى به‌رزموه‌ بوو، سه‌رى به‌رزموه‌كرد، خودا بدا له‌ لووتى و له‌ نه‌نجامدا سه‌رى نه‌وى بكاته‌وه‌! (بوخارى/ نه‌سائى/ تاج - ٨ ل - ١٠٤) له‌ سونه‌تدا له‌ باره‌ى تيرئه‌ندازيه‌وه‌ فهرمووده‌ى گه‌لى زۆر هه‌يه‌ وه‌ك ئه‌م فهرمووده‌يه‌: پيغه‌مبه‌ر (مرووده‌ خواه له‌سه‌ربه‌) له‌لای ده‌سته‌يه‌كى نه‌سه‌لميه‌يه‌و ره‌بورد، نيشانىيان نابۆوه‌، فهرمووى: ئه‌ى نه‌وه‌ى ئيسماعيل پيغه‌مبه‌ر! تيربه‌اوپژن و مه‌شق به‌ تير و رم و چه‌ك بكه‌ن، چونكه‌ له‌كاتى خويدا با به‌گه‌وره‌يشتان تيرئه‌نداز بووه‌! (ب/ تاج - ٨ ل - ١٠٦).

دیسان دھرموی (مروہ خواہ سہوہ): ٹھوہی فیڑی رمبازی و
تیرٹھندازی ببی بہلام لہ پاشا وازی ئی بہینئ ٹھوہ لہ ٹیمہ نیہ. یا
فہرمووی: ٹھوہ لہ خودا یاخی بووہ. (موسلیم/ تاج - ۸ ل - ۱۰۵).

۳۷۷) دروسته گره ویان له سه ربکری:

نہم پیشبرکی و تیر نہندازیہ سونہ تن و دروستیشہ کہ بریتی
(عیوض: وہجہل) یان لہسہر و ہر بگیری، بہو شیوہیہ کہ باس دہکری۔
چونکہ دہفہرموی (درویدی خواہ لہسہر و تیر): گرمو لہسہر قوشمہی و لاخی بہرزہ
دروستہ (نہو نہعیم لہ - اسماء الصحابہ - دا گیراویہ تہوہ)۔

عەرزی حەزرەتی عوسمانیش کرا: ئەڕ ئیوێ لەسەردەمی ژبانی
حەزرەت خۆیدا بە ناگاداری ئەو زاتە (درویدە نەو لەسەردە) گەرەتەن دەکرد؟
فەرمووی: بەئێ. (پێشەوا ئەحمەدو دارمقوطنی و بەیەهەقی) لەبەر
ئەوێش کە ئەم دوو بابەتە وەرزشە سەرەڕای بەهرە تریان دەبن
بەهۆی خۆ نامادەکردنی جەنگاومەران لەسەر خەبات و تێکۆشان.

پێشەڕکە دروستە بەم جوۆرە و لاخەنە بکری: بە ئەسپ و بەماین و
وشترو فیل و نیسترو گوپیژ. مەرچی پێشەڕکە ئەوێشە شوینی
راوەستان و خالی سەرەتای غاردان لەم پەڕی مەیدانەو دیاری بکری و
نوخەتی ئەو پەڕی ماوەگەیش دیاری بێن، وە مەودای مەیدانی هەردوو
سوارەکە وەکوو یەك وابن و ئەسپی هەردوولایان دیاری بکری وە هەمەکام
لەو ئەسپانە لەوانەبێ پێش بکەوێ لەوێ تریان، وە ئەندازە یارە
دیاری کراوەگەیش دیاری بێ.

چونکە ئەگەر ئەو پەڕی مەودا دیاری نەکری دەگونجی کە
ولاخەکان بپرووکی، چونکە پێشەڕکە کەرەکان لەبەر ئەم دوو هۆیە
تایبەتەن و لاخەکانیان دەپەتێن:

یەگەم: تا سامانەکە مسۆگەر بکەن بۆ خۆیان.

دووهم: هەتا تانەی دۆران شوینیان نەکەوێ! دیسان لەبەر ئەوێش
ئەگەر مەوداکە زۆر دووربێ و ئەو پەڕی دیاری نەکری ئەستەمە بزانری
کە کێ گەرەمەکی بردۆتەو.

لە تیر ئەندازیشدا مەرچە کە مەوداکە دیاری بکری دەبێ ماوە
(مەسافە) یەکی وابێ کە تیر بیگاتی. هەروەها بە مەرچ گیراوەکە ژمارە

تیرهاویشن دیاری بکری، ههروا ژماره‌ی نهو تیرانه‌یش که نیشانه‌که ده‌پیکن، وهك نهووه بلّین: هه‌ره‌یه‌کی بیست تیر تئ ده‌گرین، کاممان پینج تیرمان لهو بیسته له نیشاندا نهووه دیباته‌وه به مهرجئ نهوی ترمان له پینج تیر که‌متر له نیشانه‌که بدا، به‌مه ده‌گوترئ (مبادره) یا وهك نهووه بلّین: یه‌کی سه‌رو چل تیر تئ ده‌گرین، پیکان و له نیشاندانی هه‌ردوولا ده‌بژیرین، کاممان دوو پیکان (اصابه‌ی زیاتر بوو، نهووه‌مان گره‌وه‌که ده‌باته‌وه، پیویسته نه‌ندازه‌ی پاره‌که یا بریتیه‌که دیاری بکری، هه‌روه‌ها نه‌ندازه‌ی دریزی و پانی نیشانه‌که چه‌ندهو چه‌ند نیه، گه‌ره‌که چو‌نیتی پیکانی نیشانه‌که‌یش دیاری بکه‌ن ئاخو به‌کام شیوه له‌م شیوه‌کارانه بووه:

(۱) لیدانی رووت، که نه‌وه‌یه تیره‌که ته‌نیا له نیشانه‌که بدا به‌لام برینداری نه‌کا. به‌مه به‌عه‌ره‌بی ده‌گوترئ (قرع) واته: کوتانو به‌رکه‌وتن.

(۲) سمین، که نه‌وه‌یه بیسمئ، به‌لام پیوه‌ی گیر نه‌بی و ده‌مه تیره‌که بکه‌رپته دواوهو بکه‌و‌پته خواره‌وه، به‌مه ده‌گوترئ: (خرق)^(۱).

(۳) تیه‌ه‌لچه‌قین: پیوه گیربوون، که نه‌وه‌یه بچه‌قئ به نیشانه‌که‌داو پیوه‌ی بگیرسیته‌وه، به‌مه‌یش ده‌گوترئ: (خسق)^(۱). واته تیه‌ه‌لچه‌قین و پیوه شه‌تل بوون.

^(۱) خرق بخاء وزاء معجمتین (مغنی المحتاج - ج / ۴ ص ۳۱۶) که‌چی له کفایه الاخیارو الفقه المیسرو شریعتی ئیسلاما به (خرق) به‌خو و ریی بن نوخته نووسراوه.

۴) كرتاندن، وهك ئهوه تيرهكه له نووکی نيشانهكه بداو بيهپهپيئي (خرم).

۵) دهرپهپين، كه ئهوهيه تيرهكه له نيشان بداو بيسمي و لهو ديووه دهرپهپي، بهمهيش دهگوتري (مرق).

جا ههركاتي گرئداني تير ئهندازي بهرمهياي، واته: به مولهقي سازدرا دهپري بهسهر (قهرع) دا چونكه له ههمويان ناسراوتره.

بزانه:

پيشپرکه دروسته به دوو جوړي:

جوړي يهگه: ئهوهيه ئهوه كهسهكه مالهكه پيار ددا بو پيشكهوتوو غهيري ئهوه دوو كهسهبي، كه پيشپرکهكه دهگهن، وهك پيشهواي موسولمانان، يا نوينهري، يا يهكي له گهلي ئيسلام بلن پيان ههركامتان پيش بكهوي ئهوهنده پارهي بي ددهم.

جوړي دووهم: ئهوهيه كه يهكي له دوو كهسه، به هاوريكه ي بلن نهگهر تو پيشكهوتي من ئهوهنده مالت ددهمي، وه نهگهر من پيشكهوتم هيچم ناوي. ئهوه دوو جوړه دروسته چونكه جاري پيغهمبهر (مرووه خوا له سهربي) چوو بو لاي دوو تيب له نهنصار تيرنه نديان سازدا بوو، تيبكيان بردبوويهوه لهوي تريان، پيغهمبهر (مرووه خوا له سهربي)

(۱) له شريعتي ئيسلاما به ههلي چاپ به (فسق) نوسراوه.

كارهكەيانى بەرپەوا داننا، وەكى تىرىش مەبەست بەۋە پېك دى، لە ھەمان كاتدا ناشېن بە قورمار، چونكە مال دانەرەكە سوور دەبى لەسەر پېشكەۋتن ھەتا مالەكەى نەدۆرپىنى، ئەۋى تىرىش سوور دەبى لەسەر پېشكەۋتن ھەتا مالەكە بباتەۋە. بەلام ئەگەر ھەردوو پېشېركىكەرەكان مائىيان بېرىداراۋ بېرىياندا ھەركەسى پېشكەۋت ھەموۋى بۇ ئەۋى ئەۋە دروست نىيە، چونكە دەقەرمۇى (دروودە خواە لەسەربە): ھەركەسى بە ئەسپى پېشېركە بكا لەگەل دوو خاۋەن ئەسپى تردا، وە دلتىابى لەۋە كە خۆى پېش ئەۋ دوانەكەى تر دەكەۋى، چونكە ئەسپەكانى ئەۋان ھاۋتاي ئەسپەكەى ئەم ناكەن، ئەۋە پېشېركەى وا قورمارەۋ نادروستە، بەلام ئەگەردلتىا نەبوۋ لەۋە ئەۋە دروستەۋ قورمار نىيە لەبەر ئەۋەپىش چونكە مەعنای قومارى تىايە، چونكە قومار ئەۋەيە يان بىبەيتەۋە يان بىدۆرپىنى!

پېشېركە لەسەر راكردن و مەلەكردن و پالەۋانباۋى دروستە، بە مەرجى لەسەر ۋەجەل نەبى، بەپىي ئەم ھەرموودەيە كە عانىشە (مەراۋ خواە لىبەن) دەيگىرپىتەۋە: دەقەرمۇى: لە سەفەرىكا لە خزمەتى ھەزرەتدا (دروودە خواە لەسەربە) بووم، بەراكردن بەپى نەك بەغار بەسۋارىي پېشېركىم لەكەلىدا كىرد، مەن پېشى ئەۋ كەۋتم! بەلام لەۋە دۋا كە گۆشتن بووم پېشېركىم لە كەلىدا كىردەۋە ئەمجارەيان ئەۋ لەمنى بىردەۋە، ھەرموۋى (دروودە خواە لەسەربە) ئەمە لەباتى بىردنەۋەكەى ئەۋ جارە! (د/ن/ ماچە. ئىبنو حىببەنىش لە سەحىحى خۇيدا گىراۋىيەتەۋە).

پېشېركى بە ۋلاخى دەست نەدا بۇ جەنگ دروست نىيە، ۋەك گاو شتى ۋا، ھەروا لەسەر شەپەبەرەن ۋ شەپە كەلەشىر دروست نىيە، چ بە

خۇرايى بن چ لەسەر پارە بن، ھەروا لەسەر يارى شەترىنج و کالەمستى و گشت جۆرە يارييهكى تر دروست نيه. بېريارى وەجەلّ له تيرئەندازيدا وەکوو له پيشپرکەدا وایه به ھەموو دريژە پیدانیەکیەو.

٣٧٨) باسى سویند خواردن و نەزرکردن:

سویند له زمانا به عەرەبى پىى دەگوترى. يەمین، واتە: دەستى راست، جا ئەم ناوہ کرا بەناو بۆ سویند، چونکە سویند خۆرەکان لەکاتى سویند خواردندا دەستى راستیان دەنايە ناو دەستى راستى برادمرەگەيان، گوتراویشە: بۆيە وا ناوئراوہ چونکە سویندیش وەك دەستى راست شت دەپاریژى. سویند بە عەرەبى ئەم ناوانەى ھەيە (يەمین و حيلفو ئیلاء و قەسەم). له شەرعاً دووپات کردنەوہى کاریکە بە سویند خواردن له سەرى بە زاتى خواى گەورە یا بە نیشانى له نیشانەکانى، سەر بەلگە لەسەر سویند له نایەت و فەرموودەدا زۆرە. زاتى مەزن دەفرەموى: { لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ - سورة المائدة - ٨٩/٥ } واتە: خودا لەسەر ئەو جۆرە سویندانە موخاسەبەتان ناكا كە دین بە سەردەمتاندا، بەبى مەبەست و بەبى ئەوہ كە نیازی دلى لەگەلدا بى بەلام لەسەر ئەو سویندانە موخاسەبەتان دەكا كە بە نیازی دل دايان دەمەزرىنن) وە دەفرەموى: { إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا - سورة آل عمران - ٧٧/٣ } وە دەفرەموى: { وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ - سورة المائدة - ٨٩/٥ } واتە: پاريزگارى سویندەكانتان

بکه‌ن و ریزیان بگرن، له‌سه‌ر شتی به نرخ و بئ نرخ وه‌ک یه‌ک سویند مه‌خۆن). هه‌روا ده‌فه‌رموئ: {وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ - سورة المجادلة - ۱۴/۵۸} وه ده‌فه‌رموئ: {لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نَّسَائِهِمْ} له سه‌ره‌تای باسی ئیلائه‌وه رابورد. وه ده‌فه‌رموئ: {وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ - سورة الأنعام - ۱۰۹/۶} له سوننه‌تیشدا فه‌رمووده‌ی زۆر هه‌یه له‌سه‌ر باسی سویند، وه‌ک ئه‌وه پێغه‌مبه‌ر (مه‌رووه خوا له‌سه‌ربه‌) سویندی خواردو فه‌رمووی: (سویندم به‌ خوا هه‌رش ده‌به‌مه سه‌ر هۆزی قورهبه‌ش) یا وه‌ک ئه‌وه فه‌رمووی: (هه‌رکه‌سه‌ی سویند ده‌خوا با یا به‌خوا سویند بخوا یا به‌ غه‌یری خوا سویند نه‌خوا) یا وه‌ک ئه‌وه که ئیبنو عومه‌ر (مه‌زاه‌ خوا بیان لیه‌یه‌) ده‌فه‌رموئ: که‌لی جار پێغه‌مبه‌ر (مه‌رووه خوا له‌سه‌ربه‌) ئاوا سویندی ده‌خوارد: لا ومقلب القلوب: نا، به‌هه‌له‌سوورهبه‌نه‌ری دلان).

۳۷۹) سویند به‌چی داده‌مه‌زری:

سویند دانامه‌زری ته‌نها به‌ زاتی خوا یا به‌ ناوی له‌ ناوه‌کانی، یا به‌ نیشانه‌یه‌ی له‌ نیشانه‌کانی نه‌بی. بزانه‌ ناوه‌کان سی جۆرن:

یه‌که‌م: ناویکه‌ تایبه‌ته به‌ خودای که‌وره‌وه‌ بۆ جگه‌ له‌ خوا به‌کار نایه‌ت، وه‌ک ئه‌للاو خواو په‌روهره‌دگاری جیهانیان و خواوه‌نی رۆژی پاداش و دروستکه‌ری جیهان و کردگار و ئه‌و زیندووه‌ی که‌ هه‌رگیز نامری، یا هه‌ر ناویکی تر که‌ تایبه‌تی بئ به‌زاتی خواوه‌، وه‌ک سویندم به‌و که‌سه‌ که‌ گیانی منی به‌ ده‌سته، ئه‌م جۆره‌ سویندی پێ داده‌مه‌زری،

ئىتر خىۋاي سۈيىند خۇر بە رەھا بىئاللى يا ھەق مەبەستى خىۋاي
گەورەبى، تەنانەت ئەگەر بلى: مەبەستم ناۋى خىۋا نەبوۋە لىي
ۋەرنەگىرى.

دوۋم: ناۋىكە تايىبەت بە خىۋاي گەورەۋە، بەلام زۇرتىر بەبى
قەيد بۇ زاتى خىۋا بەگار دەھىنرى ۋەك: جەببار ۋەق ۋە رەبب ۋە
موتەكەببىر ۋە قادرو ۋە ھاھىرو ۋە ھىم ۋە گەرىم ۋە رەزاق ۋە ۋىنە ۋە ئەمانە.
ئەم جۇرە ناۋانەش سۈيىندىان بى دادەمەزرى مەگەر كەبرا مەبەستى
لىيان ناۋى خىۋا نەبى ئەۋە دانامەزرى.

سېيەم: ئەۋ ناۋانەيە كە بۇ خىۋا بۇ غەيرى خىۋايش ۋەكوۋ يەك
بەگار دەھىنرىن، ۋەك: زىندوۋو، مەۋجۇد، دارا، گەرىم، بەخشندە، يا
ۋىنە ۋە ئەمانە. ئەۋە نابى بە سۈيىند مەگەر نىازى سۈيىندى بى ھەبى،
بەلام ھەرمائىشتى ھەرە دروست دەفەرمۇ: بە ھىچ جۇرى سۈيىند بەم
جۇرە ناۋە دانامەزرى، چۈنكە سۈيىند تەنيا بە ناۋە مەزنىە
شۇكۇمەندەكان دادەمەزرى، ئەم جۇرە ناۋانەش ئەۋ مەزناھى ۋە
شۇكۇمەندىيەيانە نىۋە خاۋەنى قەدر ۋە رىزىن ھەتا سۈيىندىان بى
بىخورى. نەۋەۋى دەفەرمۇ: سۈيىند بەمانەش دەخورى، چۈنكە بۇ
خىۋا بۇ غەيرى خىۋايش بەگار دەھىنرىن، كەۋاتە ھەركاتى نىازى
بى سۈيىند بە خىۋا بوۋ دادەمەزرى، ۋە ئەۋە كە دەللىن: ئەم ناۋانە
رىزىيان نىۋە ئەۋ قەسەيە قەبوۋ نىۋە، بە غەۋىش ئەم ھەرمائىشتى
نەۋەۋى بە راستى تەۋاۋ دادەنى، ھەروەھا خاۋەنى كىتەبى (التقىب) ۋە
ئەۋ يەققوۋبىش.

بزانه :

سه مبع و به صیرو عه لیم و حه کیم (واته: بیسه رو بیناو زاناو دانا)
له ناوه کانی بهشی سییه من.

۳۸۰) به استنی سویند به خیر کردنه وه:

وهك نه وه كه سى بلى: نه گهر خودا نه خوشه كه مى چاك كرده وه
سویندبى مه پى بكه م به خیر. نه م مه سه له یه له لایه كه وه له سویند
ده چى و له لایه كه وه له نه زر ده چى، چونكه وهك سویند هاندان و قه دغه
بوونى تیا دایه و وهك نه زرىش له نه ستوگرتنى تیا دایه.

زاناكان له باره یه وه راجیا ییه كى به خشه و به وویان هه یه، سى
فه رمایشتى لى دروست ده بى.

یه كه م: له سه ری هتى نه وه ی له نه ستوى كرتو وه جیبه جى بكا،
له م نموونه ی به رده ستماندا ده بى مه پ كه بكا به خیر، نه گهر
نه خوشه كه ی چاك بۆ وه، چونكه په رستنیکى ره وای له نه ستوى گرتو وه
به رابه ر به مه رچى كى ره وای.

دو وه م: كه فاره تى سویندى ده كه ویت ته سه ر، به پى فه رمووده كه ی
{مه رووده خوا وه سه ربى}: كه فاره تى نه زر كه فاره تى سوینده (موسلیم) (پروانه
شه رحى نه وه وى له سه ر سه حیحى موسلیم ج ۱۱ ص ۱۰۴ و مرگپر)
سه عیدى كورى موسه ییب {ره زاه خوا وه لپه}: ده فه رموى: دوو برا
كه له پووریکیان له نیواندا هه بوو، یه كى كیان به وى تریانى گوت: با بهشى

بکهین، نهویش گوتی: نهگەر جاریکی تر داوای مال بهشکردنم لیبکهی
 هەرچی مالم ههیه نهزری کا بهی! عومهریش (رهزاه خواد لیبه) پیی
 فهرموو: کهعبه ههوهجیی به مائی تو نیه، کهفهارهتی سویندهکهت
 بدهو قسه لهگهل براکهتا بکه بو خوم له پیغهمبهرم بیست دهیغههرموو:
 سویندت ناکهوی، وه نهزکردنی گوناوه نهزکردنی برینی رشتهی
 خزمایهتیو نهزکردنی شتی کههی تو نهی دانامهزین (تاج/ ۳ ل -
 ۳۴۰) شتی وا له عانیشهو نومو و سهلهمهو سهفیهو ئیبنو عههباس و
 ئیبنو عومهر و نهبو هورهیره وهگیراودهتهوه (رهزاه خواد له مموویان به) وه
 کهسیش راجیایی لهگهلاندا دهرنهبریوه، رافیعی (رهغهته خواد لیبه) ئهمه
 به دروست داناوه، وه کومهئیکیش به ئیجگاری سهلماندووایانه، چونکه
 ئهم جوړه گوتهیه له مهبهستا سوینده.

سییه: کابرا خوی سهربشکه دهتوانی ئهوه جیبهجی بکا که له
 نهستوی گرتووه، دهتوانی تهنیا کهفارهتی سویند بداو بهس، چونکه ئهم
 مهسهلهیه له لایهکهوه له نهز دهجی و له لایهکهوه له سویند دهجی،
 وهک له سهرهتای ئهم زنجیرهیهوه روون کرایهوه، ههندی له شیوهکاری
 ئهم مهسهلهیه پیی دهگوتری: نهزری رقهبهری، واته: نهزری (لجاج)
 وهک ئهوه که بلی: نهگەر قسه لهگهل فیساره کهسکرد، یا چوومه مائی،
 یا بلی: نهگەر نهرویشتم بو سهفهیر یا نهگەر چووم بو سهفهیر، یا شتی
 ئاوا بلی، نهزری له سهرم دوو مانگ بهروژوویم، یا دوو رکات نوێز بو
 خودا بکه، یا خیری بکه، یا حهجی بکه، یا شتی ئاوا له نهستو
 بگری و له پاشا نهز پێوه بهستراوهکه بکات. بهلام نهگەر کهسی بلی:
 نهگەر خودا نهخۆشهکهمی چاک کردهوه مهري بکه بهخیر ئهوه

لهبهشی نهزری (تبرر)ه، واته نهزری چاکه کاری، یا نهزری دلخواز: نهگهر کهسێ بلێ: نهگهر نهو شته بکهه نهزربێ لهسهره کهفارهتی سویندی بدهم، نهوه بهبێ راجیایی دهبێ کهفارهتی سویند بدا، چونکه نهزر لهسهر کراوهکهو کهفارهتی سویند یهک شتن.

٣٨١) سویندی بیبایهخ (لغو الیمین):

سویندی بیبایهخ هیچی لیڤروست نابیت، خودایش لهسهری موخاسهبهی سویند خۆرهکه ناکا. شیوهی نهه سوینده وهک نهوه کهسێ بهبێ نیازی دل بهسهردهمیدائی و دهلێ: نه بهخودا وانیهه، بهرئ بهخودا وایه، بهتایبهتی لهکاتی توپههیی و پهلهپهل و گهرمبوونی گوشتوگۆدا، که زۆرتر مرۆف لهه کاتانهدا ناگای لهسهر و بهری قسهی خۆی نییه. نهه جوۆره سوینده نه سویندی پێ دادهمهزری نه کهفارهتی ههیه. بهپێی نهه بهلگهیه: عانیشه (رهزاه خواه لێبه) فهرمووی: نهه نایهته: {لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي} له شانی نهو کهسانهدا هاتۆته خوارهوه که لهکاتی گوشتوگۆدا بهسهر دهمیانادئ و بهسهر زارهکی دهلێن: نه بهخودا وانیهه، بهرئ بهخودا وایه. (بوخاری) ئیبنو عهباسیش (رهزاه خواهار لێبه) فهرموودهیهکی وهک نهمهی عانیشهی ههیه. لهپایهی نهمهدایه نهوهیش که بیهوئ بلێ: بهخوا نهزیمان نهوهی کردووه، له باتی نهوه زمانی تهتهله بکاو بلێ بهخوا کامهران نهوهی کردووه.

نهگهر کهسێ گووتی: نهگهر نهو شتهه کردبه جوولهکههم یابه گاوریهم، یاله خوا یاله پیغهمبههر یاله ئایینی ئیسلام بێ بهریهم، یا

بىبەش بىم، يا بەشم بە ئىسلامەۋە نەبىت ئەۋە نابى بە سوئند، نە
كەفارتى ھەيەو نە سوئندى دەكەۋى. چۈنكە ناۋى خوداۋ نىشانەى
خوداى تىادا نىيە. سوئند بە نىشانەيى لە نىشانەكانى خودا ۋەك ئەۋە
بلى: بە گەۋرەيى خودا، بە فەرمايشتى خوا، بە توانايى خودا، بە
زانستى خوا، بە خواستو ويستى خوا. ۋەكى تىرىش ئەم جۆرە ئاخاۋتنە
كە بلى لە جىي ئاگر پەرستىم ئەگەر ئەۋە بىكەم حەرەمە، جا ئەگەر
مەبەستى دوورخستىنەۋەى خۆى بى لەگردنى ئەۋە كارە ئەۋە پىي كافر
نابى، بەلام ئەگەر مەبەستى رازى بوون بەۋە مىللەتە يا بەۋە كفرە بى
لەكاتى گردنىدا ئەۋە دەستبەجى بە گوتنى ئەم جۆرە قسەيە بى برۋا
دەبىۋە فرى بەسەر ئىسلامەۋە نامىنى، لەبەرئەۋە دەبى يەكسەر بلى:
(لا اله الا الله و محمد رسول الله) ۋە داۋاى لىبووردن لە خودا بىكا،
ھەرۋەك پىۋىستە تەۋبەشى لى بىكا، چۈنكە پەشىمان بوونەۋەۋە تەۋبە
کردن لە ھەموۋ قسەيەكى نادرووست پىۋىستە.

بىزانە :

سوۋرگە (مەدار)ى سوئند كەۋتنو سوئند نەكەۋتن دەگەرپىتەۋە
بۇ خوازەى ئەۋە گفەتى كە سوئندەكە پەيۋەندى پىۋەى ھەيە. جا ئەگەر
سوئندى خوارد لە فېسارنادا، يا شتى پى نافرۇشى، يا ئەۋە شتەى لى
ناكرى، دەتۋانى جىدار (ۋەكىل) بگرى ھەتا ئەۋە نىشانە بىكا، ۋە بەۋە
سوئندى ناكەۋى، چۈنكە خوازە (موقتەزا)ى قسەكەى ئەۋەيە كە خودى
خۆى ئەۋە ئىشە نەكا، ۋە لە راستىدا خۆيشى نەيكردوۋە جىدارەكەى
كردوۋىتەى. بەلى ئەگەر مەبەستى واتاى مەجازى بىۋە سوئند لەسەر

ئەو بەخوا کە ئەو شتە نابێ ببێ بە ملکی ئەو ئەو سویندی دەکەوێ ،
خوای خوێ بیکرێ یان کەسیکی تر بوێ بکری، چونکە خوێ کارمەکی
لە خوێ گران کردووە. ئەگەر سویندی لەسەر وو شت خوارد، وە
یەکیکیانی کرد، بەو سویندی ناکەوێ، چونکە سویند لەسەر خوراوەکە
بەتەواوی نەکراوە، هەر وەك چۆن سویند بەخوا کە ئەو دوو کولیرمە
ناخوا، ئەگەر یەکیکیان بەخوا سویندی ناکەوێ. لەسەر ئەم پێورە
مەسەلە ی تری لەم بابەتە زۆر حەل دەکری.

٣٨٢) کەفارەتی سویند:

کەفارت وشەیهکی عەرەبییه لە زمانا واتە: داپۆشین و پەردە،
بۆیه بە کەفارتی گوناھیش دەگوترێ کەفارت چونکە گوناھەکە
دادەپۆشێ، بەهەمان واتا بە کافیش دەگوترێ کافر، چونکە نیعمەتی
خودای خوێ حەشاردەداو لە ژێر پەردە ییباوەرپیدا دەیشاریتەو، کە
ئەو نیعمەتە حەشاردراوە بریتییه لە باوەر بەخودا، کە سەرچەشمە ی
گشت خوێ و نازو نیعمەت و بەهرەیهکە.

جا هەرکاتێ کەسێ سویندی کەوت پێویستە لەسەری کەفارت بدا
چونکە زاتی مەزن دەفەرمووی: {ذَلِكَ كَفَّارَةٌ لِّإِيمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ
وَأَحْضَرُوا - سورة المائدة - ٨٩/٥} . کەفارتی سویند لە سەرەتاوە
سویند کەوتوو سەرپشکە لە کردنی یەکی لەم سێ شتە ی کە لەم نایەتەدا
باس کراون: {فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ

أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْفَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ - سورة المائدة - ٨٩/٥ {
 (واته: كهفارمتی سویندی دامه زراو کاتئ که شکانتان نه وهیه خوراکي ده
 مسکئن بدن له میانه ی نهو خوارده مه نییه ی که دهیدن به خیزانی
 خوتان، یا بهرگی ده مسکئن بدن له میانه ی نهو جل و بهرگی که
 دهیکهن بؤ خیزانی خوتان یا بهنده یئ نازاد بکهن) جا نه گهر سویند
 که وتوو توانای یه کئ له م سئ شته ی نه بوو پیویسته سئ رۆژ بهر پۆژوو
 بیت، وه مهرج نییه نهو رۆژانه ییش له سهر یه ک بن، به لام سوننه ته،
 نه مه یه که ده لئین: کهفارمت له سهرده تاوه سهر پشکییه و له کۆتاوه
 ریز لیگرتنه، به لام دروست نییه نانی پینج که س بدا له گه ل بهرگی
 پینج که سدا یان نیوبه نده نازاد بکا له گه ل کردنی بهرگی پینج
 که سا، چونکه خودا کردو وینی به سهر پشک له نیوانی سئ شتدا، ده ی
 نه گهر شتی وا بریار بده یین شته گان دهن به چوار، واته: کهفارته که
 نابئ له دوو جور له م سئ جور به ی، چونکه شتی وا به پیچه وانیه ی
 ده قئ نایه ته که یه. مهرجی نهو بهنده یه که بؤ کهفارمتی سویند نازاد
 ده کرى وه ک مهرجی بهنده ی کهفارمتی ظیهار وایه. مهرجی خوراک
 دانیش نه وهیه ههر هه زاره ی موددی له دانه ویله ی شتی که له زیاتری
 پیژوی شوینی کابرابئ، ههر چیش ناوی جل و بهرگ بی دمست دها بؤ
 کهفارمتی سویند، وه ک کراس و که واو دهر پی و پشتین و میزمر و جبه و
 سهر پۆش، چونکه خودای یاسادانه ر ناوی جل و بهرگی به ره های
 هیئاوه، له بهر نه وه نه وه ی پی بگوترئ پۆشاک بؤ کهفارمتی سویند
 دمست دهدات، ده ی نه مانه ییش هه موویان بهر پۆشاک ده که ون.

نه گهر که سئ سویندی خوارد شتئ نه کا له پاشا له بیرى نه بوو که سویندی خواردوووه ئه وشته ی کرد ئه وه رای دروست ئه وه یه که سویندی ناکه وئ، به پیی فه رمایشتی زاتی مه زن: {وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ - سوره الاحزاب - ۵/۳۳} هه روا به پیی ئه م فه رمووده یه (مرووده خواه له سه ربنا): خودا له بهر خاتری من له سئ کاری نه ته وه که م چاو پووشی ده کا: له هه له وه له بیر چوون و له شتئ به زور پیان بکری. ده ی سویندیش بهر ئه م گشتایه تیه ده که وئ.

۳۸۳) بریاری نه زر (فووتوو):

نه زر له زمانی عه ره با واته: به ئین یا هه ره شه، له شه رعا به ئینی باشه نه ک خراپ، ماوه ردی ده فه رموئ: بریتیه له ئه ستو گرتنی کردنی چاکه یی که له خویدا به پیی بنه مای شه رع پیویست نه بی. سه ر به لگه ی ئه م باسه ئه م ئایه تیه: {يُوفُونَ بِالْأَدْرِ - سوره الانسان ۷/} (واته: وه فا به نه زر ده که ن) وه ئه م فه رمووده یه که ده فه رموئ (مرووده خواه له سه ربنا): که سئ نه زری کرد که فه رمان به ری خودا بکا ئه وه با نه زره که ی به جئ بیئ، وه که سئ نه زری کرد که بی گوئی خودا بکا ئه وه با نافه رمانی خودا نه کاو نه زره که ی نه با ته سه ر (بوخاری و که سانی تر گیراویانه ته وه).

راحیا یی هه یه له بریاری نه زردا، گو تراوه: ناباشه، گو تراویشه: خیریکی چاکه و حه لاله.

٣٨٤) نه زرى دوو به شى هه يه:

١) نه زرى رقه به رى، يا نه زرى كه لله ره قى (لجاج) نه مه له بيشه وه رابورد.

٢) نه زرى دلخواز، يا نه زرى چا كه گارى (تبرر) نه مه به شه دوو جوړى هه يه:

يه كه م: پيى ده گوتري نه زرى به رابه رى پاداش، كه بريتييه له وه نه زركه ر خيريك بگريته نه ستوى خوى و بيه ستى به ده سكه وتنى ده سكه وتي كه وه، يا بيه ستى به رزگار بوونه وه له مه ينه تى، وه كه نه وه بلى: نه گه ر خودا نه خو شه كه مى چا ككرده وه، يا منالايكى پي به خشيم، يا رزگارم بوو له م مه ينه ته نه زربى له سهرم روژوو بگرم، يا نويزى بكه م، يا خيرى بكه م له بهر رمزاي خودا، چا هه ركاتى كه نه زر پيوه به ستر او كه هاته جى ده بى نه زر گراوه كه بكا، هه ر نه وه نده به سه كه بلى نه گه ر نه و شته م بو بوو، يا له و مه ينه ته رزگارم بوو خيريكه له سهر بى، مه رج نييه كه بلى بو خودا، يا له بهر رمزاي خودا. چونكه خوداي گه و ره دمفه رموى: {وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ - سورة النحل - ٩١/١٦} (واته: نه ي موسولمانه كان! هه ر پهي مان و به لى ن و نه زرى ده كه ن، به مه رجى نه وه ي بريارى كردنى يا نه كردنى ده دهن و له سه ر خو تانى بريار ده دهن به پيى ياساي خوابى و له نايى نى سلما دروست بى به جى به يى ن) هه روا دمفه رموى: (ومنهم من عاهد الله لئن آتانا من فضله لنصدقن ولنكونن من الصالحين - ته وبه - ٧٥/٩) جارى ژنى له پاپوركا له ده ريادا نه زرى نه وه ده كا: نه گه ر

خودای گهوره رزگاری بکا مانگئ بهرؤزووی، کاتئ رزگاری بوو
رؤزووهکه ناگرئ ههتا دهمرئ، جا کههکهی یا خوشکههکهی دپته
خرمهتی ههزمتو حالهکهی عهرز دهکا، پیغه مبهه (درووده خواه لهسه ره)
فهرمانی پیکرد که خوی رؤزووه نهزر کراوهکهی بؤ بگرئ. (ئه بو داود/
نه سائی).

دووهم: ئه وهیه که نهزر کهه خیرئ بگرته ئه ستوی خوی بهی
بهستنی به هیج مه رجیکه وه، وه کهه سئ بلی: نه زربئ له سه رم دوو
رکات نوئز بؤخدا بکه م، یا سئ رؤز بهرؤزوویم، یا بهنده یئ نازاد بکه م،
یا دوو جزم قورئان بخوینم، له م جۆره دا دوو فه رمایشت ههیه رای
دامه زراو (راج) ئه وهیه که نه م جۆره یش وه ک جۆری یه که م ده بی
جی به جی بکرئ چونکه ئه م فه رمووده یه به ره های فه رمانی ده کا به
جی به جی کردنی گشت نه زریکی دروست: (که سئ نه زری کرد که
فه رمان به ری خودا بکا.... تاد) گوتراویشه: مه رج نییه که ئه م جۆری
دووهمه جی به جی بکرئ، چونکه به خۆپایی و بی به رانه به ره، وه ک چۆن
گریدانه بی به رابه رکه ان وه ک به خشین و دیاری هه تا وه رنه گیرین مه رج
نییه جی به جی بکرین. هه رکاتئ به ره های گوتی نه زر بی ئه وه بکه م وه
ئه ندازه ی نه زر کراوه که ی دیاری نه کرد، وه ک ئه وه بلی نه زربئ له سه رم
خیرئ بکه م یان رؤزوو بگرم، ئه وه به وه ی بی بگوتری خیرکردن با زۆر
که میش بی، یا رؤزوو گرتن بایه ک رؤزیش بی نه زره که ی جی به جی
ده بی، که هاره تیشی له سه ر نییه.

۳۸۵) نه زړگردنی گوناوه دانامه زری:

نه زړگردنی نافه رمانی خودا، وهك نه وه بلئی نه زربئی له سهرم باده بنوښم، دروست نیه، چونكه دمه رموئی (مرویده خواه له سهرېڼا): (هه ركه سئ نه زری كرد كه بئ فهرمانی خودا بكا با نه زره كه ی جی به جی نه كا). (موسلیم/ بوخاری) دهی نه گهر كه نه زړ بكا كه سئ مهی بخواته وه یا داوینپیسی بكا یا كه سئ بكوژی، یا به بئ دهست نویژ نویژ بكا نه وه نابئ نه زره كه ی جی به جی بكا، به لكوو جی به جی كردنی نادروسته و تاوانه، وه له سهر رای بیگومانی جه ماوهری زانایان كه فاره تیشی له سهر نییه.

۳۸۶) نه زړكردن كردنی یا نه كردنی شتی رهوا دانامه زری:

مهبه ست له رهوا موباحه، كه سئ كاریكه كردن و نه كردنی چونیهك بئ، وهك خواردن و خواردنه وه و خهوتن و راوهستان و دانیشن، نه م جوړه كارانه له بهر چاو شیرین نه كراون، جا خواى نه كردنیان نه زړ بكا، وهك نه وه بلئی: نه زړ بئ هه نار نه خوځم، یا كردنیان نه زړ بكا وهك نه وه بلئی: نه زړ بئ قاوه بخوځم، نه زره كه یان دانامه زری، چونكه نه م جوړه شتانه په رستن نین و نابن به مایه ی نزیك بوونه وه له خوا، له بهر نه وه پش جارئ خوښه ویست (مرویده خواه له سهرېڼا) وتاری ددها، پیاوړكى دی له بهر هه تاو كه راوه ستا بوو، پرسى: بوچی نه و پیاوه وا رهق راوه ستاوه؟ عه رزیان كرد: نه وه نه بو نیسرا نیله، نا ه (نه زړ) ی كردو وه كه به پیوه له بهر خوړ رهق راوه ستی و دانه نیشی و نه چپته بهر سی بهرو قسه نه كاو

لە ھەمانكاتدا بەرۆژووش بێت. ڤەرمووی (دروودە خواە لەسەر بێ): ڤەرمانی پێبکەو لەزمانی منەو ڤی بلی: کە قسەبکاو بجیتە بن سیبەر و دابنیشی بەلام رۆژوووەکی تەواو بکا (ش/ تاج/ ۲ - ۲۳۹).

نەگەر کەسی ئاھ (نەزر) بکا کە لەگەڵ مەرفەدا قسە نەکا، نەزرەکی دانامەزری، چونکە شتی وا ناپەوايە، لەبەر ئەوە کافارەتیشی نیە. لە بوخاری شەریفدا دەڤەرموی: ژنی بە خامۆشی خەریکی حەج بوو، ئەبو بەکری صەدیق (رەزای خواە لیبێ) ڤی ڤەرموو: قسە بکە شتی وا ناپەوايە. ھەروەھا ئەگەر کەسی مۆمی یا چرای نەزر بکا کە لەسەر گۆری بگری دانامەزری، چونکە پیغەمبەر (دروودە خواە لەسەر بێ) نەیی لە شتی واتە: دەکاو دەڤەرموی: نەفرین و لەعنەتی خودا لەو ژنانەبی کە دەچن بۆ سەردانی سەر ڤەبران و لەوی دەیکەن بە بی شەری و شین و شەپۆرو ناشوگری، وە نەفرەت و لەعنەتی خودا لەو کەسانەیش بی کە مزگەوت لەسەر گۆر دروست دەکەن، وە لەو کەسانەیش بی کە چرای لەسەر دادەنێن. (د/ ت/ ن/ بەرشتەییەکی دروست) لەعنەت واتە: بی بەشبوون لە رحمەت و میهرەبانی خودا (تکایە بۆ باسی سویندو نەزر بپروانە تاح بەرگی سی لاپەرە ۲۲۲ ھەتا لاپەرە ۲۵۰ - وەرگیر).

۳۸۷) باسی دادویری (القضاء):

دادویری بە عەرەبی ڤی دەگوتری: قضاء، ئەم وشەییە لە عەرەبیدا بە زۆر واتا ھاتووە دادویری نیمچە نزیکییەکی لەگەڵ زوربەیی ئەم واتیانەدا ھەیە. وەك:

(۱) به واتا دروستکردنی شت بهقایمی و توندوتوئی و لیبونهوه لئی.

(۲) به واتا پیویستکردن، بهم واتایهیه که یهزدانی پاك دمهفرموی: {وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ - سورة الإسراء - ۲۳/۱۷} چونکه دادومر برپارهکه پیویست دهکاو برپاری پیویست دمهسپینی بهسهر لایهنی دؤراودا. سهر بهلگهی رهوایی دادومری نامه‌ی خوداو ریگهی رههبرو یهکگرتنی نهتهوه. قورنات دمهفرموی: {وَأَن اِحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ - سورة المائدة - ۴۹/۵} واته: نهی پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست! له نیوانی خه‌لکا به‌پیی نه‌م دستووره جوانه که خودا ناردوویه‌تی بو تو به سرووش حوگم و دادومری بکه) وه دمهفرموی: {وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ - سورة النساء - ۵۸/۴} واته: ههرکاتی دادومریتان کرد له نیوانی مه‌ردومدا به‌هه‌ق به عه‌دالته دادومری بکه‌ن. له سوننه‌تیشدا خوشه‌ویست (مرویه خواه له‌سهر بئ): دمهفرموی: دادپرس نه‌گهر تی‌کوشی و باش وردبیتته‌وه بو گه‌یشتن به هه‌ق له مه‌سه‌له‌که‌داو ئینجا برپاره‌که دهرکا نه‌وه له‌م بارودوخه‌دا نه‌گهر برپاره‌که‌ی دمری ده‌کا راست و دروست بوو رووی راستی پی‌کا نه‌وه دوو پاداشی باشی بو هه‌یه، به‌لام نه‌گهر برپاره‌که‌ی هه‌له بوو نه‌وه یه‌ک پاداشی باشی بو هه‌یه، چونکه له گه‌ران به شوین رووی راستی مه‌سه‌له‌که‌دا دریغی نه‌کردووه (شه‌یخان) دیسان دمهفرموی (مرویه خواه له‌سهر بئ): کاتی دادومر له دادگا دمه‌دنیشی دوو فریشته دینه خواره‌وه بو لای و ریگهی راستی نیشان دمه‌دن و هوکاری سه‌رکه‌وتنی بو دمه‌سازینن، به مه‌رجی ناهه‌قی نه‌کا، دنا ههر که ده‌ستی کرد به بی دادی گورج سه‌رده‌که‌ونه‌وه به‌جپی دمه‌یلن! (به‌یهه‌قی).

نهمه گشتی دمرههق بهو دادومره وایه که شارمزی دادومری بی و زانا بی به برپارهکان، بهلام دادومری نهزانو بهدکارو بهرتیلخورو ناههقیکار نهوه وهک پیغهمبهر (مرووده خواه لهسهربه): برپاری داوه دهسته چیلای ناگری دۆزهخه. بهپیی نهم فهرموودهپیهی (مرووده خواه لهسهربه): دادومرهکان سی دهستن: دهستهیهکیان وان له بهههشتداو دوو دهستهیان وان له دۆزهخدا، دهستهی بهههشتی نهو داومرانهن که دوو نیشانهی باشیان تیادا ههیه:

یهکههه: ههقناسنو شارمزی بابتهی دادومرین.

دوووم: وهک ههقهکه دمرانن رمفتاریشی پی دهکهه!

دهستهی دۆزهخیش دوو تاقمن.

یهکههه تاقم: دادومریکه ههقناسه بهلام بهههق کار ناکا.

دوووم تاقم: داومریکی نهزانی نهشارمزایه به نهزانی له نیوانی

خهکا دمرانی، نهم دوو تاقمه جیگهیان دۆزهخه (د/ت/تاج/ل- ۳- ۲۰۳) دیسان دهفهرموئ (مرووده خواه لهسهربه): ههرکهسی بوو به قازی، به نهزانی برپاری دهدا دهستهی دۆزهخه، ههرکهسی بوو به قازی به ناپهوا برپاری دهدا له دهستهی دۆزهخه، ههرکهسی بوو به قازی، له ههمان کاتا قازییهکی زانا بوو، هاوکات لهگهڵ نهوهیشدا ههقههرومرو دادپهرومرو بوو، نهو جا له قیامهتدا خواخواپهتی دادومرییهکهی سهروبهدمرچی و نهسوودی ههبی بۆی و نه زیان، سا بهئکوو بهبی وهیی رزگاری بی له ئوبالی. (ئیبنو حهبان له سهحیحی خؤیدا گیراویهتهوه).

زاناکان دمه‌رموون: هه‌رکه‌سی داومری له شانی دانه‌بی دروست نیه بی به دادومر، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر بیشبی به دادومر تاوانبار، هه‌ر برپاری دهرکا دانامه‌زری، خوی برپاره‌گهی راست بی یا ناراست بی، چونکه پیکانی روی راستی به ریکه‌وتو به ته‌قله‌ی مامه‌ همه، ده‌گه‌رو بایه‌خی نیه، چونکه له بنه‌مایه‌کی ره‌وای یاساییه‌وه سه‌رچه‌شمه هه‌ل ناگری! له‌به‌ر نه‌وه هه‌ر برپاری دهرکا پی تاوانبار ده‌بی، وه برپاره‌کانی هیچی دانامه‌زری و گشتیان هه‌لوه‌شاو ده‌بن، به‌پی فه‌رمایشتی زاتی مه‌زن: { فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ - سورة النحل - ۴۳/۱۶ } واته: هه‌ر شتی که خوتان سه‌رتان لیی دهرناچی و لیی نازانن له پسپورانی زانای شارمزی نه‌و بابه‌ته به‌رسن.

۳۸۸) نیشانه‌کانی دادومر (قازی):

وه‌ک رابورد له پیشه‌وه که‌سی داومری له باردا نه‌بی ناره‌وایه بکری به دادومر، بو خۆشی ناره‌وایه که کاری وا هه‌بوول بکا، دروست نیه که داوی بکا، به‌پی نه‌و به‌لگه‌و فه‌رموودانه‌ی که توژی له‌مه‌وپیش رابوردن.

هه‌رکه‌سی نه‌م مه‌رجانه‌ی تیادابی ده‌ست ده‌دا بو داومری.

یه‌که‌م: موسولمان بی، له‌به‌ر نه‌وه دروست نیه بی‌پروا بکری به دادومر (قازی) خوی له‌سه‌ر موسولمانان، خوی له‌سه‌ر ناموسولمانان. چونکه دادومری سه‌روهریه، سه‌روهریش له بی‌پروا ناوه‌شینه‌وه.

جارى ئەبو مووسا نوسەرىكى نەصرانى (گاور)ى دانابوو، عومەر
(رهبر الامام ايوب) پىادا ھەلشاخاۋ ئەوجا فەرموۋى: ئەوان خودا دوورى
خستوونەتەۋە، دەى ئىۋە نىزىكىيان مەخەنەۋە، ئەوان خودا تىرۋى
كردوون دەى ئىۋە رىزىيان ئى مەگرن، ئەوان خودا بە گزىكارو ناپاكى
داناون، نابى ئىۋە بە ئەمىندارىيان دابىنن، ھۋى ئەۋەى كە من رىگەتان
پى نادەم كە خاۋەن نامەگان بىكەن بە كاربەدەستو كارى گرنكى
دەۋلەتەيان پى بسپىرن دەگەرپتەۋە بۇ ئەۋە كە ئەمانە بەرتىل بە
ھەلەل دادەننن و بەرتىلخۆرن.

دوۋەم: رەسىدە ھۆشياربى، چونكە منال و شىت قەسەيان بۇ
خۇيان كارناكا، بىرپارىيان بۇ خۇيان و لەسەر خۇيان بايەخى نىە. ئىتر بۇ
كەسىكى تر چۇن بايەخى دەبى؟!

بزانن:

لەگەل ھۆشيارىدا ئەم شتانەى تىرىش رەچاۋ دەكرىن: دەبى زىرو
زىنگو زەمىن رۆشن و ورىابى، ھەپۋلەو ساۋىلكەو گىلۈكە نەبى، ھەتا
بەزىرەكى خۇى بتوانى بىچىتە بىنج و بىنەۋانى كارەكەو پەى بە
بىرپارەكان بباۋ چارەسەرى كىشەۋ بەرەكان بدۋزىتەۋە.

سىيەم: نازادى، چونكە بەندە خۇى ناتەۋاۋە، دەسلەتى بەسەر
خوۋدى خۇيدا نىەۋ خۇى سەرۋەرى خۇى نىە، دىارە دەسلەتى بەسەر
كەسىكى تردا باشتى ناشكى.

چوارهم: دادپهرومربئ، چونکه بهدکار - واته: فاسق - ریځه‌ی پی نادری که سهرپهرشتی و سهره‌وکاری مائی کورې خوۍ بکا، له‌گه‌ل نه‌و گشته دلسوزیه‌ی بؤی، نیتړ چؤن ریځه‌ی پی دهرئ که سهره‌وکاری سهروما‌ل و نامووسی کهسانی بیانی بکا!!؟

پینجهم: نیرینه‌بئ، به‌پئی نایه‌تی: {الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى - سورة النساء - ۳۴/۴} واته: پیاوان سهرگه‌وره‌ی ژنانن و سهرپهرشتن به سهریانه‌وه.

به‌پئی نه‌م فه‌مووده‌یه‌یش که پیځه‌مبهر (درووده خواه له‌سهرېښ) دده‌رموئ: گه‌ل که‌سهر گه‌وره‌یی و سهرومری خو‌یان بسپړن به ژنئ همت سهر ناکه‌ون. (د/ ب/ ت/ تاج/ ۲ ل - ۲۰۱ حاکمیش گپړاویه‌ته‌وه و دده‌رموئ: به‌پئی مهرجی ههردوو پیره).

شه‌شهم: دهبئ شارمزی برپاره‌گانی شهرع بی و شهرعزانیکی باشبئ و به لایه‌نی که‌مه‌وه ناگای له‌و نایه‌ت و هه‌دیشانه هه‌بئ که په‌یوه‌ندیان به برپاره‌گانه‌وه هه‌یه، که‌سئ که شارمزییه‌کی باشی له‌وه نه‌بئ ناکرئ به داومر به‌پئی نایه‌تی: {وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ - سورة الإسراء - ۳۶/۱۷} واته: مه‌که‌ومره شوینی شتئ که لیئ نازانی و عیلمت پیئ نیه‌و له‌ه پسپوړی تو‌نیه‌ه هه‌روا به‌پئی فه‌رمووده‌که‌ی پیځه‌مبهریش (درووده خواه له‌سهرېښ): دادومرکان سئ ده‌سته‌ن.. که له سهره‌تای باسی دادومریدا رابورد. له‌بهر نه‌وه‌یش چونکه نه‌زان به که‌لکی نه‌وه نایه‌ت، که فه‌تو‌ابدا، نیتړ چؤن به‌که‌لکی دادومری دی، که نیشی سهره‌کی نه‌وه‌یه برپار دهرېکا.

ههوتهم: دهبی له گفتوگوئی عهره‌بیداو له زمانی عهره‌بیداو له ریزمان و زمانه‌وانی عهره‌بیداو شارمزاو پسپۆربی، چونکه نه‌گهر وا نه‌بی شارمزیی ته‌واوی له قورئان و سوننه‌تدا نابێ که سهرچاوه‌ی شه‌ریعه‌تن و ههردوو لاشیان به‌ عهره‌بین.

هه‌شته‌م: دهبی چاوساغ و بیسه‌رو بینابی، چونکه که‌ر گوپی له قسه‌ نیه، نازانی کابرا بی له کاره‌که‌ ده‌نی یا حاشای لی ده‌کا، کویریش نازانی کئی داواکاره‌و کئی داوا لیکراوه.

نۆیه‌م: دهبی رۆشنیرو وریاو هۆشیاری، دادومری پیاوی حۆل و گیل دانامه‌زری، ئیتیر خوای گیلی و حۆلییه‌که‌ی زکماک بی، به‌هۆی نه‌خۆشی و پیری و خورپه‌و شتی واوه‌ تووشی بیتیکچوون بووبی.

ده‌یه‌م: دهبی گۆیاو قسه‌که‌ربی، چونکه لال توانای جیبه‌جیکردنی برپاره‌کانی نیه.

٣٨٩) باسی ده‌ستوورو یاسا و نه‌ریتی دادومری (آداب القضاء):

بزانه :

دادومری گۆمه‌لی ده‌ستووری جوانی هه‌یه، وه‌ک: ئه‌وه جیگه‌ی دانیشتنی داومر له‌ ناوه‌راستی شارابی، چونکه ئه‌وه بو‌ هه‌موان چونیه‌که‌و نیشانه‌ی دادپه‌روهریه‌و یه‌کسانی ده‌گه‌یه‌نی، وه‌ک ئه‌وه کاتی که قازی دامه‌زرا مه‌جلیسه‌که‌ی له جیگه‌یه‌کی گوشادو به‌ریندابی، نه‌بادا

ناماد مېوانی کۆږه که تووشی نازارو سه خله تی بېن، وهک نه وه به پئی
 کاتو شوین مه جلیسه که ی به دمره وه بی و ناشکراو له بهر چاوبی و بو
 نه و رۆژو سهرده مه دهست بدا، ههتا به پئی کاتو سات ناشناو ناشنا
 جیگه و ریگه ی بزانی و له کاتی پئویستدا بو دادومری برۆن بو خزمه تی
 له بهر نه م فهرمو و دهیه یش که پیغه مبه ر (مرومه خواه له سه ربه) دهفه رموی:
 هه رکه سی خودا فرمانی کی له کاروباری موسولمانان پیسپارد وه دمرگای
 خوی له هه ژاران و داماوان و خاوه ن نیش و کار داخوا، بی گومان که
 خودایش دمرگا کانی خوی له رووی هه ژاری و نیش و کاری نه ودا داده خا.
 (د/ت/ تاج/ ۳ ل/ ۲۸۸) وهک نه وه جیگه که فینک بی، نه ساردبی نه
 گهرم، دوو که ل و تۆزی نه بی، باش نیه دادومر دمرکه وان و په رده مداری
 هه بی، مه گهر له بهر پئویستی، نه گهر دمرکه وان، یا په رده مدار (حاجب) ی
 هه بوو پئویسته پیاویکی دهم و دهست و دامه ن پاکبی و دادپه رومر بی و
 نه میندار بی و فه له میکی ریکی هه بی، گه و ره و بچووک بزانی و نارمزوو
 په رست ده بی، رهفتاری میانه بی، نه زۆر هارو هاج بی و نه زۆر نه رم و
 شلیش بی، مامناوه ندی بی. ناباشه قازی (واته: دادومر) کۆری دادومری له
 مزگه و تا بیه ستی، چونکه سکالو دادگاییکردن هه ره و بره ی تیادا ده بی، و
 ده بی ناهه رته ی بپنویژو بیروا و شیت و نه م جوړه که سانه ناماده ی کۆری
 ده بن، مزگه و تیش جیگه ی شتی واو شوینی نه م جوړه که سانه نیه.
 گوته راویشه: دادومر یکردن له ناو مزگه و تدا ناباشی (که راهه ت) ی نیه،
 هه روهک چۆن قورنانه خویندن و ده ورکردنه وه ی زانسته ئیسلامیه کان و
 فه توادان له ناو مزگه و تا ناباشییان نیه.

پىۋىستە ھەردوو ھاوداوا:

بەيەك چاۋ تەماشىا بىكرىن لە راستىدا پايەى دادومرىى بۇ ئەۋە دانراۋە كە عەدالەت پايەدار بى، دەى ھەر كاتى دادومر لارى لەۋە ھەبۋو ئەۋە بى دادومرى و ناھەقى دەكا، لەبەر ئەۋە دەبى دادومر جىاۋازى نەخا نە نيۋانى ئەۋە كەسانەدا كە بۇ دادگاگردن دىن بۇلاى، دەبى لە جىگەدا يەكسان بن، نابى يەككىيان زىاتر لەۋى تريان نزيك بىكاتەۋە، نابى لەگەل يەككىيان رووۋخۇشېى و لەگەل ئەۋى تريان مۇن و گرژبى، نابى بە نامازە يەككىيان تى بگەيەن، يا چپەو سرتەى لەگەلدا بىكا، نابى مامۇستايى بۇ داۋاكار يا بۇ داۋالىكراۋ بىكاۋ فىريان بىكا كەچى باشە بۇيان، بە كوردى پەتى كورت و پوخت: لە ھىچ شتىكا باۋى كەسيان نەدا بەسەر كەسياندا. يەزدانى پاك دىفەرمۇى: {كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ - سورة النساء - ۱۳۵/۴} واتە: ئەى كەسانى كە پروادارن! ھەمىشە عەدالەت پەرومىرېن و كەمەر بۇ خزمەتى عەدالەت بېەستىن).

۳۹۰) بىريارى دىارى و بەرتىل:

بەبى گومان بەرتىل نادروستە، چونكە لە چەشنى خواردنى سامانى مەردومە بە ناپەۋا، بەرتىل خواردن پىشەى ھۆزى جوۋە. خەزەت (مروۋى خواۋ لەسەرىن) دىفەرمۇى: نەفرىنى خودا لە بەرتىلدەرو لە بەرتىلخۆر، بە تايبەتى لەۋانەيان كە لە دادگاۋ دادومرىدا بەرتىل بەكار دەھىنن. (پىشەۋا ئەحمەدو تىرمىزى گىپراۋيانەتەۋە، تىرمىزى بە دروستى داناۋە) گفەتى ئىبنو ماجە: لەعنەتى خودا لەسەر بەرتىلدەرو

بەرتىلخۇر. ۋا باشە قازى ۋاتە: دادوهر، دەرگای ديارى و دەسەنە لە خۆى داخا، ديارى و دەسەنە لە كەس وەرەنگرئ مەگەر لە كەسئ لە پېش وەرگرتنى پاىەى دادوهرىدا ديارى و دەسەنە لە نىوانياندا ھەبووبئ، لەبەر دۆستايەتى و خزمایەتى، چونكە پېغەمبەر (ەرۆودە خواە لەسەربە) دەفەر موى: ديارى كار بە دەست دزى و گزىيە. لە گېرآنە ۋە يەكە: ھەر امە. (نىمام ئە ھمەد)، لە ھە ھىجە يەندا دەفەر موى: پېغەمبەر (ەرۆودە خواە لەسەربە) پياۋىكى ئەسەدى كرد بەسەر كارى سەر زەكەت، ناۋى ئىبنو للوتبىيە بوو، كابرە كە ھاتە ۋە گوتى: ئەمە ھى ئىۋە يە ۋە ئەمەيش ھى خۆمە بە ديارى بۆم ھاتوۋە!

جا پېغەمبەر (ەرۆودە خواە لەسەربە) سەر كە ۋەتە سەر دوانگە ۋە راوەستا ۋە ستايش ۋە سوپاسى خوداى كرد ۋە فەر موى: ئەمە جى پئ دەلئىن! ھەندئ سەرگار ھەن كە دەينىرم بۆ شوئىنى كە دىتە ۋە دەلئى: ئەمە ھى ئىۋە يە ۋە ئەمەيش ھى منە بە ديارى بۆم ھاتوۋە، جا ئەگەر ۋا يە ئەدى بۆجى لەمەلئى بابى يا لە مەلئى داىكى دانانىشئ ھەتە بزائى كە ديارى بۆ دئ پانا؟ بە ۋە كەسە كە گيانى منى بە دەستە ئەۋدى لە ئىۋە ناخونەك لەم مائە بەدا، كە مەلئى دەۋلەتە، ۋە ۋە چەپو گوۋىيى لئ بكا، ئەۋە لە رۆزى دوايى دا، ئەۋ ناخونەكە دەنئ بەنەرەى شانىە ۋە دەپھىنئ بۆ دىۋانى خودا، جا ھەيە كە ۋە شترئىكى دزىۋە دەيدا بە قەلاندۆشكانيدا، ۋە شترەكە بەسەر شانىە ۋە دەپھىنئ! ۋە ھەيە رەشە ۋە لاخى دزىۋە، رەشە ۋە لاخەكە بە كۆلئە ۋە دەپھىنئ، ۋە ھەيە مەر يا بزنى دزىۋە، جا مەرەكە يا بزەكە بە كۆلئە ۋە دەپھىنئ ۋە بە تەۋاۋى دەيكەن بەپەندا.

ئىنجا ھەزرىت (دروىدە نىۋا لەسەربە) ھەردوو دەستى خۇي بەرزەو ھەرد
بە رادەيىۋا، كە بۇ رايى (خال)ى ھەر دوو بىنبالى ۋەردەگەوت ۋە دوو
جار لەسەر يەك ھەرموۋى: ئەي خودايە! ئەوا تۆ ئاگادارى، تۆ بە شاھىت
بە ئەوا مەن پېم راگەياندىن. (تاج/ ۳ ل - ۲۹۶) لە شوپىن ئەمە بۇ كار
بە دەست ۋابى بۇ دادومر زياتر ۋايەو نارەوا ترە. دادگەرى ۋە لەسەفەي
ئەم رى پى ئەدانەش ئەۋەيە ۋەرگرتنى ديارى سەر ھەكش بۇ بى
دادى ۋە ھەرامخۇرى، نەخۋازەلا لە رۆزگار يىكى ۋەك ئەمەردا كە رۆزگار
تەۋا ۋە خراب بوۋە.

بىزانە:

ديارى بۇ غەيرى كاربەدەستان، ۋەك ديارى ھاۋولاتيان لەناۋ
خۇيانا ئەگەر بۇ مەبەستىكى نادروست بوو، ۋەك لە باربردنى مافى، يا
ياريدەي ستەمكارى، ئەۋە ۋەرگرتنى نادروستەو تەكاردنش بۇ شتى ۋا
نارەۋايە، ناۋەنديار (وسيت) لە نىۋانى بەرتىلدمرو بەرتىلخۇردا، خۋاى
قازى بى يا كەسىكى تربى، ھەروا لە نىۋانى ديارى دەروود يارى ۋەرگردا،
بىرپارەكەي رىك ۋەك بىرپارى ۋەكىل، يا جىدار ۋايە، جا رەنگە ھەندى
بەرتىلدمر يا ديارى بەر مەھانەي رەۋايان ھەبى، چونكە ناچارن كە
بەھەرشيۋەيى بتوانن مافى رەۋاى خۇيان دەست بىخەن، بەلام ناۋەنديار
بە ھىچ جۇرى مافى ئەۋەي نىە، چونكە ئەگەر بە ۋەكالەتى
بەرتىلدمرىش لە ھەندى كاتا تاۋانبار نەبى، بە ۋەكالەتى بەرتىل ۋەگر
لە گشت بارودۇخىكا تاۋانبار دەبى، چونكە ناۋەنديار ۋەك جىدارى
ھەردوو لاۋايە. ۋەكى تر ئەگەر ديارى بۇ پەخشى خۇشەويستى بوو، يا
بۇ ۋەرگرتنەۋەي مافىكى رەۋا بوو، يا بۇ پىشگىرى لە زولم ۋە زۆرۈ ستەم

بوو، ئەوۈ لە جۆرى يەكەما كە بۇ پەخشى خۆشەويىستى بى سۈننەتە،
لە جۆرى دوۈمۈ سىيەمدا بۇ ديارىبەر حەرام نىيە بەلام بۇ ديارىومرگر
حەرامە.

۳۹۱) لەم دەكاتەدا نابى دادۈەر بىرياردا:

لە دەشۈيىندا بىرياردان لە لايەن داۈمرۈۈە باش نىيە: لەكاتى
توۈرەيىدا لەكاتى برسىتى و توۈنىتىدا لەكاتى خەو ئى زپان و
شەۋارەگرتندا، لەكاتى خەم و خەفەتدا، لەكاتى كەيفخۈشى زۇردا،
لەكاتى نەخۈشىدا، لەكاتى تەنگە تاۋبوۈنى سەراۋدا، لەكاتى زۇر بۇ
ھىنانى خەۋدا، لە قرچەى گەرماۋ سەرماى سەختدا. سەر بەلگەى
ئەمانە ھەمۈۈ ئەم فەرموۈدەيەتى (ەرۈۈدە خواە لەسەربە): دادپرس لەكاتى
توۈرەيىدا دادگايى كەس نەكا (شەيخان) چونكە ديارە كە مەبەستى
پىغەمبەر (ەرۈۈدە خواە لەسەربە) زاتى توۈرە بوۈن نەبوۈ، بەلگۈۈ مەبەستى
ئەو شەلەزانەيە كە بەھۈى توۈرەبوۈنەۈە پەيدا دەبى، كە مەرۇف شېرزە
دەكاۋ ھۆش و رەفتارى بۇ ماۋەيەكى ديارى تىك دەداۋ سەرى ئى
دەشۈيىنى. دەى ئەۋانى تىرىش بە پىۈەرى توۈرەبى دەپىۈرپىن، چونكە
ئەۋانىش ەك توۈرەبى ژىرى دەگۈرپن و سەر ە ھۆش دەشۈيىن.

بىزان:

دادۈەر بۇى نىيە يەكە لە دوۈ ھاۋداۋا كە فىرى شتى ۋا بكا كە
زىانى بۇ ئەۋى تىران ھەبى، مەگەر لە ھودوۈددا، چونكە ھەددى
شەرىى بەھۈى شوبھەۋ بۇرە گومانەۈە لەكۆل دەكەۈى. ھەروا دروست

كە دارى ھەددى ئى درابى، شايەتى كەسى كۆنە قىنى لە دلابى،
شايەتى شىتو، شايەتى كەسى كە لەبەر ئاغايەتى و خفمەتكارى و
خزمايەتى جىگەى گومان بى، شايەتى ئەمانە دروست نىە. (ئەبو
داوود/ تاج - ۳ ل - ۲۰۹).

(۲) سەرو قىنگى يەكترى بن، واتە: بىنەھەو وەجەى يەكترىن،
كەواتە شايەتى باوك بۇ منالى خۇى و بەرەو خوارترىش، يا شايەتى
منال بۇ باوك دايكى خۇى و ژوور ترىش وەرنەگىرى، چونكە زاتى مەزن
دەفەرموى: {ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا
تَرْتَابُوا - سورة البقرة - ۲۸۲/۲} ديارە كە بەھۇى خزمايەتیشەو
گومان كردن پەيدا دەبى، چونكە خۇشەويستى ھۇى مەيلى زۆرە. وەكى
ترىش پېغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) دەفەرموى: فاطىمەى كچم پارچەيەكە
لە من، دەى ئەوھتا بەپىئى ئەم فەرموودەيە منال بەشىكە لە باوك و
دايكى، كەواتە شايەتى منال بۇ باوك دايكى، وەك شايەتى بۇ خۇى بدا
وايە.

۳۹۲) بىر ياردان لەسەر ناديار:

بزانە داوا تۆمار كردن لەسەر مردوويى كەلەپوور گرى ديارى
نەبى دروستە، ھەروا لەسەر منالى سەرپەرشتياري نەبى، ھەروا لەسەر
نادياري بى وەكىل چونكە زاتى مەزن دەفەرموى: {فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ
بِالْحَقِّ - سورة ص - ۳۶/۳۸} ئەوھتا بەپىئى ئەم ئايەتە خودا
فەرمان دەكا بە داوود پېغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) بە دروستى بەپىئى

شهریه‌تی حق دادووری بکا له‌نیوان مه‌ردومداو له حق لانه‌دا،
 نه‌مه‌یش واتای وایه همرچی به شایه‌تو به‌لگه ساخ ببیته‌وه حقه‌وه
 ره‌وایه، که‌واته کارپیکردنی پی‌ویسته به‌پیی ئهم فهرمووده‌یه‌یشی (درووده
 خوا‌ه له‌سهره‌به‌) که به‌هیندی ژنی ئه‌بو سوفیانی فهرموو: له‌مالی ئه‌بو
 سوفیان ئه‌وه‌نده ببه که به‌شی خۆتو مناله‌کانت بکا (بروانه باسی
 ژیاور، زنجیره / ۲۹۰- وەرگیر) چونکه له‌وکاته‌دا که پی‌غه‌مبه‌ر (درووده خوا‌ه
 له‌سهره‌به‌) ئهم برپاره‌ی دمرکرد، هاو داوای هیند که ئه‌بو سوفیان بوو له‌وئ
 نه‌بوو، به‌لام پی‌غه‌مبه‌ر (درووده خوا‌ه له‌سهره‌به‌) هیندی ده‌ناسی و ده‌یزانی که
 ژنی ئه‌بو سوفیانه، ئه‌وه بریتی ئه‌وه که‌وت که هیند به به‌لگه‌وه شایه‌ت
 بیسه‌لینئ که هاوسهری ئه‌وه، ئه‌وه رسته‌یه‌ی که حه‌زرت (درووده خوا‌ه
 له‌سهره‌به‌) پئی ده‌فهرموئ: (ببه) به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه که ئه‌مه دادووری کردنه
 نه‌وه‌ک فه‌توا دمرکردن، چونکه ئه‌گه‌ر فه‌توادان بوایه نه‌یده‌فهرموو: (له
 ماله‌که‌ی ببه) ده‌یفهرموو: (قهیدی نیه ئه‌گه‌ر بیبه‌ی) به‌لگه‌یه‌کی تر
 له‌سهر دروستبوونی برپاردان له‌سهر نادیارو دادگاییکردنی ئهم
 ئه‌ته‌ره‌یه: له مه‌سه‌له‌که‌ی (الاسیفه‌) دا عومه‌ر (ره‌زا‌ه خوا‌ه لینه‌) جاری داو
 فهرمووی: هه‌رکه‌سی قه‌رزی له‌سهر (اسیفه‌) با سبه‌ینئ بی‌ت بو لاما‌ن،
 چونکه نی‌مه ماله‌که‌ی ده‌فرۆشین و دابه‌شی ده‌که‌ین به‌سهر ئه‌وه که‌سانه‌دا
 که قه‌رزیا‌ن له سهریه‌تی. اسیفه‌ خۆی له‌و کاته‌دا له‌وئ نه‌بوو. (مالیک
 له - الموطا - دا گیراویه‌ته‌وه) له‌ کۆتایی ئه‌ته‌ره‌که‌دا ده‌فهرموئ:
 دووربن له قه‌رز سهره‌تا‌که‌ی خه‌مه، سهره‌نجامه‌که‌ی شه‌رو هه‌رایه.
 وه‌کی تریش دادووری نه‌کردن له‌سهر نادیار ده‌بی به‌هۆی قه‌وتانی زۆر
 له مافه‌کان. جاهه‌رکاتی دادپرس برپاری له‌سهر نادیار دمرکرد،

برپارەکه‌ی جیبه‌جی ده‌کړی، وه نه‌وه‌ی برپار دراوه ده‌بی به مافیکی
چه‌سپاوی دامه‌زراو له نه‌ستویدا، له ریگه‌ی شهرعه‌وه لیی ودرده‌گیری.

۳۹۳) باسی دابه‌شکردنی مالی تیکه‌ل:

دابه‌شکردنی مالی هاوبه‌ش به نامه‌و ریگه‌ی ره‌ه‌برو یه‌کگرتنی
نه‌ته‌وه چه‌سپاوه‌و ساخ بوته‌وه. زاتی مه‌زن دمفه‌رموی: {وَإِذَا حَضَرَ
الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبَىٰ - سورة النساء - ۸/۴} واته: کاتی که
خزمه‌کانی حازری به‌شکردنی که‌له‌پوور بوون. خو‌شه‌ویستیش (درویده‌خواه
له‌س‌رب) دمفه‌رموی: شوفعه (واته: به‌شی ها‌به‌شو هاوسا هه‌لگرتنه‌وه) له
هه‌موو شتی‌کا هه‌یه، به مه‌رجی که هیشتا دابه‌شنه‌کرا‌بی. (ش/د/ت/
ن/تاج/ ۲ ل - ۳۳۲) پیغه‌مبه‌ر خو‌ی (درویده‌خواه له‌س‌رب) مالی تالانی
جه‌نگی دابه‌شده‌کرد به‌س‌ر جه‌نگاوه‌ره‌کاندا، له‌پاش خو‌شی جین‌شینه
هه‌قن‌اسه‌گان (ره‌زاه‌خوا‌یا‌ن لیب) هه‌مان شتیان ده‌کرد.

جا مالی که تیکه‌ل بی‌و هی چه‌ند هاوبه‌شی بی، یا هاوبه‌شه‌کان
خو‌یان دابه‌شی ده‌که‌ن، یاخود پی‌شه‌وای موسولمانان، یا جین‌شینی
پی‌شه‌وا دابه‌شی ده‌کا بو‌یان، مه‌به‌ست له جین‌شینی پی‌شه‌وا که‌سی‌که
دانراوی پی‌شه‌وا‌بی‌و نه‌و داینابی بو دادوهری، وه‌ک قازی و دانراوی قازی،
مه‌رجی دانراوی قازی (منصوب القاضی) نه‌وه‌یه: موسولمان و با‌لق و
خاوه‌ن هو‌ش و نازادو نی‌رینه‌و به‌داد‌بی، بو‌یه نه‌مانه مه‌رجن چونکه
دابه‌شکردن سه‌رداری و سه‌روم‌ریه، نه‌مانه‌یش مه‌رجن بو هه‌بوونی
سه‌روم‌ری. له هه‌مان کاتدا نه‌گه‌ر دابه‌شکردنه‌که پی‌ویستی به ژماره‌و

پيوانه (حيساب و مه ساحه) هه بوو، ده بئ نهو كه سه ژماره و پيوانه و رووپيوي بزانئ، چونكه نهه دووه ناميړي دابه شكردن، به لام نايه مهرجه كه دابه شه كه ره كه نرخ و به هاي شته كان بزانئ يانا، له مه دا راجيائي هه يه.

٣٩٤) جوړه كاني دابه شكردن:

دابه شكردن سئ جوړه: له زاراوي شهرعي شهريفدا ناودارن: به (قسمة الرد) و (تقسيم التعديل) و (تقسيم الاجزاء) به كوردی واته:

١- دابه شكردنې بهش گه پرانه وه.

٢- دابه شكردنې ريځخستن.

٣- دابه شكردنې شتي به شېبه ش. تقسيم الاجزاء به عهره بي پيشي ده لئن. (قسمة الإفران) و (تقسيم المتشابهات) واته: دابه شكردنې مولكي هاورهنگ، وكموو دابه شكردنې دانه وئله و پارو روئن و هه موو شته وئنه داره كان (المثليات) يان وكموو خانوويه كه كه هؤدمكاني وكموو يه كه و ابن، يان زهوييه كه پارچه كاني له باشي و خراپيدا وه كه يه كه و ابن، يان ههر شتيكي تري لهه بابه ته، وكموو دابه شكردنې توپئ بلووري، يا كيلوئ زپ، يا زيو. جا نه وه ي به پيوان ده پيوري پشكي هاوره شه كان به پيوان جيا ده كړي ته وه، وه كه ده ربه گهنم بو دووكه س، يه كي پينج ربه يان ده كه وي، وه نه وه ي به كي شان ده كي شري پشكه كانيان به كي شانه بو جيا ده كړي ته وه، وه كه كيلوئ زپ بو ده هاوره شه، يه كي سه د

غەراميان بەر دەكەوئ. واتە: بۇ بەشكردن پېۋىستە بەشەكان ھەموو بەگەز يا بە پېۋانە يا بەكېشانە بە قەد ژمارەى سەرى خاۋەن بەشەكان جياجيا بېكرېنەۋە، جا ئەگەر پېۋىست بە تىرو پشك نەبوو ئەۋە بەبى دەۋو تىرو پشك مەكەكە دابەشەدەكرى، ۋەك سەد دىنار بۇ پېنج كەس. خۇ ئەگەر پېۋىستى بە تىرو پشك بوو ئەۋە تىرو پشكيان ئى دەكرى. ۋەك زەۋىو خانوۋىي كە پارچەكانيان ۋەك يەك بى، لەسەر ئەم شېۋەپە: مەكەكە دەكرى بە چەند بەشى يەكسانەۋە بە قەد ژمارەى سەرى خاۋەن پشكەكان، ئەۋجار ئەۋەندەى بەشەكان پارچە كاغەز دەبېرئى ۋە لەھەر پارچە كاغەزئى ناۋى پارچەپىئ لەۋ مەكەكە دەۋو سەرى، ھەرۋەھا ئەۋەندەى خاۋەن بەشەكانىش پارچە كاغەز دەبېرئى ۋە لەھەر پارچەپەكانيان ناۋى خاۋەن بەشى دەۋو سەرى، جا پارچە كاغەزى بەشەكان بە جيا يەكە يەكە لۈۋە دەكرېن ۋە دەكرېن بە دەستى كەسەكەۋە كە پېشان لەۋئ ئامادە نەبوۋى، تا ھەر لۈۋەپىئ بىخاتە سەر ناۋى يەكە لە ھاۋبەشەكان.

جا ھەر كەسەى ھەر بەشىكى بۇ دەرجوۋ دەپبا بۇ خۇى، ئەگەر قايىل نەبوو پېى ناچار دەكرى كە ۋەرى بگرى؟

جۆرى دوۋەم: (تقسيم التعديل) ە كە برىتتېپە لە دابەشكردنى شتى كە نرخی بەشەكانى جياجيا بى، ۋەكوو زەۋىپەك كە ھەندىكى نەرمە زەۋىو ھەندىكى شۆرەكات بى، ياخود ھەندىكى نرىكە ناۋو ھەندىكى دوۋرە ناۋبى. جا ئەم جۆرە مەكەكە تېكەل ۋ ھاۋبەشە جارى ۋا دەبى يەك شت دەبى، جارى ۋايش دەبى دوو شت يا پتر دەبى. ۋەك ئەۋە پارچەپىئ

هه‌رزانه‌که‌یش ده‌کرین به‌پشک، ده‌ق وه‌ک دابه‌شکردنی پارچه‌یی زه‌وی که‌ نرخ‌ی به‌شه‌کانی جیا‌جیا‌بن.

جو‌ری سییه‌م: (قسمة‌ الرده، که‌ بریتیی‌ه له‌ دابه‌شکردنی پارچه‌یی زه‌وی، لایه‌کی بیرئ یا باخیکی تیادا بئ، وه‌ ئهم‌ لایه‌ی به‌ ته‌نها بۆ دابه‌شکردن نه‌شئ، ئه‌وه‌ نرخ‌ی ته‌واو بۆ بیره‌که‌ یا بۆ باخه‌که‌ به‌بئ زه‌وییه‌که‌ داده‌نرئ، ئه‌وجا زه‌وییه‌که‌ ده‌کرئ به‌ دوو به‌شه‌وه‌، وه‌ به‌تیرو پشک دابه‌ش ده‌کرئ، ئه‌وه‌ له‌م شیوه‌کاره‌دا ئه‌و هاوبه‌شه‌یان که‌ ئه‌و پارچه‌یه‌ هه‌ل ده‌گرئ که‌ بیره‌که‌ یا باخه‌که‌ وا له‌ ناویدا، نیوه‌ی نرخ‌ی بیره‌که‌ یا باخه‌که‌ ده‌گیرپته‌وه‌ بۆ هاوبه‌شه‌که‌ی تر. که‌واته‌ نه‌گهر نرخ‌ی بیره‌که‌ هه‌زار دینار بوو، یا نرخ‌ی باخه‌که‌ دوو سه‌د دینار بوو، بپۆیسته‌ ئه‌و که‌سه‌یان که‌ ئه‌و پارچه‌یه‌یان هه‌لده‌گرئ که‌ بیره‌که‌ی تیادایه‌ پینج سه‌د دینار بدا به‌وی تریان، یا که‌ باخه‌که‌ی تیادایه‌ سه‌د دینار بدا به‌وی تریان و هه‌روه‌ها... یاخود بریتیی‌ه له‌ دابه‌شکردنی چه‌ند شتئ به‌سه‌ر چه‌ند که‌سیکا که‌ ژماره‌ی شته‌کان و ژماره‌ی هاوبه‌شه‌کان قه‌بوولی دابه‌شکردن نه‌که‌ن به‌سه‌ریه‌کا، وه‌ک سئ به‌نده‌ بۆ دوو که‌س، یاخود بریتیی‌ه له‌ دابه‌شکردنی چه‌ن شتئ له‌ نیوانی چه‌ند هاوبه‌شیکا، به‌لام شته‌کان هه‌ندیکیان گران به‌هابن و هه‌ندیکیان هه‌رزان به‌هابن، وه‌ک دوو به‌نده‌ به‌ یه‌کسانی دابه‌ش‌بکریت بۆ دوو که‌س، به‌لام به‌نده‌یه‌کیان بایی هه‌زار دینار بئ، ئه‌وی تریان بایی شه‌ش سه‌د دینار بئ، ده‌بئ ئه‌وه‌ی به‌نده‌ گرانبه‌هاکه‌ هه‌ل ده‌گرئ دوو سه‌د دینار بگیریته‌وه‌ بۆ ئه‌وی تریان که‌ به‌نده‌ هه‌رزانه‌به‌هاکه‌ هه‌لده‌گرئ! هه‌تا هه‌ردوولا هاوسان ببن!.

بزانن:

ههر دابهشکردنې که نرخ دانانی تیدا نهې، وەك دابهشکردنې كیلویښ زېږ بۆ دكهس نهوه يەك دابهشكەر (قاسم) بۆ جېبه جېكردنې بهسه، بهلام نهگەر دابهشکردنهكه نرخ دانانی تيدا بوو، وەك پارچهيښ زهوی بیرئ له لایه کیدا بئ، نهوه به لایه نې که مه وه ده بئ دوو دابهشکەربن، چونکه نرخ پین بۆ شت به دوو کهس ساخ ده بیته وه.

٣٩٥) دابهشکردنې مالی هاوبهش:

ههركاتي يهكئ له هاوبه شهكان داواي دابهشکردنې ماليكي هاوبهشي كردو يهكيان قاييل نهبوو كه دابهش بكرئ نهوه ته ماشا دهكەين: نهگەر دابهشکردن زيانی نهبوو بۆ شتهكه نهوه ملنه دمر (ممتنع) ناچار دهكړئ، لهسەر دابهشکردن ئهم جوړه مالهيش وەك زهوی و زارو خانوو بهرمو دانه وېلهو شتي تری لهم بابەتانه، چونکه به دابهشکردن زيان پيدا نابئ، بهلام نهگەر به دابهشکردنهكه زيان له شتهكه دهكەوت، وەك گهوهري يا جليكي گرانبهها، كه بههوی پارچه پارچه کردنهوه نرخهكهی كهه بكا، يا وەك بیرئ، يا دووكانیكي بچووك كه بۆ نهوه نهشین برین به دوو بیر، يا به دوو دووكان، نهوه ملنه دمر ناچار ناکړئ لهسەر دابهشکردن، چونکه خوشهويست (دروود خوا لهسەربن) دمفه رموي: (نهزيان نه وهلامی زيان به زيان!). لهبەر نهوه ديش چونکه خوشهويست نهی کردووه له به فېرودانی سامان، ته ناهت نهگەر له دادپرسيش داواي دابهشکردنيان كرد وهلاميان ناداته وه، بهلكوو ناهيلى كه دابهشي بكهه چونكه شتي وا گهوجييه، نهگەر دنيا بوو بۆ

یهکیکیان زیان بوو، بۆ ئەوی تریان زیانی نەبوو، وەك ئەو یهكی له دوو هاوبه‌شه‌كه ده‌یه‌كی پارچه زه‌وییه‌كی هه‌بوو وە ئەوی تری هی هاوبه‌شه‌كهی بوو، وە ئەگەر زه‌وییه‌كه دابه‌ش‌بکړئ خاوه‌نی نۆ ده یه‌كه‌كه بتوانئ سوودی ئی و‌م‌ر‌ب‌گ‌رئ به پ‌ی‌چ‌ه‌وانه‌ی خاوه‌نی ده یه‌كه‌كه‌وه، ئەو ئەگەر خاوه‌نی یه‌ك ده یه‌كه‌كه داوای به‌ش‌کردنی کرد خاوه‌نی یه‌ك نۆ به‌شه‌كه ناچار ناکړئ بۆ دابه‌ش‌کردنی، به‌لام ئەگەر خاوه‌نی نۆ به‌شه‌كه داوای کرد خاوه‌نی یه‌ك به‌شه‌كه ناچار ده‌کړئ!

بۆیه خاوه‌نی یه‌ك به‌شه‌كه ناچار ده‌کړئ و خاوه‌نی نۆ به‌شه‌كه ناچار ناکړئ چونکه خاوه‌نی تاقه ده یه‌كه‌كه له داواکه‌یدا زیان له خۆی د‌ه‌دا‌و داواکه‌ی ر‌ق‌ه‌به‌ری و‌ک‌ه‌ل‌له ر‌ه‌قییه، به پ‌ی‌چ‌ه‌وانه‌ی خاوه‌نی نۆ به‌شه‌كه‌وه که داوا که‌ی بۆ خۆی سوودی هه‌یه. به‌ئێ ئەگەر خاوه‌نی یه‌ك به‌شه‌كه ملک‌یکی تری هه‌بوو، به تهنیشت تاقه ده یه‌كه‌كه‌یه‌وه بوو، له‌به‌ر ئەوه به دابه‌ش‌کردنه‌كه زیانی ئی نه‌ده‌که‌وت ئەوه هاوبه‌شه‌كهی ناچار ده‌کړئ، هه‌تا هاوبه‌شیی نه‌بی به مایه‌ی ناخۆشی، له هه‌مان کاتدا به دابه‌ش‌کردن زیان له که‌س ناکه‌وئ و هه‌ر دوولا سوود له به‌شی خۆیان و‌م‌ر‌ده‌گ‌رن.

٣٩٦) به‌ل‌گه له‌سه‌ر داوا‌کاره، داوا‌لی‌ک‌راو‌یش ئ‌ه‌گ‌ه‌ر نه‌چ‌وه‌ ژ‌ی‌ر داوا‌که، سو‌ی‌ن‌دی له‌سه‌ره:

سه‌ر به‌ل‌گه‌ی ره‌وا‌بوونی داوا تۆمار کردن و س‌ک‌الاً پ‌ی‌ش‌که‌ش‌کردن ده‌گ‌ه‌ر پ‌ی‌ته‌وه بۆ ئەم ف‌ه‌ر‌مووده‌یه‌ی {ه‌رو‌وم‌ه‌ خوا‌ه‌ له‌سه‌ر‌ب‌ه‌}: ئەم خه‌ل‌که ئ‌ه‌گ‌ه‌ر به

قسهی روتو به داوای بی به لگه داوای هرچی بکن پیان بدری، نهوا
گه لی کس به نارهوا داوای سهر و مائی زور کس تر دهکن، وه وای
لیدی دبی به تیکه و لیکه و بگرو به ردهو کس له سهر و مائی خوئی
دنیانابی، به لام بو نهووی که نه بی به پاشاگردانی، به لگه له سهر
داواکاره، هر کس داویه کی هه بوو له سهر کس دبی به لگه له سهر
داواکهی هه بی، جا نه گهر داواکار به لگه له سهر داواکهی نه بوو،
نه وکاته بو لابرندی گومان سویند له سهر داوا لیکراوه. (شه یخان
گیراویانه ته وه نه مه گفت (لفظ) موسلیمه / تاج / ۳ ل - ۳۰۶).

بایستی نهووی که به لگه له سهر داواکاره چونکه لایه نی نه و لاوازه،
وه نهووی ده لی به پیچه وانه ی رووکاری حاله، چونکه بنه رمت خاوی نی
نه ستویه، یا وه مک ملاکان ده فهرموون: نه صل به رائه تی نیممه یه، له بهر
نهو داوای به لگه ی به هیزی لی ده کری تا لاوازییه که ی به هیز بکا سویند
به لگه یه کی بی هیزه، چونکه سویند خور گومانباره، گومانی نهووی لی
ده کری که به رزه وندی خوئی بپاریزی به لام لایه نی داوالیکراو به هیزه،
چونکه بنه رمت خاوی نی نه ستویه تی، له بهر نهو به به لگه ی به هیز
قنیات ده کری. جا هر کاتی داواکار به لگه و شایه تی راست کرده و
له سهر دروستی داخوازییه که ی برپاری بو ددری، هه تا نه گهر داوالیکراو
سویندیشی خوارد بی هر برپاری بو ددری، چونکه فهرمووده که
به ره های به بی قهیدو مهرج نهو راده گیه نی، به لام نه گهر به لگه له
نارادا نه بوو قسه قسهی داوالیکراو به مهرج سویند بخوا، به پی نی
فهرمووده که ی پیشوو. له صه حیه ینیشدا هیه ده فهرموئی: (ئیبنو
عه بباس ده فهرموئی: پیغه مبه ر {ده وده خواه له سهر به} برپاری داوه سویند

خواردن له سهر داوا لیکراوه) (له - کفایه الاخیار - مکه دا به هه لهی چاپ ئهم فهرمووده یه ناوا نووسراوه: وفى الصحیحین: (قضى رسول الله باليمين على المدعى) له (الفقه الميسر) مکه یشدا به بئ لیکدانه وه ئهو هه له یه روونووس کراوه. به لآم نه گهر وابئ په یوه ندی به بابه تی ئیمه وه نابئ، راسته که ی ئهمه یه: عن ابن عباس ان رسول الله {صلی الله علیه وسلم} قضی باليمين على المدعى علیه). برپاوه شه رحى نه وه وى له سهر سه حیجى موسلیم ج - ۱۲ ص ۳ عومده تولقارى بهرگى ۱۳ ص ۲۴۸ - وهرگیر).

۳۹۷) گیرانه وهی سویند بو سه رد اواکار (رد اليمين على المدعي)

ئه گهر مافه داواکراوه که هی که سیکی وابوو که ده توانرا سویند بدرئ، وه داوا لیکراو نه یو یست سویند بخوا ئه وه سویند ده گهر پته وه بو سهر داواکار، چونکه فهرمووده ده فهرموئ: (پیغه مبه ر (درووده خوا له سه ربخ) سوینه که ی گیراپه وه بو سهر داواکار).

(به یه هقی/ داره قوطنی. ئهم فهرمووده میان باس کردووه) جا له کاتی وادا کاتئ داواکار سویندی خوارد شته که ی پی دهرئ. له کاتی خۆیدا سویند بهر وه رووی زهیدی کورپی ثابت کرایه وه سویندی خوارد، وه بهر وه رووی عوسمانیش کرایه وه سویندی نه خوارد، ئهم باسه له ناو هاوړپییانی پیغه مبه ردا دهنگی دابووه له گهل ئه وه یشدا که س ره خنه ی نه بوو لی. وهك گوتمان ئهمه کاتئ وایه که له توانادا بئ داواکار سویند

بدرئ، وهك كهسيكي ديارى زيندووى رهسيدهى هؤشيار، بهلام نهگهر كهسيكي ديارى وابوو كه له توانادا نهبوو سويند بدرئ وهك مندال و شيت، نهوه ههرموودهى مهشهور- واته: ناودار - نهوهيه كه چاوهروانى رهسيدهبوون و چاكبوونهوه دهكرئ. بهلام نهگهر مافهكه هى كهسيكي ديارى نهبوو.

وهك نهوه كهسئ بمرئ و له دهفتهرهكهيدا مافيكي لهسهر كهسئ ههبن، وه لهبهر نهوهى مردوووهكه كهلهپوورگرى نهبن كهلهپوورمهكهى هى موسولمانان بن، نهوه لهم شيويهدا داواليكراو بهند دهكرئ لهسهر نهوه ههقهى كه لهسهرههتئ بهپئى دهفتهرى مردوووهكه، ههتا يا سويند دهخوا يا ههقهكه دهدا، چونكه مافهكه لهكاتئ وادا نادرئ به داواكار ههتا سويند نهخوا، ناپشتوانرئ داواكار سويند بدرئ چونكه نادياره، خوئايشبئ واز له داواليكراو بهپئرئ چونكه ههقهكه دهفتهوتئ، كهواته تهنيا ريگه چاره نهوهيه داواليكراو چهپس بكرئ، تاكوئايى به مهسهلهكه بهپئرئ: يا مافهكه دهدا، يا سويند دهخوا.

٣٩٨) نهگهر ههردوو هاوداوا داواى زات (هين) يكيانكرد:

نهگهر دوو كهس ههرايان بوو لهسهر شتئ، وه كهسيشيان بهلگهى نهبوو، وه شتهكه له ژيهر دهستئ يهكيكياندا بوو، وهك پارچه زهوييهكه به دمستئ يهكيكيانهوهبن، نهوه قسهى نهوهيان دهخوات كه شتهكهى به دهستهويه، به مهرجئ سويندى لهسهر بخوات كه هى خوويهتئ. چونكه

نەشعەشی کورۍ قەیس (مەزەن خەوا لەسەر بێ) دەفەر موی: من و پیاویکی جوولەکە پارچەیی زەویمان هەبوو، جوولەکە حاشای لێکردوو گوتی هی خۆمەو بەشی تۆی پێووە نیه، منیش بۆ دادگاییکردن بردم بۆ لای پێغەمبەر (مەرووە خەوا لەسەر بێ) فەر موی: ئایا بەلگەت هەیە؟ گوتم: نەه بە جوولەکەکی فەر موی: (تۆ سویند بخۆ) منیش گوتم: جا قوربان سویند دەخوا، دەر بەستی سویند نایەت، ئەگەر وا بێ مالهکەم دەخوا. جا زاتی مەزن ئەمە ی ناردە خوار مەو: {إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا - سورة آل عمران - ۷۷/۳}. (ئەبو داوود/ تاج/ ۲ ل - ۳۰۶ فەر موی: - ۲) بەلگە ساز ی بەم فەر موودەیه ئاوا دەکری: زەوییهکە بە دەستی هەردوو لایانەو بوو، یا بە دەستی جوولەکەو بوو، بە بەلگە بۆ کەسیان ساخ نەبۆنەو، لەبەر ئەو پێغەمبەر (مەرووە خەوا لەسەر بێ) فەرمانی کردوو بە کابرای جوو، کە سویند بخواو زەوییهکە ببێ بەهی خۆی. بەلام ئەگەر داواکراوەکە بە دەستی کەسیانەو نەبوو، ئەو هەردوو لایان سویند دەخۆن و دەبێ بەهی هەردوو لایان. چونکە پێغەمبەر (مەرووە خەوا لەسەر بێ) ئاوا بریاری داو. ئەگەر دوو کەس لەسەر وڵاخی هەریان بوو، یەکیکیان کەلوپەل بەسەر وڵاخیەو بوو، ئەو قەسە ئەو دیان دەخوا کە باری وڵاخیەکی هی ئەو، چونکە بە تەنها خۆی سوود لەو وڵاخی وەردەگری. ئەگەر سێ کەس لەسەر وڵاخی هەریان بوو، یەکیکیان لێخوڕی بوو، یەکیکی تریان جڵەوکیشی بوو، سێهەمیان سواری بوو بوو ئەو قەسە قەسە سواریەکیه، بە مەرجی سویند بخوا، چونکە هەر ئەو بەهره له وڵاخیەکی وەردەگری لەم کاتەدا. ئەگەر دوو کەس بوو بە هەریان لەسەر وڵاخی، کە له تەویلهی

یه کیکیانا بوو، به لّام ولاخه که به دهستی ههردوو لایانه وه بوو، نه وه هی ههردوو لایانه، به مهر جی تهویل که ولاخی خه لکی تریشی تیدابی، دنا ده بی به هی خاومن تهویل که. نه گهر دوو کهس له سهر شتی له ناو پا که تیکا بوو به هه رایان، یه کیکیان دهستی له سهر شته که بوو، نه وی تریان دهستی له سهر پا که ته که بوو، هه رکه سه یان ده بی به خاوه نی نه و شته ی کهوا به دهستی وه، چونکه نه م دوو جوړه شته له یه ک جیان.

٣٩٩) چوښتی سویند خوار دن له سهر کرده وهی خو ی یا له سهر هی که سیکی تر:

که سی سویند له سهر کرده وهی خو ی بخوا ده بی له سهر بوون و نه بوون (اثبات ونفی) به بیگومانی سویند بخوا، وه که نه وه له نه بوون (نفی) دا بلئ: به خودا نه و شته م نه کردووه، له بوون (اثبات) دا بلئ: به خودا نه و شته م کردووه، چونکه په ی به هه موو زانستیکی خو ی ده باو به بوون و نه بوون به بی گومان ناگای له خو ی هه یه که شته که ی کردووه با نه ی کردووه. به لّام نه گهر سویندی له سهر کرده وهی که سیکی تر خوارد، نه گهر له سهر نه بوون بوو بلئ: به خودا به پی ناگاداری من نه و شته ی نه کردووه، نه گهر له سهر بوون بوو ده لئ: به خودا نه و شته ی کردووه به بیگومانی سویند ده خوا چونکه په پی بردن، له کاتی بووندا له توانادا هه یه.

۴۰۰) کەسێ هەقیکی لەلابێ و حاشای لیبکا:

ئەگەر کەسێ مافیکی لەلای کەسێ هەبوو، بەلام بەلگەێ لە سەری نەبوو، کابرایش حاشای لیکرد، بۆی هەیه لەمالی کابرا لە جووری مالهکەێ خۆی بەقەد مالهکەێ خۆی ببا، بەهەر شیوەیێ بۆی دەست دەدا، نابێ لە جووریکێ تر ببا بەمەرجێ لە جووری مالهکەێ خۆی دەست بکەوێ، تەنانەت بۆی هەیه لەسەر فەرمایشتی دامەزراو (راجج) کە مالی خۆی ببات گەرچی بیشتوانی لە رێگەێ داومرو دادگاوه وەری بگریتهوه. دەبێ بە بەلگەو شایەت بۆ ئەم بپیارە مەسەلەێ ژنەکەێ ئەبو سوفیان کە پێغەمبەر (ەروودە خواە لەسەرە) رێگەێ پێدا کە بەقەد ژێواری خۆی و مالهکانی لە مالی ئەبو سوفیان بەبێ پرس و راکردن بەکەس ببات. چونکە داوا تۆمارکردن لە دادگا هۆی کێشه و بەرهو منەت و بە فیروانی کاتە. گوتراویشە: ئەگەر لە رێگەێ قازیەوه مالهکەێ دەست دەکەویتەوه نابێ وەری بگریتهوه بە پەنامەکی و شتی وا. وەکی تریش لەهەر شوینی مافی ئەوهی هەبێ مالهکەێ خۆی بباتەوه، بەلام بەبێ ئەوه کە دەرگا بشکینی، یا دیوار بپڕێ بۆی نەدەکرا، ئەوه دروستە کەوا بکا، هەتا هەر شتی بفرەوتینی دابینکردنی لەسەر نیە، وەکوو چۆن کەسێ بەرگری لە خۆی بکا لەکاتی شالاوھینانی هەلمەتھینەر (صائل)دا هیچی لەسەر نیە ئەمیش ناوا.

٤٠١) باسی شایه تیدان (الشهادة)

شایه تیدان له زاراوی شهرعی پیرۆزدا بریتیه لهوه کهسی ههوال
 بدا له مافی که بهسهر کهسیکه وهبی. سهر بهلگهی رهوایی شایه تیدان
 قورئان و سوننهت و یه کگرتنی نهته وهیه. زاتی مهزن دهفه رموی:
 {وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ - سورة البقرة
 - ٢/٢٨٣} واته: شایه تی حه شار مه دهن، ههر کهسی شایه تی
 بشاریت هه نهوه به دل تاوان باره). هه روا دهفه رموی: {وَأَشْهِدُوا إِذَا
 تَبَايَعْتُمْ - سورة البقرة - ٢/٢٨٢} واته: کاتی سه وداو مامه لهو
 کرین و فروشتن شایه ت رابگرن) ئەم جوړه فه رمان و ئەمره بۆ رابه ری
 رپیشاندانه، بۆ پیویست بوون نیه. پرسیار له حه زرت (درووده خوا له سه ربه)
 کرا له باره ی چۆنیتی شایه تیدانه وه، به پرسیار که ره که ی فه رموو: (خۆ
 چاوت له خۆره؟ گوتی: به ئۆ زۆر به باشی چاوم لییه تی، فه رموو ی:
 ده به و شیوه یه شایه تی له سه ر شت بده، ده نا نا). ئایه ت و فه رمووده ی
 زۆری له م بابته هه یه.

٤٠٢) نیشانه کانی شایه ت:

چهند نیشانه یه ک هه ن بۆ و مرگرتنی شایه تی ره چاو ده کرین،
 وهک: موسو لمانه تی و ره سیده بوون و هۆشیاری و ئازادی و دادپه رومری.
 که واته شایه تی بی پروا بی بایه خه، خوا ی په یماندار بی یا جه نگیبی، وه
 خوا ی شایه تی له سه ر موسو لمان بدا یا له سه ر بی پروا، چونکه ده فه رموی:
 (درووده خوا له سه ربه) شایه تی خاوه ن ئایینی له سه ر کهسی که له سه ر ئایینی

خوی نه بی دانامه زری مه گهر هی موسولمانان چونکه عه دالته که
مه رچی شایه تیدانه له وانا دروست دمی، له بهر نه وه شایه تی نه وان
له سهر موسولمان و ناموسولمان په سهند ده کری. (نهم فهرموودیه به
مورسه لی بهم واتایه عه بدورره زاق گیراویه ته وه، به بهه قیش
گیراویه ته وه به لاوازی داناه). وه کی تریش گه واهی دان و شایه تیدان
راپه راندنی گوته ی که سیکه له سهر که سیکی تر نه وه پیش بریتیه له سهر
داری و سهر وهری، بیروایش شایانی نه وه نیه، هه روا شایه تی منال و
میرد منال (مراهق) و شیت دانامه زری، چونکه گوته ی منال و شیت بو
خویان کاری پی ناکری نیر بو که سیکی تر یا له سهر که سیکی تر چون
کاری پی ده کری.

قورنانش ده فهرموی: {وَاسْتَشْهَدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ فَإِنْ
لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ -
سورة البقرة - ۲/۲۸۲} واته: سهرم پای نووسینیش دوو شایه تیش به
شایه ت رابگرن، له پیاوانی موسولمانان که له خوتانن، نه گهر دوو پیاو
نه بوون با پیاویک و دوو ژن بن، به لام بهو مه رجه که له رهفتارو
کرداری په سهنیان رازیبن). ده ی منال بهر پیاو ناکه وئ، سهرم پای
نه وه پیش منال و میرد منال و شیت له که سانی نین که رهفتارو کردار
په سهند بن. هه روا شایه تی کویله به هه موو جوړه کانیه وه (وه ک
به نده ی زهر خپده و پاشه مه رگه (مدبر) و کاغز پیدراو و دایکی منال)
دانامه زری. چونکه زاتی مه زن ده فهرموی: {وَاشْهَدُوا ذَوِي عَدْلٍ
مِّنْكُمْ - سورة الطلاق - ۲/۶۵} واته: دوو شایه تی به دادو عه دلش
له خوتان رابگرن به شایه ت. چونکه رووی فهرمایشت له م نایه ته دا له

نازاده، به نیشانه‌ی وشه‌ی (منکم) چونکه نهم وشه‌یه بو بهرنه‌که‌وتنی
 بیروا نیه، چونکه بیروا به وشه‌ی (نوی عدل منکم) دمرده‌چی،
 که‌واته نهم وشه‌ی (منکم) ه‌ته‌نیا بو نه‌وه‌یه که به‌نده بهرنه‌که‌وئ،
 له‌بهر نه‌وه‌یش که شایه‌تی رابه‌راندن (نفوذ)ی گوته‌ی که‌سیکه به‌سهر
 که‌سیکی تردا، نه‌وه‌یش وه‌ک گوترا: سهر‌داری و سهر‌ومریه، کویله‌یش
 شایانی سهر‌ومری نیه. به دادیش به‌پیئی نهم نایه‌ته مهرجه: {وَأَشْهَدُوا
 نَوِيَّ عَدْلٍ مِّنْكُمْ} هه‌روا به‌پیئی نهم فهر‌مووده‌یه‌ی (درووه‌ی خواه له‌سه‌ریه‌ی):
 شایه‌تی پی‌اوی گرزیکارو ژنی گزیکار و مرناگیرئ، هه‌روا شایه‌تی پی‌اوی
 داوینپیس و ژنی داوینپیس و مرناگیرئ.

٤٠٣) مهرجه‌کانی دادپه‌روه‌ری:

مهرجی عادلیی شایه‌ت چهند شتیکه، یه‌کئ له‌وانه: نه‌وه‌یه خوی
 بیاریزی له هه‌موو گوناھیکی گه‌ورمه له‌هه‌ر گوناھیکی تر که‌وا بگه‌یه‌نئ
 نه‌و که‌سه دمر به‌ستی نایین نایه‌ت، وه خوی بیاریزی له‌بهر ده‌وام بوون
 له‌سهر گوناھی بچووک، مه‌به‌ست له به‌رده‌وام بوون نه‌وه‌یه که بیکا به
 پیشه‌ی هه‌میشه‌ی، مه‌به‌ست نه‌وه نیه که ناو به‌ناو گوناھی بچووک بکا
 به‌لام تاسهر نا. یاسای کوگر بو گوناھی بچووک ناوایه: نه‌گهر ناو به‌ناو
 گوناھی بچووک بکا، به‌لام به‌گشتی خواپه‌رستی زۆرتربئ له
 گوناھکردنی بچووک نه‌وه دادپه‌رومیری نافه‌وتئ، دهنه‌ی نه‌گهر
 گوناھکردنی زۆرتربو له تاعه‌تی، نه‌وه شایه‌تی به‌که‌ی پووچه‌له.

مەبەست لە گوناھى گەورە (كە ناودارە بە گوناھى كە بىرە) زۆر
شە. بەلام دەتوانى لە چەند كۆگرىكا كۆبكرىتەو:

يەكەم: ھەر گوناھى كە ھەددى لەسەربى، وەك داوینپىسى و
بادەنۆشى و دزى و پىاو كوشتن.

دووھەم: ئەو گوناھانەى ھەرپەشەى بەھىزىان لەسەربى لە قورئان و
ھەدىثا، وەك پاشملە گۆيى و دووزمانى و بوختان.

سېھەم: نەکردنى پىويستەكانى ئايىنى (واجبانى دىينى) وەكوو
نوێزو رۆژوو و زەكات و ھەج و ھەر شتێ كە خود ھەرزبى (واتە: ھەرزى
عەينبى) وەك فېربوون و خویندى ئەو شتانە كە ھەرزى لەسەر
موسولمان.

گوناھى بچووگىش (كە پىشى دەگوترى گوناھى صەغىرە (ئەوھىيە:
كە گوناھى كەم بى وەك تەماشاكردنى ناپەوا بۆ ژن و پىست لە
پىستكەوتنى ژن و پىاوى ناخۆيى و نامەھرەم وەك كاتى تەوقەکردن.

يەكێ تر لە مەرجەكانى عادلى شايەت ئەوھىيە كە بىروباومرپكى
دروستى دامەزراوى ھەبى، كەواتە: شايەتى دەستەى بىدعەتكارو
دەستەى ئارەزىزوپەرستان وەرناگيرى، بە تايبەت ئەوانەيان كە بە
بىدعەتەكەيان كافر دەبن، بەلام ئەو گورۆھانەيان كە بىدعەتەكەيان
سەرناكيش بۆ كوفر شايەتییان وەردەگيرى، بە مەرجى مەرجەكانى
ترى شايەتییان تايادابى.

یه‌کئی تریان: نه‌وه‌یه له‌کاتی توورهبوونا جله‌وی هۆشیاری له‌ده‌ست نه‌داو به‌هۆی توورهبوونه‌وه دۆو دۆشاو تیکه‌ل نه‌کا، چونکه له‌کاتی وادا به‌رو دواى قسه‌ی خۆی نازانی و چاک و خراب تیکه‌ل ده‌کا، شایه‌تی وایش ده‌ست نادا.

یه‌کئی تریان: نه‌وه‌یه خاوه‌ن پیاوه‌تی و مرووت بی. که‌واته هه‌رکەسێ ریزی که‌سایه‌تی خۆی نه‌پاریزی و خاوه‌ن پیاوه‌تی نه‌بی شایه‌تی وهرناگیری، وه‌ک سه‌ماکه‌رو خۆلپێزو که‌سانی که له‌ناو کۆری زیکردا جه‌زبه‌یان لیدی، یا وینه‌ی نه‌مانه، که قه‌درو ریزداریی خۆیان له‌کیش داوه^(۱).

چونکه نه‌و که‌سه‌ی نه‌م جۆره هه‌لبه‌زو دابه‌زه‌و هاتو هاواره بکا نه‌وه عه‌قڵی تیکچوووه شه‌رمی که‌م بووه، ده‌ی مرۆفی بی شه‌رم و بی حه‌یا هه‌میشه بی خیره. له راستیدا هه‌لبه‌ز هه‌لبه‌زو هه‌لبه‌پرکی و هه‌له‌که سه‌ماو به ده‌ست و پاسه‌ماکردن و ملبادان و سه‌ر هه‌لسووړان وه‌م مزراح، ده‌ق وه‌ک جمووچوولی شیت کاریکی ناشیرینه، مرۆفی پی سووک ده‌بی، له‌به‌ر نه‌وه متمانه به قسه‌ی ناگری.

^(۱) داخه‌که‌م له‌م جۆره قسه‌ی بی تامانه له (کفایه‌ الاخیار) ده‌کیشدا هه‌یه. تکیا به تهماشای شه‌ریعه‌تی نی‌سلام ب/ ۴ ل - ۲۵۰ و مغنی المحتاج ج/ ۴ ص ۴۳۱ بکه هه‌تا له مه‌سه‌له‌که به باشی حاڵی بی. خۆلپێزو ده‌رویش و سۆفی نه‌گه‌ر روویان له خوابی و باوه‌ریکی دامه‌زرای پاکیان هه‌بی له‌گه‌ڵی مه‌لار نه‌فهندی نه‌م چه‌رخه له‌لای خودا له پیشتن (إن أكرمکم عند الله اتقاکم).

٤٠٤) به شه کانی ماف (أقسام الحقوق):

ماف دوو جوړی هه یه:

یه که م: مافی خودای گه ورمیه.

دووم: مافی ئاده میزاده.

مافی خودا له دواوه باسی دی. مافی ئاده می سی جوړی هه یه:

یه که م: شتی که مال بی یا مه به ست لی چه سپاندن و ساخ کردنه وهی مال بی. مال وهك زاته کان (اعیان) و قهرز، نه وهیشی که مه به ست لی مال بی وهك کرین و فروشتن و به کریدن و بارمته و پیلینان و زهوت کردن و کوشتنی به هه له و شتی وا. له شتی وادا شایه تی دوو پیاو یان پیاویك و دوو ژن قه بوول ده کری، چونکه زاتی مه زن ده فرموی: {وَأَسْتَشْهَدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ - سورة البقرة - ۲/۲۸۲}.

نهم جوړه مافه به شایه تیك و سویندی دواواریش ساخ ده بیته وه، چونکه له فهرمووده دا ده فرموی: پیغه مېهر (دروود خواد لسه رب) به سویندی دواواری به شایه تی شایه تی برباری ددا بو دواواری. (م/ تاج/ ۲ ل - ۲۸).

ماوړدیش ده فرموی: هه شت که س له هاوړپیانی خوشه ویست (دروود خواد لسه خوم و رمزاد خواد لسه یاران) نهم فهرموودیه یان گپراوته وه. به لام پیویسته که سویند دانی دواواری بخریته پاش شایه تیدانی شایه ته که.

دووم: شتی که مال نه‌بی و مه‌به‌ستیش لیی ساخ‌کردنه‌وی مال نه‌بی و لهو جوړه‌یش بی که پیاوان ناگایان لیی بی، وهک ساخ‌بوونه‌وی بڼه‌چه و ژن مارم‌پرین و ته‌لاقدان و کویله نازاد‌کردن و سهر‌داری کویله و جیداری و راس‌پیری و کوشتنی به‌قهستی که تۆله‌که‌ی کوشتنه‌ویه و هه‌موو هه‌ددیکی تر جگه له هه‌ددی داوین پیسی، وهک ره‌سیده بوون و ته‌واو بوونی عیدده و لی خوش‌بوون له تۆله سهندنی کوشتنه‌وه و نیلاء (سوینکاری) و ظیهارو مردن و ژن خولع‌کردن و نازاد‌کردنی به‌نده له پاش مردنی خاوه‌نه‌که‌ی و کاغز پیدانی کویله، له‌م جوړه شتانه‌دا به‌س شایه‌تی دوو پیاو و مرده‌گیری. سهر به‌لگه‌ی هه‌ندی له‌مانه نه‌م نایه‌ته‌یه: {حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ} وه نه‌م نایه‌ته‌یه: {فَارْقُوهُمْ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِّنْكُمْ} هه‌زرم‌تیش (مرووده‌خواه له‌سهرین) ده‌فهر‌موی: به‌بی هه‌قداری ژن و دوو شایه‌تی راست و روستی داد‌په‌روم ژن ماره‌ی نایی (د/ت/ - س/ح - تاج - ۲ ل - ۷۴). نیب‌نو شه‌هابیش ده‌فهر‌موی: سوننه‌تی پیغه‌م‌بهر (مرووده‌خواه له‌سهرین) له‌سهر نه‌وه دامه‌زراوه که شایه‌تی ژنان له‌م شتانه‌دا دانامه‌زری له‌م خودوودو ژن ماره‌پرین و ته‌لاقدان. نه‌م هه‌دپته مورسه‌له.

سینیم: شتی که پیاوان بی ناگابن لیی و به‌تایب‌مت به‌زوری نافرمتان پس‌پوریان هه‌بی له‌و باب‌ته‌داو نه‌وان زیاتر لیی بزنان، ساخ‌ده‌بیته‌وه یا به‌شایه‌تی به‌جوار ژن یا به‌شایه‌تی به‌دوو پیاو، به‌شایه‌تی پیاوینک و دوو ژنیش ده‌چه‌سپ.

ئەمەش ۋەك: مەنالبوون ۋە كچىنى ۋە بىۋەزنى ۋە تاتى ۋە پارچە
 گۆشت ۋە پارچە ئىسكى ناۋ شەرمىگەي مېنە ۋە بىنۇيىزى ۋە مەمك پىدان ۋە
 نەنگى ژىر جىل ۋە بەرگ، ۋەك بەلەكى ۋە گەپى ۋە ئەمانە، لە سەر راي
 فەرمایشى ناۋدار ۋاقەۋاق (استهلال)ى مەنایش لەكاتى لە دايكبوونا بەر
 ئەم بەشە دەكەۋى. ئەم جۆرە بە جۋار ژن كەمتر ساخ نابنەۋە، بەلگەي
 ئەۋەش كە لەم جۆرە بابەتانەدا شاھەتتى ژنان بە تەنیا بەبى پياۋان
 ۋەردەگىر ئەم فەرمایشى زوھرىيە كە دەفەرمۇ: سوننەت ۋە رىبازى
 ئايىنى پىرۋزى ئىسلام لەسەر ئەۋە دامەزراۋە كە شاھەتتى ژنان بە تەنھا
 خۇيان دادەمەزرى لە ھەموو شىكا كەھەر خۇيان سەرموگارى بىكەن
 (عەبدورمزاك بەم مەعنايە ئەم فەرموودەيە لە زوھرىيەۋە
 گىراۋەتەۋە) لەبەر ئەۋەش چۈنكە پياۋان زۆرتەر ئەم جۆرەشتانە
 نابىن، جا ئەگەر شاھەتتى ژنان لە بارەميانەۋە ۋەرنەگىر چەسپاندن ۋە
 ساخ كىرنەۋەميان ئەستەم دەبى ئەۋەش كە لە بارودۇخى ۋادا بە مەرج
 گىراۋە ژمارەي ژنە شاھەتەكان چۋاربىن لەبەر ئەۋەيە كە خودا بۇ
 شاھەتتى دوو ژنى لە جىي يەك پياۋ دانائە، لە فەرموودەشدا ھەزەرت
 (مروودە ۋە ۋە لەسەربى) دەفەرمۇ: كەم ھۇشىي ژنان بىرئىتيە لەۋە كە شاھەتتى
 دوو ژن بە شاھەتتى تاقە پياۋى ھىسبە (تاج/ ۱ ل - ۲۷) دەي لە شوئىن
 شاھەتتى ژنان بە تەنھا خۇيان قەبوۋل بى باشتر شاھەتتى دوو پياۋ، يا
 شاھەتتى پياۋىك ۋە دوو ژن قەبوۋل دەكرى.

ماڧى خوداى گەورە:

ماڧى خوداى گەورە بەشى دوۋەمە لە بەشەكانى ماڧ. ئەمىش سى

جۆرى ھەيە:

جۆرى يەگەم: دەبى بەلانى كەمەۋە چوار پىياۋ شاھەتتى لەسەر

بدەن، ئەم جۆرە برىتتىيە لە داۋىن پىسى و نىربازى و چوونە لای

گيانلەبەرەن. سەبارەت بە داۋىنپىسى و نىربازى ئەم ئايەت و ھەرموۋدانە

بەلگەى ئەم بابەتەن: {وَاللّٰتِي يَأْتِيْنَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَائِكُمْ

فَاسْتَشْهَدُوْا عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِّنْكُمْ - سُوْرَةُ النِّسَاء - ۱۵/۴} و {لَوْ ا

جَاؤُوْا عَلَيْهِ بِاَرْبَعَةٍ شُهَدَاءَ - سُوْرَةُ النُّوْر - ۱۳/۲۴} واتە: ئەو

بۆجى بۇ سەلماندى داۋاكەيان كە برىتى بوو لە بوختان بۇ ژن و پىياۋ

داۋىنپاك چوار شاھەتەن (نەھىنا).

لە سەھىجى مۇسلىمدا دەڧەرمۇي: سەعدى كۆرى عوبادە (رەزە

خوۋا ئىبە) ھەرموۋى: ئەى پىڭھەمبەرى خودا! ئەگەر كەسى زەلامى بەسەر

ژنى خۆيەۋە بگىرى دەبى دەستى بۇ نەبا ھەتا چوار شاھەت دەھىنى؟

ھەرموۋى: بەلئ (تاج/ ۲ ل - ۱۴۳) ۋەكى تىرىش داۋىنپىسى و نىربازى لە

گەورەترىنى كارە ئابروۋبەرەكان، جا لەبەر ئەو ژمارەى شاھەتەكان

زۆر كراۋن، تا شاھەتەيدان لەم بارمىەۋە قورس و گران بى، ھەتا خەلگى

بى تاۋانى بى ناگا لە كەسوكارى ھەردوۋ لا بەھۆى ھەلئالنى عەيىبى

ئەوانەۋە ھەيپان نەچى، سەبارەت بە چوونە لای گيانلەبەرەنەش

دەلئ: ئەمىش ھەر برىتتىيە لە چوونەلای نىرىنە بۇ لای مەينە، ۋە

وھکوو ئەو خۆشۆردن پېیوێست دەکا، کەواتە لەھی ئادەمیزاد دەچی
کەوابێ بە کەمتر لە چوار شایەت ساخ نابێتەو.

جۆری دووھەم: بریتییە لەو مافانەی خودا کە بە شایەتی دوو پیاو
ساخ دەبنەو، شایەتی ژنان لەم جۆرەدا کاریگەر نیە، ئەمەیش وەك
ھەددی بادەنۆشی و ھەددی دەست و پابرینی دزو جەردەو رێگرو
ھەددی کوشتن بەھۆی پاشگەز بوونەو، کە لە عورفی شەرعاً ناودارە
بە رێدەو، وەك ھەددی تری لەم جۆرە بابەتە. چونکە یەزدانی مەزن
دەفەرموی: (واشەدوا زوی عدل منکم - تەلاق - ۲/۶۵) وەکی تریش
بە پێوەرو قیاس لەسەر مارەبڕین و راسپێری.

جۆری سێھەم: بریتییە لە ساخبوونەوێ بینین و چاوپێکەوتنی
مانگی نوێی رەمەزان و ئەو شتانەی کە پاشکۆی ئەمەین، وەك پەلەکردن
لە دانی سەرڤەرەو ھاتنی مانگی شەشەلان و کردنی نوێژی تەراویح، ئەم
جۆرە بە شایەتی یەك پیاوی بە داد ساخ دەبێتەو.

بەئگەئ ئەم بڕیارە ئەمەییە: ئیبنو عومەر (رەزە خواپاراییە)
دەفەرموی: موسوڵمانان چاویان دەگێرا بۆ مانگی نوێی رەمەزان، من
مانگم دی و عەرزى ھەزەرم کرد: قوربان! من مانگم بینی. ئیتر
پێغەمبەر خۆی (مروودە خواە لەسەربە) لەسەر شایەتیەکەى من کردی بە
رەمەزانو، بۆ سبەینی خۆی بەرۆژوو بوو، وە ھەرمانیکرد کە لە
بەیانییەو موسوڵمانان بەرۆژوو بن! (ئەبو داوود/ ئیبنو ھەببان/ دارە
قوطنی/ حاکم، حاکم دەفەرموی: ھەرموودەیکەى دروستە بەپێی
مەرجی پیری موسلیمە).

۴۰۵) شایه‌تیی کویر:

شت به‌هوی یه‌کئ له پینج هه‌سته‌وه ساخ ده‌بیته‌وهو زانست پئی په‌یدا ده‌بئ. به زۆری شت له ریگه‌ی چاوه‌وهو له ریگه‌ی کو‌ی‌چکه‌وه دهمانری‌و هه‌ستی پیده‌کری، جا هه‌رشتی به یه‌کئ له‌م دووه هه‌ستی پی بکری‌و بزانری‌و نه‌وه له ساخ‌بوونه‌وه‌یدا پشت به‌و هه‌سته ده‌به‌س‌تری، وه‌ک دیتنی مانگ که به‌چاو ده‌بینری، به گو‌ی نابینری. زۆر شتیش به هه‌ردوولا یا به‌چه‌ند هه‌ستی دهمانری، وه‌ک به‌چه (نه‌سه‌ب) و مردن و خاوه‌نی‌تیی ره‌ها، که به بیستنی‌ش زانست پی‌یان په‌یدا ده‌بئ چونکه هه‌رکاتی مرو‌ف هه‌والی نه‌مانه‌ی له‌م و له‌و له چه‌ند لایه‌که‌وه ژنه‌وت بتمان به‌یدا ده‌کا که نه‌و شته وایه‌و لی‌ی ده‌بئ به یه‌قین و وه‌ک ته‌واتور بو‌ی ده‌بئ به‌هوی زانینی نه‌و شته، له بارودو‌خی ئا‌وایشا پشت به بیستنی‌ش وه‌ک دیتن ده‌به‌س‌تری‌و، بینا و نابینا له‌م جو‌ره شتانه‌دا وه‌ک یه‌کن.

۴۰۶) چه‌ند مه‌رجی تر هه‌ن بو‌ شایه‌تی:

نابی شایه‌ت له شایه‌تی‌یه‌که‌یدا گومان‌باربی، وه‌ک نه‌وه شایه‌ت به‌هوی شایه‌تی‌یه‌که‌وه سوود‌یک راب‌کیشی بو‌ خو‌ی، یاخود زیانی له‌خو‌ی دوور بخاته‌وه، نه‌وه ده‌بئ به‌هوی گومان لی‌کردن و شایه‌تی‌ی نه‌م جو‌ره که‌سه دروست نیه. وه‌ک شایه‌تی‌ی میرات‌گر بو‌ میرات‌به‌خشی خو‌ی، چونکه له‌کاتی وادا قازان‌جی شایه‌تی‌ی شایه‌ته‌که ده‌که‌رپ‌ته‌وه بو‌ خودی خو‌ی، چونکه نه‌میش به‌شی هه‌یه له ده‌سکه‌وتنی که‌له‌پوور به‌خش

(مورث) دکهیدا، وهك شایهتی خاوهن قهرز بۆ قهرزازی نابووت، چونکه مافی خاوهن قهرز لهو شتهدا ههیه که بههۆی شایهتییهکهی ئهوهوه دهیب به مائی قهرزارهکه، نه مهیش واتای وایه شایهتی بۆ خۆی دهدا. بهلگهی ئهم باسمهیش ئهم ئایهتهیه: (وادنی الا ترتابوا) چونکه لهکاتی وادا گومان پهیدا دهیب، پیغه مبهرش (درویده خواوه له سه ربه) دهفه رموی: شایهتی ناچهزو گومان لیکراو قه بوول نیه. له بهر ئهمه شایهتییه کهسانی که زیانی له خۆیان دوور دهخه نه وه وهر ناگیرئ، وهك شایهتییه که سوکاری نزیکي دهوله مه نه له سه ره ئه وه که نهو شایه تانه ی شایه تییان داوه له سه ره خزمه بکوژه کهیان، فاسقو به دکارن، چونکه ئه گهر به هۆی شایه تییه که ی ئه مانه وه به دکاری ی نهو شایه تانه بچه سپی خوینی کوژراوه که له کوژ ئه مان ده که وئ که عافله ی بکوژه کهن، ههروهها شایه تییه دهسته بهر قه بوول نیه له سه ره ئه وه که نهو که سه ی نهو زامنیه تی نهو شته ی له ئه ستۆدا نه ماوه که شایه ته که بووه به دهسته بهری، چونکه گومانی ئه وه ی لیده کړئ که له بهر رزگار بوونی خۆی له دهسته بهری نهو شایه تییه بدا.

٤٠٧) باسی بهنده نازادکردن:

نازادکردن له شه رعا بریتیه له نه هیشتنی خاوه نیتی له ئاده میزادا له بهر رمزای خوا ی گه وره. بهنده نازادکردن سوننه تیکی گه وره یه به پپی قورئان و سوننه تو یه کگرتنی نه ته وه. زاتی مه زن دهفه رموی: { فَكُ رَقَبَةً - سورة البلد - ١٢/٩٠ }. له سه حیجی

موسلیمدا دهفهرموی: چه زرهت (مروودو خواه لهسربئ) دهفهرموی: ههرکه سی
کۆپلهیی نازاد بکا، خودای گهوره له جیاتی ههر نه ندامیکی نهو
بهندهیه نه ندامیکی نهو کهسه نازاد کهره له ناگری دۆزهخ نازد دهکا،
ته نانهت دامهن و شهرمگای له جیاتی دامهن و شهرمگای نازاد دهکا.
چونکه به راستی کۆپلهیی کۆتو بهندی که ساسی و داماوپییه. نازادیش
کلیلی کردنه وهی گری کۆپرهی نهو کۆتو زنجیرهیه، جا له بهر نهوه
داده نری به گهورهترین تاعهتی که بهنده نزیك بکاته وهو به گهورهترین
بههره.

٤٠٨) مهرجی دامه زرانندی نازادکردن:

بۆ دامه زرانندی بهنده نازادکردن مهرجه که نازادکهر مافی
تهواوی له گهردان پیکردنی سامانی خۆیدا هه بی، نیتر چ موسوئمان بی،
یا پهیماندار بی، یا بیپروای جهنگی بی چون یه که، چونکه گهردان کردنه
به مال لهکاتی ژيانا، له بهر نهوه لهشت به خشین دهجی.

نازادکردن به گوتهی روشن (له فظلی صهریح) به رههایی
داده مه زری، به گوتهی به مهعنایش داده مه زری، له گهال مه بهستی ناو
دلدا. گوتهی روشن وهک نهوه به بهندهی خۆی بلێ: نهوا تۆم نازادکرد،
یا تۆ نازاد کراوی، یا نهوا تۆم سه بهرست کرد، یا تۆ سه بهرستو
خاوهنی خۆتی، لهکاتی وادا ته نیا به گوتنی نهو گوتهیه نهو بهندهیه
سه بهرستو نازاد ده بی، با مه بهستیشی بهو قسهیه نازاد کردنیشی
نه بی. چونکه نازادکردن خوای به راست بی یا به گه مه بی وهک یه که
داده مه زری، وهک له فهرمووده دا دهفهرموی:

گوتەى:

به واتايش وهك ئهوه پيى بلئ: تۆ له ملكى من دمرچووى، تۆ له ژير ركيفى منا نهماوى، ريگهى دهستهلاتى من بهسەر تۆدا نهماوه، تۆ بووى بههى خودا. يا ويينهى ترى ئهم گوتەيانه. پالفتەى گوتە گوتەى به واتا ئهوهيه كه ئازادکردن و شتى تريش ههلبگرئ، جا لهكاتى گوتنى گوتەى وادا ئهگەر مهبهستى ئازادکردن بئ بهندهكه ئازاد دهبئ، دهننا ئازاد نابئ.

٤٠٩) ئازادکردنى بهشى له بهنده:

دروسته كه مروؤف بهشى له بهندهيئ ئازاد بكا وهك دروسته ههمووى ئازاد بكا، بهلام ئهگەر بهشيكى ئازاد بكا ئهوا ههمووى لهسەر ئهم دهستوورەى دواوه ئازاد دهبئ، بهلگهى ئهم برپارەيش ئهم فهرموودانهيه: جارئ پياوئ پشكى خۆى له بهندهيهكا ئازاد دهكا، كه ئهمه دهگيرپنهوه بۆ پيغه مبهەر (درووده خوا له سه رب) دهفهرموئ: خودا هاوبهشى نيه. (ئهبو داوود گيراويه تهوه) له گيرپانه وهيهكا: ئهو بهندهيه سهرتاپا ئازاد بووه. جا ههر كاتئ هاوبهشى پشكى خۆى له بهندهيهكا ئازاد بكا ئهوه تهماشاه دهكهين، ئهگەر ئازادكهرهكه لهكاتى ئازادكرنهكهدا دهولهمه ند بوو، ئهوه پشكى هاوبه شهكهيشى دهقه بلئيرئ به پارهو بهنده كه به تهواوى ئازاد دهبئ و دهبئ ئازادكهرهكه پارەى پشكهكهى هاوبه شهكهى بدا پيى، بهلام ئهگەر نه دارابوو ئهوه پشكهكهى ئهو ئازاد دهبئ، ئهوى ترى به بهندهيى ده مي ني تهوه. به پيى ئهم فهرمايشتهى

{دروود خواه لهسه رب}: ئه وهی بهشی خوی له بهندهیی نازاد بکا له سه رییه تی که هه مووی نازاد بکا، ئه گهر ئه وهندهی مال هه بوو که بهشی ئه وه بکا، به لام ئه گهر ئه وهندهی مال نه بوو ئه وه ههر ئه وه بهشی نازاد دهیی که نازاد کراوه. (شه یخان) له گیرانه وهیه کا: ئه گهر نازاد که ره که دهوله مه نه ند بوو ته واوی پشه کهانی به نه ده که دهقه بلینری و دهیی به مال له سه ر هاوبه شه نازاد که ره که وه ههر هاوبه شهی به های بهشی خویی پی دها و به نه ده که به ته واوی نازاد دهیی.

٤١٠) نازاد کردنی بنه چه و وه چه:

ههر که سی بوو به خاوهنی بنه چهی خوی با دووریش بی، یا بوو به خاوهنی وه چهی خوی با به ره و خواریش بی، ئه وه بنه چهیه، یا ئه وه وه چهیه یه که سه ر نازاد دهیی، به لگهی نازاد بوونی بنه چه نه م فه رمایشته یه تی {دروود خواه لهسه رب}: کهس له چاکهی بنه چهی خوی دهر ناچی، مه گهر که سی که بنه چه که ی کویله بی و بیکری و نازادی بکا. (م/ د/ ت/ ن/ تاج - ٣ ل - ٢٧). وهکی تریش بنه چه و وه چه پارچهی یه که ترین و خوی تیکه لن، له بهر ئه وه دروست نیه که ببین به خاوهنی یه که تر، چونکه دهق وهک ئه وه وایه که پارچهیی له که سی ببی به خاوهنی پارچه یه کی تری ئه وه که سه خوی. به لگهی نازاد بوونی وه چهیش له کاتی وادا ئه م نایه ته یه: {وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ - سورة الأنبياء - ٢١/٢٦} واته: ده لئین: خودای میهره بان مندالی هه یه، خودای پاک و پیروزه له شتی وا زور دووره،

به لکړو نه وانهی که نه وانه به هاوېل و مندالی خودایان داده نین، وهک
عوزمیرو عیساو فریشته، بهندهی بهرړزی نازداری خودان) نه م نایه تهی
تریشه که دمفه رموی: {وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا - سورة
مریم - ۹۲/۱۹} نه وهتا نه م دوو نایه ته به لگن له سهر نه وه که
باوک و فرزنددی و ملکایه تی کو نابه وه.

(۴۱۱) سهررداری (الولاء)

سهررداری به عهرمبی پپی ده گوتری (الولاء)، له مووالاتی عهربی
ومرگراوه، که بریتیه له کو مکی و یارمه تیدانی یه کتری، وهکوو بلتی
کو پله که یه ک بی له خزمه کانی نازاد که ره که ی.

له شهر عیسا سهررداری بریتیه له باوه نی تی (عه صه به یی) له
پله ی دوو و ما، له پاش باوه نی تی بنه چه که پله ی یه که می خزمایه تی و
که سی تی یه. واته: ههرکات نازاد کراو خزم و که سوکاری باوانی نه بوو،
نازاد که ره که ی یا نی رینه ی باوانی نازاد که ره که ی، له م چه ند شته دا، له
جی باوانی دهن:

(۱) که له پووری نازاد کراوی بی باوان دهری به نازاد که ره که ی،
له پاش نه و دهری به نی رینه ی باوان (عه صه به ی) نازاد که ره که ی.

(۲) نه و خوینه ی ده که ویته سهر خزمی نزیك (عاقله) ده که ویته
سهر نازاد که رو نی رینه ی باوانی نازاد که ره.

(۲) به شوودانی نازادکراوی بی باوان مافی نازادکهر و نیڤینهی باوانیهتی.

(۴) نازادکهر و نیڤینهی باوانی له پیشتن بۆ نویژی مردوو لهسهری.

له عهره‌بیدا مه‌ولا (که به‌واتا سهرداره) ناوه بۆ نازادکهر و بۆ نازادکراویش.

سهر به‌لگهی دامه‌زراندنی سهرداریش له‌پاش سونهت کۆده‌نگی و یه‌گرتنه. سهرداریی یه‌کیکه له مافه‌کانی نازادکردن، به‌پیی فهرماشته‌کهی (مرووده‌خواه له‌سهره‌ب): سهرداریی و هه‌قداری هی نه‌و که‌سه‌یه که نازاد کراوه‌کهی نازاد کردوو (ش/ د/ ت/ ن/ تا: ۳ ل — ۲۹).

سهرداریی له بپاردا ریک وهک بپاری بوون به باوان (عه‌سه‌به) وایه، نه‌گهر نازادکهر نه‌بوو سهرداریی ده‌بی به مافی باوانی نازادکهر، مافی میراتبهره‌کانی تری پپوه نیه. چونکه خۆشه‌ویست (مرووده‌خواه له‌سهره‌ب): ده‌فه‌رموی: رشته‌ی سهرداریش له نیوانی نازادکهر و نازادکراودا وهک رشته‌ی بنه‌چه وایه که به تان و پۆی خزمایه‌تی و خویشایه‌تی چنراوه، له‌بهر نه‌وه‌یه که سهرداریی نه ده‌فرۆشری و نه ده‌به‌خشی و نه به که‌له‌پوور ده‌گیری. (ئیبنو خوزیمه‌و ئیبنو حه‌بیان و حاکم گیراویانه‌ته‌وه).

جا نه‌گهر باوان بریتی بوون له کورپیک و له کوری کوری، سهرداریی هینی کورپه‌که‌یه، یا نه‌گهر نازادکهر باوک و برایه‌کی هه‌بوو، سهرداریی هی باوکه‌که‌یه، ریک وهک ده‌ستووری باوان له که‌له‌پووردا.

بههوی سهرداریهوه ژن که له پوور وهرناگرئ، مهگهر ژنئ که خوئی نازادکه ربئ، چونکه دهفهرموئ (مرووده خواه لهسهر بئ)؛ سهرداریی بۆ نهو کهسهیه که بهنده که نازاد دهکا. جا نهگهر نازادکه ر ژن بوو، وه مرد مافه کهی دهگوئز پته وه بۆ نزیکترین کهسی له باوانی.

فرۆشتنی سهردارئ و بهخشینی دروست نیه چونکه پئغه مبه ر (مرووده خواه لهسهر بئ) پیشکیری و نهیی کردووه له فرۆشتنی سهرداریی و له بهخشینی.

٤١٢) بهنده نازادکرن له پاش مردن (التدبیر):

تهدبیر له زمانی عهره بدا دووربینیکردنه له سهره نجامی کاروباردا، له شهرعا هه ئسپاردن و بهستنی نازادبوونه به مردنه وه، ئهم جوړه یاسایه له سهردهمی نه زانیشدا له پیش هاتنی ئیسلام دا باو بووه، له بهر نه وهی کاریکی په سهنده ئیسلامیش په سهندی کردو برپاری مانه وهی داو پووچی نه کرده وه، کوچکاران و یاریده دهران گه لیکیان بهندهی خویان له پاش مردنی خویان نازاد دهگر، عائیشهیش (مراه خواه لیبئ) که نیزه کیکی هه بوو، نازادی کرد، به مهرجئ له پاش مردنی خوئی نازاد ببئ. موسولمانان به یه کگرتن و به کوئی دهنگ برپاریان له سهر نه م هه لهیه داوه.

نهمونده ههیه نازادکردنی پاش مردن نابئ بههوی نهمانی
 خاومنیته ههتا خاونهکهی مابئ، بهلکوو ناگاهکی بوی ههیه گهردان
 (تصرف)ی تهواو له بهندهی پاشهمهرگه (مودههیه) دا بکا، بهلگهی نهم
 بریارهیش نهم فهرموودهیه که جابیر (رهزاه خواه لیبه) دهیگیرپتهوه: پیاوی
 له یاریدههرانی چهزرت (درووده خواه لهسهربه) که ناودارن به نهنصار
 خولامیکی ههبوو، نازادی کرد بهمهرجی نهوه که لهپاش مردنی خوی
 نازاد ببئ، پیاوهکه هیچ مالیکی تری وای نهبوو: جا که نهم باسه
 گهیشتهوه به چهزرت (درووده خواه لهسهربه) فهرمووی: کی نهم خولامهم ئی
 دهکری؟ نوعهیمی کوری عهبدوئلا لئی کری به ههشت درهم، پیغههیه
 (درووده خواه لهسهربه) پارهکی وهرگرتو دای به خاونهکهی (ش/ د/ ت/ ن/
 تاج - ۲ ل - ۴۱) له گیرانهوهی شافیهیدا دهفهرموئ: نوعیمی کوری
 نهحام لئی کری. بهلام نایا خاونهکهی بوی ههیه که ههر به قسهی
 رووت لهم جوژه نازادکردنه پهشیمان ببیتهوه یا نا؟ دوو فهرمایشت
 ههن لهم بارهیهوه، فهرمایشتی دروست دهفهرموئ: بوی نیه که به
 قسهی رووت لئی پهشیمان ببیتهوه، وهک نهوه بلئ: نهوا نهم
 پاشهمهرگیهم ههئوهشاندهوه، بهلکوو دهبی به گهردان لئی پهشیمان
 ببیتهوه، وهک فروشتن و بهخشین. پاشه مهرگی واته: تهدهیر.

۴۱۳) نامه نووسی (الکتابه):

نامه نووسی: یا کاغز پیدان، یا کیتابه و موکاته به له شهرعا
 نهویه: بهستنی نازادکردنه به سیفه تیکه وه که ئالوگوو نالشتکردن
 بگهیهنی. سوننه تیکی گهورهیه نهگهر لهسهر داخوازی بهندهکه بی، بهم
 دوو مهرجه:

یه که م: بهنده که نه میندارو راستال بی.

دوووم: توانای کاسپی کردنی هه بی. زاتی مهزن دمه رموی:
{ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا - سورة النور - ۳۳/۲۴ } واته:
ئو بهندهو که نیزه گانه تان که دهیانه وی نامه نووسیای له گه لدا بکه ن
داخوازییه که یان جیبه جی بکه ن، به مهر جی ئومیدی خیریان لی بکه ن.

پیشه و شافیعی (رهزاه خواه لیبی) دمه رموی: مه به ست له
(خیر) لهم شوینه دا توانای کاسپی کردن و نه میندارییه، چونکه کاسپی
نه که ر توانای دانی وه جه له دیارییه که ی نیه، نا نه مینداریش جیگه ی
متمانه نیه که به ئینی خو ی بباته سهر.

٤١٤) مهر جی دامه زرانی نامه نووسی:

مهر جی دامه زرانی نامه نووسی نه وه یه که ماله که دیاری بکری،
ماوهی دانه که یشی دیاری بکری، چونکه دیاری نه کردنی ئهم دوو شته
مایه ی دهسته شکی نی و تیشکان (غهره ر) ه، نه وه یش سهر ده کیشی بو
هه راو کیشو به ره. ئهو ماله ی که له نامه نووسیدا له نیوانی ناغاو
بهنده دا بریار دهری نابی له دوو بهشی دیاریکراو که متر بی، وه که نه وه
ناغا به بهنده که ی بلای: وا نامه نووسیم له گه لدا کردی له سهر سی سه د
دینار، که به سی بهش بیده ی پی م، ههر به شه ی سه د دینار بی، ماوه ی
ههر به شه ی دوو مانگ بی، ههر کاتی ئهم پارمیه ت بو م هی نا نازاد به.
ئیمامی عه لی (رهزاه خواه لیبی) دمه رموی: نامه نووسی له سهر دوو پشکیش
ده بی، ده بی بهنده کاغز پیدراوه که پشکه گانی سهری به ته واوی بدا
نه وسا نازاد ده بی!.

جاری عوسمان (رهراوا لایه) له بهندهیهکی خۆی تووڤه بوو، ویستی ته می بکاو سزای بدا پپی فهرموو: ده بی له سهر دوو پشک نامه نووسیت له گه ل بکه م. دهی نه گهر له سهر که متر له دوو پشک دروستبووایه وای ده کرد چونکه پشکه کان هه تا که متر بوونایه تۆ له و سزاکه زیاتر ده بوو، به لام زانا شهر عزانه کان به یه ک دهنگ ده فهرموون: دروسته پشکه کان له دوو پترن.

(٤١٥) گریډانی نامه نووسی:

گریډانی نامه نووسی بو بهنده له عوقدی جائیزهیه، واته: له گریبهنده دروسته کانه، چونکه گریډانه که له شانسی نه وه، له بهر نه وه بو ی ههیه که هه لی وه شینیته وه، به لام بو ناغا (سید) له عوقودی لازیمهیه، واته: له گریبهنده نه گۆره کانه له بهر نه وه مافی نه وهی نیه که هه لی وه شینیته وه، چونکه نه گهر ناغا نه وهی بو هه بی کاغه ز پیدراو (مکاتب) متمانه ی پی نا کاو له رزگار بوونی خۆی له کۆتی کۆیله یی دانی نای، له بهر نه وه پشتی سارد ده بیته وه له کاسپی کردن^(١).

^(١) تیپینی / عوقودی جائیزه نهویه گریډه هه تا کاتی جیبه جی کردن ی بو ی هه بی هه لی وه شینیته وه، به کوردی ناوی ده تیپ: گریډانه دروسته کان، عوقودی لازیمه ی نهویه عه قده که به تمواوی دامه زرابی، عاقید بو ی نه بی هه لی بو هه شینیته وه. به کوردی واته: گریډانه دامه زراوه کان. زراوه ی کوردی له هه موو باهه تیکا زۆری ماره هه تا به تمواوی برسکی و به چسپی و جی خۆی بگری.

۴۱۶) گەردانکردنى كاغەز پىدراو ئاغا:

ھەركاتى گرىدانى نامەنۈوسى سازدرا كاغەز پىدراو خۇى خاۋەنى بەرھەمى رەنجهشانى خۇيەتى و ھازانجى كاسپىيەكەى بۇ خۇيەتى، لەبەر ئەۋە بۇى ھەيە شت بفرۇشى و شت بىكپى و شت بدا بە كرى و شتى ترى لەم بابەتە ئەنجام بدا. پىۋىستە لەسەر ئاغا، ھەركاتى نامەنۈوسىيەكە بە تەۋاۋى دامەزرا، شتى لە پىشكەكانى سەر نامە پىدراو دابىشكىنى، يا لەلەى خۇيەۋە شتىكى پى بدا تا بتوانى پىشكەكانى سەرى بە ئاسانى بدات. چونكە زاتى مەزن دەفەر موى: {وَأَتَوْهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ - سورة النور - ۲۴/۳۳} واتە: ۋە بىدەن بەۋ كاغەز پىدراۋانە ھەندى لەۋ مالى خودايە كە داۋىتى بە ئىۋە. فەرمان لەم ئايەتەدا بۇ پىۋىستىۋونە. ئەندازەى ئەۋ پىۋىستىۋوۋە كە پىى دەدرى دوو ھسەى لى دەكرى:

يەكەمىيان دەلى: بەپى زورى كەمى پىشكەكان ئەندازەى بۇ دادەنرى، لە كەم كەم ۋە زۆر زۆر، رىك ۋەك مافى مۈتەكە دەدرى بە ژنى تەلاق دراۋ، ئەندازەكەى بەپى دەۋلەمەندى دەستكورتى تەلاقدر بىرپار دەدرى.

دوۋەمىيان دەلى: ئەۋەندە بەسە كە پىى بگوترى مال، چونكە يەزدانى پاك بۇ مەسەلەى كاغەز پىدان، ئەندازەى بۇ يارمەتيدانەكە دانەناۋە، بەپىچەۋانەى مۈتەۋە، لە بارەى مۈتەۋە دەفەر موى: {وَمَتَّعُوهُمْ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدْرُهُ - سورة البقرة - ۲۳۶/۲} بەلام سۈننەتە ئەۋ ئەندازەى كە لە مالەكە دادەشكىنرى

چواریه کی ماله بریار دراوه که بی. پیشه واهلی (رهزاه خواه لیبه) دمفه رموی: نهو نه ندازه یه کی که نه م نایه ته فهران دهکا به داشکاندن کی له پشکه کان چواریه که، واته نه م نایه ته که دمفه رموی: {وَأَتَوْهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ →}.

بزانن:

که کاغه زبیدراو نه خوئی نه هیچ شتیک لیئی نازاد نابی، هه تا یهک دره می له سهر بمینئ چونکه خوشه ویست (دروود خواه له سهر به) دمفه رموی: کاغه زبیدراو هه تا یهک دره می نامه نووسی له سهر بمینئ ههر به ندمیه. (نه بو داوود گیراویه ته وه).

۴۱۷) دایکی مندال (نوم مولوده)

له زاراوهی شهرعی شهریفای دایکی منال پیی دهگوتری: نوم مولوده، یا (الامة المستولدة).

جاههر کاتئ ناغای نازاد چوووه لای که نیزه کی خوئی، وه سکی پرگرد، نهو منداله به نازادی له دایک دهبی، وه که نیزه که که دهبی به دایکی منال، به مردنی ناگاه کی نازاد دهبی، ته نانه ت نازاد بوونی دهخریته پیش دانه وهی قهرزی سهر مردووه که.

کاتئ مارییهی قیبطیهی دایکی نیبراهیمی کوری پیغه مبهه نیبراهمی بوو، پیغه مبهه (دروود خواه له سهر به) فهران رموی: مناله که کی نازادی کرد. (نیبنو هزم بهرشته یه کی دروست گیراویه ته وه) له

فهرموودهیه کی تر دا دهفهرموی (مرووده خواه له سه ربه): یه کی له نیشانه کانی
نزیکبوونه وهی هاتنی قیامت نه وهیه کچی که نیزه ک دهبی به ناغای.
نه وهتا به پیی نه م فهرموودهیه منال له کاتی وادا له جیگهی باوکیه تی،
باوکیشی نازاده، که واته نه ویش نازاده، دهی کاتی چه سبا منال نازاده
نازادی بو دایکیشی ده چه سپی، ئیتر فروشتن و به خشین و بارمته کردنی
نه و دایکی مناله نادرست دهبی، هه روا دروست نیه که بکری به
راسپی ری، واته به وه سی ت که پاش مردنی ناغای بکری به خیر.
نه مانه هیش به پیی نه م فهرموودهیه: ئیبنو عومهر (ره زاه خوا یان ایبه):
دهفهرموی: پیغه مبه ری خودا (مرووده و ساوو ده مته خوا وه ره وه ایبه): پیشگیری و
نه پی کردووه له فروشتنی نه و که نیزه کانه ی که له ناغاگانیان منال یان
بووه، که پیان ده گوتری: (امهات الاولاد: دایکانی مندا لان) وه دهفهرموی:
دایکی منال نه ده فروشری و نه ده به خشری و نه به که له پوور ده گیرئ،
ده با خاوه نه که ی له ماوه ی ژیا نی خویدا خوشی ئی و مرگری و له گه ئی
رابویری، جا هه رکاتی نه و مرد دایکی مناله که ی یه کسه ر نازاد دهبی
(داره قوطنی / به یه هقی). ناغای دایکی منال مافی خو یه تی که
خرمه تی خو یی پی بکا و له گه ئی دروست بی.

بزانه :

منالی دایکی منال نه مه حالیه تی:

۱) نه گهر مناله که ی له ناغا که ی بوو، نه وه به بی راجیا یی
مناله که ی نازاده، ریک وه ک باوکی.

(۲) نهگەر له میږدی بوو، یا هی داوینپیسی بوو نهوه برپاری دایکه‌که‌ی هه‌یه، چونکه منال له نازادی و کۆیله‌ییدا ده‌بی به پاشکۆی دایکی.

٤١٨) تویگه‌ری (ته‌شریح) له‌م چاخه‌دا کاریکی پیویسته له‌به‌ر ناچاری:

له‌ گۆفاری (البحوث الاسلامیة) دا، که له (ریاض) دهرده‌چی ده‌لی: شه‌ریعه‌تی ئیسلام ده‌ستوورو یاسایه‌که که خودای داناو زانا پیاده‌ی کردووه، که ناگایه‌کی ته‌واوی له‌به‌رو دوا‌ی هه‌موو شتی هه‌یه، خوا‌ی نه‌و شته له‌مه‌وپیش بووبی، یان له‌مه‌و پاش ببی، خوا‌ی گه‌وره نه‌م شه‌ریعه‌ته مه‌زنه‌ی ناردووه بو ئی‌مه به‌هۆی که‌سیکه‌وه که چاکترینی سه‌رجه‌می دروست کراوانه‌و دواترینی هه‌موو پیغه‌مبه‌رو ره‌وانه‌کراوانه.

خودای داناو زانا زۆر به‌جوانی نه‌م شه‌ریعه‌ته‌ی له‌سه‌ر چه‌ند بنه‌مایه‌کی ریک و پیک و له‌سه‌ر چه‌ند یاساو ناواو ده‌ستووریک‌ی گشتی به‌رنامه‌ ریژی کردووه، مه‌به‌سته به‌رزه گشتیه‌ی نازداره‌کان له‌ناویاندا ره‌نگ ده‌دنه‌وه، له‌به‌ر نه‌وه بووه به‌ سیسته‌م و به‌رنامه‌یه‌کی یاسایی گشتی هه‌میشه زیندووی وا که ده‌ست بدا بو گشت چین و کۆمه‌ل و تاقم له‌ کۆمه‌لانی خه‌لک، له‌ هه‌موو کات و چاخ و جیگه‌و شوینیکا به‌بی جیاوازی.

له راستیدا زۆر له نموونهو شیوهکارو مهسئهله جووزئیهکانو گه‌ل لهو رووداوانه‌ی که به‌رودوا روژانه روو دده‌ن، له قورئان و سوننه‌تدا ده‌قی روژن له بارمیه‌وه نه‌هاتوو، ره‌نگه له‌به‌ر نه‌ه‌و‌ب‌ن له‌مه‌و‌پ‌یش نه‌ه‌و‌و‌ب‌ن، له‌به‌ر نه‌ه‌و‌ه پ‌یشینه‌نه باشه‌کانی ئ‌یمه له‌و بارمیه‌وه برپاری زانراویان نیه. به‌لام نه‌ه‌وی که یه‌ک دهنک گومانی تیدا نیه نه‌ه‌ویه: که هه‌موو پرس و مه‌سه‌له‌و باب‌ه‌تی، برپاری خودا له بارمیه‌وه هه‌یه، نه‌و برپاره به‌ریه‌کی له یاسا دامه‌زراوه شه‌ریعه‌یه گشتیه‌کان ده‌که‌و‌ئ. له نه‌نجامدا زانایانی ئ‌یسلام، له نه‌نجامی کۆشش‌یکی پ‌ی‌ر‌و‌زدا په‌ی به‌و برپاره ده‌به‌ن!

یه‌کی له‌م جو‌ره باب‌ه‌تانه باب‌ه‌تی تو‌ی‌کاری لاشه‌ی مر‌و‌قی مردوو، که له بارمیه‌وه ده‌قیکی تایبه‌ت نیه، له‌به‌ر نه‌ه‌و نه‌میش دادمه‌رئ به‌یه‌کی له باب‌ه‌ته نو‌ی‌کان که روژ به روژ سه‌ر هه‌ل دده‌ن و وه‌ک دیاردیه‌کی تازه روو دده‌ن. دیاره که مه‌سه‌له‌ی تو‌ی‌کاریش به‌ریه‌کی له یاسا دامه‌زراوه گشتیه‌کانی شه‌ریعه‌ت ده‌که‌و‌ئ، چونکه وه‌ک زانراوه شه‌ریعه‌تی ئ‌یسلام به‌رنامه‌یه‌کی ته‌واوی دامه‌زراوی هه‌یه، بۆ هه‌موو که‌س، له گشت کات و سات و ج‌ی‌گه‌و شو‌ی‌ن‌ی‌کا ده‌ست دده‌ا، وه گشت باب‌ه‌ت و پ‌یش‌ه‌اتی له‌خۆ ده‌گر‌ئ و بۆ گشت کار‌ی چاره‌سه‌ری خۆی هه‌یه. هه‌ر له‌به‌ر نه‌ه‌یه که پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خودا (دروود خوا له‌سه‌رب) کراوه به‌ دواترینی پ‌ی‌غه‌مبه‌ران و بووه به‌ مایه‌ی میهره‌بانی و ره‌حمه‌ت بۆ هه‌موو ج‌یه‌ان. به‌لگه‌ی نه‌م راو بۆ‌چ‌وونه نه‌م ئ‌ایه‌تانه‌یه له‌گه‌ل چه‌ندین هه‌رموو‌ده‌دا. خودای مه‌زن ده‌فه‌رم‌و‌ئ

ترسینهر! (واته: رمانه کردنی ئەم پېغه مېهرانه بۆ روونکردنه وهی
برپارهکانی خودا له باره ی هه موو شتی که وه بیان و مه هانه و عوذر بۆ
که س ناهیلئ که سبه یئ بئ: ئیمه بی ناگابووین و یاساکانی
شه ریهت به ئیمه نه که یشتبوون دهنه پابه ندیان دهبووین. له
ئه صله که دا نووسراوه: (لا احد احب الیه القدر من الله...) به لام وا
دمزانم ئەوه هه ئه ی چاپه. چونکه دمقی ئەم فهرموودمیه له
صه حیجی موسلیمدا ئاوايه (ولیس احد احب الیه العذر من الله من
اجل ذلك انزل الكتاب وارسل الرسل) برپوانه صه حیجی موسلیم
به رگی ۱۷ ص ۷۸ عومدمتولقاری ج ۲۰ ص ۲۰۶ + ج ۲۵ ص ۲۰۸ + تاج
الاصول ج ۲ ص ۳۳۲ + تاج ج ۴ ص ۱۷۸، تاج/ ۳ ل - ۱۴۳. رهمزی (ل)
نیشانه ی لاپه ره ی ته رجه مه کوردیه که ی تاجه - و مرگی).

جا پاش ئەم ریگا خوش کردنه ده ئیین:

دیاره که بابه تی توپکاریش به ریه کی له یاسا دامه زراوهکانی
شه ریهت ده که وئ، وه یه کی له به رژه وهنده بایه خداره گشتیهکانی
شه رعی خوا یگریته خو، وه له شه ریهتدا نموونه و هاو وینه ی تری
هه یه، که شه رعزانهکان رای خو یانیان له باره یانه وه راگه یاندووه،
که رچی مه رج نیه رای شه رعزانهکان له هه موو بابه تی که یه کسان بئ،
به لکوو راجیایی مایه ی ره حمه ته بۆ ئەم ئوممه ته. دیاره که شتی وا
خوا یاربئ دهبئ به چراوگی، ریگه ی توپژه ره وه له باره ی توپکه ریه وه
روون ده کاته وه، هه تا رووی راستی له م بابه ته نوپیه دا بپیکئ، که ئایا
برپاره که ی چیه و چی نیه.

ياسايەكى ھەمەگرى شەرىعت ھەيە كە مەبەستە بەرزە
گشتىيەكانى بەرنامەكەى خودا رەچاۋ دەكا، دەلى: ھەر كاتى دوو
بەرژەۋەندى شەرىى بەرابەرى يەكترى ۋەستان كاميان بەھىزترى
كار بەۋەميان دەكرى ۋە بەھىزەكەيان پىش دەخرى، ۋە ھەر كاتى دوو
مايەى خراپە بەرابەرى يەكترى ۋەستان، كار بە سووكەئەكەيان
دەكرى، ھەتا پارىز لە خراپترىنەكەيان بكرى!.

جا بەھەرھالى بى بابەتى تويگەرىى بەر ئەم دەستوورە
دەكەۋى، چونكە بەرزەۋەندى رىز گرتنى مردوۋەكە، خۋاى
موسولمانبى يا نا موسولمان، لەگەل بەرزەۋەندى كەسوكارەكەى و
بەرژەۋەندى نەتەۋەو گومانبار (متەم) لەكاتى ھەبوونى گومانى و
تۆمەتدا بەرابەر دەۋەستن، جا گەل جار بەھۋى تويكارىيەۋە
دەردەكەۋى ۋە كە تاوان لە نارادا ھەيەو لە ئەنجامى لىكۆلئىنەۋەدا
تاوانبار دەردەكەۋى ۋە بە سزاي رەۋاى شانى دەگاۋ دەبى بە پەندو
عيرمت بۆ كەسانى ترىش كە لە تاۋانى ۋا بە دوور بن دەنا ھەمان
تۆلە بۆ ئەۋانیش نامادە كراۋە گەل جارىش تويگەرىى لاشەى
مردوۋەكە دەرى دەخا كە كابرا بە مردنى ناسايى مردوۋە، گومانبار
بى تاۋانە ۋە گومانبار بى تاۋانە. جا لە ئەنجامى ئەم ئەنجامانەدا
كەسوكارو گومانبارو مەردوم سەرچەم بەرزەۋەنديان دەپارىزى.
لەكاتى تويگەرىشدا بۆ دۆزىنەۋەى ماكى ئەو نەخۆشىنەى كابراى پى
مردوۋە، گەل جار دەردەكەۋى كە بەنەخۆشىنىكى كوشندەى درەم
نامىز مردوۋە، جۆرى درم پەتاكە دەست نیشان دەكرى، بەھۋى
نەۋەۋە پىشگىرى لە بلاۋبوونەۋەى دەكرى ۋە ھۆكارى خۆلىپاراستنى

لەبارى بۇ ئامادە دەكرى، شتى وايش دەبىي بەھۇي پاراستنى گيانى خەلك و سنوورى بۇ نەخۇشپىيەكان دادەنى و دەبىي بە مايەي پاراژتن و سەلامەتى نەتەوہ.

دياره كه شهرى پيرۆز به پەرۆشەوہ بانگەواز دەكا بۇ پاريز له نەخۇشى و، فەرمان دەكا به خۇتىمارکردن و دەرمان بەگار هيئان بۇ چارەسەرى نەخۇشى. كه شتى وا بەرژەومەندى نەتەوہ دەپاريزى و، دەبىي بە مايەي ئارامى و ئاسايش و خۇشگوزەرانى بۇ رۆلەكانى و، رزگاريان دەكا له مەترسى و كارەسات، بېگومان كه ئەمەيش رېك بەپىي بزاڧى ئەو ياساو دەستوورو بەرنامە باشانەيە كه خوداى گەورە دايان و بەپىي چارەنووس برپارى لەسەريان داوہ.

١٩) فېربوونى تويكارىي (تشرېح):

ديارەو بەلگە نەويستە فېرخواز ھەركاتى فېرى ئەم بابەتە زانستىيانە ببى، له زانستى پزىشكىدا، خېرو بېرىكى ببى شومار دەست نەتەوہ دەكەوى. وەك شارمزا بوون له چۆنىيتىي رېكخستنى جەستەي مرؤفو ئەندامەكانى دەرەوہى و دەسگاكانى ناوہوہى و، جېگەو شوپن و قەبارەميان، خواى ساغ بن يا نەخۇش، وە ئەوہ بە كەردەوہ مەشق لەسەر ئەمانە بكاو، بەرە بەرە فېرخواز فېرى دۆزىنەوہى توشبوونى نەخۇشپىنەكان ببى و رېگەچارەي چارەسەرکردنيان بزاني.

جا ھەركاتى ئەم دوو بەرژەومەندە بەرامبەر وەستان واتە:
بەرژەومەندى پاراستنى رېزى مرؤفو ئەم كۆمەلە بەرژەومەندەي نەتەوہ

که روون کرانه‌وه، نه‌وه زاناکان ته‌ماشا ده‌کهن: کام له‌م دوو
به‌رژه‌وه‌نده دامه‌زراوتره، نه‌وسا به‌پئی نه‌وه‌یان که باش‌تره برپار
دروست ده‌بئ، خوای به‌رکردن بی یا به نه‌کردن.

جا له‌سهر نه‌م بنه‌مایه بفه‌رموون له‌گه‌ل رای چه‌ن زانایه‌کی
پایه به‌رز له‌م بارمیه‌وه.

له زانای پایه به‌رز شیخ حسنین مخلوف) پرسیار کرا له باب‌ه‌ت
برپاری توپ‌گه‌ری لاشه‌ی مروقی مردووه‌وه، نه‌مه وه‌لامه‌که‌یه‌تی له
دواوه:

(بزنانن که دهرمان‌کردن و چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشی و ئیش و
نازاری له‌ش کارپکی ده‌واپه، مایه‌ی پاراستنی به‌ره‌ی ئاده‌میزاده له
فه‌وتان، هه‌تا نه‌و کات و ساته‌ی که خودا دیاری کردووه بۆ مانه‌وه‌ی
له‌سهر رووی زه‌وی، به‌پئی چاره‌نووسی خوایی. نه‌مه له کاتی‌کا که
په‌غه‌مبه‌ر خۆی (مرووده‌ خواد له‌سه‌ربه‌): دهرمانی بۆ خۆی به‌کار هی‌ناوه، له
نه‌خۆشینا به دهرمان خۆی تیمار کردووه، وه راسپیری که‌سوکاری
خۆی و موسو‌ل‌مانانی تریشی کردووه که خۆیان دهرمان بکه‌ن، نه‌وه‌تا
ده‌فه‌رموئ (مرووده‌ خواد له‌سه‌ربه‌): خۆتان تیمار بکه‌ن و نه‌گه‌ر نه‌خۆش
که‌وتن دهرمان به‌کار به‌ینن، چونکه خودا ههر دهر‌دپکی دانابئ
دهرمانیشی بۆ داناوه، ته‌نیا بۆ یه‌ک دهر نه‌بئ که پیرییه، دهر‌دی
پیری دهرمانی نیه، ته‌نیا چاری نه‌وه‌یه که روو له خودا بی و پیری
ناخر خیربئ!) (د/ت / ن/ تاج/ ٤ ل - ١٩١).

ههروا دمهروموى: (مرووده خواه لمهروبه): له راستيدا خوداى بالا
دهستو شكۆمهند ههردمردىكى ناردبى چارمهريشى بو ناردووه،
ههيه نهوه دمرانى، ههيشه نايزانى. نهوهى وا له بهر چاو نه مهيه و
هه موو كه سيش دمرانى كه له پاش خوى (مرووده خواه لمهروبه) يارانيشى
هه مان ريبازى پيروزي نهويان گرتوووه دمرمان و تيماريان بهكار
هيناوه. كه واته فيربوون و فيكردنى پزىشى كاريكى رهواى پهسهنده،
به پى گوتارو كردارى پيغه مبهرد خوى (مرووده خواه لمهروبه) به لكوو چهند
نايه تيكيش ههيه كه دوور يا نزيك دهن به بهلگه نه مه، وهك له
قورنانا ههيه كه ريگه به نهخوش دهرى كه رۆزوو بشكىنى، ههتا
چارمهري خوى بكا، نه بادا دمردهكهى ته شه نه بكاو په ره بسىنى!

ههروهك ريگه به نهخوش دهرى له جياتى ناو خوئى پاك
بهكار بهيى، نه بادا زامهكهى ناودز بكا، يا دمردهكهى زياتر ببى، يا به
بهكارهينانى ناو نهخوش بكهوى.

دهى نه مانه به گشتى نيشانهى نهوهن كه خوداى ياسا دانهر
مه بهستى كه مروف دمرمان بهكار بهيى و دمرده نهخوشى چارمهرد
بكه و پاريز له هه موو شتى بكه ن كه دهبى به سهرچاوهى ئيش و
نازار بوى، بو نه مهيش جيايى نيه له نيوانى دمردهوه هه ناوى مروف
دا، واته: له نيوانى ديوى دمردهوه ديوى ناوهوهى جهستهى مروفدا.
وهك پيشهوا ئيبنو ئقههيم (رممهته خواه لىبه) له پهراوى (زاد المعاد) دا
نامازهى بو دهكا.

جا لهسەر ئهم بنیاته هونهری پزیشکی، به زانست بی یا به کردموه، فهرزی کیفایهیه، پیویسته لهسەر نهتهوه که دهستهیی لهم بوارهدا ئاماده بکا، ههتا ههئسن بهم ئهرکه، دهستووری فهرزی کیفایهیش وایه: ئهگەر جیبهجی نهکری نهتهوه سهرحهم تاوانبار دهبی، به نهکردنی ئهو فهرزه.

سهرمپای پزیشکی ههموو زانست و هونهرو کاروباری که نهتهوه پیویستی بییان ههبن، وهك ئهو پیشهسازییانهی که دهبن بههوی مان و گهشهکردن و پیشکهوتنی نهتهوه، ئهمانهیش گشتیان له فهرزی کیفایهن، یهزدانی یاسادانهر فهرمانی پی کردوون و بانگهوازیان بو دهکاو، ههپشه دهکا لهوانه که لهم بوارانهدا کهمهترخمی دهکهن و له رهورهوهی پیشکهوتن بهجی دهمینن.

دهی! یهکی له سهرهتاکانی هونهری پزیشکی، بهلگوو یهکی له یاسا پیکهینهرهکانی، توپکاری لاشهی ئاداهمییه، لهبهر ئهوه نهستهمه پزیشک بهبی پسپۆری باش لهم مهودایهیدا بتوانی دهرمانی جهسته بکا و تیماری نهخۆشی بهگشت جوړه جیا جیاکانیهوه بکا، چونکه لهپیش نهمهدا گهرکه له ریگهی توپگهریهوه، به گوتارو به کردار، به زانست و به کردموه شارمزی کون و قوژبن و دهرموه ناوهوهی جهسته ببی، ئهندامهکانی و جمگهکانیان و جیگهکانیان و چۆنیتی پهموندیی نیوانیان و ههموو زانستییهکی تری لهم بابته به باشی هترببی و مهلهیان تیادا بکا، چونکه پزیشک گهرکه لهم بوارانهدا مهلهوان بی، نهوسا دهتوانی بهو ئهرکه پیرۆزهوباره قورسه ههئبستی

كە خۇدا دايناۋە لەسەرى سەبارەت بە چارەسەرگەردنى نەخۇشان و
دەرمانگەردنى نەخۇشىن. بېگومان ئەمە بەلگە نەۋىستەۋ كەس لەمەدا
گومانى نىيە. ئەۋە نابى بە رەخنە ئەگەر كەسى بلى: كەى ئەمە واپە؟
خۇ لەگۇندا پزىشكى بوۋە توپكارىش نەبوۋە، چونكە لە ۋەلامى ئەم
جۆرە بەرپەرچدانەۋەدا دەلىين: كاتو سات رۇل دىبىنى، ئەۋەى لە
گۇندا بوۋە پزىشكىيەكى سەرەتايى بوۋە، بۇ چاخى خۇى دەستى داۋە،
چارەسەرى دەرەدە بەرچاۋى (ظاھر)ەكانى كىردوۋە، ئىمە قەسمان لە
پزىشكىيەكى فرە تەۋاۋە كە چارەسەرى بۇ سەرچەمى دەرەدە
نەخۇشىيەكان. ۋ لە روۋبەرى لەش ۋ ھەناۋى تەۋاۋ شارمزابى. ئەمە لە
كاتىكدا كە رۇژ بە رۇژ زانستەكان بەرە دەستىن ۋ سات بە سات زۇر
دەبن ۋ ھۆكارەكان بەرە بەرە گەشە دەكەن ۋ پىر دەبن.

دەى كە ئەمە ھالى توپكارىيى بى ۋەك باسكرا، ئەۋ بەلگانەى كە
فېربوۋن ۋ فېرگەردنى پزىشكى پىۋىست دەكەن دەبن بە بەلگەى
پىۋىستبوۋنى توپكارىش.

چونكە ياسايەكى سەرەكى ئۈۋوللى ھەيە دەلى: كە ياسادانەر
ھەر شى پىۋىست بكا دەبن بەھۋى پىۋىستبوۋنى ھەر شىكى تىرىش
كە ئەۋ پىۋىستە كە پىۋىستىي پى ھەبى. ۋەك ئەۋە خۇدا نوپۇزى
پىۋىست كىردوۋە بەھۋى ئەۋەۋە پاكىش كە مەرجى دامەزرانى نوپۇزە
پىۋىست دەبن، دەى مادام لەسەر سەتەيى لە نەتەۋە پىۋىستە كە
فېرى پزىشكى بى ۋ بەكارى بەيىنى، پزىشكىش بەبى توپكارىيى

٤٢٠) بریار (حوکم) ی تهئمین:

تهئمینیش وهك تهشریح پئویستی به توئزینهوهو
شیکردنهوهو لیکۆلینهوهی تیرو تهسهل ههیه، ئەمیش چه‌ند به‌شیکی
ههیه، وهك تهئمین له‌سه‌ر مال و تهئمین له‌سه‌ر حیات. هه‌تا ئیستا
رای شه‌رعزانه تازه‌گان له‌م باره‌یه‌وه یه‌ك نیه، بگره‌ زوربه‌ی
لیکۆله‌رموه نوپ‌كان رایان وایه ئەم دوو جووره تهئمینه دروست نین،
یه‌كی له‌م زاتانه كه ده‌فه‌رموون: تهئمین دروست نیه مامۆستای
ره‌حمه‌تی شیخ محمد به‌خیت مفتی الدیار المصریه‌ی پیشتره،
یه‌كی‌تریان مامۆستای هه‌ره‌ مه‌زن شیخ عبدالرحمن تاج شیخی
پیشووی جامیعول ئەزه‌ره. كۆمه‌لیكیش ده‌فه‌رموون: هه‌موو
جوړی‌کی تهئمین دروسته به‌ مه‌رجی سه‌رنه‌كیشی بۆ سوود (ریبا).

كۆمه‌لیكیش ده‌فه‌رموون: هه‌ندی جۆری تهئمین دروسته‌و
هه‌ندی‌کی نا دروسته. بۆ نموونه مامۆستای پایه‌ به‌رز موحه‌مه‌د
ئه‌بو زه‌هره (مه‌مه‌د خواه‌لی‌به‌) ده‌فه‌رموی: بۆ نموونه تهئمین له‌سه‌ر
سه‌یاره‌و خوشرۆ بۆ چاك‌كردنه‌وه‌ی حه‌رام نیه، گه‌رجی هیشتا دڵم له‌م
بریاره‌ چه‌كه‌ره ده‌كا.

بسم الله الرحمن الرحيم

له سه ره تاوه نه ديبه عه ره به كان، كه ويستيان زار او نه نوئ
 نه ورو پاييه كان بكن به عه ره بي، تووشى بارود و خيكي وهك ئيستاي
 ئيمه بوون، دهسته يه كان رايان وابوو كه له وه رگه پراني وشه نوئكاندا
 زور پي لي هه ل نه برن، وه له جياتي ته رجه مه كردني شه موفره داتانه به
 عه ره بي خودي موفره داته كان به كار بهينن. به لام هه ره روشنبيره كانيان
 گو تيان: نه، هه رچي شه مړو ريخنه بكا ته ناو زمانه كه مان هه تا هه تايه
 شوينه واري ده مينئ، شه قل و شيوازو نازداري و قه شهنگي زمانه كه مان
 ده شيوينئ.

له راستيشدا هه روهك چاوي شين و قزي زهردو ليوي ئال له ناو
 عه ره باندا نامون، وشه ي نه ورو پيش له ناو زماني عه ره بيدا ئاوا زهق و
 نا قولايه. وه هه روه ها وشه ي بيانيش له ناو زماني خو ماندا. بويه
 به نده يش له هونه ري وه رگه پراندا نه ونده ي بوم بكرئ په نا به وشه ي
 كورد ي په تي ره سه ن ده به م.

چونكه دلنيام له وه كه شه بوره گله يه ي ئيستا هه ندي كه س
 ده يكه ن و ده لين: گوايه شه توندره ويه له ته رجه مه دا كاريكي ناباشه،
 دلنيام له وه كه شه بوچوونه هه له يه و ئايينده شه ده چه سپيئي. له بهر
 شه گوئ نادم به لاقرتي و ره خنه ي شه م شه، هه روهك چون زانا
 دلسوزه كان ي زماني عه ره ب گوئيان به شتي وانه ددها، له شه نجامدا
 قسه كه ي شه وانه سه ركه وت كه ده يان گوت: عه ره ميبه كي په تي ره سه ني
 پاك.

ئەمە لەلایەك، وەكی تریش ئەم زاراوہ شەرعییانە لە سەرەتای
گەشەکردنی شەریعەتی ئیسلامەو، وەك ئیستا ئاوا دامەزراو
چەسپاوو ناسراو مەشھوور نەبوون، بە تاییبەتی كە رووبەری خاکی
ولایت و دەولەتی ئیسلام بەرەبەرە پان و پۆرو فرەوان بوو.

رئ دەكەوت زانایەکی گەورە لە میسر زاراویکی پیش نیاز
دەکرد بۆ بابەتیکی شەری، زانایەکی تر لە شام یا لە عێراق یا لە ئێران
بۆ هەمان مەبەست زاراویکی تری پیشنیاردەکرد، جا بەرە بەرە
ئەوزاراوانەشەن و كە وكران، وە کامیان لە بارتر بوو چەسپا، وە
نایەخەکانیان فەوتا، جاروباریش چەند زاراوەی ئی بۆیەك مەبەست
دەچەسپان و هەروەها زانستەکانی تریش.

سەرەنجام کتیبی شەرع پەیدا بوون، گەلی لە زانا گەورەکان
کتیبی فقیهان دانا، لەمەتن، لە شەرح، لە حاشییەو پەراویز، بەرە بەرەو
رۆژ بە رۆژ زاراوہو عیبارەت و یاسا شەریعیەکان بەرەو پیشتر
دەرۆیشتن، هەتا کار گەیشت بەم شیوہیە ئیستا، لە هەر شوینی
گوترا: (صلاة الليل، صلاة التهجد، القراض، المهر، زكاة الفطر،
الوضوء، الاستنجاء... قاد) هەموو کەس وەك یەك تێدەگا، نامۆی لە
واتای ئەم زاراوانەدا نیە. دەی ئومیدەكە ئیمەی کوردیش لەم جۆرە
کۆششەدا بەرە بەرە و پیش بڕۆین و رۆژ بەرۆژ زمانەكەمان
بەرەو پیش بەرین.

بەلئ خوا یاربئ ئەم ئاواتەمان دیتەدی. بەلام ئەم تەحفظو
دەكەم. دەلئ: رۆژی لە قەراخ حەوزەكە ییبارە، فەقی شیتە دەرسی
تەفسیر لە خزمەت مەلای گەورە ییبارەدا دەخوینئ، مەلا سەرنج دەدا

فەقى شىتە ئايەتەكان ناخوينىتەو، مەلا دەفەرموئ: فەقى! ئەو بۆ ئايەتەكان ناخوينىتەو؟ فەقى دەلى: قوربان! لەشم پيسە! مەلاى گەرەيش دەفەرموئ: چۆن بە لەشى پيسەو دەرسى تەفسىرى قورئان دەخوينى؟ ئادەى فەقىنە لەو حەزەى ھەلکىشنو لەشپىسى دەرکەن! فەقىكانىش چوار پەلى دەگرنو لەسەر فەرمانى مەلاى گەرەى لەو حەزەکەى ھەل دەكىشن. فەقى شىتەيش زۆر زىرەك دەبى، لەناو حەزەکەو بە مەلا دەلى: قوربان! تۆ لاى خۆى مەلاى گەرەى بيارەى، نىتەكە بە دەست خۆمە، نىتە ناھىنم!! دەى ئەو تا بەس نىتەكە بە دەس خۆمانە کەچى چوینەتە سەر کەلى شەیتان نىتە ناھىنن!

جا بىرام! وابە چاوەو کەسەر لىشىواو لەم ولاتەى ئىمەدا زۆر زۆر، گەلى دەرووى رەحمەت لە گەلى کورد کراوەتەو، بەلام بەخودا شەرە گىرفان وزپەى دۆلارو دلسۆزى زۆر زۆرى دەرو دراوسى ناھىلن نىتە بەھىنن. بەلام خوا شاھتە کە ئەمجارە ئەم دەرووى رەحمەتە کەسانى دای دەخەن کە خۆيان بە روشن بىر دەزانن، کە خۆيان بە پىشەنگ دەزانن. نەمەلايان تىادايە، نە شىخ نە حاجى. مەگەر مەلا درۆینەو حاجى نا حاجى.

بەراستى پىاو قىزو بىزى دىتەو لەم بارودۆخە، کەسانى روشن بىر بەناو، خاوەنى شەھادەى بەرز، بۆ قومى بادە، بۆ مەرھەبايى، گوئى بەھىچ بەرژەوەندىكى گەلى کورد نادەن، وەك ئەلقە بە گوئى لایەنى بەھەق و ناھەق لەسەرى دەکەنەو، بەراستى گەلى جار ھەزار ھەزار رەحمەت دەنێرم بۆ صالح زەكى کە قائىد فىرقەى دووبوو لە کەرکەووک لە داخى زۆلە کورد سویندى بە تەلاق خواردبوو کە ھەتا ماو بە کوردى قسە نەکا.

من ئەم قسە بۆ ئەو ناکەم کە ئەم سەرلیشیواوانە بێنەو سەر
هۆش، ئەمانە دڵ مردوون، گەلی کورد وەک دەواجن تەماشادەکەن،
ئەمانە بەمنی هەزار هۆشیار نابنەو، ئەوانە خەریکی ئاوەدانکردنی
گریفانی خۆیان و کاولکردنی کوردستان، بەلام مەبەستم ئەو یە کە
بلیم: (من کوردم بەلام لە کورد بیزارم!).

ئیتەر پیویست بە درێژەناکا، کئی بەکییه؟ کئی گوئی لە قسە ی هەق
دەگری؟ رۆژی درۆ دەلەسەو چاووراو دزی و جەردەیی و پیاو
کوشتن و خوین رشتنە.

نەفرەت لەم رۆژەرەشە. نەفرەت لەو کەسانە کە بۆ قومی باده، بۆ
کەشوفشی ئاواتی گەلی کوردیان زیندەبەچالکرد. لەعنەت لە ئەبو
رەیفالەکانی کورد:

ناخ براکوژی، ئە ی شەرە گیرفان!

لەعنەت لەوانە ی کە هەلیانگیرسان!

مامۆستای گەرەو مەزن جەنابی مامۆستا ئەحمەد عیسا عاشوور (رەزاو
رەمەتە خوداە لایبە) دەوری دوو سێ پەرە ی تری لە بابەت تەشریح و تەئمینەو
نووسیوە، پالڤتەکە ی ئەمە یە کە عەرزتان کرا.

بەلام هەر کەسێ دمیەو ی بە باشی لە بارو دۆخ و حالە کە حالی ببی و
باشە موراجەعە ی شەرعزانیکی گەورە ی لە خواترس بکا، چونکە بەپێی
بۆچوونی بەندە کاتی کار بەرای زانا نوێکان دەکری:

١) کە زانای شەعزانی لە خودا ترس بن و شیای کۆششکاری بن و ئەهل
بن بۆ ئیجتیهاد و فەتواگەیان ساخ لەبەر رمزای خودا بی، نەوێک لە ژیر
کاریگەری مودارات و موحامەلەو شتی وادابی.

۲) ھەركاتى دەۋلەتى قورئان و سوننەت لەھەر لا دروست بوو، بە راستى نەك بەقسە، ئەو كاتە ئەو دەۋلەتە ئەم جۆرە بابەتەنە لەبەر رووناكى دەستوور دەجەسپىنى نىتر لەسەر موسولمانانە كە بە دۇنيايى پەپرەوى ئەو بەكەن.

دوا گوتە :

سوپاس و ستايش بۇ خوداى تاك و تەنيا، بە يارمەتى خوداى گەورەو مەزن، ئەمپۇكە يەكشەممەيە، رىكەوتى (۱۹۹۶/۹/۲۲) لە وەرگىرانی بەرگى دوومى ئەم كىتەبە پىرۇزە بوومەو. لە خوداى مېھربان داوا دەكەم دايبىنى بە تاعەتلىكى جوان، بە خىرىكى نەبراو، بە مېھربانىي خۇى قەبوولى بفرمووى، وە پىت و قەرى تى بخا، وە برەوى پى بدا، وە بىكا بە مايەى پاداشتى باش و سەرچاۋەى رەحمەت بۇمان، بۇ خۇمان و باوك و دايك و منال و خزم و گەسوكارمان، بۇ مردو و زىندوومان، ھەروا بىكا بەسەرچاۋەى رۇشنىرىي لە ولاتدا.

خودايە! بە رەحمەتى خۇت رەحمەت برىزى بەسەر ئەو كەسانەداكە بايەخ بەم كىتەبە دەدەن و خەرىكى دەبن و موتالاي دەكەن و بەھرو سوودى ئى وەردەرگن و خزمەتى دەكەن و چاپى دەكەن و كارى پى دەكەن. بە راستى ئەم كىتەبە گەنجىنەيەكى لەبن نەھاتو. بۇ كەسى خۇى چاۋى دىن و دنيايە. لە كۇتايدا تكام ئەمەيە :

۱) رەحمەت ئەو كەسەى چاۋ لە ھەلەمان دەپۇشى.

۲) زۇر مەبەستم بوو كە خالبەندى ئەم كىتەبە وەك ئەسلەكەى وابى، بەلام وا جارى لەسەر ئەم شىۋەيە چاپكرا، كە ئەمىش لە خودا بەزىادىن زۇر باشە بە تايبەتى لەم چاپى دوو ھەمەيدا كە ھەر زۇر ناپاب و پەسەندە.

۳) تەكا لە فېرخوازو مامۆستاو مەلا بەرپزەكان دەكەم كە دۇنيابن لە تەرجەمەكە، چونكە خاوياربي تەرجەمەپەكە ئەمىنە، خوا بېكا بە ماپەي ئەمنو ئاساپش بۇ ھەموومان.

۴- سوپاس بۇ خودای گەورە كە بە دەستی خۆم ئەم چاپى دووھەم پاك نووس و ھەلە بژیری كرد، لە ۲۰۰۶/۹/۱۲ تەواوم كرد. وە لە زۆر شوین ھەندى چاكسازى شياوم ئەنام درا لەبەر ئەو ئەم چاپە نوپە ھەتا بلیت پاك و پوخت و جوان و قەشەنگە و جیگەي متمانەپە.

غفر الله لی ولوالدی ولسائر المسلمین. و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین. ﴿وصلی الله تعالی علی سیدن محمد وعلی آلہ وصحبہ وسلم﴾.
 علی المقال الآتی المقام: (کلامنا ختامه سلام)

وەرگێڕ

نوری فارس ھەمەخان ھەسەن

سلیمانس / مامۆستایان

پېړستی باسه کان

لاپهړه	پېړستی سره باسه کان	زنځيره
	باسی دابه شکردنی کهله پوور له نیوانی کهله پوور به رانیدا (فهرائض)	۲۴۳.
	چونیتی دابه شکردنی کهله پوور به سسر خالواندا	۲۴۴.
	به شه دیاریکراوه کان (الفروض المقدره)	۲۴۵.
	بیبه شبوونی نه که کان به هوی دایکی مردووه که وه:	۲۴۶.
	بیبه شبوونی ته وای براو خوشکی دایکی به هوی هم چند که سه وه	۲۴۷.
	بیبه شبوونی ته وای براو خوشکی باوکی	۲۴۸.
	بیبه شبوونی ته وای برای باوکی و دایکی و خوشکی دایکی و باوکی:	۲۴۹.
	چوار که س هن خوشکی خویان ده که ن به باوان	۲۵۰.
	هم چوار تا قمه یش خویان کهله پوور ده گرن به لام خوشکه کانیان کهله پوور ناگرن	۲۵۱.
	کهله پووری باپیره له گه ل براو خوشکدا	۲۵۲.
	باسی راسپیری (وه سینت)	۲۵۳.
	راسپیری پیویست (الوصية الواجبة)	۲۵۴.
	باسی ژنهینان (النکاح)	۲۵۵.

زنجىره	پىرىستى سەرەپاسەكان	لەپەرە
۲۵۶.	سوننەتەكانى ژنەينان	
۲۵۷.	كۆكردنەوھى چوار ژن بەيەكەوھ دروستە	
۲۵۸.	بېرىرى مارەكردنى كەنيزەك بۇ ئازاد	
۲۵۹.	تەماشاكردنى ژن و پياو بۇيەكتەر	
۲۶۰.	گرېدانى مارەبېرىن (عقد النكاح)	
۲۶۱.	باسى خوازېنىنى ژن	
۲۶۲.	ھۆيەكانى ھەقدارى (اسباب الولايە)	
۲۶۳.	باسى ئەو ژنانەى كە مارەيان نايەت	
۲۶۴.	باسى ئەو نەنگانەى كە دەبن بەھۇى ھەلۈەشانەوھى مارەبېرىن	
۲۶۵.	سوننەتە ناوبردى مارەيى (تسمية المهر)	
۲۶۶.	باسى ھەقى مۇتە	
۲۶۷.	بېرىرى ژن بەژن	
۲۶۸.	نانى شايى	
۲۶۹.	مەرچى پىيوستېوون يا سوننەتبوونى چوون بۇ سەر دەعوەت	
۲۷۰.	نۆرەكارىيى (قەسم) لە نىۋان ھاوسەراندە	
۲۷۱.	دەوكردنى كاتى رېئوارى	
۲۷۲.	ژنى لە مېرد ياخى: ناشزە - نافەرمان	
۲۷۳.	باسى خولع، واتە: ژن دامالېن	
۲۷۴.	باسى ژن تەلاقدان	
۲۷۵.	تەلاقى بېدىعى و تەلاقى سوننى	

زنجیره	بیرستی سهره باسه کان	لاپه ره
۲۷۶.	ژماره ی ته لاقی پیای پیای نازادو پیای بهنده	
۲۷۷.	باسی چهرتکردن (استثناء) له ته لاق	
۲۷۸.	باسی ته علیقی ته لاق	
۲۷۹.	ته لاقدان له پیش ماره کردندا	
۲۸۰.	ئهم چوار کهسه ته لاقیان ناکه وی	
۲۸۱.	ته لاق دوو جوړی هه یه: رجعی وبائن	
۲۸۲.	داریزگهی ژن گیرانه وه (صیفة الرجعة)	
۲۸۳.	ته لاقی بائن	
۲۸۴.	سئ ته لاقه بهیه ک گفت (لفظ)	
۲۸۵.	رای جه ماوه ری شهر عزانه کان	
۲۸۶.	حوکمی ئیلا (سویندکاری) واته: ژن له خو حرام کردن	
۲۸۷.	باسی ظیهار	
۲۸۸.	شهره نه فرین (لیعان)	
۲۸۹.	عیده: العدة	
۲۹۰.	مندالدان پاک کردن وه: الإستبراء	
۲۹۱.	مافی ژنی عیده گر	
۲۹۲.	پیویستبوونی تازیباری و ره شپووشی بو ژنی میرد مردوو له ماوه ی عیده کهیدا	
۲۹۳.	شیر خواردن (رضاع)	
۲۹۴.	ژیوارو پیویستکهری	
۲۹۵.	ژیواری کویله و ناژهل	

زنجیره	پېرسټی سهره باسه کان	لاپهړه
۲۹۶.	ژيوارى ژن (نفقة الزجة)	
۲۹۷.	ژيوار به چي و كهى پښويست دهې؟	
۲۹۸.	كاتى ميړد تواناي ژيوارى ژنى نه بوو	
۲۹۹.	سيغه كردن (نكاح المتعة)	
۳۰۰.	باسى په روږده كړنى ساوا (حضانه)	
۳۰۱.	مهرجه كانى په روږده كړى ساوا:	
۳۰۲.	تاوانكار ييه كان (الجنایات).	
۳۰۳.	مهرجه كانى پښويست بوونى توله سهند.	
۳۰۴.	كومهلې له جياتيى يه كهس ده كوژينه وه.	
۳۰۵.	تولهى نه د نام (قصاصى اطراف).	
۳۰۶.	تولهى برين (قصاص له جراحتدا).	
۳۰۷.	خوينبايى: خوڼ (ديه).	
۳۰۸.	به هوى چه ند شتيكه وه خوڼنى هله قورس دهې.	
۳۰۹.	خوينبايى ژن.	
۳۱۰.	خوينبايى خاوه نامة كان.	
۳۱۱.	برين و له كارخستنى هندی نه د نام خوڼنيكى ته واويان دهكه وئ.	
۳۱۲.	باسى لايردنى كه لك و هيژ.	
۳۱۳.	باسى برينى نيسك دهرخه رو ددان.	
۳۱۴.	خوڼنى نه و نه د نامه ي كه سووډى ديارى نيه.	
۳۱۵.	باسى خوڼ بايى به نده و ناوهمه ي ناوسك.	

زنجىرە	يېزىقتى سەرە باسەكان	لاپەرە
۳۱۶.	چەند مەسەلەيى.	
۳۱۷.	باسى پاكانە (قەسامە)	
۳۱۸.	باسى كەفارەتى كوشتن.	
۳۱۹.	باسى تۆلەي تاوان كە ناودارن بە ھەددە شەرىئەكان.	
۳۲۰.	تۆلە (ھەددە) شەروالپىسى.	
۳۲۱.	مەرجهكانى ھاوسەردارى ئەمانە.	
۳۲۲.	تۆلەي بەندەو كەنيزەك.	
۳۲۳.	باسى نىربازى و چوونە لاي چوار پى.	
۳۲۴.	ھوكمى چوونە لايى بە شەرمىگانەبى.	
۳۲۵.	باسى ئاۋ ھىنانەۋە (استمنا).	
۳۲۶.	پانپانۇكىي ژنان (تساحق النساء).	
۳۲۷.	بوختان (القذف).	
۳۲۸.	ھەددى بوختيان.	
۳۲۹.	بەچى ھەددى بوختان لە كۆل دەكەۋى.	
۳۳۰.	مەيخۇر - بادەنۇش - مەينۇش.	
۳۳۱.	ھەددى ئارەققۇر.	
۳۳۲.	خوتىماركردن بە مەي دروست نىە.	
۳۳۳.	باسى ھەددى دزى.	
۳۳۴.	مەرجهكانى دەستپىنى دز.	
۳۳۵.	سەرئەنجامى دزى.	
۳۳۶.	باسى تۆلەي ريگرو جەردە (قطاع الطرق).	

لایه‌ره	پیرستی سهره‌باسه‌کان	زنجیره
	باسی هه‌لمه‌ته‌نینان (الصیال).	۳۳۷.
	بیریاری به‌رگریکردن له‌گیانی خوئی.	۳۳۸.
	ده‌سته‌به‌ربوونی زیانی چوارپئی.	۳۳۹.
	باسی ئه‌وانه‌ی که‌یاخی ده‌بن له‌پیشه‌وای موسولمانان (البغاة - یاخییه‌کان).	۳۴۰.
	چو‌نیتی‌ی شه‌پرکردن له‌گه‌ل یاخی‌بووان؟.	۳۴۱.
	باسی پاشگه‌زبوونه‌وه (ردة).	۳۴۲.
	سزای پاشگه‌ز (جزاء المرتد).	۳۴۳.
	چو‌ن چو‌نی داوای په‌شیمان بوونه‌وه له‌پاشگه‌ز ده‌کری.	۳۴۴.
	به‌فیرو چو‌ونی کرده‌وه‌ی پاشگه‌ز.	۳۴۵.
	بیریاری (حوکم) ی‌نوێژنه‌که‌ر.	۳۴۶.
	تیکۆشان و غه‌زاکردن و خه‌باتگیران.	۳۴۷.
	مه‌رجه‌کانی پی‌ویستبوونی غه‌زاکردن.	۳۴۸.
	بیریاری دیلی بی‌پروایان. (حكم اسرى الكفار)	۳۴۹.
	موسولمانبوونی منال.	۳۵۰.
	باسی که‌لوپه‌لی کوژراو.	۳۵۱.
	دابه‌شکردنی مالی تالانی.	۳۵۲.
	مفته‌مال (مال الفیئ).	۳۵۳.
	بیریاری‌که‌نی سهرانه (الجزية).	۳۵۴.
	مه‌رجه‌کانی پی‌ویستبوونی سهرانه.	۳۵۵.
	ئه‌ندازه‌ی سهرانه (مقدار الجزية).	۳۵۶.

زنجیره	پېرستی سهره باسه کان	لاپهړه
۳۵۷.	نیشانه کړدنی جلو و بهرگیان.	
۳۵۸.	باسی نه چپرو سهرېپراوه کان.	
۳۵۹.	باسی سهرېپراوه کان (ذبايح).	
۳۶۰.	راو کړدن به گوشتخوړه مه شق دادراوه کان (الاصطیاد بالجوارح المعلمة).	
۳۶۱.	برپاری نهو پارچه یه ی له زیندوو ده بیته وه.	
۳۶۲.	باسی خوارده مه نی (احکام الاطعمه).	
۳۶۳.	خوارده مه نی حه لال و خوارده مه نی حه رام.	
۳۶۴.	برپاری نه وهی که لبه ی ه بهی یا چنگ و چرنوکی تیژی ه بهی.	
۳۶۵.	که ی دروسته که مردار بخوړی؟.	
۳۶۶.	مردووی ماسی و کولله.	
۳۶۷.	باسی قوربانی.	
۳۶۸.	چی بو قوربانی ده ست دها.	
۳۶۹.	مهرجه کانی دامه زړاندنی قوربانی نه مانه ن.	
۳۷۰.	چی بو قوربانی ده ست نادا.	
۳۷۱.	کاتی سهرېپرنی قوربانی.	
۳۷۲.	چی له کاتی سهرېپرندا په سه نه.	
۳۷۳.	چی له قوربانی ده کړی؟.	
۳۷۴.	باسی حه وتم (عقیقه).	
۳۷۵.	سوننه ته کانی حه وتم.	
۳۷۶.	باسی پېشپرکه (مسابقة) و تیر نه ندازی (مناضلة).	

زنجیره	پېژستی سهره باسه کان	لاپهړه
۳۷۷.	دروسته گره ویان له سهر بکړی.	
۳۷۸.	باسی سویند خواردن و نه زکردن.	
۳۷۹.	سویند به چی داده مزرئ.	
۳۸۰.	به ستنی سویند به خیرکردنه وه.	
۳۸۱.	سویندی بیبایه خ (لغو الیمین).	
۳۸۲.	که فاره تی سویند.	
۳۸۳.	برپاری نه زر (فووتوو).	
۳۸۴.	نه زر دوو به شی هیه.	
۳۸۵.	نه زکردنی گوناوه دانامه مزرئ.	
۳۸۶.	نه زکردن کردنی یا نه کردنی شتی رخوا دانامه مزرئ. (نذر المباح لا ینعقد)	
۳۸۷.	باسی دادوهری (القضاء).	
۳۸۸.	نیشانه کانی دادوهر (قازی).	
۳۸۹.	باسی ده ستورو یاساو نه ریټی دادوهری (آداب القضاء).	
۳۹۰.	برپاری دیاری و به رتیل.	
۳۹۱.	لهم ده کاته دا نابی دادوهر برپارېدا.	
۳۹۲.	برپاردان له سهر نادیار.	
۳۹۳.	باسی دابه شکردنی مالی تی که ل.	
۳۹۴.	جوړه کانی دابه شکردن.	
۳۹۵.	دابه شکردنی مالی هاو به ش.	
۳۹۶.	به لکه له سهر داواکاره، داوالیکراویش نه گهر	

لاپهړه	پيړستی سهره باسه کان	زنجيره
	نه چووه ژير داواکه، سویندی له سهره.	
	گيړانه وهی سویند بو سهره داواکار (رد اليمين على المدعي).	۳۹۷.
	نه گهر هردوو هاوداوا داواي زات (عهين) يکيان کرد.	۳۹۸.
	چونيتي سویند خواردن له سهر کرده وهی خوی يا له سهر هی که سيکی تر.	۳۹۹.
	که سي مه قیکی له لابي و حاشای ليکا.	۴۰۰.
	باسی شایه تيدان (الشهادة).	۴۰۱.
	نیشانه کانی شایه ت.	۴۰۲.
	مهرجه کانی دادپه روهی.	۴۰۳.
	به شه کانی ماف (اقسام الحقوق).	۴۰۴.
	شایه تیی کویر.	۴۰۵.
	چهند مهرجی تر هن بو شایه تی.	۴۰۶.
	باسی به نده نازاد کردن.	۴۰۷.
	مهرجی دامه زړاندنی نازاد کردن.	۴۰۸.
	نازاد کردن به شی له به نده.	۴۰۹.
	نازاد کردن به چه و چه.	۴۱۰.
	سهرداریی (الولاء).	۴۱۱.
	به نده نازاد کردن له پاش مردن (التدبير).	۴۱۲.
	نامه نووسی (الكتابة).	۴۱۳.
	مهرجی دامه زړانی نامه نووسی.	۴۱۴.

زنجیره	پیوستی سه ره باسه کان	لاپه ره
۴۱۵.	گریدانی نامه نووسی.	
۴۱۶.	گهردانکردنی کاغه زیپدراوو ناغا.	
۴۱۷.	دایکی منداډ (نوممولوله ده).	
۴۱۸.	تویگه ریی (ته شریح) له م چاخه دا کاریکی پیویسته له بهر ناچاری.	
۴۱۹.	فیربوونی تویکاریی (تشریح).	
۴۲۰.	بریار (حوکم) ی ته نمین.	